UNIV. OF
TORONTO
LIBRARY

FRIEDLÄNDER & SOHN
BERLIN
1. Carlstrasse 31.

Gr Lit

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΚΩΜΩΙΔΙΑΙ

LGr
A716I

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΚΩΜΩΙΔΙΑΙ

ARISTOPHANIS
COMOEDIAE

AVCTORITATE LIBRI PRAECLARISSIMI
SAECVLI DECIMI
EMENDATAE
A
PHILIPPO INVERNIZIO
IVRISCONSVLTO ROMANO

ACCEDVNT CRITICAE ANIMADVERSIONES SCHOLIA
GRAECA INDICES ET VIRORVM DOCTORVM
ADNOTATIONES

VOLVMINIS IX PARS I
COMMENTARIOS INTERPRETVM COMPLEXA
CVRAVIT
GVILIELMVS DINDORFIVS

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
CIↃIↃCCCXXII

COMMENTARII

IN

ARISTOPHANIS

COMOEDIAS

COLLEGIT DIGESSIT AVXIT

GVILIELMVS DINDORFIVS

VOLVMINIS VII PARS I

SUPPLEMENTA COMMENTARIORVM

LIPSIAE
IN LIBRARIA WEIDMANNIA
CIↃIↃCCCXXII

21435

MONITVM.

Quae huic volumini scripta erat longior praefatio, ea resecanda nobis fuit et alteri parti, proxime prodituraе, praemittenda, quum librarii rationes, instantibus nundinis initae prius quam typothetarum opera esset finita, et hoc tempore librum edi postularent neque constitutum plagularum numerum nimium excedi paterentur. Eisdem de caussis indices huic parti adiicere non licuit. Quod non praeviderам quum scriberem quae p. 203. leguntur. Scribebam Lipsiae.

G. D.

CONTINENTUR HOC VOLUMINE:

1. Dobraei praefatio p. IX.—XII.
2. Index librorum quibus Dobraeus usus est p. XIII.—XVI.
3. Plutus ex recensione Porsoni et Dobraei p. 1.—55.
4. Dobraei et Porsoni annotationes in Plutum p. 56.—212.
5. Collatio Pluti p, 213.—232.
6. G. Burgesii praefatio ad R. Bentleii annotationes in Aristophanem p. 233.—235.
7. R. Bentleii annotationes in Plutum p. 235.—241.
8. P. Elmsley on the date of the Clouds p. 242.—248.
9. Porsoni et Dobraei annotationes in Nubes p. 249.—300.
10. Collatio Nubium p. 301—338.
11. R. Bentleii annotationes in Nubes. p. 339.—346.
12. Porsoni et Dobraei annotationes in Ranas p. 347.—376.
13. Collatio Ranarum p. 377.—394.
14. R. Bentleii annotationes in Ranas p. 395.—406.
15. Porsoni et Dobraei annotationes in Aves p. 407.—431.
16. Collatio Avium p. 432.—434.
17. R. Bentleii annotationes in Aves p. 435.—446.

18. Porsoni et Dobraei annotationes in Equites p. 447.—471.
19. R. Bentleii annotationes in Equites p. 472.—482.
20. Porsoni et Dobraei annotationes in Pacem p. 483.—503.
21. R. Bentleii annotationes in Pacem p. 504.—513.
22. Porsoni et Dobraei annotationes in Ecclesiazusas p. 514.—533.
23. Collatio Ecclesiazusarum p. 534.—539.
24. R. Bentleii annotationes in Ecclesiazusas p. 540.—549.
25. Porsoni et Dobraei annotationes in Acharnenses p. 550.—567.
26. Porsoni et Dobraei annotationes in Vespas p. 568.—591.
27. Kusteri et Bentleii epistolae p. 592.—644.

PRAEFATIO DOBRAEI.

De suo instituto, quod et mihi servandum fuit, adeo copiose et dilucide exposuerunt Monkius et Blomfieldius in Praefatione ad Porsoni Adversaria, ut nil opus sit longa oratione. Ratio tamen reddenda est quare huic opellae tantum temporis insumserim. Nempe quum periculum esse videretur ne Porsoni notae, utpote maximam partem juveniles, infra hominum exspectationem caderent, materiem criticam e manuscriptis et aliunde conquisivi, ut, quo in genere possem et liceret, utilitatis gratiam libello conciliarem. Istiusmodi vero negotium nemo quamvis strenuus brevi profliget; nedum ego hac valetudine.

Igitur ut ad rem. In adversariis adhuc superstitibus, et in exemplo editionis Porti, quo et ipso usus sum, multa commentatus erat Porsonus; quorum delectu facto, et aliis additis, notarum accurate scriptarum seriem contulit in marginem Frobenianae. Anno circiter 1782. hoc factum esse certis indiciis patet. Inde autem desumta puta omnia fere de quibus nil admonitum vides.

Diu postea cum editione Cratandri codices Bodleianos et Harleianum contulit, et adjecit excerpta e Suidae manuscripto optimo qui Oxonii est in bibliotheca Collegii Corporis Christi. Subinde interjecta est annotatiuncula, scriptoris alicujus locum indicans, aut emendationem sive commemorans sive innuens. Optimarum sane rerum pleni margines, sed expeditu semper molestarum, nonnunquam ambiguarum. Hoc in primis incommodum, quod Suida nunc Aldino, nunc Kusteriano, usus est Porsonus.

In ceteris ejus libris aut chartis vix pauca inveni, quae in meum usum converterem. Scilicet, statim, ut credibile est, post editum a Brunckio Comicum, exemplar Kusterianum in istius Frobeniani locum suffecit, cui suas notas appingeret. Sed librum pretiosissimum delevit incendium, aliis etiam ejus laboribus funestum *); neque postea quicquam, quod ad Aristophanem spectaret, scripto mandavisse videtur, nisi forte illa in margine Cratandri. Excipio Plutum, cujus apographum, editioni destinatum, sero institutum esse constat.

Ipsa Porsoni verba et compendia, quantum ejus fieri potuit, servavi: et sicubi quid addiderim, charactere usus sum obliquo, qui vulgo dicitur Italicus. Eodem literarum genere expressi ea quae olim, viro summo dictante, descripseram **). His plerumque ejus nomen

*) Anno circiter 1797. Vide Kiddii Praef. ad Porsoni Opusc. p. xxxix.

**) Vide Plut. (159.) 340. 598. 893. 1012. 1020. Nub. 23. 270. 352. 389. 397. 431. 450. 493. 518. 992.

simpliciter subjeci. Ante omnia brevitati, ut in opere alieno, studui; quod vereor ne aliquando perspicuitati obfuerit.

Ad Plutum nunc venio, quam usque ad versum 826. ex Porsoni apographo fidelissime, etiam in minimis, repraesentavi, nisi ubi mero calami lapsu erratum esse videretur; tum quoque monito lectore, nisi in leviculis quibusdam, sive aperte mendosis, sive minus constanter adhibitis. Prioris generis sunt accentus omissi aut male positi, et distinctiones sensui nocentes; quorum illud non raro, hoc semel atque iterum accidit. Posterioris exemplum est verbum *ποιεῖν*, cui, ubicumque primam corripit, tertiam literam demsi, docente olim Porsono ita jubere codices et inscriptiones. Utinam eodem jure usus essem in *οὐδείς*, *μηδείς*, et *οὐδ' εἷς*, *μηδ' εἷς*, in *αὐτίκα μάλα* et *αὐτικάμαλα*, et forsan aliis; praesertim in articuli crasibus, quae mire variant. Duo tamen ad vulgatum scribendi morem reduxi, deserto apographo; nempe $\bar{\iota}$ subscripsi, quod ibi dimidiatum ascribitur, ut in Hecubae editione novissima; et personarum distinctiones per nominum primas literas, non per puncta*).

1153. 1161. Ran. 14. 691. 826. 1088. 1337. Eq. 9. 184. 428. 539. 673. 818. 917. 971. 987. 1015. 1155. 1316. 1328. Ach. 254. 318. 487. 718. 928. 938. 1048. 1193. Vesp. 125. 322. 586. 618. 629. 682. 724. 1481. 1522. Pac. 312. 345. 384. 929. 1320. Av. 213. 386. 649. 687. 1364. Eccl. 289. Thesm. 21. 61. 292. 1068. Lys. 63. 200. 366. 376. 800. 992. 1040. 1052. 1259.

*) Codices, praesertim vetustiores, Platonis et Luciani, hanc notam repetunt, quoties mutatur persona.

Omnino Porsoni, non Aristophanis, editor haberi velim. Nam in posteriore parte fabulae vix aliud egi quam ut librorum bonas lectiones, a Brunckio ejectas, suis locis restituerem.

In notis codicum varietates studiose enumeravi, et omnes grammaticorum aut aliorum scriptorum e Pluto citationes memoravi, quas aut viri docti indicassent, aut ipse levi opera possem colligere. Scholia, ut hoc exemplo utar, diligenter excussi, semper in consilium adhibito Hemsterhusio, qui hac in parte praeclarus est. Criticorum, praesertim recentiorum, conjecturas conquirere supersedi; unius Elmsleii scripta, ut in Attica scena regnantis, negligere nolui. Ipse quae praeter lectionum notationem et corruptelarum explicationem dixerim neque multa sunt, et si minus ad Aristophanem, ad Porsonum quodammodo spectant.

Transmisit vir eximius et de me optime meritus J. F. Boissonadius notulas in Plutum, extemporales quidem illas, at se dignissimas, quas in Appendice invenies. Neque silentio praetereundus Georgius Burges, vetus et probatus amicus; qui multa e codicibus excerpsit, et alia docte, ut solet, et utiliter admonuit.

Porsonus sua cuique puncta tribuit. Exempli gratia, Plut. 73—5.

κακόν τι μ᾽ ἐργάσεσθον, οὐδ᾽ ἀφήσετον.
νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ᾽, ἐὰν βούληι γε σύ,,
μέθεσθέ νυν πρῶτ᾽: ἦν ἰδοὺ μεθίεμεν,,

INDEX CODICUM.

A. in Porsoni notis, et in Appendice. MS. Harleianus 5664. in Museo Britannico. E Barocc. 127. fluxisse apparet.

A. in meis notis ad Plutum. Regius Parisiensis 2712. apud Brunckium. Membranaceus, sed non valde antiquus. Saeculo quartodecimo fere assignant judices inprimis idonei Hasius et Gaisfordius.

Ar. vel *Arund.* Arundelianus, nunc Regiae Societatis Londinensis. Collationem cum Kustero communicavit Daubuzius, in cujus notis mss. multa ex hoc codice, et alio, ni fallor, excerpta vidi apud desideratissimum Burneium. Ipse codicem, satis recentem, in aliquot locis inspexi.

Ask. Exemplar editionis Wechelianae inter libros Porsoni. Fuit olim Askewii. In margine contulit vir doctus, non Askewius, Baroccianum 127. et quasdam lectiones enotavit e Barocc. 43. et alio Collegii Lincolniensis, cui datum a G. Whelero Equite dicit Collator. Fuerit igitur codex in Catal. MSS. Angl. et Hib. 9140. Wheleri 69.

B. in Porsoni notis. Baroccianus 127. in Bibl. Bodleiana. Liber antiquus in membrana.

B. in meis notis ad Plutum. Regius Parisiensis 2717. apud Brunckium.

Bodl. Bodleianus apud Kusterum. Aliquando suspicatus sum non fuisse Bodleianum, sed Collegii Lincolniensis. Vide *Ask.*

Borg. Borgianus apud Invernizium.

Liber Georgii Burges. Exemplar editionis Bas. 1532. in quo multa notavit manus antiqua e codice, Ravennate ut videtur.

C. Regius Parisiensis apud Brunckium.

D. Brunckii MS. Nunc, opinor, est Richardi Heber, bibliophilorum doctissimi.

Dorv. Dorvillianus, nunc Bodleianus X. 1. 3, 13. Vide Gaisfordii Catalog. MSS. Dorv. p. 16. Porsonus, "In aetate codicis Dorvilliani notanda erravit Hemsterhusius. Anni nota haec est:" [tum codicis sigla imitatur.] "i. e. ἔτους ,ϛου π)ου μϑου ἡνδικτος ιε̄ (Anno sc. Mundi 6959. Indict. 15. sive A. C. 1451. Scriptus igitur codex intra initium Septembris et finem Decembris.")

E. Regius Parisiensis 2820. apud Brunckium.

Elb. Elbingensis. Collationem a Trendelenburgio factam repetiit Beckius, quem vide Praef. p. xxv.

L. vel *Lib. L.* Exemplar editionis Caninianae Lugduni apud Gryphium 1548. Fuit Andreae Dudithii, deinde Isaaci Vossii (Vide MSS. Angl. et Hib. 2716. 44.) nunc in Bibl. Leidensi, Hist. 729. Catal. p. 260. Contulit vir doctus, forsan Dudithius, Plutum, Nubes, et Ranas, cum codice bonae notae. Unde quum nonnulla in Appendicem retulissem, Leidam forte revisens iterum excerpsi; vide Addend. ad Plut. 132. Totam syllogen nunc vulgatam credo sive ab Hemsterhusio ad Plutum et a Tittmanno in Ruhnkenii Epistolis pp. 126—128. sive hic.

Leid. Leidensis apud Hemsterhusium, qui tantum ad Plut. 1043.—fin. adhibuit. Idem codex, ut videtur, cujus ad Nubes collationem, a Ruhnkenio submministratam, habuit Ernestus.

Linc. Vide *Ask.* et *Bodl.*

Monacensis, 137. chartaceus, saec. XV. Thierschio judice. Plutus, Nubes, Ranae, Ecclesiazusae. Nubium et Ranarum lectiones vulgavit Harlesius in Nubium editione, Lips. 1788. Ecclesiazusas accurate contulit doctus adolescens Riglerus, cujus benevolentiam mihi conciliavit idem Thierschius, vir amicissimus.

P. Vaticano-Palatinus. Contulit Zacagnius in usum Kusteri, qui praeter lectiones in editis notis memoratas, quasdam notavit in margine editionis Porti. Liber in Hemsterhusii potestatem venit, (vide eum ad Plut. p. 482.) et nunc est in bibliotheca Leidensi.

Parisiensis 2827. Excerpsit scholia Bastius, et aliquot lectiones immiscuit, quas e Schaeferi editione Pluti Hemsterhusiani huc transtuli.

Rav. Ravennas, membranaceus, apud Invernizium. Codicem antiquissimum et optimum nuper pertractavit vir egregius Immanuel Bekkerus, ut ab amico audivi. Vide, *Liber G. Burges.*

Trin. Lysistrata cum scholiis. Liber olim Bentleii, nunc Collegii nostri, continens apographum textus et scholiorum e MS. Vossiano, nunc Leidensi, et scholiorum ex alio codice, Barocciano 38. scilicet. Vide ad Lysistr. 200. et addenda.

U. Vaticano-Urbinas, a Zacagnio collatus in usum Kusteri, e cujus libro quaedam notavi. Vide *P.*

V. Vossianus, nunc Leidensis. Avium fragmentum.

1. 2. in Porsoni notis. Barocciani 34. 43.

1. 2. vel *Cant.* 1. 2. in meis notis et in Appendice. Duo codices in eodem volumine, Bibl. Publ. Cantab. Nn. 3. 15. Prior continet Plutum et Nub. 1—470. e supplemento scribae recentioris, deinde Nub. 500—fin. et Ranas cum glossis et scholiis a manu sat eleganti. In fine, *αὗται αἱ περὶ τὰς συντάξεις τῶν ἀπορίων λύσεις καὶ πᾶσαι ἄλλαι ἐξηγήσεις εἰσὶ τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου κυροῦ Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Θεοδούλου.* Codex simillimus ei, qui tres Aeschyli et totidem Euripidis fabulas olim continens, nunc in duos distractus est, Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 14. et 17. et quem Saeculo XIV. assignat Porsonus in Syllabo Codicum Orestis.

Posterior codex, priore recentior, continet Plutum, Nubes, Ranas, cum scholiis marginalibus ab eadem manu, et glossis et scholiis ad Plutum et Nubes ab alio scriba, qui et varias lectiones plurimas annotavit, et ipsum textum subinde refinxit. Hunc voco Correctorem. Incipit ms. *τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου σύνοψις τοῦ βίου ἀριστοφάνους καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως.* Deinde scholiis praefixum, a m. pr. *σχόλια τοῦ αὐτοῦ μαγίστρου.* Notandum, quibusdam praeponi, *παλαιόν.* Vide Collationem Ran. 562. Notandum etiam, longas *α, ι, υ,* interdum lineola superscripta indicari, et hujusmodi signum ⌒ adhiberi, ut in Ran. 16. 71. 139. supra breves syllabas in *ποιήσῃς, ποιητοῦ, τυννουτωΐ.* Unde videtur codex Triclinii recensione non immunis esse; vide eum in Proleg. Aristoph. Kust. p. x.

3. vel *Cant.* 3. Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 3. Plutus, Nubes, cum scholiis et glossis. Codex satis recens, et saepe mendose scriptus, sed multas optimas lectiones exhibens.
4. vel *Cant.* 4. Bibl. Publ. Cant. Nn. 3. 16. Plutus, Nubes, cum glossis et scholiis; recens, et valde interpolatus. Insigne exemplum, Plut. 879–80.

Hi quatuor codices Askewii, et antea Meadii, fuisse videntur.

5. vel *Harl.* 5. Harleianus 5725. Plut. 266—fin. Nubes, cum glossis et scholiis. In Pluto post 551. et per totas Nubes plerumque consentit cum Barocc. 43. et Leidensi, quantum quidem hujus lectiones innotuerunt.
6. vel *Harl.* 6. Harleianus 6307. Plutus, Nubes; deinde Ranae ab alia manu, recentissima illa et inelegantissima.

Ex his sex codicibus, 1. 2. 3. accurate contuli, diligenter excussis glossis et scholiis: in 4. scholia marginalia plerumque neglexi. 5. 6. ad Nubes olim collatos nunc recognovi; et Plutum, sed minus sollicite, percucurri. In Ranis hic ibi 6. et A. inspexi. Per totam Appendicem, nisi ubi aliter factum esse moneo, usus sum ed. Bas. 1532.

Ald. Editio Marci Musuri, Venetiis apud Aldum, 1498.

Junt. 1. vel *J.* 1. Editio Bernardi Juntae, Florentiae apud Philippum Juntam, 1515.

Junt. 2. vel *J.* 2. Editio Antonii Fracini, Florentiae apud haeredes Philippi Juntae, 1525.

Bas. 1. Editio Simonis Grynaei, Basileae apud Cratandrum et Bebelium, 1532.

Bas. 2. Editio Sigismundi Gelenii, Basileae apud Frobenium, 1547.

Victorii et Bentleii notas vulgarunt Aloysius Nickelius in Thierschii Actis Monacensibus, Part. III. et Georgius Burges in Diario Critico (*Classical Journal*) Part. XXI—XXVII. Ex Hemsterhusii mss. Leidae servatis paucula decerpsi, copiam praebentibus viris venerandis Wyttenbachio et Tydemanno. Valckenaerii adversaria mihi utenda concesserunt haeredes, Valckenaerius filius, et Luzacii; quibus brevi ut spero pro tam insigni liberalitate debitas gratias opportuniore in loco persolvam.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΑΡΙΩΝ.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
ΠΛΟΥΤΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.
ΠΕΝΙΑ.
ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.
ΔΙΚΑΙΟΣ.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΓΡΑΥΣ.
ΝΕΑΝΙΑΣ.
ΕΡΜΗΣ.
ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Λάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. Τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, [καὶ] τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστῆσαι Ἀραρότα [δι' αὐτῆς] τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου ἀφῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΚΑΡΙΩΝ.

Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου·
ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· τῷ δὲ Λοξίᾳ,
ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασὶν, σοφὸς,
μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην.
ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποεῖν·
οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα·
οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται,
καὶ ταῦτ' * ἀποκρινόμενος τοπαράπαν οὐδὲ γρύ.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
ὦ δέσποτ', ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς.

ΚΑΡΙΩΝ.

λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι,
πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ' ἐστὶν οὑτοσί·
εὖνους γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
πιστότατον ἡγοῦμαι σέ, καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἶδά τοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
καὶ συκοφάνται, καὶ πονηροί.

ΚΑΡΙΩΝ.

πείθομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον·
τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
πευσόμενος εἰ χρὴ, μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδὲ ἕν·
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δῆθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί·
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι,
πείθειν δ' ἑμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τουτωΐ.

ΚΑΡΙΩΝ.

εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
φράζουσαν, ὦ σκαιότατε, σοι σαφέστατα,
ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τῷ τοῦτο κρίνεις;

ΚΑΡΙΩΝ.

δῆλον ὅτιη καὶ τυφλῷ
γνῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον· ἢν δ' ἡμῖν φράσῃ,
ὅστις ποτ' ἐστὶν, οὗτοσὶ, καὶ τοῦ χάριν,
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ,τι νοεῖ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄγε δὴ πρότερον σὺ σαυτὸν, ὅστις εἶ, φράσον,
ἢ ταπὶ τούτοις δρῶ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι.

ΚΑΡΙΩΝ.

μανθάνεις;
ὃς φησὶν εἶναι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοὶ,
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει.
ἀλλ' εἴτι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἐμοὶ φράσον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

κλάειν ἔγωγε σοὶ λέγω.

ΚΑΡΙΩΝ.

δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὗτοι, μὰ τὴν Δήμητρα, χαιρήσεις ἔτι·
ἢν μὴ φράσῃς γὰρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὦ 'τὰν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πώμαλα.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐσ', ὦ δέσποτα·
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν, καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' αἶρε ταχέως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὔκουν ἐρεῖς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀλλ' ἢν πύθησθέ μ' ὅστις εἰμί, εὖ οἶδ' ὅτι
κακόν τι μ' ἐργάσεσθον, οὐδ' ἀφήσετον.

ΚΑΡΙΩΝ.

νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλῃ γε σύ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μέθεσθέ νυν πρῶτ'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἦν ἰδοὺ μεθίεμεν.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀκούετον δή· δεῖ γὰρ, ὡς ἔοικ', ἐμὲ
λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλοῦτος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὦ μιαρώτατε
ἀνδρῶν ἁπάντων, εἶτ' ἐσίγας, Πλοῦτος ὤν;

ΚΑΡΙΩΝ.

σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες,
καὶ Ζεῦ, τί φῄς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ναί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐκεῖνος αὐτός;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

αὐτότατος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πόθεν οὖν, φράσον,
αὐχμῶν βαδίζεις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι,
ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξότουπερ ἐγένετο.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες, κάτειπέ μοι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν·
ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους

μόνους βαδιοίμην· ὃ δέ μ' ἐποίησεν τυφλὸν,
ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδ' ἕνα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους;
καὶ τοὺς δικαίους.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁμολογῶ σοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φέρε τί οὖν,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ καὶ προτοῦ,
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

φήμ' ἔγωγε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πάνυ μὲν οὖν·
πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑόρακά που χρόνου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ θαῦμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἄφετόν με νῦν· ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ' ἐμοῦ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ σύγ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μή μ' ἀπολίπῃς· οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα,
μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχωσ' ἀληθῶς, καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔχει μὲν οὕτως· εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μὰ Δί' ἀλλ' ἅπαξάπαντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἰμώξει μακρά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσ' * ἀγάθ', ἢν παρ' ἐμοὶ μένῃς,
γενήσεταί σοι, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
βλέψαι ποήσας.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ,
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί φῄς;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁ Ζεὺς μὲν οὖν * μ' εἴ πως τὰ τούτων μῶρ' ἔπη
πύθοιτ', ἂν ἐπιτρίψειε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νῦν δ' οὐ τοῦτο δρᾷ,
ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἆληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων·
οἴει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξίους τριωβόλου,
ἐάν γ' ἀναβλέψῃς σὺ κἂν σμικρὸν χρόνον;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἆ, μὴ λέγ', ὦ πόνηρε, ταῦτ'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔχ' ἡσυχος·
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺ
μεῖζον δυνάμενον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐμὲ σύ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νὴ τὸν οὐρανόν.
αὐτίκα γὰρ, ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν;

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ ταὐργύριον· πλεῖστον γάρ ἐστ' αὐτῷ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ';

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁδί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ νὴ Δί' εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν ὅδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥᾳδίως
παύσειεν, εἰ βούλοιτο, ταῦτ' ἄν.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὅτι τί δή;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἕν,
μὴ βουλομένου σοῦ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πῶς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
αὐτὸς διδῷς ταῦργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φήμ' ἐγώ·
καὶ νὴ Δί', εἴ τι γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.
ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν· ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶν αὐτὸ τοῦτο δρᾶν,
οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ ταὐργυρίου χάριν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ τοὺς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δαί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁ μὲν ἵππον ἀγαθὸν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικάς.

ΚΑΡΙΩΝ.

αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σέ, καὶ σοφίσματα
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὑρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἕτερος δὲ χαλκεύει τις· ὁ δὲ τεκταίνεται.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε, νὴ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁ δὲ γναφεύει γ'.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δέ γε πλύνει κώδια.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'· ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δ' ἁλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁ βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου;

ΚΑΡΙΩΝ.

Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σὲ τοῖς Αἰγυπτίοις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐρᾷ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐμπέσοι γέ σοι.

τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΚΑΡΙΩΝ.

κρατοῦσι γοῦν κἀν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε,
ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποεῖν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.
ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε·
τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονὴ
ἔρωτος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄρτων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μουσικῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

τραγημάτων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τιμῆς.

ΚΑΡΙΩΝ.

πλακούντων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀνδραγαθίας.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἰσχάδων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φιλοτιμίας.

ΚΑΡΙΩΝ.

μάζης.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

στρατηγίας.

ΚΑΡΙΩΝ.

φακῆς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα·
κἂν ταῦθ' ἁνύσηται, * τετταράκοντα βούλεται;
ἢ φησὶν οὐκ εἶναι βιωτὸν τὸν βίον.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνυ,
πλὴν ἓν μόνον δέδοικα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ,

φράζε τοῦ πέρι.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν, ἣν ὑμεῖς φατὲ
ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νὴ τὸν Δί', ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
δειλότατον ἔσθ' ὁ Πλοῦτος.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἦκιστ', ἀλλά με
τοιχωρύχος τις διέβαλ'· εἰσδὺς γάρ ποτε,
οὐκ εἶχεν, εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν,
εὑρὼν ἅπαξάπαντα κατακεκλεισμένα·
εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν· ὡς, ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέπονθ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι, θνητὸς ὤν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ', ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς, Πυθικὴν σείσας δάφνην.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

κἀκεῖνος οὖν ξύνοιδε ταῦτα;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φημὶ ἐγώ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ὁρᾶτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦ γαθέ.
ἐγὼ γὰρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κεἰ δεῖ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα.

ΚΑΡΙΩΝ.

κἂν βούλῃ γ' ἐγώ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι νῷν ξυμμαχοι,
ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

παπαὶ, πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ, ἢν γε πλουτήσωσιν ἐξαρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δρῶ, λέγε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον· εὑρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους·
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν
ἡμῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο δὲ τὸ κρεάδιον
τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἄνυσας τρέχε.
σὺ δ' ὦ κράτιστε Πλοῦτε πάντων δαιμόνων,
εἶσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ', ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη 'στὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν, νὴ τοὺς θεούς,
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ·
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἢν μὲν γὰρ ὡς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
εὐθὺς κατωρυξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
κἂν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
ἔξαρνός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
γυμνὸς θύρας ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πως εἴμ' ἀεί·
χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

πείθομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;

ΚΑΡΙΩΝ.

ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
ἴτ', ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δεῖ * παρόντ' ἀμύνειν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη.
σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
ὅτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω, σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
ὁ δεσπότης γὰρ φησὶν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστιν δὲ δὴ τί, καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὦ πόνηροι,
ὑπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, δυσὸν, μαδῶντα, νωδόν·
οἶμαί γε, νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν· πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑΡΙΩΝ.

πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

ΧΟΡΟΣ.

ὡς σεμνὸς ὑπίτριπτος· αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
ἰού, ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὼν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις· ὁ δὲ Χάρων τὸ σύμβολον δίδωσι.

ΧΟΡΟΣ.

διαῤῥαγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος·
ὅστις φενακίζεις· φράσαι δ' οὕτω τέτληκας ἡμῖν,
ὅτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο,
οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι· τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὦ ἄνδρες,
ἥκει
ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποήσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὄντως γὰρ ἐστὶ πλουσίους ἡμῖν ἅπασιν εἶναι;

ΚΑΡΙΩΝ.

νὴ τοὺς θεούς, Μίδας μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἡδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι, θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα
μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλεύων,
ὑμᾶς ἄγειν· ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων,
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα

βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ' ἄγρια ὀροσερὰ, κραιπαλῶντα,
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
εἰκῇ δὲ καταδαρθόντα που,
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν, ὡς ὄντας κάπρους,
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
μιμήσομαι πάντας τρόπους.
ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν σὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν,
καὶ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας
τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
τὴν ῥῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ'·
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος, τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κύπῳ ξυνεῖναι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ὦ ἄνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ' ὅτιὴ προθύμως ἥκετε,
καὶ ξυντεταμένως, κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρην.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρεῖην τῷ λαβεῖν,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν, ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι, τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν Ἡρακλέα, πολὺς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἄνηρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δ' ἐμοὶ θαυμαστὸν αὐτὸ τοῦθ', ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ, μὰ τοὺς θεούς·
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ὃ ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποῖός τις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οἷος,

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

λέγ' ἀνύσας ὅ,τι φῄς ποτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τοπαράπαν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει· τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

εἴ τι κεκλοφὼς, νὴ Δία,
ἐκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

παῦσαι φλυαρῶν, ὦ 'γάθ', οἶδα γὰρ σαφῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιουτονί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

φεῦ. ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός·
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὗτοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μελαγχολᾷς, ὦ 'νθρωπε, νὴ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
ἀλλ' ἔστιν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,
ζητεῖς μεταλαβεῖν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μεταλαβεῖν ζητῶ· τίνος;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τόδ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κακοδαιμονᾷς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὦ Ἡράκλεις, φέρε ποῖ τις ἂν
τράποιτο; τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κατηγορεῖς γὰρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά, μου.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὦ 'τὰν, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
ἐθέλω διαπρᾶξαι, πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν·
τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς, νὴ τοὺς θεούς,
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
καὶ τῆς γυναικὸς, κοὐ διοίσοντ' ἄντικρυς
τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὁτιοῦν τῶν Παμφίλου.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὔκ, ὦ κακόδαιμον· ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
ἔγωγε, καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
ἁπαρτὶ πλουτῆσαι ποήσω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί σὺ λέγεις;
οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οἴμοι τῶν κακῶν·
ἀπολεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μόχθηρε σύ,
ἔχω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σὺ Πλοῦτον, ποῖον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

αὐτὸν τὸν θεόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ ποῦ 'στιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔνδον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποῦ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

παρ' ἐμοί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

παρὰ σοί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πάνυ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἐς κόρακας, Πλοῦτος παρὰ σοί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νὴ τοὺς θεούς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

λέγεις ἀληθῆ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φημί.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

πρὸς τῆς Ἑστίας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νὴ τὸν Ποσειδῶ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τὸν θαλάττιον λέγεις;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

εἶτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί φῄς;

οὔ τῳ μεταδοῦναι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δία· δεῖ γὰρ πρῶτα,

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

βλέψαι ποῆσαι νῷ,

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τίνα βλέψαι; φράσον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ πρότερον, ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νὴ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ', ἢν θεοὶ θέλωσι. νῦν ἀφίξεται.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;

οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ', οὔθ' ἡ τέχνη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἀποπῶμεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔστιν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ, κράτιστόν ἐστι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

πολὺ μὲν οὖν, νὴ τοὺς θεούς. μὴ νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄνυτε πράττων ἔν γέ τι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ δὴ βαδίζω.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

σπεῦδέ νυν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοῦτ' αὐτὸ δρῶ.

ΠΕΝΙΑ.

ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε, ποῖ ποῖ, τί φεύγετ', οὐ μενεῖτον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἡράκλεις.

ΠΕΝΙΑ.

ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς. τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν, ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε, οὔτε θεὸς, οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἴσως Ἐριννύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας· βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὐκοῦν κλαύσεται.

ΠΕΝΙΑ.

οἴεσθε δ' εἶναί τινα μεῖζω

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πανδοκεύτριαν,
ἢ λεκιθόπωλιν· οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
ἐνέκραγες ἡμῖν, οὐδὲν ἠδικημένη.

ΠΕΝΙΑ.

ἆληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὔκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίγνεται;
ἀλλ', ἥτις εἶ, λέγειν σ' ἐχρῆν αὐτικάμαλα.

ΠΕΝΙΑ.

ἦ σοφὼ ποήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;

ΠΕΝΙΑ.

Πενία μὲν οὖν, ἣ σοφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἄναξ Ἄπολλον καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγῃ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἥκιστα πάντων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ μενεῖς,
ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

Πενία γάρ ἐστιν, ὦ πόνηρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

στῆθ', ἀντιβολῶ σε, στῆθι.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παραπολὺ
ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε σοι φευξούμεθα,
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;

ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποίαν ἀσπίδα
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θάρρει· μόνος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς, οἶδ' ὅτι,
τροπαῖον ἂν στήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝΙΑ.

γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένῳ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ', οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη;

ΠΕΝΙΑ.

οὐδὲν γὰρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετον
ἀδικεῖν με, τὸν Πλοῦτον ποεῖν πειρωμένω
βλέψαι πάλιν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε;
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν
ἀγαθόν;

ΠΕΝΙΑ.

εἰ δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅ,τι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΝΙΑ.

ἔμ' ἐκβαλόντες· καὶ τί ἂν νομίζετον
κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅ,τι;
εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, ἐπιλαθοίμεθα.

ΠΕΝΙΑ.

καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τοπρῶτον αὐτοῦ· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή,
ποεῖτον ἤδη τοῦθ', ὅ,τι ἂν ὑμῖν δοκῇ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τουτὶ σὺ τολμᾷς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;

ΠΕΝΙΑ.

καὶ σύγε διδάσκου· πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγὼ,
εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποήσειν πλουσίους.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;

ΠΕΝΙΑ.

οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν ἰού, ἰού,
τοιαῦτ' ἀκούων;

ΠΕΝΙΑ.

ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
ἐάν γ' ἁλῷς;

ΠΕΝΙΑ.

ὅ,τι σοὶ δοκεῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καλῶς λέγεις.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ αὖτ', ἐάν γ' ἡττᾶσθε, καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ταύτῃ γε· νῷν δὲ δὶς ἀποχρήσουσιν μόνω.

ΠΕΝΙΑ.

οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντες, τί γὰρ
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ νικήσετε τηνδὶ,
ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδώσετε
μηδέν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν
ὁμοίως,
ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν ἔστι
δίκαιον·
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τἀναν-
τία δήπου.
τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν, ὥστε
γενέσθαι
βούλημα καλὸν καὶ γενναῖον, καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν
ἔργον.
ἦν γὰρ ὁ Πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν πε-
ρινοστῇ,

ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται, κοὐκ ἀπολείψει
τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται, κἄτα ποήσει
πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου, τά, τε θεῖα σέβοντας.
καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον;

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὔτις· ἐγώ σοι τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον;
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ,
ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ,
πράττουσι κακῶς, καὶ πεινῶσιν, μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

οὔκουν εἶναί φημ', εἰ παύσει ταύτην βλέψας ποθ' ὁ Πλοῦτος,
ὁδὸν, ἥντιν' ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω πορίσειεν.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν,
δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ', ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον αὐτὸν,
οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῴη
οὐδείς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν,

ἢ σκυτοτομεῖν, ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ σκυλοδεψεῖν,
ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι· 515
ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν, τούτων πάντων ἀμελοῦσι;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

λῆρον ληρεῖς· ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας,
οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν.

ΠΕΝΙΑ.

πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου.

ΠΕΝΙΑ.

τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν, ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κερδαίνειν βουλόμενός τις, 520
ἔμπορος ἥκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν.

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων, οὐδεὶς οὐδ' ἀνδραποδιστὴς,
κατὰ τὸν λόγον, ὃν σὺ λέγεις, δήπου· τίς γὰρ πλουτῶν ἐθελήσει,
κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ, τοῦτο ποῆσαι;
ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἄλλα τε μοχθεῖν, 525
ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐς κεφαλήν σοι.

ΠΕΝΙΑ.

ἔτι δ' οἰχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ γὰρ ἔσονται·
οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει, χρυσίου ὄντος;
οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον·
οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων· 530

καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστιν, πάντων τούτων ἀπορροῦντα;
παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν, ὧν δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
τὸν χειροτέχνην, ὥσπερ δέσποιν', ἐπαναγκάζουσα κάθημαι,
διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου,
καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραϊδίων κολοσυρτόν;
φθειρῶν δ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν οὐδὲ λέγω σοι
ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν,
ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, ΠΕΙΝΗΣΕΙΣ· ἈΛΛ' ἘΠΑΝΙΣΤΩ.
πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος, ἀντὶ δὲ κλίνης
στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστὴν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει·
καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν, ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου
λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάζης φυλλεῖ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων·
ἀντὶ δὲ θράνου, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μάκτρας
πιθάκνης πλευρὰν ἐρῳωγυῖαν καὶ ταύτην· ἆρά γε πολλῶν
ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἴτιον οὖσαν;

ΠΕΝΙΑ.

σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπερκρούσω.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὔκουν δήπου τῆς Πτωχείας Πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν;

ΠΕΝΙΑ.

ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
ἀλλ' οὐχ ὁὗμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος, οὐ μὰ Δί', οὐδέ γε μέλλει.
πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστὶν μηδὲν ἔχοντα·
τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον, καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα·
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

ΠΕΝΙΑ.

σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,
οὐ γιγνώσκων, ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας,
καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν, παρὰ τῷ μὲν γὰρ πολλαγρῶντες,
καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς·
παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις.

ΠΕΝΙΑ.

περὶ σωφροσύνης ἦθη τοίνυν περανῶ σφῶν, κἀναδιδάξω,
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ' ἔστιν ὑβρίζειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν, καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν.*

ΠΕΝΙΑ.

σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὡς ὁπόταν μὲν
ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι·

πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγενηνται,
ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν. 570

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ ψεύδει ταύτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα·
ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει· μηδὲν ταύτη γε κομήσῃς,
ὅτιὴ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείθειν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμείνων
Πενία Πλούτου.

ΠΕΝΙΑ.

καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω δύνασαι περὶ τούτου·
ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες; 575

ΠΕΝΙΑ.

ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ· σκέψασθαι δ' ἔστι μάλιστα
ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
αὐτοῖς· οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;
κἀκεῖνος γὰρ τὸν Πλοῦτον ἔχει.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει. 580

ΠΕΝΙΑ.

ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω,
οὗ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς ἀποδείξω.
εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα,
ἵνα τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,
ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφανῶσαι 585
κοτινῷ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν Πλοῦτον ἐκεῖνος·
φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι,
λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν Πλοῦτον ἑᾷ παρ' ἑαυτῷ.

ΠΕΝΙΑ.

πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι·
εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερος ἔσθ' οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλά σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν, κοτινῷ στεφάνῳ στεφανώσας.

ΠΕΝΙΑ.

τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾷν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν διὰ τὴν Πενίαν,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι,
εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον· φησὶ γὰρ αὕτη,
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μὴν ἀποπέμπειν,
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι.
ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύζειν
ἔτι μηδ' ὁτιοῦν·
οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς.

ΠΕΝΙΑ.

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

ΠΕΝΙΑ.

τί πάθω τλήμων;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.

ΠΕΝΙΑ.

εἶμι δὲ ποῖ γῆς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐς τὸν κύφων', ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρῆν σ' ἀλλ' ἀνύτειν.

ΠΕΝΙΑ.

ἦ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου·
κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστιν·

σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
τῆς τε γυναικός· καὶ λουσάμενος,
λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
τῶν χειροτεχνῶν,
καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ πίτριπτος οἴχεται·
ἐγὼ δὲ καὶ σύ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν;
αὐτάν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,
καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα.

ΧΟΡΟΥ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι,
γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστίν, ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων
φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ,
ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις μοι χαράν· λέγεις μοι βοάν.

ΚΑΡΙΩΝ.

πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή.

ΧΟΡΟΣ.

ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος, Ἀσκληπιόν.

ΓΥΝΗ.

τίς ἡ βοὴ ποτ' ἐστίν; † ἆρ' ἀγγέλλεται
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
ἔνδον κάθημαι, περιμένουσα τουτονί.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταχέως, ταχέως φέρ' οἶνον, ὦ δέσποιν', ἵνα
καὐτὴ πίῃς, φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

ΓΥΝΗ.

καὶ ποῦ 'στιν;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

ΓΥΝΗ.

πέραινε τοίνυν ὅ,τι λέγεις ἀνύσας πατέ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.

ΓΥΝΗ.

μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὴ τἀγαθά,
ἃ νῦν γεγένηται;

ΓΥΝΗ.

μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν,
ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ', εἴ τιν' ἄλλον, μακάριον καὐδαίμονα,
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν.

ΓΥΝΗ.

νὴ Δί', εὐδαίμων γ' ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.

---

† γρ. ἆρά γ' ἀγγελεῖ

ΓΥΝΗ.

ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

ΚΑΡΙΩΝ.

εἷς μέν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς,
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες. ὡς δὲ, τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἤν τις αἴσθηται ψόφου,
σιγᾷν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην· ἀλλά με
ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε, κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γραδίου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι.
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα
τοὺς φθοῖς ἁφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς· μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴπου πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον·
ἔπειτα ταῦθ' ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὀσίαν τοῦ πράγματος,
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι.

ΓΥΝΗ.

ταλάνταὐ ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;

ΚΑΡΙΩΝ.

νη τοὺς θεοὺς ἔγωγε, μὴ φθάσειε με,
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν, ἔχων τὰ στέμματα·
ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προὐδιδάξατο.
τὸ γράδιον δ', ὡς ἤσθετο δή μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑφῆρει, κἄτα συρίξας ἐγὼ,
ὁδαὶ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις.
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα θριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων,
ἔπειτ', ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαυόμην.

ΓΥΝΗ.

ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄει;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐδέπω.
μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γελοῖον δῆτά τι

ἐπόησα· προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

ΓΥΝΗ.

ἦπου σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὔκ· ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα,
ὑπηρυθρίασε, χἠ Πανάκει' ἀπεστράφη,
τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

ΓΥΝΗ.

αὐτὸς δ' ἐκεῖνος;

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ μὰ Δί', οὐδ' ἐφρόντισεν.

ΓΥΝΗ.

λέγεις ἄγροικον ἄρα σύγ' εἶναι τὸν θεόν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον.

ΓΥΝΗ.

αἲ τάλαν.

ΚΑΡΙΩΝ.

μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας· ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ·
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ πιβώτιον.

ΓΥΝΗ.

λίθινον;

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε πιβώτιον.

ΓΥΝΗ.

σὺ δὲ πῶς ἑώρας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς;

ΚΑΡΙΩΝ.

διὰ τοῦ τριβωνίου.
ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.
πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
κατάπλαστον ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν
σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων· ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυείᾳ, ξυμπαραμιγνύων ὑπὸν
καὶ σχῖνον· εἶτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ,
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῷτο μᾶλλον· ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
ἔφευγ' ἀναίξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη,

ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.

ΓΥΝΗ.

ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.

ΚΑΡΙΩΝ.

μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτωνι παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν·
ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ,
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος.

ΓΥΝΗ.

ὦ φίλοι θεοί.

ΚΑΡΙΩΝ.

τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ,
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὶ δόκει·
καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
ὁ Πλοῦτος, ὦ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον· ὁ θεὸς δ' εὐθέως
ἠφάνισεν αὐτὸν οἴ, τ' ὄφεις εἰς τὸν νεών.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς,
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
ὅτι βλέπειν τὸν Πλοῦτον ἐπόησεν ταχύ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐπόησεν τυφλόν.

ΓΥΝΗ.

ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα·
ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ Πλοῦτος;

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔρχεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο, καὶ
ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
ὅσοι δ' ἐπλούτουν, οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν,
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
ὀφρῦς ξυνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.

οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
ἀλλ' εἶ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·
οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥΝΗ.

νὴ τὴν Ἑκάτην, κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι
εὐαγγελιά σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ,
τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα.

ΚΑΡΙΩΝ.

μή νυν μέλλ' ἔτι.
ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΥΝΗ.

φέρε νυν ἰοὺσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὴν πόλιν,
χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο·
αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφορὰς,
οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον·
τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὧ τλήμων ἐγὼ,
ὡς οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ', οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων,
ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ', ὅταν πράττῃ τις εὖ·
νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;

ΓΥΝΗ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετον.

φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
ταυτὶ καταχέω σοῦ λαβοῦσα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

μηδαμῶς· 790
ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
πρώτιστα καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

ΓΥΝΗ.

εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ἔνδον γε παρὰ τὴν Ἑστίαν, ὥσπερ νόμος. 795
ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
ἐσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἶτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.

ΓΥΝΗ.

εὖ πάνυ λέγεις, ὡς Δεξίνικος οὑτοσὶ 800
ἀνίσταθ', ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΥ.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν. 805
ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων· 807
οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου·
ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
τὰ σκευάρια πλήρη 'στιν, ὥστε θαυμάσαι. 810
τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν, αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων.
ὀξὶς δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς,
τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν. 815
ὁ δ' ἵππος γέγον' ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
χρυσοῖς. ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ 820
ὗν καὶ τράγον καὶ κριόν, ἐστεφανωμένος.
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔθακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἕπου μετ' ἐμοῦ, παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν ἴωμεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

μάλιστ'.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔπειτα τοῦ δέει;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

πρὸς τὸν θεὸν
ἦκω· μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβών, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἦπου σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην, οὓς τέως
εὐεργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ κατεγέλων γ', εὖ οἶδ' ὅτι.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κομιδῇ μὲν οὖν.
αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νῦν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξόμενος ἦκω δικαίως ἐνθάδε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,

ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μῶν ἐνεμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὔκ' ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὰ δ' ἐμβάδια;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο·

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

νὴ τὸν Δία.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

χαρίεντά γ' ἤκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρὶς κακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις· ἰού, ἰού.
οὕτω πολυφόρῳ ξυγκέκραμαι δαίμονι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ,τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ 'λλίπωσιν αἱ δίκαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
προσέρχεταί γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νὴ Δία, καλῶς τοίνυν ποῶν ἀπόλλυται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ποῦ, ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσγόμενος οὗτος ποήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξαρχῆς; ὃ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ τίνα δέδρακε ταῦτα δῆτ';

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἐμὲ τουτονί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἢ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μὰ Δί', οὐμενοῦν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς,
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς σοβαρὸς, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις·
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

ΚΑΡΙΩΝ.

οἴμωζ' ἄρα σύ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ
τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι τάλας, μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

οὐδὲν προτιμῶ σου, φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅ,τι δὲ ποεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ, ναὶ μὰ Δία, δειπνήσετον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαῤῥαγείης, μηδενὸς γ' ἐμπλημένος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν, ὦ μιαρωτάτω,
πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὔ ὔ, ὔ ὔ, ὔ ὔ, ὔ ὔ, ὔ ὔ, ὔ ὔ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστὶν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἴμ', ὡς ἄχθομαι,
ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι,

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ τί;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

γεωργὸς εἶ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μελαγχολᾷν μ' οὕτως οἴει;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' ἔμπορος;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ναὶ, σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ μὰ τὸν Δία.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πῶς οὖν διεζῆς ἢ πόθεν, μηδὲν ποῶν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,
καὶ τῶν ἰδίων πάντων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σύ; τί παθών;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

βούλομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς, ὦ τοιχωρύχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν μ', ὦ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εὐεργετεῖν οὖν ἔστι τὸ πολυπραγμονεῖν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
καὶ μὴ 'πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κατηγορεῖ δὲ τίς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁ βουλόμενος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

νὴ Δία πονηρόν γ' ἄρα προστάτην ἔχει.
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἄν, ἡσυχίαν ἔχων
ζῆν ἀργός;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

κατάθου ταχέως θοιμάτιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὗτος, σοὶ λέγει.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔπειθ' ὑπόλυσαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἔνθαδὶ
ὁ βουλόμενος.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

σὺ γὰρ ἀξιοῖς ταλλότρια πράττων ἐσθίειν;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι, περιείλημμαι μόνος.

ΚΑΡΙΩΝ.

νυνὶ βοᾷς;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι μάλ' αὖθις.

ΚΑΡΙΩΝ.

δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

μὴ δῆθ'. ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις εἰπέ μοι.

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτωΐ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄπειμι, γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινά,
καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι καταλύει περιφανῶς, εἷς ὢν μόνος,
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ μὴν, ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε,
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς θέρου·
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν λαβὼν
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γνώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νὼ δ' εἰσίωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ.

ΓΡΑΥΣ.

ἆρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ,
ἢ τῆς ὁδοῦ τοπαράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.

ΓΡΑΥΣ.

φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
ἀλλ' ὅ,τι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρῆν.

ΓΡΑΥΣ.

πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε.
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεπόηκε τὸν βίον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί δ' ἔστιν; ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα;

ΓΡΑΥΣ.

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔκ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;

ΓΡΑΥΣ.

σκώπτεις, ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δεινάκρα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὔκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;

ΓΡΑΥΣ.

ἄκουέ νυν. ἦν μοι τι μειράκιον φίλον,
πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν,

καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτουν.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
τί δ' ἦν ὅ,τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἑκάστοτε;
ΓΡΑΥΣ.
οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἠσχύνετο·
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἤτησ' εἴκοσιν
εἰς ἱματιον· ὀκτὼ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον
ἐκέλευσεν ἄν, τῇ μητρὶ δ' ἱματίδιον·
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
οὐ πολλὰ τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἠσχύνετο.
ΓΡΑΥΣ.
καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα,
ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῆτό μου.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
λέγεις ἐρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
ΓΡΑΥΣ.
ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτὸν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ
καὶ τἆλλα ταπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμψάσης, ὑπειπούσης θ' ὅτι
εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι,
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.
ΓΡΑΥΣ.
ἅμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ
ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
ΧΡΕΜΥΛΟΣ.
δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἥδεται φακῇ·
πρότου δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιε.
ΓΡΑΥΣ.
καὶ μὴν προτοῦ γ' ὑσημέραι, νὴ τὼ θεώ,
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἐπ' ἐκφοράν.

ΓΡΑΥΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

ΓΡΑΥΣ.

καὶ, νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
νηττάριον ὑπεκορίζετ' ἂν καὶ φάττιον.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔπειτ' ἴσως ἤτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.

ΓΡΑΥΣ.

μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην
ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὅτι προσέβλεψέν με τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν·
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μόνος γὰρ ἦδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.

ΓΡΑΥΣ.

καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.

ΓΡΑΥΣ.

ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε, νὴ Δία.

ΓΡΑΥΣ.

τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.

ΓΡΑΥΣ.

ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί γὰρ ποήσει φράζε, καὶ πεπράξεται.

ΓΡΑΥΣ.

ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι, νὴ Δία,
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντευποεῖν·
ἢ μηδ' ὁτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι.

ΓΡΑΥΣ.

ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὀρθῶς γε· νῦν δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἴεται.

ΓΡΑΥΣ.

ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὦ φίλτατε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γε μοι δοκεῖς.

ΓΡΑΥΣ.

διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.

ΓΡΑΥΣ.

καὶ μὴν τὸ μειράκιον τουδὶ προσέρχεται
οὗπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

φαίνεται·
στέφανόν γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀσπάζομαι.

ΓΡΑΥΣ.

τί φησιν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀρχαία φίλη,
πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε, νὴ τὸν οὐρανόν.

ΓΡΑΥΣ.

τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι.

ΓΡΑΥΣ.

ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.

ΓΡΑΥΣ.

οὔκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοὺς τρόπους.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί,
ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει.

ΓΡΑΥΣ.

ἄ, ἄ. τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ᾽.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εὖ μέντοι λέγει·
ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι,

ΓΡΑΥΣ.

ποῖ, τάλαν;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρυα,

ΓΡΑΥΣ.

παιδιάν τινα;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πόσους ἔχεις ὀδόντας;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἀλλὰ γνώσομαι
κἄγωγ᾽· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀπότισον· ἕνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.

ΓΡΑΥΣ.

ταλάνταν᾽ ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ὅναιο μέντ᾽ ἄν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐ δῆτ᾽· ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
εἰ δ᾽ ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
ὄψει κατάθηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη.

ΓΡΑΥΣ.

γέρων ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε, καὶ τῶν τιτθίων
ἐφάπτεταί σου, λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

ΓΡΑΥΣ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ᾽, ὦ βδελυρὲ σύ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

μὰ τὴν Ἑκάτην οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
ἀλλ᾽, ὦ νεανίσκ᾽, οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

τί κατηγορεῖ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

εἶναί σ' ὑβριστὴν φησι, καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι,

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸ τί;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν· ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτό γ' ἐπέτρεπον ποεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, ξυλλαβὼν τὴν μείρακα.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
εἶναι μετ' αὐτῆς.

ΓΡΑΥΣ.

ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;

ΝΕΑΝΙΑΣ.

οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπλεκωμένῃ
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὅμως δ', ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
πίνειν, ξυνέκποτέ ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τριὶξ παλαιὰ καὶ σαπρά.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.

ΓΡΑΥΣ.

ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θάρρει, μὴ φοβοῦ·
οὐ γὰρ βιάσεται.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις·
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.

ΓΡΑΥΣ.

βάδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον,
ὥσπερ λεπὰς, τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΥ.

ΚΑΡΙΩΝ.

τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν, τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ.

ΕΡΜΗΣ.

σέ τοι λέγω;
ὦ Καρίων, ἀνάμεινον.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὗτος, εἰπέ μοι;
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτωσὶ σφόδρα;

ΕΡΜΗΣ.

μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον, εἴτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
εἶπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
εἶπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κύνα,
εἶπειτα σαυτὸν, εἶτα τὴν ὗν.

ΚΑΡΙΩΝ.

εἰπέ μοι,
τί δ' ἐστίν;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Ζεὺς, ὦ πόνηρε, βούλεται
εἰς ταυτὸν ὑμᾶς ξυγκυκήσας τρυβλίον
ἅπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἦ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
ἀτὰρ διὰ τί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποεῖν
ἡμᾶς;

ΕΡΜΗΣ.

ὅτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ'· ἀφ' οὗ γὰρ ἦρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν

ὁ Πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς.

ΚΑΡΙΩΝ.

μὰ Δί' οὐδέ γε
θύσει· κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

σωφρονεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς κατηλίσι
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκὸς ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐπόεις ζημίαν
ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ τετράδι πεπεμμένου,

ΚΑΡΙΩΝ.

ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κωλῆς ἧς ἐγὼ κατήσθιον,

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀσκωλίας ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.

ΕΡΜΗΣ.

σπλάγχνων τε θερμῶν ὧν ἐγὼ κατήσθιον,

ΚΑΡΙΩΝ.

ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.

ΚΑΡΙΩΝ.

ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.

ΕΡΜΗΣ.

ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;

ΚΑΡΙΩΝ.

εἴ του δέει γ' ὧν δυνατὸς εἰμί σ' ὠφελεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικὸν
ὢν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ὁπότε τι σκεύαριον τοῦ δεσπότου
ὑφέλοι', ἐγώ σε λανθάνειν ἐπόουν ἀεί.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτὸς, ὦ τοιχωρύχε·
ἦκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

ΕΡΜΗΣ.

ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.

ΚΑΡΙΩΝ.

οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.

ΕΡΜΗΣ.

μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες·
ἀλλὰ ξύνοικον, πρὸς θεῶν, δέξασθέ με.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;

ΕΡΜΗΣ.

τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δέ; ταὐτομολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;

ΕΡΜΗΣ.

πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.

ΚΑΡΙΩΝ.

τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν;

ΕΡΜΗΣ.

παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.

ΚΑΡΙΩΝ.

Στροφαῖον, ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' Ἐμπολαῖον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
Ἑρμῆν Παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν;

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλὰ Δόλιον τοίνυν.

ΚΑΡΙΩΝ.

Δόλιον, ἥκιστά γε.
οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' Ἡγεμόνιον.

ΚΑΡΙΩΝ.

ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει;
ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι.

ΕΡΜΗΣ.

Ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι· καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
ποεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.

ΚΑΡΙΩΝ.

ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον.
οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω;

ΚΑΡΙΩΝ.

καὶ πλῦνέ γε
αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

τίς ἂν φράσειε πού 'στι Χρεμύλος μοι σαφῶς;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τί δ' ἐστίν, ὦ βέλτιστε;

ΙΕΡΕΥΣ.

τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς;
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ, καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
καὶ ταῦτα τοῦ Σωτῆρος ἱερεὺς ὢν Διός.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;

ΙΕΡΕΥΣ.

θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τίνος οὕνεκα;

ΙΕΡΕΥΣ.

ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε,
ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος
ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς· ὁ δέ τις ἂν
δίκην ἀποφυγών· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἷς
θύει τοπαράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μυρίοι.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.

ΙΕΡΕΥΣ.

τὸν οὖν Δία τὸν Σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ
χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμενεῖν.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἢν θεὸς θέλῃ.
ὁ Ζεὺς ὁ Σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
αὐτόματος ἥκων.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ἱδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλοῦτον, οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας,
ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ.

ΙΕΡΕΥΣ.

πάνυ μὲν οὖν
δρᾷν ταῦτα χρή.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὸν Πλοῦτον ἔξω τις κάλει.

ΓΡΑΥΣ.

ἐγὼ δὲ τί ποῶ;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.

ΓΡΑΥΣ.

ὦν δ' οὕνεκ' ἦλθον;

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

πάντα σοι πεπράξεται·

ἥξει γὰ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἑσπέραν.

ΓΡΑΥΣ.

ἀλλ' εἴ γε μέντοι, νὴ Δί', ἐγγυᾷ σύ μοι
ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
αὗται ποοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
εἰς τοὔπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἅδοντας ἕπε-
σθαι.

[1. Suidas, Ἦν δ' ἐγώ: ἔφην δὲ ἐγώ. παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει. sed ms. C.C.C. apud Porsonum pro παρὰ Π. καὶ Α. habet ἀριστ. πλούτῳ. Nusquam occurrit haec locutio in Pluto. *Dobree in Addendis.*]

[1—5. infra 21. 267. Ran. 482. vel citat vel respicit Theodorus Prodromus in *Βίων πράσει*, mss. du Roi t. VIII. p. 141, 2. *Dobree in Addendis.*]

2. *Citat Magister* ν. παραφρονῶ.

4. ταῦτα *Ald. Rav. apud Inv. praef. p.* IX. ταυτὰ *tres Brunckii, Dorv.* 6. *Gl.* 6. καὶ τὰ ὅμοια. *Utrumque memorat Schol.* [Boissonadius; "Cum ταυτὰ sensus esse potest, δοξῇ δὲ αὐτῷ, τῷ θεράποντι, μὴ δρᾶν ταυτὰ τῷ κεκτημένῳ. *eadem hero, eadem atque herus.* Ut vitetur ambiguitas ταῦτα omnino retinendum." *Dobree in Addendis.*]

5. μετέχειν ἀνάγκη] ἀνάγκη μετέχειν 1. 2. *Philemon Stobaei* LX. p. 384, 29. *Gesn.* LXII. 237. *Grot.* κακόν ἐστι δούλῳ δεσπότης πράττων κακῶς, Μετέχειν ἀνάγκη τῶν κακῶν γὰρ γίγνεται. *Indicat Kusterus. Ad Euripidea, sine auctoris nomine citata a Plutarcho* II. *p.* 166. *E.* Δεινή τις ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμφορὰ Δούλους γενέσθαι, δεσπότας τε δυστυχεῖς (δυσχερεῖς *Valck.*) λαβεῖν, *respexisse Aristophanem putant Valckenaerius ad Phoen.* 393. *et Wyttenbachius.*

6, 7. Suid. δαίμων.

6. *Citat Hemsterhusius in mss. Simplic. ad Epict. p.* 199, 12. *Salmas. ad Ach. Tat. p.* 695. *Gataker. de N. Inst. Styl. p.* 64. *D. Alciphron. p.* 210. [II. 2. *p.* 276, 12. *Wagn.*] *Xenoph. Eph.* II. *pp.* 26, 27. *Eurip. Med.* 253. *Philostr. V. A. T. p.* 321, 25. *Senec. de Benef.* III. 20. *Liban. T.* I.

p. 771. *C.* [IV. 589, 4. *Reisk.*] *Pers. Sat.* V. 68. [*Casaub. ad* 124. *p.* 174. *ed. Hennin.*] *Aristaen.* II. *p.* 152, 23. *Grot. in Pauli Ep. ad Philem.* 16. *Plutarch.* II. *p.* 851. *C. Theodor. Prodr. de Rhod. et Dos. p.* 317. *et Gaulmin. p.* 552.

8—10. *Eurip. Orest.* 279. *Λοξίᾳ δὲ μέμφομαι, ubi nostrum citat Porsonus.*

9. *Suid. v. θεσπιῳδεῖ.*

10. *μέμφομαι*] *μέμφωμαι* 2.

11. *φασι*] *φασιν* A. 1. 2.

ὥς φασι Ald. ὡς φασὶν Dorv.

13. *ὅστις δ' Dorv. ex* 16. *sed γρ. ὅστις ἀ. in marg.*

14. *ποιεῖν diserte, non ποεῖν, schol. in Ald. ad* 11.

15. *et infra* 24. 25. 376. *citat Priscianus Aldi* XVIII. *p.* 227. *a. notante Porsono. Omittit Putsch. p.* 1169. [Citat Grammaticus Hermanni p. 374. *Dobree in Addendis.*]

17. *ἀποκρινομένου* Ammonius de Interpret. p. 78. a. 13. ed. Ald. 1545. Suid. ed. ms. v. *γρῦ.*

ἀποκρινομένου edd. mss. tantum non omnes, in quibus Arund. 6. *ubi κρι ex em. reliqua ab initio. Gl. in D. του τυφλοῦ ἢ τοῦ Χρεμύλου. ἀποκρινομένῳ Rav. ἀποκρινόμενος Bentleius probante Tyrwhitto. Secutus est Brunckius.* [Boissonadius; "Servavissem *ἀποκρινομένου*, nempe *τοῦ Πλούτου.* Non enim putaverim versu demum 52. Chremylum primam poposcisse ab illo ominoso viae duce interrogationem: et ipse v. 56. interrogationis modus argumento esse potest non hanc esse primam. Cur enim verbera, non verba, nisi post obstinatum vetuli Pluti silentium?" Omnium facillima Ravennatis lectio, sed ob eam ipsam causam suspecta. *Dobree in Addendis.*]

21. *Respicit schol. Sophocl. ad Oed. T.* 82.

22—3. *μὰ δί' et λῆρος om. Linc.*

ἦν λ. τί με om. Dorv.

25. *Scholiastes, —οὕτως ἔχει καὶ τό, Τυχὸν ἴσως. In Adversariis notat Porsonus, τυχὸν ἴσως* Sch. Arist. Pl. 25. Themist. XXI. p. 248. D. XXVI. p. 325. B. Eustath. ad Il. *Δ.* p. 437, 28=332, 51. Timocles Athenaei VIII. p. 339. E. Julian. Ep. X. p. 378. D. Ep. Socratic. XXIV. p. 51. Strabon. V. p. 375. C. (245.) FORTE TEMERE J. Fr. Gronovius ad Liv. [X. 43.] UNA SIMUL Terent. Heaut. V. 1. 30. RURSUS DENUO Plaut. Poen. prol. 79.

26. *οὐ τὶ κρύψω Rav. Contrario modo errat* 1043.

27. *ἡγοῦμαί σε Ald. σὲ* 6. *Citat Magister v. κλέπτης.* [Alibi Porsonus: "*κλεπτίστατον.* Vide J. Taylor. ad Aeschin. c. Ctesiphont. p. 652. et J. Upton. Observ. in Shakespear. p. 161." *Dobree in Addendis.*]

28. *ἐγὼ γὰρ ὧν θ. καὶ δ. ἀ. Dorv.*

30. *Citat Magister v. ῥήτωρ.*

31. *πύθομαι sed gl. πιστεύω Dorv.*

32. *πρὸς pro ὡς Rav.*

33. *ὡς τὸν θεύν*] *εἰς* glossa in 1. et deinde 98. In 2. hic, 98. et alibi.

33-8. *Ex Hesiodo Opp. et D.* 268. *νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος Εἶην μήτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει, monente Heinsio ad Hesiod. p.* 94.

34. *ἐκτετοξεῦσθαι*] Suid. *in v.* *ἐκτετολυπεῦσθαι* Bentleius, pro vulgato stante Toupio Cur. Noviss. in Suid. p. 39. Bosio Animadv. p. 3.

35. *μοὶ μόνος Dorv.*

36. *μεταβαλόντα*] *λλ* A.

σπευσόμενος sed gl. ἐρωτήσων Dorv.

37. *μηδεὲν Ald. μηδὲ ἓν Brunckii mss. μὴ δὲ ἓν Dorv.*

39. *Citant Eurip. Schol. ad Orest.* 162. *Eustath. Il. ν. p.* 950, 11. *Od. θ.* 1602, 11. *μ.* 1714, 51=927, 42. 316, 31. 478, 11. *E Rav. δῆθα Φ. citat Inverniz.*

40. *τοδί*] Atticismum semper fere negligunt MSS.

42. *ἐκέλευε diserte Inv. ergo Rav.*

43. ἐμαυτὸν] sic 1. 2.

ἐμαυτὸν *Ald.* ἐμαυτῷ *Junt.* 1. 2. *Dorv.* 6. ἐκεῖνον ἐμοὶ *in gl. Dorv.* οἴκαδε *Ald.* οἰκάδε *Porson.*

44. ξυναντὰς (*sic, et gl.* συναντίσας *i. e.* -τήσας) δῆτα πρῶτον (*gl.* κατ' ἀρχὰς) *Dorv.* τουτωΐ *Ald. et ita voluit Junt.* 1. τῷ γε δὴ *Junt.* 2. "τουτωΐ. *Ita liber noster. Alii* τῷ γε δή." INVERN. *In v. ll. ad calcem ed. L. B.* 1624. "τῷ γε δὴ ξυναντᾷς *alii.*" *Forsan Scaliger, Juntinum* τῷ γε δὴ *ad* τῷ, *non ad* τουτωΐ, *referendum ratus,* καὶ τῷ γε δὴ πρώτῳ ξυναντᾷς *pro v. l. ascripserat. Recte vulgata, ut* 869. γε δὴ *irrepsit etiam* 582.

45. ξυνίῃς] Cum iota subscriptum Aldina quoque habeat, legendum videtur ξυνίεις. ξυνίῃς 1. 2. ξυνίεις Suid. ed. ms. in v.

ξυνίῃς *Ald.*

47. *Citat Hemst. in mss. infra* 342. [*Ach.* 522.] *apud Suid. v.* συκοφαντεῖν. *Schott. ad Zenob.* I. 24. *Hesych. v.* ἐπιχώρια, *cujus verba sunt, ad Acharnensium locum, ut videtur, spectantia;* Επιχώρια: συκοφαντικά. εἰς τοῦτο γὰρ Ἀθηναῖοι κωμῳδοῦνται.

48. Suid. Τῷ τ. σ. *i. e. v.* Τῷ τοῦτο συμβ. ἔ. *et paulo post, v.* Τῷ νῦν λόγῳ.

δηλονοτιὴ *tres primae, Borg. Brunckii mss. Dorv.* δῆλον ὁτιὴ *Rav. et scholiastes, monente Hemsterhusio; ex cujus sententia* δηλονοτιὴ καὶ τυφλὸς *posuerat Brunckius, sed in Supplemento, T.* III. *p.* 193. δῆλον ὁτιὴ καὶ τυφλῷ *verum esse statuit. Gl. in ejus mss.* φανερόν ἐστιν ὅτι καὶ τυφλῷ νοῆσαι δοκεῖ τοῦτο. δῆλον ὅτι *disjunxisse Atticos probabile est vel e loco Alexidis Athen.* IX. *p.* 386. *B. C.* καὶ κάπνην ἔχει; | Β. δῆλον ὅτι. Α. μή μοι δῆλον. (*Ita debebat personas distinguere Schweighaeuserus, cetera hic bene versatus. Paulo ante malim,* τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὑτοσὶ | ἄνθρωπος; *ut Av.* 908. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; *quomodo recte Rav.*) *Aliquando putabam constructionem esse* δηλονοτιὴ τοῦτο δοκεῖ (εἶναι) καὶ τυφλῷ γνῶναι. *Aeschyl. Pers.* 419. *St.* θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν, | ναναγίοις πλήθουσα, *ubi affert Abreschius apud Blomfield. Thucyd.* VII. 71. *p.* 493, 52.

ἦν τε — πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμὸς, βοὴ, νικῶντες, κρατούμενοι, et Xenoph. Anab. I. 5. 9=p. 152, 28. HSt. συνιδεῖν ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἡ βασιλέως ἀρχὴ — ἰσχυρὰ οὖσα, unde defendendum puto in Philippo Athenaei VIII. p. 359. B. κἂν κἀραβός τις ᾖ λαβεῖν, contra Casaubonum et Porsonum. Demosthenes c. Aphob. III. p. 5:7, init. =855, 14. ταῦτα μὲν γὰρ ἦν πᾶσιν ἰδεῖν, οἱ νόμοι, καὶ τὸ πλῆθος ὧν οὗτοι διηρπάκεσαν χρημάτων. Infra 489. ordo esse videtur, οἶμαι τοῦτ' εἶναι φανερὸν πᾶσι γνῶναι. Sed verbum substantivum omitti posse non affirmaverim. Nulla autem ratio habenda est Brunckii, dissimillima confundentis. [Boissonadius ordinat, ὅτιη τοῦτο δοκεῖ δῆλον καὶ τυφλῷ γνῶναι, ut 488.. φανερὸν γνῶναι πᾶσιν. Advocat Philostr. Her. init. θάλαττα οὐ ῥᾳδία πλεῦσαι, ubi schol. πλευσθῆναι, Eundem p. 284. et notas, Elmslei. ad Heracl. 1011. Lexicon SG. Bekkeri p. 418. ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός, Gail. ad Thucyd. I. 138. ἄξιος θαυμάσαι. Et sane, si plane constaret ita poni posse ὅτιη, nemo non hanc rationem amplecteretur; praesertim quum δῆλον ὅτιη in constructione disjungat Scholiastes Platonis, p. 36. Ruhnk. ad Sophist. p. 158. E.=241. D. HSt. καὶ τυφλῷ δῆλον. ἐπὶ τῶν σαφεστάτων. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ῥαπιζομένῃ, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Sed exemplum istius positionis cum Reisigio Conjectan. p. 76. requiro. De Eq. 29. suo loco agetur. Ceterum meae notae adde Auctorem incertum Εἰλώτων apud Athen. XIV. p. 638. E. τὰ Στησιχόρου —— ἀρχαῖον ἀείδειν· ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστιν ἀκούειν. Sensum loci aperuit, collato Arist. Nub. 1360. Jacobsius. Verte, Pro *istis antiquis, Ctesippus est quem audiamus.* Vesp. 351. κοὐκ ἔστιν ὅπῃς οὐδὲν, σέρφῳ διαδῦναι Valckenaerius, pro οὐδ' εἰ. *Dobree in Addendis.*]

49. *Post* δοκεῖ, *non* τοῦθ', *dist. Dorv. ut videtur, certe Schol. is, qui* τὸ δὲ ἑξῆς *etc.* συμφέρον *Ald. Junt.* 2. ξυμφέρον *Junt.* 1. *tres Brunckii.*

50. βίῳ *Rav. et* 6. *ex* 38.

51. εἰς τουτὶ ῥέπει] Lege τοῦτο. de metro vide ad Vesp. 976.

τουτὶ]

Ubi vocem ita nude positam vides, scias illam in ed. Bas. 1532. *linea subscripta notatam esse a Porsono; qua scilicet indicaretur, mss. cum editione consentire.* τουτὶ *tres primae edd.* τοῦτο *Dorv. Elb. Brunckii quatuor, 6. edd. Brunckii et Invernizii.* τοὐτο ῥέπει *A.* [Hinc detortum putat Casaubonus illud Antiphanis Athen. X. p. 449. A. τοῦτ' ἔστιν, ἢν θ' ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπων. *Dobree in Addendis.*]

55. πυθοίμεθ'] πυθόμεθ' 2.

56. σὺ πρότερον *Ald. Junt.* 1. σὺ πρῶτον *Junt.* 2. *Borg.* πρότερον σὺ *A.* σὺ πρότερον *sine* σαυτὸν 6. πότερον—φράσεις; *Bentleius.*

57. ἢ] εἶ 2.

Χρ.]

Χρ. λέγειν *Ald. Junt.* 1. 2. *Personam jubentibus Bentleio et Hemsterhusio omisit Brunckius, et diserte Invernizius, cum Rav. ut videtur. Primo puncta: i. e.* Χρ. *posuerat Porsonus, sed delevit.*

59. ὅς φησιν *Ald.* τοῦτο κοὐκ *Rav. Borg.*

60. χαλεπῶς τ' *Dorv.* (*servato* καὶ *ut videtur.*)

62. κλάειν] κλάειν A. 1.

κλάειν ἔγωγέ σοι *tres edd. primae.* κλαίειν *ubique Ravennas, ut hic annotat Invernizius.* κλάειν *Borg. Dorv.* κλάειν *tres mss. Brunckii.* σοὶ *Porson.*

63. *Citant Magister v.* ὄρνιθες, *Suidas v.* ὄρνις, *et indicante Hemsterhusio in mss. Procopius Epist.* XXXVI. *fin.*

64. δήμητρα] δήμητραν A. sed vulg. agnoscit marginale scholium.

64—5. *Chremylo dat Porsonus, cum tribus primis edd. Ita apographum v.* 63. θεοῦ: . *Nempe .. id est* Καρ. *mutavit in: id est* Χρ. *Versum* 65. *Carioni dat Brunckius ex conjectura Hemsterhusii, tacite secuto Invernizio.* Πλ. *praef. sed postea del. B. Versus* 63-5. *Carioni continuat Dorv. qui* οὔτι —δημητραν. εἰ μὴ φράσεις *Ald. Junt.* 2. εἰ μὴ φράσης *Junt.* 1. *Dorv.* ἢν μὴ φράσης *tres Brunckii,* 6. *edd. Brunck. Invern.* Δημήτραν *Magister v.* χαιρήσεις, *sed ibi unus ms.* ν̄ *omittit. Plut.* 91. μηδέναν, 691.

χεῖραν, *Nub.* 1065. 1127. νύκταν, *Dorv. In Magistri Vita Aristoph.* Ἀραρότων *Cant.* 3. *In Platone Cratyl. p.* 404. *B. HSt.* Δημήτραν *reliquit optimus Heindorfius.* [Istud ν saepe addit ms. Bibliorum Alexandrinus, (Grabe Proleg. cap. 2. fol. e. 1. b. ed. min.) Vide Sturzii Dial. Alex. p. 127. Δήμητραν in titulo hymni servat Ruhnkenius, in Cratylo Bekkerus. Ut formam legitimam diserte agnoscit Aug. Matthiae Gr. Gr. p. 95. ed. Angl. Nub. 386. 549. γαστέραν, 760. ἀέραν Dorv. *Dobree in Addendis.*]

65. *Citat Magister v.* ἐλάω.

66. ὦ τᾶν *Ald.* ἀπαλλαχθῆτον *Porson.* πώμαλαπεσοὺν *Carioni dabant alii apud schol.*

67. ἐστι δέσποτα] sic 1. 2.

ἔστι δέσποτα *Ald. Junt.* 2. ἐστιν ὦ δέσποτ᾽ *Junt.* 1. ἐστιν ὦ *Elb. Dorv.* 6. ἐστι ὦ *Arund.* (ν recentius.) βετιὸν (sic) ἐστιν *e Rav. citat Invernizius; ergo codex habet* βέλτιόν ἐστιν ὦ.

68, 9. Suid. ἀναθείς. *ubi* ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν᾽ ἀναθείς. *Respicit Eustath. il. χ. p.* 1260, 49 = 1358, 28.

69. κἄτα λιπὼν] καὶ κἄτα λ. A. 1. 2.

κ. τιν᾽ αὐτὸν κἄτα λιπὼν *tres primae, B. C. D. Elb. Arund.* τινα, κἄτ᾽ αὐτὸν λ. *Brunck. e membr. Et sic plane* 6. *cum glossis,* καὶ εἶτα. καὶ ἀφείς. καταλιπὼν *Porsonus ex em. Bentleii, quam confirmant Rav. et Dorv. Viros doctos frustra offendit duplex participium. Recte confert Hotibius Acharn.* 270-4.

70. ἄ. ἐκεῖθεν ἵν᾽ *Rav.*

71. οὐκοῦν ἐρεῖς; *Ald.* οὔκουν ἐρεῖς; *Brunck. Inv. Porson.*

72. πύθησθε] πύθοισθε 1. μ᾽ εὖ οἶδ᾽ ὅτι ὅστις εἶμ᾽ *Linc.*

73. ἐργάσεσθε] ἐργάσεσθον A. pro v. l. eadem m. et sic marg. sch. ον scripturus erat 1. sed statim mutavit.

ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετε *Ald. Junt.* 2. ἐργάσεσθον κοὐκ ἀφήσετον *Junt.* 1. *B. C. D. Borg. Ar.* 6. ἐργάσασθον κοὐκ ἀρήσετον *Elb.* ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον *A. Rav. et ut videtur Dorv. certe* ἀφήσετον. [ἐργάσεσθε κοὐκ ἀφήσετον Elmslei. Ach. 753. Idem ibid. ἐμελλέτην et φθανοίτην, 103. 485. *Dobree in Addendis.*]

74. βούλῃ] βούλει 1. 2.

Chremylo edd. sed ἀφήσετον. *Porsonus, i. e. Καρ. Mero errore, ut equidem puto. Tum* γ' ἐὰν *Ald. J.* 2. γ' ἂν *J.* 1. γ' ἢ βούλει *Borg.*

75. μέτεσθε νῦν μου] μέθεσθε A. ον supersor. rubris lit. et με ex em. [μέθεσθε 2. *teste lib. Ask.*]

ἠνὶ] ἰδοὺ gl. 1. 2.

μέθεσθε νῦν μου πρῶτον. Χρ. ἠνὶ μεθίεμεν *tres primae.* μέθεσθον *D. Borg. Elb. Arund.* μέθεσθε *A. B. C.* 6. *Par.* 2827. *saltem in scholio.* μου τοπρῶτον *sine* νῦν *A.* νῦν πρῶτον *sine* μου *B.* νύν μου π. *C.* νῦν μου π. *Arund.* νῦν ἐμὲ π. 6. ἰδοὺ ἦν *A.* (ἰδοὺ *ejusdem, et ut sit textûs.*) *Vide collationem Ran.* 1436. ἰδοὺ *gl. in aliis Brunckii.* νυνὶ *pro* ἠνὶ *Arund. sine* ἰδού. ἠνὶ, *et* ἰδοὺ *pro gl.* 6. ἦν, *et* ἰδοὺ *suprasc. Dorv. qui cum edd. vett. in ceteris consentire videtur. Aldi lectionem repetiverunt Brunckius et Invernizius, nisi quod* νυν *enclíticum faciunt.* [ἠνὶ μεθίεμεν servat Cornucopia Aldi f. 82. b. 7. et mox 77. ἦν Cornucop. f. 178. a. ult. Suidas v. ἦ, unde Lexic. Bibl. Coislin. p. 233. ἦν ἰδοὺ ἄδε σοι egregie restituit e ms. Schweighaeuserus Pratinae Athen. XIV. p. 617. F. ubi paulo ante lege,

καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτας κώμων μόνον, θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλει παρ' οἶνον ἐμμένειν στρατηλάτας.

Ablegatur ad τὸ θυροκοπικὸν genus tibia. Vide p. 618. C. D. Ceterum Brunckius suum errorem, edicentis ad Lysistr. 157. Ran. 1462. Av. 946. primam in ἦμι non posse corripi, ipse tacite damnat ad Soph. Electr. 151. Addit Seidlerus De Aristoph. Fragm. p. 25-7. Comici locum apud Stob. CXX. p. 609,24.

(501,9. Gr.) cui adjice Stratonem vel Philemonem Athen. IX. p. 382. C. XIV. p. 659. C. Bekkeri Lex. SG. p. 471. *Ἀφίημι: ἀφίημι καὶ ἀφίεμαι* (editur *καὶ ἀφίεμι*) *ἑκατέρως προφέρονται, καὶ συστέλλοντες καὶ ἐκτείνοντες τὴν δευτέραν συλλαβήν.* Sed Brunckio assentiri videtur Elmsleius, judex in primis idoneus, corrigens *ἦν*, *μεθίεμαι* in addendis ad Ach. 178. *Dobree in Addendis.*]

77. *ἦ*] *ἦν* A. 1. 2. *Linc.*

ἦ tres primae, edd. Br. Inv. Schol. hic et ad Vesp. 1069. *ubi ista, τὸ δὲ ἦ — Πλούτῳ, pertinent ad δεινὸς ἦ* 1086. *ἦν A. B. C. D. Elb. Bodl.*

80. *οὕτως om. Dorv.*

81. *Carioni continuant tres primae. Chremyli personam praefigit B. quomodo Brunckius, Invernizius, Porsonus. In D. U. Chremyli ὦ μιαρώτατε — εἶ σύ; 78-82. probantibus Kustero et Hemsterhusio.*

82. *ζεὺς Linc.*

φῄς Ald hic et alibi. Comparat Kusterus Plautum Trinumm. IV. 2. 144. SY. eho! quaeso, an tu is es? CH. Is enimvero sum. SY. ain tu tandem? is ipsusne es? CH. aio. SY. ipsus es? CH. Ipsus, inquam, Charmides sum. SY. ergo ipsusne es? CH. ipsissimus.

83. *ἐκεῖνος αὐτός; αὐτότατος*] Suid. *αὐτότατος.*

83-4. *Magister v. αὐτός. Suidas v. Πατροκλῆς.*

86. *τουτὶ*] *τοδὶ* 2.

86-7. *κἀτ' εἰπέ μοι et εἶτα suprasc. Dorv. quasi foret κᾆτα. Tum ἀνθρώποισι, et om. Πλ.*

87. *ἔδρασεν*] *σε* om. 2. *i. e. ἔδραν legit; quod et notat lib. Ask.*

88. *Magister v. ἀπειλῶ.*

89. *ὡς*]

[*εἰς* citat Dawesius Misc. Crit. p. 103. ed. pr. *ὡς* servant Dorv. et sex apud Kidd. p. 608. *Dobree in Addendis.*] *καὶ om. ante κοσμίους Elb.*

90. *δέ μ' Ald.*

91. *διαγιγνώσκοιμι*] *διαγινώσκοιμι* 1. 2.

διαγινώσκοι μοι μι τούτων μηδέναν Dorv. cujus errores manifestos plerumque tacebo.

92. *Καρ. praef. in* 6. *ab alio.*

94. *ομολογωσι pro ὁ. σοι* 2. *in lib. Ask.*

97. *βαδίζοις*] *βαδίζεις A.* 1. 2.

98. *οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ* vel *οὐχ ἑώρων που* Dawes. Misc. Crit. p. 202. MS. Barocc. *οὐχ ἑώρακά που.* Vera lectio videtur esse, abjecta una litera, *οὐχ ἑώρακ' ἀπὸ χρόνου. A long time since.* Confer Av. 921. 1517. et lege infra 1084. *Ἀπὸ μυρίων ἐτῶν γε,* ut legit Kusterus ad Suid. III. p. 128. *for these* 15000 *years past.* *ὑπὸ* in *ἀπὸ* recte mutarunt Kingius in Eurip. Hec. 55. Piersonus Androm. 442. Scholiastes ea quae nihil ad rem pertinent, adfert. Contrario vitio *ὑπὸ* migravit in *ἀπὸ* in Machon.[*imo Epicraten*] apud Athen. XIII. 5. p. 570. [*C.*] *ὑπὸ τῆς ἰσχύος.* v. Eurip. Bacch. 1127.

ἑώρακά που A. 1. 2. *ὅπωπα* occurrit in Lysistr. 1159. 1227. Epicrate Athenaei XIV. p. 655. F.

ἑώρακα χ. tres primae, A.B.D.E. Arund. 6. *ἑώρακά που χ. C. ἑώρακά πω Rav. Vide Porson. ad Dawes. p.* 369. *ed. Kidd.* [*ἑώρακά που* Tyrwhittus ad Dawesii locum. *Dobree in Addendis.*]

101. *ἐξόμεσθα* 1. 2. *σ* habuit A. sed postea erasum est. *-σθα Linc.*

ἐξόμεσθά tres primae.

103. *μου per errorem Porsonus. πυθοῦ Dorv. tum εὑρήσης, et* 96. *φεύγεις,* 100. *γένονται. Hoc Junt.* 2.

105. *τοὺς τρόπους*] *τοῖς τρόποις* 1. *et* 2. *in lib. Ask.*

106. Citat Suidas v. *οὐκ ἔστιν ἄλλος.*

107. *δέ μου Ald.*

108. *ἀληθῶς*] *γρ. ἀτεχνῶς* A.

111. *ἅπαξ ἅπαντες divisim schol. alter et Suid. in v. ut putat Hemsterhusius. Apud utrumque lege, τὸ γὰρ ἅπαξ ἐπὶ ἐπιτάσεως. Χρ. οἰμώξει Ald. Junt.* 1. *Καρ. Junt.* 2. *edd. Brunck. Inv. μακρὰν Rav.*

112, 3. *ἡμῖν—γενήσετ'*] *ἡμῶν — γένοιτ' ἄν* Dawes. p. 299, 300.

ὅσα] *ὅσσα A.* 2.

ὅσ' ἀγαθὰ Ath. p. 27. 254. *i.e. Antiphanes Athenaei* I. *p.* 27. *E. Alexis* VI. *p.* 254. *B. Vide plura loca apud Porsonum Adverss. p.* 225. *quibus addo Demosthenem c. Nicostr. p.* 684. *n.* 5. *ed. Par.*=1247, 5. *Reisk. Xenophontem Hellen.* VI. 5. 34 = *p.* 356, 8. *H.St.*

112-3. ὅσα παρ' ἡμῖν ἦν μένης | γενήσετ' ἀγαθὰ *edd. mss. in quibus Ar.* 6. (γενήσεται τἀγαθὰ *Dorv.*)

113. γενήσετ'] -ται 1. [Porsoni sententiam de diphthongis elidendis, ipso copiose explicante, minus plene quam voluissem, olim descripsi; "1. "Tragici in certis particulis crasi utuntur, κἄν, κεἰς, "τἄν, etc. Mendosum βούλομ' ἀλλ' Eur. Iph. A. 407. "et e Plutarcho emendandum." Vide Adv. p. 251. "In Soph. El. 818. recte Dawesius ἔσομαι ξύνοικος *). "2. Prisca comoedia insuper in verbis crasin facit; "περιόψομ' ἀπελθόντ', ἐνιαυτίζομ' ἀπλάκουντος, Ran. 512. "Plato Athenaei XIV. p. 644. A. sed non elidit; Nub. "778. 984. καλεῖν et ἀπάγχειν cum Dawesio, 1185. "ἀπολοῦσ' e Rav. legendum. 3. Nova comoedia li- "benter elidit. 4. Eadem in μοι, σοι, [crasin facit] "in Menandro Hermogenis de Inv. IV. 11. (Bentlei. "n. 238.) ὅ δέ μ' ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν, "et in aliis indubiae fidei exemplis." Secundum Kiddium, ad Dawes. p. 646. statuebat, priscam comoediam nunquam, mediam aliquando, novam saepe elidere. Confer Eundem pp. 473-9. Gaisford. ad Hephaest. p. 222. Maltbium Observ. ad Morell. c. 2. Blomfield. ad Aesch. Theb. p. 186. Elmsleium, (*Quarterly Rev.* N. XIV.) ad Iph. A. 407. 1141. Eundem ad Oed. T. 1227. ad Iph. T. 678. (Mus. Crit. VI.) ad Med. 548. Ceterum in Menandri loco pauca quaedam omissa esse videntur; vide Plauti locum (Pors. Opusc. p. 252.) Articulum ante μητέρα contra lin-

*) Ignorabat scilicet homo Anglus, ubi et quibus conditionibus transponi verba licitum sit. Aliquid tamen suspicatum esse suspiceris, qui scripserit, *When I said that transposition was a very safe remedy, I did not mean that people might transpose as they liked.* Epist. ad Dalzelium, digna illa quae attente legatur, Mus. Crit. N. III. p. 554.

guam, ut puto, delet Bentleius. *Dobree in Addendis.*]

114. Vide Valckenaer. ad Eurip. Phoeniss. 615.

115. Citat Suidas v. *ὀφθαλμία.*

ἀπαλλάξει Elb. Suidas, Ἀναπηρίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. unde variam lectionem in Pluto priore, ἀναπηρίας pro ὀφθαλμίας, expiscatur Brunckius. Sed Pollux II. 61. *Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτῳ, καὶ ἀναπηρίαν. Pro hoc versu in Pluto secundo positum est τῆς ξυμφορᾶς ταύτης σε παύσειν ἢ σ' ἔχει, docente scholiaste. παύσειν pro παύσει Hemsterhusius, ἢ σ' ἔχει pro ἧς ἔχεις Valckenaer. in adversariis, conferens Ach. 362. Vesp. 9. Thesm. 491. Lysist. 845. Adde Eurip. Orest. 101. et Soph. Oed. T. 1477. Cratinum Pollucis X. 76. Aristoph. Ach. 453. quae tria loca eodem morbo olim laborabant. Atque hinc emendandus Euripides Hipp. 1289. φανερὰν δ' ἔσχες ἄταν. Flor. δεὶ δ' i. e. ΔΕΙΔΕC. Vide infra ad 483. Lege igitur φανερὰ δ' εἶλέν σ' ἄτα, et confer Orest. 963. ed. Pors. Heracl. 941. ed. Beck. Alibi corruptus est optimus ille codex Flor. ex non intellectis finalium syllabarum compendiis; Phoen. 379 (371) οἳ δ' pro οἵσιν, teste Burtono; 1371. (1361) τέρμονι ὀκάσιη (vide Porsoni Opusc. p. 202.) Hippol. 285. πυθὴρ pro πυθέσθαι, 932. οὔσης pro οὖσ, 1148. τόνον pro τόν.* [Sed ecce Antiatt. Bekkeri p. 78. *Ἀναπειρίαν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.* Phrynichus, ibid. p. 9. *Ἀναπηρία. διὰ τοῦ η τὴν τρίτην, οὐ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς οἱ ἀμαθεῖς. τὸ μὲν οὖν ἀνάπηρος καθωμίληται, τὸ δὲ ἀναπηρία σπάνιον.* Quare non intercedam, quo minus cum Brunckio et Porsono Adv. p. 281. ad Aristophanem referamus, sive uterque poëta voce usus est, sive erravit in auctoris nomine Pollux, ut facit non raro. Etiam vocem *ζυγοποιεῖν* alibi Idem ex Pluto Aristophanis citat; quod ad 513. referunt; neque ego repugno. Sed videndum ne revera habuerit Pollux e Pherecrate Athen. VI. p. 269. C. qui locus omnino comparandus. *Dobree in Addendis.*]

117-8. *χρ. τί φής; κ. ἄνθρωπος* 1. 2.

Καρ. τί φής; ἄνθρωπος Ald. J. 1. Χρ. τί φής; Καρ. ἄνθ. J. 2. A. C. U. edd. Brunck. Inv. Χρ. τί φής; ἄνθ. B. D. Dorv. ἄνθρωπος (sic) Porsonus. Quare articulum addidi, quamvis ipse nil mutandum putem. ἐστιν οὗτος Dorv.

119. *οὖν εἰδὼς*] *οἶδ' ὡς A. εἶδ' ὡς 1.* et gl. *γινώσκω. οἶδ' ὡς 2. Nempe omisso οὖν, quod deesse in 2. diserte notat lib. Ask.*

ἔμ', εἰ] *ἔπη A. 2. μωρὰ ἔπη 1.*

119-20. *ὁ ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἔμ', εἰ | πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψειε tres primae. εἰδὼς Brunckii codices, certe A. Ar. 6. et constanter scholiastae. οἶδ' ὡς Rav. et pro v. l. D. ἔμ' εἰ A. Rav. Dorv. (sed in hoc πει postea factum.) ἔμ' εἰ in textu, μῶρ ἔπ' εἰ, ut videtur, in marg. Par. 2827. ἔπη B. C. D. et in duobus gl. λόγους. ἐπεὶ Elb. ἔπη εἰ | πύθ. Arund. a. m. pr. et ἐπιτρίψειε. Quod ait Kusterus, supra-scriptum esse με, de alia manu intelligendum est, quae sane est hic versata, etsi non notavi quomodo. ἔπη | εἰ π. 6. et με post ἐπιτ. additum ab alio, qui et personas saepe appinxit. Scholiastes Aldinus nos docet, mutatum fuisse locum in Pluto secundo. Utrum ipse habuerit ante oculos ἐπεὶ an ἔμ' εἰ non liquet; certe non ἔπη. Et ἔμ' εἰ et ἔπη memorat Juntinus, ex cujus verbis ἐπιτρίψει με extricat Hemsterhusius, eodem ducere putans Dorvilliani lectionem ἐπεί.* [Imo Scholiastes Aldinus legebat *εἰδὼς—ἐπεὶ*, et *μῶρ'* pro *μῶρε* accipiebat. Vide Hemsterhusium. Poterat Brunckius, *ὁ Ζεὺς μὲν οὖν μ' οἶδ' ὡς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ Πύθοιτ', ἂν ἐπιτρίψειε. Dobree in Addendis.*]

120. *πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψειε*] *εἰ πύθοιτο, ε.* 1. non 2. *ἐπιτρίψειέ με A. 1. 2.*

νῦν δὲ vel δὴ Dorv. omisso οὐ scilicet.

121. *Citant Suidas et Moschopulus Ecl. Att. in v. περινοστεῖν. προσπταίοντα Junt. 1. προσπιπταίοντα Dorv.*

123. *Magister v. ἀληθές.*

124. Post hunc v. deficit 2.

126. ἐάν γ'] γ' om A. 1.

γ' om. *A. B. C. D. Elb. Dorv.* ἀναβλέψεις *U. quod probare Hemsterhusium mireris.* μικρὸν *Ald. Junt. 2. Rav. Borg.* σμικρὸν *Junt. 1.* ἐπὶ σμικρόν *A.* ἐὰν ἀναβλέψειας σὺ κἂν ἐπὶ σμικρὸν *χ. 6.*

127. πόνηρε *tres primae,* πονηρὲ *Brunck. Inv.* ἥσυχως *Dorv. mero lapsu, ut ex accentu liquet.*

129. μείζω] μεῖζον 1.

μεῖζον *Ald. Junt. 1. Brunck. Arund. 6.* μείζω *Junt. 2. et 3. teste Hemsterhusio, Rav.*

131. τ' ἀργύριον—ἔστ'] τὸ—ἔστιν 1. *Ilk. non Ka. praef. Linc.*

γὰρ ἔστ' *Ald.*

132. τοῦθ'] τοῦτο 1. et saepe. αὐτῷ ἐστι *Linc.*

τὰς οὖν ἔσθ' ὁ π. αὐτῷ *Elb. (sic enotatur)* αὐτὸ *Rav.* [ἐστὶν om. L. 156. τί δὲ L. 164. τὸ, quod in ed. Canin. est ante χρυσίον, delet L. 291. παρασαλεύων L. 311. ἦν λάβωμεν. 327. ὄντως. 328. ἄρην. 329. οὕνεκα. 330. ὡστιζόμεθ'. 340. γ' ὅπως. 364. οὔτι. 367. αὐτῷ. 411. κατακλίνειν ed. Canin. -νεῖν L. 424. καὶ, γάρ τοι L. (γὰρ pro gl. supra γέ τοι Dorv.) 434. ἐνθάδ' L. 450. καὶ ποίαν. 475. φαίης. 499. οὐδείς. 524. τῆς ante αὐτοῦ om. L. 526. σου L. 528. οὔτ' ἐν τ. 542. φορμὴν—σαπρὰν ed. Canin. φορμὸν—σαπρὸν L. 549. πτωχείας πενίαν ed. Canin. τῆς ante πτ. praef. L. 559. παρ' αὐτῷ L. 593. ἔστι τἀγάθ'. 594. πυθέσθαι] καὶ, μαθεῖν L. pro v. l. scilicet, non scholio. 607. ἀνύειν. 631. τρύπων. 652. γεγένηνται ἐρῶ L. et si recte capio, versus dividit, τἀγάθ' ἃ νῦν | γεγ. 667. δὲ L. 670. πρόσπολος. 676. ἱ. τοῦ θεοῦ. 683. τὴν alterum om. L. et ἀθάρας hic et 694. habet. 699. ἐπεφύσσητο L. 720. ἔπειτ'. 738. ἀνειστήκει. 765. ἐν κριβανετῶν ed. Canin. γρ. καὶ, κριβανωτῷ L. 768. φέρ' οὖν et τἀκ. L. 800. ὡς δὲ] γρ. ὁ δὲ L. 825. ἔλθωμεν L. 865. ὑμᾶς. 869. τοῦτο. 883. χθείς. 892. ὑπ' ἀληθείας. 929. *πρὸς] γρ. *τις L. 939. καὶ ante κάλλιον ed. Canin. sed delet L. 967. σε χρὴ L. 986. τε delet L. 990. μισγ. L. 1000. τε delet L. 1023. δ' L. 1068. κἄτα L. 1079. ποιεῖν] καὶ, ἐγὼ L. 1121. μὲν delet L. *Dobree in Addendis.*]

135. οὐκοῦν *Ald.* οὔκουν, *et interrogant, Br. Inv.*

136. ὅτι] ὁτιὴ 1.

ὁτιτί δὴ *Ald.* ὁτιὴ τί δὴ *D.* [ὁτιὴ δὴ 6.

137. ὅτι γ' οὐδεὶς ἂν 1.

ὅτ' *tres primae, A. C.* ὅτι *B. D. Dorv. Brunck. Inv.*

138. οὐχὶ] οὐ 1. ἄλλο οὐδὲν 1. *Ad Hemsterhusii notam haec scribit Porsonus*; Photius MS. *Λάγανα· πλακουντάρια ὡς καπυρώδη: — Primae voci superscripta haec fere, τ: ΛΑΛΑΓΝΑ quae explicans pergit*, i. e. λαλάγγια, non λαλάγνα. Vide locum Suidae apud Hemsterhusium p. 386. c. 1. *Illud autem τ: valet τά.*

οὐδεὲν *Ald. Junt.* 1. οὐδὲ ἓν *Ar. Dorv. A. C. D. Br. Inv.* οὔδεὲν (*sic*) *B.* οὐδὲν *Junt.* 2.

139. Χρ. μὴ *Ald. per errorem.*

140. σὺ μὴ] μὴ σὺ A. 1.

μὴ σὺ 6.

142. τί] τί σε A. 1.

τί σε *Borg.*

144. εἴτι γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλόν] καλὸν καὶ λαμπρὸν A. ἔνεστι Suid. ms. χάριεν, ubi mox χαριεργᾶ ἀθάνα sine ἀνὴρ ms. *Ed. Med.* εἴ τι γ' ἐστὶ καλὸν καὶ λαμπρὸν ἢ χάριεν ἀνθ. διὰ σὲ γ.

ἐστὶ *Ald. J.* 1. ἔστι *edd. Brunck. Inv. Alterutrum* 6. ἔνεστι *J.* 2. ἔνεστιν *Dorv.* καλὸν καὶ λ. *Borg.* ἐστι *defendit Porsonus Adv. p.* 33. *Similiter fere variatur Plut.* 886. *Nub.* 839. 1178. *Lys.* 1126.

145. ἐν ἀνθρώποισι A.

καὶ χ. *Dorv.* ἐν ἀνθ. *Borg.* ἀνθ. *sine* ἐν *tres primae, Brunck. Inv.* 6. *qui gl.* ἐν τοῖς. γίνονται *Dorv. Vide* 146. 181. 853. *Thucyd.* V. 75. Κάρνεια γὰρ αὐτοῖς ἐτύγχανον ὄντα. VI. 62. καὶ ἐγένοντο ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα, *consentientibus utrobique mss. Cant. Kk.* 5. 19. *et Nn.* 3. 18. *sive Hudsoni Clarendoniano. Sed in priore loco* ἐτύγχανεν *unus Gailii. Indicavit Fischerus ad Weller.* III. *p.* 543. *inepte addens* ἔθνη ἐστράτευον VII. 57. *fin. et alia pueriliter peccans. Vide Auctar. ad Porsoni Opusc.*

p. 584. *ubi adde, ὡς ὁρᾷς Eurip. Orest.* 500. 1066. *Philemon Pollucis* IX. 66. *vel Bentlei. n.* 281. [Similis variatio 161, 169. In *πάντα ἀκολουθοῦσιν* vel *ἐπακολουθοῦσιν* consentire videntur mss. Cebetis p. 550. ed. Schw. In Sophocl. Trach. 581. (apud Fischerum) *πεπείρανται τάδε* reliquit Schaeferus, forsan consulto. In *Ἀλωαδῶν* fr. XI. *τὰ χρήμαι' —— εἰσάγουσιν* pessime Brunckius; *θακοῦσιν* e Stobaeo Porsonus Adv. p. 151. Idem ibid. p. 105-6. *μὴλ' ἐρέματο* in Pherecr. Athen. VI. p. 269. C. Porsonum reprehendit Hermannus ad Soph. El. 430. oblitus eum *σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον* tetigisse ad Orest. 596. Notabilis locus Eupolidis apud Schol. Av. 1568.

ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας
αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀκολουθοῦσί μοι.

Dobree in Addendis.]

146. *ἔσθ'*] *εἰσὶν* 1.

γὰρ τῷ π. Borg. 6.

[*τοῦ πλουτεῖν* Elmslei. Heracl. 287. *Dobree in Addendis.*]

147. *διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον*] *μικρὸν* Th. Magister v. *γοῦν*, MS. Arund. Schol. in Ald. et hic [*Bas.* 1547.] Ed. Ald. Eustath. in Hom. Iliad. A. p. 26. ed. Rom. [26, 8=20, 3.] atque ita omnino legendum. *μικρὸς* enim primam producit, ut diximus ad Theocrit. VIII. 74. *μικρὸν* recte citat Jungermannus ad Polluc. IX. 90. *ἐγὼ γάρ σοι διὰ μικρὸν* 1. [Demosth. Timocr. p. 479, n. 317. (763.) *εἰ διὰ μικρὸν ἀργύριον μὴ μετέχει τῆς πόλεως. — μικρός.* Vide ad 240. Porson. Adv. p. 148. Kidd. ad Dawes. p. 54. In Menandro Etym. v. *ἀῤῥαβὼν* versus distingue,

μικροῦ μὲν ἀῤῥαβῶνά με
ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν.

Bentleii judicium n. 247. sane miror. Euripidi Fr. CLII. apud Clem. Alex. Str. IV. p. 620. Potter. (R. Walpole Fr. Com. p. 112.) verba *μετὰ γὰρ τῶν φίλων εὐτυχεῖν τι χρὴ* exemerim, et leviter emendata, *εὐτυχεῖν δυσιυχεῖν τε*, bono presbytero reliquerim. Scripserit eadem aliis verbis tragicus; sed utrum eodem

an alio loco non definiverim. Etiam in sequentibus, apud Euripidem coaluisse puto,

οὐδεμίαν ὤνησε κάλλος εἰς πόσιν ξυνάορον·
ἀνδρὶ συντέτηκεν, ἥτις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

Vulgo, *ξυνάορον, ἀρετὴ δὲ ὤνησε πολλάς. πᾶσα γὰρ ἀγαθὴ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ συντ. σ. ε.* Omnino compara Androm. 206,7. *Dobree in Addendis.*]

Καρ. om. Dorv. μικρὸν Ald. D. E. Dorv. Rav. et Borg. apud Inv. ad 126. *σμικρὸν Junt.* 1. *B. C.* 6. *quomodo posuerat Brunckius per errorem, quem postea correxit. σμικρόν γ' Junt.* 2. *et* 3. *teste Hemsterhusio, A.*

149. *τὰς γ'*] Ita Ald. male ed. Kuster. *τὰς χ'. γ'* om. A. 1. non Suid. v. *ἑταῖραι.*

150. *πηρῶν*] *πειρῶν* A. 1. Suid. ed. ms. in v. Priscian. XVIII. p. 238. a. ed. Ald. *Omittit Putsch. p.* 1198.

πηρῶν per errorem Aldus, J. 2. *πειρῶν J.* 1.

151-2. *προσέχει — τρέπει Dorv.*

152. *ὡς τοῦτον*] *εἰς* 1. Suid. ed. ms. [*v. ἑταῖραι.*] *καὶ τὸν* 6. *ἐς pro ὡς Rav. εὐθὺς om. Elb.*

153. *ταυτὸ τοῦτο*] *τοῦτ' αὐτὸ* 1. *ταυτὸ* om. A.

φασὶ ταυτὸ τοῦτο tres primae. αὐτὸ Rav. pro ταυτό. Vocem omittunt Elbing. et 6. *Contra Dorv. ταυτὸ tantum in textu, et τοῦτο supr. quasi gl. τοῦτ', αὐτὸ Arund. apud Hemsterh.*

155. *πονηροὺς Dorv.*

156. *δαὶ Ald. Rav. Borg. δὲ Elb. Brunckius e duobus mss.*

157. *θηρευτικάς*]

θηρευτικοὺς Rav. Borg. et U. apud Hemst. -κὰς ut vulgo Dorv.

158. *τἀργύριον citat Budaeus Comm. p.* 1065= 926. *ed. prim.*

159. *περιπέττουσι*] Suid. ed. ms. [*in v.*] Vide Clem. Alex. Paed. III. 3. p. 261, 8. [*Locus est p.* 69, 11. *ed. prin. κουρὰς μὲν ἀγεννεῖς καὶ πορνικὰς ἀποχειρόμενοι, χλανίσι δὲ διαφανέσι περιπεπεμμένοι, ad quam*

ultimam vocem Porsonus, Ex comico quodam, ut videtur.]

Citat Eustath. il. θ. p. 722, 32.=612, 24. ὀν. δὲ π. Elb. τῇ μοχθηρίᾳ E. unde Brunckius, ὄνομά τι. In scholiis, τὸ προσθέτῳ κοσμεῖσθαι κόσμῳ spectare videntur ad Thesm. locum, quem ita emendavit Porsonus, ut ab amico didici: Ὅσ' ἦν περιέργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων, Ὅσαις τε περιπέττουσιν αὐτὰς πρόσθετοις. Ὅσ' ἦν περίεργ' Toupius ad Suid. T. II. p. 55. et Hemsterhusius in notis mss. Bentleii mentem (Class. Journal, No. XXI. p. 134.) non assequor. Περιπέττειν illustrant viri docti, e Platone Legg. X. p. 886. E. HSt. 604, 34. Bas. Xenophonte Oeconom. I. 20. p. 478, 37. HSt. καταφανεῖς γίγνονται ὅτι λῦπαι ἄρα ἦσαν ἡδοναῖς περιπεπεμμέναι (sic mss.) Luciano Anach. 19. T. II. p. 899. Sozomeno H. E. VI. 26. init. Theophylacto Simocatta Epist. LXV. (quicum conf. Nub. 15.) Eodem Hist. II. 9. p. 45. C.= 107. vel sub Menandri nomine apud Suid. v. περιπ. Menander Stobaei LXXI. p. 433 (311.) τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ, | ὅταν τι περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις. τι Salmasius apud Grot. et περιπέττωσι conjicit. Similia comparat Valckenaerius Diatr. p. 258. A. et recte discernit ab istiusmodi locutionibus, τὰ δεινὰ καλλωπίζειν, etc. i. e. τὸν ἥττονα λόγον κρείττω ποιεῖν. Ab utrisque distat illud apud Ciceron. de Orat. III. 59. "Quandoquidem iste circumvestit dictis, saepit sedulo." In mss. citat Hemsterhusius Athen. V. p. 220. C. Aspas. ad Arist. Ethic. fol. 125. a. quasi μοχθηρίαν cum scholiastarum uno interpretaretur ἀσέλγειαν. Sed rectissime explicat Heraldus contra Salmas. p. 399. (Taylor. ad Aeschinem p. 8, 17. Steph.) cui si plura vis adjunge Lennep. ad Phalarin p. 130.

161. ἐν τοῖς ἄνοις εἰσὶν 1.

160-8. *Chremyli Ald. Junt.* 1. 2. *Rav. In B. Carionis* 163. 165. 167. *Bentleii distributionem (in nota ad 579.) secuti sunt Brunckius et Porsonus.*

164. χρυσοχοεῖ γε A. 1. χρυσοχοεῖ τὸ χ. *Linc.*

γε om. *Ald. Junt.* 1. *D. habent J.* 2. *Rav. Borg. A. C. Dorv. U. apud Hemsterhusium, Arund.* 6. *Ita B.* ὁ δὲ χρυσίον ἐχρυσοχοεῖ (*i. e.* γε χρυσοχοεῖ, *ut ex accentu liquet.*) χρυσοχοεῖ τις *Kusterus e conjectura, et sic citat Bentleius ad* 579. χρυσοχοεῖ τὸ χρυσίον *Bodl. apud Hemst. quod conjecerat Bentleius, et ediderat Caninius in ed. Gryph.* 1548.

166. ὁ δὲ γναφεύει γ'. ὁ δέ γε πλύνει Dawes. Misc. Crit. p. 197. κναφεύει ὃς δὲ πλ. A. κν. ὁ δὲ π. 1. γναφεύει (*i. e.* γν. τις ὁ δὲ π. *ut videtur*) *Linc.*

ὁ δὲ κναφεύει τις. ὁ δὲ π. *tres primae, Elb. ut videtur, D. Arund.* 6. ὁ δὲ κναφεύει γ' ὁ δὲ π. *B. C. et Rav. Borg. (nisi forte hi* ὁ δέ γε π. *habent; nam Invernizii nota cum textu pugnat.)* κναφεύει *Par.* 2827. *ut videtur;* ὁ δὲ κναφεύει γε. ὁ δέ γε π. *Dorv.* ὁ δὲ γναφεύει γ'. ὃς δὲ π. A. ὁ δὲ γναφεύει γ', ὁ δέ γε *Brunckius, jubente Dawesio; et sic in libro suo emendat Tyrwhittus. Hoc idem Bentleio tribuitur in Mus. Crit. Cant. P. V. p.* 127. *per errorem, ut puto. Nil sane nisi* Χρ. *ipsi loco ascribit Bentleius; et in vulgata acquiescit in nota ad* 579. *apud Kusterum. Ita fere constituenda puto Scholia;* Κναφεύει: Οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ, οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ, παρὰ τὴν γνάψιν: — Ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ, κοινὸν δὲ τὸ διὰ τοῦ γ. κνάφος δέ ἐστι *etc. Prius scholion mera est epitome posterioris. Videtur Grammaticus tria verba distinguere,* κνάφος, κναφεὺς, γναφεύς. *Et duas quidem annotationes in unam coaluisse acute vidit Dawesius; quod e Suida demonstrare poterat. (Ibi* Κναφεύς: παρὰ τὸ κνῶ, *etc. ad superiora,* Κνάφος: ἀκανθῶδες *etc. pertinere, e serie literarum patet.) Dupliciter autem erravit, primum dubitans utrum* τοῖς παλαιοῖς *an* τοῖς νεωτέροις *accenseatur Aristophanes, deinde* κ *et* γ *transponens. Horum ordinem vulgatum tuetur Brunckius ex Harpocratione v.* γναφεὺς, *unde et alteri suspicioni occurri potest. Nam plenius illic,* οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ ἔλεγον, — οἱ νεώτεροι λέγουσι, *scilicet scriptoris, non Aristophanis, aequales. Deinde quidni apud alterum* νεώτεροι *per alterius* κοινὸν *explicemus? Quod si et*

apud scholiasten et apud lexicographum delenda est illa clausula, minus jam erit de hac re laborandum, etsi parum constanter nunc τοῖς ἀρχαίοις, *nunc* τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς *Aristophanem annumerant Grammatici. Equidem totum locum Harpocrationi suppositum esse puto, quamvis a Photio lectum testari videatur Suidas eadem voce, ubi eadem, sed contracte, leguntur. Hunc enim omnia fere, quae ex Harpocratione derivata habet, Photio debere notum est.* [*Harpocrationis epitome, quam lexico suo intulit Photius, praefixa erat Polluci Palatino; vide Jungermann. ad* L. 1. *Exemplari suo ascripserat Porsonus,* "*Ex Suida interpolátus est Harpocration vv.* ἐπιτροπή. φασκώλιον. προπεπωκότες. πρυτάνεις." *Adde* πόριος. "*In v.* ξύστις *Harpocrationem transcripsit Photius, non Suid.*"] *Ut illuc redeam; quin scholiastes, satis ille antiquus,* κναφεύει *legerit, in dubium vocari non debuit. Ipse Brunckii conjecturam,* ὁ δέ τις κναφεύει γ', *amplector, cum Reisigio p.* 108. *cui debeo Pollucis locum* VII. 37. καὶ κναφεύειν ἔφη Ἀριστοφάνης. *Quod ibi sequitur,* καὶ ἀναγνάψαι, Λύσιππος ὁ κωμικὸς, *minus formidandum est, cum mox* 41. κ̄ *det ms. Lego,* οὐδ' ἀνακνάψας καὶ θεισάσας τὰς ἀλλοτρίας ἐπινοίας. *De se loquitur comicus, quomodo Aristophanes Nub.* 538-550. *Pac.* 750. 761. *Non absimili comparatione utitur Aristophanes Suidae v.* ἀπλήγιος (*Porson. ad Nub.* 518.) *In Cratino apud Pollucem ibidem,* τῇ μάστιγι κνάψειν εὖ μάλα | καὶ ξυμπατήσειν, κ̄ *poscit metrum. Quare auctoribus Polluce, Moeride et aliis,* κ̄ *Atticis ubique restituendum, et aliam formam librariis relinquendam, existimo. Eccl.* 415. κ̄ *edd. mss. et Suidas bis. Vesp.* 1123. κναφεῖ *schol. ut videtur. Eurip. Troad.* 1261. κατέκναψε *Kiddius ad Dawes. p.* 360. [Corrige, "*Eurip. Troad.* 1261. κατέκναψε *Porsonus ad Hec.* 298." Deinde adde, Scholion in Cant. 2. 3. 4. (nullum enim habet 1.) Ἀττικόν ἐστι τὸ κναφεύειν, ἤγουν πλύνειν, παρὰ τὸ καινὰ φαίνειν τὰ λευκανθέντα. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ γναφεύειν γράφουσι, παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Etiam hic per τοὺς νεωτέ-

ρους non Aristophanem, sed scriptores recentiores intelligit. Ita plane Lexicon Rhetoricum Bekkeri p. 277. *Λειτουργεῖν: οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ η ἔλεγον ληιτουργεῖν——ὅπερ νῦν διὰ τῆς ει διφθόγγου λέγεται.* Obstat, fateor, Lex. SG. Bekkeri p. 538. *Ἄγναπτος: καὶ διὰ τοῦ γ καὶ διὰ τοῦ κ ἔλεγον τοὔνομα.* Sed Moeris, p. 529. *πλυνεῖς, κατὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα. κναφεῖς, κατὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα,* (non *γναφεῖς.*) Ubi quid sit *ἡ πρώτη*, quid *ἡ δευτέρα Ἀτθίς*, a Piersono patefactum est. Exemplis adde Machonem Athenaei XIII. p. 582. E. *θοιμάτιον· ὁ κναφεὺς δ' εἶπεν, ἂν ἐλᾳδίου.* ubi Aldus et ut videtur ms. *γναφεὺς.* Plato Rep. X. p. 616. A. (138, 33. Ald.) *ἐπ' ἀσπαλάθων κνάμπτονιες.* Bekkerus *κνάπτοντες*, Justinus M. apud HSt. *γνάμπτοντες.* Hactenus de ipsa quaestione; nunc comparanda cum Lysippi loco Phrynichi verba, e Comico Lexico, ut videtur, sumta, p. 59. Bekker. *Ἐπικαττύειν, καὶ Πτερνίζειν: τὸ παλαιὰ ἐπισκευάζειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς παλαιοῖς ὑποδήμασιν ἕτερα καττύματα καὶ πτέρνας προσραπτόντων. λέγουσι δὲ ἐπὶ τῶν τὰ παλαιὰ τῶν δραμάτων μεταποιούντων καὶ μεταῤῥαπτόντων.* *Dobree in Addendis.*] *Ne quid tamen dissimulem, ex Luciani loco T. I. p. 86. κναφεύειν illius aetate magis quam γναφεύειν in usu fuisse conjicias.*

167. *ὁ δέ γε πωλεῖ*] *γε* om. A. 1.

168. *διὰ σέ γ' οὐ* Valckenaer. ad Eurip. Hippol. 415. [*et Bentleius in notis mss.*]

παρατίλλεται] Suid. ed. ms.

169. *ταυτί*] *ταῦτα* 1. *ἐλάνθανον Linc.*

170. *μέγας, et* 171. *ἐκκλησία*] *ὁ* et *ἡ* gl. 1. *ὁ μεγας et ἡ ἐκκλησια Brunck. in notis.*

170. 2. 4. 6. 8. *Chremyli*, 171. 3. 5. 7. 9. *Carionis, tum Χρ. ὁ T. δὲ π. Καρ. ἐμπ. tres primae. Personas ubique invertit Brunck. In B.* 170. 2. *Carionis*, 171. *Chrem. tum versus* 173. *loco motus, et personae turbatae. In A. C.* 170–1. 173. 5. 7. 9. *Chremyli*, 172. 4. 6. 8. *Carionis, tum, Καρ. ὁ Τιμ.—Χρ. ἐμπ. In Elb. ὁ Τιμ.* "*adhuc Carionis*

sunt, ἐμπ. γ. σ. Chremyli." *Omnia Carionis in Rav. a μέγας δὲ usque ad πύργος*, 170-80.

171. *διὰ πλοῦτον γίνεται* Suid. ms. *ἐκκλησίαν. γίγνεται*] sic 1.

172. *τί δέ*] *δαί* A. 1. Suid. ed. ms. v. *Τί δαί. σὺ πληροῖς*] *συμπληρεῖς* Suid. ms.

τί δαί; τρ. mavult Hemst. ad 906. *οὐ σὺ συμπληροῖς Junt. 2. οὐ συμπληροῖς Elb.*

173. *Respicit Harpocration v. Ξενικὸν ἐν Κ. τὸν δ' Dorv. Scholiastes, ὡς ἀεὶ ξενικὸν, Plutum priorem interpretatur; proximus, μετὰ τὸν πόλεμον, posteriorem; ut monet Hemsterhusius.* [Explicat Moschopulus *π. σχ.* p. 119. notante Boissonadio. *Dobree in Addendis.*]

175. *Βελον. ut nomen propr. tres primae. βελ. et παμ. non βελ. et παμ. Porsonus; hoc quidem male.*

176. *Ἀργύριος*] *Ἀγύρριος* Suidas, [*in v. scil.*] probantibus Biseto, J. Meursio Lect. Att. VI. 4. R. Bentleio in Menandr. p. 153. L. Kustero. *ἀγύρριος* Suid. ms. *πέρδεσθαι.* daturus quidem erat ρ, sed statim mutavit.[*i. e. ἀρ mutavit in ἀγ.*] Vide Plutarch. II. p. 801. B. [*de quo loco vide Porson. ad Acharn.* 318.]

Ἀργύριος tres primae, B. C. D. 6. *et Kusteri mss. certe Arund. Ἀγύρριος A. (Par.* 2827. *saltem in schol.) edd. Br. Inverniz.*

177. *ἔνεκά σου Ald. ἕνεκα σοῦ* 6.

178. *δ' οὐχὶ*] sic 1.

οὐχὶ tres primae, A. B. C. D. E. Dorv. 6. *Elb. et tres apud Hermann. Elem. doctr. metr. p.* 154. *οὐ Bentleius, et Kusterus e codice, ut equidem puto; et sic Cantab.* 4. *et Rav. Borg. si Invernizio fides. Facilis permutatio, ut* 170. *οὐ διὰ Cant.* 3. 1116. *οὐχὶ ψαιστὸν Rav. Borg. Immerito scholiasten reprehendit Palmerius Exerc. p.* 786. *quum ille non de uno aliquo foedere, sed de amicitia stabili loquatur. Deinde haec valde corrupta. Post Ἰφικράτους ἡγουμένου deesse videtur aliquid hujusmodi; περιεῖδον μέντοι καὶ Χαβρίαν τῶν Αἰγυπτίων*

στρατηγοῦντα, *et post* φίλοι *delendum* διὸ, *vel* διὸ καὶ *etc. transferenda post* πρὸς ἀλλήλους. *Sed eidem Palmerio assentior conjicienti p.* 738. *Psammetichum hunc frumentarium fuisse Inari filium. (Videndum an idem fuerit, qui,* ἀπόγονος ὢν τοῦ Ψαμμητίχου, τοῦ Νεκὼ *scil. Tamon satrapam Ol.* XCV. 1. *trucidavit, teste Diodoro* XIV. 35. *et ad quem refert Dukerus Scholiastae verba,* χαλεπὸς Αἰγ. τύραννος, *etc. Quomodo fuerit et Inarus ex posteris antiqui Psammetichi, ut suspicatur Larcherus ad Herodot.* III. 12.) *Ceterum de frumento saepe Athenas a regibus misso, indicat Hemsterhusius in mss. Plutarchum Pericle p.* 172. *E.* (667. *Reisk.*) *Diodor.* I. 67. *Alciphron.* II. 4. *p.* 254. (526. *Wagn.*) *Hesych. v.* Ῥοίκου κριθοπομπία, *Athen.* XIII. *p.* 586. *D. vel* 596. *B. schol. ad Vesp.* 716. *de quo utinam aliquid addidisset. Lego,* τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν δύναται καὶ αὐτὰ συνᾴδειν ταῖς Διδασκαλίαις. πέρυσι γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου (*ut Palmerius*) ἐστράτευσαν ἐπ᾽ αὐτὴν, ὡς Φιλόχορος. μήποτε δὲ περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου δωρεᾶς ὁ λόγος, ἣν φησι Φιλόχορος Ψαμμήτιχον πέμψαι τῷ δήμῳ ἐπὶ Λυσιμαχίδου, (*Ol.* LXXXIII. 4.) μυριάδας δ. πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ, ἑκάστῳ δοθῆναι πέντε μεδίμνους· τοὺς γὰρ (*fors.* δὲ) λαβόντας γενέσθαι μυρίους τετρακισχιλίους διακοσίους μ. *Ubi si ultima referenda sunt ad* σῖτον ὑφίστανται 714. *legendum insuper erit* δοθῆναι πεντήκοντα μεδίμνους, *ut hoc dicat scholiastes; Pollicentur se aureum illud saeculum reducturos, quo Euboïcum agrum Pericles, frumentum Psammetichus plebi largiebatur. Quomodo sane accipiendus videtur locus, donec constiterit de ista expeditione, archonte Isarcho. Sed ut ad institutum revertar, Pluti secundi videtur esse hic versus. De belli Aegyptii ortu videndus Wesselingius ad Diodor.* XV. 9. *et* 29. *Frustra conjicit Palmerius hic tangi Chabriam, qui nondum istis rebus intererat. Confer Dodwell. Annal. Xenoph.* XXIII.

179. *Λαΐς*] Ναΐς Athen. XIII. 7. p. 592. probante C. Girardo, Harpocrat. in v. Palmer. Kuster. [Boissonadiûs; "Potuit poeta respicere Laidem quandam

tunc notissimam, nunc ignotissimam." *Dobree in Addendis.*]

οὔ] οὐχὶ A. 1. οὐ Suid. ed. ναΐς. om. ms. *Ed. Med.* οὐχὶ, *ed. Kust.* οὔ.

δὲ ὁ λαΐς *Junt.* 2. οὐχὶ *Elb. Dorv.* 6. *duo apud Herman.* τοῦ φιλ. 6. *Scholiastes videtur priorem Plutum respicere in his, ἔστι δὲ ἕως Διοκλέους etc. ut monet Hemsterhusius. Sed nescio an hoc dicit; Neutri Pluto convenit Laidis mentio, ut quae puella esset, quum prima vice ageretur drama; mortua, quum secunda. Deinde collato Kustero lege,* Φιλωνίδην δὲ οὐ τὸν ὑποκριτὴν φησι, τὸν τοῖς *A.* ἐπιγεγραμμένον δράμασιν. *Ad verba* Εὐρυλόχου τινος *notat Hemsterhusius in mss. "Is Eurylochus, ut videtur, qui Socratem invitavit; Diog. Laert. II. 25. Liban. T. I. p. 682. C."=III. p. 59, 1. Reisk. Hippolochum a Plutarcho T. II. p. 767. F. vocari monet Bentleius.*

180. Χρ. *ante* ὁ Τιμοθέου *om.* A. 1. *et pro* Κα. *ponunt ante* ἐμπέσοι. *Iidem, ut videtur, ante* 181. Κα. *et ante* 184. Χρ. *habent.*

Versui praef. Χρ. *in E. et* Καρ. *ante* ὁ *T. Contra* ὁ *T. Carioni continuat Dorv. et* ἐμπ. γέ σοι *dat Chremylo. Citant Eustath. ὀδ.* ω. *p.* 1969, 54=847, 6. *Suidas v.* Τιμόθεος ὅ. κ.

181-3. *Chremyli,* 184-5. *Carionis in tribus primis, D.* 181-5. *Chremyli A. B.* (*sed in B. personae in vicinis sunt perturbatae*). 181-3. *Car.* 184-5 *Chr. in C. Elb. Dorv. Hemsterhusium sequuntur Brunckius, Invernizius et Porsonus.* 181. πράττοντα *citatur ex Elb. i. e.* πράττονται.

182. *Magister vv.* αὐτὸς *et* μονώτατος. *Helladius Photii p.* 1589.

183. καλῶν *pro* κακῶν *Borg.* οἶσθ' *Arund.*

184. γὰρ νῦν *Dorv.* γὰρ *pro* γοῦν *citat H. Stephan. Thes. T. I. p.* 1082. *B.* πολέμοις *Ald. J. 2.* πολεμίοις *Junt. 1. Magister v.* γοῦν, *Dorv. lib. L. 6.*

185. ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος] ἐπικαθίζηται A. Suid. ms. in v. cetera ut hic, nisi quod αὐτός. *Ed. Med.* οὗτος ἐπικαθέζηται.

ἐπικαθέζηται *Ald. J.* 1. *Brunck.* 6. ἐπικαθίζηται *Junt.* 2. *et* 3. *apud Hemsterhusium, Dorv.* (*vel* -θήζ.) -έζηται μόνον *Invern. hoc diserte e Rav.*

186. τοσαῦτ' ἂν *C.*

187. πολλῶν *Dorv. sed mut. in* πολλῶι. *Versum citat Suidas in* μὰ δία.

188. γέγον'] γέγονεν A. 1.

μεστός σου *Ald. Brunck. Inv.*

189. ἐστὶ πάντων] πάντων ἐστὶ A. 1.

ἔστι πάντων *Ald. J.* 2. πάντων ἐστὶ *J.* 1. *Dorv.* ἐπάντων ἐστὶ 6.

193. οὐδεὶς *om.* 6.

194. Simplic. in Epictet. LXI. p. 298. Casaubon. ad Pers. in fine. [*ad* VI. 78.]

τρία καὶ δέκα *Brunck. Inv.*

195. πολλῷ *Elb.* ἑξκαίδεκα *schol. nescio an pro v. l. Vide ad Nub.* 772. *Blomfield. ad Prom.* 878.

196. κἦν] sic 1. ἀνύσηται Dawes. Miscell. Crit. p. 206. probante Toupio Addend. in Theocrit. XVIII. 17.

κἦν *tres primae, Dorv.* 6. κᾆν *Brunck. Inv.* ἀνύσῃ *edd. mss. in quibus Rav. Ar.* 6. *Dorv.* ἀνύσηται *Brunckius et Porsonus jubente Dawesio. Spiritum mutavi.*

197. οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ] sic 1.

ἢ φησιν *Ald.* εἶναι βιωτὸν αὐτῷ *tres primae, Elb. Arund.* 6. (αὐτῷ. *hi duo*) εἶναι *om. post Kusterum Brunckius et Invernizius, de mss. tacentes. Ita certe Dorv. Sed Porsoni judicium delentis* αὐτῷ *Opusc. p.* 31. *confirmat Cant.* 1. *Utra vox sit omittenda non decernit Bentleius.* αὐτῷ *Brunck. Inv.* αὐτοῦ *Dorv.*

ε

ον

31

198. φαίνεσθον] φαίνε 1.

ον

203. δειλότατον] δειλότατος A. -ος 1.

δειλότατον] *tres primae, Brunck.* 6. δειλότατος *E. Rav. Borg. Par.* 2827. *Ridetur Euripides Phoen.* 606. δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος, καὶ φιλόψυχον κακόν.

204. διέβαλλ'] διέβαλ' Kuster. ex MS. Arund. ut propter metrum edere debebat. διέβαλεν A. 1.

διέβαλλ' *tres primae.* διέβαλεν *tres Brunckii, ed. Brunck. Inverniz.* διέβαλ' *Dorv. cum gl.* ἐσυκοφάντησεν, *Arund. et alius apud Hermann. Doctr. Metr. p.* 133. γὰρ ποτε (*sic*) *Porsonus.*

205. εἰς] ἐς 1. — εἰς *Ald. Inv.* ἐς *Brunck.*

206. εὑρὼν γὰρ *Dorv. quod non displicet Hemsterhusio, modo distinguatur post* λαβεῖν. *Ita forsan legebat, certe distinguebat scholiastes, eodem monente. Si quid mutandum esset, mallem* δ' *quam* γάρ.

207. ὠνόμασε'] -σέν 1.

210. τοῦ Λυγκέως] τοῦ om. A. τοῦ gl. 1.

τοῦ *om. Elb.*

211. τοῦτο *edd. et mss. quantum sciam.* ταῦτα *Porsonus.*

[212-3. Citat Grammaticus Hermanni p. 370. *Dobree in Addendis.*]

214. ἐκεῖνος 6. *sine* καί. ξυνοῖδε *Porsonus.* ξύνοιδε *Ald. Brunck.* σύνοιδε *Inv.*

215. φροντίζετε *Par.* 2827. *et gl.* μηδενὸς ἔχετε φροντίδα.

216. κἂν δεῖ] κεἰ A. κεἰ δοῖ μ' 1. κἂν δῇ (*sic*) *ed. Wech. ubi in lib. Ask. notatur* δεῖ *e Linc.*

κἂν δεῖ *edd. tres primae, Rav. A. B. C. D. Ar.* 6. κεἰ δεῖ *Dorv. et U. apud Hemst. et sic Brunckius, cujus nota legi meretur. Expende Menandrum Plutarchi* I. *p.* 674. *A.* (270. *Cleric.*) *Nuper autem exortus est, qui* δεῖ *subjunctivum esse serio probatum iret e nescio cujus, forsan Phavorini, ineptiis in Aldi Hortis Adonidis fol.* 187. *b.* [Reisigio respondet Elmsleius ad Med. pp. 146. 298. Vide A. Meineke, Cur. Crit. pp. 13.—14. *Dobree in Addendis.*] *Ceterum quae e Kusteri notis mss. protulit Hemsterhusius, addend. ad* 164. *et alibi,*

de "ed. 8." intelligenda suspicor non de editione veteri, sed de illa minori, quam meditatus est Kusterus, forsan assumto Berglero. Vide Burmanni Praef. pp. 2-5. Nempe ista, "ed. 8." verto, "Ita reponendum est in textu editionis in 8."

217. κἂν βούλῃ] βούλει A. 1.

κἂν βούλει *Rav.* βούλῃ μ' *Dorv.*

218. χάρτεροι *Rav.* πολλοί γ' *Dorv.*

220. πονηρούς γ'] πόνηρος ἐστὶ προπαροξύτονον παρὰ ἀ. Suid. ms. v.

παπαῖ· πονήρους γ' *Ald. Junt.* 2. παπαί πονήρούς γ' (*sic*) *J.* 1. πονηρούς γ' *edd. Br. Inv.*, πόνηρον *Dorv.* πάπαι, πονηρούς γ' *Porsonus.* Interrogant *Ald. J.* 2. *non J.* 1. *Porson.* γ' *om. schol. Euripides Cyclop.* 658. ἄνδρες πονηροὶ, κοὐδὲν οἵδε σύμμαχοι.

221. οὔκ. ἦν *Ald.* οὐκ, ἦν *Porson.* ἐξ ἀ. *Ald. Br. Inv.*

222. δραμών]

δραμὼν *Ald. Junt.* 1. *A. B. C. D. edd. Br. Inv.* δραμῶν (*sic*) *Dorv.* μολὼν *Junt.* 1525. *et* 1540. *teste Hemsterhusio. Gl. in Paris.* 2827. ἄπιθι πρὸς τὸν θεράποντα φησίν. *Unde conjicit Schaeferus* ἄπιθι *pro* ἀλλ' ἴθι *legisse glossatorem. Sed disting. post* ἄπιθι. τί δρῶ λ. *Ald. sine dist.*

223. ξυγγεωργοὺς *Ald. Junt.* 1. ξυγγεώργους *J.* 2. *edd. Br. Inv.*

224. τοῖσιν *Ald. J.* 1. *Brunck.* τοῖς *J.* 2. *et* 3. *apud Hemst. Inv. diserte, Dorv.*

225. ἶσον] ἴσον A. 1. ἴσως *Linc.*

ἶσον *tres primae*, ἴσον *A. D. edd. Br. Inv.* ἕκαστον *Porsonus per errorem.*

227. τουτὶ δὲ] δὴ A. 1.

τοῦτο δὲ *Ald. Junt.* 2. τουτὶ δὲ *Junt.* 1. τοῦτο δὴ *Rav.* τουτὶ δὴ *Paris.* 2827. τουτὶ *etiam Elb.* 6.*) "γρ. λεβήτιον" *Victorius, e schol. ut puto, cujus haec verba sunt;* ὅπερ [κρεάδιον *sc.*] ἦκον ἄγοντες λειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας. ἔνιοι δὲ τὸ λεβήτιον. *quod ita*

*) τουτοδὶ τὸ κρεάδιον corrigere oportebat Dobraeum. Vide quae in Avium editione dicam ad v. 18. *Dindorf.*

capiunt Bentleius et Brunckius; "alii legunt, τὸ λεβήτιον." Sed melius ut puto Hemsterhusius, "alii κρεάδιον explicant per λεβήτιον." Gl. in Dorv. et in Brunckii mss. χύτραν. Schol. in Par. 2827. *κρεάδιον τὴν χύτραν λέγει ἐν ᾗ τὰ κρέα ἕδονται, etc. Dicit quidem Invernizius, scholiasten in cod. Ravennate lectionem λεβήτιον diserte damnare. Ceterum ineptit Brunckius, κρεάδιον antepenultimam corripere statuens. Scribendum autem cum Elmsleio κρεάδιον. Fragm. Incert.* LIV. (*Pollucis* VII. 26.) *saltem debebat Brunckius, τὴν χύτραν | ἐν ᾗ τὰ κρεάδι' ἥψες ἐζωμευμένα. In Alexide Athenaei* III. *p.* 107. *C. malim, κρεάδι' ἄττα, ποδάρια, ῥύγχη τινα.*

228. *εἰσενεγκέτω Dorv. a m. pr.*

229. *ἀλλ' om. Dorv. ἀνύσας Ald. Pors.*

231. *εἴσω tres primae, Rav. Borg. ἔσω Brunck. Mox* 235. *ἐς Ald. Junt.* 1. *Brunck. εἰς Junt.* 2. *Inv. Dorv.*

232. *σε τήμερον*] σε om. Suid. ed. Med. v. *δικαίως.*

αὕτη Ald. Dorv. Bodl. apud Hemst. αὐτὴ Portus et Kusterus. σήμερον A.

235. *ἐς οἰκίαν*] *εἰς* 1.

236. *Citat Priscianus* XVIII. *fol.* 226. *b.* 16. *et* 229. *b.* 15. *ed. Ald. Bis omittit Putschius, pp.* 1168, 1175. *Equidem suspicor, omnia loca e Pluto et Nubibus, quae non habet Putschius, in Aldi codices irrepsisse e mala sedulitate alicujus, forsan lacunas explere studentis. Plut.* 70. *citat Aldus, f.* 240. *b.* 5. *non Putsch. Vide ad* 15. 150. 394. 411. 586. 861. 897. *Fol.* 226. *a.* 2. *Nub.* 722-3. | 229. *a.* 35. *Nub.* 922. | 229. *b.* 10. *Nub.* 722. 125. | 231. *a.* 6. *Nub.* 451-2. | 235. *b.* 13. *Nub.* 971. | 235. *b.* 18. *Nub.* 50-1. | 236. *a.* 15. *Nub.* 245-7. | 237. *a.* 2. *Nub.* 809. | 240. *b. fin. Nub.* 795. | 241. *a.* 10. *Nub.* 75. | 243. *a.* 3. *Nub.* 560.

237. *εἰς φειδωλὸν*]

ἂν Dorv. a m. pr. εἰς Ald. Junt. 1. *Inv. Kusteri mss. mei* 1. 2. 3. 4. 6. *(mutilus est* 5.) *ἐς Brunck.*

ὡς *Junt.* 2. *et* 3. *apud Hemsterhusium, quod Bentleio jubente recepit Porsonus, pro vulgata stante Hemsterhusio.* φειδωλόν τιν' *Junt.* 1.

238. κατώρυξέν με A. τῆς ante γῆς om. A. 1.

τῆς *om. Elb.* 6. *Herodotus* VIII. 53. ἐρρίπτεον ἑωϋτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω. *Vide Acharn.* 97.

239. κἄν] καὶ ἐὰν 1.

φίλος ἄνθρωπος *Dorv. Mox* 253. φαγόντες θύμον.

240. μικρὸν]

Ita, vel σμικρὸν, *edd. mss. in quibus Rav.* τι λαβεῖν *membr. unde infeliciter tentavit locum Brunckius, sed eum facti poenituit.*

242. εἰς παραπλῆγ'] ὡς A. δὲ εἰς 1. εἰς Suid. ms. παραπλήξ.

εἰς *Ald. Junt.* 1. ὡς *Junt.* 2. *et* 3. *apud Hemsterhusium, Dorv.* 6. *Elb. Kusterus ex Ar. U. Brunckius et Invernizius, tacite uterque; Suidae ed. Med. v.* παραπλήξ. *Huc respicit Eustathius* ὀδ. ε *p.* 1540, 59. *v. p.* 1886, 47. *ed. Rom.*

244. ἐξέπεσον] ἔπεσον Suidas ἀκαρῆ.

ἐξέπεσον *servat Etymol. Mag. p.* 45, 26. *ubi MS. Dorv.* θυράζων *et* χρόνου, *si Porsonum capio. Alciphron* III. 56. *fin. citante Hemsterhusio in mss.* ἀνάγκη σε γυμνὸν τῆς οἰκίας θύραζε ἐν ἀκαρεῖ χρόνου ἐκβληθέντα ἐκπεσεῖν.

245. ἐπέτυχες] ἔτυχες 1. — ἔτυχες 6.

246. τοῦ τρόπου πῶς] πῶς om. 1.

τοῦ *om. Elb.* πως *om. Dorv. Versum citat Magister v.* ποῦ.

247, 8. Suid. ἀναλίσκειν.

248. πάλιν τ' ἀναλῶν ἡνίκ' ἄν] τ' et ἄν om. 1.

252. λέγοι] λέγῃ A. λέγει 1. *Linc.*

λέγῃ *et om.* οὐχὶ, *schol. Junt. post Argum. Post hunc versum et alibi, (vide Collationem)* χορου *Cant.* 2. *id est,* ἐκλέλοιπε τὰ τοῦ Χοροῦ. *Vide Bentleium ad* 963. *Hemsterhusium p.* 205. *Vita Aristophanis p.* XIV. *ed. Kust.* πάλιν δὲ ἐκλελοιπότος καὶ τοῦ χορη-

γεῖν; τὸν Πλοῦτον γράψας, εἰς τὸ διαναπαύεσθαι τὰ σκηνικὰ πρόσωπα, καὶ μετασκευάσθαι, ἐπιγράφει χορόν, (*ita recte Aldus*) φθεγγόμενος ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ ὁρῶμεν τοὺς νέους ἐπιγράφοντας οὕτω ζήλῳ Ἀριστοφάνους.

253. *Citat Suidas v.* θύμος. *Hemsterhusius in mss. citat infra* 283. *Hesych. v.* γήφαγοι, *Antiph. Athen. p.* 308. *F.* [*imo ut videtur*, III. *p.* 108. *F.*]

254. *Citat Magister v.* δημότης.

255. οὐχὶ μέλλειν] οὐ μέλει 1.

ὁ *om. Elb.*

255-6. *usque ad* ἀκμῆς *citat Suid. v.* ἐγκονεῖτε.

256. παρόντας] παραὐτ᾽ Bentlei. παρόντ᾽ Dawes. Misc. Crit. p. 190. Bos Animadv. p. 5. παρόντας ὑμᾶς ἀμύνειν 1.

ἐστὶν *Dorv. qui versum habet in margine.* παρόντας *edd. mss. in his Arund.* 6. *Recte* παρόντ᾽ *edd. Hemsterhusii, Brunckii, Invernizii, quomodo in notis mss. emendant Bentleius et apud Hemsterhusium Kusterus. Postea longe deterius* πάραντ᾽ *Bentleius in editis notis. Eccles.* 301, 2. ἐλθόντας ἔδει λαβεῖν *male pro* ἐλθόντ᾽ *e mss. Brunckius. Omnino dici vix potest, quam saepe pluralem singulari substituerint librarii, praesertim in locis qui aliquid* γνωμικὸν *prae se ferrent, ut infra* 531. *Aeschyl. Prom.* 273. *ed. Blomfield. Euripid. Iph. T.* 1013. *apud Porson. Praef. Hec. p.* 38. *Aeschylus Suppl.* 212. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούσας ἐννέπεις. *Possis* φρονοῦσαν, *sed recte Ald. Rob.* φρονοῦντας, *quod id ipsum significat. Adde Porson. ad Med.* 1022. *ad Nub.* 977. *ubi paulo ante* 971. *nihilo deterius vulgato est Ravennatis* ἀνιστάμενον, *non obstante plurali* 969, 970. [*confer* 985. *Ran.* 1107. *Vesp.* 552. *Pac.* 639. (*Av.* 566). *Eccl.* 668. *Thesm.* 797. 805. *Lys.* 1121.] *In Alexide Athenaei* I. *p.* 21. *E. Suidae v.* ἀναλαμβάνειν, *malim,* οὔ μήτε πράττοιτ᾽ ἂν τέλος Μηδεὶς ἂν ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ Ἑτέρῳ λαβεῖν.

257. ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ *scenae praef. Porsonus.*

ὁρμωμένους ἡμᾶς] ἡμᾶς ὁρμωμένους 1.

258. *γέροντας ἄνδρας*] *ἄνδρας* om. A. non 1.

260. *χάριν γ'*] Ita Ald. male ed. Kuster. *χάριν χ' ὁ —*

γ' om. A. 1.

χάριν γ' et κέκληκεν ἡμᾶς edd. et mss. plerique, in quibus Dorv. proculdubio. μ' et δεῦρο Ravennas, γ' et δεῦρο Porsonus, per errorem, ut puto. χάριν ὁ—ἡμᾶς Ar. 6.

262. *γάρ φησιν Ald. ἡμᾶς Elb.*

263. *Citat Suidas v. ψυχροῦ.*

[265. Citat Grammaticus Hermanni p. 370. *Dobree in Addendis.*]

266. *κωφὸν* 5. *ῥυσὸν Ald. J.* 1. *ῥυσσὸν J.* 2. *Dorv. Elb. μυδῶντα schol. in J.* 2. *pro v. l.*

267. *οἶμαι δὴ* A.

οἶμαι δὲ tres primae, Br. Inv. γε Porsonus.

268. *πάλιν φράσον μοι*] Male omittunt *πάλιν* pleraeque editiones. sed dant MS. Arund. apud Kuster. et Suid. v. *σωρὸν*, ed. Junt. *πάλιν* inter lin. [*post φὴς*] rubr. A. sed om. 1. *Vide ad Hec.* 1161. *p.* 71.

πάλιν omittunt Aldus, A. B. C. Habent Junt. 1. 2. *Dorv. Elb.* 5. 6. *edd. Br. Inv. φρ. μοι πάλιν D. Julianus Epist.* XII. *p.* 381. *A. ἐγὼ δὲ προσθείην ἐκ τῆς κωμῳδίας, ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν.*

269. *ἥκειν σωρὸν Elb. ἔχ. χρ.* 6.

270. *ἔγ. ἔχ. κ. sine σωρὸν* 5. *κ. ἔχοντά γε σ.* 6. *Comparat Brunckius Plautum Merc.* III, 4. 53. Ch. Qua forma esse aiebant? Eu. Ego dicam tibi. Canum, varum, ventriosum, bucculentum, breviculum, Subnigris oculis, oblongis malis, pansam aliquantulum. Ch. Non hominem mihi sed thesaurum nescio quem memoras mali.

271. Suid. *ἀξήμιος.*

273. *φύσει* om. A.

γὰρ om. 6. *εἰς tres primae, Inverniz. ἐς Brunck.*

274. *νομίζεσθ' Elb.*

275-6. *Suid. v. χοίνικες.*

277. λαχὼν 2 MSS. prim. ed. Scholiast. ad ed. hanc et Flor. probante Dawesio Misc. Crit. p. 124. Alias, λαχόν.

λαχὸν *tres primae et mss. plerique, Arund.* 5. 6. λαχόντος *C. in textu, D. pro glossa.* λαχὸν *edd. Brunck. Inv. sed in notis* λαχὼν *praefert Brunckius.* λαχὼν *Bodl. apud Kusterum, Dorv. De scholiis ita magnus Valckenaerius in Adversariis; "Ista de X tribunalibus, "quibus singulis litera erat inscripta, nullo teste con-"firmata" (postea addidit, "imo Aristotele partim") "atque aliunde etiam ignota, mihi videntur pleraque "recentiorum commenta. Insunt etiam plura dete-"rioris aevi non obscura vestigia, p.* 81, 82, 85." "(*ed. Hemst.*) "*Vetera sunt quae leguntur ex* "*Aristotele ad v.* 278." *Mihi videntur sat bonae notae* Ἐν ταῖς Ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια, *etc. modo deleantur* ἕως τοῦ ῑ. δέκα γὰρ ἦν τὰ δικαστήρια ἐν Ἀθήναις*). *Ista vero,* Ἔρχεται ἕκαστος εἰς τὸ πινάκιον ἔχων, *merae sunt ineptiae. Hoc volunt; Conveniebant tribules, et in tot classes dividebantur, quot erant fora constituenda; deinde discedebant sortitum classes, apud suum quaeque forum. Si Graeculi verba emendatione digna sunt, malim*

---

*) Lege, "*modo deleantur* τὸ δ̄ καὶ τὸ ε̄ καὶ ἕως—Ἀθήναις. *Ipsi Meursio, Areopag.* XI. *init. suspecta fuit ista fabula de* X. *tribunalibus.*" Ceterum, quod vix sperandum erat, nuper effossae sunt in agro Attico tres laminae, judicum, aut potius senatorum, γράμματα exhibentes;

1.

Δ ΔΙΟΔΩΡΟΣ
ΦΡΕΑ

2.

Β ΑΝΤΙΧΑΡΜΟΣ
ΛΑΜΠ

3.

Ε ΔΕΙΝΙΑΣ
ΛΑΑΙΕΤΣ

Vulgarunt Akerbladius, *Sopra due laminette di bronzo*, Rom. 1811. et Dodwellus in eximio opere, *Tour through Greece*, T. I. pp. 433-7. Illustrat etiam Boissonadius, Wolf. Anal. Part. 3. p. 89. *Dobree in Addendis.*

ἐκλήρουν τὰ γράμματα· καὶ τὰ λαχόντα—ἐγράφοντο δὲ οὕτως. εἰ ἦν πέντε δικαστήρια, ἐκληροῦντο πέντε γράμματα (γράμματα Hemsterh. not. mss.) — ὡς ἂν ἔτυχεν: — Οἱ δικάζοντες etc. *quanquam ne sic quidem omnia sana praestiterim. Vellem equidem totam quaestionem explicasset Hemsterhusius. Errat autem vir summus, dum* δικαστήριον *interpolat cum Kustero, et* χρῶμα *in Aristotelis verbis, manifesto mutilis, sollicitat.*

278. σοι ante δίδωσιν inserit A. ante τὸ Suid. ms. χάρων.

Neque valde elegans est σὺ δ', *et forsan natum e* 259. σύ γ' *conjicit Brunckius. Ipse cogitaram de* εἶτ', *de qua voce vide Porsonum Adv. p.* 275. *In Euripide Stobaei* LXXI. *p.* 433, 5. *Gesn. (fr. inc.* LIV.) *malim,* ἥτις πονηρὰ τἄρχ' ἔχουσ', εἶτ' εὖ λέγεις. *Sed nunc in Pluto vulgatam non moveo, ob Eurip. Hippol.* 145. ξύμβολον *tres primae, Brunck. Inv.* οὐ βαδίζεις *ex Eubulo Athen.* XIV. *p.* 622. *E. citat in mss. Hemsterhusius, judicum esse proprium* τὸ βαδίζειν *docens ex Demosth. c. Boeot.* I. *p.* 1002. *E. ed. Fft.*=997, 13. *Reisk.*

279. *Xo. om. tres primae.* ὡς δὲ μύθων καὶ φύσ' εἶ (*sic*) *Rav.* κόβαρος *Elb.*

280. ὅστις ἡμᾶς φενακίζεις 1.

ἦμεν *Ald.* ἡμῖν *Junt.* 1. 2.

281. μ' om. A. 1. κέκληκεν ἡμᾶς A.

μ' ὁ *et* κ. δεῦρο *tres primae, Brunck. Inv. tacite,* Ἀr. γ' *Porsonus.* χάριν ὁ — δεῦρο 5. *et gl.* ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἐνταῦθα. χάριν ἡμᾶς ὁ—δεῦρο 6.

283. θυμῶν *Porsonus per errorem;* θύμον *recte servans* 255. [Tragicum quendam rideri putat Boissonadius. *Dobree in Addendis.*]

284. μὲν *Brunck. per errorem pro* γὰρ, *quod habent edd. mss. in quibus Rav.*

285. ἡμᾶς] ὑμᾶς A. 1.

ἡμᾶς *tres primae, Rav. Dorv. a m. pr.* ὑμᾶς *A. B. C. D.* ὃν ὑμᾶς (*sic*) *Elb.*

286. ἦμιν] ἡμῖν A. 1.

γάρ ἐστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμιν (vel ἡμιν) tres primae. ἐστι om. Elb. πλουσίοις mss. plerique, Arund. 6. edd. Br. Inv. πλουσίους E. et Porsonus. ἁπασιν ἡμῖν A. B. C. D. Dorv. Arund. 6. ed. Inv. unde ους Brunckius ἡμῖν ἅπασιν. ἡμὶν ἅ. unus Cantab. πλουσίοις ἅ. ἡμῖν--μίδας 5. Istud ους rubr. et quasi gl. sed potius est var. lect. quum in glossis integra verba plerumque adhibeat codex. In 4. πλουσίοις in litura ab alia manu; sed ita aut πλουσίους primo fuisse constet. Recte se habet accusativus. Lysias vel alius Funeb. p. 86. Reisk. ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθοὺς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων. p. 129. εἰ μὲν γὰρ οἷόν τ' ἦν τοῖς — διαφυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι, quae loca male sollicitat Marklandus. Adde Eurip. citatum ad v. 5. Diversi generis sunt ἀποροῦντα 531. προβαλόντα 799. μεμνημένους Eccl. 1147. de quibus vide Marklandum ibidem p. 620. Hermannum ad Viger. §. 217. Blomfield. ad Prom. 225. et ad Agam. 1022. Adde στάντας Vesp. 270. ubi στάντες male praefixum scholio in Ald. (confer πλεούσας Eq. 1309. Herodotus III. 62. νῦν ὦν μοι δοκέει μεταδιώξαντας — ἐξετάζειν. Ita recte Aldus. Thucyd. II. 93. ἐδόκει δὲ λαβόντα etc. Vide locum. Ran. 1251. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ recte Kusterus.) Priscianus XVIII. f. 229. init. ed. Ald. p. 1173-4. Putsch. "Illi, ἀρέσκει μοι περιγινομένῳ θριαμβεύειν, et rursus, ἀρέσκει μοι νικῶντα θριαμβεύειν. Aristophanes. ἔδοξεν αὐτῷ τόδε πράξαντι τόδ' ἐπεξεργάσασθαι. et rursus, ἔδοξεν αὐτῷ τόδε πράξαντα τόδε ἐπεξεργάσασθαι. Herodotus Κλειοῖ. μακροτέρης δὲ οἱ γενομένης τῆς νούσου, πέμπει ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, εἴτε δὴ συμβουλεύσαντός τευ, εἴτε καὶ αὐτῷ ἔδοξε πέμψαντι τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι περὶ τῆς νούσου. Nostri quoque, Placet illi vincenti triumphare, et Placet illi vincentem triumphare." Herodoti locus est I. 19. ubi πέμψαντα MSS. pars et Wesselingius, quem vide. [πλουσίοις servat Boissonadius, ut Μίδας pendeat a ποιήσει 285. Dobree in Addendis.]

287. μὰ ed. Hemst. e Dorv. ut suspicor. Passim

in mss. μὰ pro gl. supra νὴ ponitur, ut hic in Paris. 2827. Non mirum igitur si in textum aliquando irrepsit. Μίδας edd. mss. in his Arund. 6. μίδαις primo Porsonus e Kusteri emendatione, sed postea punctis damnavit ι, μίδαῐς.

288. *τέμπομαι et χορεῖσαι Ald.* [*καὶ χορεύειν βούλομαι* citat Theodor. Prodromus, mss. du Roi, VI. p. 563. *χορεύειν* etiam Theophylact. Ep. 19. quem indicavit mihi Blomfieldius. *Dobree in Addendis.*]

289. *λέγεις ὄντως*] *ὄντως λέγεις* A. *σὺ ταῦτ'*] *σύ τε* opinor A. *σὺ τὰ* 1.

σὺ τἀληθῆ Dorv. simili syllaba extrita. ὄντως ἀληθεῖς Demosth. Onet. II. *prop. init. p.* 526= 876.

290. *θρετανελὸν* 1.

κύκλ. non κύκλ. hic et 296. *Ald. Pors. ἐγὼ et θρεττανελὸ Ald. J.* 2. *ἔγωγε et -λὸν J.* 1. *-λῶ hic et* 296. *Elb. Dorv. -λὸ et ὼ supr. bis* 5. *-λὼ bis* 6. *-λὸ schol. et damnat -λώ.*

291. *παρενσαλεύων*] *παρασ.* 1.

παρενσαλεύων tres primae, edd. Br. Inv. Schol. ad 290. *παρασαλεύων Borg. Elb. Par.* 2827. *Ar. U. Dorv.* 5. 6.

292. *ἡμᾶς et ἐπαναβοῶντα Dorv.*

293. *βληχόμενοι nescio unde enotat Porsonus, et -ώμενοι retinere monet Suidae ms. in voce. βληχόμενοι Elb.*

294. *κιναβρώντα μέλεων*] *κιναβρώντων μέλη* A. 1.

κιναβρώντα, μέλεων, (sic) Ald. i. e. κιναβρώντα ς *ων μέλη ut ex ipsis accentibus liquet. Similiter in Ach.* 1001. *eadem editio habet, κτησιφῶνος λήψεται-το (i. e.* ς ς το *κτησιφῶνος λήψεται) κιναβρώντων μέλη Junt.* 1. 2. *Victor. Arund. edd. Brunck. et Invern. ex Rav.*

proculdubio. κιναβρώντων *etiam Suidas in v.* κινα-βρώντων *Borg.* κιναβρόντων *Dorv.* κιναβρώτων *sine* ν̄ *Porsonus, duo mss. Brunckii, meus 5. et nescio an 6. primo, sed* ν̄ *suprasc. forsan a m. pr.* κινα-βρότων *Elb. et ab al. manu 4.*

295. Suid. v. ἀκράτεια.

Male distinguunt alii, ἔπεσθ', ἀπεψωλημένοι τ. *Ut hic Ald. Pors.*

296. δέ γ'] δ' A.

ζητήσωμεν *Junt. 2.* θρεττανελὸ *Ald. J. 2.* -λῶ *J. 1.*

296, 7. θρετανελὸ—βληχόμενοι] sic 1.

297. πίνοντα Bentlei. qui sequente versu delet καί.

πεινῶντα *edd. mss. Arund. 5. 6. Dorv.* πινῶντα *Brunckius et Invernizius, hic tacite, ille ex emendatione, quam per errorem Bentleio tribuit.*

298. κραιπαλῶντα] κρεπ. 1.

καὶ κραι. *Ald. Junt. 2. Dorv. 6.* καὶ κρε. *5.* κραιπ. *tantum Junt. 1. Elb. Hemsterhus. e Kusteri emendatione, quam ille poterat ex Arund. firmare, Inverniz. e codice proculdubio, quum* κραιπαλῶντά θ' *det Brunckius e Bentleii conjectura.*

299. ἑπόμενον *Magister v.* πρόβατον.

300. Lege καταδαρθόντα. Vox nihili est καταδαρθέντα. *Male editur* καταδαρθεῖσα *in Dione Cassio* XLV. *init. p.* 419, 14. *recte* ἐγκαταδαρθόντας *in Plutarcho T.* II. *p.* 647. *F. Sed* -θέντας *citat Victorius V. L.* XVIII. 22. *in ed. certe Lugd.* 1554. *Haec indicat Porsonus.* [καταδαρθόντα etiam Elmsleius ad Ach. 274. Bekkeri Lex. SG. p. 349. Ἀηδόνειος ὕπνος: Νικόχαρις. εἰ πεύσομαι τὸν ἀηδόνειον ὕπνον ἀποδαρθέντα σαυτὸν αἰτιῶ. Quae ut potui correxi;

εἴ τι πείσομαι
[νυνὶ] τὸν ἀηδόνειον ἀποδαρθὼν ὕπνον,

[αὐτὸς σὺ] σαυτὸν αἰτιῶ.*)
Dobree in Addendis.]

δὲ om. A.

καταδαρθέντα *edd. mss. Arundel. 5. 6. et Porsoni codices, ut videtur.*

301. σφηγικόν 1. σφηκίσκον] Suid. ed. ms. v. λαβῶντες *Porsonus.* ἡμμένον *om. Rav.* σφήνισκον *Bentleius contra mss. omnes, ut videtur.*

305. *Magister v.* μάττω. ἔμανττεν *sic 5.* (ἔ *ex em. An voluit* ἐμάλαττεν?)

306. πάντας τρόπους Dawes. Misc. Crit. p. 198. ex edd. Ald. Wechel. Basil. [1532.] Plant. κατὰ πάντα τρόπον 1.

πάντας τρόπους *Ald. J. 1. A. Par. 2827. Bodl. Arundel. ex em. fortasse, sed ejusdem manus; ed. Inv. diserte, e Rav. scilicet.* πάντας τοὺς τρόπους *C. Borg.* πάντα τρόπον *J. 2. Elb. 5. 6. B. D. De Dorv. non liquet Hemsterhusio.*

307. φιληδίας] Suid. ubi ὡς mox [*sc. in Epigram. v.* φιληδῶν] om. ms. et habet ἔδεκτο.

φιληδίας] Suid.

γρυλλίζοντες *tres primae, Brunck. Inv.* γρυκίζοντες *Dorv. a m. pr. i. e.* γρυλλ. *In mss. antiquioribus, e. g. Photio Galeano,* λλ *et* κ *valde similia sunt.*

---

*) Veremur ut hae correctiones multis sint placiturae. Neque trimetri hi versus esse videntur, neque, quod alicui in mentem veniat, dimetri iambici. Non obscura sunt enim numerorum trochaicorum vestigia, quos fortasse ita restituas:

εἰ πεύσομαι
ὕπνον ἀηδόνειον ἀποδαρθόντα σ', αὐτὸν αἰτιῶ.

Sed praestat huiusmodi lusibus abstinere. ἀποδαρθόντα σ', αὐτὸν autem scribere maluimus quam cum Bekkero ἀποδαρθέντα σαυτόν. In codice scriptum est ἀποδαρθέντας αὐτόν: vid. Bekker. vol. III. p. 1107. Geterum de vitiosis illis καταδαρθέντα et ἀποδαρθέντα commemorari debebat ab Dobraeo Wyttenbachii disputatio ad Plutarchum vol. VI. p. 557. et Boissonad. ad Nicetam Eugenian. vol. II. p. 188. *Dindorf.*

Phrynich. Bekkeri p. 33. *γρυλίζειν καὶ γρυλισμός: ἐπὶ τῆς τῶν χοίρων φωνῆς. δι' ἑνὸς λ, καὶ οὐ διὰ δυοῖν.*

308. *μητρὶ* om. 1.

309. *οὐκοῦν σε*] *γε* A. — *κίρκην γε*] *γε* om. 1. — *σε Ald. σὲ Porson.*

310. *μαγκ.* 5.

311. *λαβόντες*] *ἣν λάβωμεν* A. 1.

ἣν λάβωμεν Borg. Dorv. 5. *et schol. pro v. l. λαβόντες servat* 6. *λάνβοντες* (*sic*) *Arund. ὑπὸ τῆς φιλιδίας Borg.*

312. *Λαερτίου* A. 1. — *λἀρτίου Ald. J.* 1. *λαέρτου J.* 2. *Dorv. λἀρτίου* 6. (ε *ejusdem, ut puto.*)

313. Suid. *μινθώσομεν.*

314. *σὺ δ' ὡς Ἀρίστυλος* (*sic*) 1. *σὺ δ' ὡς* Suid. ed. non ms. *v. Ἀρίστυλλος scil. ubi ἀρίστυλος ed. Med.*

δ' ὡς ἀρίστυλος (*sic*) *Borg. Elb. Dorv.* 5. 6. *δ' ὡς ἀρίστυλλος Ar. U. Ἀρίστυλλος: ὄνομα. παρ' Ἀριστοφάνει. Etymol. p.* 142, 55. *Sive ὡς subauditur, sive est mera appositio, ut statuere videtur Hermannus de Ellipsi p.* 191. *vel post Vigerum p.* 885. *ed.* 1813. *sensus est*, Fies alter Aristyllus et hians dices. *Confer* 295. 308. *Late patet hoc idioma, quod imitati sunt Latini, in his Horatius, tum alibi saepe, tum Serm.* I. 1. 99—102. hunc liberta securi Divisit medium, fortissima Tyndaridarum. Quid mi igitur suades, ut vivam Maenius aut sic Ut Nomentanus? *Exempla aliquot quasi per saturam apponere libet. Thesm.* 1020. *σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών. Lys.* 927. *τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται. Aeschylus Plutarchi T.* II. *p.* 86. *F. τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε. Euripides Autolyc. fr.* III, 12. *τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας. ubi pessime errat Kusterus ad Plut.* 277. *Cephisodorus Photii v. ὄνος ὕεται: σκώπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι. Cratinus ibid. οἱ δὲ πυππάζουσι περιτρέχοντες· ὁ δ' ὄνος ὕεται. Timon Laertii* VII. 15. *ὁ δ' ἔρρει γύραθος αὐτῆς edd. vett. αὐτοῦ Suidas v. σκινδαψός, ὥς τις tacite Meibomius. Mallem αὖτως, si*

de sequenti versu liqueret. Thucydides VI. 24. *ὁ δὲ πολὺς ὅμιλος καὶ στρατιώτης ἔν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἴσειν καὶ προσκτήσεσθαι δύναμιν ὅθεν ἀΐδιον μισθοφορὰν ὑπάρξειν. Dele vel καὶ ante στρ. vel τε ante τῷ π. ut jungantur στρατιώτης οἴσειν. Plato Menon. pp.* 86-87. *HSt. εἰ οἷόν τε ἐς τόνδε τὸν κύκλον τόδε τὸ χωρίον τρίγωνον ἐνταθῆναι, de quo vexatissimo loco nuper quaedam dixi. Nub.* 178. *κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν, ubi ὡς optime gl. Harlei. 5. quum sensus sit, διαβήτῃ χρώμενος. Anaxandrides Stobaei* XXXIX=XLI. *ὅστις λόγους παρακαταθήκην γὰρ λαβών. Menander Athenaei* IV. *p.* 172. *et* XIV. *p.* 644. (*Bentlei. n.* 156.) *κρεάδι' ὀπτᾷ καὶ κίχλας τραγήματα. Paulo post, δειπνεῖ μελίπηκτα τὰς κίχλας. Ita ista tria loca legit Porsonus Opusc. pp.* 249, 257. *Xenophon Anab.* V. 4. 29. *τούτῳ καὶ πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο.=p.* 374, 2. *Cantab. ubi vide Porsonum. Idem Memorab.* II. 1. 12. *ἐπίστανται οἱ κρείττονες τοὺς ἥττονας—κλάοντας καθιστάντες δούλοις χρῆσθαι. Ita recte Stephanus p.* 428, 30. *ὡς δούλοις male Schneiderus, eadem chorda oberrans mox* 30=431, 3. *ubi, ne quid dissimulem, valde suspicor tota ista, καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη, delenda esse. In Platone Protag. p.* 315. *D. HSt. ᾧ πρὸ τοῦ μὲν ὡς ταμιείῳ ἐχρῆτο relictum est in ed. nupera Bekkeri. Aristophanes Athenaei* II. *p.* 55. *Α. ἄγε νῦν τὰς ἀμυγδάλας λαβὼν Ταδὶ κάταξον τῇ κεφαλῇ σαυτοῦ λίθῳ.* (*Ita legendum. Vide Av.* 55.) *Vesp.* 19. *κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον, nisi hic latet aliqua gravior corruptela; cui suspicioni favere videtur Alciphronis imitatio satis manifesta,* III. 59. *Ibid.* 140. *καὶ μυσπολεῖ γ' ὅστις Ald. Junt.* 1. *καὶ μυσπολεῖ τὶς ὅστις Junt.* 2. *confusis scilicet duabus lectionibus, μυσπολεῖ τις, et μυσπολεῖ ὅστις, i. e. ὥς τις. Scholiastes; ὡς μῦς φοιτᾷ. Recte Brunckius e ms. καὶ μυσπολεῖ τι. Omnes istae turbae sunt ortae e disjunctis μῦς πολεῖ. Av.* 1654, 5. *τί δ' ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα Νόθῳ ξαποθνήσκων; ita fere edd. vett. et mss. ut puto omnes, etsi τὰ νόθῳ ξαπ. e Rav. citat Invernizius. τὰ νοθεῖ Portus et Kusterus ex Harpocratione v. νοθεῖα. νοθεῖα agnoscunt Scholiastes, Pollux* III. 21. *Sed delendus*

erat articulus e praecedenti syllaba ortus. Compara Demosthenem Olynth. III. *p.* 22=31. *τὰ στρατιωτικὰ τοῖς οἴκοι μένουσι διανέμουσι θεωρικά, et verte.* But suppose the old gentleman gives me the ready money by way of bastard's portion? *Vulgatum natum est e glossa ὡς νόθῳ, ut liquet e scholiaste. Eurip. Iph. T.* 1458, 9. *ed. Gaisf. νόμον τε θὲς τόνδ' ὅταν ἑορτάζῃ λεὼς, Τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν' ἐπισχέτω ξίφος etc. Ita distinguendum. Confer Alcest.* 7. *Aeschyl. Agam.* 1429. *ed. Stanl. Sophocl. Electr.* 564. *recte Musgravius ποινὰς, ut Eurip. Troad.* 879. *Helen.* 591, 2. *distingue, ΜΕ. τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄελπτα γὰρ λέγεις. ΕΛ. Ἥρας· διάλλαγμ', ὡς Πάρις με μὴ λάβοι. Ibid.* 76. *egregie Reiskius ΑΠΟΛΑΥCΙΝ. Vide Musgravium. Atque ut aliquando finem faciam, accedat locus Demosthenis Fals. Leg. p.* 236, 304=393, 25. *διὰ τοῦτ' ἐδίδοτο, ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. Lege ex optimo Paris.* 2934. *a prima manu, ξένια δὴ πρόφασιν.*

316. *ἀλλ' om. Rav. apud Inv. ad* 301. *εἶα νῦν tres primae, Brunck. Inv. εἰά νυν et μή νυν* 208. *φέρε νυν* 788. *H. Stephanus Thes. T.* II. *p.* 1680. *F. apud Hemst. ad* 788. *εἶα δὴ Porsonus. ἤδη om.* 5.

321. *μασώμενος* 1. Suid. ms. v.

ξυνεῖναι] *συνεῖναι* 1.

μασσώμενος tres primae; μασώμενος Brunckius et Invernizius, Elb. Dorv. τολοιπὸν Ald.

Post 321. *(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ) ed. Brunck. ΧΟΡΟΣ tantum Invernizius. Nil prorsus tres primae, neque Porsonus.*

σαθρὸν

κακὸν

323. *σαπρὸν* 5. *ista sup. rub.*

324. *ὅτιη*] *ὅτι δὴ* 1. *ὅτι ἦ* Suid. ms.

ὅτιὴ π. Ald. Junt. 2. *ὅτιὴ καὶ π. Junt.* 1. *Huc forsan respicit Phrynichus Bekkeri p.* 14. *ἀσπάζεσθαι καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τιθέασιν: —*

325. *συντεταμένως* Bentlei. ad Callimach. fragm. 253. probante Kustero.

συντεταγμένως Suid. in v. ed. ms. γ om. 1. καταβεβλακευμένως] αβ om. A. non 1. [κατεβλακευμένος et -νως usurpant] Aristaenetus I. 28. ubi errat Abreschius, Agathias Prooemio ad Anthолog. apud F. Jacobs Prolegom. p. LII. Gregorius Nazianz. Orat. XXXIV. p. 539. A. [ubi καταβεβλ. sed κατεβλ. ed. Ald. 1516.] [In Gregorio κατεβλακευμένοις etiam ed. Bas. 1550. (p. 199.) et Boissonadio monente Codex Reg. 573. Basilii scholiorum in Greg. p. 207, 1. cum hac glossa: μωραίνουσι. Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ ἱππικῆς βλακὸν (βλάκα Boiss.) τὸν νωθρὸν ἐκάλεσεν, ὅπερ τοῖς προκειμένοις συνάδει τὰ ὦτα διεφθαρμένῳ καὶ νωθρῷ τὴν διάνοιαν. Dobree in Addendis.] Hoc verbum sine αβ citant Budaeus Comment. L. Gr. p. 77. 348. ex Gregorio; ex utroque Gregorio et Aristophane H. Stephanus Thes. I. p. 742. H. 743. A. [In Aristoph. συντεταγμ. et καταβεβλ. Budaeus p. 77.] Suidae MSS. κατεβλακευμένως, ut ordo postulat. Ita C. C. C.

συντεταγμένως et καταβεβλακευμένως tres primae. συντεταμένως A. D. Elb. Paris. 2827. (sed gl. in hoc μετὰ τάξεως) Arund. 6. Gl. in D. 6. σπουδαίως. συντεταγμένως C. (gl. μετὰ τάξεως) Rav. Borg. Dorv. (sed gl. Dorv. σπουδαίως) 5. et ut videtur B. κατεβλακευμένως A. C. Rav. Borg. Paris. 2827. καταβεβλακευμένως D. Dorv. Arund. 5. 6. et ut videtur, B. Elb. Schol. editus, καὶ συντεταγμένως: καθωπλισμένως. μετὰ τάξεως. καὶ σπουδαίως καὶ γοργῶς. καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. Ubi σπουδαίως et γοργῶς ad lectionem συντεταμένως spectare monet Brunckius; γοργὸν et εὐκίνητον jungit sch. ad 561. Cetera ad συντεταγμ. referenda sunt. In Xenophonte Hellen. IV. 8. 22.=316, 5. fere malim συντεταμένος, quamvis γ servet Priscianus. Ceterum huc spectat Antiatticista Bekkeri p. 84. Βλὰξ, βλακεύειν, βλακεύεσθαι, καὶ βλάκες, καὶ βλακικῶς: Πλάτων Γοργίᾳ. ὁ αὐτὸς Εὐθυδήμῳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ: — Platonis loca vide apud Ruhnken. ad Timaeum p. 60.

327. ὄντες]

ὄντες *Ald.* ὄντως *Junt.* 1. 2. *A. B. D. Borg. Dorv. Arund.* 5. *Elb. edd. Br. Inv.* ὄντος *C. sed gl.* κατ' ἀλήθειαν. τοῦ ὄντως *θ.* 6. *forsan ex em. sed m. pr. pro* ὄντος: θεοῦ γένησθε *Borg.*

528. ἄρην] Ἄρη edd. Ald. Kuster. Suid. βλέπειν. ἄρη.] ἄρην A. 1.

ἄντικρυς *Ald. J.* 2. ἄντικρυ (*sic*) *J.* 1. δόξῃ *Elb.* ἄρη *Ald. J.* 1. *A. Rav.* ἄρην *J.* 2. *B. C. D. E. Borg. Dorv.* 5. 6. *Par.* 2827.

529. εἵνεκα] ἕνεκα A. Suid. ms. v. τριώβολον. *Ed. Med.* οὕνεκα *in* ὠστίας *et in* τριώβολον.

εἵνεκα *Ald. J.* 2. *Rav.* (εἵνεκα *citat Inv.*) οὕνεκα (*sic*) *J.* 1. οὕνεκα *A. B. C. D. E. Elb. Dorv. U. apud Hemst. Arund.* 6. οὕνεκ' 5. *De hoc loco egit Porsonus ad Phoen.* 91. *Adde Av.* 1225—7. δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ, Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ Ἀπολαστανεῖτε. *Thucydides* VI. 79. δεινὸν εἰ ἐκεῖνοι μὲν — σωφρονοῦσιν, ὑμεῖς δὲ — τοὺς — πολεμίους βούλεσθε ὠφελεῖν, *ubi fere malim* βούλοισθε *vel* βουλήσεσθε.

530. ὠστιζόμεσθ'] -μεθα 1. -οίμεθ' S. ms.

ὠστιζόμεσθ' *Ald.* -ώμεσθ' *Junt.* 1. 2. *Hesychius*, ὠστιζόμεθα: ὠθούμεθα, θλιβόμεθα.

531. τῷ *Ald.* τῳ *Brunck. e membr.*

535. οὖν om. A. non 1. καὶ ante πόθεν ins. A. 1. καὶ πόθεν *Elb.* 5. 6.

536. πεπλούτηκεν 1.

537. νὴ om. *Dorv.*

538. ἐπὶ τοῖσιν] ἐν τοῖς 1.

Lysias περὶ τοῦ ἀδυνάτου, *p.* 170, 7=754. *Reisk.* ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυρπώλιον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, ὁ δ' ὅπη ἂν τύχῃ.

539. ἀνὴρ *Ald.*

540. χ' ὅπως] χ' om. A. καὶ τοῦτο αὐτὸ θαυμασὸν, πῶς 1.

θαυμαστὸν, χ' ὅπως] Aliter θαυμαστὸν ὅπως. Utrumque pro singulari sua sagacitate probat Bur-

gess. Not. in Dawes. Misc. Crit. p. 475. Lege interim cum J. Piersono ad Moerin, p. 188. *θαυμάσιον ὅπως.*

ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστόν, χ' ὅπως Ald. J. 2. sine χ' J. 1. Rav. Borg. A. B. C. E. Dorv. 5. 6. γ' pro χ' D. Elb. Arund. αὐτὸ om. Elb. Transponit Porsonus; quanquam eum memini non temere rejiciendam putasse lenissimam Piersoni emendationem, θαυμάσιον.

[340-1. *τ. ἀ. θαυμαστὸν ὅπως—οὐ μετ.* Grammaticus Hermanni p. 586. *Dobree in Addendis.*]

342. *ἐπιχώριόν τι tres primae, Arund. 5. 6. ἐ. γέ τι Rav. Cant. 4.*

343. *νὴ τοὺς θεούς Rav.*

344. *χθὲς*] *ἐχθὲς 1.*

ἠχθὲς Ald. J. 2. vel pro ἦ 'χθὲς vel pro ἦ χθὲς, quod J. 1.

345. *μετέχειν σ' 1.*

σ' omittunt tres primae, Brunckius, Invernizius, Arund. 6. Habet 5.

347, 8. *οὖν om. 6. θέλῃ θεὸς Dorv. ει om. μὲν ει τις. ἔνι γάρ τις κ. 5.*

348. *ἔνι γὰρ ἔνι τις κ. 1.*

349. *ἀνήσας 2.* qui in hoc versu incipit alia manu.

οἶος. Ald. οἷος, Porson. οἷος; pessime Br. Inv. ἀνύσας Ald. Porson. Comparat Schaeferus Soph. Oed. T. 655. φράζε δὴ τί φῂς, Xenophont. Anab. II. 1. 15. σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ τί λέγεις.

350, 1. *εἰ bis, sed ἦν suprasc. tum κατορθώσομεν, Dorv. εἰ — -σομεν 6.*

352. *τοῦτο 1.*

353. *καί μοι οὐκ ἀ. τὸ γὰρ ἐ. 1.*

ἄγαν om. 5.

355. *παρ' — ἐστιν 1.*

356. *πῶς οὐδὲν 1. 2.*

πῶς δ' οὐδὲν pres primae. δ' om. edd. Brunck Inv. A. B. C. D. Dorv. 5 6.

σοὶ η
358. ἴσως μεταμέλλει 5. *omnia ej. m. ut puto.*

361. τοιοῦτον A. 1. 2. [τοιουτονὶ Elmslei. Oed. T. 734. *Dobree in Addendis*]

361-2. τοιοῦτο. *Bλ. φεῦ.* | ὡς *edd. Arund. Elb.* 5. *Cant. duo et proculdubio alii.* τουτοΐ. | *Bλ. φεῦ.* ὡς *Dorv.* τοιοῦτον. | *Bλ. φεῦ.* ὡς 6. *sed in hoc versus passim confusi. Si cui leve et cujusvis critici videtur literulam restituisse, inspiciat modo Hemsterhusii notam. Tantilla res saepe viros doctos elusit, ut Hermannum Doctr. Metr. p.* 136. *in Anaxandride Athenaei* XIV. *p.* 655. *A. Meinekium Cur. Crit. p.* 61. *in Eupolidis fragmento; sed et ipsum ni fallor Porsonum Adverss. p.* 145. *in Eubulo Ath.* XV. *p.* 679. *E.* τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τουτωνί· σὺ δὲ Ἅπαντα πώλει τἄλλα πλὴν τῶν μυρτίνων. *Ubi si omnino retines* πότερον, *transpone,* πότερον μυρτίνους Ἢ ῥοπυλίνους. *In Sophilo Ath.* III. *p.* 125. *F.* TAYTHNI *pro* TAYTIHN (*ut habent ms. A. et ed. Ald.*) *Schweigh. et Porsonus Adv. p.* 69. *quem vide p.* 129. *ad Ath.* XI. *p.* 486. *F. ubi* ταυτηνὶ *ms. et infra ad Av.* 1364. *De* ἅπαντα, *Adverss. pp.* 54. 104. 295. *In Alexide Athen.* VI. *p.* 225. *A. lege, ut quamproxime Corayus,* τοσουδὶ, *scil.* πωλῶ, *et confer* ὁπόσου *Timocl. ibidem p.* 241. *B. In Antiphane p.* 238. *E. malim,* τοιουτοσί τίς εἰμι, *in Diphilo* IX. *p.* 401. *A. lege et distingue, A.* τί τοῦτο; ποδαπὸς οὑτοσί; | *B.* χελιδονίας ὀδὶ δασύπους, ὦ Γλαυκία· | ἡδὶ μίμαρκυς. *In Axionico* IV. *p.* 166. *C. malim,* Πυθόδηλος οὑτοσὶ | ὁ Βαλλίων προσέρχετ' ἐπικαλούμενος. (οὑτοσὶ *Elmsleius Edinb. Rev. Part.* V. *p.* 192. *et delet* ἀσωτότατος ἄνθρωπος.) *In Anaxandride* VI. *p.* 227. *C. lege* καταλάβετ', ἢ | ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσὶ, | ἢ πυγμός; *Vellem aeque facilia essent sequentia. Quo sensu ceperit Hemsterhusius patet, quum in mss. conferat cum Plut.* 153. *Aristoph.* Ὀλκάδων *fr.* 21. *apud Phot. et Suid. v.* ἀδαξῆσαι, *Etymol. v.* ἀχῶρα, *p.* 182, 18 *Lex. SG. pp.* 340. 474. ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγει τ' ἀεὶ ἐκ τοῦ γενείου τὰς πολιὰς τοῦ Διός. *Lego*

τουδὶ, sc. τοῦ Δήμου. *Vide Eq.* 904. αὐτοῦ, *nempe* ἐν τῇ Πυκνί.

362. *Confert Hemsterhusius infra* 871. *Platonem Phaedon. p.* 67. *D.*=89. *E. HSt.* (*apud scholiasten*) *p.* 68. *A.*=90. *C. Cratylo extremo. Euripides Bacch.* 262. οὐχ ὑγιὲς οὐδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων. *Helen.* 752. οὐδ' ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογός. *Demosth. Pantaen. p.* 565, *n.* 17.=969. οὐδὲν ἦν ἁπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων. *F. L. p.* 204, *n.* 68.=353. ταύτης τοίνυν (τῆς ἐπιστολῆς) οὐδ' ὁτιοῦν ἐστιν ὑγιές.

364. δήμητρ'] -ραν 1. non 2.

365. μεθέστηκεν 1. εἶχε πρότερον A.

εἶχες *Rav. Phrynichus Bekkeri p.* 60. Πολὺ μεθέστηκε τοῦ τρόπου: ἀντὶ μεταβέβληται τοῦ βίου καὶ τοῦ ἤθους: —

366. ὦ 'νθρωπε] ἄνθ. 1.

ὦ 'νθρωπε *tres primae.* ἄνθρωπε *Dorv. A. B. C. edd. Br. Inv.* ὦ *suprasc. in B. Dorv.*

367. αὐτῷ A.

αὐτὸ *Ald. J.* 1. αὐτοῦ *J.* 2. *Par.* 2827. ἔχεις *Rav.*

[368. πεπανουργηκότος Boissonadius et Valckenaerius; hic etiam in scholio. Invern. in addendis monet "Ravennatem habere πεπανουργευκότι, cum scholio, ἀντὶ τοῦ πεπανουργηκότι." *Dobree in Addendis.*]

369. σὺ μὲν οὖν οἶδ' A. ὅτι μὲν Suid. ms. Οὐκ οἶδ' et Οὐ λίνον om.

Citat Suid. v. κρώζει. μὲν οὖν οἶδ' 5. "κράζεις (*perperam descriptum* κράτεις) *Elb.*" Beckius. κράξεις *Dorv. a m. pr.* [σὲ μὲν Elmslei. Ach. 255. p. 121. *Dobree in Addendis.*]

371. τόδ' *tres primae, Porson.* τὸ δ' *Br. Inv. recte, ut puto.*

373. οὐδεμὴν *tres primae,* οὐδὲ μὴν *Brunck. ex A. D. Invernizius, Dorv.*

374. Ἡράκλεις sine ὦ 1. 2. ποῖ τις οὖν] sic A. 1. 2. ἄν ed. Kuster. vide Dawes. Misc. Crit. p. 208.

ὦ *om. Dorv.* 6. *habet* 5. *Pro gl.* 6. τίς γε οὖν *Dorv.* οὖν *mss. plerique, A. B. C. D. Rav. Elb. Arund.* 5. 6. ἂν *primus edidit Kusterus, e ms. ut puto, et ita Borg.* [Hermannus ad Soph. Aj. 904. praefatus, ποῖ τις τράποιτο rem praeteritam, ποῖ τις ἂν τράποιτο rem futuram significare, ita pergit; "Recte dixit Aristophanes in Pluto v. 374. ποῖ τις οὖν τράποιτο, nec magis potuit adhibere ἄν, quam in simili caussa, ut credi oportet, Antiphanes apud Athenaeum I. p. 3. F. quem non debebat tentare Porsonus in Adv. p. 43. esti περ in πάτερ mutanti malo quam Reisigio meo, ἄρ' in Coniectaneis lib. I. p. 91. scribenti accedere." Quasi vero quicquam intersit, utrum dicat Blepsidemus. *Omnia tentavi, ut te loqui cogerem*, an, *Nil amplius tentabo.* Deinde nego adhuc satis probatum, in his formulis ἄν unquam omisisse tragicos, nisi forte, de quo ipso valde dubito, in melicis; multo minus comicos. In Antiphane velim doceri, cujus farinae sit locutio πρὸς θεῶν περ,*) quam ne Reisigii quidem livor injuria damnatam insimularit. Profecto is est Hermannus, in quem petulantius invehi nolim; sed interdum subirascor viro eximio suam ipsius auctoritatem minuenti, dum studio quodam aut odio impulsus, quodcunque libuit, sibi credi jubet. *Dobree in Addendis.*]

375. τἀληθῆ 1. ἐθέλει A. 1. 2.

ἐθέλεις *servant Arund.* 5. 6. ἐθέλει *Elb. quod per se non malum; sed finales alibi omittit iste codex; vide* 115. 328. 575. 866. 925. 998. 1138. [Sed quum et alii dent ἐθέλεις, non invitus reciperem. *Dobree in Addendis.*]

376. δὲ *pro* γὰρ *Dorv.* πρᾶγμα, μου *Porson.*

377. μικροῦ sine σ 1.

ὦ τᾶν *Ald.*

---

*) Aliam versus Antiphanis correctionem proposuit Reisigius commentat. de ἄν partic. p. 133.

τοῦ γάρ τις ἄλλου, πρὸς θεῶν, φέρ', οὕνεκα
εὔξαιτο πλουτεῖν —; .

Dindorf.

378. διαπράξαι *tres primae, Brunck.* -ᾶξαι *Inv.*

379. κέρμασι] -σιν A.

Citant Etymol. p. 321, 1. *Suidas v.* ἐπιβύσας, *Eustath. ὀδ. δ. p.* 1489, 5 = 158, 6. *Imitatur Simocatta Ep.* XVII. τοῦτο δὲ Σώστρατος ἐπιγνοὺς χρυσῷ τὴν νίκην ὠνήσατο, καὶ τὸν λαιμὸν τοῖς δώροις τοῦ Λευκίππου ἐπέβυσεν. *Citat Berglerus, conferens Pac.* 644. [Porsonus in exempl. Porti; "Vide, si tanti est, Jac. Duport. Praelect. in Theophrast. Charact. p. 527." — Respicit Scholiastes Demosthenis, c. Timocr. p. 450. n. 75. Paris. *Dobree in Addendis.*]

380. L. δοκεῖς. δοκεῖς a pr. m. A. vix statuas inter οῖ et εῖ in 2. -εῖς 1. φίλος 2. et gl. προσφιλῶς.

φίλος γ' ἄν μοι δοκῇς *tres primae.* φίλως *Rav. A. C. E.* 6. *Gl.* προσφιλῶς *in Par.* 2827. φίλος *Borg. D.* (*et B. sed* ω *suprasc.*) δοκεῖς *A. D. E. Rav. Borg. Elb.* 6. *Vide Porson. ad Xenoph. p.* 156, 8. δοκῇς *B. C.* φίλος γὰρ μοὶ δοκεῖς *Dorv.* φίλως γ' ἄν μοι δοκοῖς 5. ἄν *et* οῖς *ex em. sed ejusdem ut videtur, et* ος *eodem tempore suprasc. textui. Glossae* προσφιλὴς *et* φανείης.

381. Dele γε. γε om. A. 1. 2.

ἀναλώσας γε *tres primae.* γε *om. A. B. C. D. E. Rav. Borg. Elb. Arund. Dorv.* 5. 6.

383. παίδων 1. — παιδῶν *Elb.* 5.

384. οὐδὲν pro κοὐ Suid. διοίσειν.

385. τοῦ Π. A. δ' *quod ante* Ηρακλ. *habent edd. Bas. et Wechel. om.* 2. *teste lib. Ask. Tacet Porsonus.*

δ' *om.* 5. 6. *cum tribus primis edd.* [Pictorne an poeta fuerit Pamphilus dubitat Elmslei. Heracl. 11. *Dobree in Addendis.*]

386. μόνον *Elb.* μόνους *in litura* 5. *sed a m. pr. ut videtur.*

387, 8. Suid. ed. Med. *ἀπαρτί. καὶ τοὺς σώφ.* 1. 2.

ἐγὼ Elb. δικαίους pro δεξιοὺς Rav. καὶ τοὺς σώφ. 6.

388. *σὺ τί λ.* 1. 2.

ἀπαρτὶ tres primae, A. ἀπάρτι B. C. D. edd. Br. Inv. quomodo malebat Gatakerus A. M. P. p. 587. Sic etiam Dorv. cum gl. νῦν, sed supra 387. ἀπηρτισμένως καὶ τελείως, quae manifesto sunt loco suo mota, et ad ἀπαρτὶ pertinebant. Lexicon SG. Bekkeri p. 418. Απαρτί: παρ' Ηροδότῳ σημαίνει τὸ ἀπηρτισμένως καὶ ἀκριβῶς· Ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδιοι χίλιοι ἀπαρτὶ εἰς τὸν Ἀραβικὸν κόλπον. (II. 158. *p.* 182, 37. *ubi vide Wesselingii addenda. Addit Gatak.* V. 53.) *παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. Φερεκράτης Κραπατάλλοις· A. τί δαί; τί σαυτὸν ἀποτίνειν τῷδ' ἀξιοῖς; φράσον μοι. | B. ἀπαρτὶ δήπου προσλαβεῖν παρὰ τοῦδ' ἔγωγε μᾶλλον. Ita lege, vel δῆτα — ἔμελλον. Vide ibidem plura. Antiatt. ibid. p. 79, 30. Ἀπάρτι: ἀντὶ τοῦ ἄρτι ἀπὸ νῦν. Πλάτων Σοφισταῖς: —* [Ad Suidam v. *ἀπαρτὶ* Porsonus; "*Ηρόδοτος.* II. 158. ut restituendum ex Grammatico Sangermanensi apud Ruhnkenium Addend. ad Herodot. p. 182, 37. ed. Wesseling. In Suida et Scholiasta ad Aristoph. Plut. 588. lege ex Herodoto *στάδιοι α.*" *Dobree in Addendis.*]

389. *κεκλοφὼς Dorv. et om. πολλά.*

390. *Βλ. ἀπολεῖς σὺ μὲν οὖν σαυτόν.* sic A.

σαυτὸν 5.

391. *ἐπεὶ*] *ἐπειδὴ* 1. 2. *ποῖον* Dawes. Misc. Crit. p. 500. Vulgatum citat Valkenaer. ad Eurip. Phoeniss. 1698. sed ibi legendum *Ὁ ποῖος;* ut Sophocl. Trachin. 78. sive Euripid. Phoeniss. 735. *τὰ ποῖα; — τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ. ὁποῖον subnotat Porsonus; habent igitur* A. 1. 2.

392. *πλοῦτον; Ald. πλοῦτον, Porson. ὁποῖον tres primae. A. B. C. in quo gl. ἐρωτηματικὸν ἀντὶ τοῦ ποῖον, D. Arund. 5. ποῖον Rav. E. 4. 6. Vide Porson. ad Phoen. 892.*

393-4. παρὰ σοὶ *Ald. bis, et* 394. *Porsonus;* παρὰ σοι 393 (*sic*).

394. Πλοῦτος] ὁ Π. 1.

κόρακας, *disting. Ald. Porson. Citat Priscianus Aldi* XVIII. *p.* 238. *a. Omittit Putsch.*

395. φημὶ ἐγώ 1. 2. πρὸ τῆς A.

396. θαλάσσιον] ττ 1. 2.

θαλάσσιον *tres primae, A. B. C.* 5. *Per* ττ *D. Dorv. edd. Br. Inv.*

397. ἕτερον λέγω 1. 2.

λέγω *pro gl.* 5. ἕ. λέγω *in text.* 6.

[398. Citat Grammaticus Hermanni p. 386. *Dobree in Addendis.*]

400. οὐ τῷ *tres primae, Br. Inv. mss. certe* 5. οὔ τῳ *Porsonus, Bentleius, Hotibius, pessime, si quid video. Confer* 890. δεῖν π. *Elb.* (*ita enotatur.*) πρῶτα. *dist. Ald.* πρῶτον 5. *et* τί *ex em. alius.*

401. *Post* νώ *plenam distinctionem habet Aldus, nullam Porsonus. Post* βλέψαι *interrogat Porsonus, non Aldus. Citat Suidas v.* νώ.

402. Lege vel ὥσπερ πρότερον vel ὡς τοπρότερον. τοπρότερον 1. 2. πρότερον A. τῷ ante τρόπῳ om. 1. *et ed. Wech. In lib. Ask.* τω *additur e* 2.

ὥσπερ τοπρότερον *tres primae, Par.* 2827. *Arund.* 6. *et proculdubio Dorv. D.* το *om. A. B. C.* 5. *edd. Br. Inv.* ἐνί γε τῷ *tres primae, Dorv.* ἐνί γε τῳ *A. B. edd. Br. Inv.* ἐνί γέ τῳ (*sic*) *Porsonus.*

404. ὡς ἔμ'] εἰς ἐμὲ 1. ὡς 2. gl. εἰς. οὐδεπώποτε] οὐδέποτε Suid. ms. ἐτῶς.

Citat Etym. p. 387, 26.

406. οὐκοῦν — τινα. *tres primae.* οὔκουν — τινά; *edd. Br. Inv. Porsonus.*

407. τίς δῆτ'] τί δῆτ' Suid. ms. ἰατρός.

408. οὐδέν' ἐστ' *tres primae,* οὐδέν ἐσθ' *Porsonus,* οὐδὲν ἔστ' *Br. Inv.*

410, 1. παρεσκευαζόμην ἐγὼ πάλαι 1. 2.

411. κατακλινεῖν *tres primae, Dorv. in quo gl.* καταθήσειν, 5. 6. *Priscianus* XVII. *fol.* 203. *a. Ald.*

=1105. *Putsch.* XVIII. *fol.* 229. *a. Ald.* (*omittit Putsch.*) καταλίνειν *edd. Br. Inv.* ἀσκληπιοῦ, *distinguunt Ald. Porson.*

413, 4. *Χρ. μή νυν — Βλ. καὶ μὴν* (sic) *βαδίζω. Χρ. σπ. νυν. Βλ. τ. α. δρῶ.* sic A.

μή νυν tres primae, edd. Br. Inv. μὴ νυν (*sic*) *Porsonus. μὴ νῦν Dorv. ἄννε tres primae, Br. Inv. ἄνντε Porson. ἔν γέ τι pres primae. γέ τοι* 6.

414. *καὶ μὴν Rav. ποιῶ pro δρῶ* 6.

415-6. *Citat Suid. v. θερμὸν, respicit Eustath. ἰλ. β. p.* 213, 16=161, 36. *τολμῶντες Dorv.*

416. *τολμῶντες* 1.

417. *φεύγετον Ald. J.* 1. *Dorv.* 6. *edd. Br. Inv. φεύγετ' J.* 2. *Χρ. ante Ἡράκλεις tres primae, Porson. Βλ. edd. Br. Inv. et sic* 5.

418. *γὰρ*] *μὲν* A. — *μὲν pro γὰρ Dorv.*

419. *τολμᾶτε* 1.

420. *ἄλλος οὐδεὶς* A. — *ἄλλος οὐδεὶς* 6.

[421. Hujus loci et Ran. 819. *οὔτε γὰρ Ἀθηναίοις ξυνέβαινεν Αἰσχύλος*, oblitus est Porsonus praef. Hec. p. 17. ut notat Elmsleius. (*Quart. Rev.* XIV.) ad Suppl. 158. qui omnino consulendus. Addit Alexin Athenaei I. p. 23. D. IV. p. 125. F. XIII. p. 562. B. Menandrum VIII. p. 364. E. quibus adjicit Reisigius p. 134. Aristoph. Tagenist. 23. apud Harpocr. *v. ἀπολαχεῖν. οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ ἀπελάγχανεν.* Ita et ms. Gal. Locus corruptus. Ipse addo Philemonem Stob. Heeren. pp. 70, 284. (Cleric. p. 338.) *οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος.* Eundem Stob. C. p. 551, 20. (Cler. p. 356.) *οὔτε γὰρ ἰατρός.* Sed Eurip. Bacch. 285. numero eximit Porsonus Adv. p. 264. De Av. 1613. vide suo loco. Simylus Stobaei LVIII. p. 378, 7, 9. (229.) *οὔτε φύσις ἱκανὴ, —— οὔτε πάλι τέχνη* (Porson. Adv. p. 304.) non est Poeta Atticus. Tria ejus loca indicant Schneiderus et Wyttenbachius ad Plutarch. de Educ. p. 2. A. Mox in eodem lege *εὐφυῆ χορόν.* In Eur. Androm. 867. *ὦ παῖ, τό, τε λίαν*, codices secutus τε ejecit Musgravius. Contra in Athenione Athenaei XIV. p. 661. C. malim *ὥστε πολὺ διὰ τὰς* —— pro *ὡς πολὺ δ. τ. Dobree in Addendis.*]

422. *μὲν γὰρ*] om. *γὰρ* 1. 2. — *γὰρ* om. 6.

423. *Citat Suidas v. τραγῳδία. Plutarch. Dion. p.* 982. *C. citante Hemsterhusio in mss. εἶδε γυναῖκα μεγάλην, στολῇ μὲν καὶ προσώπῳ μηδὲν ἐρινύος τραγικῆς παραλλάττουσαν, σαίρουσαν δὲ καλλύντρῳ τινὶ τὴν οἰκίαν.*

424. *βλέπει γέ τοι γε* 2. *Versui Χρ. praefigit Porsonus in ed.* 1532. *ex A. ut puto, quum is ms. mox* 425. *Χρ. et Βλ. transponat.*

βλέπει μέντοι Rav. μανικόν τι Ald. J. 1. *μανικόν τε J.* 2. *καὶ μανικόν τι Elb. ut videtur, certe καί.*

425. *γὰρ* post *ἔχει* om. 1. non 2.

426. *πανδοκεύτριαν tres primae. -τρίαν edd. Br. Inv. πανδοχεύτριαν Dorv.*

427. *λεκυθόπωλιν* 1. 2. *τοσοῦσον* (*sic*) 1.

λεκιθόπωλιν tres primae, edd. Br. Inv. λεκυθόπωλιν A. B. C. D. 5. *Par.* 2827. *λεκυθόπολιν Dorv. m. pr.*

428. *ἐνέκραγες*] *ἀνέκ.* 1. *ἀνακέκ.* 2.

ἐνέκραγες tres primae, Br. Inv. Arund. 5. *ἐκέκραγες* (*sic*) *Dorv. ἀνέκραγες Elb.* (*Par.* 2827. *ut videtur.*) 6. *et Porsonus.* [*ἐνέκραγες* illustrat Elmsleius Ach. 551. Thesm. Sec. Athen. XV. p. 690. D. lege *οἷον ἐνέπνευσ' ὁ μιαρός*, in Phylarcho Athen. XIII. p. 593. B. *ἐνέβραινε τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς*, in Eur. Bacch. 200. *οὐδ' ἐνσοφιζόμεσθα τοῖσι δαίμοσιν*, ut optime Musgrav. Similia composita vide apud Porsonum et Elmslei. Ach. 843. Toupium Em. T. I. p. 350. Solennis confusio, *ἀν-* et *ἐν-*, ut Plut. 695. *ἐνέκραγ'* male Junt. 1. in Eccl. 816. "In Eur. Phoen. 579. *ἐνέτραφην* Plutarchus T. II. p. 526. F." Porson. in ed. Lips. 1807. p. 569. Malim in Nub. 676. *ἐνεμάττετο*, in Vesp. 797. *ἐνοικοδομήσοι*, in Ach. 1036. *ἐνεύρηκεν. Dobree in Addendis.*]

429. *δεδράκατον*] *-τε* 1.

431. *βάραθρον*] *βάρθρον* [*sic*] 1. — *οὐκοῦν—γίνεται. tres primae. οὔκουν — γίγνεται; Br. Inv. τὸ β. σοι Rav. Dorv.*

432. *ἥτις*] *εἴτις* 1. 2. *λέγειν ἐχρῆν σ' A. ἐχρῆν λέγειν* 1.

εἴ τις *Dorv.* σ' *om. Ald. J.* 1. *A. C. D. Dorv. Arund.* 6. ἐχρῆν σ' *J.* 2. σ' ἐχρῆν *B.* 5. *edd. Br. Inv.* αὐτίκα μάλα *Ald.* αὐτίκα δὴ μάλα 5.

433. τήμερον] σήμερον 1.

ποιήσει *Porsonus.* ποιήσω *edd.*

434. ζητεῖτον ἐνθένδ'] ζητεῖτε ἐνθάδε 1. ἐνθάδ' 2. ἐνθάδ' 6. *cum gl.* ἐνταῦθα, *Dorv. ex alius emendatione, et Par.* 2827. *sed gl.* ἀπ' ἐντεῦθεν. ἐνδάδ' *(sic) ex Elb. notatur.*

435. καπ. ἐκ A.

καπηλὶς *tres primae, edd. Brunck. Inv.* κάπηλις *Dorv.*

435-6. *Citat Pollux* VII. 194. με *om. Dorv. et* σε 444.

438. φύγοι] φύγῃ Dawes. Misc. Crit. p. 208. φύγοι superscripto ἄν MS. Barocc. [*scil. Barocc.* 43, *apud Burgess. p.* XLIII.] ποῦ τίς φύγοι A. [φύγοι *A.* 1. 2. *ut videtur.*]

ποῖ τίς φύγοι; *Ald. Junt.* 1. *A. B. C. D. Arund.* 6. *Dorv.* (ἄν *supr. C.*) ποῖ τίς οὖν φύγοι *Junt.* 2. *et sic* 5. φύγῃ *edd. Br. Inv.* ὦ *pro* καὶ *Rav. Vide infra* 476.

439. *Confer Av.* 87.

440. μενεῖς; *Ald.*

441. ἄνδρες δύω A. 1. 2.

δύο *tres primae, A. edd. Br. Inv.* δύω *B. C. D.*

ω

5. φεύγομεν A. φεύγωμεν *Dorv. probante in adversariis Valckenaerio.*

442. οὐδαμῶς *Dorv.*

443. ζῶον] θηρίον Suid. v. ἐξωλέστερον.

444. ἀντιβολῶ σε] σε om. A.

445. δειλότατον *E. Dorv. Citat Suid. v.* παραπολύ.

446. ἐργασόμεθ', εἰ] -θον, et εἰ omittunt, 1. 2. ἐργασόμεσθ' *Elb.*

447. ἀπολιπόντέ ποι] ποῦ A. ἀπολιπόντε· ποῖ 1. φευξόμεθα 1. 2.

ἀπολιπόντε· ποῖ φευξόμεθα *Dorv.* -που *Par.* 2827. φευξούμεθα *Ald. J.* 1. -θον *J.* 2. *Victor.* -τες *bis*, 447-8. *e* 5. 6. *notavi, i. e.* ἀπολιπόντες *et* δεδιότες. [φευξούμεθον et similia proscribit et -θα legit, Elmsleius Ach. 733. p. 127. et (*Mus. Crit.* N. VI.) ad Iph. T. 777. *Dobree in Addendis.*]

448. δεδιότες A. μὴ δὲ] οὐ 1. μὴ 2. *sine* δὲ *scil. uterque.*

449. ποίοις ὅπλοισιν Dawes. Misc. Crit. p. 196.

ποίοισιν ὅπλοις *tres primae*, οἵοισιν ὅπλοις *ed. Kuster.* ποίοις ὅπλοισιν *edd. Br. Inv.* πεποιθότες *Ald. J.* 1. *Elb. Dorv. edd. Br. Inv.* πεποιθότε *Junt.* 2.

450. ποῖον γὰρ οὐ] οὐ om. 1. post θώρακα, καὶ addit A. post ποίαν, δὲ 1. δ' 2.

ποίαν ἀ. *Ald. Junt.* 1. *ed. Brunck.* (*ubi* ποῖαν *per errorem*) ποίαν δ' ἀ. *Junt.* 2. *Inv. e Rav. ut videtur, Elb. D.* 6. *Dorv.* καὶ π. ἀ. *A. C.* ἢ π. ἀ. *B.* 5.

451. Hermippus Athen. XI. p. 478. C. *Locus est* ᾧ̓ν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκεν ἐχυρὸν τῶν γειτόνων. *Rhythmus pessum datus; legisse videtur Porsonus,* ἤνεγκ' ἐνέχυρον. [In Hermippo ἤνεγκ' ἐνέχυρον etiam Jacobsius. *Dobree in Addendis.*]

452. οἶδ' ὁ θεὸς]

οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς ὅτι *edd. et Arund. Transponendum monuit Th. Kidd* (*Crit. Rev. Jan.* 1803. *p.* 9.) *et transponit Porsonus cum* 3. 6. (οἶδε 6.) οἶδ' ὁ θεὸς οὗτος ὅτι 5.

453. Lege ἂν στήσαιτο ut edidit Kusterus e Suida. ἄν στ. 1. 2. sed ἀναστ. Suid. ms. [*v.* τρόπαια].

τροπαῖον *tres primae, Brunckius, Invernizius, Porsonus, 5. schol. is qui Thesmoph.* 703. *citat, ut e Gregorio de dial. Att. c.* 3. *liquet. An ejusdem sint* οἱ παλαιοὶ—προπαροξύνουσιν, *dubitari potest; sed et illa spectant ad* τροπαῖον, *si decurtata sunt ex schol. Cassel. ad Thucyd.* I. 30. *p.* 601. *ed. Duker. quem exscripsit Suidas v.* τρόπαια. *Sed* τρό-

πνιον *ipse Suidas, cum Dorv.* 6. ἀναστήσαιτο *tres primae, Elb. Dorv. Arund.* ἂν στήσαιτο *B. D.* 5. 6. *edd. Br. Inv. Vide Porson. ad Phoen.* 581. *Probat etiam Bentleius.* αὐτῆς *Dorv.*

454. τολμᾶτον] -τε ex ras. 1. καθάρματε] -τα 1. ε -τα A.

καθάρματα *Dorv.* 5. *et Paris.* 2827. *ut videtur. Gl.* βδελύγματα *in Dorv. Paris. Sed* καθάρματε *diserte schol. Venet. il.* α. 104. *vel* λ. 356. *quem in Eurip. Hippol.* 387. γράμματε *legisse liquet.* τολμᾶτον *servat* 5.

455. ὀρῶντ'] -τες 1. et εἰλημμένοι pro -νω ex ras.

456. λοιδορεῖς] -ωρῇ 1. -ορῇ 2.

λοιδορεῖ *Ald. J.* 2. *edd. Br. Inv.* λοιδορῇ *Elb. Dorv.* 5. λοιδορῇ *vel* -εῖ 6. *nam vix internoscas.* λοιδορεῖς *Junt.* 1. *Victor. forsan ex schol. qui* λοιδορεῖς, ἡμῖν *pr. legisse et distinxisse alios tradit.*

457. ἠδικημένη 6.

458. νομίζετε]

πρὸς τῶν θεῶν (845) 1177. πρὸς θεῶν 1148. Vide Vesp. 482. Aristophon. Athenaei IV. p. 161. F. *In Vesp.* ἆρ' ἂν ὦ πρὸς τῶν θεῶν *e Rav. legisse videtur. De Aristophonte egit ad Orest.* 92.

νομίζετε *Ald. Junt.* 1. *Rav. Borg. Elb.* νομίζετον *Dorv. Junt.* 2. *ad. Brunck.*

459. πειρωμένω] -ώμενοι 1.

461-2. πορίζομεν] ἐκπορίζομεν A. τί δ' ἄν γ'] om. A. 1. 2.

462. Scribe, τί δ' ἂν γάρ. Vide infra ad Lys. 933.

461-2. ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν. | Πε. τί δ' ἄν γ' *tres primae* (ἀνθρώποισι *Junt.* 1.) *Arund.* ἀνθρώποισιν *B.* 5. πορίζομεν *servat D.* ἐκπορίζομεν *Rav. Borg. Par.* 2827. *A. B.* ἐκπορίζοιμεν *C.* 5. 6. ἀγαθὰ "5 ("*i. e.* ὀν, *rubr. pro em. ab eo qui glossas.*) γ' *om. Rav. Borg. A. B. C. D.* 5. 6. τί δ' ἂν ποθ' *edidit Hemsterhusius e Dorv. qui in priore versu cum edd. vett. consentire videtur.* ἀγαθὰ πορίζομεν; |

Πε. τί δῆτ' ἂν ὑμεῖς Bentleius, ultima probante Brunckio.

464. *νομίζετον*] -τε 1. non 2.

ἐκβαλόντες; Ald. -τες· Porson. τί γ' ἂν Bentleius.

465. *ἀνθρώπους*] -ποις 1. 2. -ποισιν A.

ἐργάζεσθαι, sed gl. ποιήσεσθαι, Dorv. ἐργάσασθαι servant Arund. 5. 6. ἀνθρώποις Rav. Dorv. Arund. 5. ἀνθρώποισιν Borg. ἀνθρώπους servat 6.

467-71. *Locum citant scholiastae ad Iliad. α. 137. Venetus et Parisiensis (apud VV. DD. ad Gregor. de Dial. Att. §. 13.) et Eustath. p. 66, 31.= 50, 14. Vide Porsoni Opusc. p. 206.*

467. *θέλω Hom. sch. Paris.*

468. *αὐτοῦ*]

τὸν πρῶτον Dorv. quod placet Hemsterhusio. αὐτοῦ edd. mss. certe Rav. Borg. Arund. 5. 6. Dorv. A. B. C. D. E. Homeri schol. Paris. αὐτὴ Brunck.

469. *οὖσαν αἰσίαν*] *αἰτίαν οὖσαν* 1. et sic 2. sed $\bar{\beta}$ $\bar{\alpha}$ sup. et infra 475. — *ἀγαθὴν Hom. sch. Par.*

469-70. *ἐμὲ ὑμῖν 5. ex em. nescio an ejusdem.*

470. *δι' ἐμὲ δὲ* 1.

471. *ποιεῖτον*] -τε 1. *ὅπερ* pro *ὅ, τι γ'* 1. *γ'* om. A. 2.

ὅ, τι γ' ἂν tres primae. γ' om. A. B. C. D. Rav. Borg. (apud Inv. ad 545.) Elb. Dorv. 5. 6. δοκεῖ Dorv. τοθ' ὅταν Hom. sch. Par. ὃ ὑμῖν δοκεῖ sch. Venetus, qui ὁμολογῆτε pro ἀποφήνω, cet. ut vulgo. ποιεῖτε ὅπερ ἂν δοκῇ ὑμῖν Eustath. qui etiam priora contraxit.

472. *Χρ.*] *Βλ.* A. *τουτὶ*] *τοῦτο* 1. — *ταυτὶ Rav.*

474. *ἁμαρτά σ' ἀποδείξω Dorv. a m. pr. (sic.) Gl. in Paris. 2827. ἔξω τῆς ἀληθείας λέγοντας. Legebat igitur ἁμαρτάνοντας, monente Schaefero. Et -τά σ' ex em. 5. cum gl. σφαλλομένους. Tum -ξειν (ω ab alio ut puto.)*

475. πλουσίους ποιήσειν 1. [*vide ad* 469.]

476. *Bλ.*] *Χρ.* A. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες] sic Suid. ed. ms. κύφωνες. ὦ pro καὶ Schol. Lucian. Pseudolog. 17. T. III. p. 176. [*quomodo malebat Bentleius. Vide* 438.]

Blepsidemi in tribus primis, Rav. Chremyli in A. B. C. D. U. Dorv. 5. *edd. Hemst. Brunck. Porson.* τ. καὶ *servant Arund.* 5. 6. *gl.* ὦ 6. *Scholia excerpit Suidas v.* τύμπανα. ἀρήξατε *et gl.* βοηθήσατε *Dorv.* κύφων *forsan hinc vel ex* 606. *habet Eustath. ὀδ.* ο. *p.* 1776, 40.=567, 52.

477. μάθῃς] -οις 1. — μάθοις *B. C.* 5.

478. *Bλ.*] *Χρ.* A. *et* 2. *in lib. Ask.*

Bleps. in tribus primis, A. C. edd. Brunck. Inv. Chrem. U. Dorv. 5. *B. D. Hemst. Porson.* δύναιτ' ἂν 5. βοᾶν τὸ ἰοὺ ἰού 6.

480. δίκῃ] κρίσει 1. et gl. 2. — *Chremylum servat* 5. *certe.*

481. ἐάν γ'] γ' om. Suid. τίμημα. ζημία. καὶ ἡ καταδίκη. sic ms. *Bλ.*] *Χρ.* A.

σοι *Ald. Post* ἁλῶς, δοκεῖ, *et* λέγεις, *puncta* · · *Porsonus, i. e. Πε. Verba* καλῶς λέγεις *Blepsidemi in tribus primis, Chremyli in tribus mss. apud Br. edd. Hemst. Br. Inv. Ita Dorv. et U. teste Hemsterhusio, et* 5.

482. αὐτό γ'] γ' om. 1. 2.

γ' ἐὰν *tres primae, Dorv. Bruncksius, e mss. ut videtur, Invern.* γε ἂν 6. γ' *om.* 5. *praecedenti versu habet. Om. etiam scholiastes.* [ἐάν γ' Elmslei. Ach. 178. p. 120. *Dobree in Addendis.*]

483. *Bλ.*] *Χρ.* A. 1. non 2. εἴκοσιν] -σι 1.

Citat Suid. v. ἱκανός.

483-4. *Personae ut hic in edd. cum Dorv. Arund.* 6. *Sed in* 6. *personae per totam fere comoediam ab alio additae videntur. (In Dorv. et Paris.* 2827. ὦ χρεμύλε *supra* 483.) *Χρ.* ἱκανοὺς—*Bλ.* ταύτῃ *U.* 5. 5. *optime, ut vidit Kusterus, repugnante licet Hemsterhusio.* εἴκοσιν *Ald.* εἴκοσι 5. *Porson.*

484. Χρ.] Βλ. A. 1. μόνω] -οι 1.

485. φθάνοιτον] -τε A. -ον 1. πράττοντ'] -τες A. ποιοῦντες 1. [ἢ τί γ' ἂν subnot. ergo A. 1. 2.]

φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'. ἢ τί γ' ἂν tres primae, Brunckius, Dorv. Arund. Invernizius e Rav. φθάνοιτε, cetera servans. φθάνοιτε — πράττοντες τί γ' ἂν primo 5. sed ἢ ante τί insertum, ab eodem proculdubio. Gl. ποιοῦντες. φθάνοιτε τ. πράττοντες | ἢ τί γ' ἂν 6. Tum 486. ἂν om. 5. 6. Scholiastes; Τοῦτο πράττοντες: ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντες, οὐκ ἄν, φησὶν, ἀναβάλοισθε ἀποθανόντες· ἀντὶ τοῦ ταχέως [ἀπελθόντες] τελευτήσατε. εἰ γὰρ νικήσετε, οὐκέτι δίκαιόν ἐστιν: — Ἄλλως· Οὐκ ἄν με, φησὶ, νικήσετε· ἐὰν δὲ νικήσητε, οὐχ ὑπάρχει δίκαιον: — "Non obscurum est," inquit Hemsterhusius, "Scholiasten legisse πράτ-"τοντες· ex quo simul consequitur, talem in ejus "libro integri versus extitisse scripturam: οὐκ ἄν "φθάνοιτον τοῦτο πράττοντες· τί γ' ἄν" Ipse praefert πράττοντ'· ἢ τί γὰρ Ἔχοιτον. Dualibus explicandis pluralia passim adhibent grammatici; quare ex ἀποθανόντες non statim fingenda est lectio πράττοντες. Neque ex eo quod πράττοντες scholio praefigitur, rem conficias; quum apostrophus pro compendio syllabae ες facillime capi potuerit, ut infra 733. et alibi millies factum est; exempli gratia, in Menandro apud Porsonum Adv. pp. 293-4. εἰκόν' in εἰκόνες transiit. Vide Gaisford. ad Hesiod. Opp. et D. 184. Contra in Av. 656. etsi vulgatae minime obloquor, optima est Suidae lectio, ὃ διατραγόντες ἐστὸν ἐπτερωμένω, sive ἔστον mavis. Deinde, γὰρ potius quam γ' ἂν legisse videtur scholiastes; quam recte non dixerim. Pro γ' ἂν stat Eq. 411. et forsan Thesm. 224. Ultima, οὐκέτι δικαιόν ἐστι, οὐχ ὑπάρχει δίκαιον, reddenda puto, "Jus omne periit," sive intelligas τὴν Δίκην, sive τὰς δίκας. Vide Hemst. ad schol. 860. et Collationem ad Nub. 899. Porro sanissimum est ἔχοι τις, ut Eurip. Orest. 930. κοὐ φθάνοι θνήσκων τις ἄν, quod idem prorsus est atque οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες 925.

486. ἔχοι τις ἄν] ἄν om. 1. *Transversa linea damnat* 2. *si Porsonum intelligo.* ἀντειπεῖν] ἀντιπεῖν 1.

487. χρῆν τι] χρὴ τί 1. — *Et* χρῆν *et* χρὴ *agnoscit scholiastes.* σοφὸν *om. Par.* 2827.

488. ἐν τοῖς λ. 1. μαλθακὸν A. — μὴ μαλ. *Dorv. ἀντιλέγοντας schol. monente Hemsterhusio.* [Athen. XIV. p. 625. B. οὐδὲν φιλάνθρωπον οὐδὲ ἱλαρὸν ἐνδιδόντες. De constructione vocis ἐνδώσετε vide Elmsleium Med. 804. *Dobree in Addendis.*]

492. ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες] βα 1. Ut 469. et 475. habet 2. *i. e. ut puto, voces transponunt* 1. 2. *sed numeralibus suprascriptis ordinem restituendum monet* 2. *Vide ad* 469. μόλις] τοῦθ' pro v. l. in m. 2.

τοῦτ' οὖν *Elb. notatur, sed ita omnes. An igitur* ταῦτ' *voluit collator? Tum idem ms.* τοῦθ' *pro* μόλις. τοῦτο μόλις εὖ. *Arund.* μόλις *tantum, ut edd.* 5. 6. *Post* γενέσθαι *nullam dist. Porsonus.*

492, 3. Suid. βούλημα.

493. βούλημα *tres primae, Arund.* 5. 6. βούλευμα *Paris.* 2827. *probante Schaefero. Gl.* σκέμμα. [Ultimam in ἅπαν Attice produci dicunt Grammatici, quorum loca omnino vide apud Blomfield. Append. ad Aeschyl. Pers. 42. Nescio an spectarint corruptum Ach. 997. certe ἅπαν ἐπιτεθὲν in Menandro Athen. IV. p. 146. F. contra Porsonum Adv. p. 70. defendunt. *Dobree in Addendis.*] [Vide commentar. in Acharn. p. 259. *Dindorf.*]

495. ὡς] εἰς 1. gl. 2.

498. τοῦτο *Dorv. a m. pr. Omnia ut vulgo Arund.* 5. *Bl. καίτοι—ἐξεύρη* 6. *Comparare licet Alexin Athenaei* II. *p.* 65. *F.* τοιαῦτα. τούτων ἂν τίς εὕροι φάρμακα | ἑρῶνθ' ἑταίρας ἕτερα χρησιμώτερα; ἑρῶν *pro* ἑρῶνθ' *Jacobs.*

499. οὔτις· ἐγώ σοι—MS. Vat. U. ed. Ald. probante Kustero. et μηδὲν pro μή. οὔτις] τις ex em. A. -δεὶς 1. -δεὶς 2. in t. sed in m. alterum. ταύτην γ'] γ' om. 1.

οὔτις. ἐγὼ et μηδὲν *Ald. J.* 1. *Brunck.* οὐδεὶς ἂν. ἐγὼ et μὴ *Junt.* 2. οὔτις· ἐγὼ *U. teste Hemsterhusio, Elb. proculdubio, et ut videtur Par.* 2827. *qui* οὐδεὶς *habet pro gl.* οὐδείς· ἐγὼ *Rav. Borg.* οὐδεὶς ἄν· ἐγὼ *Victor. Dorv. hic etiam* τοῦτο, *et* μηδὲν *servat, omittens* γ'. οὐδεὶς, ἐγὼ—μηδὲν *Arund.* 5. Χρ. οὐδεὶς, ἐγω—μηδὲν 6. οὐδεὶς ἄν *sine* σοι *dubitanter proponit Hemsterhusius, malunt Bentleius in notis mss. Elmsleius ad Heracl.* 649. [499 511. 586. 588. 615. De caesura in his versibus insolentiore vide Elmslei. Heracl. 649. *Dobree in Addendis.*]

[500. Citat Grammaticus Hermanni p. 379. *Dobree in Addendis.*]

505. ξυλλεξάμενοι] συλλ. 1. 2. — πάνυ *om.* 5.

504. μετὰ Καράβου σύνεισιν Eubulus Athen. VIII. p. 340. D. μετὰ κακῶν ἀρχόντων ξυνοῦσαν Plato De Legg. I. p. 639. C. μετὰ σκαιῶν ξυνὼν Eurip. El. 943. *Addo Plutarch. S. N. V. p.* 551. *E. ubi citat Wyttenbachius Anim. p.* 36. *Plutarchum de Is. et Os. p.* 352. *A. Platonem Sympos. p.* 324. *E. Laemar.* =III. 195. *B. HSt.* μετὰ νέων ἀεὶ ξύνεστί τε καὶ ἔστιν. *Priscianus* XVII. *f.* 202. *b.* =1104. "Abundant (*praepositiones*)— Isocrates ἐν Πανηγυρικῷ. (*c.* 40. *ed. Mori, p.* 71. *B. HSt.*) Ἀπεστερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ μεθ' οὗ συνηκολούθησαν. Aristophanes Βοηθοῖς. εὖ γὰρ εἰσπράττειν σε βούλομαι πόσα ἔτη ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνῇς." *Pro ultimis Putschius,* εὖ γὰρ εὖ πράττειν σ. β. πῶς λέγεις; ὅπως μ. ἐ. ξυνέσῃ. *Malim, ut fere Brunckius,* Aristomenes Βοηθοῖς. Α. εὖ γαρ σε πράττειν βούλομαι γώ. Β. πῶς λέγεις; | Α. ὅπως; μετ' ἐμοῦ ξυνέσει. *Sin cum Reisigio p.* 45. ὅσ' ἔτη *mavis, poteris,* εὖ γὰρ, εὖ σε πράττειν βούλομαι, | ὅπως ὅσ' ἔτη μετ' ἐμοῦ ξυνῇς. [Theopompus Athenaei XII. p. 531. F. συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων. *Dobree in Addendis.*]

505-6. [*Nil e mss. notat Porsonus.*]

505-6. *Chremylo continuantur vulgo; Blepsidemo dat Porsonus, optime. Vide* 485-4. 499. 580. οὐκοῦν εἶναί φημ', ἢ παυσει ταῦτ' ἢν βλέψῃ *tres primae, Arund.* παύσῃ, *nil praeterea, ex Elb. nota-*

tur. ἢ παύσει ταῦτ' *retinere videtur Par.* 2827. *certe agnoscit in glossa.* τ' αὐτ', *cet. ut vulg.* 505-6. *Dorv.* οὐκοῦν *quatuor mss. Brunckii, qui vulgatam repetit.* οὐκοῦν *ed. Inv. Ravennas,* εἰ παῦσαι ταῦτ' ἢν βλέψας. ἥντιν' *edd. mss. in quibus Arund. Glossae in C.* μέθοδον ἥντιν' ἐλθὼν ὁ Πλοῦτος, *in Par.* 2827. μέθοδον *et* ὁ Πλοῦτος. *Ita* 5. οὐκοῦν εἶναί φημ' ἢ παύσοιτο ταυτ' ἂν βλέψη—ἥντινα τοῖς ἀνοίς ἰὼν ἀγαθ' ἂν μ. π. *Scholion alius manûs,* ἡ σύνταξις οὕτως· οὐκοῦν παύσει ταῦτα ποτὲ ὁ πλοῦτος ἐὰν ἀναβλέψῃ. ἥντινα ὁδὸν ἐλθὼν—πορίσειεν ἂν τοῖς ἀνθ. μ. ἀγ.—προτάττει (*forsan* πρότατε *vel* προτακτέον) τὸ εἶναι φημὶ, ἀντὶ τοῦ, δυνατὸν τοῦτο λέγω—πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες οὕτω συντάσσουσιν, λαμβάνοντες γὰρ ἔξω (*lege* ἔξωθεν) πρὸς τὸ φημί, *etc. Legebat ineptus ille,* Οὐκοῦν, εἶναί φημὶ, παύσει ταῦτ' ἢν βλέψῃ—ἥντιν'. *Sequitur alia annotatio etiam recentior;* ὦ τζέτζη οὐκ ἔστιν ὁ στίχος κακόμετρος. σὺ γὰρ εἶναι φημὶ γράφεις. διὰ τοῦτο καὶ ἄμετρον αὐτὸν ποιεῖς, καὶ οὐδὲ συνταχθῆναι δυνάμενον· ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἐγὼ εἶναί φημ' ἢ γράφομεν, *etc. N. B. In praecedenti scholio nil de* κακομετρία. *Denique* 6. οὐκοῦν εἶναι φημ' ταύτην τὴν πενίαν ἢ
ἢ παύσειν ταῦθ' ἢν *tum ut edd. Ista suprasc. ab alio; et* φημ' ἢ *ex em. forsan, sed statim facta ab ipso librario, loco* φημί. *In scholiis editis lege,* ὁ νοῦς· οὐκοῦν εἰ παύσει ταῦτα. *Alicubi notat Porsonus, forsan ad hunc locum respiciens, confundi* ΕΠΙΑΥΣΕΙ *et* ΕΠΙΑΥΣΕΙ.*) *Vide ad Lys.* 291. *Legebat grammaticus* φημ' εἰ παύσει ταῦτ' ἦν. *Deinde alius incipit,* κακόμετρος οὗτος, ἐν ἐνίοις δὲ καὶ ἄμετρος *etc. Hic legit,* φημὶ παύσει, *cetera ut edd. Confer schol. codicis* 5. *In illis vero,* ἐν ἐνίοις,

*) In Athen. X. p. 499. F. ΒΟΤΑΕΠΙΝΕΤΜΑΤΩΝ, XIII. p. 599. D. ΕΙΝΣΠΕΣ ms. In anonymi cantiuncula in Spaletti Anacreonte, p. ms. 681. (Fischer. p. 239.) pro ΕΠΙΕΙΝ malunt ἐκπιεῖν. Lege,

ἡδυμελὴς Ἀνακρέων, ἡδυμελὴς δὲ Σαπφώ·
Πινδαρικὸν δέ μοι μέλος συγκεράσας τις ἔγχει.
τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ καὶ Διόνυσος ἐλθών,
καὶ Παφίη λιπαρόχροος, καὐτὸς Ἔρως ἂν εἰπεῖν.

Dobree in Addendis.

non necessario quaerenda varia lectio, quum significare possint, "alii prorsus ἄμετρον esse aiunt." Vide schol. Acharn. 855. *Tertius, τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικόν. Male ut puto Hemsterhusius* ἀποφατικόν. *Satis clare lectionem εἰ παύσει ταύτην βλέψας indicaret scholiastes, ni scrupulum injicerent sequentia, quae potius aliquid hujusmodi prae se ferunt, οὐκοῦν εἶναί φημι, παύσει ταύτην ἣν βλέψῃ. Sed et corrupta sunt, et forsan alius interpretis. Denique, is qui incipit, οἱ γράφοντες φημὶ, legebat ut vulgo. Porro omnes consentiunt in οὐκοῦν et ἤντιν'. Μείζω scil. capiunt vel pro μείζω ἢ τὰ νῦν, vel pro μέγιστα; vide Hemsterh. p.* 145. *col.* 1. *De suo supplent τις, non e textu citant, ut in schol. ad Pac.* 567. *ὅτι ἠδύνατό τις διασχίσας—καλῶς ἄν τις, φησὶ, μεταστήσειε. Et vel legendum vel subaudiendum τις constat, quum Chremyli conclusionem* 498. *rursus Peniae oggerat Blepsidemus. Recte igitur οὔκουν Bentleius et Hemsterhusius; qui absque Ravennatis ope veram lectionem tantum non deprehendit, pp.* 147-8. *Prorsus assentior viro maximo, reponendum esse ἤν τις, cetera Porsonum sequor. Porsono ad Orest.* 308. *Hermanno ad Viger.* §. 150. *Schaefero ad Bosium, non repugno, statuentibus τις aliquando subaudiri; vide Gaisford. ad Hesiod. Opp.* 289. *et adde ibid.* 12. *illud tamen miror, huc retulisse eos Sophoclem Oed. T.* 315. *Sed apud Aristophanem non inventum iri puto exemplum quo vulgata defendatur; alius sunt generis Plut.* 256. 597. *apud Schaeferum, et locus Pac.* 567. *corruptus videtur. Quam proclivis fuerit lapsus, ostendit Theognis* 580-1. *οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν, Οὐδ' ὁδὸς ἦν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι, ubi edebatur ἤντιν' ante Brunckium. ἦν τις duo MSS. Bekkeri. Locum ob ὁδὸν indicat Hemsterhusius in mss. cum Pindaro Pyth.* XI. 58—60. *Phalaride* 146. *p.* 157= 17. *p.* 86. *Agathia Anthol.* VII. 80. (*p* 465. 4. *b. HSt.*) *Xenophonte* (*Cyrop.* I. 1. 16) *p.* 18, 4. (*HSt.*) *Thucyd.* III. (64.) *p.* 208, 77. *Herodot.* (VII. 12. *fin.*) *p.* 387, 10. *Ceterum istae turbae in versu priore ortae sunt e glossa ἦν βλέψῃ pro βλέψας, quomodo erratum est* 311. 531. *πορίσει Junt.* 1.

508. *δύο*] *δύω* 1. — *δύω et -ώται* 5.

509. *αν γε λ. Dorv.*

510. Concinnius esset, *διανείμειέν τ' ἴσον αὐτόν. Vide Praef. Hec. p.* LVI. *Ita Bentleius not. mss.* p. 92. b. in 1.

α. εἰ γὰρ ὁ πλοῦτος βλέψειε πάλιν δια-
β. νέμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν οὔτε ἂν τέχνην
[*-νέμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν* A. 1. (*et* 2. *ut videtur*) nisi quod *ἴσον* 1. 2. *ἂν τέχνην* 1. 2.]
γ. τῶν ἀνθρώπων οὔτε σοφίαν μελετῴη οὐδείς
δ. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν,
ε. ἐθελήσει τίς χαλκεύειν, ἢ ναυπηγεῖν,
ζ. ἢ ῥάπτειν, ἢ τροχοποιεῖν, ἢ σκυτοτομεῖν,
ς. ἢ πλινθουργεῖν, ἢ πλύνειν, ἢ βυρσοδεψεῖν, (sic 1. 2.)
η. ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν
θ. δηοῦς

Ita dividuntur *στίχοι* in utr. 1. 2. nisi quod *ζ ς* in 1. sunt *ς ζ* in 2. [*i. e. ἢ ῥάπτειν—σκυτοτομεῖν quae post βυρσοδεψεῖν male ponuntur in* 1. *locum suum servant in* 2.]

βλέψει Dorv. διανέμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν Ald. J. 1. *Schol. διανείμειέ τ' ἴ. ἑ. J.* 2. *διανέμειέ τ' ἴ. ἑ.* 5. *et fere Dorv. sed ανε ex em. alius. διανείμειέ τ' ἴ. ἑ.* 6. *ubi νει ex ejusdem emend. ut puto.*

511. *οὔτε σοφίαν tres primae,* 5. *Brunckii mss. proculdubio. οὔτε τέχνην ἄν τις τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν μελετῴη et supra σοφίαν gl. συνίζησις Dorv. unde suspicatur Hemsterhusius, legisse glossatorem, οὔτε σοφίαν. Potuit quoque οὔτε σοφίαν ἄν, sine τις scilicet. Vide* 550. *οὔτ' ἄν edd. Br. Inv. haec diserte, ex Rav. ut puto, οὔτε σοφίαν μελετῷ κ' ἄν e Borg. citatur. MS. scil. habet οὔτε σμελετῴη ἄν, quomodo* 6. *Comparat in mss. Hemsterhusius Theodoret. Ἑλλ. Παθ. Θερ.* VI. *p.* 94, 18. *ed. Sylburg.=T.* IV. *p.* 571. *ed. Par.* 1642. *Zenob.* V. 72. (*sive Eurip. Polyid. fr.* 5.) *Totum colloquium in suos usus vertit Lucianus in Timone, qui judice Porsono, Aristophanis leporem mini-*

me assecutus est. Plutum passim compilat in eodem dialogo, e. g. pp. 109-10. 115. 137-8.

513. *ζυγοποιεῖν Pollux* VII. 115. *quod priori Pluto tribuit Brunckius.*

514. *σκυτοδεψεῖν tres primae, Rav. Borg. A. B. Arund.* 5. 6. *et, ut videtur, Dorv. βυρσοδεψεῖν C. D. E. Par.* 2827. *σκυλοδεψεῖν Bentleius, referente Kustero.*

[515. Aut parodiam aut imitationem tragici hic esse monet Boissonadius. Posterius, opinor, censebat Scholiastes, quum scriberet, *ἤδη τὸ ἔπος τοῦτο τῆς μέσης κωμῳδίας ὄζει.* E secundo Pluto sumptum putabat scilicet. *Dobree in Addendis.*]

516. *πάντων*] *ἁπάντων* 1. non 2. — *ἢ pro ἦν Dorv. m. pr.*

517. *ἥμιν Ald.* [Hinc *λῆρον ληρεῖς* Gregor. De Dial. Att. init. monente Boissonadio. *Dobree in Addendis.*]

518. *μοχθοῦσιν, et* 520. *ἔχει Dorv.*

519. *πωλῶν*] *πολῶν* 1.

521. *παρὰ πλείστων*] *παραπλείστων* 1. non 2.

παρὰ πλείστων edd. mss. certe Arund. 5. 6. *παρ' ἀπίστων Hemsterhusius et Harius Ep. Crit. p.* 49 =78. *e schol. atque ita proculdubio apud eundem paroemiographum legerat scholiastes Euripidis Phoen.* 1416. *ed. Valck. etsi nunc παρὰ πλείστων exhibetur. Indicavit Hemsterhusius. Ter ad hunc locum respicit Eustathius, ἰλ. β. p.* 331, 36=251, 5. *η. p.* 692, 25=570, 46. *ὀδ. α. p.* 1416, 25=54, 50. *sed ita ut nil certi de ejus lectione statuas. Scholiasten Aristophanis excerpit Suidas vv. ἀνδραποδίζω. Θετταλῶν σόφ. De πιστῶν et πλείστων confusis vide Porson. ad Xenoph. p.* XLII. *Per se bonum est πλείστων, ut Eurip. Andr.* 451. *Aristoph. Athenaei* IV. *p.* 173. *D. ἔμπορος pro mangone habet Eubulus Athen.* III. *p.* 108. *E. locum indicante Hemst. in mss. Post τις versu superiore minorem dist. ponit Porsonus. Junge ἔμπορος ἦκων, ut* 1180.

522. οὐδ' ante ἀνδραποδιστὴς om. 1. 2. — οὐδ' *alterum om. 5.* οὐδεὶς οὐδραπ. *6. sic.*

524. κινδυνεύων] -ειν 1. 2. et ex em. A. τῆς ante αὐτοῦ om. 1.

κινδυνεύειν *Rav. In 5.* κινδυνεύων, *sed ω ex em. et forsan alius manûs. -ων servat 6.* αὐτοῦ *Ald.*

525. τ' ἄλλάτε] τά τε ἄλλα 1. non 2. — σκόπτειν *Elb.*

526. ὀδυνηρότερον] ὀδυνότερον 1. 2. τρίψεις] διατρίψεις A. κεφαλήν σου 1. non 2.

σοι *tres primae, Brunckius et Inverniz. tacite,* 6. σου 5. *Elb. Par.* 2827. *Vide infra* 650.

527. *Suid. v.* καταδαρθάνειν.

528. Οὔτ' ἐν τάπησιν—χρυσίου γ' ὄντος] Lege ἐν δάπισιν cum Kustero ex Suida v. δάπιδας, I. p. 509. et Scholiaste ad Vespas 674. Οὔτε τάπησιν MS. Arund. ed. Ald. Mox omittunt γ' MS. Vat. U. ed. Ald. probante Kustero. οὐδ' ἐν δάπησιν Suid. [*ms.*] v. δάπιδας, et mox δεκατας bis. et δάπιων in verbis Babrii. οὔτ' ἐν A. οὔτε ἐν 1. 2.

οὔτε τάπησιν *Ald. Junt.* 1. *Dorv.* οὔτ' ἐν τάπησιν *Junt.* 2. *et sic, vel* -σι, *Elb. A. B. C. D. E.* 6. οὔτ' ἐν τάπισι 5. οὐδ' ἐν δάπισιν *Suid. Med. Kust. in* δάπιδας. οὔτ' ἐν δάπισιν *Bentleius, edd. Br. Inv. In Hermippo Athenaei* I. *p.* 28. *A.* δάπητας *pro* δάπιδας *ms. contra metrum.* γ' ὄντος *Junt.* 2. γ' *cum Ald. J.* 1. *omittunt mss. in quibus Dorv. Arund.*

529. Citat Suid v. στακτοῖς. οὔτε μύροισι] οὔτ' ἐν A. μύροις 1.

οὔτ' ἐν *Elb.* 5. *Sine* ἐν *ut vulgo* 6. ἀγάγοισθον 5.

530. Suid. βαπτά. — *Respicit Eustath. il.* τ. *p.* 1185, 13=1252, 45.

531. Lege ἔσται. Mox ἀποροῦντι Valckenaerius ad Euripid. Fragm. Diatrib. XIV. p. 150. τοῦ πλουτεῖν ἐστι τούτων ἁπάντων. 1. 2. ἀποροῦντας] ς omittit planissime A. In m. schol. ἦν ἀπορῇ τις τούτων ἁπάντων.

τοῦ πλουτεῖν *Elb.* 6. πάντων τούτων ἀποροῦντας *tres primae, Rav. Borg. et* 6. ἀποροῦντας *servat D.*

πάντων τούτων ἀποροῦντα *Brunckii A. quo alludit C.* πλουτεῖν ἐστι πάντων τούτων ἀπορῇ τις, *ubi* ἐστι *levi errore scriptum est pro* ἐστιν, *i. e.* ἐστ' ἦν. *Confer schol. Harlei. apud Porsonum.* ἀποροῦντα *planissime Arund. Vide ad* 286. τούτων πάντων ἀποροῦσι *Brunck. e B. et sic* 5. [ἀποροῦσι natum ex ἀμελοῦσι 516. *Dobree in Addendis.*]

552. δεῖσθον] -σθε 1. — ἔμπορα *Elb.* πάνθ', ὑμῖν ὧν *dist. Porsonus, forsan casu.*

553, 4. καθῆσθαι et mox ζητεῖν θ' Valckenaer. ad Herodot. II. 86. Vulgatum defendit Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 159. nov. ed.

554. ἔξει βίον 1. 2. *Ita et* 6.

555. σὺ γὰρ ἂν] ἂν om. 1. 2.

φώδων *Ald. Respiciunt Etym. p.* 803, 43. *Suid. v.* φῶδον, *Eustath. il.* ρ. *p.* 1123, 21=1166, 24. ν. *p.* 962, 50=945, 12. ὀδ. τ. *p.* 1859, 42=688, 11. *Huc potius quam ad* 955. *alludit Idem* ὀδ. σ. *p.* 1848, 62=672, 30. *Vide etiam Phrynichum Bekkeri p.* 70, 27. [βαλανείου. Vide 953. et Berglerum tum ibi, tum ad Alciphr. I. 23. p. 131. Wagn. Teles Stobaei V. p. 69, 22. ἢ οἰκήσεις οὐ παρέχω σοι, πρῶτον μὲν χειμῶνι τὰ βαλανεῖα, θέρους δὲ τὰ ἱερά; Loquitur ἡ Πενία. Indicavit Boissonadius. *Dobree in Addendis.*]

556. ὑποπεωώντων] -νόντων 1. 2.

556-7. κολοσυρτὸν *sine distinct. tres primae.* κολοσυρτὸν *servat Etym. p.* 239, 42. κολοσύρτων (*sic*) *Elb. Huc respicit Eustath. il.* μ. *p.* 896, 56=853, 49. κολοσυρτοῦ *Kusterus et Bentleius. Tum* τ' *tres primae*, 5. 6. *Br. Inv.* δ' *Porsonus e Kusteri emendatione, et cum eodem atque Bentleio fere distinguit. Multo deterius Hemsterhusius* βαλανείου: καὶ—κολοσυρτὸν, φθειρῶν τ'—*ut constructio sit* καὶ οὐδὲ λέγω κολοσυρτὸν ἀριθμόν τε. *Herodotus* VII. 9. §. 2. περὶ δὲ τῶν ἐσσωμένων οὐδὲ λέγω ἀρχὴν, ἐξώλεες γὰρ δὴ γίγνονται. *quem locum citat in mss. Hemsterhusius, cum Galeno T.* VIII. *p.* 452.=I. περὶ κρισ. ἡμ. *T.* III. *p.* 424, 43. *ed. Bas. Libanio T.* I.

p. 904. *D*=IV. 730, 22. *Reisk. Apostolio* XX. 51. *Philetaerus Athenaei* XIII. *p.* 587. *F. Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλείνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω. περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ, γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει. ἀριθμῶν Dorv. sed gl. πλῆθος. ψιλῶν Elb.*

538. *Suid. κώνωψ.*

539. *ἐπεγείρουσαί τε καὶ* A. et 540. *πρὸς δὲ τούτοις.*

ποιήσεις Dorv. a m. pr. Plutarchus T. II. *p.* 1044. *D. citante Hemsterh. in mss. "Dicit Chrysippus," ὅτι οἱ κόρεις εὐχρήστως ἐξυπνίζουσιν ἡμᾶς, καὶ οἱ μύες ἐπιστρέφουσιν ἡμᾶς μὴ ἀμελῶς ἕκαστα τιθέναι.*

540. *γε om. Elb.* 5.

542. *Huc respicit Suidas in προσκεφ. ut putat Kusterus. ἔχειν hic Dorv. ἔγει* 540. et *σχίνων* 541. *τάπιτος* 542. *Phrynichus Bekkeri p.* 70. *Φορμοκοιτεῖν: τὸ ἐπὶ φορμοῦ καθεύδειν· φορμὸς δέ ἐστι πλέγμα τι ἐκ φλέω. τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κακῶς κοιμωμένων, οὐκ ἐχόντων κνάφαλλον: — Vide Lex. Rhet. ibid. p.* 315, 7.

544. *φύλλ'*] *φυλλεῖ'* Kuster. ex schol. ad Acharn. 468. ubi recte emendat *φυλλεῖ'*.

φύλλ']

φύλλ' tres primae, ut fere mss. Arund. φυλλεῖ' edd. Kuster. Br. Inv. φίλλ' Dorv. φύλ' Elb. 6. *φίλ'* 5.

545. *θράνους κεραμίου μόνου κ.* Suid. ms. v. *θράνος. Edd. Med. Kust. Ap. Ill. ἀ. δὲ θράνους στ. κεφ. κατ. τουτέστι κεραμίου: — κεραμίου pro ν. l. schol. per synizesin scil.*

θράνους tres primae, mss. in quibus Rav. Borg. 6. *θράνου Pollux* X. 48. *Eustathius il. ο. p.* 1040, 7=1050, 6. *ἣν (τὴν τῶν κωπηλατῶν καθέδραν) ἀττικοὶ θράνον καλοῦσιν. sed lege θρανίον, ex ipso Eust. ad od. α. p.* 1400, 24=32, 45.

545-6. *Suid. ν. μάκτρα.*

546. *πιθάκις Elb.* [Rara trajectio, ut ad Diodorum Stobaei LXX. p. 429, 53. (503.) *τὴν ἐσομένην καὶ ταῦτα μέτοχον τοῦ βίου*, notat Schaeferus in Gnomicis

Brunckii, p. 272. Plato Rep. I. p. 341. C. *νῦν γοῦν; ἔφη, ἐπεχείρησας, οὐδὲν ὢν καὶ ταῦτα.* Julian. Caes. p. 312. B. *ἔγωνε καὶ ταῦτα σπουδαῖον κηδεστήν.* Schol. Rav. ad Ran. 87. (Inv. praef. p. xx.) *οὐ φροντίζετέ μου, Πυθαγγέλου καὶ ταῦτα μνημονεύοντες.* In Acharn. 167. *ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων* sine distinctione malim. Contra in Ran. 716. post *πόλιν* recte distinxisse videtur Brunckius. Sed insolentius etiam Plut. 259. *πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι. Dobree in Addendis.*]

547. *αἰτίαν*] *αἴτιον* Bentleius.

αἰτίαν]

τοῖς om. Elb. αἰτίαν tres primae et mss. certe 6. αἴτιον Brunckius et tacite Invernizius.

548. *τῶν πτωχῶν δ'*] *τὸν τῶν πτωχῶν δ'* ed. Ald. Suidas v. *ὑπεκρούσω.* atque ita omnino legendum. Neque est cur offendaris particulae *δὲ* positurâ, ut liquebit ex duobus *Ἐκκλησιαζουσῶν* locis, non quidem ut exstant, sed ut exstare debent, 621. *ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται.* 697. *τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες. τὸν τῶν πτωχῶν δ'*] *δ'* om. Suid. ms. v. *ὑπ.* [*et servat τὸν τῶν cum* 1. 2. *ut videtur.*]

τὸν τῶν Ald. J. 1. *A. B. D. Dorv.* 5. 6. *Elb. edd. Br. Inv. τῶν sine τὸν J.* 2. *Utrumque articulum omittit C. ut videtur; nam turbatum est in Brunckii nota. ἐπεκρούσω Pollux* IX. 159. *ut putat Kusterus, probante ibi Jungermanno.*

549. *τῆς πενίας πτωχείαν*] L. ex Ald. *τῆς πτωχείας πενίαν.* et ita ed. Kuster. *τῆς πτώχείας πενίαν*] Ut hic Suid. Ald. ms. *πτωχεία.* Mox *ὑμεῖς δ' εἴπερ κ. θ. δ. εἶναι ὅ.* ms. *τὴν* 1. et ord. mutat. ut 2. [*τὴν πενίαν τῆς πτωχείας ex* 2. *lib. Ask.*]

οὐκοῦν tres primae, Br. Inv. Interrogat Inv. solus. οὔκουν—ἀδελφήν; Devar. v. δήπου, Pors. πτωχείας πενίαν Ald. J. 1. *Dorv.* 5. 6. *Br. Inv. πτωχείας sine πενίαν Arund. πενίας πτωχείαν Junt.* 2. *πτωχείας πενίαν Pors. ἀδελφὸν Dorv.* [Alibi Porsonus: "*ἀδελφήν.* Vide Ruhnken. ad Timaei Lexic. p. 2. Theon. Smyrn. Mathemat. p. 7. Georg. Pisid. De Vit.

Vanitat. 106. Foot. Commissar. Act. II. p. 38. ed. 1773. Blackston. Comment. IV. 2. p. 28. ed. 7ma. Johnson. Vagabund. LVII." Ad Timaeum praeterca notat, "Hipponax apud Athen. III. 5. p. 78. C. Alcaeus apud Stobaeum Gesneri XCIV. p. 45. Aeschyl. Theb. 500. Agam. 503. Argentarius apud Reisk. Antholog. p. 39." *Dobree in Addendis.*]

550. *Διονύσιον φάθ' ὅμοῖον*] *εἶναι ὅμοιον* ed. Kuster. Ald. Hunc et praecedentem versum recte legit Suidas v. *πενία*, corrupte v. *πτωχεία*. [*τῆς πτωχείας πενίαν— φάτ' εἶναι ὅμοιον ed. Med. utr. loco. In πεν. Kusteriana τῆς πτωχείας πενίαν et Δ. εἶναι ὅμοιον, in πτωχ. τῆς πενίας πτωχείαν et Δ. φάθ' ὁμοῖον.*] *φάτ' εἶναι* A. 2. *τὸν Διόνυσον φατὲ εἶναι* 1.

δ. εἶναι ὅμοιον Ald. Junt. 1. *ed. Brunck. Arund. δ. φάθ' ὁμοῖον* (*sic*) *Junt.* 2. *φάτ' εἶναι ὅμοιον Rav. Elb.* 5. 6. *In* 5. *ὁμοῖον, ex emend. m. pr. pro ὅμοιον, ut videtur.*) *Ita Dorv. ὑμεῖς γ' εἴπερ θρ. διονύσιον φάτ' εἶναι ὅμοιον.* (*γ' εἴπερ ex alius emend.*) *et συνίζησις pro gl. supra διονυσιον. E scholiastae autem verbis ὡς εἴτις λέγοι Διονύσιον, etc. εἴπερ elicit Hemsterhusius, frustra opinor; quum ἀκέφαλον esse scholion ipse agnoscat. Per se optimum εἴπερ, sed ob ὑμεῖς γε reponendum esset οἴπερ vel contra mss. Illud autem recte monet vir summus, priorem Plutum interpretari illos qui quaerunt quemnam Dionysium et Thrasybulum respiciat comicus. Ibi dele ὡς ὁμοιούντων σφόδρα ἀνομοίους, et mox ἔγγιστα συγγενείας εἶναι, et forsan ἀδελφὸν, quae ad εἶναι ἀδελφὴν* 549. *pertinent.*

551. *τοῦτο αὐτὸ* 1. 2.

ὁμὸς Dorv. 5. 6. *Elb. οὖ μὰ Ald.*

554. *περιγίνεσθαι*]

555. *δάματερ*] *δήμητερ* 1. non 2. [Huc ut opinor respicit Athenaeus III. p. 115. D. E. *ὁ Κυνοῦλκος ἔφη, Δάματερ, σοφίας. οὐκ ἐτὸς ὅρα ψαμμακοσίους ἔχει μαθητάς.——μακαρίους οὖν, μᾶλλον δὲ μακαρίτας εἶναί φημι.* Sed IX. p. 380. F. *λέξω τοίνυν κἀγὼ οὐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν, ἀλλ' εὕρεσιν ἐμὴν*, non dubium quin Nub. 958. spectet. Ita passim citationes per *οὐ* de-

torquentur; Athen. VII. p. 277. B. *κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα, —— σαίνουσιν οὐραίοισιν οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας.* XIII. p. 566. F. *ταυτὶ καὶ τολμᾷς σὺ λέγειν οὐ ῥοδοδάκτυλος οὖσα κατὰ τὸν Κρατῖνον, ἀλλὰ βολίτινον ἔχων θάτερον σκέλος.* Priora hexametrum apud Cratinum efficiebant, posteriora e Ran. 297. petita. XIV. p. 649. C. *δώσω σοι οὐ χρυσέους δέκα στατῆρας κατὰ τὸν Ποντικὸν λεσχηνευτὴν, ἀλλὰ τουτὶ τὸ ἔκπωμα.* Vide Plutarch. tom. II. p. 518. D. Themistium p. 357. D. Demosthenes Phil. III. p. 70. n. 47. (122, 8.) contrario modo; *χρυσίον ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον, οὐκ Ἀθήναζε.* Paulo ante in ipso decreto *οὐκ Ἀθήναζε* cum optimo ms. recte delet Bekkerus. Idem F. L. p. 266. n. 572. (442.) *ἐπειδὴ δὲ μύρια εἴργασται κακὰ, τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακε.* Ibid. p. 270. n. 601. (449.) *ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀτοπώτατον ἁπάντων ἂν ποιῆσαι, εἰ ὅτε μὲν τὰ Θυέστου καὶ τῶν ἐπὶ Τροίᾳ κακὰ ἠγωνίζετο ἐξεβάλλετε αὐτὸν, —— ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ τοῖς μεγίστοις τῆς πόλεως πράγμασι μύρια εἴργασται κακὰ, τηνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε.* Versus, ut opinor, erat hujusmodi in tragoedia quam infeliciter egerat Aeschines; imo forsan eum ipsum versum male recitarat; *ἐπεὶ δὲ [Τροίᾳ] μύρι' εἴργασται κακά.* Ut ad Athenaeum revertar, paulo ante p. 376. D. *ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν αἰδοῦμαι,* detorta ex Eurip. Orest. 37. Deinde p. 379. C. locum Platonis Apol. p. 40. A. HSt. sagaciter detexit Boissonadius in Schweighaeuseri addendis; de Demosthenico *μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι* p. 380. C. olim monuit Taylorus in proleg. ad Or. de Corona. *Dobree in Addendis.*]

555-6. *Citat Suid. v. μακαρίτας. δάμαρτε Dorv.* η η δό *δάματερ* (η η *rub.*) 5. *qui φειδόμενος. φεισάμενος* 6. *δό ejusdem.*

556. *φεισάμενος*] *φειδόμενος* 1. et ex em. 2.

ἀφῆναι Dorv. [*μηδὲ ταφῆναι.* Vide Porson. ad Eccl. 588. ubi cum Dem. et Aesch. confer Aesch. Theb. 737. Soph. Oed. C. 790. Eur. Phoen. 1461—4. Ciceron. Rosc. Amer. IX. p. 150. L. p. 206. ed. Graev. *Dobree in Addendis.*]

558. γινώσκων *Ald.* γιγν. *A.*

559. παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαλγοῦντες] παρὰ τῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες edd. Ald. Kuster. τὴν γ' ὠμην] τὴν om. A. παρὰ τῷ] παρ' αὐτῷ A. 1. 2. ποδαγρῶντες] λγ 1. non 2.

παρὰ τῷ *et* ποδαγρῶντες *Ald. J.* 1. *Br. Inv.* παρ' αὐτῷ *et* ποδαλγοῦντες *J.* 2. *sed utrumque,* ποδαλγοῦντες *et* ποδαγρῶντες, *in scholiis memorat, et* ποδαγρῶντες *praefigit.* παρὰ τῷ *Elb. Dorv.* παρ' αὐτῷ *Borg. Par.* 2827. παρ' αὐτῷ μὲν ποδαγρῶντες *sine* γὰρ 5. *Ita* 6. παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες εἰσὶ καὶ παχ. καὶ γαστ. ποδαγρῶντες *servant omnes mss. ut videtur.* ποδαργῶντες *Dorv.*) *Schol. in* 5. "*Medici non* ποδαγρῶντες *dicunt, sed* ποδαλγιῶντες (*sic*) *vel* ποδαλγοῦντες." *Mox ad* 561. *respicit Suid. v.* σφηκώδεις.

560. Suid. v. ἀσέλγεια.

561. Incipit B.

562. λιμοῦ] λοιμοῦ 1. τὸ σφηκῶδες αὐτοῖς A. B.

ἀπὸ τοῦ *diserte ed. Invern. e Rav. ut videtur.* ὑπὸ *servant* 5. 6. λοιμοῦ *Dorv.*

563. κἀναδείξω *Elb. Pro* σφῷν, λόγον *U. quod scil. pro glossa positum fuerat supra* περανῶ, *ut monet Hemsterhus.*

564. ὅτι ἡ κοσμιότης 1.

τοῦ πλούτου ἐστὶν δ' ἐνυβρίζειν *Rav.*

565. ἐστιν *om. Dorv.*

566. ὀβελίζει Bentleius. νὴ τὸν δί' εἴγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι;] sic 1. 2. B. εἴ γε λ. ἀ. δεῖ, πῶς οὐ Suid. ms. κλέπτης.

Bl. νὴ τὸν δί' εἴγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι *tres primae, et mss. nominatim Rav. Borg. Arund.* 6. *nisi quod* οὐ, *non* οὐχὶ, 6. (εἰ δεῖ *Rav.*) νὴ τὸν Δία γ' εἴγε λ. αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κ. ἐ. *Brunck. e membr. et sic Dorv. sed priore* γ' *omisso. Vide Porsonum Adv. p.* 54.

567. τοίνυν γ'] γ' om. A. B. 1. *et* 2. *in lib. Ask.*

τοίνυν γ' tres primae, 6. *γ' om. A. B. C. D. E. Dorv. edd. Br. Inv.*

569. *γεγένηνται*] *γίνονται* 1. *γένηνται* 2.

δ' om. Dorv. et dat οὐδὲ ψεύδη 571. *γεγένηνται servant Arund.* 5. 6. *Gl. in* 5. *γήνονται (sic), in* 6. *ἐγένοντο. παραχρῆμ' tres primae, Porson. παράχρημ' Br. Inv.*

571. Suid. *βασκανία.*

572. *ἧττόν γ'*] *γ'* om. A. 2. *κλαύσει*] *-εις* 1. et gl. 2. *κομήσης*] Suid. [*ed.*] in v. (*κοσμήσῃ*, sed bene interpr. Suid. ms.) *οὕτω γε κομπάσης* 1. *κομπ-* 2 [*i. e. κομπάσης, ut liquet e lib. Ask. Mox notat Porson. e regione v.* 574. *οὕτως gl.* 2. *quam glossam refer ad hunc locum.*] *κοσμίως* plane in textu MS. Dorv. Errat Hemsterhusius, qui mox etiam *ἄμεινον* notare omisit.

κλαύσει ἡμᾶς Dorv. ex 573. *ut putat Hemst. κομήσης tres primae, edd. Br. Inv. κομίσης Par.* 2827. *κομπάσης Elb.* (*qui et αὐτὰρ—κλάσῃ*) *Arund.* 6. *κλαύσεις et κομπάσης* 5. *hoc ex em. sed m. pr. et π ab initio. κομπάσης memorat Suid. v. κομήσης.*

573. *ὅτι ζητεῖς*] *ὅτι γε* ed. Kust. ex Ald. *In schedis conjecerat ἄμεινον. ὅτι γε*] *γε* om. 1. 2. *τοῦτ'*] *ταῦτ'* A. B. *ἀμείνων*] *ἄμεινον* et suprascr. *κρεῖττον* MS. Dorvill. 1075. *τοῦ* omittit C. D' O.

ἀναπείσειν]

ὅτι γε ἀναπείσειν — ἀμείνων tres primae, edd. Brunck. Invern. consentiente 5. *ὅτι γε A. B. et Dorv. ut videtur, ὅτι D. Arund.* 6. *ὅτι C.* (*ἡ ejusd. m.*) *ἀναπείσει Elb. Vide ad* 375. *ἀναπείσειν servat* 6. *ἄμεινον Elb. ἀμείνων retinet Porsonus, cum Arund.* 6.

574. *πενία πλούτου Ald. πενία πλούτου Porson.*

575. *καὶ πῶς*] *καὶ* om. A. B.

Suid. v. πτερυγίζειν. σ' om. Dorv. [Respicit Photius v. *πτερυγίζειν. Dobree in Addendis.*]

576. *ἔστι μάλιστα*] *ἔ. καὶ μ.* A. B.

578-9. *διαγιγνώσκειν*] *-γιν-* 1. B. 2.

Ultima ἡ δίκαιον ex em. posterioris 5. forsan fuit δίκη. Mirum sane hunc versum sicco pede transisse viros doctos. Conjicit quidem Hemsterhusius in mss. ἦν τὸ δίκαιον, vertens, "esse solet." Sed apud scenicos plerumque adjungitur ἄρα, ut Equit. 381. 1094. Pac. 819. Eurip. Andr. 419. fragm. apud Liban. Ep. 487. (Porson. Adv p. 276.) Menandr. Stob. 74. p. 451. (Porson. Opusc. p. 251.) Neque τὸ δίκαιον sensui satisfacit, qui est, "adeo pauci dignoscere possunt vera bona." Conjicit amicus κράτιστον, non sine specie.

580. *τὸν πλοῦτον*] τὸν om. A.

πλοῦτον Ald. πλοῦτον Porson. Bλ. om. tres primae, et mss. certe 6. habent edd. Br. Inv. ex em. Bentleii, quam recipit Porsonus, probatam et Hemsterhusio. ἀποπέμπει ἡμῖν Dorv.

581. *γνώμαις—λημῶντε*] λήμαις ex Scholiis, λη- ή αι μῶντες ex ed. Ald. Bentlei. λυμαις 2. et in m. γρ. γνώμαις. λήμαις pro v. l. B. in m. λημῶντε 1. 2. -τες Suid. ms. λήμη.

γνώμαις tres primae, (γνώμ' Junt. 2. errore pro γνώμ") Suidas vv. κρονικαῖς et λήμη, Borg. ὄντως γνώμαις Arund. λήμαις A. B. C. D. Elb. (λύμαις D.) ed. Inv. diserte; Diogenianus V. 63. Vatic. App. II. 36. Hesychius et Suidas in κρονικαὶ λῆμαι, et pro v. l. scholiastes, probante Bentleio. λημῶντες Ald. Junt. 1. edd. Brunck. Inv. λιμῶντες Dorv. λημῶντε Junt. 2. Par. 2827. Arund. Elb. ut videtur, Suid. in λήμη. λήμαις λημῶντε, sine ὄντως, 5. γνώμαις et λιμῶντε 6.

582. *τοῦτό γε δή*] τ. δή που A. 1. 2. τ. δέ που B.

τοῦτό γε δὴ Ald. J. 1. τοῦτ' ἤδη J. 2. A. Borg. Dorv. edd. Hemst. Br. Inv. τοῦτο δὴ B. D. Ar. 5. 6. et Elb. ut videtur. ὁ ζ. δὲ ποῦ π. καὶ τοῦτο δήπου C. τοῦτο δήπου Rav. σε διδάξω edd. mss. Arund. 5. 6. sed σε omittit Rav. ut quidem citat Invernizius.

585. πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα] πῶς
α
ἂν π. 1. 2. πῶς ἂν ποιῶν τὸν ὀλυμπϊκὸν αὐτὸς ἀγῶνα A. α superscripto, sed transversa linea damnato. πῶς γ' ἂν ποιῶν τὸν ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀ. B. (*sine* α).

πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα *tres primae, Dorv.* πῶς ἂν π. *Elb. U. Arundel. Rav.* 5. 6. *A. B. C. D.* πῶς π. ἂν *Borg.* αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν *Borg. C. D. Arund.* 6. *et ut videtur Elb.* τὸν ὀλυμπιακὸν, *omisso* αὐτὸς, *B.* 5. (*In* 5. *saepe versata est in hoc versu manus emendatrix ipsius scribae; nescio an primo fuerit* τῶν ὀλυμπιακῶν; *sed certe* πιακ *ab initio.*) τὸν ὀλυμπιακὸν αὐτὸς *membr. et Par.* 2827. τὸν ὀλυμπικὸν αὐτὸς *Rav. quomodo emendat Kusterus, et exhibet Brunckius, probante Porsono praef. Hec. p.* 56.

584. ξυναγείρει] συν- 1. — ξυναγείροι *Elb.*

585. ἀθλητῶν] ἀσκητῶν A. B. γρ. τῶν ἀθλητῶν B; ἀσκητὰς τοὺς (καὶ ms.) ἀθλητὰς λέγουσιν. Suid.

ἀθλητῶν *tres primae, Brunck. Arund.* 5. 6 ἀθλίτῶν *Dorv.* ἀσκητῶν *Inv. diserte, e Rav. ut videtur. Lex. Rhet. Bekkeri p.* 217. Ἀσκεῖν, οἱ ῥήτορες χρῶνται μὲν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλο τι ἔργον σκοπούντων, τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὶ ἀγαθῷ λόγων ἄσκησιν ποιουμένῳ. ὅταν δ' αὐτὸ καθ' αὑτὸ τάξωσι τὸ ἀσκεῖν, εἰδέναι χρὴ τότε, ὅτι τῇ λέξει ἐχρήσαντο ἐπὶ τῶν ἀγωνιζομένων τοὺς στεφανίτας, τουτέστιν ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν: — *Vide Phrynich. ibid. p.* 17. *Suidas,* Ἄσκησις: ἐγκράτεια. ἄσκησιν· ἀγωνίαν. καὶ ὡς ἡμεῖς τὸ δεδιέναι καὶ προσδοκᾶν τὸ μέλλον λέγουσιν οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων. καὶ ἀσκητὰς καὶ ἀθλητὰς λέγουσιν: — *Ita Med. Ald. Tacite Kust.* καὶ ἀσκ. τοὺς ἀθ. *Sed potius legendum et distinguendum,* Ἄσκησις: ἐγκράτεια: — Ἄσκησιν: ἀγωνίαν. ἀγωνιᾶν δὲ ὡς ἡμεῖς — λέγουσιν. οἱ παλαιοὶ καὶ Πλάτων καὶ ἀσκητὰς καὶ ἀθλητὰς λέγουσιν: — *Forsan respicit ad locum de Rep.* III. *pp.* 405. *E.* 404. *A. C. apud H. Steph. Thes.* I. 588. *A.* στεφανώσας *omnes; Arund.* 5. 6.

586. κοτίνου] κοτίνῳ 1. 2. et mox. [-νου *hic A. B. ut videtur.*]

κοτίνου *tres primae, edd. Br. Inv.* κοτίνῳ *A. B. C. D. E. Dorv. Arund.* 6. *Elb. Suidae in v. edd. Med. Ald. Gl.* ἐλαΐνῳ *in E. Dorv.* ἀγριελαίας *in* 6. *bis.* κοτινῷ *Porsonus, hic et* 592. *Vel* κοτινῷ *vel potius* κοτίνου *schol. cujus mentem non assecutus esse videtur Hemsterhusius p.* 192. *Priscianus* XVIII. *f.* 240. *a. Ald.* "Attici, στεφανοῦται κοτίνου στεφάνῳ καὶ στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ" (*Nub.* 1002.) *Omittit Putsch. p.* 1205. *In Geopon.* IX. 1. *legendum* τὸν κοτινοῦν στέφανον, *in Euripide Athenaei* III. *p.* 76. *C. recte* ἐρινεᾶς *Schweighaeuserus. Formatur ab* ἔρινος *ut* χρυσοῦς *a* χρυσός. *Vide Suid. v.* φοινικᾶ, *Lex. SG. Bekkeri p.* 425, 22. *Ceterum* εἴπερ *similiter repetitur Thesm.* 796. εἰ κακὸν ἐσμὲν, τί γαμεῖθ' ὑμεῖς (*ita malim*) εἴπερ ἀληθῶς κακὸν ἐσμέν; *In Aristotelis loco apud schol.* (π. θαυμ. ἀκουσμ. *c.* LII. *ed. Beckmann.*) *multa tentat Hemsterhusius. Spuria esse ultima inde ab* ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἴλισσὸν *statuit Heynius apud Beckm. p.* 414. *Sane* ἀπὸ ταύτης δὲ φυτὸν λαβόντες *etc. e superioribus nata videntur. Callistephanum eandem esse atque Linnaei Elaeagnum censet A. G. Camus, Mem. de l'Institut, Literature T.* II. *pp.* 225—239. *Hac occasione usus, vel si mavis, abusus, emendatum dabo locum nobilem Euripidis apud Lycurg. p.* 161. *HSt.* Οὐδ' ἂν τελείας χρυσέας τε γοργόνος Τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾴξ ἀναστρέψει λεὼς Στεφάνοισιν οὐδαμοῦ τιμήσεται. *Ita Ald. et ms. Reg. Paris.* . *certe* ἂν τελείας. *Sed praeclare Codex Crippsio-Burneianus,* στεφάνοισι παλλὰς δὲ ο. τ. *Quare, partim assumtis Valckenaerii et Musgravii emendationibus, lege,* Οὐκ ἔσθ' ἑκούσης τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἄνερ, Προγόνων παλαιὰ θέσμι' ὅστις ἐκβαλεῖ. Οὐδ' ἀντ' ἐλαίας χρυσέας τε Γοργόνος Τρίαιναν ὀρθὴν στᾶσαν ἐν πόλεως βάθροις Εὔμολπος οὐδὲ Θρᾴξ ἀναστέψει λεὼς Στεφάνοισι, Παλλὰς δ' οὐδαμοῦ τιμήσεται. "*Nunquam committam, ut Eumolpus Athenarum tutelam, Palladi Poliadi ademtam patri suo Neptuno tribuat.*" *De* ἐλαία *et* τριαίνη *in Acropoli vide quos citat Meursius Cecrop.* XVIII—XXII. [Hesych. *Κότινος.* ἀγριέλαιος. ἢ ὁ ἐξ ἀγριελαίου στέ-

φανος Ὀλυμπιακός. φασὶ γὰρ αὐτὸν κότινον εἶναι. Lege κοτίνου vel κοτινοῦν. De adjectivis in οῦς vide Blomfield. ad Pers. 85. Elmslei. ad Med. 1129. — εἴπερ. Adde Ran. 499. *Dobree in Addendis.*]

587. δηλοῖ] δοιλοῖ 1.

πλοῦτον *Ald.* πλοῦτον *Porson. hic et* 589.

589. ἐᾷν eodem sensu usurpat Scholiastes ad Av. 1283. λήροις] λείροις B.

λείροις *C. gl.* ἄνθεσιν. *Gl.* κεῖσθαι *in Par.* 2827. *supra* παρ' αὐτῷ (*sic*). *Citant Magister v.* ἀναδησάμενος. *Eustath. il. α. p.* 125, 40=94, 47. λόγοις *pro* λήροις *Granm. August. apud Hermann. de Gr. Gr. p.* 362.

590. *Hemsterhusius p.* 193. *in Plutarcho* II. *p.* 652. *C.* κυμινοπρίστην *pro* κύμινον *legit.*] Photius MS. Κύμινον· ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος.

αἴσχιστον *Elb.*

591. ἔσθ'] ἔστιν 1.

592. ἀλλά γε σ'] γε om. A. intra lin. addit B. σὲ sine γε 1. κοτίνῳ in text. A. ου superscr. rubr. ἐξολέσειε] ἐξωλ. 1.

ἀλλά γέ σ' ὁ *Ald. J.* 1. ἀλλὰ σέ γ' ὁ *J.* 2. *ed. Brunck.* γε om. *Rav. Borg. Par.* 2827. *cum* 5. 6. *et sch. ad* 586. *Contra* σε om. γ' *habet Dorv.* κοτίνου *tres primae, A. edd. Br. Inv. schol. ad* 586. κοτίνῳ *B. C. D. E. Elb. Par.* 2827. *Dorv. Arund.* 6.

593. ἔστ' ἀγάθ'] ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ 1. τἄγαθ' 2. ἐστὶ τἄγάθ' B. [*sic*].

ἔστι τἀγάθ' *Elb. scholiastes.* om. ὑμᾶς *Elb.* 6.

594. πυθέσθαι] γρ. μαθεῖν B.

πεινίαν *Ald.* πιθέσθαι *Elb. Ita Suidas;* Ἑκάτην: ἀπὸ ταύτης ἔστι μαθεῖν εἴτε τὸ πλ. εἴτε τὸ πεινῆν ἐστὶ β. *Pro gl.* μαθεῖν *Dorv.*

595. βέλτιον] ἐστὶ β. 1. 2. Suid. Ald. ms. v. ἑκάτην.

φησὶ γὰρ αὕτη *tres primae, 5. Suidas.* αὐτὴ *Elb.*

edd. Br. Inv. φασὶ γὰρ αὐτῇ Dorv. 6. *et gl. in utroque λέγουσι. φασὶ γὰρ αὕτη (sic) Arund.*

596. *προσάγειν*]

δεῖπνον] *καὶ δ.* Suid. ms. *In glossa codicis Dorv. apud Hemster.* p. 195. c. 2. *τηγανιακοῦ*] Imo *τηγανισμένου* habet C. D' O. pro *τετηγανισμένου.*

προσάγειν Ald. Junt. 1. *Rav. Borg. Elb. C. D. Dorv. Arund.* 5. 6. *sed in* 5. *sup. rubr. γρ. προσ-*
λ
φέρειν αὐτῇ δη. προπέμπειν Junt. 2. *Victor. Paris.* 2827. *ἀποπέμπειν Suid. v. Ἑκάτην, A. B. Schol. Aldinus, οἱ πλούσιοι ἔπεμπον δεῖπνον etc. Juntinus, δεῖπνον—τῇ E. προσάγοντες ἐτίθουν.*

597. *πρὶν καὶ κ. Elb.* 6. *et schol. ad* 487.

598. [*De φθείρεσθαι*] vide Taylor. ad Lycurgum p. 328. *In glossa codicis Dorvill. apud Hemst.* p. 196. c. 2. *δὴ ὡς χοῖρος*] *δίκην χοιρος* (l. *χοίρου*) C. D' O.

γρύζῃς]

γρύζῃς tres primae, 5. *A. B. Magister v. φθείρου. γρύζεις C. D.* 6. *γρύξῃς edd. Br. Inv. γρύζειν Dorv. Elb. Arund. Cantab.* 1. 2. *Phrynichus Bekkeri p.* 4. *Αὐτοσχεδιάζειν σὺ, ἥκειν σύ: ἀντὶ τοῦ αὐτοσχεδίαζε σὺ καὶ ἧκε σύ. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ. Ὅμηρος· αὐτοῦ ἐρυκακέειν etc. scil. Iliad. ε.* 262-4. *In Sophocl. Phil.* 22. *ἄμοι προσελθὼν σῖγα, σημαίνειν, ἔχει Porsonus Opusc. p.* 194. *εἴτε scil. suppresso ut in locis ibidem citatis p.* 218. *Aeschyl. Agam.* 1405=1412. *St. Soph. Oed. T.* 525=517. *Br.* (*Antig.* 40. *ex emend.*) [In Phil. 22. *σημαίνειν ἔχει* V. D. in *Quart. Rev.* VI. p. 396. minus probante Elmsleio *Ed. R.* XXXVII. p. 77. *εἴτε* supprimitur, Soph. Trach. 237. Eur. fr. inc. 155,2. Platone LI. VIII. p. 844. D. *βοτρύων εἴτε καὶ σύκων.* In Aesch. Choëph. 994. *μύραινά γ', εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ* Hermannus ad Viger. n. 311. quod nescio an olim probavit Porsonus. Repetendum scilicet *δοκεῖ* ante *σήπειν ἄν*, ut sibi respondeat Orestes; cujus rei indicium est *γε. μύραινα* addendum exemplis citatis ad 316. *Dobree in Addendis.*] *In Cratino Athen.*

IX. *p.* 585. *C. ἐπιρωτᾷν ms. Epit. In Nub.* 1355. *non spernerem, ἤδη λέγειν πρὸς τὸν χορόν. Vide Ach.* 415. *Pherecrates Athenaei* III. *p.* 111. *B.* Ὤλεν ὀβελίαν σπόδιν ἄρτου δὲ μὴ προτιμᾷν. *Ita ms. A. Lege* σποδεῖν, *quod, si sanum est* Ὤλεν, *per eandem ellipsin erit explicandum*; Tu, Olen, obelian vora, spreto pane. *Vide Aristoph. Pac.* 1304. *Male* ἄρτον *citat Piersonus. Si plura exempla in re notissima desideras, vide Th. Kidd. in Porsoni Opusculis, p.* 254. *Porsonum ad Toup. p.* 481. *quem memini, cursim inspecto ipso marmore Sigeo, in Chandleri sententia permansisse.*

601. Repetit Eq. 810.

Scholia disjunge, τραγικεύεται: — μετείληται ὁ στίχος ἐκ Φοινισσῶν *etc. Si haec sunt Thomae Magistri, manifesto mutila sunt ejus verba Ecl. Att. v.* πόλις, *ita fere redintegranda;* Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ * * καὶ ἐν Φοινίσσαις, ὦ πόλις κλύεις ἃ πάσχω; καὶ Ἀριστοφάνης, ὦ πόλις Ἄργους κλύεθ' οἷα λέγει; *Ex Oreste citare potuit* Ἀργείων πόλις 49. *vel* ἐκόμην δι' ἄστεος. Ξύλλογον πόλεως ἀκούσας 719—20. *quae inprimis ad ejus propositum faciunt. In Phoenissis* 620. *suspicor cum pro* πάτερ *legisse* πόλις *ex* 622. *Idcirco autem his immoratus sum, quod si semel constet de hac lacuna, maximum pondus accedet suspicioni Porsoni ad Orest.* 1263. *de simili defectu in v.* φάσματα *Quaerendum autem de v.* ὁρμίζω. [Imo recentior grammaticus veterem Scholiastem primum in compendium redigit, deinde refutare conatur. Vide Hemsterhusium. Neque ipsa Thomae verba nunc mutatum iverim, quanquam adhuc puto eum Plut. 601. Phoen. 620. 622. confudisse. *Dobree in Addendis.*]

606. κύφων' (*sic*) *Dorv.* "*scholiastae nimirum obsecutus, qui utrumque* κύφωνα *et* κυφῶνα *frequentari notaverat.*" HEMSTERH.

607. χρῆσ' *ed.* 1547.] χρῆν Ald. Kuster. ἀνύειν] ἀνύτειν ed. Ald. recte. vide Sophocl. Antig. 257. 816. Trachin. 525. ubi Atticam esse formam recte observat Scholiastes. ἄννυτε lege pro ἄννε supra 413. χρὴ σὲ [1. *ut videtur*] χρὴ σ' 2. ἀνύειν A. 1. 2. B.

χρῆν σ' *Ald. J.* 1. χρῆσ' (*sic*) *Junt.* 2. χρή σ' *A. C. Par.* 2827. *Dorv. edd. Br. Inv.* ἀνύτειν *Ald. Junt.* 1. *Elb. Borg. U. Bodl. Spiritum mutavit Porsonus, quem vide ad Phoen.* 465. *Phrynichus Bekkeri p.* 14. Ἀνύειν: δασύνουσιν οἱ Ἀττικοί. καὶ δῆλον ἐκ τῆς συναλοιφῆς. καθήνυσαν γάρ. *unde emenda Sophocl. Electr.* 1451. *Lex. SG. p.* 411. Ἀνύτειν οἱ Ἀττικοὶ, ὅπερ ἡμεῖς ἀνύειν, τὸ σπεύδειν. (*Ita legendum videtur tum ibi, tum apud Suidam.*) *Ibid.* Ἄνυσαι: δασέως. ἀνύττειν *Dorv. C. et hanc lectionem memorat H. Stephanus Thes. T.* I. *p.* 471. *C.* ἀνύσειν *B.* ἀνύειν *Junt.* 2. *Rav. Par.* 2827. *cum* 5. 6. *et ut videtur A. D.*

608. γ' ἔτι] γέ τοι 1. 2.

γέ τι 6. *ut videtur.* [ἐνταυθὶ Elmslei. Ach. 735. p. 127. *Dobree in Addendis.*]

609. μεταπέμψεσθον] -οισθε 1. 2.

μεταπέμπεσθον *Elb.*

612. κλάειν μακρὰ] κλάειν *A.* 1. 2. *B.* μακρὰν 1. 2.

σὲ δ' ἂν κ. μακρὰν *Elb.* μακρὰ τ. κ. τύπτουσαν *Par.* 2827. *cum scholio,* ἢ (*male editur* ἡ) τὴν κεφαλὴν τύπτουσαν δηλονότι λέγει, — ἢ τὸ κεφαλὴν πρὸς τὸ κλάειν σύναπτε καὶ μηδὲν ἔξω (ἔξωθεν) λάμβανε. *Gl.* τύπτουσαν δηλαδὴ *in Dorv.*

613. πλουτεῖν *an* πλουτῶν *habeat Dorv. non liquet Hemsterhusio.*

614. παιδίων *Rav.*

615. τῆς τε] καὶ τῆς 1. 2.

617. χειροτεχνῶν] -τέχνων *B.*

χειροτεχνῶν *tres primae,* 5. 6. χειροτέχνων *edd. Br. Inv.*

618. καταποπαρδεῖν *Par.* 2827.

619. Citat Suidas v. ἡ πίτριπτος.

619–26. *Chremyli omnia in U. Bλ.* 622. *servat Dorv.*

619. ἡμῖν *om. Elb. ob praecedentia. Contrario modo corruptus fuerat locus Eurip. Hec.* 968.

621. ἐγκατακλινοῦντες]

ἐγκατακλινοῦντες *Ald. Junt.* 1. *Elb. et mei* 1. 2. 3. 4. 5. 6. *Gl.* κατα θήσοντες 4. -οῦντ' *Junt.* 2. *Dorv. cum gl.* ἐγκαταθήσοντες. *edd. Brunck. Inv.* [In Piraeo, ut putat Boissonadius apud F. A. Wolf. Analect. part. 3. p. 82. *Dobree in Addendis.*]

623. ποιεῖν] ποεῖν B.

διακωλύσει *et* προΐργων *Dorv.*

624. ὦ παῖ *K.*] ὦ om. A. B. habent 1. 2. ὦ δοῦλε gl. in B.

ὦ παῖ *tres primae, Arund.* 5. ὦ *omittunt A. B. C. D.* (*apud Brunck. ad* 1100.) *Rav.* 6. ὦ *gl.* 6. στόμαθ' *Elb.* σ' *omittunt tres primae, A. C. Arund. habent Elb. B. D. edd. Br. Inv.* σε χρή 5. σὲ χρῆν 6.

626. ἔνδον] om. A. non B.

τἄλλ' *Ald.* εὐτρεπισμένα *forsan Ravennas.* ηὐτ *servat* 6. *Post versum,* ΧΟΡΟΥ *addunt tres primae, et agnoscit schol. ad* 619. *et hic.* λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή *Brunck.*

627. θησείοις] θησείοισι 1. θησείησι 2. μεμιστυλημένοι] μεμυστιλ. A. B. Suid. ed. ms. σᾶμα in μενεδαΐος ms. μεμιστηλ. 1. 2.

θησείοις *tres primae.* -σι *B. Par.* 2827. *edd. Br. Inv. cum* 6. *et Suida in v.* θησείης *v. l. scholiastae Juntini, scil.* θησείης *pro* θητείαις. μεμοιστιλημένσοι (*sic*) *Ald.* μεμοιστιλημένοι *Junt.* 1. *i. e.* μεμυστιλημένοι, *quod habent. A. D. Elb.* 6. *edd. Br. Inv. scholiastes Aldinus bis, sed bis mutavit Fracinus in* μεμιστυλημένοι, *ut et* μυστίλη *in* μιστύλη. *Illam formam, quam magno consensu tuentur grammatici, praeferunt Bentleius et Brunckius, obsecuto Porsono.* μεμιστυλλημένοι *Junt.* 2. *Par.* 2827. *Dorv. scholiastes Juntinus. Vel hoc, vel* μεμιστυλημένοι, *quod habent B. C. unice probat Hemsterhusius hic et in Lennepii Etymolog. T.* I. *p.* 569. *Quod ait vir summus, ita esse apud Suidam pluribus in locis; vellem loca demonstrasset.*

627, 8. Citat Eustathius ad Il. A. p. 135=102, 5. *ubi μεμισνλημένοι. Vide et ad ἰλ. ω. p.* 1368, 49= 1508, 43. *sed alteram scripturam tuetur Aelius Dionys. apud eundem ad ὀδ. γ. p.* 1476, 65.= 138, 37.

628. *ὀλιγίστοῖς (sic) Ald. ὀλίγοις ἀ. Par.* 2827.

629. *ὡς εὐτυχεῖθ'*] *ὡς εὐτυχῶς* legisse videtur Alciphro III. 46. p. 374. — *εὐτυχοῖθ' Elb.*

631. *τῶν σ. φίλων*] *τρόπων* 1. 2. non A. B. (B. in m. pro v. l.)

φίλων tres primae, edd. Br. Inv. τρόπων Elb. Borg. apud Inv. ad 670. *Dorv. Arund.* 6. *Utrumque memorat schol. De ellipsi vide Porson. ad Phoen.* 1560.

632. *φαίνει*] *-νῃ* ex em. 1.

635. *λελάμπρυνται*] *-νται* A. 1. B. Suid. v. *ἐξωμμ.* non 2. *Imo ν servant Suidae edd. Ald. Med. Kust.*

-νται κόραι Elb. -νται 6. *Respicit Pollux* II. 59. *Citat Aelianus N. A.* XVII. 20. *apud Valck. Diatr. p.* 196. *qui omnino videndus.* [Vid. Aldi Hort. Adon. p. 97. b. et Lobeck. ad Phrynich. p. 34. *Dindorf.*]

637. *βοάν* B. a m. pr. *βοᾶν* 1. 2.

Χρ. errore pro Χο. Ald. βοὰν Ald. J. 2. *Br. Inv. βοᾶν J.* 1. *Suidas v. λέγεις μοι,* 6.

639. *ἀναβοάσομαι*] *-ήσ-* 1.

640. *φέγγος*]

φέγγος MSS. Vat. U. Bodlei. Arund. ed. Ald. probante Bentleio.

φέγγος Ald. J. 1. *Rav. Borg. Elb. A. B. C. D. Dorv.* 5. 6. *φάνος J.* 2. *Vide collationem ad Av.* 1746.

641. *ἆρα γ' ἀγγελεῖ*] *ἆρ' ἀγγελεῖ* Ald. *ἆρά γ'* A. 1. 2. B.

ἆρ' ἀγγελεῖ Ald. Junt. 1. *ἆρα γ' ἀγγελεῖ Junt.* 2. *ed. Brunck. Dorv. Arund.* 6. *ἀγγέλλεται Rav. sed an habeat γ' non dicit Inverniz.*

644. *δέσποιν' ἵνα*] *δέσποινα* Ald.

δέσποινα sine ἵνα *Ald. Dorv. non Juntinae.*

647. οἵοσι ταῦτα *pro* εἴοσι τάχα 6.

648. ἀνύσας *Ald.*

650. εἰς τὴν κ.] ἐς Suid. πράγμ.

Citat Eustath. ἰλ. κ. *p.* 1079, 44=1105, 1. εἰς *Ald.* ἐς 651. σον *Borg. apud Inv. ad* 670. *Gl. in Paris.* 2827. ἐμοῦ *ad versum sequentem.*

653. γὰρ *om. Dorv.*

655. κεὐδ. *Ald.* καὐδ. *Porson. Recte notat scholiastes, usitatius esse* εἴπερ τις ἄλλος.

657. ἆρ'] γὰρ A. B.

ἆρ' *sine* γ' *tres primae, edd. Br. Inv. et* 5. *ex em. ejusd. manus. Vide Porson. Adv. p.* 37.

658. λούμενος] λουόμενος A. 1. non B.

λουόμενος *Borg. Elb.* 5. 6. λούμενος *diserte Eustath.* ὀδ. ξ. *p.* 1560, 29=259, 44.

659. ἦμεν] ἧμεν Suid. in v. ed. Ald.

Citat Etymol. M. p. 420, 3.

660. ἐπὶ—προχύματα *et gl.* τὰ καταχύματα *Dorv. tum* κατεκλίναμεν 662. -ομεν *Suid. in v.*

660-1. *Ex tragoedia decerpti, monente Hemsterhusio.* θυλήματα *schol. pro v. l.* πόπανον *vel hinc vel ex* 680. *habet Eustath.* ἰλ. ι. *p.* 774, 62=684, 2.

[661. Pseudo-Euripides Iph. Aul. 1601, 2. ἐπεὶ δ' ἅπαν Κατηνθρακώθη θῦμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί. *Dobree in Addendis.*]

663. *Citat Suidas v.* παρεκαττύετο.

[664. δέ που sine interrog. Elmsl. Ach. 127. p. 118. *Dobree in Addendis.*]

665. Νεοκλείδης Suid. ed. ms. v.

668. *Comparat Hemsterhusius in mss. Aristidem T.* I. *p.* 484. *A.*

669. παρήγγειλε]-λεν A. B.

παρήγγειλε (*vel* -εν) καθεύδειν *edd. Optime* ἐγκαθεύδειν *Porsonus, quod occupavit Hotibius p.* 20. *Vide Valckenaer. ad Herodot.* VIII. 134. *infra* 742. *ubi*

simili errore οἱ δὲ *nat. ms. Elb.* ἐμοὶ δὲ παρήγγειλε *κ. Grammaticus August. apud Hermann. Gr. Gr. p.* 357. *et mox* πρόσπολος.

670. πρόπολος] πρόσπ. A. 1. 2. B. εἴτις] ἤντις A. 1. 2. B.

πρόπολος *tres primae, Arund. Rav. quomodo legebat Eustath.* ὀδ. α. *p.* 1400, 57=33, 27. ξ. *p.* 1560, 16.=259, 29. πρόσπολος *A. B. C. D. Borg. Elb. Paris.* 2827. *Dorv.* 6. εἴ τις *tres primae.* ἤ τις *B.* ἦν τις *Arund.* 6. *A. C. D. Elb. edd. Br. Inv.*

672-4. Suid. v. ἀθάρα.

672. ἐδυνάμην] ἠδ. A. 1.

ἠδυνάμην *Dorv.* 5. 6.

673. ἀθάρης] ἀθάρας A. ter. sed η 1. bis et α tertio loco. η 2. ut 1. ἀθάρης schol. marg. et mox priore loco. ἀθάρας *ter B. teste lib. Ask.*

ἀθάρης *hic et* 683. 694. *tres primae, edd. Br. Inv.* ἀθάρης *hic Suid. in v.* ἀθάρας *A. C. ter, Arund. ex emendatione, teste Kustero, Dorv. bis, sed* 683. η *supersc. et* ἀθάρης 694. *Denique* 6. ης 675. 694. ας 683. ἀθάραν *ex Aristoph. Eustath.* ὀδ. λ. *p.* 1675, 60=422, 33. ἀθάρης *diserte ex hoc loco Bekkeri Lex. SG. p.* 352. 1. *quae Phrynicho deberi* (*vide ibid. p.* 10, 12.) *monet Valck. ad Theocrit. p.* 205.

674. ἄπωθεν] ἄποθεν 1. 2. τοῦ γρ.] τοῦ 1. sed τινὸς gl. 1. 2.

τοῦ γραϊδίου *Ald.*

675. ἀφερπύσαι Suid. v.

676. τὸν ἱερέα τοῦ θεοῦ A. B.

τὸν ἱ. τοῦ θεοῦ *Par.* 2827. *Arund.* τοῦ θεοῦ *supra* ἱερέα *Dorv.*

677. ἀφαρπάζοντα] ἀφ om. A. B.

Citant Suidas et Magister v. φθοῖς. τοὺς ἰσχ. *Elb.*

679. περιήει *Grammaticus Augustanus apud Hermann. de Gr. Gr. p.* 356. [679. 696. περιῆε et προσῆεν Elmsl. (*Class. Journ.* N. XVII.) ad Hermanni Suppl.

752. Vide et ad Heracl. 210. *Dobree in Addendis.*] [Elmsleii illam disputationem inserui indici in Commentarios vol. VI. p. 581. *Dindorf.*]

681. Suid. v. *ἀγίζων.*

σάκκον schol. pro v. l. σάκταν Eustath. ὀδ. β. p. 1446, 7.=96, 38. *ϱ. p.* 1818, 4=628, 8.

682. *οὐσίαν sed gl. ἁγιότητα Dorv.*

683. *τὴν τῆς ἀ.*] *τὴν* om. 1. 2. non B.

τὴν alterum om. Elb. 6.

688. *ἥσθετο δή μου*] *δή* om. 1. 2. non B. *In schedis conjecerat ἠσθάνετο.*

γραῖδιον Ald. δὴ servant tres primae, Arund. A. edd. Br. Inv. omittunt B. C. D. 6. ed. Kuster. auctoritate msti, ut puto.

689. *τὴν χεῖρ' tres primae, Rav. A. B. C. D. et septem quos inspexi. τῇ Borg. et e Reiskii conjectura edidit Brunckius. ἁφῇρει tres primae, Arund.* 6. *ἁφείρει* 5. *ex em. ej. m. ἀφῇρει C. sed gl. λάθρα ἐκίνει. Gl. in D. κατεῖχε λάθρα, in Par.* 2827. *λαθραίως ἐξέτεινε. Glossa ἐκτείνει apud Invern. e Rav. ut videtur. συρρίξας Rav. καταυρίξας male citat Stephanus Thes. T.* III. *p.* 1137. *A. Utrum elidi possit ῐ in dativo singulari, non convenit inter viros doctos. Primus quod sciam negavit Wakefieldius Diatr. p.* 31. *et in censura quadam si memini; contra stantibus Burneio et Hermanno ad Hecub.* 906. (892). *Porsono praef. p.* 24. *qui in schedis indicavit Oed. Col.* 1456. *Aeschyl. Pers.* 852. [*Stanl.*] *Eurip. Aeolo apud Stob.* 43. *p.* 167. *Grot. Alexin Athen.* II. *p.* 63. *F.* [*supra citatum ad* 498.] *Philemonem* 293. *p.* 266. *Cleric. p.* 557. *Rutgers.* [*Voluit Porsonus* 290. *p.* 366. *Cleric.*] *Sophocl. Trach.* 675. *Alia vide apud Elmslei. addend. ad Heraclid.* 693. *Lobeck. ad Aj.* 801. *ubi lege "Schweigh. Anim. ad Athen. T. V. p.* 544." (*non* 547.) *scil. ad Eubulum* X. *p.* 450. *B. ubi pessime Jacobsius ad Anthol. T.* XII. *p.* 348. *multo melius Porsonus Adv. p.* 122. *sed recte Schw. Locus apud Rutgersium est, πρόσεστιν δὲ*

τῷ πένητι ἀπιστία· | κἂν σοφὸς ὑπάρχῃ, κἂν λέγῃ τὸ συμφέρον, | δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν κακῶς. | τῶν γὰρ πενήτων πίστιν οὐκ ἔχει λόγος· | ἀνὴρ δὲ πλουτῶν, κἂν ἄγαν ψευδηγορῇ, | δοκεῖ τι φράζειν τοῖς ἀκούουσιν ἀσφαλές. *Quas licentias sibi sumserint Philemonis aequales, non multum refert; sed quum ista Comparatione nil fere sit corruptius aut magis interpolatum, compilatori aut librariis imputandas puto has sordes, potius quam comico. Primum versum facile conjicias esse quarti paraphrasin; quin ex ultimo natus sit tertius, nemo semel monitus dubitabit. Vidit D. Heinsius, alterius fragmenti initium esse in verbis* τῶν γὰρ πενήτων. *Delendi videntur tres versus, et in fine legendum* σαφὲς *pro* ἀσφαλὲς, *nisi ex* κακῶς *efficere mavis* καλῶς *vel* καλόν. *Habes, ut opinor, Euripidis fragmentum.* (*Apud Rutgers. vv.* 200. 218. *latet locus Alcest.* 674. *ed. Beck.*) *Sed ut ad Plutum revertar, docuit Hemsterhusius aliam lectionem latere apud scholiasten, et sensum esse,* ὑπερεῖχε τὴν χεῖρα τῆς χύτρας. *Si de vocis usu constaret, legerem* ὑπερῆρε. *Sed hoc sensu non inveni, nisi in Luciani Amor. T.* II. *p.* 457. *apud HSteph. Thes.* I. 215. *H.* τὴν φιλοσοφίας ὀφρῦν ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους ὑπερήρκασιν, *ubi quivis corrigendum suspicetur* ἐπήρκασιν. Superare *significat* ὑπεραίρειν *tum alibi, tum in Gregorii et Xenophontis locis apud Grammaticum August. Hermanni p.* 359. Excedere, *Aeschyl. Agam.* 795. [Imo Philemon. 293. p. 366. Cleric. citat Porsonus. Lege 290. p. 366. Eubulum recte disposuerat Grotius Exc. p. 657. De ῑ eliso adde Elmslei. (*Class. Journ.* N. XVI.) ad Hermanni Suppl. 296. Schaeferum ad Trach. 677. Markland. ad Iph. T. 1223. Hermannum Doctr. Metr. p. 55. De plurali nemo jam, opinor, contendit. Antiphanes Stobaei LVII. p. 577, 17. (227.)

ἐπὶ χρήμασ' ἰδὼν ἔμπορος φρονεῖ μέγα.

Frustra *ἰδίοις* Grotius, *χρήμασιν ἰδὼν* Brunckius in Gnomicis. Margo Gesneri *ἰνδῶν*, i. e. *ἐπὶ χρήμασιν δ', ὧν ἔμπορος, φρονεῖ μέγα.* Forsan et *φρονεῖς*. Aeque ridicula menda Brunckium ibidem elusit in

Apollodoro Stobaei CXVIII. p. 601, 42. (491.) *πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτ' ἐκεῖν' ὁδοῦ*, i. e. *ἐστι τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὔ*. In Eur. Helen. 587. *ἐκεῖ νοσοῦμεν* dudum correxerunt pro *ἐκεῖνο σοῦ μέν*. De *τοῦτ' ἐκεῖν'*, *ἵν' ἐσπάρημεν* Ion. 554. omnino assentior Elmsleio ad Med. 97. *Dobree in Addendis.*]

690. *ἑλαβόμην*] *λαβοίμην* 1. 2. *ὧν* om. 1. non 2.

Citat Ammonius v. παρειαί. λαβοίμην 5. 6. *sed gl. ἠψάμην* 5.

692. *αὐτὴν*] *αὐτὴν* ed. Kuster. *αὐτὴν* B.

αὐτὴν Ald.

694. *ἀθάρας Elb. πάλιν pro πολλὴν Elb. ἔφλω Dorv. sed gl. συνέτριβον. tum ἐνεπαύμην.*

695. *ἦν diserte Aelius Dionysius Eustathii ὀδ. ξ̄. p. 1761, 52=546, 31. apud Pierson. ad Moerin p. 406.*

696. *προσῄειν*] *προσῄει* A. 1. 2. B.

προσῄειν tres primae, 6. *schol. ad Pac. 1182. προσῄει γ' Rav. προσῄει Borg. A. Elb. Dorv.*

697. *δ' ἤδη*] *δ'* om. A. 1. 2. B.

μετὰ τοῦτ' ἤδη 6. *Borg. apud Inv. ad 670.*

699. *ἐπεφύσητό*] *σσ* B.

ἀπεφύσητο Dorv. sine μου. ἐπεφύσσ. 5. *ἐπεφύσητο* 6. *Comparat Hemsterhusius in mss. Heniochum Athen. IX. p. 408. B.* [Heniochum egregie emendat Boissonadius in Schweighaeuseri addendis, T. XIII. p. 476. *Dobree in Addendis.*]

[699, 704. Epicraten Athenaei II. p. 59. F. huc refert Corayius, cujus crisin magis probo quam Porsoni apud R. Walpole, pp. 20, 95. *Dobree in Addendis.*]

700. *εὐθὺς*] *εὐθεὶς* 1.

Citat Gr. August. Hermanni p. 366.

701. *μέν γε τις Rav. Vide Hermann. Doctr. Metr. p. 128.*

702. *ὑπερυθ. Elb. Dorv.* 6. *χ' ἡ π. δὲ ἀπ. Dorv.*

704. *Post ἐκεῖνος non interrogat Porsonus. οὔ Ald. sine dist. post Αἴ. οὐδέ γ' ἐφ. Dorv.*

705. *Post θεὸν interrogat Aldus, non Porsonus.* (ἆρα *tres primae.*) *Citat Magister v.* ἀγροῖκος. ᾆρα *Dorv. l.* ἆρ' ἄγροικον σύ γ' 6.

706. *De voce* σκατοφάγος *vide Porson. Adv. p.* 65. *Addit in ms. Hemsterhusius Columnn. ad Ennium p.* 185. (*ed. Amst.*) *Ducang. Gl. in* σχάτης *et* φαγοκύριος. *Meurs. Gl. in* σχάτης. *F. Duc. ad Palladii locum* (*Bibl. Patrum Par.* 1624. *T.* II.) *p.* 938. *C. vel* 64. *ed. Meurs. ubi monet, si tamen manum ejus expedio, cod. Voss. habere* σχάστα σχάστα γλοῦττον φαγόκυρι. *Polluc.* VI. 40. *Clem. Alex. Str.* II. *p.* 415. *B*=495, 25. *Eustath. il.* σ. *p.* 1163, 15=1221, 50. (*qui ex Athenaeo p.* 321. *D.*) *Gloss. Labbei;* "Civicida: σκατοφάγος." *Galenum de Simpl. Med. Fac.* X. *T.* XIII. *p.* 274. *E*=II. 150, 46. *Bas. Adde Argum. metricum ad Eq.* αἰ' τάλαν *hinc Eustath. ὀδ.* η. *p.* 1581, 22=287, 7. ξ. *p.* 1763, 59=549, 36.

707. μετὰ ταῦτά γ'] δ' A. 1. 2. B. συνεκαλυψάμην] ἐνεκαλυψάμην Dawes. Misc. Crit. p. 209. [*et Bentleius in notis mss.*] συνεκαλυψάμην B.

μεταταῦτά γ'. εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυψάμην *Aldus, et fere Juntinae, Arund.* δ' *pro* γ' *B.* 5. *Particulam omittunt A. C. D. Rav. Borg. Dorv.* 6. *Cetera retinent Borg. A. B.* 5. 6. *Sed* ἐνεκαλυψάμην *Ravennas,* συνεκαλ. (ἐνε *pro var. lect. ab eadem manu*) *C. verborum ordinem servantes. Contra* ἐγὼ μὲν εὐθὺς συνε. *D. Dorv. Cantab.* 4. *Versum, ut hic exhibetur, diu ante Brunckium emendarat Dorvillius ad Charit. p.* 275.

708. δ' ἐν κύκλῳ] δὲ κ. A. B.

δὲ κ. *Rav.*

709. περιῆειν] περιῆει A. 1. 2. B.

περιῆειν *Ald. Junt.* 2. *Dorv.* 6. περιῆει *Junt.* 1. *Elb. Par.* 2827. *A. C. D. et B. sed in hoc* ν̄ *suprasc. edd. Br. Inv.*

710. θυείδιον] θυίδιον 1. 2.

θυείδιον *hinc Pollux* X. 105. *ubi mss.* θυΐδιον; *ut hic habet Dorv.*

712. *Versus deest Rav. Carioni totus datur a scholiaste.* γε *om. Dorv. qui* 714. ὡς *dat pro* ὅς.

713. ἑώρας] ἑώρακας A. 1. 2. B. ἔβλεπες sch. B. ἑώρακας *B. C.*

715. οὐκ ὀλίγας εἶχεν A. 2. 1. B.

οὐκ ὀλίγας εἶχε *Rav. Borg. Ad* οὐκ *referendum* μὰ, *ut recte monet Brunckius. Vide* 343. *et Alexin citatum ad* 893.

716. τῷγε *Dorv.*

717. ἐνεχείρησε] -ισε ex m. rec. B.

καταπλαστὸν *tres primae, Brunck. Inv. Pollux* IV. 181. κατάπλασιον *Porsonus. Variare accentum* ἐπὶ *monet scholiast.* ἐνεχείρησ' ἐντρίβειν *Arund.* ἐνεχείρησε *Dorv.* ἐνεχείριϋσε *et gl.* καὶ ἐπεχείριϋσε 6. ἐνεχείρισε *alii apud scholiasten.*

718. *In scholiaste variam lectionem frustra quaerit Hemsterhusius. Divide et lege,* σκόροδα φέρει: — Ἡ Τῆνος θηριώδης δοκεῖ εἶναι. καὶ Εὔπολις Πόλεσι· Τῆνος αὕτη, | πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους. *Ex eadem scena, forsan et oratione, desumtum fragmentum, unde aliud apud Schol. Av.* 881. *Nempe dum intrat chorus, singillatim recensentur* αἱ Πόλεις *ex quibus constat. Hoc dicit grammaticus. "*Σκορόδων *per jocum ponit Comicus pro "*σκορπίων." (*per paronomasiam puta, vel ut* ὄξει Σφηττίῳ 720. Κερκυραῖα πτερὰ *Av.* 1493.) "*Sensu "obvio intelligit Callistratus, quasi revera allio, "non serpentibus, abundarit Tenos; et idcirco An- "timachum reprehendit."* δ' αὕτη *ante* θηριώδης *est v. l. pro* δ' αὐτὴ *in Eupolide. Cum* ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη *comparat Hemsterhusius in mss. scholiasten Eurip. Med.* 167. Τιμαχίδας ἐπὶ τὰ πρόχειρα πᾶσιν ἐνεχθεὶς, τὸν Ἄψυρτον φησὶ λέγειν αὐτήν. *Ubi sane sensus est, "vulgarem famam secutus." Sed in nostro loco* σαφὲς *est idem atque* τὸ φαινόμενον, *sch. ad* 649. *Ceterum, si vel tantillum auctoritatis accederet, non male legeretur* Τηνίας. *Citat*

Elmsleius (Quarterly Review, No. XIV. *pp.* 459—60.) *exempla hujus structurae, Lysistr.* 196. *Eccl.* 1118 (1111). *Vesp.* 838 (834). *Athen.* I. *p.* 3. *F. ubi* Χῖον κεράμιον *retinendum statuunt Porsonus Adv. p.* 52. *et ipse Schweighaeuserus T.* XIII. *p.* 591. *omnes post Casaubonum, qui recte affert Machon.* XIII. *p.* 579. *C. male Aristoph. Il. p.* 67. *D. Hermipp.* XI. *p.* 480. *E. ut monet Schw. Adde Aristoph. Eq.* 353—4. ἄκρατον οἴνου χόα. *Herodot.* I. 194. βίκους φοινικηΐους κατόγουσι οἴνου πλέους, *quae contra codices mutata nollem. In Timocle Athen.* III. *p.* 109. *C. malim,* καταμαθὼν δὲ κειμένην σκάφην | θερμὴν ἰπνιτῶν ἥσθιον, *deleta varia lectione* θερμῶν.

719. συμπ. *tres primae et Inv.* ξυμπ. *Brunck.*

720. *Citant Athenaeus* II. *p.* 67. *D. Eustath. il.* ψ. *p.* 1512, 8=1429, 28. *et respicit Hesychius v.* ὄξος σφ.

721. κατέπλασσεν] κατέπλασεν MS. D'Orvill. probante Dawesio Misc. Crit. p. 353. recte; si enim imperfectum adhibeas, κατέπλαττεν dicas oportet.

σεν
κατέπλασεν A. B. -σ 1. [*i. e.* -σσεν, *ni fallor.*] -σσεν 2.

κατέπλασσεν *tres primae.* κατέπλασεν *Dorv. Elb. A. B. C. D.* 6. *edd. Br. Inv.* ἀναστρέψας *Elb. quod in Dorv. suprasc. ab alio.*

722. ὠδυνῶτο 1. 2.

βοήσας 6.

723. ἀναΐξας *recte tres primae.* ἀνάξας *Br. Inv.* ἀναΐξας *Cantab. quatuor. Corrige typothetae errorem in collatione.*

ῆς
725. τῆς ἐκκλ.] τὰς B.

ἐπομν. *edd. mss.* (ἐποιμν. *Junt.* 2.) *in quibus Dorv. Arund.* 5. ἐπομνήμενον 6. ὑπομνύμενον, *monente Hemsterhusio, legebat schol. is qui Hyperiden citat, et forsan alii; et hoc cum Brunckio verum*

puto. [Conf. quae ad scholia p. 108. dicam. *Dindorf.*] τὰς ἐκ. *Par.* 2827. *Dorv. schol. monente Hemst.* τὰς *C.* τῆς *servant Arund.* 5. 6.

727. παρεκαθέτο (*sic*) *Ald. J.* 2. -έζ. *J.* 1.

729. ἡμιτύβιον] -τύμβ. 1. 2. B. non Suid. ed. ms. in v.

ἡμιτύβιον *tres primae.* ἡμιτύμβιον *Rav. Borg. Elb. Dorv. Arund.* 6. *A. B. D. Pollux Aldinus* VII. 71. *sed* μ̄ *om. ms. in Pollucis verbis, forsan. et in Aristophanis loco.* [ἡμιτύβιον citat Photius, in voce. *Dobree in Addendis.*]

730. τὰ βλέφ.] καὶ τ. β. B.

731. κατεπέτασ'] -σεν 1. non 2.

732. ἐπόππυσεν] ἐπύπτυσεν 1.

ἐπόπτυσεν *Elb. Par.* 2827. *Dorv.* 5. *et primo* 5. ἐπώπυσεν 6.

733. δύο] δύω 1. 2.

ἐξηξάτην *Ald. et scholio praefigit* δράκοντες.

734. *Puncta: i. e.* ΚΛ. *et post* μέγεθος *et post* θεοὶ *Porsonus.*

735. τὴν *servant* 5. 6.

736. δοκεῖν] δοκεῖ A. 1. 2. B.

ὥς γέ μοι δοκεῖν *Ald. Junt.* 2. ὥς γέ μοι δοκεῖ *Junt.* 1. *quomodo* 5. ὥστ' ἐμοὶ δοκεῖ *A. C.* ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ *B. D. Dorv. Arund.* 6. *hic cum gl.* φαίνεται. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ *Elb.* ὥς γ' ἐμοὶ δόκει *Brunckius et diserte Invernizius.* [δοκεῖ servat Boissonadius: "δοκεῖ adhuc narranti, non ἐδόκει tantum cum res ageretur." *Dobree in Addendis.*]

737. ἐκπιεῖν] ἐκποιεῖν 1. — ἐκποιεῖν *Dorv.*

α

738. δέσποιν' ἀνεστήκει] δέσποιν ἄγ' ἑ. A. δέσποινα γ' εἰστήκει 1. 2. ἀνεστήκει a m. pr. B. sup. ἀνεστηκὼς ἦν pro gl.

δέσποιν' ἀνεστήκει *tres primae, D. Ar. edd. Br. Inv.* δέσποινά γ' ἑστήκει *A. B. C. Paris.* 2827. *sed gl. in C. Par.* 2827. ἀνεστηκὼς ἦν. *Primo* 5.

δέσποινα γ' εἰστ. sed nunc apicibus rubr. additis, α δέσποιν' ἄγ' εἰστ. Gl. ἀνεστηκώς ἦν. Ita 6. δέσποιν ἡστεικει (vel -στή.) Post βλέπων signa „ i. e. ΓΥ. ἐγὼ Porsonus.

740. δεσπότην δ'] γ' 1. 2. τ' B. θεὸς δ'] δὲ θ. 1. non 2. — τ' ἤγ. tres primae, 6. edd. Br. Inv. δ' in ed. 1532. typothetarum est. δεσπότ' ἤγειρον Dorv.

741. αὐτὸν] ἑαυτὸν 1. 2. — εἶτ' pro οἵ τ' Elb. εἰς Ald. Inv. ἐς Br.

742. οἵδ' Ald. οἱ δὲ κατ. Elb. [Libri Elbingensis scripturam habuit vetus grammaticus MS. Paris. (apud Osann. ad Philemon. p. 247.) qui ita scribit: Κατάκειται ἐπὶ νοσούντων, ὅπερ δὴ καὶ κοινῶς λέγεται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, οἱ δὲ κατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο. Dindorf.]

744. ἐγρηγόρεσαν] -εσαν A. utrumque nigr. ε 1. 2. B.

746. ἐποίησε] ἐπόησε B. sed ι m. rec. add. τὸν πλοῦτον ἐποίησε 1. 2. — ἐποίησε τὸν Πλοῦτον tres primae, Rav. Borg. 6. et Dorv. ut videtur. Verba transposuit Brunckius cum B. ταχὺν sed gl. ταχέως Dorv.

747. τόν γε Dorv. Νεοκλείδην tres primae. -δη tacite Brunckius et Inverniz. μᾶλλον om. Elb.

749. ἀτὰρ] αὐτὰρ 1.

[751. ὄντες a m. pr. om. Rav. apud Invern. in addendis. Dobree in Addendis.]

754. οὐσίαν δ'] τ' A. 1. 2. B. — οὐσίαν τ' tres primae, Br. δ' Bas. 1532. Inverniz. 754-6. citat Gramm. August. Hermanni p. 561. [κ' οὐσίαν τ. Photius v. οὐσία. Dobree in Addendis.]

[755. Versum om. a m. pr. Ravennas apud Invern. in addendis. Dobree in Addendis.]

756. συνῆγον] ξυν- 2. συν- 1.

συνῆγον Ald. Porson. ξυν. Br. Inv. Aristaenetus I. 17. p. 44. μὴ σκυθρώπαζε καλή γε οὖσα, μηδὲ τὰς ὀφρῦς ἄναγε, εἰ γὰρ φοβερὰ γένοιο, ἧττον ἔσῃ καλή. Contulit Hemsterh. et emendavit σύναγε, favente loco Lysistr. 7—8. quo simul respexisse videtur

sophista. Quam saepe confundantur ᾱ *et* ᾶυ, *monui ad Eccles.* 293. *p.* 195. *Exempli gratia in Polluce* II. 49. *expulsa varia lectione lege* τὰς ὀφρῦς—ἢ αἰωρῶν ἢ ἀνέλκων ἢ ἀνατείνων ὑπὲρ νέφη. *Tentabam,* ΥΠΕΡΙΑΗC φ. *Sed nunc dubito, ob locum in Rutgersii Comp. Menandr. et Phil. p.* 364, 192. (*omittit Clericus*) κἂν μέχρι νεφέων (γὰρ) τὴν ὀφρῦν ἀνασπάσῃς. [In Compar. Menandr. malim κἂν τὴν ὀφρῦν μέχρι τῶν νεφέων ἀνασπάσῃς. *Dobree in Addendis.*] *Confer, si tanti putas, Bekkeri Anecdota, pp.* 3, 25: 25, 5: 55, 29: 69, 6: 401, 4. *Ceterum ad Demosth. F. L. p.* 266, 572=442, 11. *spectat Suidas v.* ὀφρῦς ἀνασπῶντες.

758, 9. *Valckenaerius in Adversariis;* "*Ca-*"*ruissent lexica verbo* κτυπέομαι *et nomine* πρό-"*βημα, nisi hoc in loco solo fuissent et ab aliis* "*et a Suida lecta. Corrigo,* ἐκτύπει γε δὴ ("*Nub.* "61. ἐμοί τε δὴ—*L.* ἐμοίγε δὴ—" *sed postea,* "*An* "ἐκτύπησε δέ") "Ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις δρομήμασιν. "*Pleraque suspicor ab Euripide alicubi posita;* "*cujus est in Medea v.* 1180. στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύ-"πει δρομήμασιν. *Eur. Electr.* 802. πᾶσα δ' ἐκτύπει "στέγη."—— *Thesm.* 1004. ἀμφὶ δέ σοι κτυπεῖται "Κιθαρώνιος ἠχὼ Μελάμφυλλά τ' ὄρη. *Lege* κτυπεῖ "τε Κιθ. *sequitur enim* τε." *Sed indicat Philostr. Vit. Apoll.* V. 16. *p.* 201. κτυπεῖταί τις ἐνταῦθα ὑπ' αὐτοῦ ἄκμων. VIII. 14. *p.* 358. κτυπεῖσθαι δοκοῦντος τὰ ὦτα ὑπὸ ἐννοίας ἱππέων. *Ceterum haec citat Suid. v.* ἐμβάς. εὐρύθοις, *et gl.* εὐτάκτοις, 6. [Parodiam agnoscit etiam Boissonadius. *Dobree in Addendis.*]

762. ἡμῖν] ὑμῖν A. B. 1. non 2. εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ ἡμῖν 2.

ἡμῖν *tres primae.* εἰσιοῦσιν ἡμῖν *B.* ὑμῖν *diserte Invernizius, Elb. Par.* 2827. *Dorv. Brunckius e D.* εἰσιοῦσί γ' 6.

763. ἔνεστιν] ἔν om. A. non B.

Citat Suid. v. θύλακος.

764. νὴν τὴν (sic) *Ald.* μὰ τὴν *C.* κἀγώ' *Ald.* κἀγώ' *Porsonus.* κἄγωδ' (sic) *e Rav. notatur.*

765. σ' ἐν κριβανωτῶν] σ' ἐκ κ. A. B. σ' ἐκρι- 1. non 2. κριβανωτῷ 2.

σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ *Ald. Junt.* 2. *A. Dorv. cum gl.* ἤγουν ἐκ κριθίνων μαζῶν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λέμαργον. ἄρτων κριθεινῶν. *quam ad lectionem* σ' ἐκ *refert Hemst.* σ' ἐν κριβανωτῷ ὁρμαθῷ *B. D.* 6. *et primo* 5. *nunc* -ωτῶν *factum a recentissimo quodam. Gl.* τῶν ἐν κλιβάνῳ ὠπτημένων. *Sch. manus primae,—*διὰ ὁρμαθοῦ κριβανωτοῦ. *Quare* -τῶν *legebat glossator,* -τῷ *scholiastes.* σ' ἐν κλιβάνῳ τῶν ὁρμαθῶν *C.* σ' ἐκ κριβανωτῶν ὁρμαθῷ *Junt.* 1. *Arund.* σ' ἐκ κριβανωτῶν, *et* ὁρμαθῷ *ut videtur, Borg.* σ' ἐκ κριβανωτῶν ὁρμαθῶν *scholiastes pro v. l.* σὲ κριβανωτῶν ὁρμαθῷ *Rav. quod quum proposuisset Brunck. postea vulgatam defendit T.* III. *p.* 196. κριβανιτῶν *edd. Canin.* 1548. *Frischl.* 1597. *et Elmsl. ad Ach.* 1123. *sed* κριβανωτὸς *Alcman Athenaei* III. *p.* 114. *F. consentientibus ut videtur mss. Athenaeus* III. *p.* 110. *C.* Ἀττικοὶ μὲν διὰ τοῦ ρ στοιχείου λέγουσι καὶ κρίβανον καὶ κριβανίτην· Ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρᾳ τῶν Ἱστοριῶν ἔφη, κλιβάνῳ διαφανεῖ. (*c.* 92.) *Sed Bekkeri Antiatticista p.* 103. Κλιβανίτης ἄρτος: Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν: —

766. ἐπαγγείλαντα *Arund.* ἀπαγκ. 6. μὴ· νῦν *Dorv.*

ἄνδρες *Ald.* ἐγγὺς *om. in textu, et post* εἰσὶν *suprasc. Dorv.*

768. καταχύσματα] τὰ κ. A. 1. 2. B.

νῦν *Ald. Brunck. Dorv. Huc respicit Harpocration v.* καταχ. τὰ κατ. 6. *et Suidas v.* καταχ.

769. ἐγὼ *om. Dorv. non Suidas. Ut vulgo* 769—70. *Arund.* 5. 6. *Vide Collationem, et adde Grammaticum August. apud Hermann. p.* 557, *l.* 8. *Lex. SG. Bekkeri p.* 416, 9. *Suidam v.* ἀπαντᾶν.

Post 771. ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ *tres primae, et Ravennas, teste Inv. ad* 1. *Vide schol. ad* 641. * λείπει κομμάτιον Χοροῦ * *Porsonus.*

772. πέδον] τὴν ἀκρόπολιν schol. A. B.

κλεινὸν πέδον edd. mss. Arund. 6. (σεμνὸν Dorv.) Glossae, ἔδαφος Par. 2827. ἔνδοξον ἔδαφος Dorv. 6. et τὰς Ἀθήνας supra χώραν, Dorv. πέδον in textu 5. sed gl. τὴν ἀκρόπολιν. κλεινὴν πόλιν diserte Steph. Byz. v. Ἀθῆναι, probatum a Porsono Opusc. p. 20. [πέδον per se optimum esse ostendit Hemsterhusius. Eurip. Andr. 1086. τὸ κλεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον. Iph. T. 972. ἐς ἁγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον. (Aeschyl. Choëph. 1035—7. προσίξομαι Μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα Λοξίου πέδον, Πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον, de distinctione ambigi potest.) Sed quum saepissime in fine senariorum tragicorum occurrat vox πέδον, non mirum si in alienum locum invasit, ut in Eurip. Med. 1356. (1326. Elmslei.) pro σπέος aut πέτραν. Dobree in Addendis.]

773. Scholia excerpens Suidas v. Κέκροψ, servat ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι, quae sine causa solicitat Hemsterhusius. Verte "connubiis certis et notis conjungi," ut ἀναφανδὸν ὄπυε Iliad. π. 178. Opponuntur 1. φανερῶς et μὴ γινωσκομένου, 2. μιᾷ στοιχεῖν et ὡς ἔτυχε, quod valet "promiscue," non "palam," ut Hemsterhusius. Vide, si tanti est, Valckenaerium ad Herodot. IV. 172. Hutchinson. ad Xenoph. Anabas. V. 4. 34. p. 376. ed. Cant. [De Schol. vide Toup. ad Suid. T. I. p. 353. et Porsonum p. 455. Dobree in Addendis.]

774. τὰς—ξυμφοράς] ξυμ. A. 1. B. τὴν—ξυμφορὰν 2.

συμφορὰς Elb. Dorv.

o

775. ἐλάνθανεν 5. (o ejusdem manus, eodem tempore).

777. ὃ τλήμων]

ὁ τλήμων edd. et plerique mss. in quibus Rav. Borg. 5. 6. In E. o in ω mutatum ab alio; contra in Dorv. ὦ in ὁ ab ipso scriba. ὦ probat Hemsterhusius, quicum distinguit Porsonus post οὐδέν. Vide Adverss. p. 222.

778. οὐδ'—οὐδὲ *edd. tres primae, Brunck. cum* 5. οὐδ'—οὔτε *Invern.* ὡς δ'—οὐδὲ 6. *Lege* οὔτ'—οὔτε.

779. πάντα om. A. 1. B. non 2.

αὐτὰ *tres primae, mss. certe Rav.* 5. *qui* πάντα *servat, et* 6. αὖ τὰ *edidit Brunckius ex sententia Bentleii et Hemsterhusii.* ἀλλὰ ταῦτα *Dorv. (ita notat Hemsterhus.)* ἀνατρέψας *Elb.*

780. τολοιπὸν *Ald.*

781. πονηροῖσιν ἐδίδουν *Par.* 2827.

782. βάλλ' ἐς κόρακας] *In ed.* 1532. *notat,* οὐκ ἐς videtur legisse Suidas. *Nempe is v.* φλᾶν *post* εὔνοιάν τινα *addit,* καὶ οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε. *Sed mutilum esse Suidae locum, et ista e Pac.* 499. *citari suspicor. In Suid. ms. (ibidem scilicet) citari* χαλεπὸν—εὔνοιάν τινα *monet Porsonus.*

βάλ' *Par.* 2827. *Elb.*

783. ὀσφραινόμενοι Tiber. Hemsterhus. ad Lucian. Timon. 45. p. 147. οἱ φαινόμενοι] sic Suid. ms.

785. ἐνδεικνύμενοὶ] Lege, ut vitetur hiatus, ἐνδεικνύμενος. ἐνδεικνύμενος 1. B. Suid. ed. ms. non 2.

ἐνδεικνύμενοι *tres primae, edd. Br. Inv. quomodo* 5. 6. *Gl.* 6. δεικνύοντες. -ος *tres Cantabb. Arund. Probat Porsonus ad Phoen.* 1263. *Sic Bentleius.* ἕκαστος εἰς εὖ. *Dorv.*

788. χαίρετε] -τον A. 1. 2. B.

χαίρετε *tres primae, Rav. Borg. Arund.* 1. 2. 3. 4. 6. *et Dorv. proculdubio.* χαίρετον *B. Brunck. Gl. supra* ὦ φ. ἀ. *in Dorv.* Πλοῦτε καὶ σὺ Χρεμύλε, *in C.* Πλοῦτε, *probante Brunckio, qui sententiam suam ope Suidae confirmare studet;* "Ανερ: παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ φίλτατε ἄνερ. χρῆσις τοῦ ἄνερ, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς εὑρέθη κλητική, ὥσπερ ἐκεῖ ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ (*Iliad.* ω. 725.) ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο: — *Sed cum Porsono referenda est Suidae nota ad v.* 1026. *(Obiter nota frustra culpari lexicographum, cujus verba sunt corrupta, sensus perspicuus; "In Aristophanis loco "ἄνερ non significat maritum, ut plerumque solet,*

"*tum alibi, tum apud Homerum.*") *In* 4. Χρ. *quod post* ἀνδρῶν *additum est, provenit e gl.* χρεμύλε *vel ad* φίλτατ', *vel ad prius* σύ. *Recte* Χρεμύλε. Πλοῦτε, *supra* καὶ σὺ καὶ σὺ *in D. modo per* φίλτατ' *intelligas Chremylum.*

789. φέρε νυν *Ald. Pors.* νῦν *Br. Inv.*

790. *Post* λαβοῦσα *interrogat Ald.*

791. εἰς *Ald. Inv.* ἐς *Br.*

793. *Corrupte Dorv.*

794. ταῦτα] δῆτα A. 1. B. non 2.

η

δέξῃ ταῦτα *Ald. J.* 2. δέξει ταῦτα *Ar.* ταῦτα 6. *et Dorv. proculdubio.* ταυτὶ *J.* 1. δέξει δῆτα *Rav. Borg.* δῆτα *A. B. C. Par.* 2827. *Ammonius v.* καταχύματα, *ubi nunc legitur* δή, *levi errore. Sed hunc exscribens Magister* ταῦτα *habet.*

795. ἑστίαν *Ald.* ἑστίαν *Porson.*

796. *Citat Suidas v.* φόρτος. *In* 5. *primo* 796. *ante* 794. *sed nunc ibi del. et suo loco repos. ab alio, ut potius videtur.* φόρτος *forsan hinc habet Eustath.* ὀδ. γ. *p.* 1469, 49=130, 26.

798. δεομένοις *sed gl.* θεαταῖς *Dorv.*

799. τούτοισιν] -οις 2. non 1.

προβάλλοντ' *Par.* 2827. *cum gl.* προθέντα, *et Dorv. cum gl.* προτείνοντα. τούτοισιν ἐπαναγκάζειν *edd. mss.* (τούτοις *Arund. Dorv.* 6.) τούτοις ἐπαναγγάζειν 5. τούτοις εἶτ' ἀ. *Rav.*

800. ὡς] ὁ 2. et pro v. l. ut puto, 1. ὡς δεξίνικος sch. marg. B. γρ. ὁ B. inter l.

δὲ ξένικος] δὲ ξεινικος A. 1. B.

οὑτοσὶ] οὑτωσί 1.

ὡς δὲ ξένικος *tres primae.* δεξίνικος (*vel forsan* δεξίνικος *ut plane E.*) *Rav. Borg. Arund. A. C.*

ὁ

δεξήνικος *B.* δεξύνοικος *D.* δὲ ξίνικος *Dorv.* (ὁ *suprasc. ad nom. propr.* Ξίνικος *indicandum.*) ὁ δὲ ξίνικος 5. *sine* ὡς, *et in marg.* γρ. ὡς S' ὅτι: *rubrica, ab eo qui glossas. Ista valent,* γράφεται ὡς, καὶ ὅτι,

i. e. "*Alii legunt* ὡς, *quod hic significat* ὅτι." *Scholio, quod ipsum glossatoris esse videtur, praefixum* ὡς δὲ ξένικος. ὡς δὲ ξύνοικος 6. *Fluctuat Bentleius inter* ὡς Δεξίνικος, ὁ δὲ Ξένοικος, *et, quod vix credas,* ὄχλος δὲ ξενικός.

Post 800. XOPOY *tantum tres primae. Vide schol. ad* 771. *λείπει ωἰδὴ XOPOY* *Porsonus.*

801. τὰς ἰσχάδας] τῶν ἰσχάδων Suid. ms. in v. *Speciosa lectio, vide Ach.* 805.

802. ἔστ'] ἔστιν 1.

804—5. *Suidas* v. ἐπεισπέπαικεν, *Magister* v. παίω.

806. τι] που A. 1. 2. B.

οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμά τι *tres primae, et Arund.* 6. *ut puto, certe* πρᾶγμά τι *ambo.* πρᾶγμά που *A. B. C.* 5. *Borg. Par.* 2827. πρᾶγμα δὴ *Rav.* ἡδύ ἐστι *C.* ἐστιν *om. ed. Invern. Versum damnat Bentleius, obsecutis Brunckio et Porsono, non Hemsterhusio. Quod hic proponit,* ὄντως, *forsan ita verum est, ut exstiterit aliquando scholion ad* 802. ὄντως ἡδὺ πρᾶγμά ἐστι τὸ πλουτεῖν, *unde fluxerit noster senarius. Sed non premenda est Boissonadii mei sententia.* "*Quam adfert rationem Brunckius* "*e scriptura codicis C. est absona, nihilque facit* "*ad rem.*" *Nempe ex eo quod in C. versui praefixum est* Γ νω̄ *i. e.* γνωμικόν. *Quo sane nil potuit dici futilius.* "*Equidem versum cum reliquis o-*"*ptime cohaerere reor. Difficultas est in* οὕτω, "*quod non ceperunt eximii editores.* ἡμῖν γὰρ "ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν | ἐπεισπέπαικεν ΟΥ-"ΔΕΝ ΗΔΙΚΗΚΟΣΙΝ. | ΟΥΤΩ τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ "πρᾶγμά τι. *Nihil planius.* οὕτω, *nempe,* Cum ni-"*hil feceris injusti, divitiis pollere res est jucunda:* "*sed illis qui sibi consciunt mali aliquid,* τὸ πλου-"τεῖν ἀνιαρόν ἐστι πρᾶγμά τι." *Hactenus vir egregius, in literis ad me scriptis.* [Boissonadius suam sententiam protulerat, *mss. du Roi* X. p. 296. *Dobree in Addendis.*] [Conf. indic. in Commentarios vol. VI. p. 571. *Dindorf.*]

807. ἡ μὲν σιπύη μεστή ἐστι] ἡ μ. γὰρ σ. 2. non 1. B. μεστή τις Suid. ms. σιπύη.

μὲν γὰρ *C. et forsan alii, certe* 5. *Huc respicit Alciphron* III. 14.

808. ἀμφορῆς] -εῖς 1. 2. B.

ἀμφορῆς *Ald. edd. Br. Inv.* -ρεῖς *A. B. C. D. Elb. Par.* 2827. *Dorv.* ἀνθοσίμου *Elb.*

812. ὑπερῷον *Ald.* ὑπερῶον *Porson.*

813. *Citant Suid. v.* ὀξὶς, *Magister v.* λοπάδιον, *schol. Luciani T.* II. *p.* 65. *Respicit Eustath. citatus ad* 536.

814. σαθρούς *E.*

815. ἰχθυηρούς] η om. 1. non 2.

816. ὁ δ' ἰπνὸς] ἰπνὸς γέγον' ἡμῖν Dawes. Misc. Crit. p. 199. De sensu τοῦ ἰπνὸς vide Toup. in Suid. II. p. 36. (*Tom.* I. *p.* 269. *ed. Ox.*) γέγονεν Athenaeus VI. 4. p. 229. Supra ἐλεφάντινος, ἐγένετο

λ

gl. 1. γέγονε δη 2. γέγον' pro ἡμῖν Suid. ms. (*v.* ἴπνια *scilicet.*)

ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξ. ἐλ. *edd. tres primae, et codices tantum non omnes, Arund.* 5. 6. ὁ δεῖπνος γέγονεν ἐξ. ἐλ. *Athenaei codices* VI. *p.* 229. *F. i. e.* ὁ δὲ ἰπνὸς *vel* ἴπνος *ut recte monet Schweighaeuserus.* ὁ δ' ἰπνὸς γέγον' ἡμῖν ἐξ. ἐλ. *Rav. Contra e Pollucis verbis* X. 155. ἐν δὲ Πλούτῳ εἰπὼν τὴν μυάγραν καλεῖ, (Ἀριστοφάνης *sc.*) *Jungermannus et Bentleius* ἰπὸς ἡμῖν. [Conjecisse olim se ὁ δ' ἰπνός γε γέγονεν ἐξ. ἐλ. sed viso Ravennate in Dawesii emendatione acquievisse narravit Porsonus. Quod ad vocis sensum attinet, ipse persuasum habeo intelligi culinam; in qua scilicet lignea omnia in ebur fuerint versa. Dicitur ἰπνὸς ἐλεφάντινος, ut λύρα, σκιαδίσκη ἐλεφαντίνη, στέφανος χρυσοῦς, et similia. Hic etiam valet aliquid rerum ordo, de quo dixi ad 1116. et in addendis. *Dobree in Addendis.*]

817. Suid. ἄρτια.

Citant Pollux IX. 58. 101. *Suidas v.* στατήρ. [Citat Schol. Ruhnkenianus Platonis ad Lysid. p.

107. E. Laemar. ἠρτιάζομεν Pollux Aldi priore loco. *Dobree in Addendis.*]

818, 9. Suidas vv. ἀπεψησάμην, ἀποψώμενον. ἀποψώμεσθα] -όμεθα 2. -ώμεθα 1. *Comparat Porsonus Pac.* 1227—9. *et schol. Machonem Athen.* XIII. *p.* 578. *E. Vide Phrynichum Bekkeri p.* 26. *v.* ἀποψᾶσθαι.

819. ὑπὸ τῆς τρ. *Junt.* 1. *Citat Suid. v.* σκορόδιοις.

820. Suidas βουθυτεῖ.

βουθυτεῖν, *sed gl.* θυσίαν ποιεῖ, *Dorv.*

820—1. *Eustath.* ὁδ. λ. *p.* 1676, 59=425, 29.

822. ἦν ἔνδον μένειν 2. non 1.

ἐ. ὁ κ. ἔξω 6. οὐχ' *Ald. Respicit Eustath.* ὁδ. μ. *p.* 1719, 1.=484, 12.

823. ἦν ἔν. μ. ἔδ. γάρ μου τὰ β. 5.

824. *Lex. SG. Bekkeri p.* 368. Ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ: οὕτω συντάσσουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ. καὶ γὰρ Λυσίας οὕτω κέχρηται, καὶ Πλάτων. ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, "ἕπου" φησὶ "μετ' ἐμοῦ παιδάριον." καὶ Μένανδρος, "νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενὴς ἕποιτ' ἀεί." κἀν τῇ Παρακαταθήκῃ "συνακολούθει μεθ' ἡμῶν" φησίν: — ἀκολουθεῖν μετὰ *e Platone Menex. fin. citat Scholiastes; addunt viri docti Thucyd.* VII. 57. *p.* 485, 66. *Lysiam c. Eratosth. p.* 121, 15. *HSt. Funeb. p.* 193, 17. *c Autocrat. apud Phrynich. Pauwii p.* 154. *quo respiciunt Lex. SG. modo citatus, et Antiatticista p.* 82, 21. *Cebet. Tab. p.* 55. *Gron.*=350. *Schw. Isocrat. De Pace p.* 168. *C. HSt. Plataic. pp.* 299. *C.* 301. *D. Demosth. c. Androt. p.* 394, 86=608, 14. (*vel c. Timocr. p.* 472, 257=750, 24.) *c. Neaer. p.* 742, 170=1382, 8. ἕπεσθαι μετὰ *afferunt e Platone Menex. init. p.* 235. *B. HSt. Xenophonte Hell.* V. 2. 19=525, 7. *HSt. Sed quod ex eodem citat HSt. Thes.* I. *p.* 1220. *F.* μετὰ τοῦ ἀδικουμένου ἕπεσθαι, *alienum est, quum in Cyrop.* II. 4. 7=*p.* 54, 17. ἕσεσθαι *ex aliis libris ipse bis ediderit. Vide Priscianum citatum ad* 504. [ἀκολουθεῖν μετὰ Antiphanes Athen.

III. p. 98. F. XIII. p. 565. F. *Dobree in Addendis.*]

825. ἴωμεν] ἴκωμεν B. 1. ut fuisse videtur in 2.

In tribus primis edd. non loquitur Chremylus ante 966. *Καρ.* 825—55. *semper tres primae, B. Χρ. A. C. D. E. Dorv.* (*et* 825—50. *certe Arund.* 6.) *edd. Brunck. Invern. et* 825, 7. *Porsonus, cujus apographum desinit in* δῆλον ὅτι. *Χρ.* 825—41. *Καρ.* 845—50. *habet* 5. *et hic* ἴωμεν *ab initio. Scholiastes;* ᾧ (*Justo*) *διαλέγεται ἢ ὁ Χρεμύλος ἢ ὁ οἰκέτης. Sch. ad* 802. ἐξάγει εὐθὺς (*post* 823.) αὐτὸν (*Chremylum*) συντυχεῖν, ὡς μέν τινες, τῷ δικαίῳ. ἄτοπον γὰρ εἶναί φασιν καὶ ἀπρεπὲς, ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ δίκαιον ὁμιλεῖν μετὰ δούλου. ὡς δ' ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὕρηται, τῇ γραΐ, *quae Hemsterhusium valde torserunt, neque ego prorsus expedio; sed suspicor sensum esse, "In antiquis exemplaribus non com-"paret Chremyli persona ante* 966. *Sed junio-"res aliqui, indecorum rati, si Justus cum servo "familiariter colloqueretur, herum introduxerunt "statim* 825." *Schol. ad* 885. τοῦτο δὲ ὁ ἕτερος πρεσβύτης λέγει. *Adesse igitur putabat Chremylum. Vide Hemsterh. pp.* 270. 292. 535.

827. δηλονότι *junctim D. probante Brunckio.*

828. δέῃ *Ald.* δέει *A. C. Dorv. HStephanus Thes. T.* II. *p.* 1152. *B.*

α
οι

829. μοὐστὶν] μοι A. 1. μ B.

μοὐστὶν *tres primae, A. B.* μοι ἐστὶν *C. Dorv.* μοι 'στιν *D. edd. Br. Inv. Pronomen om. Elb.*

832. πρὸς] εἰς A. 1. B. non 2.

νομ. εἶ. 5.

833. ἀπέλιπε] -ον 1. non 2. ἐπέλιπον A. B.

ἀπέλιπε *vel* -εν *tres primae, B. D. Dorv. Arund.* 6. *Gl.* ἀφῆκεν 6. ἀπέλιπον *C.* ἐπέλιπεν (*vel* -πε) *Rav. Borg. Paris.* 2827. *A. quomodo conjecerat Kusterus, et ante eum H. Stephanus Thes. T.* II. *p.* 665. *A. B. In* ἀπέλιπον *vel* ἐπέλιπον *syntaxin laborare cen-*

set Porsonus ad Hec. 1141. *Per se optimum* ἀπέλιπεν. *Isocrates ad Demonic. p.* 5. *E. apud Hemsterhusium;* τὰ μὲν γὰρ (χρήματα) ταχέως ἀπολείπει, τὰ δὲ (ἀκούσματα) πάντα τὸν χρόνον παραμένει. *Sed* ἀπολείπειν *est* deserere, *ut* 104. 447. 495. 1149. ἐπιλείπειν deficere, *quod poscit sensus.*

834. οἶσθ' 1. ἦσθ' 2.

Versus deest Dorv. Hunc habet, sequentem om. Rav. Post ἄθλιος *interrogat Ald.*

836. εὐεργέτησα 2.

εὐηργέτησα *tres primae, Brunck. Inv. Arund.* 6. εὐεργέτησα *Dorv.* 5. *quod ubique reponendum puto, nisi mavis* ηὐεργέτησα.

838. μ' ὁρᾶν ἔτι 6.

859. κατεγέλων γ'] σ' ex em. 2. γ' om. A. 1. B. γ' *om. et gl.* σου, 5. *Habet* 6.

840. ὧν ἤδη τῶν Suid. ms. v. αὐχμεῖς. ubi mox ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον. *Ed. Med.* ἤδη *et om.* μ'. Plato Menon. init. αὐχμός τις τῆς σοφίας.

"*Hemsterhusii notae lucem affundet Scholion* "*ineditum, quod profero e Cod. C.* Τὸ ὢν ἢ ἀντὶ "τοῦ οὖν νοητέον, τρεπομένης Δωρικῶς τῆς ου διφθόγ- "γου εἰς ωμέγα· ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχων, οὕτω. ἀπώλεσε "γὰρ ἐμὲ αὐχμὸς τῶν σκευαρίων ὢν καὶ ὑπάρχων ἐμοί. "πέπρακα γὰρ ταῦτα, καὶ διὰ τοῦτο εἰς γέλωτα πᾶσι "προὐκείμην. Παρὰ τὸ μὴ ἔχειν τὰ σκευάριά τι, ἀπο- "λώλειν. ἐχόντων γάρ τι τῶν σκευαρίων, ἤδη ἠρδευόμην. "διακρίνων δ' οὕτω αὖος καὶ ξηρὸς ἦν ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς "πενίας, ὃ γοῦν ἔπασχεν ὁ δίκαιος οὗτος, ἀντιστρόφως "τοῦτο τὰ σκευάρια, φησὶν, ἀπώλεσεν." — Brunck. *Lege,* διακένων δ' ὄντων—ὁ δίκαιος αὐτός. *Ista,* Παρὰ τὸ—*spectant lectionem* ὧν. *Omittebat scil. scholiastes* μ' *cum Suida, et* σκευαρίων *ad* ἀπώλεσε *referebat, per constructionem Atticam. Unde Scholiastes editus ita fere corrigendus;* * * ξηρὸς γενόμενος ὑπὸ πενίας * * Ἀττικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπώλεσε τὰ σκευάρια. *Apud Suidam* ἤδη *natum videtur e glossa,* ὑπάρχων ἢ δή, *supra* ων. *Cum Platone compara Synesium de Insomn. fin.* τοσοῦτος ἄρα νοῦ μὲν αὐχμὸς, ἐπομβρία δὲ λέξεων τοὺς ἀνθρώπους κατέσχεν,

Plutarchum de Orac. def. p. 411. F. τὴν Βοιωτίαν— νῦν ἐπιλέλοιπε κομιδῆ (τὰ χρηστήρια) καθάπερ νάματα, καὶ πολὺς ἐπέσχηκε μαντικῆς αὐχμὸς τὴν χώραν.

843. *πρὸς τῶν θεῶν edd. et mss. in quibus Rav. Borg. Arund. 5. (hic ex em. ej. m.) 6. πρὸς τὸν θεὸν Brunckius ex Hemsterhusii emendatione, quae movisse certe videtur Porsonum ad 458. Atque ita Cantab. unus, sed statim mutavit. Antiatticista Bekkeri, p. 89. Δύναται: οἷον, τί δύναται ἥδε ἡ λέξις; ὁ στατὴρ πόσους ὀβολοὺς δύναται;*

846. *μῶν οὖν ἐμυήθης]* οὖν om. A. 1. B. non 2.

μῶν οὖν ἐμυήθης edd. Borg. Ar. 5. 6. ἐμνήσθης Dorv. μῶν ἐνεμυήθης) Rav. Cant. 3. quod vel ex conjectura reponendum esset, etsi per se bonum μῶν οὖν, ut Pac. 526. Eurip. Androm. 82. ubi vide Musgravium.*

847. *τριακέδεκα* 1.

Citant Magister v. ῥιγέω, et Gramm. August. Hermanni p. 588.

848. Suidas *ἀνατρητοὺς.*

849. *τοῦτ' Dorv. ἀναθύσων, et om. οὖν, Elb.*

850. *τῷ θεῷ δῶρα* A. 1. non 2. cum A. cons. B. *χαρίεν γ' ἦ. τῷ θ. φ. δῶρα Dorv. τῶ θεῶ δῶρα* 6.

851. *κακοδαίμων ἐγὼ* A. *ἐγὼ* gl. in B.

ἐγὼ ἀπ
κακοδαίμων 5. (*ἐγὼ postea ab eodem*). *ὄλωλα* (*ἀπ rub.*) *Par.* 2827.

852. *τρισκ. edd. primae, Br. Inv. τρὶς κ. Arund. 5. 6. quomodo Porsonus praef. Hec. p. 50. Etiam in Ach. 1023. disjunxit Elmsleius. Sed compositum τρισκακοδαίμων agnoscit Pollux* VI. 165.

853. *καὶ ἰοὺ ἰού* A. 1. 2. B.

καὶ ἰοὺ ἰού Junt. 1. Rav. Elb. Dorv. 6. non Arund. [Boissonadius; "Ovid. A. A. II. 447. *O*

---

*) *ἐμμυεῖσθαι* nondum in lexica relatum. In Iuliani Orat. VII. p. 238. A. *ἐκμυηθῆναι* malim in *ἐμμυηθῆναι* mutari quam, quod Wyttenbachio placuit, *μυηθῆναι. Dindorf.*

quater et quoties numero comprendere non est Felicem!" Dobree in Addendis.]

854. *συγκ. Ald. Citat Suid. v. πολυφόρῳ.*

855. *Κα.*] *Χρ.* A. et in sequentibus ubi notavi. (*i. e.* 864. 869. 870. 875. *et forsan* 861. *pro Δι.*) *Χρ.* 2.

Καρ. tres primae. Χρ. Dorv. 5. *Brunckius e tribus mss. et Invernizius.*

856. *τίς ποτ' Dorv. ἄνθρωπος tres primae et Inverniz. ὦνθρ. Brunck. in addendis, post Hemsterhusium.*

858. *Citat Gramm. August. Hermanni p.* 585.

859. *τουτονὶ* 2.

τὸν θεὸν om. Dorv.

860. *μὴ λίπωσιν*] *μὴ 'λλίπωσιν* Dawes. Misc. Crit. p. 210. *μὴ λίπωσιν* superscripto *ἐπιλίπωσιν* MS. Barocc. 45. *apud Burgess. p.* XLIII. *scilicet. ἥνπερ*] *περ* om. A. 1. B. non 2.

λίπωσιν edd. mss. in quibus 5. 6. *Arund. Hic λίπωσειν* (sic) *ni fallor. In* 5. *ἐπιλίπωσι gl. λείπωσιν male citat HSteph. Thes.* II. *p.* 663. *B. 'κλίπωσιν mavult Kusterus, 'πιλίπωσιν Hemsterhusius. 'λλίπωσιν edd. Br. Inv.*

861. *Δι.*] *Χρ.* 2. B. *ἐγὼ δὲ σχ.* B. 1. non 2. *γιγνώσκειν* B.

Δίκ. tres primae, D. et Dorv. ut videtur, Brunck. Invern. Χρ. A. B. C. E. U. 5. 6. *ἐγὼ δὲ σ. Elb.* 6. *δὲ non habet* 5. *γινώσκειν Ald. σχεδὸν omittit Priscianus Aldi* XVIII. *fol.* 228. *a. totum locum ed. Putsch.*

863. *Citat Suid. v. κόμμα.* [Vide Suid. v. *πονηροῖς κἀκ π.* in fine. *Dobree in Addendis.*]

864. *Κα.*] *Δι.* 2. *ποιῶν*] *ποῶν* B. *ι* a m. rec.

Καρ. tres primae, A. B. C. E. et ex em. 5. *Χρ. D. Dorv. Brunck. Inv. τοίνυν καλῶς Dorv. ποιῶν γ' Elb.*

865. *ἡμᾶς ἅπαντας* B.

ἅπαντας ἡμᾶς *tres primae, Brunck. Inv.* 6. *Versui praef.* Ἕτερος ἄδικος συκοφάντης *Rav.* Ἕτερος συκ. *B. D. E. Dorv.* 5.

866. ποιήσει *Elb.*

867. *In schedis,* πάλιν ἐξ ἀρχῆς. Diodor. Sicul. l. 10. p. 14. Plato Gorg. p. 489. D. *HSteph.* (205. *Routh.*) Plut. 867. Pac. 996. Mnesimach. Athenaei IX. p. 403. A. *Adde Aeschin. F. L. p.* 51, 42. *HSt. Epicraten Athen.* II. *p.* 59. *F. ex em. Porsoni apud R. Walpole, Com. Fr. p.* 20. *qui cum censore* (*M. R. March* 1806. *p.* 251.) *suppeditat Plut.* 221. *Pac.* 1327. *Pherecr. Athen.* VI. *p.* 269. *C.* αὖθις ἐξ ἀ. *Menand. Stob. p.* 565, 52=443. *Gr. Suid. v.* αὖθις.

868. ἐστὶν] ἔστ᾽ 2.

ἔστιν ἐνίους 6.

869. Κα.] Χρ. 2. et mox. (*i. e.* 870. 873. *ut videtur.*) δῆτα om. A. 2.

869—70. Κα. *bis tres primae, Χρ. Brunckius e tribus mss. Invernizius, Dorv.* 5. δῆτα ταῦτ᾽ *tres primae.* δῆτα τοῦτ᾽ *e Rav. et Borg. notat Invernizius.* ταῦτα δῆτ᾽ *Brunckius, et sic Dorv.*

871. οὔμενουν *Ald. J.* 2. οὔμεν οὖν *Junt.* 1. οὐμενοῦν *Br. Inv.* οὐδεὲν *Scaliger. Vide ad* 362.

873. δάματερ (η rub. sup.) 2.

873—4. Καρ. ὡς *cum tribus primis Dorv. et primo* 5. *nunc Χρ. emendatum, et* Καρ. *additum ante* δῆλον, *nescio an a m. pr. Δι.* δῆλον *Junt.* 1. *E. ed. Kuster.* Χρ. ὡς, *et Δι.* δῆλον 6. Χρ. δῆλον *Paris.* 2827. *Personam ante* δῆλον *om. Ald. Junt.* 2. *edd. Port. Brunck. Inv. A. B. C. D. Dorv. sed in hoc spatium relictum.* Δάματερ *hinc vel ex* 555. *habet Eustath. Il.* α. *p.* 12, 6. *Od.* α. *p.* 1385, 53. υ. *p.* 1892, 43=9, 49: 12, 45: 735, 19.

874. Δι.] Κα. A. om. 1. 2.

Schol. describit Suid. v. βουλιμιᾶ.

876—7. *Suidas vv.* ἐπὶ τροχοῦ, τροχισθεῖσα.

877. *Χρ. οἰμ. C. Καρ. 5. ἄρα tres primae.*

878. *νὴ δία*, om. *τὸν*, A. B.

Δικ. servat 5. hic et 884.

879, 80. *ὅτι*] *οὗτοσὶ, εἰ* A. B. 1. *οὑτοσὶν, εἰ* 2. *servato scilicet ἔσθ'.)*

ἄ. τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτι | τοὺς Ald. Junt. 1. *Cant.* 1. 3. *et a m. pr.* 2. *Arund. (nisi quod Ἕλλησι)* 6. *et forsan Par.* 2827. *et Victorii codex aut codices. In* 6. *versus ita divisi; σωτῆρα | — θ. ἔσθ' | ὅτι τ. sed passim ita turbat iste codex. Gl. ὑπάρχει διότι. Corrector in Cant.* 2. *γρ. καὶ ἔσθ' οὗτος, forsan pro οὑτοσὶ, ut habuerit codex unde fluxit annotatio, ὁ θ. ἔσθ' οὑτοσὶ | ὅτι τοὺς quomodo fere Cant.* 4. *corrupit manus recentior. Vide collationem. ὁ θ. ἔσθ' οὑτοσὶ | εἰ τοὺς Junt.* 2. *quinque Brunckiani, nisi forte versus aliter dividunt (unus οὑτοσὶν εἰ cum Harl.* 5. *qui hic omnino cum Porsoni* 2. *consentit) Rav. Borg. (hi saltim quod ad literas, quum ἔ. οὑτοσισι τ. (sic) enotet Invernizius). ὁ θεὸς ἔσθ' οὗτος εἰ | τοὺς Elb. ut videtur. (ἔ. οὕτοσι τ. sic, Beckius, suone an Trendelenburgii errore non dixerim.) α. τ. ε. οὑτοσὶν ἔσθ' ὁ θεὺς | εἰ τοὺς Dorv. cum gl. ἐπεὶ supra εἰ. α. τ. ἕλλησιν οὗτος ὁ θεὸς | εἰ τοὺς Cantab.* 4. *a manu prima, et gl. ἐπεὶ supra εἰ, sed ut puto ab illo qui textum refinxit. Recepi emendationem Brunckii. Vulgatum citat Elmsleius ad Ach.* 633. *ob ἄξιος. De εἰ et ὅτι vide eundem ibid.* 538.

881. *ὅμοι Ald.*

883. *χθὲς* 1. 2.

ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ]

ἴδον A. C. εἶδον B. D. ἔχοντά σ' εἶδον E.

884—5. *Suidas v. προτιμᾶν, ubi τὸν pro τονδὶ Med.*

885. *Εὐδήμου Rav. Borg. Εὐδρόμου Elb. et Dorv. hic etiam in sch. Antiphanis fragmentum apud Athen.* III. *p.* 123. *B. dudum ante Kusterum et Brunckium contulerat summus Scaliger apud Hemsterh.*

886. *Αλλ' οὐκ ἔνεστι*] *οὐ περίεσται* Dawes. Miscell. Crit. p. 211. *οὐκ ἂν ἐστὶ* Toup. in Suid. II. p. 196. (=465. *Oxon.*) vulgatum defendente Reiskio. *οὐκ ἔστι* Suid. ed. Med. v. *Ἀλλ' οὐκ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος*] sic Suid. *ἀλλ' οὐκ.* ms. *Οὐκ ἔστι* om. ms.

Καρ. tres primae, A. B. C. E. 5. 6. Χρ. D. Dorv. edd. Br. Inv. ἔνεστι edd. mss. in quibus Rav. Borg. Dorv. ἔστι Suidae ed. Med. in νν. ἀλλ' οὐκ et οὐκ ἔστι, hoc recte, ut e literarum serie liquet. δείγματος Arund. Cetera ut edd. primariae habent Arund. 5. 6. nisi forte personam mutant Arund. 6. Scholiastes primus legit Καρ. et ἔστι. Alter, (ἀλλ' οὐκ ἰσχύει etc.) Αιτ. et ἔστι. Quomodo in praecedentibus personas constituerit, disquirant alii. Tertius (λέγει ἐν ἤθει etc.) ἔνεστι, et Καρ. ut patet e Suida v. ἀλλ'. Quartus (λέγει ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄκος etc.) ἔστι. Ultimus, (μὴ λάβῃς etc.) ἔστι, quamvis in hoc ipso scholio dent Cant. 2. 4. οὕτως· ἀλλ' οὐκ ἔνεστιν. Ex his οὐκ ἂν ἐστὶ effecit Hemsterhusius, non ut Aristophanis verba, sed ut scholiastarum lectionem. Pro emendatione et palmaria et sua venditat Toupius ad Suid. Part. II. p. 466. cui obsecutus est Brunckius. Soloecum esse ἂν cum praesenti indicativo monet Porsonus ad Toupii locum, (vel ad Pac. 1302.) et ad Nub. 647. 1472. Vide etiam ad Nub. 394. Ach. 873. In Euripid. Antiop. fr. 3. Stobaei codices apud Heeren. p. 122. habent ἐστι μὴ κ. unde malim, δείκνυσι δ' ἡμῶν ὅστις ἔστ', ἢ μὴ, κακός. Forsan audacior aliquis tentarit, χρόνῳ δὲ δείκνυσ' ὅστις ἔσθ' ἡμῶν κακός. In Av. 1069. jampridem correxi πάνθ' ὅσαπερ ἔστιν, et 1064. παμφάγοις, quum in πᾶς et ejus compositis ludat poeta. In Nub. 1150. ἥντιν' ἂν βούλει e parte mss. Hermannus! Quod ad hunc locum attinet, recte Porsonus ad Toupium, "frustra emendare Toupius, explicare Reiskius satagunt." Equidem puto excidisse quaedam. Qui supplere volet, meminerit sensum esse, Nullum reperias contra sycophantae morsum, *ut Brunckius; non ut Berglerus,* Non inest ei remedium contra sycophantae morsum. *Euripides Androm. 268.*

δεινὸν δ' ἑρπετῶν μὲν ἀγρίων | ἄκη βροτοῖς θεῶν ἐγκατασπεῖσαί τινα, | ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω, | οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω | κακῆς· τοιοῦτον ἐσμὲν ἀνθρώποις κακόν. *Quem locum comparat Gatakerus A. M. P. p.* 491. *B. ab Hemsterhusio in mss. citatus. Simili orationis forma utitur Euripides Med.* 516. *Diogenes Cynicus,* ἐρωτηθεὶς τί τῶν θηρίων κάκιστα δάκνει, ἔφη, τῶν μὲν ἀγρίων συκοφάντης, τῶν δὲ ἡμέρων, κόλαξ, *Laërt.* VI. 51. *Thesmoph.* 557. *citat Berglerus:* ὑπὸ λίθῳ γὰρ | παντί που χρὴ, | μὴ δάκῃ ῥήτωρ, ἀθρεῖν. *Meam de hoc Pluti loco sententiam gaudeo confirmari consensu doctissimi Kiddii ad Dawes. p.* 380. *qui de* ἄν *omnino consulendus p.* 166. *et addend. p* 608. *Lacunae suspicionem in Vesp.* 19. *subindicavi ad* 314. *In Eccles.* 731. *neque per ellipsin neque per aposiopesin te expedias; et parum absum quin defectum esse statuam.* (*Obiter nota,* θέλεις ἄν εἴ σώσαιμί σ' *in Euripidis loco Iph. T.* 582. *quae ex Eccles. defendit Marklandus, non meliora esse quam nostrum* ἄν ἔστι, *judice Schaefero, ad Bos. p.* 492. *ed. Ox.*) *In Eurip. Troad.* 862. ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ | Μενέλαός εἰμι, καὶ στράτευμ' Ἀχαικὸν [εἰς Τροίαν ἀγαγών.] ἦλθον δὲ Τροίαν, *etc. Versum edolare licebit ex Helen.* 401. *qui locus omnino conferendus. Sed in Bacch.* 1026. *ubi Med.* 54. *addere vult Porsonus, potius suspicor versum delendum, et finiendam orationem in* ὅμως, *ut in Aristoph. Acharn.* 955. *et in locis ab Elmsleio citatis.* [Boissonadius; "Philostratus Her. p. 314. οὐδὲ ὅφις ἐνταῦθα, οὐδὲ φαλάγγιον, οὐδὲ συκοφάντης ἡμῖν περὶ τοῦ ἀγροῦ ἐπιτίθεται." Ceterum in Eccles. 731. vulgatam defendit locus Lys. 307. οὐκοῦν ἄν εἰ τῷ μὲν ξύλῳ θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ, et reliqua, ubi similiter pendet ἄν. εἰ pro οὖν tacite ediderunt Kusterus et Brunckius, e mss. proculdubio. *Dobree in Addendis.*]

[ὁπότερος ἂν μέλλει reliquit Brunckius Ran. 1420. (1467. Kust.) In Pac. 1028. ὁπόσ' ἂν χρεὼν ἔστιν e Rav. Hermannus Doct. Metr. p. 418. (χρεὼν monosyllabon, quod forsan defendet ex Eur. Temen.

fr. 15.) Menander Stob. XXI. p. 176, 23. (86. Cl.) lege *κατὰ πολλά γ' ἐστί*, vel cum Porsono Adv. p. 292. *κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστί*. Vesp. 542. *λέγεις ἀληθες ἄν* corrupta. In Telete Stob. V. p. 69, 8. *οὐκ ἂν τὸ προσταττόμενον ὑπό σου ποιῶ;* lege *οὐ πᾶν*. De *ἄν* cum futuro vide ad Nub. 1136. Av. 853. *Dobree in Addendis.*]

887. *ἀλλ' οὐχ' ὕβρις* citat HSt. T. III. p. 1713. D. — *πολλὴ ταῦτ' ἐστί; tres primae, Arund.* 5. 6. *ταῦτ' ἐστὶ πολλὴ lib. L. Rav. Borg. ed. Brunck. ἀλλ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλὴ Hemsterhusius in addendis e Dorv. qui ἆρα pro gl.* [*ἀλλ'* in Dorv. e versu superiore ortum. In schedis olim Porsonus; *πολλή στι ταῦτα. Dobree in Addendis.*]

889. *ἐστὸν οὐδενὶ ἐνθάδε* 2.

ὠγαθῶν et ἔστιν Dorv. sed ἐστὲ gl.

890. *ἴσθ'*] *οἶσθ'* A. 1. et m. rec. B. non 2.

Καρ. tres primae, A. B. C. E. 5. *Χρ. D. Dorv. edd. Br. Inv. οἶσθ' Elb. Dorv. sed in hoc gl. γίνωσκε.*

891. *Citat Gr. August. Hermanni p.* 369.

892. *Δι.*] *Χρ.* 2. *ὡς δ' ἐπ'* 1. 2. B. *ἀληθείας* 1. 2.

Δι. tres primae, A. C. Καρ. B. Χρ. D. Dorv. 5. *edd. Br. Inv. ἀληθείας Par.* 2827. *ὡς δ' ἐπ' ἀληθεία* 5. *ex em. Primo -ας et forsan δὴ 'π'. Denique δ' ὑπ' ἀληθείας* 6. *Schol. in ed. Ald. ὥς γ' ἐπαληθεία: λείπει, δειπνεῖς: — Legendum δειπνήσεις vel δειπνήσαις, et forsan ὡς σύ γ' cum Hemsterhusio, qui distinxisse putat grammaticum post ἀληθεία. Certe σὺ et διαῤῥαγείης disjungebat. Interea cum Hemsterhusio corruptum puto versum.*

893. *μηδενός γ'* A. 1. B. non 2. *λιμοῦ πλέως* Lucian. *π. μισθ. συν.* I. p. 672, 61.

μηδενὸς ἐμπεπλησμένος tres primae, Arund. γ' inserunt A. E. 6. *forsan C. et Rav. et Borg. ut videtur. γ' habet* 5. *ex emendatione correctoris qui saepe textum refinxit, et quem suspicabar esse ipsum scribam. Sed alium esse, qui scriptioni vel affuit vel praefuit, satis patet ex* 1106—7. *qui suo loco*

hac ipsa manu scripti sunt. μηδενός γ' ἐμπλημένος *conjicit Brunckius, quod memini probare Porsonum ita fere vertentem,* May you burst — but not with eating. *Nempe* διαῤῥαγῆναι *per hyperbolen aliquando ponitur, ut Equit.* 698. κἀπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαῤῥαγῶ. *Alexis Athen.* VI. *p.* 258. *E. F.* εὐδαίμων ἐγώ· μὰ τὸν Δία | τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι | ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι, | ἀλλ' ὅτι διαῤῥαγήσομ' ἂν θεὸς θέλῃ. | τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν. *Phoenicides* X. *p.* 415. *E.* ἐσθίει | μέχρις ἂν διδῷ τις ἢ λάθῃ διαῤῥαγείς. *Anaxilas p.* 416. *E.* διαῤῥαγήτω χἄτερος δειπνῶν τις εὖ, | μὴ Κτησίας μόνος. *Quae loca indicat Porsonus in mss. Eustath. il.* ρ. *p.* 1121, 50=1164, 12. οὕτω παράσιτος νῆστις θνήσκων εὔξαιτ' ἂν κόρῳ διαῤῥαγῆναι. *Demosthenes Thrax apud Eundem od.* σ. *p.* 1833, 51. (651, 3.) κακόν τι πάνδημον, οἷος ἐσθίων ῥαγῆναι δι' ἡμέρας. *Nempe ne bene precari Sycophantae videri possit Chremylus, hanc* ἐπιδιόρθωσιν *addit. De* ἐμπλημένος *vide ad Eccl.* 56. *Cum Luciani loco confer Simocattam Ep.* 27. ἢ ἄλως λιμοῦ μοι πεπλήρωται.

894. δ' ἐστὶν *Dorv.*

895. *Citat Magister* ν. τέμαχος.

896. ὦ ὦ *sexies tres primae.* ὦ ὦ *sexies Brunck. Inv. quomodo volebat Is. Vossius.*

897. ὦ κακόδαιμον 2. gl. 1. γ' ἴσως] γ' hic 2. A. B. post τοιοῦτον v. seq. A. B. neutrum 1. (*Χρ.* καπ. *Κα.* τοῦ *B. in lib. Ask.*)

Καρ. ante κακόδ. *tres primae, D. Χρ. A. B. C. Dorv.* 5. *edd. Br. Inv.* ὦ κακόδ. 5. *in ipso textu. Δι.* τοῦ ψύχους γ' *tres primae, B. D. edd. Br. Inv. Καρ. A. C.* (*et forsan Dorv. nam apud Hemsterhusium p.* 292. 899. *pro* 897. *positum videtur.*) 5. γ' *habent A. B. D.* 5. 6. *omitt. C.* δ' *pro* γ' *Dorv. Priscianus Aldi* XVIII. *f.* 236. *b.* ὀσφραίνη τι καὶ ὀσφραίνομαι τοῦ ψύχους. *Pro quibus Putschius p.* 1193. ὀσφραίνω τοῦδε καὶ τόδε. Εὔπολις αἰξίν. Προσένεγκε μοι ἐγγὺς τὸ στόμα ὀσφραίνεσθαι τὸ σόν. *Lege*

ὀσφρέσθαι, cum Elmsleio ad Ach. 179. [KAP. τοῦ ψ. et schol. τινὲς δὲ ὁ Δίκαιος, Rav. apud Inv. in addendis. Dobree in Addendis.]

898. τοιοῦτον tres primae, B. C. D. 5. τοιοῦτόν γ' A. edd. Br. Inv. γ' habet 6. τοῦτο Dorv. sine γ' ut puto. ἀπέχεται Elb. Priscian. XVIII. f. 238. b. 6. Ald.=1199, 15. Putsch. "Attici, ἀμπέχεται τρι- "βύνιον ἐκεῖνος, κυκλόω ἀλφίτοις τὴν κάρδοπον." In Nub. 669. [νῦν] ἀλφίτοισί σου κυκλῶ τὴν κ. legisse videtur.

899. ἀνασχέτ' Ald. J. 2. ἀνάσχετ' J. 1. Par. 2827. Dorv. edd. Br. Inv. sed ambae ἀνασχετὸν 419. Interrogandi notam post ἐστὶν, plenam distinctionem post ἔμ' mallem. [Post θεοὶ potius interrogandum. Dobree in Addendis.]

900. ὡς ἔμ' 2. εἰς gl.

ὡς 6. et εἰς gl.

901. φιλόπολις ὢν καὶ χρηστὸς 2. non 1.

902. Δι.] Χρ. 2. B. et plerumque postea. (B. in lib. Ask. Χρ. pro Δι. 902—17.)

902—28. Δι. semper tres primae, E. 5. Χρ. semper B. D. Dorv. edd. Brunck. et Inverniz. e Rav. proculdubio. Vide eum ad 916. οὐδεὶς ἀνὴρ tres primae, Dorv. 5. 6. οὐδείς γ' A. edd. Br. Inv.

903. τοτὶ Ald.

905. Citat Suid. v. σκῆψις. γ' ὅταν] γ' om. 1.

χ' ὅταν Dorv. Suidas; Ἔμπορος εἰμὶ σκηπτόμενος: ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν προφασιζομένων etc. Quae dubitat Hemsterhusius utrum hinc aut ex Eccles. 1019. sumta sint, vel potius ex dramate deperdito. Quod si et in Suida et in Pseudo-Ulpiano ad Demosth. de Cherson. p. 57. n. 51. ed. Paris.=1159. Frft. vere corrigit vir summus ἔμπορος εἶναι σκήπτομαι, emergit ipsa fere lectio msti 6. sive Harleiani 6307. ἔμπορος εἶ; vel. Rem ipsam illustrabit Demosthenes c. Apatur. prop. init. πολλοὶ τῶν φευγόντων ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς (δίκαις)—ἐξήλεγξαν τοὺς δικαζομένους ἀδίκως ἐγκαλοῦντας καὶ ἐπὶ τῇ προφάσει

τοῦ ἐμποριεύεσθαι συκοφαντοῦντας. *Conferat locum diligens lector et adjungat Elmsleium ad Ach.* 592.

906. *Δι.*] *Χρ.* A. hic et ubi notavi. (*i. e.* 907. 909. 910. 914. 917. *et* 921. 925. *ut videtur.*)

δὲ *Elb. Dorv. hic etiam* τὴν *pro* τιν'.

907. ποῶν B.

908. "Schol. compilavit Suidas v. δημοσίων." Toup. in Suid. I. p. 90.

909. *Huc respicit Suid. v.* ἰδιῶται, *monente Hemsterhusio.* μαθὼν *tres primae, Rav. Borg.* παθὼν *Brunckius in nota; quae truncata est in ed. Oxon.* 1810. *ubi* παθών. *Pari fide editor notas* (*T.* I. *p.* 235. *et* III. *p.* 193. *ed. Argent.*) *ad* 48. *omisit, et textum contra Brunckii mentem exhibuit* δῆλον ὅτιη καὶ τυφλός. 240. *textum clam lectore corrigit et Brunckii notam T.* I. *p.* 247. *omittit. Ran.* 457. *et* 458. *transponit. De* μαθὼν *et* παθὼν *vide Collationem ad Ran.* 1569. *et Elmslei. Ach.* 326.

911. *Schol.* ὁ νοῦς, πῶς ἂν οὖν χρηστὸς σὺ ὁ λυπούμενος καὶ ἀγανακτῶν εἰς μηδέν σοι διαφέρον: — *unde Hemsterhusius conjicit eum legisse* εἰς σοὶ— εἶγ'. *Quod autem ait vir summus, "in hoc oratio-"nis articulo duri quiddam et abrupti perlucere, "cujus generis pluribus exemplis haec ipsa scena "non destituitur;" nolim equidem praefracte negare. Vide* 892—4. 898. 932. *Sed vix distat* ἀπεχθάνει α πράγματα τοῖς ἄλλοις παρέχεις, *quod nemo non fateretur huic loco convenire. Deinde ipsum hoc* ἀπεχθάνεσθαι *adeo istorum nebulonum erat proprium, ut fere synonyma fuerint* φιλαπεχθήμων *et* συκοφάντης. *Lysias* περὶ τοῦ ἀδυνάτου, *prop. fin. peropportune ab HSteph. Thes.* I. 1313. *G. allatus;* ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ καὶ θρασὺς καὶ φιλαπεχθήμων; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. *Ubi singula,* φιλαπεχθήμων, θρασὺς, *et* πολυπράγμων *per se posita satis clare designassent sycophantam.* [σοί mavult Boissonadius. *Dobree in Addendis.*]

913. εὐεργετεῖν μ'] μ' om. A. non 1. 2. με B.

μ' *habent tres primae, Br. Inv. Arund.* 5. 6.

π

Omittunt E. Dorv. κέμφε *Dorv. Retineri* μ' *recte jubet Hemsterhusius. Sophocl. Oed. T.* 823. εἴ με χρὴ φυγεῖν, | καί μοι φυγόντι μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν, | μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος· ἢ γάμοις με δεῖ | μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν | Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέτρεψέ με. *Philoct.* 369. ἦ τολμήσατ' αὖτ' ἐμοῦ τινι | δοῦναι τὰ τεύχη τἀμὰ πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; *Antigon.* 736. ἄλλῳ γὰρ ἢ μοὶ χρή γε τῆσδ' ἄρχειν χθονός; corruptum censet Marklandus, *inquit Porsonus Adv. p.* 172. *An ad Iph. A.* 1385? *Interim, non obstante Magistro apud Erfurdtium, lege* χρή με. *Dativi usus notissimus, ut* αὐτῷ *in Eurip. fr.* CXI. μισῶ σοφιστὴν ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός, *et in Philemone Clem. Alex. Str.* VII. *p.* 843, 13. (362, 263. *Cl.*) *Thesm.* 925. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ—ἄγειν; *Eurip. Heracl.* 176. δοὺς (*vulgo* δός) μηδὲν, ἀλλὰ τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμέ, | κτῆσαι *Mυκήνας.* 268. ἄξω γε μέντοι τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ λαβών. *Optime Porsonus Iph. T.* 687. τἀμὰ δεῖ φέρειν ἐμέ, *ubi confert Marklandus Phoen.* 1699. τἄμ' ἐγὼ στέρξω κακά. *Aristoph. Vesp.* 1345. νῦν δ' οὐ κρατῶ γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων. *Ubi vereor ut recte* πω *Elmsleius Ach.* 580. *p.* 125. *Ceterum hinc habet* κέπφος *Eustath. ὀδ.* ε. *p.* 1522, 54. = 206, 19. *comparans comicum,* ὦ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων. [Vide Boissonadium ad Herodian. p. 288. *Dobree in Addendis.*]

915. τοῖς *alterum omittere videntur Rav. et Borg. apud Inv. ad* 885.

916. *Pro* πότ' ἦν] ἐὰν A. 1. B. ἦν 2.

πότ' ἦν τις *tres primae.* ἦν *sine* ποτ' *Rav. Arund.* 6. ἢ *et* ἐὰν *quasi gl.* 5. *sine* ποτ' *scil. etsi non diserte notavi.* ἐὰν *sine* ποτ' *ed. Br. tacite, Borg. Dorv.*

917, 8. Suid. ἄρχειν.

917. οὐκοῦν *et* ἐξεπίτηδες *sine interrog. tres primae.* οὔκουν *et* ἐξεπιτηδὲς *Brunck. Inv. et interrogant.* οὐκ ἐπίτηδες ἢ π. ἄρχειν καθ. δ. *Suidas v.* ἐξεπίτηδες, *sed* οὐκοῦν *et* ἐξεπ. *v.* ἄρχειν. οὔκουν *scho-*

liastes unus diserte, pro var. lect. atque ita legisse alium, qui μάτην et ἀργῶς pro explicatione dat, monuerunt viri docti.

918. ἄρχην (*sic*) *primo* 5. *sed gl.* ὥστε. *Nunc* η *mut. in* ει *a recentiore.* ἄρχειν *servant Arund.* 6. *Scholiastes;* κοινότερον δέ. καὶ τὰς τοιαύτας ψιλὰς ἐπιστασίας καὶ λειτουργίας, ἀρχὰς ἔλεγον. καὶ τὸ βουλεῦσαι, ἄρξαι. *Quae etsi corrupta manifesto innuunt diversa fuisse* ἄρχειν *et* δικάζειν, *ut monet Hemsterhusius. Forsan* καινότερον. *Equidem vix puto sanum esse* ἄρχειν. *Olim tentabam* ἀρχὴν, *adverbialiter, ut cum* ἐξεπίτηδες *ponatur* ἐκ παραλλήλου. *Occurrit* ἀρχὴν *Herodot.* I. 86. 203. II. 27. VII. 218. 220. VIII. 128. 132. IX. 21. 35. 60. 80. *Thucyd.* V. 27. ἀποδεῖξαι δὲ ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας, καὶ μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι. *Sed ob ambiguitatem constructionis huic emendationi non multum tribuo.* [Vulgata aliquatenus defenditur a Vesp. 585. καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχὴ, et 617. ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω; sed posteriore quidem loco reddendum, *imperium.* At Demosthenes Boeot. I. p. 557, n. 13. (997.) ἐὰν δ' ἀρχὴν ἡντινοῦν ἡ πόλις κληροῖ, οἷον βουλῆς, θεσμοθέτου, τῶν ἄλλων. Quare videndum an a senatoribus ad judices trahi possit τὸ ἄρχειν. Vehementer obstat Plutarchus Solon. p. 88. A. θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τῷ συνεκκλησιάζειν καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας. *Dobree in Addendis.*]

919. Δι.] Θε. A. B. (*i. e.* Θεράπων, *ut e lib. Ask. liquet.*)

920. τὰ πράγματα] τὰ gl. 1. om. 2. B.

τὰ τῆς πό. πρ. 5.

921. Δι.] Χρ. B. νὴ τὸν δία A. 1. 2. B. γ' ἄρα] γ' om. 1. non 2.

νὴ τὸν Δία *ex Dorv. Hemsterhusius, et sic* 5. γ' ἄρα *Ald.* 5.

922. ἄγων *Paris.* 2827. *Vide Schaeferum p.* 554. *et mox* 934.

923. *Magister v. πρόβατον, Suid. v. προβατίου β.*

924. Suid. *διατριβή.*

925. *εἰ δοίης*] *εἰ* om. Suid. ms. *Βάττου.* In *μεταμ. ἂν μοι γε δ.*

Ad Suidam in v. Βάττου σίλφιον, ubi e Pluto citantur οὐδ' ἂν δοίης γε μοι καὶ τὸ B. σ. haec notat Porsonus. Operae pretium erit hominis *Ἀττικωτάτου* Joannis Clerici elegantem observationem legisse. Is enim ostendere volens quam periculosum sit fragmenta poetarum ad metrum redigere, Praef. ad Philargyr. Emendat. in Menandrum p. 24. haec notat: "Metricus Magister (Philetaerus) statim de-"leret *καὶ*, ut senarium conficeret, qui tamen non "esset Aristophanis" Sed pace viri summi dixerim mihi non videri Bentleium, si Pluto careremus, hoc facturum; idque sentio duabus de causis. Primum, quod hac emendatione admissa spondeus esset in secunda sede, quod Clerici versibus solis licet; deinde quod ex ipso Suida infra v. *μεταμαθεῖν* locum hunc auxisset atque emendasset Bentleius.

(*Χρ. pro Δι. B. in lib. Ask.*) *δοίη Elb. γέ μοι tres primae, γ' ἐμοὶ Brunck. Inv.*

925, 6. Suid. *Βάττου.*

926. *βάτου* B. Suid. ms. *μεταμ.*

βάπτου Junt. 2. τὸ τοῦ βάττου Elb. In scholiaste ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, ut emendabat Hemsterhusius, habet Suid. ed. Med. v. σίλφιον.

927. *Δι. κατάθου. Χρ.* οὗτος. 2.

Καρ. bis ex em. pro Χρ. ante οὗτος, *et* 928. *ante ταῦτα πάντα (sic) 5. κατάθου ϑοιματίδιον ex Aristoph. (hoc loco vel potius Nub. 497.) Cornucop. Aldi f. 185. b. prop. f.*

928. *Κα.*] *Χρ.* 2. *ταῦτα πάντα* 1. 2.

πάντα ταῦτα tres primae. ταῦτα πάντα A. edd. Br. Inv. ταυτὰ ταῦτα Elmsleius ad Oed. T. 1522.

Praeterea citat λίγω, quasi personam ante ταυτὰ deleat.

929. πρὸς ἔμ' ὑμῶν τὶς ἐνθαδὶ A. B. γρ. τίς ὑμῶν B. πρὸς ἐμὲ, τὶς 1. et ὑμῶν gl. τίς πρὸς ἔμ' ἐνθαδὶ ὑμῶν 2.

προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ *tres primae* (προσελ. *per errorem J. 2.*) *Arund. 6. edd. Brunck. Inv. tacite utraque, Dorv. proculdubio.* πρ. τίς πρὸς ἔμ' ἐνθαδὶ ὑμῶν *5. ab initio.* [Notabilis variatio; tres lectiones, προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ, προσελθέτω τις ὑμῶν ἐνθαδὶ, προσελθέτω πρὸς ἐμέ τις ἐνθαδὶ, omnes metro congruentes, omnes glossae suspicione laborantes. Equidem malim aut πρὸς ἐμέ τις, aut τις ὑμῶν, ut distinguatur, ἐνθαδὶ, ὃ βουλόμενος. *Accedat aliquis; accedat, inquam, quilibet. Dobree in Addendis.*]

930. Κα.] *Δι. 2.*

Δι. οὐκοῦν 5. ἐκεῖνος εἶμ' Ald.

931. μεθ' ἡμέραν] καθ' ἡ. A. 1. non 2. B. Suid. in v. ed. ms.

ὅμοι *Ald.*

932. Κα.] *Δι.* A. 2. (*et B. in lib. Ask.*)

Καρ. *tres primae, Br. Invern. Χρ. Dorv. apud Hemst. ad 855. quod praetuli.* Δι. *5. Interrogationis notam posui.*

933. ποεῖς B. ποιεῖ citat H. Stephanus Thes. II. p. 796. E. (*diserte, ex Budaeo.*)

ποιεῖς *edd. mss. in quibus Rav. Borg. Elb. Arund. 5. 6.* ποιεῖ *Brunckius jubente Hemsterhusio, qui ita vertisse Frischlinum monet.*

934. Κα.] Χρ. 2.

Καρ. *tres primae.* Χρ. *Brunck. Inv. Dorv. 5.* εἶχες *Rav. Elb.*

935. Καρ. νυνὶ *ut edd. 5.* περιείλλειμαι *Dorv.*

936. Κα.] Χρ. (*B. scil. ut e lib. Ask. liquet.*)

Κα. δὸς *tres primae.* Χρ. *5.*

937. ἀμφιάσω 1. non 2.

ἀμφιάσω *Elb.*

939. *Χρ.* pro *Κα.* 1. 2. bis (*i. e. hic et* 943.) ἀνατεθίσεται 1. non 2.

Καρ. ἔπειτα *tres primae*. *Χρ.* 5. κάλλιον ἂν ἀναπ. *Rav.*

940, 1. τὸν πονηρὸν—τὸν Πλοῦτον 1.

941. σεμνοῖς ἱματ. 6.

942. *Citat Magister v.* ἐμβάδες. εἰπέ μοι *tres primae.* εἶπ' ἐμοὶ *Br. Inv.*

943. *Καρ. tres primae, Χρ.* 5.

944. *Citat Suid. v.* προσπ.

945. γινώσκω *Ald.* γιγνώσκω *A.*

947. τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον] τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν Bentlei. A. 1. 2. B.

Huc respicit Suidas v. σύκινον. τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον *tres primae, Borg. Elb. Dorv. proculdubio, Arund.* 6. τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν *A. B. C. edd. Br. et Invern. haec diserte, e Rav. scil.* καὶ *edd. Arund. ni fallor, certe* 6. κἂν *Hemsterhusius, si* σύκινον *simpliciter capiatur pro* ἀσθενῆ. *Si pro* συκοφάντην, καὶ *retinet.*

950. δημοκρατείαν *Elb.*

956. *Κα.*] *Χρ.* 2. non 1.

Καρ. tres primae. Χρ. D. 5. *edd. Br. Inv. quomodo malebat Hemsterhusius; qui monet,* 959. *certe esse Chremyli.*

958. ὅτ'] ὅτι 1.

ὅτ' *Ald.* 5. ὅτι *A. Br. Inv.* ὡς *C.*

959. Citat Suidas v. προσεύξῃ.

προσδέξῃ *notat e Rav. Inverniz.; sed codicem habere suspicor* προσΔέξῃ. [Sed error est librarii, non Invernizii. Vide Collationem in libro Georgii Burges ad v. 959. *Dobree in Addendis.*] τῷ θεῷ *B. Accusativum diserte Magister v.* εὔχομαι. π. πρὸς τὸν θεὸν 6.

Post 959. ΧΟΡΟΥ *tantum tres primae; et schol. ad* 851. (λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή) *ed. Br. Nil prorsus Inv.*

960. γραῦς τίς φησι πρὸς τὸν χορόν. Γραῦς. ἀρ' *C. in ipso textu.*

961. τοῦ *pro* τούτου *Elb.*

αι

962. *Lib. Ask.* γρ καὶ διημαρτήκαμεν μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, *ex B. scil.*

In marg. 5. ab alio, γρ. καὶ διημ. *etc. ut in lib. Ask.* [Vid. Commentar. in Acharn. 1011. p. 259. *Dindorf.*]

963. Χο.] Χρ. 1. 2. B.

Χο. *tres primae, A. C. D. Dorv. edd. Br. Inv.* Χρ. *B. ut Hemsterhusius, jubente Bentleio.*

964. ὡρικῶς] Deest Suid. ms. et cet. in ω.

Citant Suidas v. ὡρικῶς, *Magister v.* μείραξ.

965. ἔνδοθι] ἔνδοθεν Dawes. ex MS. Barocc. Misc. Crit. p. 212. et ita alter MS. a Burgess collatus. ἔνδοθεν A. 1. 2. B. ἔνδοθι dixit Eupolis apud D. Laërt. IX. 50. nisi MSS. fallunt. *Locum vide in Porsoni Adverss. p. 75. et adde ex ejus schedis,* Achilles Tatius Isag. ad Arati Phaen. init. p. 121. ed. Petav. ὁ κωμικὸς Ἀριστοφάνης, ὃς τἀφανῆ μερίμνᾳ, τὰ δὲ χαμόθεν ἐσθίει, φησίν.

νυν *Ald. J.* 1. νῦν *Junt.* 2. *Dorv. sed gl.* δή, *quae indicat* νυν, *non* νῦν. ἔνδοθι *tres primae, et interrogant.* ἔνδοθεν *A. B. C. D. Dorv. (hic etiam* τὸν*) Arund.* 6. *edd. Br. et Inverniz. diserte, ergo Rav.* καλῶ *male conjicit Brunckius, hic et in Lysistr.* 851. ἰδοὺ, Ἐκαλέσω γὼ Μυρρίνην σοι. σὺ δὲ τίς εἶ; *et* 864. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. *Sophocles Philoct.* 1452. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω. *Aoristus est subjunctivi. In priore loco Lysistratae per* ἰδοὺ *irridentur Cinesiae verba,* ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην, *ut in* ἰδοὺ λέγειν *Eq.* 343. *et alibi; unde manifestum est futuro ibi locum non esse. Quin soloecum esse suspicor* καλῶ *post* φέρε, *sive pro futuro, sive pro praesente subjunctivi capiatur. Supra* 790. καταχέω *est subjunctivus aoristi, ut* κομίσω 768. [De hoc subjunctivo videndus

in primis Elmsleius ad Heracl. 559. Med. 1242. qui de Philoct. monuit. Sed quae de praesente subjunctivi dixi, indicta velim. Vesp. 901. *φέρε νυν ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος καγὼ δοφῶ.* 984. *φέρε νυν σε τηδὶ τὴν ταχίστην περιάγω.* 1488. *φέρε νυν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.* *Dobree in Addendis.*]

[*Ibid.* *ἔνδοθ'* Epicharmus sive alius Athenaei X. p. 411. B. In Strattidis loco apud Hemsterhusium ad 1195. et Porson. Adv. p. 297. *ἀλλὰ δᾷδας ἡμμένας μοι τις δότω τῶν ἔνδοθι* Beckius, forsan casu, *Dobree in Addendis.*]

966. *αὐτῆς Dorv.*

967. *λέγειν σ' ἐχρῆν* A. 1. 2. B.

ὅτι Ald. λέγειν ἐχρῆν tres primae, Dorv. ut videtur, Arund. 6. *σὲ χρὴ C. σ' ἐχρῆν B. edd. Br. Inv.*

969. *ὁ πλοῦτος* interl. gl. B.

ὁ πλοῦτος pro gl. 5.

971. *ἐστιν Ald. Vox συκοφάντρια videtur esse ab Aristophane ficta, ut σοφίστρια a Platone Euthyd. p.* 297. *C. HSt.*

972. *οἶσθα sed gl. ὑπάρχεις Dorv. οὖ. tres primae, Inv. οὐκ. Br.*

973. Suid. I. p. 123. [*in ἀλλ' οὐ λ.*] *οὖν* B. a m. pr.

ἀλλὰ λ. Dorv. ἀλλ' οὖν Hemsterhusius e schol. cujus haec sunt verba; τάχα οὖν σὺ, φησὶ, λαχοῦσα οὐκ ἐδίκαζες, ἔπινες δέ· παίζων πρὸς τὸ τῶν γυναικῶν φίλοινον. (hoc Hemst.) ἐρωτηματικῶς οὖν. Sed prius οὖν videtur esse ipsius scholiastae, ut alius ad hunc locum, ἐν τῷ γράμματι οὖν εἶπεν—λέγει οὖν ὅτι ἄρα ὁ κλῆρος. ad 884, 5. λέγει οὖν σὺ φοβοῦμαί σε—λέγει οὖν, ἀλλὰ τοῦτο τὸ ἄκος. ad 1038. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου. ad 1186. φησὶν οὖν ὅτι καὶ τῆς κόπρου. Deinde cum viro summo malim ἐρωτηματικῶς οὔ, sive ejusdem, sive alterius scholiastae esse statuas. Totus locus forsan ita legendus; καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοίως· διὸ εἶπε πρὸς τὴν γραῦν, ἀλλ' οὐ λαχοῦσ'

ἔπινες ἐν τῳ γράμματι, ἐπειδὴ καὶ γέροντές εἰσιν οἱ δικάζοντες. τάχα οὖν σὺ, φησὶ, — φίλοινον. ἐρωτηματικῶς (vel -κὸν) τὸ οὔ. *Certe* τάχα οὖν *etc. cum superioribus jungenda patet e Suida. In prioribus autem egregie versatus est Hemsterhusius, relicta tamen pusilla menda,* ἐβουλεύοντο *pro* ἐβούλευον. *Recte etiam monet, illum scholiasten Plutum priorem interpretari.* ἀλλ' οὐ *servat etiam Apostolius* II. 85.

974. Suid. δειλάκρα.

974-5. κατακέκνισμαι *et* κνισμὸν *tres primae, 5. 6. Dorv. proculdubio, certe* κνισμόν. κατακέκνισμαι *Suidas v.* δειλάκρα. κνη *bis Br. et Inv. ut habent membr. Eustath. il.* λ. *p.* 872, 5=819, 39. τοῦ δέ γε κνίζειν χρῆσις—παρὰ τῷ κωμικῷ, ἔνθα παίζων παρηχεῖ τὸν διὰ τοῦ ῆτα γραφόμενον κνησμὸν ἐκ τοῦ κνίζειν. *unde Brunckius, nescio quam recte, lectionem suam tuetur. In fine legendum videtur* ἐκ τοῦ κνήθειν. *Idem Eustathius* δειλάκρα *hinc profert ad il.* ῶ. *p.* 1363, 5=1500, 48. "(κνίζειν) *ponitur duplici* "*modo. Primum dicitur* κνίζειν ἐρῶντα *vel* ἐραστὴν, "*qui amatorem* pungit, *id est, levibus offensiun-* "*culis et rixis ad majorem amorem* incitat; *deinde* "κνίζεσθαι *pro* amore compungi *et* captum esse, *ut* "*ait Plautus.*" Hemsterh. *in Etym. Lennepii T.* I. *p.* 416. *Vide Valck. ad Herodot.* VI. 62. *In Hermesianacte Athen.* XIII. *p.* 598. *A. pro* καίετο μὲν Ναννοῦς, *quod Casaubono displicuerat p.* 881, 52. κνίζετο μὲν Ναννοῦς *eleganter Porsonus Opusc. p.* 245. *comparans Machonem ibid. p.* 577. *E. F. Sed* καίετο *defendunt VV. DD. apud Schweigh. Cetérum* δειλάκρα *tres primae;* δείλακρα *Br. Inv.*

975. οὔκουν, *et interrogant, tres primae, Br. Inv.* οὐκοῦν *Dorv.*

976. ἦν δή μοι] δὴ om. 2. non A. 1. B.

ἄκουέ νυν· ἦν δή μοι *tres primae.* δὴ *omisit Kusterus e conjectura, ut docet Hemsterhusius;* νῦν ἦν μοι *Br. Inv. Recte ni fallor statuit Elmsleius ad Acharn.* 1230. νυν *semper a comico produci. In Equit.* 1215. νυν,

quod in τάδ' mutat vir doctissimus, deest in Junt. 1515. *et vix Graecum esse videtur.* νῦν γ' ἦν μοι *Dorv.* δὴ *habet Ar.* νῦν ἦν δή μοι 6.

977. δὲ καὶ πρόσωπον *Dorv. mero errore, qui ex compendiis facile oriri potuit.*

979. μοι om. 2. non 1.

μοι κοσμίως 5.

980. πάντα ταῦθ' *tres primae, Arund.* 5. ταῦτα πάνθ' *A.* ταὐτὰ πάνθ' *e conjectura Brunckius, secuto Invernizio.* ταυτὰ ταῦθ' *Elmsleius ad Oed. T.* 1522. *Sed elegantissima conjectura Hemsterhusius,* πάντα γ' ἀνθυπηρέτουν. *Dedi* ἂν, *ut* 983—8. *Mox* 1006. 1121. *non male legeretur* ἅπαντ' ἂν ἤσθιεν, εἶχον ἂν παρὰ ταῖς καπηλίσι. *In Antiphane Athenaei* VIII. *p.* 342. *F.* κύκλους δὲ συναγείροντες (εἶτ') ἔλεγον τάδε *Grotius, et Porsonus Adv. p.* 104. *Sed verum puto* ἔλεγον ἂν τάδε. *In Ran.* 942. δή γ' *vel* δῆτ' *omittunt septem mss. quare malim* πρώτιστα μέν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖζεν ἐγκαλύψας, *ut* 945.—958. 979. 981. (καθῖζεν *Elmsleius ad Ach.* 569.) *Irrepsit* δή γ' *in Vesp.* 354. *et in loca a Blomfieldio citata in Mus. Crit. Cant. Part.* II. *p.* 182. *In Nub.* 681. *tres minimum mss. dant* ἔτ' ἔτι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ. *Edidit Hermannus* εἶτ' ἔτι γε π. *quod vereor ut sit Graecum. Equidem tento.* ἔθ' ἕν τι π. *ut N exciderit ob similes TI. Confundi notat N, H, TI Porsonus ad Hec.* 2. *et Adv. p.* 95. *Alibi addit Suidam v.* ἄρχων χρότιος (*Soph. Aj.* 934.) *Photium v.* καντήρια, *Clem. Alex. Paedag.* III. *p.* 85, 19. *ed. princ.*=299, 35. *Potter. conferens Barbeyracium, Morale des Peres p.* 53. *n.* 6. [*qui* ἐπαίτιος *e Platone Ll.* XI. *p.* 917. *C. HSt. corrupte citari monet pro* ἔπαινος, *quomodo legit idem Clemens Strom.* V. *p.* 249, 36=707, 11. *et ex eo Eusebius P. E.* XIII. *p.* 673. *ed. Colon.* 1688.] *Simile est, quod III pro TN positas indicat in* ἐπιόδονον, *sch. Eq.* 980. (*Epigr. Anal. Br. T. I. p.* 224.) *His ipse adjicio* αἰτίη *pro* αἴνη, *Herodot.* III. 74. Ἀπίωνος *pro* Ἄγνωνος, *Diodor.* XII. 68. λαῖπος *apud Hesych. in v. pro* λάγνος, ὑπὸ

correxit Valck. τὰ παροιτήϊα ἄσματα *Schol. Ran.* 1337. *in ed. Ald. pro* ΠΑΡΟΙΤΙΑ. [Etiam Iph. A. 1207. δή γε eximit Elmsleius ad Heracl. 999. In contrariam partem disputat Reisigius pp. 229.—32. *Dobree in Addendis.*]

981. σον om. A. 1. post ἐδεῖθ' pro gl. 1. habet 2. σοῦ interl. gl. B. *de quo tacet lib. Ask.*

982. *Citat Suid. v.* ἐκνομίως. *Respiciunt Etym. p.* 347, 35. *Eustath. il.* ε. *p.* 532, 8=403, 9. καὶ ἐν τῷ, ἐκνομίως ἠσχύνετο.

983. δραγμὰς 5. *quomodo erratur in Platone Aldino p.* 322, 23=*Erast. p.* 135. *C. HSt.*

984. γ' om. A. 1. 2. B.

ἱμάτιόν γ' *tres primae.* γ' *om. A. B. C. Dorv.* 6. *edd. Br. Inv.*

985. Suid. ἀγοράζειν.

χιτώνια *B. Citat Magister v.* χιτών.

986. θοιματίδιον] μητρί θ' ἱματίδιον Dawes. Misc. Crit. p. 215. qui supra 984. γε delet. θ' ἱματίδιον MS. Barocc. 127. μρί θ' ἱματίδιον A. B. et 1. sed hic f. ex em. τε θοιμάτιον 2.

τῇ μητρί τε θοιματίδιον *tres primae, et Invernizius tacite, Arund.* 6. *Dawesii emendationem recepit Brunckius, de codicibus suis silens, quos in vulgata consentire vix crediderim.* τε θοιμάτιον 5. *In* 4. *primo* μητρὶ θοιμάτιον, *nunc factum* μ. τε θοιματίδιον. (*Collationem meam corrige.* θ *forsan ex em. pro* τ, *sed ej. m.*) ἐπέλευσε δ' ἂν τῇ μητρὶ θοιματίδιον *Dorv. et post* χιτώνιον, *non* ὑποδήματα, *dist.*

987. τεσσάρων 1. non 2.

989. ὅτι] ὡς 2. ὅτι gl. rub.

990. ἕνεκεν μισητίας] ἕνεκα 1. non 2. μισγητίας A. 1. 2. B. sed hic γρ. μισητίας, et recte Suid. ed. ms. hic μισητία. In v. μισήτη, Suid. ms. ὀλίσβωσι.

οὐχ̓ *Ald.* ἕνεκα *Suid. v.* μισητεία, *Dorv. sed in hoc* ἕνεκεν *emendatum esse putabat Hemsterhusius.* μισητίας *Ald. Junt. 2. Paris. 2827. edd. Brunck. Inv.* μισητείας *Suid. ed. Med. Eustath. ὀδ. ν. p.* 1650, 64=386, 37. *ubi operarum errore* μισητέαν. μισγητίας *J. 1. Victor. A. B. C. D. Bodl. Arund. 6.* μισγητείας *Elb.* μισγοτίας *Dorv.*

991. οὔνεκα] sic 1. εἵνεκα 2.

ἔφ. αἰ. 6. *Ita notavi, quasi is etiam om.* μ̓.

992. μεμνῆτό μου] Scribe ex Suida v. μεμνῆτο, μεμνῆτο. quod eodem modo formatur ab ἐμεμνήμην, quo ἐμπλημην, ἐμπλησο, (*imo* ἐμπλῆο) ἐμπλητο ab ἐνεπλήμην. Confer Acharn. 235, Lysistr. 235, 6. μεμνῶτό A. 1. B. η 2. ῆ Suidas ed. ms. in μεμν. ἱστορία προσωδία Suidas ms. 4. punctis not.

μεμνῆτό *tres primae.* μεμνήτο *Dorv.* μεμνῆτο *edd. Br. Inv. et sic plane Arund.* μεμνοῖτό *B.* μεμνῶτό *Par. 2827. et ex alius em. 5. ubi primo* μέμνητο, *quomodo 6. Schol. Venet. il. ψ. 361.* τὸ δὲ ἀνάλογον διὰ τοῦ η, προκειμένου (*leg.* προσκ.) τοῦ ι, παῤ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ δευτέρῳ· ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μέμνηταί μου (*l.* μεμνῆτό μου) καὶ πάλιν προπερισπαστέον (*lege* -ᾶται). *Cornucopia Aldi f. 186. a.* Μεμνεῖτο κανόνισον — τὸ εὐκτικὸν μεμνήμην· τὸ δεύτερον, μεμνῆο· τὸ τρίτον, μεμνῆτο. χρῆσις παρὰ Ἀριστοφάνει, ὡς ἂν φορῶν ἁιμάτιον μεμνῆτό μου. — πᾶν γὰρ παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ μ κλιτικὸν τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μην, καὶ πρὸ τοῦ μ δεξάμενον τὸ ι, τὴν κατ̓ ἀρχάς τε αὔξησιν ἀποβάλλον τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ. *Vide Brunck. ad Philoct. 119. Elmslei. ad Oed. T. 49. ad Heracl. 283. et addend.* εἱμάτιον *Elmsl.* [Conf. Blomfield. ad Callimach. hymn. in Apoll. v. 10. *Dindorf.*]

993. ἄνθρωπον plene 1.

ἐκνομιώτατον *Dorv. Vide Porsoni Opusc. p. 221 ad Sophocl. Electr. 123. Elmsleium ad Ach. 195. p. 121. et ad Heracl. 544. et addend.*

994. *νυνί γ' ὁ βδελυρὸς*] *νῦν ὁ β. ἔτι* A. 1. B. *νῦν γ'* 2. sine *ἔτι*.

νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τὸν tres primae, Arund. οὐχὶ τοίνυν ὁ Rav. (*ex* 988. 990. *ut puto.*) *νῦν γ' ὁ B. D.* 6. *νῦν ὁ Borg. Dorv. A. C. ἔτι τὸν Dorv. C. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ β. τ. ν. ἔ. Elmslei. ad Ach.* 1213. *νῦν γ'—ἔτι τὸν ed. Br.*

997. *τοὺς πίνακας Rav.*

998. *ἐν ὄντα Dorv. ὑπειπούση Elb. Respicit Suid. v. ὑπειπούσης. Recte Budaeus et Stephanus, "quum praedixissem." Vesp.* 55. *ὀλίγ' ἄνθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί. Thucyd.* I. 35. *πολλὰ δὲ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπείπομεν, τὰ ξυμφέροντα ἀποδείκνυμεν. Demosth. de Corona p.* 145. *n.* 104=245, 12. *ταῦτα ἀναμνήσω καὶ τούτων ὑφέξω λόγον, τοσοῦτον ὑπειπών. Aristocr. p.* 411. *n.* 89=639, 10. *τῷ μὲν, ὑπειπὼν ἐφ' οἷς ἐξεῖναι κτείνειν, προσγράψαι τὸ εὐθύς, ἀφεῖλε etc. Vide ipsam legem ibidem citatam.* (*Aristog.* I. *p.* 494. *n.* 125.=797, 19. *ἕκαστος εἰπὼν Aldinae ambae et Felicianus sine var. lect.*) *Vide Ammonium v. ὑπάγειν et Valckenaerii Anim. p.* 218. [In Plutarcho T. II. p. 1. D. non melius esse *ἐπειπεῖν*, quod malunt Casaubonus, ( ) et Schweighaeuserus ad Athen. XIII. p. 566. A. quam vulgatum *ὑπειπεῖν*, monet Porsonus Opusc. pp. 89, 372. Pejus *ἐπειπεῖν* in Philetaero Athen. XI. p. 487. A. idem Schweigh. In Athen. IV. (V.) p. 177. F. malim, *ἐπαρίστερον τὴν τοῦ στίχου παράληψιν ὑπειπών. Dobree in Addendis.*]

999. *εἰς ἑσπέραν*] *ὡς* 2. et *εἰς* rub. sup. *τί δ'* A. 1. B. *τι σ'* 2.

εἶπ' ἐμοὶ Br. Inv.

1000. *τε* om. Suid. v. *ἄμητα*, A. 1. 2. B. (*προσ-ἐπεμψεν servantes scil. In lib. Ask. τὸν ἄμητα notatur e B.*) *In Hemsterhusii nota p.* 349. *Φλουσίαν*] C. D'O. plane *φλεψίαν* et sic MS. Bibl. Publ. Cantab. Nn. 3. 16. *φλαψίαν* Nn. 3. 3.

ἄμητά τε προσέπεμψεν tres primae, Arund. ἄμητα προσέπεμψεν A. B. C. D. Borg. 5. (*hic etiam ἐμοὶ*)

6. *et ut puto Elb. certe omittit* τε, *pro quo* γε *Dorv.* ἄμητα προσαπέπεμψεν *Rav. Etym. M. p.* 83, 20. *ed. Brunck.*

1001. ἐφῶτ' (*sic*) *tres primae.* ἔφη τ' *Par.* 2827.

1002. ὅτι om. 2.

[003. Hunc proverbialem senarium citat Aristoteles Athenaei XII. p. 523. F. *Dobree in Addendis.*]

1004. τὶς om. A. 1. B. non 2.

1005. ἔπειτα] sic Suid. ed. ms.

Vel ἐπεί γε, *vel Γρ.* 1005—8. *Kusterus, cui facile assentior, aliquid mendi hic subesse. Sed neque* ἐπεί γε *junguntur, quantum memini, apud Aristophanem, neque ferenda esset illa personarum distributio. Posses* εἶπεργε, *sed hoc vel parum vel nihil promoveretur.*

1006. ἅπαντα κατήσθιεν] ἅπαντ' ἐπήσθιεν Toup. in Suid. III. p. 272 [328]. atque ita quidem citat Athenaeus IV. 21. p. 170. nisi quod pro ἐπήσθιεν ἐπήσθιον male exhibet. ἅπαντα γ' ἤσθιεν Suid. ms.

ἅπαντα κατήσθιεν *tres primae, Borg. Arund.* 5. 6. ἅπαντ' ὑπήσθιε *Rav.* (*sic citat Inv. et ad* 1129. ἅπαντα ὑπ.) ἐπήσθιε *edidit Brunck. probante Porsono ad Toup. p.* 480.

1008. αἰεὶ] ἀεὶ A. 1. B. non 2.

αἰεὶ *Ald. Brunck.* ἀεὶ *Inv.*

1009. ἐκφορᾷ *Par.* 2827. *Dorv.* ἐκφορᾶν (*sic*) *Arund.* -ρὰν *servat* 6. *Interrogat Br. hic et* 1013. *male. Neutro loco Aldus.*

1010. ἐρῶν τ' A.

1011. λυπουμένην γ' αἴσθοιτό μ'] αἰσθάνοιτό μ' Suid. ms. *quem vocis* λυπουμένην *finalem* ν *omittere notat.*

αἴσθητο *Dorv.*

1012. Νιτάριον ἂν καὶ βάτιον] νηττάριον ἂν καὶ φάττιον Bentlei. — νηττάριον correxerat T. Faber ad Lucret. IV. p. 497. φάτται, νῆτται Athen. II. p.

65. E. IV. p. 131. E. F. Hare Epist. Crit. p. 34. ed. Burm. [54. ed. Lond. ubi citatur Pac. 1004.] In Suida ms. *Νιτάριον καὶ βιτάριον — νιτάριον — νίταρος πολὺς—καὶ βάτος καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας—* In vers. *καὶ* om. et legit *νιτάριον καὶ βιτάριον ὑ.* Duplex τ (*utrobique*) A. 1. B. non in *νιττ.* 2.

νιτάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο tres primae;

Dorv. Arund. (*certe νιτά. et βάτι.*) *αἴσθοιτο μὲν ἠτάριον C. νιττάριον D. Par.* 2827. *sed hic βάτιον, certe in sch. νιττάριον καὶ βάττιον sine ἂν Magistri mss. in ὑποκορίζομαι, et sic Phavorinus, nisi quod βάτιον. νιττάριον ἂν καὶ βάττιον Suid. ed. Med. in νιττάριον. νιτάριον et βάττιον* 5. *νιττάριον et βάττιον* 6. *βάττιον per ττ schol. ille qui τὸ δὲ συνεσταλμένως ἀναγινώσκειν ἀνόητον. Symmachum apud schol. Βατάλιον, Didymum νοττάριον legisse putat Hemsterhusius, ipse tamen in Bentleii sententiam eundum censet. νηττάριον et φάττιον edd. Brunck. Inv. sed scholion exhibet haec, νηττάριον) νηττάριον καὶ φάττιον εἴδη φυτῶν etc. ubi patet editoris sive fraus sive error. "Certissima est Bentleii emen-"datio, ut e scholiis libri Ravennatis intelligitur, "citantque hunc versum Photius et Thomas M. "in ὑποκορίζομαι et Suidas in v. νηττάριον. Neque "ut quidem ex collatoris silentio colligo, in cod. "Veneto et tribus Mutinensibus libris aliter scri-"ptus exstat." Hermanni verba sunt, Doct. Metr. p. 128. ex praecedentibus corrigenda. Equidem istos codices cum reliquis consentire puto. Comparat Bastius Ep. Crit. p. 195. schol. Dionys. Thracis nuper a Bekkero editum p. 857. τὸ ὑποκοριστικὸν —εἴρηται παρὰ τοὺς κόρους—ἢ τὰς κόρας· τούτους γὰρ πολλάκις ἢ ταύτας ὑποθωπεύοντες τοιούτοις κεχρήμεθα ὀνόμασιν ὡς παρὰ Μενάνδρῳ νηττάριον. (Ita Bekker. νητάριον ms. a m. pr. apud Bast.) Versum exhibui, quomodo exhibendum me monuit Porsonus.* [Dawesio et Porsono statuentibus neque dactylo neque tribracho subjici posse anapaestum, accedunt viri egregii Gaisfordius et Elmsleius. Hanc quaestionem tractat nimis, ut mihi quidem videtur,

subtiliter Hermannus Doctr. Metr. pp. 126—139. sed ita ut maximo cum fructu legi possit. Si quis otio et patientia abundet, adjiciat Car. Reisigii Conject. pp. 11 — 86. Interea quasdam exceptiones recensebo.

(1.) Eq. 134.

κρατεῖν ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος αὐτοῦ γένοιτο.

Recte libri *ἕως ἕτερος—γένοιτο.* Si quid mutandum, mallem *χρῆν* 133. cum Elmsleio; sed Ran. 775-8. comparat Reisigius p. 67.

(2.) Ach. 733.

ἀκούετον δή, ποτέχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα.

Aliorum conjecturis addatur mea, *ποτεχέμεν*, infinitivus pro imperativo. Vide ad Plut. 598. Ita nata fuerit vulgata ex duabus lectionibus confusis, *ποτέχετε, ποτεχέμεν.*

(3.) Ach. 867.

Νεὶ τὸν Ἰόλαον ἐπιχαρίτως γ' ἂν, ὦ ξένε.

Hinc colligo trisyllabon fuisse Thebis Iolai nomen. Dawesio p. 113. (190. K.) statuenti Aeoles non minus quam Dores *Ἰόλας* (*Fιόλας*) dixisse, aliquatenus favet inscriptio Delphica apud Dodwell. Itin. Gr. T. II. p. 507. *ΧΑΙΡΟΛΑΣ.* Sed expendenda Kiddii suspicio, *Fιόλευν* Aeolibus tribuentis.

(4.) Av. 108.

ποδαπὼ τὸ γένος; ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

Dele articulum ante *γένος* *), ut saepe apud prosaicos scriptores, et infra 1699. *βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος.*

*) Articulum ante *τριήρεις* eiici voluerat censor Aeschyli Botheani in *Monthly Review* 1807. Append. vol. LII. p. 522., quod probavit Erfurdtius in horreo Regimontano IV. p. 431.: linguae legibus repugnare viderunt Hermannus Elem. doctr. metr. p. 136. et Reisigius I. p. 18. Non magis ferri potest Dobraei coniectura. Nam quod infra alicubi dixit Aristophanes, *βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος*, ex eo minime sequitur, recte hic corrigi *ποδαπὼ γένος.* Mirum est eos qui emendatione versum indigere censerent, non incidisse in lenissimam correctionem hanc:

ποδαπὼ τὸ γένος δ'; — ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

Similiter in Pace v. 187. pro *ποδαπὸς τὸ γένος εἶ;* ex libro Ravennate scribendum esse *ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ;* monui in praefatione ad eam fabulam p. VIII. *Dindorf.*

Ita ὄνομα. Compara μέγεθος (Av. 1128. Eubul. Ath. XI p. 473. F.) et μῆκος, πλάτος, πάχος, ὕψος. Vide Inscriptionem Atticam architectonicam.

(5.) Eccles. 314. τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ καὶ θοἰμάτιον. ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν.

Transpone, καὶ θοἰμάτιον ἐν τῷ σκότῳ ζητῶν λαβεῖν.

(6.) Lys. 20. (7.) Lys. 922. (8.) Lys. 1001. [Quae de his locis disputavit Dobraeus, vide in Commentariis in Lysistratam p. 267. 268. 279. 280. *Dindorf.*]

(9.) Damoxenus Athenaei III. p. 102. C.

αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἵ τε κινήσεις, κακὸν
ἠλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα
ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσιν.

Ita legendum, sine ἐν, collatis Porsono Adv. p. 62. Hermanno p. 135. Sed neque Damoxenus, neque (10.) Machon ibid. VIII. p. 346. B. εἴσαγε διὰ πασῶν Νικολᾷδας Μυκονίας, adhibendi ad metra Attica constituenda. Neque citare debebat Hermannns, p. 128. Alexin ibid. VI. p. 223. F.

ἀπόλαβε. τουτὶ δ' ἔστι τί; ὃ παρ' ὑμῶν ἐγώ.

Metrum quidem facile curabis cum Porsono Adv. p. 95. legendo ΕΣΤΙΝ, ὃ παρ' ὑ. ἐγώ. Sed potius suspicor deesse versus secundi initium.

(11.) Clearchus ibid. X. p. 426. A. τήνδ' ἐγὼ
μεστὴν ἅπασαν ἐπονομάσας προπίομαι
συγγενέσι πίστωμα φιλίας.

Totum locum constituo, τήνδ' ἐγὼ μεστὴν ἅπαξ
ἐπονομάσας τοῖς συγγενέσι προπίομαι
πίστωμα φιλίας. [ἀλλὰ γὰρ] πιὼν ἐρῶ
τὰ λοιπά. Postrema recte Schweigh.

(12.) Xenarchus ibid. XI. p. 473. F.

εἰς τὸ βαθὺ δὲ πάλιν ἄγωμεν εἰς τὸν κάνθαρον.

Malim, A. σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει, παιδάριον, εἰς τἀργυροῦν.
B. εἰς τὸ βαθὺ πάλιν ἄγωμεν; A. εἰς τὸν κάνθαρον,

παιδάριον, ἔγχει, νὴ Δία. Γ. ναὶ, τὸν κάνθαρον.

B est minister, A et Γ convivae. In (13.) Eubulo paulo ante, ἀπειρέσιον e prava conjectura editur pro ἀρεσίας (ἀρεσίαν ms.) Verum puto Ἀρεσία, vocativum nominis, cujusmodi sunt Ἡγησίας, Δαμασίας, Κινησίας, Σωσίας. Neque meliore consilio receptum paulo post, in (14.) Pherecrate, p. 485. D.——λαψάμενος ἐχαρύβδισε. Potius ἐκχαρυβίζειν, vel ἐγχ. quam simplex verbum, hic latere videtur; neque de metro constat. Levi itidem opella expellenda particula, in (15.) Philemone sive alio in Stobaeo LX. p. 383, 35. Gesn.=233. Grot. vel apud Cleric. p. 306. δοῦλοι βασιλέων εἰσὶν, ὁ δὲ βασιλεὺς θεῶν. Imo δὲ intrusit contra libros Grotius, magno tum orationis tum metri detrimento. (16.) E Diphilo Stob. XCIII. p. 514, 38.=383. γὰρ exemit Porsonus Adv. p. 289. (17.) Antiphanes ibid. XCVII. p. 539, 14.=419. ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστιν ἀνθρώπῳ νόσος Ὀνόματα δ' ἔχουσα πολλὰ, neminem morabitur. In (18.) Damoxeno Athen. III. p. 103. A. ἐνίοτε δ' ἀφεστῶς, δ' delevit Hermannus. Contra in (19.) Menandro Stob. LXI. p. 393, 49.=259. apud Cler. p. 228. inserto δὲ lege, ἕτερος δ' ἀπόλωλε, in (20.) Philemone Theophili ad Autolyc. III. p. 386. ed. 1742. apud Cler. p. 374. restitue, χαλεπόν γ' ἀκροατής. Transponendas particulas in (21.) Alexide Athen. I. p. 28. F. ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ', (non ἐς contra comicorum morem ponendum) monet Porsonus Adv. p. 50. et ibid. p. 242. in (22.) Nicostrato Athenaei III. p. 111. D. λευκὸς, τὸ πάχος γὰρ, et p. 289. τὰ μετὰ γυναικὸς δ' in (23.) Menandro Stob. LXVI. p. 421, 23.=283. apud Cler. p. 232. De (24.) Anaxandride Stobaei XXXIX. p. 237, 41.=159. vide ad Plut. 314. p. 94.

(25.) Athen. XIV. p. 623. F. ὁ μὲν κωμῳδιοποιὸς Εὔπολις, ἄνδρες φίλοι, φησὶ,

καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἔστι βαθύ τι καὶ κάμπυλον, ἀεί τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις.

Collato Grotio apud Sch. vel dele τι vel transpone, πρᾶγμ' ἔστι μουσική. Reliqua, ἀεί τε καινὸν etc. utrum

ex Anaxila adumbrarit, an ex Eupolide sumserit, cum Jacobsio dubium puto.

(26.) Eubulus Athen. XV. p. 679. E.

στεφάνους ἴσως βούλεσθε. πότερον ἑρπυλλίνους. πότερ' Porsonus Adv. p. 145. et alii. Vide ad Plut. 561. In (27.) Nicomacho ibid. VII. p. 291. A. lege

πότερ' ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς,

et proxime ad Schweighaeuseri mentem verte, "At "sciam, si tu dixeris; nam qui piscem, ab alio "comparatum et in manus sibi traditum, scite con- "diverit, isne rem egregio ministro dignam fece- "rit?" Nedum primario coquo; siquidem obsonandi negotium, difficile illud et anceps, aliis reliquerit.

(28.) Menander Stobaei Eclog. X. p. 137. Grot. apud Cleric. p. 182.

ἀλλ' ἔστι καὶ ταὐτόματον ἐνίοτε χρήσιμον.

Recte *ἔνια* e mss. Heerenius p. 198.

(29.) Menander Stob. LXVIII. p. 425, 47.=299. male pro 291. vel apud Cleric. p. 230.

ταῦτα γὰρ ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ.

Ita Grot. Recte Trinc. Gesn. *τὴν γὰρ*, judice Porsono apud Kidd. ad Dawes. p. 388. et Opusc. p. 251. *τάδε γὰρ* frustra Brunck. ad Plut. 44.

(30.) Antiphani affingit Grotius, Stob. p. 411. quatuor versus; in quibus

ὦ μακάριε κοὐδὲν ἔχων περιττὸν ἢ μέγα,

ex Antiphontis verbis, (Gesn. XCVI. p. 532.) mirifice interpolatis. Hoc notavit Valckenaerius Diatr. p. 195. C.

(31.) Menander Pollucis IX. 76. Cleric. p. 146.

μακάριος ἐκεῖνος, δέκα τάλαντα καταφαγών.

Dispone, *μακάριος*

* * *ἐκεῖνος, δ. τ. κ.* vel *ἐκεῖνος* * * *δ. τ. κ.*

(32.) In Menandro Porphyrii De Abst. IV. 15. Cleric. p. 42.

οἰδοῦσιν. ἔπειτα σακκίον ἔλαβον εἰς θ' ὁδόν.

σάκιον scribendum notat Porsonus notis mss. ad Hesych. v. δέῤῥιον, cui idem e ms. restituendum monet.

(33.) Plato apud Schol. Eurip. Hec. 826.

οὗτος τίς εἶ, λέγε ταχύ. τί σιγᾷς; οὐκ ἐρεῖς;

Quum promiscue dicatur, σιγᾷς (Eur. Hipp. 911. et alibi) et τί σιγᾷς; nescio qua religione motus hunc locum mutari vetet Hermannus p. 128.

(34.) Epicharmus Stob. LXVI. p. 420, 27. (LXVIII. p. 281. Grot.)

ὁ συντυχὼν οἶδε, μακάριος δ' ὃς ἀγνοεῖ.

Ita Grotius pro οἶδ' ὁ συντυχών. Trochaici potius mutili. Vide an huc respexerit Euripides Hec. 1162, 3.

(35.) Menander Stob. p. 241. (167.) Cleric. p. 220. Vide infra ad Eccles. 70.

Oblitus eram monere, in Pluti loco νηττάριον ἀν- καὶ φάττιον ν. citare Valckenaerium Schol. ad Act. Apost. II. 17. *Dobree in Addendis.*]

1013. ᾔτησ' ἄν εἰς ν. A. 2. B. ᾔτησεν εἰς 1. Vide Lucian. Dial. Meretr. XIV. T. III. p. 320, 97.

ᾔτησεν ἄν σ' ὑποδήματα *tres primae*, *Arund.* ᾔτησ' ἂν εἰς ν. *Rav. Borg. Par.* 2827. *Dorv. B. C.* 5. *In hoc*, εἰς *ex em. m. pr. ut puto.* ᾔτησεν ἂν εἰς *D.* 6. ᾔτησεν εἰς *A.* ᾔτησ' ἂν εἰς *Br. jubente Hemsterh. quem de* εἰς *vide, et adde Valck. ad Herodot.* II. 98. *"Ανθυλλα—ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δί- δοται—τῇ γυναικί. Lysiae locum p.* 905. *ed. Reisk. subministravit amicus; οὐκ ἔχων ὅπου στρέψειε (malim ὅποι τρέψειε, vide Vesp.* 663.) *τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο· εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον* [ἱμάτια] *καὶ εἰς κουρεῖον οὐκ ἦν αὐτῷ κατὰ μῆνα οὐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα. Ubi delendum videtur ἱμά- τια cum Reiskio et Valckenaerio in adversariis. Ceterum in nostro versu facile* scribi potuit σ' εἰς *ex glossa, deinde deleri* εἰς *e prava correctione.* [ᾔτησεν εἰς Elmslei. ad Med. p. 150. (p) qui omnino consulendus. *Dobree in Addendis.*]

1015. προσέβλεψέ] -ψέν A. 1. B.

ὅτι προσέβλεψε (vel ψεν) *tres primae, Dorv. Arund.* 5. 6. ὅτε *mavult Hemsterhusius.*

1016. τὴν νύκτα 6. *sed* ἡμέραν *statim suprasc. pro em.*

1017. *Citat Magister v.* ζηλῶ.

1017—25. *Stobaeus* X. *p.* 132, 22. Διογένης ὁ κύων θεασάμενός τινα πλουσίας γραίας προσποιούμενον ἐρᾶν, ἔφη, Ταύτῃ οὐ τὸν ὀφθαλμὸν, ἀλλὰ τὸν ὀδόντα ἀποβέβληκε. *Margo* ἐπιβέβηκε, *i. e.* ἐπιβέβληκε, *recte. Bekkeri Antiatt. p.* 110, 15. Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: τὸ περιέργως θεᾶσθαι. Ἄλεξις Τροφωνίῳ: — *Stobaei locum indicat Hemsterhusius in mss. ad* 987. *ut quidem notavi; rectius comparasset cum hoc loco.*

1019. παγκάλας μ' ἔχειν ἔφη A. 1. B. -ους μ' ἔ. ἔ. 2.

παγκάλους ἔχειν μ' *tres primae, Arund.* 6. παγκάλους (*et em.* -ας *ab ead. m.*) *Rav.* παγκάλας *Borg. A.* παγκάλους μ' ἔφην μ' ἔχειν (*sic*) *Dorv. Inter* παγκάλας *et* παγκάλους *fluctuant libri Xenoph. Hellen.* III. 2. 10.=286, 10. *HSt.* παγκάλας *Br.* ἔχειν μ' *Br. Inv.*

1020. προτείνοιέν] -άν A. 1. B. (sic) non 2.

προτείνοιέν *tres primae, Dorv. Arund.* 6. προτείνειάν *A. edd. Br. Inv.* προτείνειεν *C.* δραχμὰς *servat Dorv. sed gl.* νομίσμασιν. [Exempla primae in δραχμὴ productae notat Elmsleius ad Med. p. 105. Vesp. 689. Pac. 1200. Philippidem Athenaei VI. p. 230. B. Antiphanem ibid. VII. p. 299. E. Addit Maltbius Observ. ad Morell. p. lxxviii. Platonem ibid. XII. p. 442. A. Vix tanti est adjicere Machonem ibid. XIII. p. 581. B. *Dobree in Addendis.*]

1021. Citat Suidas v. ὄζω. δὲ Suid. ms. ὄζειν. ἡδύνου Suid. ms.

μου *libri fere omnes, Arund.* 5. 6. μοι *Cant.* 4. με *Ravennas, si Invernizio fides, quomodo citat H. Stephanus Thes. T.* IV. *p.* 628. *E. sed* μου *T.* II. *p.* 1193. *F. Vel* τὴν χρόαν *vel* με *Hemster-*

husius. με *edidit Brunckius, et firmare conatur e glossa codicis C.* ὀσμὴν ἐξιέναι ἀπὸ τοῦ σώματος, *unde potius colligas* τὰς χρόας, *quod habet codex in textu, merum esse errorem.* ἐξιέναι *est* exire, *non* emittere. *Plenius Suidas;* "Οζω: Ἀρ Πλούτῳ. ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου. ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν ἰέναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου. *Ita lege, non* εἶναι. *Glossa in Cant. 4. a m. pr.* ὀσμὴν ἐνιέναι *lege* ἰέναι. *Alia recentioris,* ὀσμὴν εὐωδη πέμπειν. *Impersonale esse* ὄζειν *monet doctissimus Schweighaeuserus ad Athen.* XIV. *p.* 661. *E.* μου *cum* χρόας *jungens, forsan recte. Sed potius existimo* μου *ab* ὄζειν *pendere, ut* χρόας *sit genitivus partis. Nempe post* ὄζω (A) *vel* ὄζει μου (B) *ponitur* (a) *genitivus odoris,* (b) *accusativus adjectivi. Deinde post* ὄζω *et ejus comites additur, si res ita ferat,* (c) *genitivus partis olentis.* [*Recte Magister,* μύρου ὄζει Ἀττικοὶ, οὐ μύρον. *Exempla apud H. Stephanum Thes. T.* II. *p.* 1193. *F. refer ad* (b), *non ad* (a), *et memento apud bonos scriptores non dici* ἡδέα, ἡδέως, ἥδιστα ὄζω *pro* ἡδὺ *aut* ἥδιστον, *ut docuit Elmsleius ad Ach.* 193. *p.* 121.] (Aa) *Nub.* 48. ἐγὼ | ὄζων τρυγὸς,—ἡ δ' αὖ μύρου. *quo respicit Priscianus* XVIII. *f.* 255. *b.* 18. "ὄζει τρυγὸς, μύρου ἐκεῖνος καὶ ὄζει τὰ μύρα. "Pherecrates ἐν Πετάλοις. ὡς τοι κακὸν ὄζει . "Terentius in Adelphis, Olet unguenta de meo. "Juvena. Olebit laternam." *Pro Graecis Putsch. p.* 1191, 5. Pherecrates ἐν Πετάλοις. ὡς τοι κακὸν ὄζει ταμὰ μή τίγ' ἀλλὰ γλυκύ. *Tento,* ὥστ' οὐ κακὸν ὄζει θαίματιά γ', *numeris non optimis, sed qui forsan defendi possint. Nub.* 397. 1003 *Ach.* 189. 195. *Eccl.* 644. *Lys.* 617. 663—4. *Damox. Athen.* III. *p.* 102. *F.* ὄζειν καπνοῦ (τὸν μάγειρον) *Demades Demetrii Rhetoris* 300. *p.* 570. *ult. Ald.* ὤζειν γὰρ ἂν ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ. (Ba) *Pac.* 518. τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξερυγμίας, | ταύτης δ', ὀπώρας. *Ita lege, quamvis* -υρεγμ. *servet Phrynichus Bekkeri p.* 56, 19. *Vesp.* 1053. ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων | ὀζήσει δεξιότητος. *Ubi si libri dedissent* ὑμῶν, *non equidem mutatum issem. Sed* ἱματίων *hic est non partis, sed rei, ut in Hermippo Athen.*

I. p. 29. *E. F.* τοῦ καὶ ἀπὸ στόματος, στάμνων ὑπανοιγομενάων, | ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδων, ὄζει δ' ὑακίνθου | ὀσμὴ θεσπεσία, τοῦ *pertinet ad* στόματος, *ut ex Il.* α. 249. *docet Ruhnken. ad H. Cerer.* 12. *apud Sch. T.* XIII. *p.* 396. *Ceterum si in Pluto duplicem genitivum tantopere horrebant viri docti, praesto erat illis* μοι *ex Vespis, et nunc ex ms.* (Ab) *Lysistr.* 206. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ (τὸ αἷμα.) (Bb) *Cratinus Junior Athen.* XIV. *p.* 661. *E.* τῆς γῆς ὡς γλυκὺ | ὄζει. *Lysias c. Andocid. initio, p.* 103, 20. *HSt.* ὄζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης κάκιστον. *Theophrastus sive alius Char.* XIV. καὶ ὄντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν, ἡδύ γε τῶν ἄστρων ὄζει. ὅτε δὴ οἱ ἄλλοι λέγουσι, τῆς γῆς. *de quo loco vide Porsonum Opusc. p.* 276. *Atque. ita plane conjecerat Schneiderus, nisi quod post* τῆς *sine necessitate addiderat* ὄζειν. *Sed edidit,* ἡδύ γε τῶν ἄστρων ὄζει, ὅτι δὴ καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι τῆς ἴρεως (ὄζειν). *Jenae,* 1799. *p.* 61. *Herodotus* III. 113. ἀπόζει δὲ τῆς χώρης—θεσπέσιον ὡς ἡδύ. (Aab) *Menander in Bekkeri Lex. SG. p.* 599. ὄζεις, ἱερόσυλ', οἴνου πολύ. *Thesm.* 261. ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου (ὁ κροκωτός.) *Eq.* 888. *Ach.* 191. *Vesp.* 38. *Theophrast. Hist. Plant. lib.* III. *fin.* τὸ ἄνθος—ὄζει δεινὸν ὥσπερ φόνου. (Aac) *Eccl.* 520. τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου. *Pherecrates Athen.* XIV. *p.* 648. *C.* ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας. *Praecessisse videtur genitivus personae. Dicitur alicui non minus suavem animam esse quam capellis. Illas autem bene olentibus herbis vesci notum est.* (Abc) *Pherecrates* IV. *p.* 159. *F.* ἢν γὰρ τράγῃ τις, τοῦ στόματος ὄζει κακὸν, *i. e.* ὃς ἂν τράγῃ, ὄζει. (Aabc) *Ach.* 852. ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν | πατρὸς Τραγασαίου. [*Incerta est constructio in Cratete Athenaei* XV. *p.* 690. *D.* γλυκύτατον δ' ὤζε βασιλείου μύρου (*quomodo pro* ὦ Ζεῦ *praeclare restituit Porsonus ad Odyss. E.* 455.) *lectio in Alexide Athenaei* II. *p.* 60. *A.* ὑπερήφανος ὄζουσα τῶν ὡρῶν λοπάς. *In Aeschyl. Agam.* 1319. καὶ πῶς τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων; *fere malim,* καὶ πῶς; τάδ' ὄζει, *sine interrog. in fine. Lysistr.* 617. ἤδη γὰρ ὄζειν ταδὶ πλειόνων καὶ

μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ. καὶ πῶς; (*de quo dubitabat Blomfieldius noster p.* 304.) *Aeschyl. Choëph.* 774. *forsan et* 550. *Eurip. Orest.* 1108. *In Phrynicho Bekkeri p.* 53. *apud Blomfield.* ὄζει νίσης, τὰ ὄψα *vel* τὸ ὄψον *supple.*] *Haec post alios prolixius, in discentium gratiam.* [In Hermippo debebam ὀδμὴ θεσπεσίη. Vide ad 1022. et de Hermippi parodiis, Athen. XV. p. 699. A, Deinde adde, (Aa) Eupolis Athen. XIV. p. 646. F. ex em. Porsoni Opusc. p. 247. ὃς χαρίτων μὲν ὄζει. Loquitur Chorus de Callia. Aristoph. Danaisi, Suidae v. του. προσόζειν γὰρ κακοῦ του φαίνεται. Phrynich. Bekkeri, p. 53, 11. ὄζειν ἐτῶν. Philemon Athen. IV. p. 155. A. λοπάδος προσῶζεν. (Ba) Similiter corrige Aristoph. Photii v. ὀξυρεγμεῖν. (Ab) Ptolemaeus Athenaei X. p. 458. F. πολυτελὲς ὄζεις. (Bb) Herodoti locum respicit Lucianus Ver. Hist. II. p. 107. *Dobree in Addendis.*] *De ipso versu satis sit dixisse, adeo promiscue usurpari* ὄζω *et* ὄζει μου, *ut ferri debeat lectio in qua hoc per illud explicari potest, etsi exemplum prorsus simile non est repertum; quanquam, si locum recte explico, prope accedit Pherecrates, nescio quo meo errore sub* (Aac) *citatus. Sed quoniam insignem Theophrasti emendationem commemoravi, libet adjicere non minus insignem explicationem; et eo magis, quod ad Porsonum quodammodo pertinet. Putabat scilicet, nisi me vehementer fallit memoria, falso tribui Theophrasto Characteras, antiquos tamen esse concedens. Docte et acute suspicabatur desideratissimus Burneius, tempore imperatorum Romanorum ex comoediis esse consarcinatos. Locus est vexatissimus, Charact.* VII. καὶ πυθόμενος τὰς ἐκκλησίας ἀπαγγέλλειν· προσδιηγήσασθαι δὲ καὶ τὴν ἐπ' Ἀριστοφῶντός ποτε γενομένην τοῦ ῥήτορος μάχην· καὶ τὴν Λακεδαιμονίων ἐπὶ Λυσάνδρου· καὶ οὓς ποτε λόγους αὐτὸς εἴπας ἠνδοκίμησεν ἐν τῷ δήμῳ· καὶ κατὰ τῶν πληθῶν γε ἅμα διηγούμενος κατηγορίαν παρεμβαλεῖν. Enarrat veteres illas controversias Demosthenis (*cum Aeschine,*) et Lacedaemoniorum (*cum Thebanis et Corinthiis;*) recitat orationem quam ipse magna cum laude coram po-

pulo dixerit; et obiter in plebem invehitur (*ut credulam, puta, aut indocilem.*) *Λακεδαιμονίων μάχη est disceptatio in qua illi a sociis suis aegre impetrarunt, ne exciderentur Athenae; vide Xenoph. Hell.* II. 2. 20=270, 6. *HSt. et Schneiderum. Antiatticista Bekkeri p.* 108, 4. *Μάχην: καὶ τὴν ἐκ λόγων διαφοράν. Dicitur ῥήτορος et Λακεδαιμονίων μάχη ut τὴν ἐμὴν μάχην in Eupolide Longini* XVI. *Haec etsi contendas a Theophrasto scribi potuisse, ut qui plus* XL. *annos supersites fuerit post habitam Orationem de Corona; fateberis tamen a recentiore sophista potius quam ab aequali philosopho exspectandum esse, ut τοῦ ῥήτορος nomine designetur Demosthenes. Haec fere sunt, quae de Characterum loco me olim docuit vir longa amicitia mihi conjunctus, et cui in his rebus plurimum tribuo, J. B. Hollingworth. Ceterum χροίας scribit Elmsleius l. c.*

1022. *Citat Suid. in ἐνέχεις et Θάσιος οἶνος. Hermippus Athen.* I. *p.* 29. *E. καὶ Θάσιον, τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδρομεν ὀδμή. Vide p.* 32. *A.*

1023. *ἔχοι μοι editionis Basileensis* 1532. *in ἔχοιμι mutat Porsonus, ex parte saltem codicum proculdubio; quomodo προθυμῷ* 884. *in προτιμῷ, et alibi similia menda, quae monere supersedi.* [Philetaerus Athen XIII. p. 559. A. *ὡς τακερὸν ὦ Ζεῦ καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. Dobree in Addendis.*]

δ' tres primae, ed. Inv. δ' Brunck. ex A. B. D.

1026. *φίλ'*] *φίλτατ'* Suid. v. *ἄνερ* ["quod male ad 788. refert Brunckius." *Praef. Hec. p.* 59.]

1027. *Rideri suspicor solennem adulationis cantilenam, quam a poetis et oratoribus, praesertim bellum suasuris, nimis libenter audiebat populus Atheniensis. Isocrates Paneg. p.* 51. *HSt. apud Musgrav. ad Eurip. Suppl.* 323=332. *Gaisford. διετέλεσαν (οἱ προγονοι ἡμῶν) κοινὴν τὴν πόλιν παρέχοντες, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπαμύνουσαν. Demosth. pro Rhod. p.* 115. *n.* 33. (196) *οὐ γὰρ ἂν ὑμᾶς βουλοίμην, δόξαν ἔχοντας τοῦ*

σώζειν τοὺς ἀτυχοῦντας ἀεὶ, χείρους Ἀργείων ἐν ταύτῃ τῇ πράξει φανῆναι. *Pro Megalop. p.* 121. *n.* 21. (205) Λακεδαιμονίους — ἔσωσεν ἡ πόλις — ἔν τι καὶ τὸ αὐτὸ ἀεὶ βουλομένη πράττειν. ἔστι δὲ ποῦτο τί; τοὺς ἀδικουμένους σώζειν. *Eurip. Suppl.* 389. σύ τοι (ὦ πόλις Παλλάδος) σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ νέμεις, τόν τ' ἀεὶ δυστυχῆ πάντα ῥύει. *Ita Hermannus pro* ἀεὶ τὸν δ. *Si argutari vellem, conjicerem haec ad aliquod bellum, forsan Aegyptium, spectare; vide ad* 178. *unde secundi potius Pluti fuisse versum hariolarer.*

1028. ποήσει B.

Post ποιήσει *interrogat Valck. in adversariis.*

1030. μ' om. A. 1. non 2.

γ' ἀντ' εὖ ποιεῖν *Dorv.*

1031. ἀγαθὸν δίκαιον 2.

δίκαιον ἀγαθόν *tres primae, Borg. A. B. D. Arund.* 6. *et proculdubio Dorv.* ἀγαθὸν δικαιόν *Rav. C. et vel hoc, vel* δίκαιον ἔστ' ἀγαθὸν, *conjicit Hemsterhusius.* ἀγαθὸν δίκαιος *ed. Br. (qui per errorem* δίκαιος ἀγαθὸν *in nota.)*

1032. οὐκοῦν—σοι, (sic) *tres primae.* οὔκουν—σοι; *Br. Inv.*

1033. ἀπολείψειν ἔτι *Rav. sine* ἔφη *scil.* γ' ἔφη 6.

1034. δέ γ'] δ' 2.

δ' οὐκέτι 6. γὰρ *supra* γ' *Dorv. quod fere nescias an sit v. l.* νῦν γὰρ οὐκέτι, *an explicet* δέ. σε ζῇν *Rav.*

1035. τοῦ *om. Dorv.*

1036. ὥς γ' ἐμοὶ 2.

ὥς γέ μοι *Ald.* ὥς γ' ἐμοὶ *Dorv. edd. Br. Inv.*

1037. *Respiciunt Suidas, Zenobius, Diogenianus v.* διὰ δ. *ab Hemsterhusio emendati. Citat Gramm. August. Hermanni p.* 373.

1038. τυγχάνοι sine γ' ὁ Suid. ms. τηλία. priorem versum ut vulgo. *Atque ita prorsus Suidae ms.*

Leid. apud Hemsterh. Ut vulgo 1037. *et* 1038. *omittunt, Med. Ald. Kust.*

τυγχάνει γ' tres primae, Rav. Borg. Ar. 6. *τυγγάνει δ' Dorv. sed γ' supr. τυγχάνοι δ' C. τυγχάνοι γ' B. ed. Brunck. prout emendaverat Kusterus. ὧν om. C. τηλίας Rav. quae lectio omnino expendenda est. τηλία servant Ar.* 5. 6. *Huc respicit Eustath. ὀδ. α. p.* 1597, 50=29, 11. *π. p.* 1792, 4=590, 37. *In Hippiatricis θηλύας, proxime ad Hemsterhusii conjecturam, habet MS LB. apud virum summum in notis ineditis.*

1041. *Citat Schol. Theocr.* III. 1.

1042. *στεφάνους Rav. et schol. ad* 1039. *Vide* 1090.

1043. *Γρ. τί φησιν; vulgo, et Arund.* 5. 6. *σὲ φησιν Rav. sed an personam mutet non dicit Invernizius. Si φημὶ ponerent Attici ut λέγω* 1100. *posses Χσ. σὲ φησίν. Sed σε ex mera glossa irrepsit, ut ex Cant.* 4. *liquet. In hac scena Νε. tantum praef. tres primae. In Dramatis Personis Νέος Ald. J.* 1. *Νεανίας J.* 2. *Νέος Cant. quatuor. Νεανίας ubique Br. Inv Ceterum vide an minor distinctio ponenda sit post ἀσπάζομαι, plena post φίλη.*

1044. *ταχύ γε om.* 6. *Respicit Eustath. ὀδ. τ. p.* 1867, 60=700, 11.

1045. *ὕβρεως* A. 1. 2. B.

ὕβρεος tres primae, Br. Inv. ὕβρεως Kusterus et Brunckii mss. ut videtur, certe Dorv.

1046. *ἑωρακέναι tres primae, Dorv. ὡρακέναι edd. Br. Inv.*

1049. *βλέπειν Dorv.*

1050. *αἰεὶ*] *ἀεὶ* Suid. ed. Med. v. *ἀκόλαστος.*

αἰεὶ τοὺς τρόπους tres primae. τοῖς τρόποις Rav.

1051. *Respicit Suidas v. πόντος. Comparat in mss. Hemsterhusius Hipponactem Athen.* XV. *p.* 698. *C. ubi recte, quod ad literas, ms. A. μοῦσά*

μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν ποντοχάρυβδιν. *Phrynichus Bekkeri p.* 58. Ποντοφάρυξ: εἴ τις βούλοιτο σκώπτειν τινὰ ἄπληστον καὶ φάγον, ὅτι ἡ φάρυξ διὰ μέγεθος πελάγει ἔοικεν: —

1053. ἄ. ἄ.] Suid. ἆ ἆ in v. μοι μὴ B.

ἆ ἆ *servant Dorv. Leid.* λέγεις *Elb.*

1054—5. *Citat Suidas v.* εἰρεσιώνη. μόνον *Leid.* μόνος *servat Dorv.*

1054. μόνον 2. λάβοι A. 1.

1055. ὃ μέλλων ναύσομαι ὃ καὶ ναυσοῦμαι sch. B. [In hexametris apud schol. ἄμ᾽ ὀψήσασθαι——εὐζώρου Is. Voss. ad Melam I. 15. notante Porsono. *Dobree in Addendis.*]

1056. παῖξαι B. ut videtur primo. Plato Euthyd. p. 61, 5. [*ed. Routh. sive T.* I. *p.* 294. *C. Steph.* οἶσθα Εὐθύδημον ὁπόσους ὀδόντας ἔχει, καὶ ὁ Εὐθύδημος, ὁπόσους σύ; *ubi malim* οἶσθα σὺ Εὐθύδημον. *Ita in Herodot.* I. 71. ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ ἐπ᾽ ἄνδρας *Valckenaer. ex Athenaeo. Vide Porson. ad Plut.* 1186. *Nub.* 402. *et addend.*]

παῖξαι *Dorv. Leid. et pro v. l. Paris.* 2827. σ *servant Magister in voce, Eustath. ὀδ.* θ. *p.* 1594, 47=306, 5.

1057. *Citat Suidas v.* παιδιά, *ubi ms. Leid.* Παιδία: οὕτως Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ παροξυτόνως. *Ubi* παροξ. *etiam Med. Ald. quamvis ipsam vocem constanter acuant. Quare e Suida corrigendus erat scholiastes, non e scholiaste clam interpolandus Suid.* παροξύνεσθαι *diserte ait Athenaeus* VII. *p.* 323. *C. Ceterum huc respicit Eustath. ἰλ.* ψ. *p.* 1290, 3=1399, 7. *ὀδ.* σ. *p.* 1389, 40=659, 13.

1058. *Lysias Athenaei* XIII. *fin.* οὕτως ἐρωτικῶς τὸ κόριον μετεχειρίζετο, τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων, ἧς ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. *Ubi Toupii et Schweighaeuseri judicium desidero. Aristot. Rhet.* III. *p.* 126, 15. *ed. Syl-*

burg. indicante Hemst. in mss. τύχοι γὰρ ἄν τις ἐν τοῖς ἀρτιασμοῖς, ἄρτια ἢ περισσὰ εἰπὼν μᾶλλον ἢ πόσα ἔχει, καὶ τὸ ὅτι ἔσται, ἢ τὸ πότε.

1059. κἄγωγ'] γ' om. 1. τέσσαρας 1. non 2.

κἄγωγέ τοι γὰρ ἔχει τρεῖς 6. *tum* μόνον γόμφιον, *cum ms. apud Ducang. Append. I. ad Glossar. v.* γωνιακόν. *Quos autem codices adhibuerit indicat in Ind. Auctorum col. 35.*

1061. οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς addit Suid. ms. πλύνον (sic) ibi est πλῦμα. (*Nempe in ipsa voce* Πλύνον, *in Plut.* 1062. πλῦμα, *habet ms. Edd. Med. Ald.* Πλυνὸς—πλύνον. Πλυνὸς—πλυνόν *inepte Kust.*)

1062. ἐν τοσούτοις] ἐν om. 2.

Citat Magister v. πλυνεὺς, *respiciunt Pollux* VII. 38. *Eustath. ὀδ.* ξ. *p.* 1550, 22=245, 18. ἐν *om. Leid. sed supr.* ἐν ἤγουν ἔμπροσθεν τοσούτων ἀνδρῶν. *Scholiastes,* πλυνόν με ποιῶν: ἐφύβριστον πλῦμα. πλυνὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτό. παροξυτόνως δὲ τὸ πλυνόμενον: — *Contracte in Dorv.* πλυνόν: ἐφύβριστον. πλυνὸς ἡ λεκάνη. *Lege* πλύνον. *Si vera est haec regula, etiam in Aristophane mutandus accentus, obstante licet, ut videtur, Polluce;* πλυνέας δ' ἂν αὐτοὺς εἴποις, καὶ τὸν τόπον, πλυνούς. ἀφ' οὗ καὶ τὸ λοιδορεῖν, πλύνειν. καὶ τὸ, πλυνόν με ποιεῖς, ἡ κωμῳδία φησίν. *Jungermanni quidem ms.* πλοῖνόν με ποιεῖς, *i. e.* πλύνον, *ut recte ille, quamvis ad Hesychium frustra provocans. Etiam §. 37. 39. accentum retrahit ms. nisi 57. vox corrupta aut spuria. Sed egregie scholiastae tum prosodiam, tum interpretationem confirmat Phrynichus Bekkeri p. 58, 27.* Πλύνον, πλύνεσθαι: σημαίνει μὲν τὴν ὕβριν, μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν πλυνομένων ἱματίων καὶ πατουμένων· καὶ γὰρ οὔροις καὶ τοῖς (*malim* τοιούτοις) ἄλλοις ταῦτα ῥύπτεται, καὶ πλυνόμενα περιυβρίζεται καὶ πατούμενα: — *Dio (Cassius)* XLVI. *p.* 296. *C. ed.* 1606. *apud Brodaeum Misc.* IV. 32. οὐ γάρ που καὶ ὁ πατὴρ αὐτῷ κναφεὺς, ὁ τάς τε σταφυλὰς καὶ τὰς ἐλαίας ἀεί ποτε ἐργολαβῶν, ἢ γένος ἢ πλοῦτον κατέλιπεν, ἄνθρωπος ἀγαπητῶς ἔκ

τε τούτων καὶ ἐκ τῶν πλυνῶν διατρεφόμενος, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα τῶν αἰσχίστων ἀναπιμπλάμενος· ἐν οἷς αὐτὸς τραφεὶς οὐκ ἀπεικότως τοὺς κρείσσονας αὐτοῦ καὶ πατεῖ καὶ πλύνει, λοιδορίαις τισὶν ἐξ ἐργαστηρίων καὶ τριόδων ἐπιτετηδευμένως χρώμενος. *Ubi malim*, ὁ πατὴρ αὐτῷ, κναφεὺς ὤν, τάς τε στ. (*Vide Porson. ad Hecub.* 782.) *nisi mavis*, ὁ κναφεὺς, ὁ τάς τε. *Deinde* ἀναπιμπλάμενος *verte*, inquinatus, *collato Ruhnken. ad Timaei Lex. p.* 31. *Porro in his perlucet imitatio Demosthenis, quem mox manifesto compilat, F. L. p.* 244, 360 =403, 19. *et paulo ante Aeschinem Ctesiph. p.* 66, 26. *unde profecit et alter Dio, Orat.* LXIV. *p.* 595, 25. *Lex. SG. Bekkeri p.* 404. Ἄνθρωπος Εὔριπος, τύχη Εὔριπος: ὄνομα Εὔριπος· ἐπὶ τῶν— *Ita distinguendum. De* πλύνειν *videndi Stephanus, Spanhem. ad h. l. Toupius Em. T.* III. *pp.* 101—3. *et Porsonus p.* 502. *His scriptis video* πλύνον *paroxytonon esse in Cant.* 3. *oxyt. in* 1. 2. 4.

1063. ὅναιο μέν γ' ἄν] L. μέν τ' ἄν. μέν τ' ἄν 2. non 1. B. ἐκπλύνοι γέ σε 2.

μέν γ' *tres primae*, 6. *et proculdubio Dorv.* μέντ' *A. B. Leid.* (*hic etiam* ἐκπλύνει γέ σε) *edd. Br. Inv.* ὅναιο ἄν *tantum Elb.* ὅ. μὲν γὰρ εἴ *Arund.* ὅ. μὲν οὖν εἴ *Eustath. il.* χ. *p.* 1263, 62=1362, 46.

1064. ἐπεὶ νῦν μὲν 2. μέν om. A. 1. B. *Ad Hemsterhusium p.* 599. *c.* 2. *notat Porson.* κομματικῷ κόσμῳ levi errore pro κομμωτικῷ Nilus Eremita Narrat. VI. p. 99, 22.

μὲν νῦν *tres primae.* νῦν μὲν *A. B. C. D. Leid.* 6. *edd. Br. Inv.* μὲν *om. Dorv. Respicit Suidas v.* καπηλικῶς, *ubi cum ms. Leid. dele* οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον, *quae nihil sunt nisi corruptio variae lectionis* μονθυλεύουσι.

1065. ψιμμίθιον 1. B. ψιμμύθιον 2.

τουτὶ *Leid.* 5. τὸ ψιμύθιον τουτὶ 6. ψιμύθιον *tres primae, quomodo Br. Inv. hic et Eccles.* 873. 924. 1064. *tacite semper uterque.* ψιμμίθιον *Dorv. Leid.* ψιμμύθιον *ed. Junt.* 1540. *apud Hemsterh. qui de*

orthographia videndus. Ejus notae non meminerat Pierson. ad Moerin p. 419. *qui praeterea a Tayloro ad Lysiam p.* 8=16. *R. deceptus Bisetum ad Eccl.* 1064. *pro scholiaste citat; quod Schweighaeusero fraudi fuit, ad Athen.* XIII. *p.* 557. *F. Locus ultimus apud Taylorum est Xenoph. Oeconom.* X. 2. *Schn.=p.* 493, 29. *HSt. qui an Etym. M. citetur nescio; certe neque in ἔγχουσα neque in ἐψιμυθιῶσθαι, pp.* 313, 406. *Priore loco ἔγχουσα καὶ ψιμύθιον in Amipsia, deinde ψιμυθιοῦσθαι ms. Dorv. teste Porsono. In Athenaei Ctesia* XII. *p.* 528. *F. Eubulo* XIII. *p.* 557. *F.* 558. *A. Alexide p.* 568. *C. ter minimum per simplex* μ *ms. A. Vide quae congesserunt in utilissimo vocum peregrinarum lexico p.* cccxxx. *Thesauri Stephaniani editores.* [De orthographia videndus Boissonadius ad Herodian. p. 236. *Dobree in Addendis.*]

1066. προσώπου γε] Delet γε Dawesius Misc. Crit. p. 161. om. A. 1. 2. B.

γε τὰ *tres primae.* γε *om. A. B. C. D.* 6. *edd. Br. Inv.*

1067. ὧν *om. Dorv.*

1068. κἄτα B. A.

κἄτα τῶν *tres primae, Dorv. Leid. Arund.* 5. 6. καὶ τῶν *edd. Caninii apud Gryph.* 1548. *Kusteri, Br. Inv. Eustathius ὀδ.* δ. *p.* 1508, 20=185, 10. *Ita Etym. M. p.* 433, 40. πειρᾷ μὲν ἴσως σου, κἄτα τῶν τιτθίων ἐφ. *sed* σε καὶ *pro* σου κἄτα *MS. Dorvill. notante Porsono. In* καὶ *tandem acquievisse videtur Bentleius, potius quam in* κἄτα τιτθίων. τὴ θίων *Elb.*

1069. ἐμὲ δοκῶν 2.

σου *om. Elb.*

1070. ὁ βδελυρὲ *Dorv.*

1073. ὑπὲρ φιλῶ *cum gl.* λίαν *Dorv. et* 354. ὑπὲρ πλουτεῖν *cum gl.* πάνυ.

1077. οὐκοῦν *pro* ἐγὼ *Elb.* οὐκοῦν *supra* ἐγὼ *quasi gl. Dorv.* Γρ. τὸ τί *ed. Hemsterhusii per errorem.*

1078. αἰσχύνομαι Priscian. XVIII. p. 1191, 21= *f.* 235. *b.* 30. *Ald. ubi proxime sequitur locus Demosth. de Corona p.* 173, 349=294, 4.

1079. (*Post o in* ποιεῖν) ι additum m. ead. B.

τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν *edd. mss. in quibus Rav. Borg.* 5. 6. τοῦτ' ἐπέτρον π. (*sic*) *Arund.* τοῦτό γ' *conjicit Brunckius, probante Porsono Hec.* 1206. ἐγὼ *pro* ποιεῖν *lib. L. ut recte notat Hemst. sed videtur ipse codex, unde fluxit annotatio, habuisse* ἐγὼ ποιεῖν *cum Cant.* 4.

1080. σὺ δ' *Magister v.* μείραξ. συλλαβὼν *Ald.* σὺ λαβὼν 5. *Vide Collationem Nub.* 1170.

1081. οἶδα δ' οἶδα *Par.* 2827.

1082. ἐπιτρέψων] -πων 2. et ex em. A. non 1. -ψων B.

ἐπιστρέψων *Elb. Dorv.* ἐπιτρέπων *Leid. Dubitat scholiastes, monente Hemsterhusio, anúsne, Chremyli, an juvenis sint verba* ὁ δ' ἐ. ἐ. τίς. *Γρ ut vulgo, praef. Dorv. Leid.* ἐπιτρέπειν *illustrat Hemst. in mss. ex Oenom. Eusebii Praepar.* VI. *p.* 260. *D. ed. Colon. Platon. Epist.* II. *fin. p.* 1271. *B. Fft. Clem. Alex. Str.* II. *p.* 505, 26. *Potter. Phalar. Ep.* LXXXI. (CXIV.) *Solon. Laertii* I. 65. *et ibi Kuhn. Machon. Athenaei* XIII. *p.* 580. *D. Timocl.* VI. *p.* 257. *D. Demosth. p.* 127. *F. Fft.*=175, 26. *R. Machonis locus est,* τίς δ' οὐπιτρέψων ἔστι σοι, φησὶν, τάλαν;

1083. διεσπεκλωμένῃ *tres primae, et sic, vel* -νῃ, *Dorv. Arund.* 5. 6. *Leid. (in hoc, gl.* ὦ γεγαμημένη, *et scholion marg. in quo dubitatur utrum dativus sit an vocativus) Suidae in voce edd. Med. Ald. (haec* διεσπεκλωμένην *in articuli capite, sed* -νη *in versu) Kust. sed* διεσπλεκωμένῃ *ms. Leid. tum in articuli capite tum in ipso versu, recte, ut e serie constat. Idem Suidas e Lysistr.* 152. *habet* πλεκοῦν *in serie. Illic Pluti locum (ubi* σπεκλ. *edd. Med. Ald. Kust.) omittunt Leid. et C. C. C. apud Porson. ad Lysistr.* διεσπλεκωμένῃ *edd. Br. et Invern. Hunc literarum ordinem habent Pollux Al-*

di cum parte mss. V. 93. *Hesychius ter; (διεπλεκώνη levi errore codex) scholiastae ii qui a πλέκειν derivant.* [De codicibus silet Porsonus; ergo et illi σπεκλ habent cum ed. 1532. Scriptor Byzantinus, ms. Paris. 2991. A. fol. 457, a. apud Hasium, *mss. du Roi* IX. p. 132. *μίαν τῶν μοναζουσῶν, διεσπλεκωμένην ὑπὸ μυρίων ἀρχαίαν φίλην.*

1084. *ὑπὸ μυρίων*] L. *ἀπὸ μυρίων*, ut conjecerat Kusterus ad Suid. III. p. 128. vide supra 98. *ἐτῶν τε* Suid. ms. *διεσπεκ.*

γε καὶ tres primae, Br. Inv. γε om. Suid. Med. Ald. in διεσπ. Habet Kust. In πλεκοῦν, Med. μυρίων γ' ἐτῶν καὶ, Ald. κυρίων γ' ἐτῶν καὶ, Kust. μ. ἐ. γε καί. Miras elegantias comminiscuntur viri docti in voce ἐτῶν ἔτης a comico usurpatum esse non facile credam, etsi exstare scio apud Aeschylum Suppl. 250. St. Aeschylum et Euripidem Eustathii il. ξ. p. 641, 58=501, 34. Mihi omnino vera videtur emendatio Kusteri. Supra 562. si mei fuisset arbitrii, ἀπὸ ex Ravennate reposuissem. Eurip. Phoeniss. 586. malim ἀφ' Ἑλλήνων. Eubulo Athenaei III. p. 108. B. ἀπὸ pro ὑπὸ reddidi ex Eurip. Orest. 45. in Auctario ad Porsoni Opusc. p. 384. [Corrige, *Eubulo reddidit — Jacobs. ad Athen. p. 70. Dobree in Addendis.*] *Ceterum comparat Hemst. in mss. Philetaerum Athenaei* XIII. *p.* 587. *E. οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγον' ἔτη τρισχίλια, | ἡ δὲ Διοπείθους ἀειδὴς Τέλεσις ἕτερα μυρία;* [Cum Phoeniss. confer Aeschin. Ctesiph. p. 75, 40. HSt. In Thucyd. I. 24. p. 20, 99. *ἀπὸ* Ald. et mss. ut videtur omnes, cum Hermog. p. 159. Ald. 459. Crisp. Recte tamen receptum videtur *ὑπὸ* e Junt. In Theodorida Athenaei XV. p. 699. F. *πίσσα δ' ὑπὸ γραβίων ἔσταζεν* relictum, cum *ἀπὸ* daret ms. et manifesta glossa, *οἷον ἀπὸ λαμπάδων*, poetae verbis addita. In Matrone IV. p. 183. A. *ἀπὸ πασσαλόφιν* Sch. in addendis, in Anthippo IX. p. 404. A. *ἀπὸ τῆς τραπέζης* mss. et Toup. Lysistr. 399. *ἀπ' αὐτῶν* Br. e mss. sed lectio orta videtur e 407. Obiter moneo junctim legendum *ἀκολαστάσματα*, collato Bekkeri Lex. SG. p. 367, 21. vel sal-

tem ἀκολαστήματα cum Bentleio. *Dobree in Addendis.*]

1085. δ' om. B.

1086. συνεκποτέον] -έ' A. 1. non 2. ον om. B. συνεκποτέ' Suid. in v. ubi ms. συνεπομπεύειν ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σοι συνέκποτέστί σοι.

συνεκποτέ' *tres primae, Inv. Dorv. Eustath.* ἰλ. ᾱ. *p.* 59, 31=44, 51. ἰλ. ῑ, *p.* 759, 39=662, 37. *Schol. ad Ach.* 393. ξυνεκποτέ' *A. ed. Br.* συνέκποτ' 6. (*sic*) συνεκποτέον *B. C. D. Leid. Apostolius* XVII. 61. *In Suida, ms. Leid.* Συνεκπομπεύειν ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σοι συνεκπότε' ἐστί σοι, *fere ut C. C. C. Ultima verba sunt emendatio priorum.*

1088. τρίγοιπος 1. B. τρύγιπος 2. ὁ τρύγοιπος Suid. Med. Ald. om. ms. [*in* ὁ τρύγ. *scil.*] ταῦτα πάντα Suid. τρυγ. πάντα ταῦτα 1.

τρύγιπος *Leid. in textu, in sch. primo* τρύγιπος *deinde* τρύγοιπος. [Hinc Photius τρύγοιπος. *Dobree in Addendis.*]

1089. γοῦν *pro* γὰρ *diserte Inv. e Rav. scil. Verba* ἀλλ' ε. εἴσω *Chremylo danda videntur.*

1091. *Versum bis habet Ald. In Leid. juveni erat tributus, et* ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι vetulae; *sed postea correctum.*

1092. γ' om. A. 1. 2. B.

1093. βιάζεται *Elb.*

1094. ὑπεπίττουν] ὑπ om. A. 1. 2. ἐπίττων B. a m. pr. et sch.

ὑπεπίττουν *tres primae, Rav. ed. Brunck.* ἐπίττουν *Suidas in voce, (ubi* ἔπιττον *bis ms. Leid.) A. B. C. D. Dorv. Leid. Arund.* 6. *sed in C. scholio praefixum* ἐπίττων, *quod dant lib. L. et Orus apud Etym. p.* 656, 6. *In D.* ὑπ *suprasc. ab eadem manu.* ἐπίτουν *Elb.*

1096. βασιλεῦς (*sic*) *notatur ex Elb.* γραΐδιον *Ald.*

1097. *Citat Suid. in λέπας. προσείγετο Rav. Comparat Spanhemius Vesp.* 105. *Synesium Ep.* IV. *p.* 167. *C. ed. Petav.* 1631. *Addo Athen.* III. *p.* 86. *B. ΧΟΡΟΥ tres primae, et schol. ad* 1043. (*λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή*) *Br. Nil Inv.*

1098. *τοῦτο* 1.

κόψας B. Leid. Moschopul. π. σχ. p. 62. *sed hic forsan ex Nub.* 133. *κόπτων servat Eustath. ἰλ. χ. p.* 1256, 9=1352, 1.

1099. *θυρίδιον* A. 1. B. non 2. nec Suid. ed. ms. in *κλ.*

θύριον, non θυρίον, diserte schol.

1100. *Eustath. ὀδ. φ. p.* 1901, 17=748, 6.

1100, 1. *Ἑρ. σέ τοι σέ τοι Λέγω Καρίων*] *Ἑρ. σέ τοι λέγω Ὁ K.* A. B. *Ἑρ. σέ τοι λέγω ὦ K.* 1. vulg. 2. ὦ gl. 2. ὦ *ζεῦ* Suid. ms. *ἐξάντη. Καρύων* 1. B.

Ἑρ. σέ τοι σέ τοι | λέγω Καρίων tres primae, consentientibus, ut videtur, Dorv. Leid. B. D. Elb. certe Ar. 6. *In hoc ὦ gl. et versus male distincti. Ἑρ. σέ τοι λέγω | ὁ Καρίων A. quod probat Brunckius. Ἑρ. σέ τι λέγω Καρίων C. Ἑρ. σέ τοι λέγω Καρ. Borg. Ἑρ. σέ τοι λέγω | ὦ Καρ. Rav. Tum ἄμεινον Dorv. εἴπ' ἐμοὶ edd. Br. Inv. hic et* 1107. [*σέ τοι λέγω | ὁ Καρίων* citat Elmsleius Mus. Crit. Part. IV. p. 486. qui de *σέ τοι* videndus. *Dobree in Addendis.*]

1102. *οὑτοσὶ* 1.

1103. *οὔ μὰ B. in lib. Ask.*

Magister v. ἀνέῳγεν. οὔ μὰ 6.

1104. *Citat Gramm. August. Hermanni p.* 378.

1106. *τὸν κύνα A.*

1108. *πόνηρε tres primae, Br. πονηρὲ Inv.*

1109. *τρίβλιον* B.

ἐς—συγκ. τρύβλιον tres primae. ἐς—ξυγκ. τρυβλίον Br. ἐς—συγκ. τρυβλίον Inv. τριβλίον Dorv. τρυβλίον Leid. [*τρυβλίον.* Vide Boissonadium ad Herodian. p. 137. *Dobree in Addendis.*]

1111. τούτῳ A. 1. non 2. nec Suid. ἡ γλῶττα.

τούτων γίγνεται Rav. γλῶσσα—τούτων γίνεται Eustathius ὀδ. γ. p. 1471, 13=132, 27. *In Leid. supra τῷ κήρυκι gl. ἢ τοῦ κήρυκος, supra τούτων gl. τῶν ζώων, supra τέμνεται, gl. κόπτεται, δίδοται. Quae quid sibi velint, apparet e schol. marg. ibidem; ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων: διττῶς τοῦτο. ἡ γλῶττα τούτων, ἤγουν τῶν ζώων, τέμνεται τῷ κήρυκι, ἤγουν σοὶ, τουτέστιν ἕνεκεν σοῦ. ἀποδίδοται γὰρ σοὶ, τῷ ὄντι κήρυκι τῶν θεῶν καὶ ὑπηρέτῃ. ἢ, ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τῶν ἀγγελιῶν, τουτέστι σου, (σοι Hemst.) τέμνεται· ἀντὶ τοῦ, εἴθε ἐκκοπείη: — Qui post τούτων subaudiebant ζώων vel ἱερείων, ita rem cepisse videntur, ut Carion partem aliquam victimarum (forsan linguas, vel τὰς κοιλίας* 1170.) *aut manu teneret aut digito monstraret. Lectio Ravennatis fluxit e glossa, ut alibi in eo libro factum est; γίγνεται valet ἀποδίδοται, "tibi cedit."*

1112. ταῦτ' (*sine γε*) A. 1. 2. B. ποεῖν B.

γε om. Leid. Habet 6. *ἀ. διὰ τί δὴ τοῦτ' ἐπιβουλεύειν Dorv.* [*δὴ* pro *γε* legendum cum Elmsleio ad Med. p. 287. e mss. duobus, Dorv. scil. et alio. *Dobree in Addendis.*] *τί δὲ ταῦθ' ἡμᾶς ἐ. π. sine ἀτὰρ, Magister v. βουλεύομαι, ubi unus codex ἐπιβουλεύειν. ἐπιβουλεύειν citat H. Stephanus T. I. p.* 770. *F. Integram Dorv. lectionem probat Hemsterhusius, neque ἐπιθύειν* 1117. *repudiat, infinitivum defendens e locis apud Stephanum de Dial. Att. p.* 138. *Demosth. F. L. p.* 265, *n.* 554=439, 7. *Platon. Rep.* X. *p.* 619. *C. HSt. (et sic per totum locum pp.* 614—621.) *Symp. p.* 174. *D. Demosth. F. L. p.* 242, *n.* 352=402, 7. *Platon. Symp. p.* 174. *E. Xenoph. Mem.* I. 1. 13=413, 33. *HSt. Herodot.* VII. 150. *Thucyd.* II. (*non* III.) 102. *quibus, si tanti putas, adde ἐπεὶ γιγνώσκειν Platon. Protag. p.* 353. *A. καθ' ἃς ἐγκύψαντα ἰδεῖν ἐνόντα νεκρὸν ὡς φαίνεσθαι—ὃν περιελόμενον ἐκβῆναι Rep.* II. *p.* 359. *D. E. ἐπεὶ εὖ εἰδέναι Demosth. Aristocr. p.* 422. *n.* 184=659, 13. *δι' ὃν προσήκειν ibid. p.* 434, *n.* 312=685, 18. *ἐπειδὴ φῆσαι Timocr. p.* 481. *n.* 332 =766, 1. *ἃς παρέχειν Steph.* I. *p.* 625. *n.* 14=1104,

20. *et ibidem alibi, ut ἐφ' ᾧ γεγράφθαι p.* 624. *n.* 24=1106, 27. *Neque enim quicquam refert, relativumne an conjunctio infinitivos connectat. Cum Xenophontis loco confer Thucyd.* VIII. 72. *διδάξοντας ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἡ ὀλιγαρχία κατέστη, — πεντακισχίλιοί τε ὅτι εἶεν, — καίτοι οὐ πώποτε Ἀθηναίους — ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλεύσοντας, ἐν ᾧ πεντακισχιλίους ξυνελθεῖν. In hujusmodi exemplis orationis obliquae continuatae, nil reperias quod ad ἐπιβουλεύειν defendendum prosit. Cave autem huc referas locum Aristocrateae citatum ad* 998. *De infinitivo post ἐπιβουλεύει vide Porson. ad Pac.* 405. *et de ἀτὰρ—γε Elmsleium addend. Ach.* 448. *p.* 124.

1112—5. *γ' om.* 5. *et habet ἡμᾶς ab initio et sine litura, tum οὗτος gl. supra πλοῦτος. ἐξαρχῆς om.* 6.

1113. ἡμᾶς om. A. B. 1. habet 2. sed linea transversa damnatum.

1115—7. *Vulgo, δάφνην, | οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἓν | ἡμῖν ἐπιθύει.* "*Suspicabar* "*ἡμῖν ἔτι θύει, ut* 1178. 1181. 1183. *Av.* 1515. *Lu-* "*cian. Icaromenipp.* 32. *T.* II. *p.* 789, 14. *τίς γὰρ* "*ἂν ἔτι θύσειεν—et sic alibi.*" (*ut Timon.* 4. *p.* 106.) "*Medium vero versum* 1116. *libenter ejecerim,* "*ut ab histrione repetitum paucis mutatis e v.* "138." — "*Philostr. Vit. Soph.* II. 25. 5. *p.* 611. "*τὸ δὲ ἄρωμα τοῦτο* (*thus*) *οὕτω τι σπάνιον καθ' ἡμᾶς* "*νῦν, ὡς ψαιστὸν καὶ δάφνης φύλλα τοῖς θεοῖς θυμιᾶσθαι.* "*Ovidius, Schradero monente* — farre—et laurus "adusta sono." *Loca sunt Fast.* I. 343—4. IV. 742. "*Sordide tenax Euclio in nuptiis filiae* "*Plauto Aulul.* II. 8. 15. Nunc tusculum emi et "hasce coronas floreas; Haec imponentur in foco "nostro Lari." — *Plautus Merc.* IV. 1. 9. Aliquid "cedo Quî hanc vicini nostri aram augeam, Syra. "SY. Da sane hanc virgam lauri. *Intelligit aram* "*Apollinis προστατηρίου.*" — "*Poenulo* II. 3. Di "illum infelicent omnes qui post hunc diem Leno "ullam Veneri umquam immolarit hostiam, Quive "ullum turis granum sacrificaverit. *χόνδρους λιβα-*

"νωτοῦ *Lucian. T.* II. *p.* 580, 90. III. *p.* 599, 57. "*Jov. Trag.* 15. *T.* II. *p.* 659. Avarus ἀλεκτρυόνα "μόνον κατέθυσε, γέροντα κἀκεῖνον ἤδη καὶ κορυζῶντα, "καὶ λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας, εὖ μάλα εὐρωτιῶντας, ὡς αὐτίκα ἀποσβεσθῆναι τῷ ἄνθρακι." Valckenaerius *in Adversariis, cui fidenter obsecutus sum. In ultimo loco malim* αὐτῷ ἄνθρακι. *Alciphron* III. 35. συνεισηνέγκατο ὁ μὲν κριὸν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ κάπρον· ὁ πένης πόπανον, ὁ δὲ ἔτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους εὖ μάλα εὐρωτιῶντας· ταῦρον δὲ οὐδείς. *Quem locum cum aliis, imprimis Burmanno ad Anthol. Lat. T.* I. *p.* 37. *indicat Boissonadius ad Marinum p.* 64. *In* 1115. *sensus est,* Ne vilissima quidem dona afferuntur. (*Obstare videtur, sed videtur tantum, Luciani locus apud Valckenaerium; Sacrif.* 12. *T.* I. *p.* 535. Sacrificat hic bovem, ille agnum, alius capram, ὁ δέ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον· ὁ δὲ πένης ἱλάσατο τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν.) *Quare victimae, etsi non necessario sumtuosae, mentionem subjicere non potuit poeta. Dixisset,* οὐχ ἱερεῖον, οὐ ψαιστὸν, ῥὐ λιβανωτὸν, οὐ δάφνην. *Supra* 138. οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν. *Nub.* 425. οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν. *Confer locum Poenuli Plautini, et de* ψαιστὸν *omnino vide eruditas Kusteri notas ad* 138. 660. *Ruhnkenium ad Timaeum p.* 277. *Nemo mihi opponet Julianum Misop. p.* 362. *A.* ὡς δὲ εἴσω παρῆλθον τοῦ τεμένους, οὔτε θυμιάματα (*malim* θυμίαμα) κατέλαβον, οὔτε πόπανον, οὔτε ἱερεῖον. *p.* 363. *B.* ἐνιαυσίου δ' ἑορτῆς οὔσης, οὐδεὶς ἐκόμισεν ἔλαιον εἰς λύχνον τῷ θεῷ, οὐδὲ σπονδὴν, οὐδ' ἱερεῖον, οὐδὲ λιβανωτόν. *Similes errores indicarunt Porsonus in Equit.* 1316. *in Pausan.* X. 17. *p.* 836. (*Opusc. p.* 280.) *Elmsleius et Hotibius in Acharn.* 568. *Ipse addo Av.* 980. οὐκ ἔσει οὐ τρυγὼν, οὐδ' αἰετὸς, οὐ δρυκολάπτης. *qui locus ter mendosus est; ob ordinem, ob* αἰετὸς, *et ob* οὐδ'. *Sed ne longe abeamus; paulo ante Plut.* 1107. *lege* ἔπειτα τὴν ὖν, εἶτα σαυτὸν, *primum ex rei necessitate, deinde ut scomma lucremur, quo innuatur, Carionem ipsa sue vilius esse animal.* [Scribit ad me amicus, cujus judicium inprimis vereri soleo, "Versus non desideran-

dus multum, attamen ob codicum consensum retinendus. In Plut. 1107. facetius fere est Carionem inter bestias ponere medium, quam eis postponere." Comicis quidem solenne, quum simpliciter enumerant, res diversas certis de causis intermiscere, ut in noto illo Eubuli Athen. XIV. p. 640. B. σῦκα, κλητῆρες, βότρυς; sed in Plut. 1107. gradationi studet poeta. Porsoni exemplis adde Virgil. Ecl. V. 28. (*Letters to Travis* p. xxxiii.) Alexin Athen. IV. p. 164. C. Ὀρφεὺς, Ὅμηρος, Ἡσίοδος, (Adv. p. 72.) sed hic quidem nescio an melius cum Gaisfordio Addend. ad Hephaest. p. 219. legas, Ἐπίχαρμος, Ὅμηρος, Χοίριλος. [Vid. infra indic. Auctor. s. v. *Athenaei Alexis. Dindorf.*] Omnino confer Ran. 1064—8. Vide Addend. ad Plut. 816. Lectu digna hac de re habet Kiddius ad Dawes. p. 498. De 1116. fateor Valckenaerii sententiam etiamnum probandam videri. Juliani tamen loco adde alterum, Orat. VI. p. 195. B. *οὐκ ὀβολὸν, οὐ δραχμὴν, οὐκ οἰκέτην ἔχων· ἀλλ' οὐδὲ μᾶζαν. Dobree in Addendis.*]

1116. *οὐχὶ ψ.* 1. B. non 2. *οὐδεὲν* [*una voce*] B.

οὐχὶ ψαιστὸν Rav. Borg. οὐδὲ ἓν Dorv.

1117. *ἐπιθύειν, et gl. θυσιάζειν, Dorv.*

1118. *ἐπιμελεῖσθ'* 1. *ποτε B. in lib. Ask. Tacet Porsonus.*

ἐπιμελεῖσθ' sed gl. ἐφροντίζετε Dorv.

1119. *μέλλει* B. et alibi.

Suidas; τῶν ἄλλων μοι πάντων ἧττον μέλλει: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

1120. *κἀποτέτριμμαι Rav. Post σωφρονεῖς interrogat Ald. Respicit Suidas v. σωφρονεῖς.*

1121. *εἶχον μὲν*] *μὲν* om. 1. B. non 2.

εἶχον μὲν tres primae, Arund. Br. Inv. μὲν om. Elb. 6.

1122. *πάντ' ἀγάθ'*] *πάντα τἀγάθ'* [*vel πάντα τ' ἀ.*] 2. non B.

πάντα τ' ἀγάθ' *Leid.* πάντ' ἀγέσθ' *Dorv. et* ἔργον *pro gl. supra* εἶχον, *i. e.* εἶχον ἔργον ἀγέσθαι, muneris erat mei, ista dona colligere et auferre. *Aliter intellexit Hemst. p.* 422.

1123. ἃς εἰκὸς *Rav.* ἐστιν *om.* 6.

1124. Suid. v. ἀναβάδην. Vide Toup. in Suid. I. p. 27. (=41. *ed. Ox.*) qui Anglice explicat: "*But now I go to bed hungry and lie in a garret.*"

Toupii explicationem probat etiam Elmsleius ad Ach. 399. *Mihi unice vera videtur sententia Hemsterhusii ad Hesych. v.* ἀναβάδην.

1125. ἐπόεις B.

1125—6. οὐκοῦν—ἔχων. *tres primae.* οὔκουν—ἔχων; *Brunck. Inv.*

1127. τοὐν] τοῦ A. 1. B. (*sine* 'ν *scil.*) non 2.

τοὐν *tres primae, Suidas vv.* πεπεμμένου *et* πέττουσα. τοῦ 'ν *Br. Inv.* τοῦ τετρᾶδι *Elmsleius ad Ach.* 343. *p.* 123.

1128. ποθεῖς] om. Suid. ms. [*v.* ποθεῖς. *Totum locum, opinor, cum Leid. apud Hemst.*] καλεῖς μάτην A. 1. B. non 2.

ζητεῖς *Apostolius Prov.* IX. 57. ποθεῖς *Suid. in v.*

1129. ἦν Suid. ed. ms. *In* κωλῇ *sc.* ἦν *etiam Suid. ms. Leid. apud Hemst.*

ἦν ἐγὼ *tres primae, Par.* 2827. *Rav. Leid. Arund.* 6. *et omnes fere cum Athenaeo* IX. *p.* 368. *D. in edd. certe; ubi ut e Pluto Secundo versus profertur. Sed ibi* ἧς *citat Casaubonus Anim. p.* 639, 61. *et hic habet Dorv. In* 5. ἦν *est recentioris, et in litura. Quare jubente Bentleio dedi* ἧς *post Hemsterhusium et Brunckium. In Eurip. Heracl.* 152. τοσαύτης ἧς ἐπῆλθον Ἑλλάδος *Elmsleius pro* ἧν. [Sed de Heracl. loco vide Elmslei. Med. 291. *Dobree in Addendis.*] οἵμοι δὲ κωλῆς *hinc Eustath.* ἰλ. τ. *p.* 1183, 5=1249, 48.

1130. ταῦτα (*pro* ἐνταῦθα) A. 1. B. 2. sed hic ex em. In epigramm. Suid. v. ἀσκὸς *Kr.* ms. ὅμως δέ

τι et ἐπιλεῖψαι. In seqq. ἄβολος et ἀσκὸν pro εὔβουλος et ἀσκούς.

1131. *Ad* θερμῶν, *gl. Leid.* τῶν ζώντων. *Lege* ζεόντων.

1132. *γρ.* ἔοικ' ἔτι καὶ στρέφειν *Par.* 2827. *in marg. errore pro*

γρ. ἔοικ' ἔτι
καὶ, στρέφειν,

quae valent, γρ. καὶ, ἔοικ' ἔτι στρέφειν, *quod conjicit Hemsterhusius, jam olim de vulgata dubitasse monens H. Steph. Thes.* III. *p.* 1094. *D.*

1133. ἴσον *tres primae, Eustath. il.* ζ. *p.* 640, 56=500, 14. *od.* γ. *p.* 1470. *ult.*=132, 12. ι. *p.* 1624, 32, 54.=348, 30. 349, 2. ξ. *p.* 1770, 11.=558, 17. ἴσον *Brunck. e mss. ed. Inverniz. Suid. vv.* κύλιξ. οἴμοι.

1134. ἀποτρέχων *om. Leid. Post* φθάνοις *interrogat Bas.* 1532. *ut malebat Brunck. Non tres primae.*

1136. δέει γ'] γ' om. 1.

1137. εἴ μοι] οἴ μοι 1. ex em.

1137—8. *Citat Suid. v.* νεανικόν. οἴμοι *Dorv.* δολῆ *Elb.*

1139. ἔκφορα *tres primae, Br. Inv. Arund.* 5. 6. *Dorv. Leid.* ἐκφορὰ *diserte schol. ubi* καὶ εἰ μὲν οὐδέτερον *etc. dele cum Hemst. De* ἐκφορὰ *et* ἔκφορος *vide Valck. ad Hippol.* 294. *et adde* ἔκφορος *Julian. Epist.* 24. *fin. In Euphrone Athen.* IX. *p.* 380. *A.* οὐκ ἦν ἐκφορὰ | Λύκῳ κρεῶν τότ' *Porsonus ad Toup. p.* 499. λευκῷ *ms. Λύκῳ Toup.*

1140. ὁπότε τι] ὅτι γε A. ὅτε γε 1. B. (*sine* τι *omnes*) vulg. 2.

ὁπότε τι σκεύαριον *tres primae, ed. Brunck. Leid. Arund.* 5. 6. ὅτε γε σκεύαριον *Rav.* ὅτι γέ τι *Dorv.*

1141. ὑφείλου] ὑφέλοι' Dawes. Misc. Crit. p. 216. adductis supra 1020. infra 1145. Eq. 1337. Vesp. 279. Av. 505. 512. Eccl. 62. ὑφέλου (*sic*) A. 1. B. σ' ἂν λ. A. B. 1. ἐπόουν A. B.

ὑφείλου *tres primae, Leid. Dorv. Arund.* 5. 6. *Gl.* ἔκλεπτες *in Leid.* 6. ὑφέλου, *cum gl.* ὑφείλου, ἔκβολῇ τοῦ ι, *B. C.* ὑφέλοις *A.* ὑφέλοι *edd. Br. Inv. Vesp.* 1196. ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην. *Similiter* κλέπτειν *in Ach.* 524. *ubi Eq.* 1146. *Vesp.* 1360. *affert Elmsleius. Adde Thesm.* 820.

1142. ἐφῶτε] γε A. B. 1. τε 2. καὐτὸς A. 1. 2. B.

ἐφῶτε *et* αὐτὸς *tres primae.* γε, *sed ex em.* 5. αὐτὸς *Arund.* 6. *et ut videtur, Dorv. Leid.* καὐτὸς *A. B. C. D. Br. Inv.*

1143. ἦκε] ἦκεν A. 1.

Citat Suid. v. ναστόν. ἥκει 6. *sed gl.* ἦλθε.

οὖ

1145. ἐμοὶ *Dorv. Citat Gramm. August. Hermanni pp.* 371, 409.

1146. τινὰ *Dorv.*

1147. κατέλαβες] -βαλες A. non 1.

σὴν *pro* σὺ, *et quasi ex Equitibus citat Steph. Byz. v.* Φυλή. *sed recte ibi ms.* ἐν Πλούτῳ. μνησικακήσεις *et* φιλὴν *Dorv. Citat Suid. v.* φυλάρχης. *Posterioris Pluti versum esse docet scholiastes, ipse priorem interpretans. Desinit,* ἀλογίας ταύτης. *Vide Hemst. Ista,* (παροιμία) ἀπὸ τῶν συνθηκῶν, *sunt merae quisquiliae e sequenti scholio contractae.*

1148. ἀλλὰ σύνοικον A. B. ἀλλ' σ. *(sic)* 1. vulg. 2.

ἀλλ' οὖν σύνοικον *tres primae, Arund.* 6. *et Leid. proculdubio.* ἀλλά γε σ. *A.* ἀλλὰ σ. *B. C. Inverniz. diserte, ergo Ravennas.* ἀλλὰ ξ. *Dorv. lib. L. ed. Brunck.* ἐμὲ *Br. Inv.*

1149. ἐνθάδε] ἐνταυθοῖ A. B. 1. non 2.

1149—50. ἐνταυθοῖ *lib. L.* ἡμῖν *Dorv.*

1151. γ' αὐτομολεῖν] ταυτομολεῖν A. B. 1. non 2.

τὶ δέ γ' αὐτομολεῖν *Ald. Junt.* 2. *Leid. Arund.* 5. (τὸ *gl. Leid.* 5.) τὶ δὲ ταυτομολεῖν *Junt.* 1. τί δέ; ταὐτομολεῖν *Invernizius, quomodo volebat Brunckius; et* ταὐτομολεῖν (*vel* τ' αὐτ.) *A. C. D. Dorv. Elbing. lib. L.* 6. (*hic* ταυτ.) δαὶ *A. D.* 6. [Brunckium ne-

gantem articulum in ταὐτομολεῖν salva lingua tolli posse, castigat Boissonadius in Wolfii Analectis Tom. II. sive part. 3. p. 86. Vide Auctar. ad Porsoni Opusc. p. 389. *Dobree in Addendis.*]

1152. πᾶσ'] πᾶσιν 1. πᾶσ' et gl. ὅλοις 2. gl. in B. ἀνοίς. πράττοι 2.

πράττει *Elb. Ad* πᾶσ' *gl.* ὅλοις τοῖς ἀνθρώποις *Leid. Versus Euripideus, certe tragicus, monente Hemsterhusio, sed male comparante Ovidium Fast.* I. 493. *qui non hunc locum vertit, sed Euripidis fragm. incert.* 57. *de quo vide Valck. Diatr. p.* 270.

1154. στροφαῖον] Suid.

ἐμὲ *Br. Inv.*

1155. Στροφαῖον, *distinguunt tres primae, sed mox* 1158. *post* ὀόλιον *interrogant.* ἔ. ἔστ' ἔμ' οὐδὲν *Rav. Huc respicit Eustath.* ἰλ. ω. 1353, 9.= 1487, 8.

1156. *Respicit Nonnus (Maximus) ad Gregor. Naz. Montacutii p.* 158.

1157. Παλιγκάπηλον *per majusculam scripsi.*

1161. -μεθ' *Elb.*

1162. τοίνυν γ'] γ' om. A. 1. 2. B.

τοίνυν γ' *tres primae.* γ' *om. A. B. C. D. Br. Inv.* ἔσομαι. τί δῆτ' *Dorv.*

[1163. συμφορώτερον, et sch. ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιον Rav. apud Inv. in addend. *Dobree in Addendis.*]

1164. μουσικοὺς] -ὰς A. non 1. 2. B.

μουσικὰς, *sed* γυμνικοὺς, *Dorv. Antiatticista Bekkeri p.* 111, 18. Ποιεῖν ἀγῶνα τραγῳδῶν οὐ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἀγωνοθετεῖν: — *Pollux* III. 142. οἱ δ' Ἀττικοὶ οὐ ῥᾳδίως λέγουσιν ἀγῶνας μουσικοὺς, ἀλλὰ μουσικῆς. *Unde fere mavult* μουσικῆς *Hemsterhusius, citans Platonem Menex. prop. fin.* II. *p.* 249. *B. HSt.*=502, 31. *Ald.* ἀγῶνας γυμνικοὺς καὶ ἱππικοὺς τιθεῖσα καὶ μουσικῆς πάσης. *Addunt Spanhemius*

De Legg. VIII. *T.* II. *p.* 835. *A.*=296, 38. *τοὺς μουσικῆς ἀγῶνας, Ion. prop. init. T.* I. *p.* 530=489. *μῶν καὶ ῥαψῳδῶν ἀγῶνα τιθέασι τῷ θεῷ οἱ Ἐπιδαύριοι; Πάνυ γε, καὶ τῆς ἄλλης γε μουσικῆς, Porsonus De Legg.* XII. *p.* 947. *E.*=353, 29. *ἀγῶνα μουσικῆς αὐτοῖς, καὶ γυμνικὸν ἱππικόν τε θήσουσι. Sed affert Porsonus De Legg.* II. *p.* 658. *A.*=209, 4. *εἴποτέ τις οὕτως ἁπλῶς ἀγῶνα θείη ὁντινοῦν, μηδὲν ἀφορίσας, μήτε γυμνικὸν, μήθ' ἱππικὸν, μήτε μουσικόν, et* VIII. *prop. init. p.* 828. *C.*=293, 12. *ἔμμηνα ἱερὰ, χορούς τε καὶ ἀγῶνας μουσικούς. Addo Thucyd.* III. 104. *ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικός. sed mox μουσικῆς ἀγὼν ἦν. Docte Basilius de leg. Graecis p.* 96, 26. *ed. Grot. ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, εἰ δὲ βούλει, τῆς μουσικῆς. Alienissima sunt loca Platonis de Legg.* VI. *p.* 764. (*non* 264.) =261. *Isocratis Euagor. init. apud Spanhem.* [Recte Boissonadius; "Loca Menexeni et Ionis fere aliena, ob *πάσης* additum." *Dobree in Addendis.*]

1165. *Citat Suid. v. ἐπώνυμον.*

1168. *ἐπὶ* pro *ἐν* Suid. ms. *οὐκ ἐτῶς*, ubi hos duo versus addit, duo e Lys. (*sc.* 138—9.) om.

1169. *πλῦναί γε* B.

1170. *προσελθὼν*] προσ om. 2.

ἐλθὼν, et ἀπ. suprasc. Leid. εἰς τὸ lib. L. quod ita probat Hemsterhusius, ut ordo sit, πλ. τὰς κ. εἰς τὸ φ. et αὐτὸς προσελθὼν sint extra constructionem.

1171. Mirum est exempla a Cl. Spanhemio citata eum hujus versiculi mendum docere non potuisse. Lege, deleto *μοι, ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῇς.* Acharn. 1016. *αὐτῷ διακονεῖται.* ubi vulgo male inseritur *γε. εἶναί μοι*] sic A. 1. 2. hic etiam in scenae init. [*An* 1172. *μοι σαφῶς? sed ita omnes, in quibus mei* 5. 6. *et ut puto reliqui.*]

εἶναί μοι tres primae, Leid. Dorv. Ar. 5. 6. *μοι om. Br. Inv. diserte. Hujus nota male relata ad* 1151. *διάκονος εἶναί μοι Er. Schmidius ad Matt.* IV.

11. *teste Fischero, et Hemsterhusius; qui quodammodo firmat e schol.* 1154. *sed διάκονος ad sensum pejus, μοι prorsus ineptum.* ἐνθέως *et δοκεῖς Elb. Hoc etiam Dorv.*

1173—1205. *Κα.*] *Χρ.* (*semper*) A. 1. 2. B.

Καρ. hic et semper posthac tres primae, Dorv. Semper Χρ. A. C. 5. Invernizius, e Rav. scilicet; vide eum ad 1186. *Et sic legi jubet Brunckius ad* 1205. *Καρ.* 1186. *tantum, alibi semper Χρ. B. Leid. In D. Χρ.* 1192. 1197. 1198. 1202. *ceteris Carioni relictis. Carionem* 1186. *et* 1205. *retinet Hemsterhusius, cetera dat Chremylo. Ipse Brunckium sequor, quamvis male neget in scenam reverti Carionem. Post* 1197. *pompa a toto grege comico ducitur.* φράσῃ *lib. L.* ἀλλ' ἦ *Ald. J.* 1. ἀλλ' ἦ *J.* 2. καλῶς *Dorv.*

1174. ὁ θεὸς οὗτος *ex* 969. *Elmsleius ad Ach.* 127. *p.* 118.

1175. λοιμοῦ *Elb.*

1176. Διὸς ὢν ἰ. *Dorv. et* 1178. ἕνεκα.

1178. ἕνεκα A. οὕνεκα B.

1180. ὅπ' οὐκ εἶχον οὐδὲν *Rav. apud Inv. ad* 1155.

1182—5. Suid. ἀποπάτημα.

1182. ὅδ' *Ald.* ὁ δ' ἂν ἔβαλλ' ἱερεῖον τις *lib. L.*

1183-4. οὐδεὶς — εἰσέρχονται 2.

κἀμέ τ' ἐκάλει—οὐδέν, οὐδεὶς ἔρχεται *Rav.* εἰσέρχεται *servat Leid.* [In textu repone, κἀμέ γ' ἐκάλει, ut habere videtur Ravennas; vide infra Collationem in libro G. Burges ad h. v. *Dobree in Addendis.*]

1185. γε *om. Elb.* μύριοι *tres primae, Dorv. Suid. in* ἀποπάτημα *et* πλεῖν, *Magister et forsan Moeris in* πλεῖν. μυρίοι *edd. Kust. Br. Inv.* χίλιοι *Leid.*

1186. σὺ om. Suid. ms. νομιζόμ. [*non ed. Med.*]

σοι *Rav.* οὐκοῦν *sine interrog. tres primae.* οὔκουν *et interrog. Br. Inv.*

1188. καταμενεῖν *tres primae, Brunck.* κἀμμένειν (*i. e.* κἂν μένειν) *Rav.* αὐτὸν καταμένειν *Dorv.* [Vid. Schaefer. ad Dionys. Hal. de composit. verbor. p. 55. *Dindorf.*] ἐνθάδ' αὐτοῦ *Vesp.* 762, 3. *Soph. Oed. C.* 78. *Eupol. Stob.* IV. *p.* 31. *Grot. ut recte Trinc. et alii apud Schow. Mox ibidem lege* μὴ φθονεῖθ'. [ἐνθάδ' αὐτοῦ Solon fr. XXVIII. 11. Gaisford. *Dobree in Addendis.*]

1189. θέλοι B. — θέλει *Elb.*

1191. *Distinguit Hemsterhusius,* Ἱερ. αὐτόματος ἥκων; πάντ' — *et monet haec esse posterioris Pluti.* πάντα τ' ἀγαθά τοι λέγεις (νυν *ejusd. m. supra* τοι) *Dorv.*

1192. ἰδρυσώμεθ' 1. (*sic; etiam B. certe om.* σ) αὐτίκα μάλ' A. 1. 2. B.

ἰδρυσόμεσθ' οὖν αὐτίκ' ἀλλὰ *tres primae, Arund.* -μεθ' *Elb.* 6. *Hic sine* μάλ'. -μεθ' οὖν αὐτίκα μάλ' ἀλλὰ *A. B. C. D. Rav. Borg. Leid. ed. Br.* μάλ' *Par.* 2827. -μεθ' οὖν αὐτίκα νῦν ἀ. π. *Dorv.*

1194. φυλάττειν *conjicit Hemsterhusius, et vertit Frischlinus, ab eo citatus,* ut aerarium — custodiat. φυλάττων *servat* 6. *Turbari in schol. docet Hemsterh. aberrantibus scil. librarii oculis a* τῆς θεοῦ *ad* τῷ θεῷ. *Rudiorum causa moneo, in manuscriptis scholia marginalia saepe nullo ordine poni, ne praescriptis quidem textus verbis ad quae pertinent. (Ni fallor, in Cant.* 3. *semper, in* 2. 4. *nunquam, praefigitur textus.) Huic incommodo plerumque, non semper, succurrebatur, ope similium apicum, quorum alter in capite scholii, alter supra textus verbum poneretur, eodem prorsus modo, quo ad textum referebantur variae lectiones.*

1195. *Schol.* "*Videtur Lycoph. commentarios ad Aristophanem scripsisse. Suid. v.* τευτάζειν, *Hesych. v.* κατειλυσπωμένην." Hemst. *in mss.*

1196. σὺ τῷ θεῷ 2.

1196—7. σὺ τῷ θεῷ *Leid.* χρῆν *Dorv. et* χρὴ *supr. quasi gl.*

1198. *ποῶ* B.

1198—9. *Citat Schol. Pac.* 922. *ὡς τὸν Dorv.*

1199. *ἰδρυσώμεθ'* (*sic*) 1. *-ώμεθα* B. *-όμεθα* 2. (*certe om. σ*).

ἰδρυσόμεσθα tres primae. -εθα A. B. C. D. Elb. Dorv. Leid. edd. Br. Inv.

1200. *αὐτὴ Ald. Junt.* 2. *αὐτὴν Junt.* 1.

1201. *δ' tacite omittit Inverniz.*

1202. *ὥς σ'*] *εἰς σὲ* 1. *ὡς* (*sine σ'*) 2. *ὥσ' εἰς* (*sic*) B.

ὡς εἰς Leid. ὅσ' εἰς Dorv. sed gl. in utroque εἴς σε. ὥς σ' servant Arund. 5. (*hic ex em. ej. m.*) *ὡς ἐς εἰς* 6. *ni fallor.*

1204. *ὡς ἔμ'*] *εἰς* gl. 1. 2. B.

1205—6. Suid. *γραῦς. πολὺ* om. 2.

1205. *πολύ γε Elb. πολὺ om. Leid.*

1206. *ποοῦσι* B. *μὲν γὰρ ἄλλαις* A. 1. 2. B.

μὲν ἄλλαις γὰρ tres primae. μὲν γὰρ ἄλλαις A. B. C. D. Leid. 6. *Rav. Borg. γὰρ ἄ. μὲν Brunckius, Dorv. probante Hemsterhusio.*

1207. *Antiatticista Bekkeri p.* 88, 8. *Γραΐζειν: ὅταν τὸ συναγόμενον ἐν ταῖς χύτραις καὶ ἐπαφρίζον ἐκχέωσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ:* — *Confer Phrynich. ibid. p.* 33, 28.

1208. *ἐπεῖναι ἐπί.* Kuhn. ad Pausan. IX. 21. p. 733.

ἔνεισιν tres primae et mss. in quibus Dorv. Leid. hic αἱ omittens, Arund. 5. 6. *Sed Rav. ἔπεισιν, ut conjecerant Kusterus et Hemsterhusius, qui advocat Herodot.* II. 62. *τὰ δὲ λύχνα ἐστὶ ἐμβάφια ἔμπλεα ἁλὸς καὶ ἐλαίου. ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. Facilis corruptio, ut supra* 998. 1168. *Nub.* 1178. *Locum attingit Eustath. ὀδ. α. p.* 1428, 53=71, 24. *β.* 1450, 45=103, 4.

1209. *τοίνυν γ'*] *γ'* om. A. 1. 2. *εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς*] *μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς εἰκὸς* 2. non 1.

τοίνυν γ' *tres primae*, 6. *Dorv.* (ἔστι *pro* ἔτι *Dorv.*) γ' *om. A. B. C.* γ' *habet*, τοι *omittit*, *schol. Vesp.* 270. εἰκὸς *om. A. post* ἀναχ. *ponit B.* τοίνυν μ. οὐδ' ἡ. εἰκὸς *Leid.* μένειν *Victor.*

1210. τούτων] τούτοις A. 1. -ων 2. et οις sup. pro v. l. -τοις B. et των supra.

εἰς *tres primae*, *Inv.* ἐς *Br.* τούτοις *Rav.*

COLLATIO PLUTI.

DRAM. Pers. Συκοφ. Ἕτερος συκοφ. 3.
4. ταυτὰ 3. 4.
13. ἀκολουθεῖν 3.
17. ἀποκριναμένου 4.
24. οὐτοσὶν 1. 3.
31. καὶ priore loco omittit 3.
32. πρὸς τ. θ. 1. et primo 2. sed mutatum eadem manu, et εἰς rubrica suprascriptum.
43. ἐμαυτῷ 1. 2. 3. 4. sed glossa in 2. supra ξυνακολουθεῖν, σὺν αὐτῷ πορεύεσθαι.
49. ξύμφ. 3.
51. τοῦτο 1. 3. 4. τουτὶ 2.
61. χαίροις 1.
64. οὔτι 3. δήμητραν 1. 3.
65. ἢν μὴ φράσῃς 1. 3. 4. (sed primo εἰ 4.) εἰ ἦν μὴ φράσεις (sic) 2. ἢν pro emend. ut infra 448.
67. ἐστιν ὦ δ. 1. 2. 3. 4.
71. Καρ. οὐκοῦν 1.
73. -σθον et -τον 1. 2. 3. 4. L.
74. γ' ἂν 1. γ' ἦν 2.
75. μέθεσθε 1. 2. σθον 3. 4. sed schol. marg. 3. μέθεσθον: μεθίημι· ὁ μέλλων, —— τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, μέθεσθε. γρ. δὲ καὶ μέθεσθον:
77. ἦν 1. 2. 3. 4. sed suprasc. γρ. ἢ 4.
78. Καρ. ὦ μ. 2. et om. Καρ. 80.
80. Versum om. 1.
81. Χρε. praefigit 3.
86. Καρ. praef. 4.
89. τοὺς σ. καὶ κ. καὶ δ. 1. οις
97. βαδίζεις (οις ejusdem manus) 2.
106. πλὴν ἐμοῦ 1.
110. Καρ. εἰσὶ 4. sed personam delevisse videtur.
111. seqq. Ab οἰμώξῃ (sic) Chremyli orationem incipit 1.
117-8. τί φὴς—φύσει Chre-

mylo 1. 3. Carioni 2. ut vulgo. *τί φῄς* Chr. et 118. Car. 4.

119. *ἔμ᾽ εἰ* 1. 2. sed 2. in litura, ubi *π* primo fuit; forsan mutavit manus prima. Gl. *τὰ ἀνόητα ἔργα. ἔπη* 3. 4. *γρ. καὶ οἶδ᾽ ὡς* L.

120. *εἰ πύθ.* 3. 4. non 1. 2. *ἐπιτρίψειέ με* 3. et *δρᾶν*, sed gl. *ποιεῖ.*

126. *ἐὰν ἀ.* 3. 4.

129. *μεῖζον* 1. 2. 3. 4.

131. *Πλ. διὰ* 1.

132. *Πλ. ὁδὶ* et om. *ἐστὶν* 1.

137. *ὅτι* 1. 2. 4. *ὅτ᾽* 3. *ι* in *ἔτι* in litura 2. hic et 486. unde conjicias *ἔτ᾽ ἄν.* Sed *ἔτ᾽* tantum habuisse credo, ut MS. 3. habet *ποτ᾽* 19. *δέσποτ᾽* 67.

138. *οὐδὲ ἓν* 1. 2. *οὐδεὲν* 3.

140. *μὴ σὺ* 4.

144-5. *ἔνεστι—ἐν ἀνθ.* 4.

147. *σμικρὸν* 3.

151. *ἄν* et gl. *ἐὰν* 3.

152. *εἰς* 3. pro *ὡς.*

156. *τί δὲ* 1. 2. 4.

159. *περιπίπτουσι* sed gl. *περικαλύπτουσι* 4. *μοχθηρίαν. Χρε. ἔχει μὲν —κακοὶ* (supra 110.) et sequentia, *τέχναι* etc. Chremylo continuat 3.

160. Personae ut vulgo usque ad 179. in 1. 2. In 3. Car. *ἔτ. δὲ*- Chrem. *ὁ δὲ χρ.* Car. *ὁ δὲ λωπ.* Chrem. *ὁ δὲ κναφ.* Car. *ὁ δὲ βυρσ.* Chrem. *ὁ δ᾽ ἄλουὺς* — In 4. Chremyli 160-8.

163. *δὲ* priore loco om. 1.

164. *χρυσοχοεῖ γε* 2. 3. 4. sed 1. sine *γε.*

166. *ὁ δὲ κναφεύει τις ὁ δὲ π.* 1. 2. 4. (sed *γναφ.* primo 2. Schol. ibidem, *ἀττικόν ἐστι τὸ κναφ.*) *Χρε. ὁ δὲ κναφεύει γε᾽ ὁ δὲ π. κ.* 3. (sic)

167. *ὁ δὲ πω.* 4.

170. *οὐ δ᾽.* 3.

172. *τί δαὶ* 3. *πληρεῖς* 4.

175. *βελωνοπώλης* 1. 2. 3. sed *βελονοπό.* primo 2. *τοῦ* om. 4.

176. *ἀργύριος* ut vulgo 1. 2. 3. *ἀργύρριος* 4.

177. *ἕνεκα σοῦ*, non-*ά σου* 1. 2. 4. Schol. vulgatum habet 3. qui *πέμψας τοῖς Ἀθ. ἔλαβε συμμάχους. οἵτινες — προσέσχον τοῖς ἕλυσι* (sic. Vide Hemsterh.)

178. *οὐ διὰ* 4.

180-5. *ὁ T.* Carioni continuat, tum Chr. *ἐμπ.* Car. *τὰ δὲ πρ. — μόνος* 2. Chr. *ὁ Τιμ.* Car. *ἐμπ.* Chr. *τὰ δὲ πρ. — μόνος* 3. Chr. *ὁ Τιμ.* Car. *ἐμπ.* Chr. *τὰ δὲ* Car. *μονώτατος —μόνος* 4.

183. *οἶσθ᾽* 1.

185. *-έζηται* 1.-*ίζηται* 2.3.4.

188. γέγονεν 1. 3. 4. γένεν γον 2.
189. ἁπάντων ἐστὶ 1. πάντων ἐστὶ 2. πάντων om. 4. Gl. ἁπάντων ὑπάρχει.
193. -το μεστὸς οὐδεὶς 3.
197. εἶναι βιωτὸν τὸν β. sine αὐτῷ 1. εἶναι β. αὐτῶ 2. 4. εἶναι β. αὐτοῦ 3. sed αὐτῶ scholio praefixum.
198. ἐμοὶ φ. 3.
199. μόνον ἓν 1.
203. δειλότατος 3. sed gl. λίαν δειλόν.
204. διέβαλ' 1. et m. pr. 2. -αλεν 3. 4. et corrector 2.
205. λαμβάνειν 3.
208. μὴ δὴ νῦν 3.
210. τοῦ in gl. non text. 3. 4. λυγγέως 3.
212. ἀγαθων primo 3. sed ην statim fecit.
216. κἂν δεῖ 1. 2. 3. 4.
218. πολλοί γ' 3. Χρε. om. 4.
220. πονήρους γ' et ut puto alii, et sic duo exempl. ed. Bas. 1532. Id quod fuit Porsoni, et duo alia, πονηρουὺς γ' (sic).
221. πλουτίσωσιν 3.
222. Post ἴθι addiderat ὦ καρίων 4. sed mox delevit.
224. τοῖς 3.
225. ἴσον 1. 2. 3. ἶσον 4. ἐνταυθὶ 2. ex em. correctoris ut videtur.
227. τοῦτο 1. 3. et pro gl. 2.
228. ἔνδονθεν (sic) 3.
229. ἀνύσας plane 1.
237. εἰ 3. gl. ἐάν.
238. τῆς om. 1. 4.
239. προσέλθοι 1.
240. σμικρὸν 3.
242. ὡς π. 1. 2. 3. et ut videtur 4. εἰς gl. 3.
244. ἔπεσον 3.
245. ἔτυχες 3. 4.
262. λέγῃ 3. Inter 252 et 253. .: χοροῦ :. rubrica 2.
253. δὴ τῷ om. 4.
256. ἔστιν 3. παρόντας 1. 2. 3. 4.
260. χάριν γ' ὁ 1. 2. χάριν χ' ὦ 3. χάριν ὁ 4. ἡμᾶς 1. 2. 3. 4.
261. ἀκούοις 2. εις suprasc. ex em. m. pr. ut puto, certe ἀκούοις in linea factum a correctore.
262. ἡμᾶς 3. et corrector 2.
266. ῥυσὸν 1. et m. pr. 2. σσ 3. 4. et corr. 2.
268. πάλιν 1. 2. Om. 3. 4. sed supra μοι habet 4. forsan ejusd. m.
270. ἔχοντα σωρὸν ἔγωγε 3.
277. σωρῶ 1. et primo 2. λαχὸν 1. 2. 3. 4. In schol. ἐλάγχανεν 1. 2. 3. Tum 1. et forsan alii ἀντὶ οὖν τοῦ εἰπεῖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ λαχὸν, καὶ ὁ κήρυξ τὸ σύμβολον δίδωσιν,

et ista, ἔστι δὲ ἡ σύνταξις etc. omittit cum 2. 3. Vide Hemsterhus. p. 83. not. 70. et 72.

281. χάριν δεσπ. (sic) et κ. δεῦρο 1. χ. μ' ὁ—κ. δεῦρο 3. et m. pr. 2. sed corrector γρ. καὶ ἡμᾶς. χάριν ὁ δ. ὁ σὸς κ. ἡμᾶς δεῦρο 4. Gl. 3. ἐκάλεσεν ἡμᾶς ἐνταῦθα.

284. ἦκει om. 1.

285. ἡμᾶς 1. et m. pr. 2. ὑμᾶς 3. et corr. 2.

286. ἄ. ἡμῖν (sic) 1. 4. et 2. ex em. ἡμὶν (sic) ἄπ. 3. ἡμὶν 2. m. pr. et schol. quod hinc vulgavit Th. Kidd. Porson. Opusc. p. 194. et e Parisino 2827. Schaeferus in ed. nova Pluti Hemsterhusiani p. 504.

β α γ

289. λέγεις ὄντως σὺ τ. (sic) 2.

290. βούλομαι 2. (Gl. 3. θέλω.) θρεττανελονον κ. ν primo, nunc ὀτὸν κ. 3. (Mox 296. -λὸν τὸν plane) -λῶ τὸν 4.

291. παρενσαλ. 1. 3. παρασαλ. 2. 4.

293. βληχόμενοι hic et 297. 1. 3. et primo 2. sed 297. ὠ 2. ex em. forsan m. pr.

294. κιναβρώντων μέλη 1. 2. 3.

295. Post ἀπεψ. disting. 1. 2. 3.

296. δ' αὖ 3.

298. ἡραιπ. sine καὶ 1. κρεπ. (sic) sine καὶ 2. καὶ κρε. 3. καὶ κραι. 4.

300. -θέντα 1. 2. 3. 4.

302. γε om. 1. habet mox 309. In marg. historia de Ulysse, Circe et Telegono, ἔδει δὲ ἄρα καὶ τὸν ὀδυσσέα θανάτῳ περιπεσεῖν — μέμνηται [τῆς] ἱστορίας καὶ ὁ ὀππιανὸς —ω ἐν ἁλιευτικῶν β.

305. σκὼρ 2. σκῶρ 3. 4.

306. πάντας τρόπους 1. 2. -α -ον 3. 4.

311. λαβόντες 1. 2. 3. et in 2. sch. damnans aliam lectionem, ἣν λάβωμεν, quam exhibet 4. a m. pr. Alius fecit λαβόντες.

312. λαερτίου 4.

314. δ' ἀρίστυλος 3. et scholio praefigit σὺ δ' ὡς ἀρ. quod in textu 4. ὥσπερ suprasc. rubr. 2. a m. pr. pro gl.

316. ἀλλ' om. 3.

321. μασώ. 1. 2. 3.

324. ὅτι δὴ 3.

325. σντεταμένως 1. 2. 3. γμ 4. Gl. 2. σπουδαίως. Gl. 3. σπουδαῖος (sic) cui superscripta alia, ὁμοῦ. Vides ambas lectiones ex-

plicari. Tum *καταβεβ.* 1. 2. 3. 4.
527. *ὄντως* 1. 2. 3. 4.
528. *ἄρην* 1. 2. 3. 4.
529. *οὕνεκα* 1. 2. 3. 4.
535. *καὶ πόθεν* 3. 4.
536. *πεπλούτικ'* 3.
540. *θαυμαστόν γ'* 1. 2. Partic. om. 3. 4.
542. *ἐπ. τι* ut vulgo 1. 2. 3. *ἐπ. γε τι* 4.
545. Sine σ' 1. 2. 3. 4.
547. *οὖν* et *μάλ'* primo om. 4.
548. *ἔνι γάρ τις κ.* 3. *ἔνι γὰρ ἔνι κ.* 4.
556. *πῶς δ'* 1. 2. *δ'* om. 3. 4.
561. *τοιοῦτον* 1. 4. *-ο* 2. 3.
564. *δήμητρ'* 2. sed correctoris sch. *δήμητραν, ὄνομα. ἡ δήμητρα τῆς δημήτρας.*
569. *τι* om. 4. Personas ante 571. et 572. om. 1.
574. *ὦ* om. 3. 4. Pro gl. habet 4. *οὖν* servant 1. 2. 3. 4.
580. *φίλ' ὥς* (sic) 1. *φίλος* 3. et m. pr. 2. *φίλως* corr. 2. et primo 4. ut puto. Gl. 3. *προσφιλῶς. δοκεῖς* 1. 2. 3. 4. sed gl. 3. *φανείης.*
581. *γε* om. 1. 2. 3. 4. *λογίσαις* (sic) 1.
585. *τῶν ἡ.* 1. 2. 3. 4.
587. *καὶ τοὺς σ.* 3.
588. *ἀπάρτι* 1. et corr. 2. Gl. 2. *ἀπὸ τοῦ νῦν. ἀπαρτὶ* 2. m. pr. *σὺ τί* 4.
590. *σαυτὸν* 3.
591. *ἐπειδὴ* 4.
592. *σὺ τὸν πλοῦτον; ποῖον;* 4. hoc clare, et ab initio. *ὁποῖον* 1. 2. 3.
596. *ποσειδῶν* vel *-ὼν* primo 4. *θαλάσσιον* 1. 2. *τ τ* 3.
597. *τὸν ἔτ. λέγω* 4. *λέγω* pro gl. 2. 3.
600. *αὐτὸ* pro *οὐ τῶ* primo 1. sed em. a m. pr. ut videtur.
602. *ὥσπερ πρ.* 1. 3. *ὥσπερ τοπ.* 2. 4. Gl. 2. *τοκαταρχάς. ἐνί γε τρόπω* 4.
604. *εἰς* scripturus erat 3. sed *ὡς* fecit.
606. *εἰσάγειν* sed gl. *εἰσάξαι* 3.
608-10. *Βλ. οὔτε γὰρ — Χρ. σκοπῶμεν — Β. ἀλλ' — Χ. οὐδ' ἐ. δοκεῖ μὰ δί' —* Ita personas 3. *παρ. ἐγὼ πάλαι* 4.
613-4. Personas ut vulgo 1. 2. 3. 4.

ε

617. *τί* om. 4. *φεύγετον* 3. (*ε* rubr. pro gl.) *Βλ. ἡρακ.* 3. 4.
618. *ὑμᾶς* om. 1.
620. *ἄλλος οὐδεὶς* 1. 2.
622. *ὠ. γὰρ εἶ.* 1. *ὠ. μὲν εἶ.* 4.
623. *ἐκ τῆς τρ.* 1.
624. *γάρ* 2. rubr. pro var. lect. m. pr. supra *γέ. μαν. καὶ* 1. Personas sic 4.; *Χρ. βλέπει— Βλ. ἀλλ' — Χρ. οὐκοῦν*

— *Π. οἴεσθε — Βλ. πανδ.*

427. *λεκυθ.* 2. *λεκυθ.* 1. 3. 4.

428. *ἐνέκραγες* 1. 2. *ἀνέκρ.* *κέ* 3. *ἀνεκρ.* 4. (*κέ* ab initio, et ut sit textûs) *εκ* scil. bis positis. Tum *οὐδὲν* 1. et opinor 2. quamvis non enotarim. *μηδὲν* 3. 4.

430. *με* om. 1.

432. *ἐχρῆν σ'* 4. sine *σ'* 1. 2. 3.

434. *ἐνθέδ'* (sic) 4.

435. *κάπηλις ἐκ* 1. et schol. quod apud Schaefer. *κά.* etiam 4.

438. *φύγοι* 1. 2. 3. 4. Gl. 2. 3. *ποῦ* hic et alibi.

441. *ἄνδρες* 3.

446. *-σόμεσθ'* 1.

447. *-όντες — ὁμεθα* 3. Schol. vulgatum de *ποῦ, πῆ, ποῖ,* in 2. 3. ubi *πῆ* quietis tantum esse dicitur, sed contra scholiastae mentem, ut liquet ex exemplo Hecub. 1040. quod habent MSS.

448. *μὴ διαμ.* 1. *μὴ διαμ.* *δὲ* 2. (sic) *δὲ* scil. correctoris pro em.

450. *καὶ ποίαν* 3.

452. *αὐτὸς* primo 3. ut videtur; tum *ὁ θεὸς οἶδ' ὅτι,* clarissime. *οἶδ' ὁ θ.* 1. 2. 4.

453. *τρόπαιον* 1. 2. 3. 4. *ἂν στ.* 4. *ἀναστ.* 1. 2. 3. *γρ. καὶ τρόπαιον ἂν στήσ.* L.

454. *τολμᾶτον — καθάρματα* 3. (*ε* rubr. pro gl. ut passim iste codex.)

456. *λοιδορῆ* 1. 4. *-εῖ* 2. *ῆ* suprasc. a recent. *-εῖς* 3.

457. *ἀδικουμένη* 2. (*ἡ η* correctoris).

458. Primo *πρὸς τὸν θεὸν* 1. 3. *τῶν* omittit 4.

461-2. *ἀνθρώποις πορ. ἀγαθόν; τί δ' ἄνγ'* ut vulgo 1. 2. *-σιν ἐκπορίζομεν | τί δ' ἂν ὑ. ἀγ.* (*ἀγαθὸν* loco priore om.) 3. *-οις ἐκπορίζοιμεν* (sic) *ἀγ. τί δ' ἂν ὑ. ἀγ. ἐξ. Βλ. ὅ, τι* 4. *γρ. καὶ ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν* L.

465. *-σασθαι* 1. 2. *-σεσθαι* 3. 4. L. *ἀνθρώπους* 1. et m. pr. 2. Nunc *ἐν τοῖς* / *: ἀνοὺς* Sed *: ἀνοῖς* pro gl. ut puto. Infra 1155. idem codex *: στροφαῖον* / *: πορτάριον* *ἀνοῖς* plane 3. 4. Gl. 3. *τοῖς.*

468. *αὐτοῦ* 1. 2. 3. 4.

469. *αἰτίαν οὖσαν* 4.

471. *γ'* om. 1. 2. 3. 4.

474. σ' om. 4.
476. καὶ κύφ. 1. 2. 3. 4. ὦ gl. 2. 3. Versum hunc et 478. Chremylo 3. Ambo Bleps. 1. 2. 4.
480. Chr. 1. 2. 3. Bleps. 4.
481. γ' habet 1. om. 3. 4. et primo 2. *Βλ.* καλῶς 1. 2. 4. *Χρ.* 3.
482. γ' ἐὰν 1. 2. γ' om. 3. 4.
483. *Βλ.* 1. 4. *Χρ.* ἐ. δὴ ν. ϑ. εἴκοσι 3. (sic) εἴκοσι 1.
484. *Βλ.* ταύτη — ἀπ. δύο 3. (*Βλ.* ex em. ej. m.)
485. φθάνοιτον et πράττοντ' 1. 2. -ε -ες 3. 4. ποιοῦντες gl. 2. ἢ τί γ' ἂν 1. 2. 3. 4.
491. τούτων om. 1. Supra ἀϑ. gl. 2. ἀσθενεῖς hic, sed ἀσεβεῖς 496.
492. τοῦϑ' pro μόλις 1. 2.
493. βούλευμα 4. solus.
499. οὐδείς. ἐ. 4. Gl. οὐδεὶς 2. 3.
500. βίοτος 3.
501. ἡγεῖτ' 3. 4. γ' ἔτι 4.
502. ὄντες πον. πλ. 1.
505-6. Χορ. praefigit 1. Omnes servant φημ' ἢ παύσει ταῦτ' (ταῦϑ', sic, 4. vox om. 1.) ἢν βλέψῃ et ἤν τιν'. In 3. βλέψῃ ex em. sed m. pr. ut puto; cujus certe est gl. ἐὰν ἀναβλέψῃ. ἀγαϑὰ μ. 3.
510. διανείμ. 1. διανέμ. 3. 4. διανείμ. 2. (ε corrector) ἴσον 1. 2. 3. 4.
511. οὔτ' ἂν τέχνην τῶν ἀ. 4. οὔτε σ. 1. 2. 3. 4. μελετῶν (sic) 1.
514. σκυτοδ. 1. 2. 3. βυρσοδ. 4.
517. ὅσ' ἡμῖν νυνὶ 4.
519. πρῶτας 3.
522. οὐδ' ante ἀνδ. om. 4. (et primo 2. sed repos. a m. pr. ut puto.)
526. σου 3.
527. ἔτ' pro οὔτ' 4.
528. οὔτε τάπησιν 1. 2. 3. οὔτ' ἐν τάπησιν 4.
529. ὅταν 2. -σϑε 3.
530. ἱμάτιον βαπτὸν 1. et primo 2. (certe βαπτὸν) sed em. m. pr.
531. τοῦ πλουτεῖν 1. 2. ἀπορροῦντας 1. 3. ἀπορούντων primo 2. sed οὖντας a m. pr. emendatum puto, et sic plane corrector. ἁπάντων ἀπορούντων 4.
532. εὖ. ταῦτ' ἔστιν 3.
535. Χρ. forsan a corr. 2.
536. ὑποπείνοντων 2. 4. unde pejus depravatum ὑποτεινόντων quod 1.
540. πρὸς δὴ τ. 3. ἔχει 1. sed ἔχειν 542. Vocem ibi omittit 4.
542. προκεφ. 1.
544. φύλλ' 1. 2. 3. 4. Sine accentu 3.
548. τὸν τῶν πτωχῶν δ' ut vulgo 1. 2. 3. (sed πτοχῶν, omisso τὸν, primo 2.)

549. τῆς πτωχείας πενίαν 1. 3. et 2. (nisi quod πτωχίας) a m. pr. sed corrector γρ. τῆς πενίας τὴν πτωχείαν. τὴν πενίαν πτωχείας 4.
χφατὲ
551. χεῖναι 2. (φατὲ corr.) φᾶτ' (sic) εἶναι 4. Sine φ. 1. 3. et gl. 3. φατὲ δηλονότι. ὅμοιον 3. 4. ὅμοῖον 2. scil. ὃ m. pr. οἳ corr.
552. υ in ὑμὸς om. 4. et primo 2. τοῦτ' αὐτὸ 4.
556. φειδόμενος 4.
559. παρ' αὐτῶ 1. 3. 4. et corr. 2. sed m. pr. παρὰ τῶ. ποδαγρῶντες 1. 2. 3. 4. Gl. 2. τοὺς πόδας ἀλγοῦντες.
563. καὶ δὴ pro ἤδη 1.
565. κό. ἐστὶν κλ. 3.
566. οὐ pro οὐχὶ 1. 2. cetera ut vulg. 1. 2. 4. νὴ τὸν δία γ' εἴγε λ. αυ. δεῖ πῶς οὐ 3.
567. γ' om. 3. 4.
569. γίνονται 1. et pro gl. 3.
572. κομήσης 1. κομπάσης 3. 4. et ex em. 2. Schol. m. pr. τὸ μηδὲν ταύτη κομήσης διὰ μέσου εἴρηται — τὸ κομήσης δὲ ταυτόν ἐστι τὸ (sic) κομπάσης, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κομώντων, etc.
573. ὅτι ζ. 1. 2. 4. ὁτιὴ ζ. 3. ex em. ej. m. ἀμείνων 1. 2. 3. 4.
581. γνώμαις 1. 2. 3. 4. Sed γρ. λήμμαις corr. 2. et sch. 3. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς· ἀρκτικαῖς φησὶ λήμαις ἤγουν ἀρχαίαις μωρίαις καὶ παλαιαῖς. λημῶντε 2. (μ suprasc. corrector) λημῶντες 3. solus.
582. τοῦτο δὴ φ. 1. 2. τοῦτο δήπου φ. 3. 4.
583. πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγ. 1. 2. ut vulgo. πῶς γ' ἂν π. τὸν ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγ. 3. πῶς ἂν π. 4. cet. ut vulgo. γρ. καὶ πῶς γ' ἂν L.
584. -γείρη 1. 4.
585. ἀθλητῶν 1. 2. 3. ἀθλιτῶν 4. στεφανώσας 1. 2. 3. 4. (στεφανώσας 2. ex em. m. pr. ut puto: primo erat accentus supra φα.)
586. κοτίνω 1. 2. 3. 4. et gl. in 2. ἀγριελαίνω. Etiam 944. gl. 2. ἀγριελαΐνω στεφάνω, inepte. ἐχρῆν om. 4.
589. ἓᾶ κεῖσθαι π. ε. et om. τοὺς νικ. 4. Gl. στεφανῶν τοὺς νικῶντας.
591. οὑτοσὶ 4.
592. γέ σ' ut vulgo 1. 2. γε om. 3. 4. κοτίνου 1. et m. pr. 2. κοτίνω 3. 4. (et corr. 2. qui gl. ἀγριελαίας) ου suprasc. 3. sed pro gl. potius καὶ, κοτίνῳ L.
593. ἐστὶ τἀγάθ' (vel ἐστὶν)

1. 4. et ex em. m. pr. 2. ἔστ᾽ ἀ. 3. et primo 2. ut satis liquet.

595. πεινεῖν 3. 4. ἐστι ante βέλ. 4. et ex em. correctoris 2. φησὶ γὰρ αὕτη 1. 2. φασὶ γὰρ αὐτῇ 3. 4. Gl. in 3. λέγει, in 4. λέγουσι.

596. προσάγειν 1. 2. 3. 4.

598. χρ. praef. sed al. m. 1. γρύζειν 1. 2. γρύζεις 3. 4.

602. πάσωνα 1. 2.

607. χρὴ σ᾽ 3. ἀνύττειν 1. ἀνύτειν 2. ἀνύειν 3. 4.

609. μεταπέμψασθον (ε corr.) 2.

612. non 613. βλ praef. 1. σὺ 3. μακρὰν 4. et primo 2. Gl. 2. πολλά.

613. θέλω 3.

615. καὶ τῆς γ. 3.

619. μὲν οὖν ἡμῖν 4.

622. Βλ. postea additum 2. a correctore, ut potius videtur. ἂν pro αὖ 3.

623. -λύσει 3.

623. παῖ tantum in text. et ὦ pro gl. 3. ὦ παῖ in text. 1. 2. 4. σ᾽ ἐχρῆν 3. ὦ] καὶ, L. i. e. "al. om. ὦ."

626, 7. χοροῦ habet 2.

627. θησείοις 3. (η ej. m.) μεμιστυλημένοι 1. 2. 3. -υστιλημμ. 4.

631. τοῦ σ. τρόπων (sic) 3. τρόπων 1. 2. 4. Gl. 2. γνώμης.

635. -πρυνται 1. 3. -πρυνται (υ correctoris) 2. -υται 4.

637. βοᾶν ex em. 3. -άν 2. et puto alii.

639. ἀναβοάσομαι 2. (η corr.)

640. φέγγος 1. 2. 3. 4.

641. ἆρ᾽ ἀγγελεῖ primo 1. 2. sed ἄρα γ᾽ in utroque em. m. pr. ἄραγ᾽ ἀγγελεῖ 3. 4.

648. πέρ. μοι τ. 3. 4.

653. γὰρ om. 4.

657. δ᾽ ἄρ᾽ 4.

658. ψυχρὰ θαλάττης 3. λουόμενος 3. 4.

659. ἦμεν (ῑ supr. a correctore) 2.

662. κατεκλίναμεν 3. 4. et corr. 2. qui gl. κατεθήκαμεν.

663. στοιβάδα 1. 2. sed ο corr. 2.

665. νεοκλῆς 1. ὃς ἔστι 2. 3.

667. ἔτ. δὲ 1.

670. πρόσπολος—ἦν 1. 2. 3. 4. Sch. 3. πρόσπολος λέγεται ὁ δοῦλος, πρόσπολος δὲ καὶ πρόσπολος ὁ νεώκορος: — (sic).

672. ἠδυνάμην 3. 4.

674. ἄποθεν 1.

676. ῑ. τοῦ θεοῦ 4. et a correctore 2.

677. ἐφαρπ. 1.

678. μετὰ δὲ τοῦτο 4.
681. ταῦτ᾽ ἠγ. primo 2. ταῦθ᾽ ἠγγ. primo 4. ἅπαντα 1.
682. οὐσίαν 4.
685. χ. τῆς ἀθάρας 3. 4. ἀθάρης supra 673. servant 1. 2. 3. 4. ἀθάρας 3. 4. infra 694.
688. ἤσθετο δή μου 1. 2. ἤ. μου 3. 4.
696. προσήει 1. 2. sed -ειν diserte sch. m. 2.
697. δ᾽ om. 3. 4.
699. ἀπεφύσσ. 3. ἐπεφύσσ. 4.
702. ὑπερυθ. 4. γρ. καὶ ἀπερυθ. L.
704. αὐτός γ᾽ 1.
707. ταῦτά γ᾽ εὐ. 1. 2. ταῦθα δ᾽ εὐ. 3. (sic). tum ἐγὼ μὲν σ. 1. 2. 3. μετὰ ταῦτ᾽ ἐγὼ μὲν εὐθὺς συν. 4.
709. περιήει 1. 2. 3. 4.
710. θυΐδ. 3. θυήδ. 4. παῖς*] γρ.* τις L. i. e. "al. add. τις."
712. μὰ δῖ᾽, οὐ τ᾽ οὐχὶ τόγε 3. (δῆ supr. ab alio.) μὰ δῖ᾽ οὐχί γε τὸ 4.
713. ἑώρας 1. 2. 3. ἑώρακας 4.
715. εἶχεν οὐκ ὀλ. (sic) 2. οὐκ ὀλ. εἶχ. 3.
717. ἐνεχείρησε primo 2. nunc -ρισε et η suprasc. nescio a quo. Sch. m. pr. idem quod vulg. damnans -ρισε. Gl. supra τῷ νεοκλ. 716. χάριν τοῦ, et supra ἐνεχ. ἤρξατο.
719. θυΐα 3. 4.
720. σχοῖνον 3. σφητίω 1.
721. κατέπλασσεν 1. -πλασσεν 2. 3. -πασεν 4. (λ ej. m. ut videtur.)
722. τε καὶ β. 3.
723. ἀναΐξας 1. 2. 3. 4. sed in 2. puncta correctoris.
724. κάθησον (sic) 4. et in sch. 3. -σο in text.
729. ἡμιτύβ. 1. 2. μβ 3. 4.
733. ἐξίξ. 1. γοῦν 3. δύο om. 1. Sch. in 2. quod e Dorv. Hemsterhusius, et οἷα τινα λεβυρίδα (sic).
735. ὑπὸ τῇ 1. ὑ. τὴν 2. 3. 4.
736. ὡς ἐμοὶ 1. 2. δοκεῖ 1. 2. 3. 4. Gl. 2. φαίνεται.
738. ἐστήκει 4. (sic).
740. τ᾽ ἤ. 1. 2. 4. δεσποτήνειρον 3. (sic) την scil. ob την omissis. Ergo et ille agnoscit τ᾽, non δ᾽.
752. ὀλ. ἔχ. 3.
754. ὅσοι δὲ πλοῦτον primo scripsit vel scripturus erat 2. sed statim correxit τ᾽ εἰ. 1. 2. 3. 4.
759. ἐν supra εὐρ. corre-

ctor 2. quasi interserendum.

760. ὑφ᾽ ἑνὸς 3.

762. ὑμῖν 1. 2.

764. κἀγὼ δ᾽ 3.

765. σ᾽ ἐκ κριβανωτῶν 1. κ σ᾽ ἐκριβανωτῶν (sic. κ correctoris) 2. Gl. ἐκ κριθίνων μαζῶν. Schol. manus primae ut vulgo usque ad βούλεται. Tum pergit ms. ἐκ κριβανωτῶν δὲ ὁρμαθῶ λέγει, ἤγουν ἐκ κριβανοτῶν (sic) ἄρτων καὶ ὁλοκλήρων, etc. ἐν κριβανωτῶ in text. 3. 4. et 3. in schol. (gl. διὰ) Sed in 4. schol. post ἀναδῆσαι βούλεται ita se habet; ἐν κριβανωτῶ τῶνδε ἐν (de hac vocula non prorsus mihi liquet) κριβανωτῶ ὁρμαθῶ λέγει· ἐκ κριβανωτῶν ἄρτων καὶ ὁλόκληρον, (sic) οἳ ἐν κλιβάνω καὶ καμίνω ὀπτῶνται, ἐκ κριθίνων ἄρτων. αὖων ἤγουν ξηρῶν· παίζει δὲ διὰ τὸ ἀδδηφάγον τοῦ δούλου δηλονότι: — Quae forsan ita legenda; βούλεται· ἐν κριβανωτῶν δὲ ὁρμαθῶ λέγει [ἀντὶ τοῦ ἐν δέσμῃ] ἄρτων ὁλοκλήρων, οἳ ἐν κλιβ. καὶ κ. ὀπτῶνται: — Ἐκ κριβανωτῶν: ἔκ κριθίνων ἄρτων. Certe tres lectiones confunduntur, ἐν κριβανωτῶ, ἐν κριβανωτῶν, ἐκ κριβανωτῶν. Denique gl. in 4. a m. pr. οἳ ὀπτῶνται ἐν κλιβάνω. Alia a recentiore, ἤγουν ἐκ κριθίνων ἄρτων. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς λαίμαργον.

766. μὴ νῦν μὴ μέλλ᾽ 3.

768. εἰσιοῦσ᾽ εἴσω κοσμίσω τὰ κ. (sic) 3. τὰ κ. 4. non 1. 2.

770. ὑπαντῆσαι 4. ἀπαντ. 2. ab initio, et scholion manus primae, ἀπαντῆσαι κυρίως τὸ λόγοις ἀντιπεσεῖν καὶ ἐναντιωθῆναι· καὶ ἔργοις· καὶ τὸ εἴς τινα τόπον καταντῆσαι. ὑπαντῆσαι δὲ τὸ συναντῆσαι. νῦν δὲ καταχρηστικῶς εἶπεν: —

Post 770. κομμάτιον χοροῦ habet 2.

772. Ad πέδον gl. ἔδαφος 2. 4. τόπον 3.

774. τὰς -ρὰς servant 1. 2. ταῖς — συμφορὰς (sic) et gl. τὰς ἐμὰς 3.

788-9. et mox 793. om. 1. m. pr.

782. βάλ᾽ 1. 2.

785. ἐνδεικνύμενος 1. 2. 3. -οι 4. Gl. 2. δηλοποιῶν, 3. δεικνύοντες.

788. Post ἀνδρῶν Chremy-

li personam ponit 4. ex em. ej. m. et 790. praefigit *Γυν.*

793. *ἐστι* pro gl. et in textu om. 4.

794. *ταῦτα* 1. 3. 4. et primo 2. nunc *δῆτα* a correctore, ut equidem puto. Suprasc. *ταῦτα*, pro gl. ut videtur; sed omnia non expedio. *καὶ*, *δῆτα* L.

797. Schol. in 3. solo; *οὐ γὰρ πρεπῶδες· ἔμφασι* (sic) *ἐνταῦθα τοῦ προσώπου τοῦ κωμικοῦ. ὁ δὲ λόγος αὐτῶ πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους οἳ διὰ τῶν αὐτῶν ὀβελῶν* (sic) *ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ὑπάγειν· φησὶ γὰρ οὐκ ἔστι πρέπον προτιθέναι ἐν τοῖς ἡμῶν ὀβελισμοὺς τινὰς καὶ διαγραφὰς καὶ ἀφανισμοὺς αὐτῶν ἢ ἑτέρων ποιημάτων* (malim *ποιητῶν*) *ὥστε ἐκ τούτων ζητεῖν εὐδοκιμεῖν*: — Sensus ultimorum videtur esse, *Non decet poëtam in aemulos suos Aristarchum agere.* In scholio edito malim, *φαίνεται μέντοι τὸ τοιοῦτον διὰ τῶν χορηγῶν γενέσθαι, ἀλλ' οὐ δι' αὐτῶν τῶν διδασκάλων.*

799. Ita 1. *προβάλλοντ' ἐπα-*

β α
ναγκάζειν γελᾶν ἐπὶ τ. Etiam 2. *προβάλλοντ'*. Tum *τούτοις* 1. 2. 3. 4.

800. *ὡς δὲ ξύνοικος* 1. 2. 3. sed in litura a correctore 2. et primo *ξίνικος* 3. *ὁ δὲ ξύνοικος* 4. sed *ύ* in litura.

Post 801. *χορου̃* habet 2.

805. *οὐδέν* 1. 2. 3. 4. Gl. 3. *ἄνθρωπον*, quasi fuisset *οὐδέν'*.

806. *τι* 1. 2. 4. *που* 3. et *ἐστιν* primo om. Praef. *—ω*
γν 1. 4.

807. *ἦ γὰρ σ.—λ. καὶ ἀλ.* 3.

808. *-ρεῖς* 1. 2. 3. 4. Gl. 2. *τὰ μεγαρικά.*

814. *χαλκῆ* 2. 3. 4. (Mox *ἀργυροῦς* 3. 4. et m. pr. 2. *οῦς* 1. et corr. 2.) *σαθροῦς* 3.

815. *ἰχθυροῦς* sic 3.

816. *ἰπνὸς ἡμῖν* 1. 2. 3. 4. Sed gl. 3. *γέγονεν* supra *ἐλεφ.*

818. *-ώμεθα* 1. 3.

819. *ὑπὸ τῆς τρ.* 4.

820. *μὲν* om. 1. 4.

825. Chrem. 1. 4. usque ad 864. quater 2. scil. 825—33. tum Car. 834. 839. Chrem. 841. 843. 846. Car. 848-50. Chrem. 855. Semper Car. 3.

827. *εἶναι* pro *εἶ* primo 4.

829. *γὰρ* om. 1. *μοι ἔστιν* 4. *μούστιν* 1. 2. 3. (*οι*

ἐ supr. 2. sed pro gl.)
833. σε om. 4.
834. ἄβιος 3.
836. εὐηργέτησα servant 1. 2. 3. 4.
843. πρὸς τὸν θεὸν primo 1. sed statim mut. Vide ad 458.
846. μῶν ἐνεμ. solus 3.
850. τῶ θ. δ. 3. 4.
852. τρὶς κ. solus 3.
855. καὶ ἰοὺ ἰού 3. 4. Sine καὶ 1. 2. sed in 2. καὶ supr. a correctore pro em. ut videtur.
856. Sycoph. 1. et sequentem versum om. a m. pr.
861. Chrem. 1. 4. et ex em. m. pr. 3. (primo Carioni.) Justo 2. ἐγὼ δὲ σ. γ. τὸ π. δ. 4.
864. Carioni 1. 2. 3. 4.
865. ἡμᾶς ἅπ. 3. ἕτερος συκ. praefigunt 1. 3. 4.
869. δὴ pro δῆτα 3. 869 et 870. Chr. 1. 2. 4. pro Car.
873. Chr. 1. Car. 2. utrumque 4. δαμετερ 3. (η rub. pro gl.)
874. Ante δῆλον Καρ. 1. 4. (sed Δικ. supr. 4.) Nullam pers. 2. 3.
876. μὲν οὖν 4.
879. ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτε 1. 3. et m. pr. 2. sed γρ. καὶ ἔσθ' οὗτος corrector. Primo 4. ἅ. τ. ἔλησιν οὗτος ὁ θεὸς et in alio versu εἰ τοὺς — Sed deletis οὗτος et εἰ alius fecit ὁ θεὸς ἔσθ' οὑτοσὶ ὅτε ἐπεὶ τοὺς συκ.
880. κακῶς κακοὺς 3.
881. ἄδικος pro συκοφ. semper posthac ponunt 1. 4. (nisi quod 899. συκ. 4.) συκ. servat 2.
883. χθὲς 2.
884. προτιμῶ 1. 2. 3. 4.
885. ἑβδάμου (sic) solus 3. t. et sch
886. Καρ. 1. 3. Χρε. 2.
887. πολλὴ ταῦτ' ἔ. 1. 2. 3. 4. (Ita 2. καὶ ταῦτα τάδ' ἐ ταῦτ' ἐστὶ (τάδ' scil. pro em. a correctore.)
889. ἐστὶν ἐν οὐδενὶ 4. m. pr. καὶ, οὐδενὸς L.
890. Χρε. 2. οἶσθ' 1. τε
891. γὰρ om. 3. -ήσεσον 2, sed τε pro gl. potius.
892. Κα. 3. δ π' ἀληθείας 4. sed nunc ς del, ut et lit. ante π.
893. ἐμπεπλησμένου 2. et primo 1. Sine γ' utergue. In 1. υ in ς mut. forsan eadem m. Gl. 2. in nominativo. γ' ἐμπεπλησμένος 3. 4. (γ' ex em. ς. m. 3. ab initio 4.)

894. γ' ἐστὶν 4.
897. Δικ. κακ. — Κα. τοῦ — 1. Καρ. κακ. 2. Χρε. κακ. 3. Δικ. τοῦ 2. 3. Tum γ' om. 3. non 1. 2. 4.
900. εἰς om. 3. Pro gl. habet 4. et in textu ὡς.
901-28. Χρε. semper 3. Δι. 2.
902. οὐδεὶς ἀ. 1. 2. 3. 4. sed in 2. οὐδείς γ' corrector.
913. μ' om. 1. 3. habent 2. 4.
915. οὖν om. 3.
916. ἐτρέπειν (sic) primo 3. nunc ἐντ. ἦν 1. 2. 4. ἐὰν 3. ποτ' om. 1. 2. 3. 4.
920. τὰ τῆς πο. πρ. 4.
921. νὴ τὸν δ. 3. 4.
924. τις ἐν τ. 4.
926. βάττου 1. 2. βάτου 3. 4. ut corrector 2.
927-8. Ἄδικος pro Κακ. 1. sed 928. statim mut. σοὶ τοῦτο λ. 4.
928. πάντα ταῦτα 1. 3. et m. pr. 2. sed corrector, γρ. τάδε πάντα et supr. ταῦτα πάντα.
σ
929. προσελθέτω τι ὑμῶν ἐνθαδὶ 4. (σ al. m.) π. πρὸς ἔμ' ὑ. ἐ. servant 1. 2. 3. τις addit L. sed ubi ponat non notavi.
932. σὺ δ' 4.
935. Δικ. νυνὶ 1.
944. -πατα- 3. et corr. 2.
945. Δικ. 1.
947. τὸν ἰ. τοῦτον 1. 2. 3. τοῦτον τ. ἰ. 4.
β α
955. ταύτην ποτὲ στάσιν 4. sic, sine τήν.
956. Καρ. 1. 2. Χρε. 3.
958. ὡς ἔστ' 3.
959-60. χοροῦ habet 2.
963. Χρε. 3.
965. ἔνδοθι 1. et m. pr. 2. ἔνδοθεν 3. 4. et corr. 2. καὶ, τῶν ἔνδοθεν L.
967. ἐχρῆν sine σ' 1. 2. 3. λ. χρὴ 4.
969. ἤρ. β. οὑτοσὶ 3.
974-5. κνι 1. 2. 3. 4. (η primo 2. in 975. sed ι sch. marg.)
976. δή μοι 1. 2. 3. 4.
979. μοι om. 4.
980. πάντα ταῦθ' 1. 2. 3. τ. π. 4.
982. μ' om. 4.
984. ὡς ἰ. 4. γ' om. 3. 4.
986. θοιμ. sine τε 1. 4. cum τε 2. 3. sed in 2. punctis damn. corrector. (Primo μητρίτ 1. sed statim mut. τ in θ. relicto accentu, ut nunc sit, μητρίθοιματίδιον.) [Vid. supra p. 175. *Dindorf.*]
989. ὅτι σ' ἠσ. (ὅτι quasi gl.) 2.
990. ἕνεκεν 1. 2. -κα 3. 4. μισγ. 1. 2. 3. 4. Gl. μίξεως 2. 3. 4.

ῶ

992. *μεμνῆτο* 2. (ῶ corr.)

994. *νυνί γ'* 1. 2. *νῦν γε* 3. (sine *ἔτι* 1. 2. 3.) *νῦν ὁ β. ἔτι* 4. **τὸν*] *γρ. καὶ* **ἔτι* L.

999. *σ'* habent 1. 2. om. 3. 4.

1000. *τε* habent 1. 2. om. 3. 4. *προσέπεμψεν* servant 1. 2. 3. 4.

1001. Ita 2. m. pr. *ἐφῶτ'* (quod est pro *ἐφ' ᾧ τ'* ut in eodem codice infra 1142.) sed *ω* in *α* mutavit, et duo accentus addidit corrector; ut nunc sit *ἔφατ'*. i. e. *ἔφα τ'* Dorice scilicet. Gl. *εἶπεν. ἔφη τ'* et gl. *εἶπε* 3. *ἐφ' ᾧ τ'* 4. (et ut puto 1. certe *ω* servat.)

1004. *τις* om. 4.

1006. *κατ.* 1. 2. 3. 4. In 3. *κ* ex em. m. pr. (primo *ε* ut videtur) cetera ab initio.

1008. *ἀεὶ* 3. 4.

1009. *ἐκφορᾶ* 3.

1010. *μὲν δὲ οὖν* (sic) 3.

1011. *εἴγε λ. αἴ.* 4.

1012. *νιτάριον* 1. 2. *νιττάριον* 3. 4. *βάτιον* 1. 4. et m. pr. 2. *βάττιον* 3. et corrector 2. *νιττ.* et *βάττ.* schol. m. primae ibid. *ἂν* om. 4. et primo 1. sed repos. ead. m.

1013. *ἤτησεν ὑ.* an *ἤτησ' ἂν ὑ.* voluerit 1. non decerno. *ἤτησ' ἂν εἰς* 2. 3. *-σεν ἂν εἰς* 4. *γρ. ἂν εἰς ὑ.* L.

1015. *ὅτι* omnes. *ὅτε* gl. 4. *-ψεν* 2. et forsan alii.

1019. *γε* om. 1. *παγκάλους* 1. 2. 4. *-ας* 3. *μ' ἔχειν* 1. 3. 4. *ἔχειν μ'* 2.

1020. *-νειεν* 4. *καὶ, προτείνειαν* L. *δραγμὰς* 1.

1021. *μου* 1. 2. 3. *μοι* 4.

1023. *δ'* 4. *ἔχοι μοι* 2. ex em. m. pr. (Primo *ἔχω μοι* ut videtur.) *μ. καὶ γλυκὺ* 3.

1025. *καπράσης* 3.

1029. *δίκαιον* hic et 1031. *δίκαιον ἀγ.* servant 1. 2. 3. 4.

1030. *μ'* om. 1. 3. 4. habet 2. Gl. 3. *ἐμέ.*

1033. *ἀλείψειν* ridicule 3. qui codex saepe literas et syllabas transilit, ubi non moneo; ut paulo ante *πράξεται* dat pro *πεπρ.* mox 1035. *κατέτηκ'*.

1034. *δ' οὐκ* 4.

1037. *ἑλκύσαις* 1.

1038. *-νει γ'* 1. 2. *-νει δ'* 3. 4.

1042. *Γραῦς* ante *στέφ.* 4. ex em. ej. m. *δέ τοι* 4. *τοι* tantum 3.

1043. *-μαί σε*, tum *φὴς* et gl. *λέγεις* 4. *Χρε. τί φ.* 3.

1045. ὕβριος 1. et m. pr. 2. ὕβρεως 3. 4. et corr. 2.
1046. χρόνου om. 3. sed 1047. recte habet.
1047. οὗ pro ὅς 1.
β α
1049. ὡς ἔ. ὀξ. 2. (βα corr.) βλέπειν 4.
1050. ἀεὶ 1. 3. et m. pr. 2.
1054. λάβοι 4.
1059. κἀγὼ 3. et ἢ om.
1060. φέρει et gl. γονιαῖον ὀδόντα φέρει 3. μόνον γόμ. 4.
1064. ἐπειδὴ 4. νῦν μὲν 1. 2. 3. 4.
1065. τουτὶ 3. ψιμύθιον 1. ψιμίθιον m. pr. 2. μιμύ corr. μιμύ 3. μιμὶ 4.
1066. γε om. 1. 3. 4. habet 2.
1068. κἄτα 1. 2. 4. καὶ 3. τηθίων 1. et primo 2.
1077. μάχομαι 3.
1079. ἐ. ἐγὼ π. 4.
1083. σπεπλ. 1. 2. 3. 4.
1085. δ' om. 3. 4. καὶ om. 4.
1086. συνεκπόδ' 1. -τε 2. 3. -τέον 4.
1087. τε καὶ 4. σαθρὰ 3.
1088. πάντα ταῦτ' 1. 4. In 2. Chremyli sunt 1088-90. Νέ. 1089. servant 1. 3. 4. Gl. 3. 4. ὦ χρεμύλε.
1092. δέ γ' οὐκ εἴσιμι 1. 2. sed μοι primo 2. ὃ' οὐκ εἴσιμοι 3. δὲ οὐκ εἴσιμι primo 4.
1094. ὑπεπίττουν 1. et m. pr. 2. sed corrector, γρ. καὶ ἐπίττουν. ἐπίτ-
πε
τουν 3. t. et sch. ἐπίττουν 4. (πε forsan m. pr.)
1096. βασιλεὺς 1.
1097. προσέρχεται 2. m. pr. ἰσχ corr. χοροῦ habet 2.
1098. κόπτων ex em. 3. et gl. κρούσας.
1100-1. σέ τοι σέ τοι | λέγω κ. τ. et m. pr. 2. sed in 2. σέ τοι semel punctis damn. a correctore. σέ τοι λέγω | καρίων 3. et m. pr. 4. in 4. σέ τοι alia manu suprasc. ὦ gl. 2. 3.
1110. ἐς 3.
1111. τούτων 1. 2. 4. τούτω 3.
1112. γε habent 1. 2. om. 3. 4.
1121. εἴχομεν 1. εἶχον μὲν 2. ultima quidem ex em. correctoris, sed εἶ ab initio. πρότερον ἔγωγ' εἶχον π. 3. πρότερον γὰρ εἶχον π. 4.
1122. πάντα τἀγ. 4.
1129. ἦν servant 1. 2. 3. 4.
1130-1. omittit 1. m. pr.
1133. ἴσον ἴ. 1. 2. 4. ἴσων ἴ. 3.
1137. οἵ μοι 2.
1139. ἔκφορα servant 1. 2. 3. 4. Gl. 2. δυνατὰ ἐκφορηθῆναι.
1140. ὁπότε τι σ. 1. 2. 4. ὅτε τί γε 3. In 2. ὅτε γε quasi gl. suprasc sed est v. l. et supra

σκεύάριον, gl. ἀγγεῖον τι.
1141. ὑφείλου servant 1. 2. 3. 4.
1142. ἐφ' ὧγε 3. καὐτὸς 3. 4.
1147. -σεις 1. 2.
1148. ἀλλὰ ξύν. solus 3.
ἐν τῇ γῇ
ἐνταυθοῖ
1149. ἐνθάδε sic 2. ἐνθαδὶ et gl. ἐνταῦθα 3.
τὸ
ταυτο
1151. δέ γ' αὖ. 1. δέ γ' αὐτομ. 2. ταυτο em. correctoris scil. δὲ ταὐ. 3. δαὶ ταὐ. 4. ταὐ. etiam L.
1152. Supra πᾶσ' gll. 2. ἀνοίς, 3. ὅλοις. πράττοι 1.
1162. γ' om. 3. 4.
1166. γὰρ om. 3.
1167. θαμὰ δικ. (sed suprascriptis β α em.) 1. δικ. θ. 2. m. pr. sed corr. suprasc. ἄρα ut interserendum, et gl. θαμινὰ, συχνῶς.
1171. μοι habent 1. 2. 3. 4. δοκεῖς 4. et primo 2. κομμάτιον χοροῦ om. 1. 2. 3.
1172. ἐμοὶ primo 2. Nunc μοι Puncta correctoris.
1173. Χρε. semper posthac 1. 3. nisi quod 1. Κα. 1205. Καρ. semper 2. ἀλλ' 2.
1174. οὗτος om. 4.
1183. μετεκαλεῖτο 4
1189. γὰρ ἔσται 4. et primo 1. sed statim mut. θέλη θεὸς 3.
1191. λέγοις 2.
1192. -μεσθ' οὖν αὐτίκα νῦν ἀ. π. 1. -σθ' οὖν αὐτίκ' ἀ. π. 2. m. pr. (sed corr. γρ. αὐτίκα μάλ' ἀλλά) -σθ' οὖν αὐτίκα μάλ' ἀ. π. 3. 4. (in 4. -μεθ' primo et σ postea add. rubr.)
1193. φυλάττειν 1. φυλάττειν 2. (ω correctoris.)
ω
β α γ
1196. προηγῆ τῷ θεῷ σὺ 2. (Ista supr. corr.)
1199. -μεθα 1. 2. 4.
1202. σ' habent 1. 2. 3. non 4. In 2. ὡς εἰς supr. pro em. corrector, et explicat κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἑσπέρας.
1205. πολύ γε 2.
1206. γὰρ ἄ. μὲν 3. μὲν γὰρ ἄ. 4.
1209. γ' om. 3.
In fine 2. ἀριστοφάνους πλοῦτος:—

COLLATIO IN LIBRO GEORGII BURGES.

14. ποεῖν
17. ἀποκρινομένῳ R. (i. e. consentit Rav. teste Inv.)
42. ἐκέλευε. Inv. (i. e. Ita Invernizii editio tacite.)
48. [δῆ]λον ὅτι ᾗ ut fere R.
50. τῷ νῦν βίῳ. R.
56. φράσεις
67. βέλτιόν ἐστιν' ὦ δ. (βέτιον ἐστιν R.)
73. ἀφήσετον R.
77. ἦν
98. ἐώρακά πω χ. R.
116. ποήσας
136. παύσειαν (sic)
138. οὐδεὲν
153. φασὶν αὐτὸ R.
166. τις] γ'. R.
172. τὰς om.
178. δ' οὐ διὰ
186. ποεῖν
189. ἐξὶ πάντων (sic, sed voluit 2 1)
203. δειλότατος. R.
224. τοῖς. Inv.
231. ἐμὲ
233. ποῆσαι
242. ὡς παραπ.
260. κέκληκε δεῦρο. R.
268. πάλιν φρ.
277. δικάζειν] ν punctum habet subscriptum, nescio an casu.
285. ποήσει
294. κιναβρώντων μέλη.
301. ἠμμένον om. et R.
314. τὴν om.
316. ἀλλ' om. et R.
325. κατεβλ. R.
343. νὴ R.
367. ἔχεις. R. ut videtur. Ambigue Inv.
387. δεξιοὺς] δικαίους. R.
401. ποῆσαι
402. προτ. sine το
433. ποήσω
438. καὶ] ὦ. R.
446. πάντων ut videtur
450. ποίαν δ'. Ita ed. Inv.
459. ποεῖν
461. ἐκπορίζομεν. R.
465. ἀνθρώποις (ab alio rescript. sed ita ab initio) R.
472. ταυτί. R.
475. ποήσειν
485. φθάνοιτε — πράττοντες — γὰρ (ita ut pateat ᾗ τί γὰρ dare mstum.)
496. ποήσει
524. ποῆσαι
528,9. οὔτε ἐν
562. ἀπό. ed. Inv.
567. γ' om.
576. ποῶ
581. [λ]ήμαις. ed. Inv.
592. γε om. et R.
623. ποεῖν
624. ὦ om. et R.

641. ἆρα γ᾽ ἀγγέλλεται (sic. ἀγγέλλεται R.)
676. ἱ. τοῦ θεοῦ
696. προσῄει γ᾽. R.
708. δὲ κ. R.
709. περίῃει
712. λίθινον etc.] οὐκ ἔστιν ἐν παλαιῷ ἀντιγράφῳ οὗτος ὁ στίχος. Om. R.
731. κατέπασσ᾽ (sic)
764. κἀγὼ δ᾽. R.
765. σε κ. ὁρμαθῶν (σὲ κ-ῶν ὁρμαθῷ R.)
777. ὦ τ. (ὁ R.)
785. ἐνδεικνύμενος
794. δῆτα. R.
798. δεομένοις (vel δεω-)
799. τούτοις, εἶτ᾽ ἀναγκ. R.
806. τι] δή. R.
816. γέγον᾽ ἡμῖν. R.
834. κ. μ. ο. οὐκοῦν. Om. versum παλαιὸν ἀντιγρ. (In Rav. versum sequentem desse dicit Inv.)
835. τέως] τότε
836. εὐεργέτησα
840. ὧν] ἀντὶ τοῦ δή. (Legebat ὧν.)
846. ἐνεμυήθης (ita ut nescias an οὖν om.) μῶν ἐνε. R.
864. ποῶν
865. μόνους
869. τοῦτο. R.
879. ὅτι] οὑτοσί. (R. proculd.)
880. εἰ τούς. R.
881. οἴμοι
884. προτιμῶ
887. ταῦτ᾽ ἐστι πολλή. R.
893. γ᾽ ἐμπλησμένος (sic. γ᾽ Rav. ut videtur.)
907. ποῶν
911. μηδὲν] δεινὸν (quasi v. l. notatur. Glossa manifesta, pro μηδὲν δεινόν. *Nulla injuria lacessitus.* Unde vox facile potuit in textum recipi, altera extrusa.)
931. οἴμοι
939. ἂν ἀνατ. R.
948. ποήσω
959. προσδέξῃ. R.
965. ἔνδοθεν. R. ut videtur.
967. σ᾽ ἐχρῆν. ed. Inv.
975. οὐκοῦν
994. οὐχὶ τοίνυν (τοίνυν ὁ R.)
997. τοὺς πίνακας. R.
1000. τε om.
—— προσαπέπεμψεν notarat, sed statim delevit. (ἄμητα προσαπ. R. ut quidem ait Inv.)
1001. ἐφ᾽ ᾧτ᾽
1006. ἅπανθ᾽ ὑπήσθιεν. (ὑπ- R.)
1011. γ᾽ om.
1013. [ἦ]τησ᾽ ἂν εἰς. R.
1019. παγκάλας (ους, et ας em. ej. m. R.)
1021. χροιᾶς
1023. ἔχοιμι
1026. ποεῖ
1028. ποήσει
1030. ἀντ᾽ εὐποεῖν
1031. δίκαιον ἀγ.] 2 l. Et R.
1033. ἔφη] ἔτι. R.

1034. σὲ ζῆν. R.
1038. τηλίας. R.
1042. στεφάνους —— δᾶδας. Illud R.
1050. τοῖς τρόποις. R.
1053. λέγεις
1064. νῦν μέν. ed. Inv.
1068. κᾆτα] καί. ed. Inv.
1079. ποεῖν
1082. ἐπιστρέψων
1089. γὰρ] γ' οὖν. ed. Inv.
1090. οὓς] ὡς
1094. ὑπέπιττον (sic. ὑπεπίττουν R.)
1097. προσείχετο. R.
1112. ποεῖν
1118. ἐπιμελεῖσθ'
1120. κἀποτέτριμμαι. R.
1125. ἐπόεις
1141. [ὑ]φέλοις — ἐπόουν
1142. ἐφ' ὧγε μετέχειν καὐτὸς
1147. κατέβαλες
1148. ἀλλὰ ξύνοικον. ed. Inv.
1149. ἐνταυθοῖ
1164. ποεῖν
1172. μοι ante σαφῶς om. (Imo ante δοκῆς 1171. R.)
1183. καὶ μέγ' ἐκάλει. E Rav. κἀμέ τ' ἐ. Invern. unde lege κἀμέ γ' ἐ.
1188. καμμένειν (κἀμμένειν R.)
1192. αὐτίκα μάλ'. R.
1198. ποῶ
1201. δ' om. (ed. Inv.)
1206. ποιοῦσι sic. Sed volebat ποιοῦσι collator, i. e. ποοῦσι.
1208. ἔπεισιν. R.
1209. γ' om.
—— μέλειν
1210. τούτοις. R.

GEORGII BURGES PRAEFATIO AD RICARDI BENTLEII ANNOTATIONES IN ARISTOPHANEM.

(Class. Iournal No. XXI. p. 131. 132.)

Inter libros, in Museo Britannico asservatos, exstat Aristophanis editionis Frobenianae exemplar, cuius margini Ricardus Bentleius emendationes allevit suas. Has nobis in animo est describere, et publici iuris facere. Et licet partem nonnullam evulgaverit Elmsleius in editione fabulae Aristophanis Acharnensium, quae prodiit Oxoniae A. S. MDCCCIX, tamen, quum fassus sit ipse V. D. se non omnes Bentleii emendationes protulisse, nihil impedit, quo minus haec sylloge pro novo thesauro et vere aureo haberi debeat; et hoc quidem eo maiore dici iure potest, quod Porsonus, cum certior factus esset de illis eximiis emendationibus, prae gaudio collacrymasse fertur, utpote sexcenties a summo Bentleio praereptus in loca ea corrigendo, propter quae viri doctissimi plurimo labore sudaverunt neque tamen hilum profecerunt. Verum non Porsono tantum coniecturae praeripiuntur suae, sed Tyrwhittus quoque*) poterat eodem iure sibi gratulari propter consensum plane mirandum: neque

*) Illius Critici emendationes in Aristophanem olim cum Brunckio sunt communicatae, et, nisi inter Brunckii feliciores coniecturas exstant, oblivioni sunt traditae, exigua tamen parte excepta, quam servat exemplar editionis Kusterianae in Museo Britannico servatum, unde Tyrwhittiana sunt hausta.

iniuria Bentleius ipse gaudio exsultasset, si cognovisset se lectiones fere omnes, quas Brunckius e MSS. eruit, diu arte propria coniecisse. Utrum vero fuerit Dawesius adeo generosi pectoris, ut, si harum emendationum copiam habuisset et vidisset talem Bentleii cum suis consensum, iniquam istam de Bentleio sententiam, utpote nil nisi indicum ope proferenti et vix Clerico ipso minus centies erranti, reiecisset, ipse definire nequeo. Certe hodie si quis excipiat ex numero emendationum Dawesii omnes illas, in quas Bentleius incidit, vix unam atque alteram praetendit Dawesius, unde vel laureolam sibi comparare potuerit. Neque hoc dictum velim quasi ut Dawesii Manibus insultem aut ingenium eius vilipendam, verum ut hac occasione moneam, quam facile hominum sententiae a vero deflecti soleant et dirigi animi affectibus pravis licet, ab homine tamen non penitus alienis. Atqui inter adversarios, quos Bentleius nactus est, in maximam partem sibi minime comparandos, unus fuit Dawesius adeo similis, ut, quamvis ipse cum hoste societatem nullam inire visus sit, Critici tamen posteri nomina Ricardi Bentleii et Ricardi Dawesii coniungere soleant in exempla hominum, quibus interior cognitio literarum Graecarum fuit omnis perspecta. In eo quidem dissimiles fuerunt, ut alter multum, alter multa legeret: at similium lineamenta satis monstrabant ingenii celeritas et confidentia; quibus dotibus uterque prae ceteris eruditis eximie pollebat. Et ne cui hoc temere dictum videatur, et ut emendationibus Bentleii sua laus illibata maneat, quoties aut liber MS. aut critici sententiae coniecturas Bentleianas confirmaverint, toties consensus ille diligenter satis commemorabitur. Fieri tamen potest, si forte quis incuriam nostram suspectam habeat, ut describentis oculos manus et animus Bentleii aliquando effugiant. Ille enim notas nunc margini superiori, nunc inferiori, nunc inter lineas, nunc ad latus adscripsit, prout spatium charta pura praebebat. Signa quoque usurpavit, quae propria sunt iis, qui chartas, prelo madidas, legere solent, ut

typorum errata corrigant. Et quoniam nullos numeros Arabicos versibus appictos habet editio Frobeniana, necesse fuit, ut Bentleius, dum loca similia allegare voluit, paginarum numerum scriberet; neque mirum est si, numero perperam scripto, plurimum laboris consumtum esset, in re inutiliter indaganda, quam alii, quibus otium fuerit, fortasse invenire poterunt.

Ut chartae et tempori parceretur, loca similia a Bentleio iuxta paginas citata hic ad numeros editionis Kusterianae sunt allegata.

Monendus es, lector, Bentleium plurima errata Typographi correxisse, et praecipue inter scholia, quomodo et hodie exstant apud Kusterum: saepe quoque Suidam citavit, quod et Kusterus fecit; at loca istiusmodi hic memoratu sunt indigna, nisi variam lectionem praebeant.

RICARDI BENTLEII ANNOTATIONES IN PLUTUM.*)

17. *ἀποκρινομένου*] Lege *ἀποκρινόμενος*.

34. *βίον*] lege *βιὸν*, *arcum*. immo lege *ἐκτετολυπεῦσθαι βιόν*.

43. *ἐμαυτῷ*] Aldus *ἐμαυτὸν*. lege *δέ μ' αὐτὸν*. vid. *Batrach*. 402.**)

---

*) Bentleii annotationes in Plutum bis eodem anno (1815.) editae sunt, a G. Burgesio in the classical Iournal N. XXI. p. 133. seqq. et ab viro docto anonymo in Museo crit. Cantabr. P. V. p. 126. seqq. Nos editorem Cantabrigiensem secuti sumus. *Dindorf.* — "Pauca ea, quae in textum a Kustero recepta essent, ut supervacanea omisimus. Cetera omnia, sicut a Bentleii manu exciderunt, nullis nostris ineptiis inquinata, in eruditorum usum fidissime exscripsimus." *ED. CANTABR.*

**) The 49th verse seems to have been hitherto misunderstood. The speech is translated, "Nimirum vel caecus cognoscere *sibi* hoc videatur, valde esse conducibile nihil boni conari hoc tempore." In his notes also Brunck

56. ἄγε δὴ σὺ πρότερον] lege ἄγε δὲ σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ φράσεις; Ἢ ταὐτὶ τούτοις δρῶ; λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ. vid. Ἐκκλ. 82. Σφ. 1414. corr. etiam πότερον.

69. τιν' αὐτὸν κἄτα λιπών.] lege καὶ vel καταλιπών. τινα, κἀτ' αὐτὸν λιπὼν MS.

90. ἐποίησε] corr. ἐποίησεν

147. σμικρὸν] corr. μικρὸν

149. τάς χ'] lege τάς γ'. in v. 167. pro χ' lege γ'

164. τις] γε MS.

165. in initio] supple *KAP.*

166. in initio] supple *XP.* ita lege hunc versum: *XP.* ὁ δὲ γναφεύει γ'· ὁ δέ γε πλύνει κώδια.

168. in initio] supple *KAP.*

σέ που] lege σέ γ' οὐ

176. Ἀργύριος] Ἀγύρριος Scal.

178. οὐ] οὐχὶ MS.

179. ἑρᾷ δὲ Λαΐς] Athenaeus l. 13. τὴν δὲ Λαΐδα ταύτην Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Φιλωνίδου γράφων ὧδε· Ἔστιν οὖν γυνὴ ἑταῖρα, Ναΐς ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριός ἐστιν. ὁ δ' ὑμεναῖος ἐπιτήδειος ὁ Φιλωνίδης ἐρᾷν φησι. Μνημονεύει αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ, μήποτε δὲ κἀν τῷ Πλούτῳ, ἐν ᾧ λέγει· Ἐρᾷ δὲ Λαΐς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου. γραπτέον Ναΐς καὶ οὐ Λαΐς.

197. οὐ βιωτὸν κ. τ. λ.] fortasse οὐκ εἶναι βιωτὸν τὸν βίον. vid. v. 970.

---

betrays much perplexity, for want of knowing that Φοίβῳ is unterstood after δοκεῖ. "*The advantage of knavery in these times is so apparent, that* APOLLO THINKS *even a blind man sees it.*"

I must here take notice of another mistake of Brunck's, in supposing βίον (v. 34.) to mean *facultates.* Chremylus, in that verse and the preceding, gives a reason why he thought it not worth while to consult Apollo about a plan of life for himself; his own days, he concluded, were nearly spent. *John Seager* in the classic. Journal N. III. p. 505.

204. *διέβαλλ'*] *διέβαλεν* MS.

215. *ὦ ἀγαθέ*] lege *ὦ 'γαθέ.*

216. *κἄν*] *κἐς* MS. — 227. *κρεάδιον*] *λεβήτιον.*

232 *ἐστιν*] lege *'στιν.* — 237. *εἰς*] lege *ὡς.*

246. *πῶς*] corr. *πως.*

256. *πάρόντας*] lege *παρόντ'.*

267. *αὐτὸν*] sc. *πρεσβύτην.*

268. ante *φράσον*] lege *πάλιν.*

284. *ὦ ἄνδρες*] corr. *ὦνδρες.*

296. *ζητήσομεν*] lege *ζηλώσομεν.*

297. *πεινῶντα*] lege *πίνοντά.*

301. *σφηκίσκον*] immo lege *σφηνίσκον.* Nam quod de *σφηκίσκῳ* comminiscuntur grammatici, ex hoc solo loco petitum est.

325. *συντεταγμένως*] *συντεταμένως.*

ibid. *καταβεβλακευμένως*] lege *κατεβλακευμένως.*

327. *ὄντες*] lege *ὄντως.* — 329. *εἵνεκα*] corr. *οὕνεκα.*

330. *ἐκκλησίᾳ*] corr. *'κκλησίᾳ.*

[331. *παρείην τῷ λαβεῖν* Bentl. et Tyrwhitt. apud G. Burges.]

356. ante *οὐδέν*] dele *δ'.*

358. *τοῦ*] fortasse *τῆς.**)

380. *φίλος—δοκῇς*] *φίλως—δοκεῖς* MS.

381. ante *λογίσασθαι*] dele *γε*

402. ante *πρότερον*] dele *τὸ.* vel lege *ὡς τὸ πρότερον.*

408. *οὐδὲν*] lege *οὐδέν'.*

432. *ἐχρῆν σ'*] corr. *σ' ἐχρῆν.* Pro *σ'* Ald. legit *θ'.*

449. *οἵοισιν*] lege *ποίοισιν.* *πεποιθότε*] Ald. *πεποιθότες.*

461. *ἀνθρώποις κ. τ. λ.*] lege *ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν.* dele *ἀγαθόν.*

462. *τί δ' ἂν κ. τ. λ.*] Ita lege *τί δῆτ' ἂν ὑμεῖς*, vel *φέρε τί δ' ἂν ὑμεῖς*, vel *τί δ' ἄν ποθ' ὑμεῖς.*

---

*) Scil. Minervae: cf. v. 1149. *G. Burges.*

476. *τύμπανα καὶ*] lege *τύμπαν', ὦ*. vel *ὦ τύπανα καὶ*.*)

499. post *οὔτις*] dele *ἄν*.

505. *οὐκοῦν*] lege *οὔκουν*.

510. *διανείμειε τ' κ. τ. λ.*] lege *διανείμειέν τ' ἴσον αὐτὸν*.

511. *οὔτε σοφίαν*] lege *οὔτ' ἂν σοφίαν*.

514. *σκυτοδέψειν*] lege *σκυλοδέψειν*.

528. *οὔτε δάπησιν*] lege *οὐδ' ἐν δάπισιν*. vid. *Σφ.* 674. et ita Suidas in *δάπιδας*.

531. *ἀποροῦντας*] *ἀποροῦσι* MS.

536. *κολοσυρτὸν*] lege *κολόσυρτοῦ*.

545. *θράνους*] lege *θράνου*.

547. *αἰτίαν*] lege *αἴτιον*.

548. *τῶν πτωχῶν δ'*] lege *τῶν δὲ πτωχῶν*. Immo *τὸν τῶν πτώχῶν δ'* Ald.

549. *πενίας πτωχείαν*] *πτωχείας πενίαν* Ald. et Suid. in *πενία* et *πτωχεία*.

558. *γινώσκων*] corr. *γιγνώσκων*.

---

*) 485. *οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ' ἢ τί γ' ἂν ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;*

Brunck's translation of these words, and the gloss which he cites, (*ταχέως πείσεσθε τοῦτο ἡττηθέντες*) making them refer to v. 483, 484. in which a punishment is mentioned for the party who should be worsted in the controversy, are not at all satisfactory to me, although I am well aware, that in some phrases *πράττω* is put for *πάσχω*.

The verses should perhaps be read,

οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'; ἢ τί γὰρ ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἐμοί;

She is so confident of the superiority of her cause, that she is impatient for the commencement of the altercation. Her impatience is expressed in the words *οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'*; "Aliquid praecipientes, iubentes, verbo *φθάνω* utuntur cum negatione per interrogationem," says Brunck, on v. 1133. He adds examples, of which the following is one, (v. 874. of this comedy) *σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις*; *John Seager* in the classic. Iournal N. III. p. 506. 507.

566. non est versus: est interpolatus. Suidas tamen agnoscit, et legit *πῶς οὐ* pro *πῶς οὐχί*.

581. *γνώμαις*] lege *λήμαις*. *ibid.* omitte *γε*.

582. *καὶ τοῦτο*] lege *κ' αὐτός. τό γε δή*.

583. *εἰ γὰρ*] lege *εἰ μὲν γὰρ*: vel potius *εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς δὴ ποιῶν αὐτὸς τὸν Ὀλύμπι' ἀγῶνα*.

589. *λήροις*] parodia pro *λειρίοις*. Eust. Il. *Δ*. p. 94. [p. 125. ed. Rom.]

592. *ἀλλά σέ γ'*] *ἀλλά γέ σ'* Ald.

594. *Ἑκάτης*] Schol. Luciani. *τῇ Ἑκάτῃ δεῖπνα ἐτίθετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν ἐπὶ τῶν τριόδων, καθάρσια ζώντων. τινὲς δὲ ὠμὰ καὶ ἀκατασκεύαστα. τῷ μὲν οὖν λόγῳ τῇ δαίμονι ταῦτα ἀνιῆντο, ἔργῳ δὲ τῶν ἀπορούντων εἰς ἀπορίαν. τί γὰρ ἂν ἡ δαίμων ἐκ τούτων ἂν σιτίσαιτο; ἐπεὶ τοίνυν ἀπὸ τῶν δείπνων τούτων Μένιππος ὠμὰ φαγὼν ὠὰ τέθνηκεν ἀπεψίᾳ τούτων, διακωμῳδεῖ αὐτόν*.

596. *κατὰ μῆνα προπέμπειν*] *προσάγειν* Ald. insere ante *κατὰ μῆνα*. vel lege *προσάξειν*. vel forte *μὴν' ἀποπέμπειν*.

607. *ἀνύειν*] *ἀνύτειν* Ald.

621. *ἐγκατακλινοῦντ'*] *ἐγκατακλινοῦντες* Ald.

627. *μεμιστυλημένοι*] lege *μεμυστιλημένοι*. *μεμοιστιλημένοι* Ald. *μεμυστιλημένοι* Ald. legit bis in Schol.

640. *φάνος*] *φέγγος* Ald. recte: non sunt anapaestici. Oraculum de Glycone Pseudasclepio apud Lucian. Pseudomantia: *εἰμὶ Γλύκων, τρίτον αἷμα Διὸς, φάος ἀνθρώποισι*.

641. *ἆρά γ'*] *ἆρ'* Ald. forte *ἆρ' ἀναγγελεῖ* vel *ἀπαγγελεῖ*.

649. *τὰ πράγματα*] i. e. *Res*, sive *pudenda*. sic *Lys.* 23. *τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τί; μέγα. μῶν καὶ παχύ*. Lucian. Eunuch. *καὶ ἀνδρίζεται τὰ πολλὰ, καὶ διὰ χειρὸς ἔχει τὸ πρᾶγμα* etc. vel *τὰ πράγματα, molestias*.

660. *προθύματα*] *θυλήματα* ex Schol. in *Eἰρ.* 1040.

674. *γραϊδίου*] lege *γραδίου*. vid. v. 536. similiter v. 688.

686. *στέμματα*] lege *πέμματα*.

693. γαλῆς] vid. Ἀχαρν. v. 254.

707. συνεκαλυψάμην] lege ἐνεκαλυψάμην.

709. περιῄειν] corr. περιῄει.

717. καταπλαστὸν] vide Theocrit. Idyll. XI.

746. ὅτι] lege ὁτιή. *ibid.* πλοῦτον. corr. Πλοῦτον.

765. vide Ἀχαρν. v. 86. 87.

722. κλεινὸν πέδον] κλεινὴν πόλιν Stephanus Byz. in Ἀθήναις.

779. ἀλλ' αὐτὰ] lego ἀλλ' αὖ τὰ.

785. ἐνδεικνύμενοι] lege ἐνδεικνυμενος, vel ἐνδεικνύμενοί γ'. vid. Βατρ. v. 1426.

800. ὡς δὲ Ξένικος] lege ὁ δὲ ξένοικος. sed recte MS. Arund. ὡς Δεξίνικος. vel scribe ὄχλος δὲ ξενικὸς: vide Ἱππ. v. 1405. Ἀχ. v. 504. an ξένισκος?

806. versus spurius.

816. ὁ δ' ἱπνὸς] Imo legendum ἵπος vel εἶπος ex Polluce lib. X. c. 34. μυάγρα· Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἐν δὲ τῷ Πλούτῳ εἰπὼν (lege ex MSS. Voss. εἶπον) τὴν μυάγραν καλεῖ — καὶ Καλλίμαχος δὲ ἔφη, Εἶπόν τ' ἀνδίκτην τε μάλ' εἰδότα μακρὸν ἁλέσθαι. ὡς καὶ τὸν ἀνδίκτην ὄντα εἶδος μυάγρας. sic legendum.

828. δέῃ] lege δέει.

833. ἀπέλιπε] lege ἐπέλιπεν.

854. post ἄθλιος dele interrogationem.

871. οὔμενουν] οὐδέεν Scal. [μὰ Δί' οὐδὲν οὖν pro οὐμενοῦν Tyrwhittus apud G. Burges.]

875. ἰὼν ταχέως] lege ταχέως ἰών.

887. ταῦτ'] lege τάδ'.

896. ὔὔ, ὔὔ] lege ὦὦ, ὦὦ, etc.

896. τίν'] lege τιν'.

917. οὐκοῦν] lege οὔκουν.

918. post καθίστησιν insere interrogationem.

936. Clytaemnestra in Euripidis Electra.

947. τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον] lege τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν: vid. Βατρ. v. 737. Ἀχ. v. 591.

963. ΧΟ.] corr. ΧΡ. — 984. ἱμάτιόν γ'] dele γ'.

1000. *ἄμητά τε προσέπεμψεν*] Etymolog. in *Ἄμης* habet *ἄμητα προσαπέπεμψεν*, recte.

1012. *Νιτάριον ἂν καὶ Βάτιον*] lege *Νηττάριον ἄν καὶ φάττιον*. sic *νήττας*, *φάττας*, *Εἰρ.* v. 1004.

1013. *ἤτησεν ἄν σ'*] lege *ἤτησ' ἂν εἰς*.

1021 vid. *Εἰρ.* v. 528.

1045. *ὕβρεως*] lege *ὕβρεος*. vid. *Νεφ.* v. 1071. *Σφ.* 1273. ubi lege cum Suida *φύσεος*.

1064. *μὲν νῦν*] corr. *νῦν μὲν*.

1068. *καὶ τῶν*] Etymol. in *Ἡπειροπεύτης* habet *κἆτα τῶν*. lege vel *καὶ τῶν*, vel *κἆτα*. vid. *Βατρ.* v. 415. *Ἀχ.* v. 1198.

1083. *διαλεχθείην*] Suidas *διαλέγεσθαι*, *συνουσιάζειν*.

1088. post *οὐκοῦν* Suidas inserit *ὁ*.

1096. *γραΐδιον*] lege *γράδιον*.

1129. *ἣν*] an *ἧς* ut mox? Citat hunc versum Athen. 9. ex *Πλούτῳ B*.

1142. ante *αὐτὸς* insere *κ'*.

1171. *διακονικὸς*] in *Ὀρ.* v. 73. 74. *διάκονος* habet secundam longam. vid. *Ἐκ.* 1108. an *διάκτορος*? vel dele *μοι*.

1183. *οὐδὲ εἷς*] lege *οὐδεείς*.

1192. *ἱδρυσόμεσθ'*] lege *ἱδρυσόμεθ'*.

PETER ELMSLEY ON THE DATE OF THE CLOUDS OF ARISTOPHANES.

(Classic. Iournal N. XI. p. 135.—138.)

It is well known, that the comedy of Aristophanes, called the Clouds, was altered by the author from a former comedy, which bore the same name, and which is now lost. The first edition of the Clouds was represented in the first year of the eighty-ninth Olympiad, Isarchus being Archon. On that occasion, the first prize was gained by Cratinus, the second by Amipsias, and the third by Aristophanes. As each of the ten tribes, into which the citizens of Athens were divided, chose a competitor for the three prizes of Comedy in each contest, seven poets out of ten obtained no prize at all. Aristophanes, however, appears to have been much less gratified by the preference which he obtained over seven of his rivals, than mortified by being compelled to yield the first and second prizes to Cratinus and Amipsias. Of Cratinus, in particular, he had spoken with the utmost contempt, in the Knights (vv. 523.—533. ed. Kuster.), which were acted the preceding year, as of a superannuated drunkard, who was intitled to respect merely on account of his former merit. In the Wasps, which were acted the year after the first edition of the Clouds, Aristophanes complains very bitterly of the ill success of that play. (vv. 1010.—1045.)

In those days, there was no permanent theatre at Athens, and tragedies and comedies were acted only twice a year, at the feasts of Bacchus. It was usual for those poets, who obtained no prize at all, or a prize inferior to their expectation, to alter and correct their plays, and to produce them again on the stage on a subsequent occasion, when they frequently met with a better reception than at first. Aristophanes adopted this practice with respect to the Clouds, the second edition, or *Διασκευή* of which play, has descended to modern times. We learn from the author of the Argument, that this second attempt was so far from proving successful, that the poet did not obtain any one of the three prizes.

According to the same author, the second Clouds were represented one year after the first, in the magistracy of Amynias. This assertion of the writer of the Argument has occasioned much perplexity to the learned men, who have endeavoured to ascertain the date of each of the plays of Aristophanes. In the second Clouds (v. 550.) Cleon is spoken of as dead, who is well known to have been killed at the battle of Amphipolis, in the magistracy of Alcaeus, who was the next Archon after Amynias. The Maricas of Eupolis is mentioned in the same passage. The Maricas of Eupolis, as we are informed by the Scholiast on the authority of Callimachus, in a passage which I shall hereafter have occasion to produce, was acted two years (*τρίτῳ ἔτει*) after the first Clouds, and of course one year after the date assigned to the second.

In order to solve this difficulty, Samuel Petit supposes that there were three editions of the Clouds, and that the edition, which has been preserved, is the third. This hypothesis is embraced by Corsini (Fast. Att. III. p. 240.) I apprehend that an easier solution of the difficulty may be given.

In all probability, Aristotle, Callimachus, and Eratosthenes, who endeavoured to settle the chronology of the Attic stage, had no means in gene-

ral of ascertaining the year in which each piece was represented, except the consultation of the *Διδασκαλίαι*, or public register in which the names of the victors were recorded. There is no reason to suppose, that any mention was made in the *Διδασκαλίαι* of the unsuccessful competitors. So that, except from internal evidence, it must have been impossible to ascertain the exact date of more than three-tenths of the plays which were acted. As the second Clouds of Aristophanes were unsuccessful, the date which is affixed to them seems not to be derived from the Register, but to be founded entirely on the supposition, that a poet, the first edition of whose play is condemned by de judges, will take the earliest opportunity of producing it again in an improved state. But this supposition appears to me to be very erroneous. Modern writers for the stage generally give the public time to forget their unsuccessful pieces, before they venture to reproduce them with alterations and improvements. It may be presumed that ancient poets were equally discreet. In one instance, indeed, we know that an interval of twenty years was suffered to elapse between the first and second editions of a Greek comedy. I allude to the Plutus of Aristophanes, which was acted in the fourth year of the ninety-seventh Olympiad, and which is the *Διασκευὴ* of a former play bearing the same name, which was acted in the fourth year of the ninety-second Olympiad. See the Scholiast on vv. 173. 179.

That the true date of the second Clouds was unknown, might easily have been collected from the words of the Scholiast on v. 549. *ἐπεὶ οὐ φέρονται αἱ διδασκαλίαι τῶν δύο Νεφελῶν.* Read, *τῶν β' Νεφελῶν*, that is to say, *τῶν δευτέρων Νεφελῶν.*

The Scholiast communicates the following information in his note on v. 552. *Ἐρατοσθένης δέ φησι, Καλλίμαχον ἐγκαλεῖν ταῖς Διδασκαλίαις, ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένου, ὅτι πρότερον καθεῖται. λαν-*

θάνει δ' αὐτὸν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδαχθείσαις οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν. ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄτοπον. αἱ διδασκαλίαι δὲ δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσας φέρουσι. If the Scholiast has given a faithful representation of the words of Eratosthenes, it is evident that Eratosthenes believed that the second Clouds had never been acted at all. It does not seem probable to me, that Aristophanes would take the trouble of altering a play, of the merit of which he entertained so high an opinion, without trying whether a second set of *Κρίται* did not possess a little more taste than those, who assigned the last prize to the play in its original form.

We have seen that Eratosthenes distinguished the two editions of the Clouds by the names of *ταῖς διδαχθείσαις*, *those which were acted*, and *ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις*, *those which were afterwards altered*. The learned Henry Dodwell, in his *Annales Thucydidei*, (pp. 161, 162.) has entirely mistaken the meaning of these appellations. Instead of perceiving that they relate to the comedy of the Clouds, he applies them to the *Διδασκαλίαι*, or Register, as if there had been two sorts of Registers, the *Διδασκαλίαι διδαχθεῖσαι* and the *Διδασκαλίαι διασκευασθεῖσαι*. He pursues this blunder through a whole quarto page, and distinguishes the contents of the two sets of Registers as accurately as if he had seen them. That learned man possessed in an eminent degree the talent of constructing fair and spacious edifices with the slightest and scantiest materials.

We are informed by the author of the Argument, that the principal difference between the first and second editions of the Clouds consisted in the Parabasis (vv. 411.—457.), the dialogue between the *Δίκαιος Λόγος* and the *Ἄδικος Λόγος* (vv. 886.—1102.) and the last scene, in which Strepsiades sets fire to the school of Socrates. All these passages were added in the second edition.

I am not aware that the first edition of the Clouds is ever quoted by name, except once by Athenaeus (p. 171. C.). The five verses which are produced by Athenaeus, may be found in that edition of the Clouds which we now possess (vv. 1198. —1202) Brunck has referred to the first edition two fragments, which are said to be taken from the Clouds, and which do not occur in the second edition. It may be reasonably suspected, however, that the ancient authors who have preserved these two fragments, have attributed them to a wrong play. Such mistakes are extremely common in the quotations both of the ancients and the moderns. Bentley, for instance, in his *Σχεδίασμα de Metris Terentianis*, quotes the first verse of the Hecuba of Euripides, as the first verse of the Orestes. The following verse of the Clouds is produced by Photius v. *Πάρνης*:

Εἰς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Ἀνκαβηττόν.

This verse, which is produced by Photius to prove that *Πάρνης* is feminine, and which does not occur in te present edition of the Clouds, may probably be attributed to the first edition on internal evidence. Photius, or rather the author of the Comic Lexicon, from whom Photius has borrowed the best part of his Vocabulary, might have found an example of *Πάρνης* in the feminine gender, in the play which now remains (v. 322.):

Βλέπε νῦν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας ἡσυχῇ αὐτάς.

The second Clouds are twice quoted by Athenaeus (pp. 229. B. 345. F.) The distinctness of these quotations, as well as his quotation from the first Clouds, render it probable that both editions were preserved in his time.

As the time when the second Clouds were acted cannot be determined, and as the difference between the first and second editions appears to have consisted chiefly in additions made to the second edi-

tion, I advise those persons who read the plays of Aristophanes in chronological order, as they ought to be read, to read the Clouds immediately after the Acharnians and the Knights, and immediately before the Wasps. This would be the proper place of the first Clouds, if they had descended to our days. I hope that a future editor of Aristophanes will arrange all the plays in the order in which they were written, instead of retaining the order of the original manuscript, in which the last play is placed at the beginning.

When I stated, at the beginning of this paper, that each of the ten tribes, into which the citizens of Athens were divided, chose a competitor for the three prizes of Comedy, I must be understood to speak only of the prosperous days of Athens. Towards the conclusion of the Peloponnesian war, it was found that private as well as public wealth was so much diminished, that each tribe could no longer supply the proper number of opulent citizens, as tragic and comic *Χορηγοὶ* at each of the feasts of Bacchus. Accordingly, in the magistracy of Callias, about one year before the fatal battle of *Αἰγὸς Ποταμοὶ*, the number of competitors was reduced from ten to five, and the expense of each Chorus was divided between two *Χορηγοὶ*, instead of being borne entirely by one, as had hitherto been the practice. For this information we are indebted to the Scholiast on Aristophanes (Ran. 406.), in a passage which has been neglected by the writers on Attic chronology. This reduction of the number of competitors appears to have been accompanied by some alteration in the number of the prizes and the form of the *Διδασκαλίαι* or Register. In the arguments of most of the earlier plays of Aristophanes, the names of the poets to whom the three prizes were awarded, are inserted, without any mention of the unsuccessful competitors. In the argument of the Plutus, which was acted seven-

teen years after the magistracy of Callias, all the five competitors are named, without any mention of the prizes. The only other play of Aristophanes, which was written after the diminution of the number of the competitors, is the *Ἐκκλησιάζουσαι*, from the conclusion of which (vv. 1146.—1154.) it appears that at least one prize was still retained.

ANNOTATIONES IN NUBES.

Argum. init. *Μέλητος* B. Suid. ms. v. *καλὸς κἀ.*

1, 2. *Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον Απέρατον*] Suid. *ἀπέρατον.*

3. *ἀπέρατον* sic B. eadem m. et supra *γρ. ἀπέρατον. ἀπέραντον* Dorv. Sine *ν* Suidas diserte.

5. *ῥέγχουσιν* Suid. ms. *οἰκέται. ῥέγγουσιν* in v,

[6. *Οὕνεκα* subnotat Porsonus, codices scilicet consentire indicans, et sic 86. *καρδίας μ' ὄντως.* 87. *πιθοῦμαι.* 249. *βούλει.* 322. *τήν.* 329. *σκιάν.* 363. *σεμνόν.* 511. *εἵνεκα.* 647. *σύ.* 731. *οὐδέν.* 745. *ἀποστερητικήν.* 811. *ἑτέρως.* 836. *καταλούει μου.* 870. *κρέμαιό γ'.* 964. *περσέπτολιν. Dobree in Addendis.*]

7. *κολάσαι ἔστι* Dawes. Misc. Crit. p. 270. Liban. Ep. 144.

8. *οὐδ'* om. Dorv. *si Porsoni mentem assequor.*

9. Suid. *Ἐγείρεται τ. ν.*

11. *ῥέγχομεν* Dorv. sed ex eadem m. em.

14. *κώμην* Dorv. — 15. *ἰ.* (om. *τε*) *καὶ ξυνορ-*

16. *ἀπολ.* per *λ* simplex.

17. *ἄγουσα* Dorv. — 18. *ἅπται* B.

19. *ἵνα γνῶ* 2. Dorv.

20. *Ὁπόσοις ὀφ.* Suid. ms. in *ὀφείλω.*

21. Citat Suid. v. *ὀφείλω.*

23. *συνῆκα ὅτ'* A. 2. *συνῆκα ὅτε* B. *συνῆχ' ὅτ' ἐ. τ. κοπα-* Dorv.

[*Bis mendosa est vulgata; ob ὅτε sensu vacuum, et ob articulum, cui non magis est locus quam ante διφρίσκου et τροχοῖν. συνῆκα praefigunt MSti plures. Lege, συνῆκ'. ἐπριάμην κ.* Porsonus. *Notent tirones erroris progressum. Similiter in Euripid. Hippol.* 1420. *quum semel interpolatum esset ὥλεσ' ἥσθημαι μία Κύπρις, alii μία alii ἥσθημαι omiserunt. Verum vidit Valckenaerius, post quem nihil amplius erat quaerendum.*]

[In Hippolyto ingeniose, ut solet, Burgesius noster, *θεὰ μία*. Sed non possum adduci ut *ἥσθημαι* librariis tribuendum censeam. Exemplis apud Valckenaerium adde Sophocl. fragm. 8. Eurip. Iph. A. 1358. Hel. 577. 737. Ion. 559. Herc. F. 528. 1391—3. Aristoph. Plut. 441. Ach. 492. Toupium Emend. T. I. p. 333. et quae collegit Blomfieldius ad Persas pp. 136. 211. Euripides Helen. 771. *ἦ πόλλ' ἀνήρου μ' ἑνὶ λόγῳ μιᾷ θ' ὁδῷ.* Ita legebat ex Piersoni emendatione Porsonus, monens istam repetitionem adamatam fuisse ab omnibus fere scriptoribus qui elegantiae aliquantum studerent. Ex hac observatione Diodorum I. 3. emendat, Advers. p. 261. ubi ex ejus mss. add. Julian. Or. I. p. 44. fin. *πόλεως μιᾶς ἢ ἔθνους ἑνός.* Ipse adjicio Dinarchum in Demosth. p. 104, 38. *μιᾷ ψήφῳ καὶ ἑνὶ ἀγῶνι πάντας——ἀφέντες.* Quin ipsum Polybium I. 35. *εἷς γὰρ ἄνθρωπος καὶ μία γνώμη.* Alibi Porsonus confert cum Helenae loco Platonem Rep. IV. p. 410, 10. et 39. (ed. Bas.)=437. D. 439. A. HSt. in priore loco scilicet legens cum Stephano, *ἢ καὶ ἑνὶ λόγῳ ποιοῦ τινος.* In Hippolyto facile omitti potuit *μία*, praesertim post *μαι.* Ibid. 258. *μίαν* om. Flor. Ampliandum de locis Oed. Col. 563. Androm. 765. 910. Rhes. 500. Vide Troad. 606, 7. Euphron. vel Diphil. Stobaei XV. (Porson. Adv. p. 303.) Ceterum omnino comparandus Eurip. Bacch. 1295. *Διόνυσος ἡμᾶς ὥλεσ', ἄρτι μανθάνω. Dobree in Addendis.*]

26. *τοῦτο* secundum om. 2. et *πολλοὺς* 29. *ἐστὶν τὸ κακὸν ὅμμ'* Dorv.

30. *ἔβα*] *ἑλᾷ* Reisk. male. Vulgatum citat Sui-

das v. ἔβα. — ἔβη 2. με om. A. B. χρέος ἔβα με Suid. ed. ms. ἔβα με et *Πασίας*.

32. ἐξαλύσας 2. et 33. ἐξήληκας.

33. μέλαι' A. B. μέλε' 2. Dorv. μέλ' Suid. ms. ἐξήλ.

35. ἐνεχυράσασθαι] sic A. 2. B.

36. Recte στρέφει. probante Valckenaerio ad Eurip. Phoeniss. 576. Male στρέφῃ ed. Kuster. τρέφει Dorv.

37. δάκνει μέν τις δήμαρχος ἐκ 2. τὶς δ. Dorv.

39. τὰ δὲ om. 2.

40. Schol. ὡς τὸ "ὤφελε μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες." Callim. epigramm. 18.

42. Suid. γῆμαι. γῆμαι' 'πῆρε Dawes. Misc. Crit. p. 270.

[45. Vid. infra ad 1001. (999.) *Dindorf.*]

47. ἄγροικος ὢν ἔξ ἄστεος] Suid. v. ἄγροικος.

52. κολιάδος B.

53. Citat Suid. v. ἀργός. ἀργὸς foeminine usurpat Agatho apud Athen. XIII. 6. p. 584.

γυνή τοι σώματος δι' ἀργίαν
ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

Vulgo τὸ σῶμα. ἐρῶν γ' Dorvill.

54, 5. Sic Suid. v. ἐσπάθα. *i. e. ut ed.* 1532.

58. δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλάῃς et gl. ὅπως 2. κλάῃς etiam A. δεῦρ' ἴθ' Suid. in v. ed. et ms. δῆτα A. 2. B. ἴθ' ἵνα κλάεις. (η supr. ex em.) θερ. διὰ τί δῆτα κ. Dorv.

Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς] δεῦρ' ἴθ' ex Suidâ v. δεῦρο Bentlei. qui mox κεκλαύσομαι. δῆτα κλαύσομαι ex MS. Barocc. 127. Dawes. Miscell. Crit. p. 94.

59. τῶν γὰρ παχειῶν Suid. v. θρυαλλίς.

61. τἀγαθῇ A. B. τ' ἀγαθῇ Dorv. et om. δή.

62. δῆτ' pro δὴ ταῦτ' Suid. ed. omittit ms. v. ἑλοιδ. — [Were ταῦτ' the right reading, some specimens of abuse would have followed: now, since there is nothing contumelious to which that word can refer, a slight alteration is requisite:

περὶ τοὐνόματος δὴ 'νταῦθ' ἐλοιδορούμεθα.
"*Then* we quarrelled and abused each other about his name." *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 704.]

65. *τιθέμην*] l. *'τιθέμην*. augmentum ab Atticis poetis nunquam omitti monuit Dawesius Misc. Crit. p. 267. 346. Ephippus apud Athen. X. 6. p. 423. E. *ἔδωκε κεράσας.*

70. *ξίστιδ'* B. Citat Suid. v. *ξύστιδα.*

71. *οὖν* om. Suid. ms. in *φελλέα* (sic) *μὲν* om. Dorv. et 72. *σου.*

74. *κατέχεεν* B. a m. pr. — 78. *πρότερον* A. B.

79. *αὐτὸν ἥδιστ'* 2. *πῶς δ' ἂν* Dorv.

81. *κύσομαι* Dorv. — 84. *μηδαμῶς τοῦτον* Dorv.

87. *πιθοῦμαι*] *πίθωμαι* Dawes. Misc. Crit. p. 218. *πειθοῦ—πειθοῦμαι* Dorv.

88. *τὸν σαυτοῦ* (*σαυτῆς* ms.) *τρόπον* Suid. ed. ms. *ἔκστρεψον.*

89. *'ἄν σ' ἐγὼ* A. B. *ἂν σ' ἐγὼ* Dorv.

90. *πείθῃ;* Dorv.

91. *δ. νῦν ἀ.* A. 2. B. Dorv.

92. *τὸ κίθιον;* Dorv. — 93. *ποῦτ'* om. — 95. *οἰκοῦσ'.* — 97. *κἄστι.*

98. *διδάσκουσιν* B. — 100. *εἰσὶ* Dorv.

105. *εἴπῃς*] sic Suid. ms. *ᾖ.*

110. *ἀνδρῶν* pro *ἀνθρώπων* 2. *ἴσθ'* Dorv.

114. *ἧττονα* B. 2. Dorv.

115. *τἀδικώτερα* A. 2. — 118. *οὐδ' ἂν ἀπ.* Dorv.

119, 120. Suid. *διακεκναισμένη.* Pro *τλαίην*, Suid. ms. *παλαίειν. διακεκναισμένους* Suid. ms. *διακεκν.*

121. *τῶν ἐμῶν γ'* A. B. *δήμητραν* Dorv.

122. *σαπφόρας* A. 2. B. *σαμφόρας* Dorv.

124, 5. Suid. *ἄνιππον.*

126. *κατακείσομαι* Suid. I. p. 122.

127. Suid. *διδάξομαι. τοῖς* Dorv.

129. Suid. *βραδὺς. γ. ὢν ἀνὴρ κ.* Dorv.

130. *σκινδαλάμους* ex Suida v. *σκινδάλαμος* Bentlei. repugnante Toupio Addend. in Theocrit. XXI. 26. probante vero Dawes. Misc. Crit. p. 88.

σκινδαλάμους 2. et schol. Dorv. Suid. ed. ms.

131. *ἰτέον* 2. *στρατεύομαι* Suid. ms. v. *ἰτητέον.*

132. *κόπτων* Dorv.

133. *βάλ'* Dorv. — 134. *κυκυνόθεν* Dorv.

137. *Vide Advss. p.* 151.

138. *τηλῶ—ἀνδρῶν* Dorv.

139. Citat Suidas v. *ἐξημβλωμένον.*

140. Suid. I. p. 122. Versum om. 2. deinde incipit alia manus. *μαθηταῖσιν* Dorv.

141. *θαρῶν οὑτωσὶ* Dorv.

143. *χρὴ ταῦτα* B. *δὲ χρὴ ταῦτα μ.* Dorv.

144. Suid. *ἄρτι.*

145. *ἄλοιτο* A. B. et *ἀφήλατο* 147. *ἄλοιτο—ἀφείλατο* Dorv.

148. *π. δ. τοῦτ' ἐμέρϊσε* (sic) 2. *π. δ. διεμέτρησε* A. B. *πῶς δ. διεμέτρησεν* Dorv.

149. *κηρὸν γὰρ δ.* A. B. et ex em. 2.

151. *ψυχείσῃ* Suid. ms. *περσικαί.* sed alterum in ordine. *ψυγεῖσι, περιέφυσεν περσικά* Dorv.

157. *ὁποτέραν* 2. *ἔχει* B. Dorv. Suid. ed. et a pr. m. ms. sed *οι* ex em. in *ὁπότερος.*

158. *κατὰ στόμ'* Dorv. — 160. *τ' οὔντερον εἶναι*

161. *διαλεπτοῦ* 2. *διὰ λεπτοῦ δ'* Dorv.

162. *εὐθὺς* Dorv.

169. *γε* om. ed. Med. Suidae *γνώμη.* et ms.

175. *δ' ἡμῖν* Dorv.

[178. Vid. supra p. 94. *Dindorf.*]

179. *ἱμάτιον* Demetr. 152. p. 560, 22. Ald.

182. *σωκράτην* A. B. Dorv.

186. *τῆς Λακωνικῆς* A. B. vulg. Suid. ed. ms. *ἐοίκασι.* (ms. *λακωνικοῦ*) *λειφθεῖσιν* Dorv.

187. αὐτὰρ A. B. ante οὗτοί inserit μαθ. [*i. e.* μαθηταί] ex em. 2.

189. τοῦτ' ἔτι φ. A. B. τοῦτο φ. Dorv. [*Vide Porsonum ad Hec.* 1206.]

192. οὗτοί γ' A. B. Vid. Suid. ἐρ. Sic Dorv. *i. e. ut ed. ad quam collatus est; quam esse Kusterianam liquet. Hic* οὗτοι δ'—*Kust. Vide Porson. ad Hec.* 1206.

193. εἰς Dorvill. Tum 194. ἀστρονομεῖ καὶ δ.

195. περιτύχῃ Dorv. [Melius vulgatum ἐπιτύχῃ, quam Dorvilliani περιτύχῃ, quum dicatur ἐπιτυχεῖν homini, περιτυχεῖν rei. Hoc me olim monuit Porsonus. *Dobree in Addendis.*] [περιτύχῃ recte praetulit Reisigius, quem vide in praefatione p. XXXI. Conf. Platon. Sympos. p. 221. A. HSt. *Dindorf.*]

199. γ' om. A. B. Dorv. — 206. σοι om. 2.

210. κικυννεῖς A. B. κυκύνεις ε. οἱ ἐμοὶ Dorv.

212. ἤδ' ἢ A. ἢ δὴ B. ἤδη primo volebat sed statim fecit ἢ δὴ Dorv. Tum πόρρω om.

213. ἡμῶν A. B. Dorv. Suid. ms. παρατεῖναι. ubi κωμικός. ὑμῶν 2. παρετάθην Suid. ms.

215. ὑμῶν A. μέγα [*pro* πάνυ] Suid. ed. ms. v.

219. ὦ Σώκρατες A. 2. B.

220. αὐτός μοι Dorv. — 225. Suid. v. ἀεροβατῶ.

230. εἰς A. 2. B. Dorv. — 232. ποθεν Dorv.

233. Suid. ἀεροβατῶ.

237. ἵνα με διδ. A. B. Dorv.

239. τε καὶ δ. Dorv.

240. Citat Eustath. ad Iliad. A. p. 57.

241. δ' om. A. B. γενόμενος ἔλαθες Dorv.

246. πρῶτον μὲν γὰρ Suid. ed. νόμισμα, sed πρ. γὰρ θ. om. ms. θεὸν Dorv. *pro* θεοὶ *opinor.*

247. ἔνεστιν Dorv. — 251. ἐς B.

252. ἡμετέραις Dorv. et 255. ἐπὶ τὸν στ.

256. με om. A. B.

257. ταῦτα πάντα B. Dorv. οὐκ om. Dorv. [A small change appears necessary:

οὔκ· ἀλλὰ πάντας ταῦτα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν.

It was not so proper, for the encouragement of Strespsiades, to say that *all* those ceremonies were performed upon novices, as that *all novices* were initiated in the same manner as himself. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 705.]

258. ποοῦμεν A. B. ποιῶμεν Dorv.

259. γενήσει] sic 2. — 265. τὴν γῆν τὴν μ. 2.

264. βροντισηκ. Dorv. et 265. δέσποιν' (sic) τ. φ. μετέωρον.

266. καταβραχῶ A. B. — ἐχθῶ Suid. ms. πτύξωμαι. μήπωγε μήπωγε et πτύξομαι Dorv.

267. Schol. Paullum mutata mutuo sumpsit Suidas v. Κυνέη. μὴ δὲ B. a m. pr. ut videtur.

270. ἵσταντε Dorv.

[*Lege ἵστατε, νύμφαι.* PORSONUS. *Similem errorem eximit infra Ach.* 487. *Mox, ni me fallit memoria, legebat προχοῖσιν cum Hermanno, seu potius πρόχοισιν cum MSS. πρόχουσιν ex Euripidis Ion.* 447. *defendit Piersonus ad Moerin p.* 296. *χρυσέοις — πρύχουσι citat H. Stephanus Thes.* IV. 477. B. *sed de loci sanitate dubitasse videtur. Equidem puto scribis imposuisse χουσὶν, unde derivatum πρόχουσιν credebant. Nisi forte fluxerit barbarismus e recentiori lingua. Auctor Etymol. M.* v. λήκυθος p. 563, 39. ἢ τὸ προχούδιον, *i. e.* "*antiqui vocabant λήκυθος id quod nos nunc προχούδιον.*" *Attici προχοίδιον, ut notum est.*]

271. χρυσέοις Dorv. ἀρυτέσθαι Suid. v. εἶτ' ἄρ' ἂν εἴλου προχοὰς . . . . πρόχυσιν (ut ὑφεῖ in v. ἄριστα) Suid. ms. In Platone, ὅθεν τε δὴ καὶ ὁπόσα καὶ ὁπότε. [ὅθεν τε δεῖ καὶ ὁπόσα καὶ ὁπότε *ed. Med. et MS. L. Bat. apud Gronov. ad Suid. p.* 74. *Hinc igitur corrige Porsoni notam ad Phoen.* 463.] χρυσέαις — προχόοις A. B.

273. ὑπακούσατε A. Dorv. φανεῖσαι (pro χαρεῖσαι) A. B. hic quidem post rasuram, sed ex eadem m. ut videtur.

274. ἀέννaοι A. B.

276. *Εὐάγητοι* vel *εὐγάθητοι* vel *εὐάντητοι* Bentlei. *εὐάγητοι* Toup. in Suid. III. p. 505. *εὐάγητον* Suid. in v. ed. ms.

277. Suid. *βαρυηχέος*. — 278, 9. Suid. *δενδροκόμους*.

281. *ἀρδομένην ἑ.* A. B.

283. Hunc versum, quod Viros doctos fugit, citat Suidas v. *Βαρύβρομος*.

284, 5. "Citat Suidas v. *ὄμμα*." Toup. in Suid. II. p. 173.

286. *μαρμαρέαις ἐν* A. B. Dorv.

290. *καλέσαντος* addit Suid. ms. v. *φανερῶ*.

291. *φανεὶς* Dorv. et *θεοσεπτ'*

292. *πολυτίμητϊ βούλομαι* Dorv. — 294. *ἐστὶν* Dorv.

295. *τρυγοδαίμονες*] Suid. *σκώψεις μὴ δὲ ποιήσεις* Dorv.

299. *ἐς χθόνα* A. 2. B.

300. *ὄψομαι* Dorv. et 302. *δόμοις*.

305. *ὑψερεφεῖς* A. B. *ὑψηρεφεῖς* 2. *ὑψερεφοῖς* Dorv.

309. *παντοδαπαῖς ἐν* A. B.

311. *χωρῶν*, et 332. Dorv. — 313. *εἰσὶν σ.* Dorv.

316. Suid. *διάλεξις*. *αἴπερ καὶ γ.* Dorv. et 318. *αὐτῶ*. — 319. *ζητεῖν*. — 320. *μίξασ'*.

319. *ζητῶ* Suid. ed. ms. v. *λεπτολογία*. ubi ut ex Hermippi *Δημόταις* citatur. *περὶ καπνοῦ* om. ms. in *στενολ*. [*Vide Porsonum Praef. Hec.* p. LXVI. *et ad Med.* 1314.]

[320. *καὶ, γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ', ἑτέρου λόγῳ ἀντιλογῆσαι*. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 705.]

322. *πρὸς τὴν* Dorv.

323. *ἥσυχ' αὐτάς*] *Ἥσυχα ταύτας* ed. Ald. *ἡσύχως αὐτάς* A. B. *ἡσύχα αὐτὰς* Dorv. [*ἡσυχῇ αὐτάς* Elmsleius tacite correxit supra p. 246. *Dindorf.*]

325. *πρὸς* pro *παρὰ* A. [*sic, et infra saepe: quo notatur, cum A. consentire B. ut abunde liquet vel e collatione in libro Askewii, quamvis ea*

multa omittat, in nonnullis discrepet. Posthac ita exhibebo; A. (B.)] *νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ* A. B. *ἤδη νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ* Kuster. ex MS. Vatic. U. *ἤδη νυνὶ μόλις ἑώρων* Bentlei. *ἤδη νῦν μόλις ὁρῶ αὐτὰς* vel *ἤδη ὁρῶ νῦν μόλις αὐτὰς* Dawes. Misc. Crit. p. 322. *νυνὶ* Dorv. *Vide Porson. Praef. Hec. p.* LVII. *et seq.*

326. Huc respicere videtur Suidas v. *Κρονικαὶ λῆμαι. κολοκύνταις* B. *κολοκύντας* Dorv.

329. *ἡγούμην καὶ σκιὰν εἶναι*] *ἡγούμην δάσκιον εἶναι* Dawes. Misc. Crit. p. 219.

Suidas, Καπνοῦ σκιά—καὶ παροιμία. Καπνὸν εἶναι ἡγούμην. Ubi R. P. Conservavit hic Suidas veram lectionem Aristophanis Nub. 229. (*voluit* 329.) *Vide etiam v. Ἀμενηνὰ, ubi eadem leguntur.*

330. *ὅτι π.* A. B.

334. *στρεπταιγλᾶν*] *στραπταίγλαν* Bentlei. *καὶ στ.* Suid. ms. *στρεπταίγλαν. γάϊον* Suid. [*ms. scil. nam δάϊον edd. Med. Ald. Kust.*] *στρεπταίγλην* Dorv.

335. recte *ἑκατογκέφαλα* ed. Kust. *ἑκατογκεφάλους* A. B. *πρημένουσας* bis Suid. ms. v. — *ἑκατονταπεφάλα* Dorv.

336. *ἀερονηχεῖς*] Suid. v.

337. *δ' ὑδ.* B. *ἀντ'* om. Dorv.

338. *ὀρνίθεια* A. 2. non B. *κιχλᾶν* A. sed *η* eraso. *ᾶν* *κιχλη* B. *ὀρνίθια κιχηλῶν* Dorv.

Respexit Suidas v. *κρέας.* quem sine causâ erroris insimulat Cl. Kusterus. *ὀρνίθεια γὲ* ed. Kuster. satis inepte. lege *κρέα τ' ὀρνίθεια κιχηλᾶν.* Aristophanem enim *κίχλας κιχήλας* in Nubibus dixisse auctor est Athenaeus II. 24. p. 64. et versum ut emendavi, diserte citat Etymologus p. 516. et Phavorinus p. 1060. [*Vide Porsoni Opusc. p.* 26.]

339. *δὴ νῦν μοι* A. B. [Socrates tells Strepsiades that the clouds maintain many sophists, poets, and others, in return for celebrating them. "This surely then, (replies Strepsiades,) is the reason why they write so much about clouds and other

meteors, in high-sounding but empty expressions; for which they get a solid requital in good fish and fowl." Socrates returns, *διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως. propter has tamen immerito.* These words, to make good sense, must be stopped thus: *διὰ μέντοι τάσδ'. οὐχὶ δικαίως;* "You are right: it is in honor of these deities, the Clouds, that they use such terms, and is it not just so to celebrate those by whom they are maintained?" *μέντοι* is sometimes an *assertory* *) particle. Aristoph. Equit. v. 168. *ἐγώ;—σὺ μέντοι.* Lysistr. v. 498. Lysistrata, *ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.* Provisor, *ὑμεῖς;* Lysistrata, *ὑμεῖς μέντοι.* Another example, from Xenophon, may be seen in H. Stephen's Thesaurus, vol. II. col. 1620. A. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 705. 706.]

342. *εἴξασιν γοῦν* ed. Kuster. ut citat Etymologus. *εἴξασί γ' οὖν ἐριοισι πεπταμενοισϊ κοὐχὶ γυναιξὶν* Dorv. *εἴξασι δ' οὖν* B. et sic, (vel *εἴξασιν δ' οὖν*) A. et Suid. ms. *εἴξασιν.*

343. *αὗται δέ γε* A. B. Dorv.

344. Post *ἆττ' ἄν* additum *σ'* m. rec. B. *λέγε νῦν τ.* A. *ἆττ' αν σ' ἔρωμαι. στρ. λέγε νῦν* Dorv.

345. *ἤδη ποτ' ἀναβλέψας*] Confer Viros doctos ad *Shakspear.* Anton. et Cleopatr. Vide *Eund.* Hamlet X. p. *J. Swift* Dedicat. Tale of a Tub. Ciceron. de Divin. II. 21. [*Shakespearii loca sunt Ant. et Cleopatr.* IV. 12. *p.* 267. *ed.* 1778. *Hamlet* III. 2. *p.* 309.] [Addo Jer. Taylorum. *Worthy Communicant*, p. 8. "We sometimes espie a bright cloud form'd into an irregular figure: when it is observed by unskilful and phantastic travellers, looks like a centaure to some, and as a castle to others: some tell that they saw an army with banners and it signifies war; but another wiser then his fellow says it looks for all the world like a flock of sheep, and foretells plenty, and all the while it is nothing but a shining cloud by its own mobility and the

*) I use this word assertory on the authority of Locke. It is one of the many authorized words which are omitted in Dr. Iohnson's Dictionary.

activity of the wind cast into a contingent and inartificial shape." *Dobree in Addendis.*]

346. *παρδάλην* Dorv.

347. *ὅ,τι βούλωνται* A. B. (ο primo scripserat, sed mutavit B.) *κἂν μὲν* 2. *κἄτ' ἦν μὲν* Dorv. *πᾶν ὅτι βούλονται κἄτ' εἰ μὲν* MS. Vat. *κἄτ' ἦν μὲν* ed. Ald. l. *πᾶν ὅτι βούλονται κἄτ' ἦν μὲν* —

348. *ταλασίων* Dorv. et *ξενοφόντου.*

349. *ἤκασαν αὐτάς.* — *Alibi Porsonus*; Suidas v. *ἀγρίους.* *Ἀγρίους καὶ καλοποδιώκτας ἐκάλουν οἱ παλαιοί.* Non recte rem gesserunt neque Kusterus neque L. Bos Animadvers. p. 140. quem occupaverat H. Stephanus Thes. II. p. 56. Legendum sine dubio, *κολλοποδιώκτας*, *exoletorum puerorum sectatores*, ex Eustathio ad Od. Φ. p. 1915. 16. quem ipsum locum adduxit Stephanus T. II. p. 309. *καλαποδιώκτας* citat Casaubonus ad Athen. VII. 17. Eadem menda tollenda ex Aristoph. Schol. [*κολλοποδιώκτας Hermannus.*]

350. *Σίμωνα*] Suid. ed. ms.

351. *γίνονται* Suid. ms.

352. *ταῦτ' ἄρα καὶ κλ.* (*καὶ* ex em.) A.

[*ταῦτ' ἄρα καὶ κλ. MS. Leid. et collatio ibid.* (*apud Tittmann. Epp. Ruhnken. pp.* 120, 126.) *Harl.* 5725. 6307. *ταῦτ' ἄρα κλ. alius apud Ernest. Felicissime Porsonus, ταῦτ' ἄρα καὶ Κολακώννμον αὖται τὸν δίψασπιν χθὲς ἰδυῦσαι,—— collato loco Vesp.* 590. *χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής.*] [De Barocc. 127. tacent et Porsonus et lib. Ask. Habet igitur *ταῦτα κλεώνυμον* ut vulgo. In Porsoni emendationem inciderat et G. Burgesius noster; neque acuminis laude fraudandus Carolus Reisigius, qui tum hanc, tum Bentleianam *Σεβῖνον*, Eccles. 972. suo Marte extudit, pp. XIII. 173. Compara Hesychium vv. *Κολακοφοροκλείδης* et *Κορακοφ.* *Dobree in Addendis.*]

353. *τοῦτον* om. 2.

354. *κλεισθένην* A. B. *γύναια* "ut videtur" Dorv.

555. τοίνυν ὦ A. B. τοίνυν γ' ὦ 2. χαίρε τοί νῦν γ' Dorv.

556. φωνήν γ' A. B.

557. ὦ θηρατὰ ed. Kuster. παλαιογενὲς MS. Vatic. U. probante Wasse ad Thucydid. I. 13. παλαιγενὲς θ. Dorv. o super αι a m. recentiss. παλαιογενὲς A. B. vulg. Suid. ed. ms. in v. [παλαιογενὲς Porsonus ad Phoen. 351. *Dobree in Addendis.*]

558. σύ τε Suid. ms. λεπτολ. ἡμᾶς om. Dorv.

559. οὔτε γὰρ ἄλ. Suid. ms. et omittit voces τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν.

Legendum ὑπακούσαιμεν. vide Dawes. p. 246. atque ita Suidas v. πρόδικον. male Marklandus (ad Eurip. Suppl. 136.) postquam recte emendaverat δύναι' ἂν in Eurip. Phoeniss. 421. proponit δύνωμ' ἄν, quod et alio nomine vitiosum est, cum ultima δύνωμαι crasin cum ἄν faciat, et proinde syllabam longam constituat.

ὑπακούσαιμεν A. B. Suid.

560. πρὶν ἢ et ἕνεκα Suid. ms. ἕνεκα Dorv.

560, 1. Suid. βρενθύεσθαι.

561. παραβάλλεις A. B. παραβάλλῃ Suid. [*v.* τῷ ὀφ. *T. III. p.* 404.] τῷφθ. ms. Lucian. Amor. T. II. p. 429. [*ubi est* τῷ ὀφθαλμῷ παραβαλών.]

παραβάλλεις *Diog. Laert.* II. 28. *et ex Platone Sympos. p.* 221. *B. H. St. huc respiciente Athenaeus* V. *p.* 216. *A. Vide Porson. Adv. p.* 75. *et confer Aeschylum Athen.* VII. *p.* 303. *C.* [Vide Elmslei. Heracl. 876. Blomfield. Gl. ad Pers. 430. *Dobree in Addendis.*]

562. ἀνέχη — σεμνοπρεπεῖς Dorv.

564. τὰ δ' ἄλλα Suid. ed. ms. φλύαρος.

565. πρὸ Dorv.

566. οὐ μὴ ληρήσεις Dawes. Misc. Crit. p. 222. MS. Barocc. 43. ληρήσεις 2. Dorv. οὐδ' ἐστὶν Dorv.

568. σ' ἐγὼ σημ. A. B. Cum Kusteri textu consentit Dorv.

570. χρῆν, αἰθρίας ὕειν etc.] αἰθρίας οὔσης Suid. v. ἀποδημεῖν. καίτοι γ' ἐχρῆν Dorv. caet. ut Kust.

[Vide Porsonum apud E. Maltby Thes. v. *αἰθρία*. Machoni Athen. XIII. p. 579. C. *οὔσης* excidit post *προσβολῆς* in ed. Cas. 2. *Dobree in Addendis.*] *οὔσης αἰθρίας* Philochorus Dionysii Hal. in Dinarcho p. 637, 9. Schol. Ran. 246. Cratinus *Δραπετίσιν* Aelian. H. A. XII. 10. [*αἰθρίας οὔσης* in lemmate scholii ex Aldo restitui p. 222,24. Nam ab aliis editoribus obliterata erat scripturae varietas, ne monito quidem lectore. *Dindorf.*]

371. *τούτῳ γέ τοι*] *τοῦτό γέ τοι* Davies. Misc. Crit. p. 226. MS. Barocc. 127. *τοῦτο* A. B. *τῷ νῦν λόγῳ ἀντὶ τοῦ ποίῳ σημείῳ. α. π.* Suid. ms. *τοῦτο γέ* Dorv. et 372. *προσέφησας. Vide Praef. Hec. p.* LIII.

373. *τοῦτο* in textu sed *ὅ* additum inter l. A. *τοῦθ' ὅ με* Dorv.

374. "Citat Suidas v. *ὦ πάντα.*" Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 115.

376. *κἄτα κρημνάμεναι* A. B. Ut Kusterus Dorv.

378. *τὶς ἐστὶν* Dorv.

379. Deficit 2. usque ad 545, ubi prior manus incipit. Suid. *δῖνος.*

380. *ἀλλά τ' αὐτοῦ* Dorv.

381. *οὔπω σύ γε* Kuster. *οὐδέν πω* Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 114. *οὐδὲν* prius, sed *ν* eras. A. *οὐδὲν* B. *μ'* om. A. [*μ'* om. etiam B. teste lib. Ask. 591. *καὶ σκέψαι* lib. Ask. e B. ut videtur. 428. *γ'* om. B. teste Ask. et eodem teste habet 726. *ἐξευρητέος*, 751. *οτ'*, 756. om. *τις*, (854. habet *οὐδὲ λείψατο*, ut videtur). 882. *γοῦν κἄν*, 888. *ὅπη*, (931. *παύσε*, si lib. Ask. fides; pro *παῦσαι* scilicet.) 960. *παιδὸς φωνὴν*, 1006. *προσέχῃς*, 1088. *εὖ λ.* Justo continuat, 1099. *ἠττήμεθ'*, 1110. *γε καὶ*, 1176. *δοκεῖς*, (sic; errore ut puto) 1218. *γε* om. 1345. *οἶμαι*, 1388. *ἄγχων* ut videtur, 1417. *παῖδ'* (mero errore ut videtur; vide ad Plut. 485.) et om. *τιὴ δή. Dobree in Addendis.*]

384. *φέρε τὶ τῶ* Dorv. et *ἐγώ σε.* Tum 386. 549. *γαστέραν.*

385, 6. Suid. v. *διεκορκορύγησεν.*

389. ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ παππὰξ κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαπαππὰξ A. B. (ααα α ππππππξ A. ααα αξ ππππππ B.) Suid. ms. Παππάξ πάπαπαξ η. π. α. ν. ἀ. π. παπὰξ. κἄπειτ' ἐπάγει παπὰξ Dorv. et 390. παπαπαπὰξ—

Ἀτρέμας πρῶτον πάξ· κᾆτα παπάξ ἐπάγει, κἄπειτα παπαππάξ Dawes. Misc. Crit. p. 173. [Dawesii emendationem non prorsus rejiciendam putasse videtur Porsonus; vide Kiddium p. 305. *Dobree in Addendis.*]

[ἀτρέμας πρῶτον παππάξ· κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ *Edd. antiquae. Porsonus me monuit legendum, fere cum Dawesio,* ἀτρέμας πρῶτον πὰξ κᾆτ' ἐπάγει παππὰξ, κἄπειτα παπαππάξ. *et sic alicubi in ejus chartulis scriptum memini, nisi quod erat* εἶτ' *non* κᾆτ'.]

391. γ' om. A. B. Suid. ms. τυννουτουὶ A. B. τουννουτουὶ Suid. ms. in ord.

393. Strabon. XIV. p. 992. B. (675.) *Locus est, p. 962. ed. Ox. ubi agitur de Athenodoro Tarsensi, qui senex ad ordinandam civitatem suam accesserat.* οἱ δὲ πρῶτον μὲν κατετοιχογράφησαν αὐτοῦ τοιαῦτα, ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων. ἐπεὶ δ' ἐκεῖνος ἐν παιδιᾶς μέρει δεξάμενος ἐκέλευσε παρεπιγράψαι, βρονταὶ δὲ γερόντων, καταφρονήσας δέ τις τοῦ ἐπιεικοῦς, εὔλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέῤῥανε πολὺ τῇ θύρᾳ καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παριὼν τὴν οἰκίαν· ὁ δὲ (*Athenodorus*) τῆς στάσεως κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, Τὴν νόσον τῆς πόλεως, ἔφη, καὶ τὴν καχεξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεστι καὶ δὴ καὶ ἐκ τῶν διαχωρημάτων. — ὀνόματ' ἀλλήλειν Dorv.

394. πόθεν αὖ] πόθεν ἄν ed. Kuster. male. αὖ quoque Ald. et Bergler. *et* A. B. Dorv. [*Vide ad Phoen.* 412.]

397. καὶ ante κρονίων om. Suid. ms. κρονίων. Auctor de Placitis Philosoph. I. 7. 881. A. βεκεσέληνε Dorv. *Alibi Porsonus*; Βεκκεσελήνου λήρου ὄζειν e Plutarcho citat H. Stephanus App. ad D. A. p. 204. et Thes. L. Gr. I. p. 1184. A. de Philosoph.

Plac. (I. 7. p. 881. A.) [*Legendum me monuit Porsonus ὦ μωρὲ σὺ, καὶ Κρονίων ὄζων, καὶ λήρου βεκκεσελήνου, citans locum e libro de Placitis Philos. καὶ γὰρ Πλάτων ὁ μεγαλόφωνος, εἰπών, Ὁ θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμον πρὸς ἑαυτοῦ ὑπόδειγμα, ὄζει λήρου βεκκεσελήνου, κατά γε τοὺς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητάς.*]

398. delet *δῆτ'* Kusterus. Recte. om. *δῆτ'* A. B. Dorv. Suid. v. *κεραυνός*. Locum om. ms. *δῆτ'* habet ms. in *σίμων*. — 399. *ἐπίορκος* Dorv.

400. *Ἀθηνῶν* Kuster. Spanhem. *ἀθηνῶν* A. B. Dorv. hic etiam *βάλλου*. [*Vide Porson. ad Odyss. Γ.* 278.]

401. *τὰς δρῦς γε* B. *δρῦς γ' ἐπιορκεῖ* A. B. *σύ γε* Suid. ms. v. *ἄνηστις* [*sc. in Cratini loco, de quo vide, Porsono indicante, Toupium Cur. Post. in Theocr. p.* 14.] *τί μαθὼν* Dorv. [*Vide Porson. ad Phoen.* 1366.]

402. *εὖ σὺ λέγειν* et *ἐστιν* A. B. *εὖ τι* Dorv. [*εὖ λέγειν* tres primae, Portus, codices septem quos inspexi. *σὺ* tacite Kusterus, Brunckius, Invernizius, e mss. ut videtur. Per se optimum *εὖ γε*, quod conjecerat in exemplo Porti Porsonus; *γε* ante *λέγειν* excidit mox 432. *Dobree in Addendis.*] [Better, *ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί δ' ἄρ' ἐστὶν δῆθ' ὁ κεραυνός;* "You appear to argue rigthly, but wat then in reality is the thunderbolt?" *ἄρα*, as well as *ἆρα*, is used interrogatively. Aves, v. 280. *οὐ σὺ μόνος ἆρ' ἦσθ' ἔποψ;* Xenoph. Memor. 1, 4, 8. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 706.]

403. *ἄνεμος ξηρὸς* A. B. Dorv. *ταύτας* Dorv.

404. *φυσᾷ* B. *ἔνδον* Dorv. et 406. *ὑπὸ τῆς ῥ.*

407. *διασίοις* Dorv.

408. *οὐκ ἔσχον* Suid. ed. ms. *ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτο* addit ms. *ἔσχον* Dorv. et 409. *ἐφυσάτ' — αὐτῷ τῷ ὀφθαλμῷ.*

409. *διαλακίσασα* B.

411. *ἐπιθυμήσας σοφίας* Dawes. Misc. Crit. p. 299. Laert. Socrat. 27. probante Kustero. Cum Kusteri

textu consentit Dorv. i. e. σ. επ. ἐπιθυμήσας σοφίας A. B.

412. γενήση Dorv.

415. Μήτε γε Ed. Kuster. Ald. improbante Dawesio Misc. Crit. p. 161. γε omittit Scholiastes. μήτ' ἀριστᾶν Dawes. Misc. Crit. p. 161. μήτ' οὖν ῥιγῶν— μήτε ἀριστᾶν A. B. γε bis om. Suid. ms. μητε ῥιγῶν ἄχθει λ. μητε ἀρ. Dorv. (*sic.*)

416. ἀπέχειν Suid. ms. v. ἀνόητα qui καὶ γ. om. ἀπέχθη pro ἄχθει sed mox ἀπέχει in τριβ. (*i. e.* τρίβωνα) *In schedis*; Vox πᾶς locum alienum occupavit Nub. 416. apud Etymol. v. εὐνοῦχος. Av. 718. in textu.

417. βέλτιον "ut videtur primo" Dorv.

418. Suid. γλώττη.

420. θρυμβρεπιδείπνου B. [*vel potius* θρυμβεπιδείπνου

421. εἵνεκα A. B. ἀμμέλει θ. ἕνεκα Dorv.

422. Ἀλλ' ἔτι δῆτ' οὐ νομιεῖς εἶναι θεὸν οὐδέν Dawes. Misc. Crit. p. 227. οὐδὲν quoque Reisk. οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν MS. Barocc. 127. ed. Ald. οὐ A. ex em. οὖν B. χορ. ἀλλ' ὅτι δῆτ' οὐ νομιεῖς ἤδη Dorv.

424. Suid. ἀτεχνῶς. ἁπαντᾶν B. διαλεχθείην γ' Dorv.

425. ἐπιθύειν Dorv.

427. ζ. δ. ε. Citat Suid. v. δεξιός.

429. Locum omittit Suid. ms. [*in* στάδιον.]

430. τοῦδε A. B. ἀπὸ τοῦ δὴ Suid. in v. sed τοῦδὶ (sic) ms. τοῦ νῦν Suid. ed. ms. γνώμα. [*i. e. in v.* ἀπὸ τοῦ δὴ *ms.* τοῦδὶ, *in* γνώμα, τοῦ νῦν *ed. ms.*]

431. μεγάλας omittit Ed. Kuster. auctoritate MS. Vatic. U. et Suidae v. γνώμη. Mox ed. Kuster. Μὴ μοί γε. L. Μὴ μοίγε.

μεγάλας om. A. B. Suid. ed. ms. γνώμα [μεγάλας *om. Cant.* 1. 2. 5. 4. *Harl.* 5725. 6507. *Sed legendum ob apodosin, monente Porsono,*

—— γνώμας μεγάλας νικήσει πλείονας οὐδείς· *deletis* ἢ σύ.]

432. *μή μοι γε λ.* A. B. *λέγε* Dorv. et 434. *μείρεις.*

433. *ὥστε* pro *καὶ* Suid. *διολισθαίνω.*

στρεψοδικῆσαι] sic Suid. ms. in voce, sed in versu *στεροδικῆσαι.*

435. *σαυτὸν θαῤῥῶν παράδος τ. ἡ. π.* Suid. ms. *πρόπολος. θαῤῥῶν παράδος* etiam A. B. *προσπόλοισιν* B. *προσπόλοισι* Dorv. et 436. *πιέζειν.* 439. *αὐτοῖσιν.*

438. *χρῆσθαι ὅ,τι ἂν θέλῃ* lege deleto *ἐς* in Alciphrone III. 41. p. 362.

441. *δείρειν* Scaliger. *τε δέρειν* Bentlei. Ceterum Scholia ad hunc locum, negligenter licet, exscripsit Suidas V. *ἀσκὸν δέρειν.* Cujus phraseos exemplum praebet Solon apud Plutarch. I. p. 86.

αὐχμοῦν B. *αὐχμὴν. ῥιγοῦν. ἀσκὸν δέρρει* Dorv.

443. *τοῖς τ' ἄνοις* B.

446. *εὑρεσιεπὴς* (*ut ed. Bas.*) A. *εὕρησ.* et 447. *τρίμη* B. *εὕρεσ.* Dorv. et 447. *κύρβης.* 450. *μαντιολοιχός.*

450. [*De Bentleii emendatione ματτυολοιχὸς non liquebat Porsono, si memini.*]

451. *λέγουσ' ἀπαιῶντες* (*sic*) B. *λέγουσ' ἀπατῶντες* Dorv. et 454. *ἐμοῦ.*

456. *τῷδε γ'* B. Suid. ms. *λῆμα* ubi *τουτὶ* pro *ἤγουν.*

457. *κοὐκ* Dorv.

459. Locum om. Suid. ms. [*in οὐρονόμηκες.*]

460. *Dorvill. ita* "ut vix discernas sitne" *βροτοῖς an βροτεῖς.*

463. *ζηλωτότατον*] sic Suid. ms. in v. *ζηλώτατον βίον † ἄνοις δ.* Dorv.

466. *ἐπόψομαι* Suid. T. I. 307. [*ν. ἆρά γε τ. Vide Opusc. p.* 29.]

467. *ὥστε γε σ.* A. B. Dorv. 470. *βουλόμενος* Dorv. et 474. *τῇ σῇ φ.*

468. *ἐπὶ ταῖσϊ θύραις,* † *ἀεὶ καθῆσθαι* Dorv.* Istud signum † *hic et* 465. versus dividendos notat.

471. *λόγους* A. B. Dorv.

475. *συμβουλεσμένους* Dorvill. *si Porsonum recte capio. et* 479. *ἴδης.* — 480. *κενάς.*

481. *τοιχομαχεῖν* A. B.

484. *ὀφείλεταί τί μοι* MS. Vatic. U. probantibus Kustero et Bentleio.

ἦν——ὀφείληταί τί A. B. *ἂν μέν γ' ὀφείληταί τι μοι, μ. π.* Dorv.

486. *λέγειν* om. Dorv. sed gl. *ἦ* [*i. e. ἤγουν*] *εὐφυῶς ἔχειν πρὸς τὸ λέγειν.*

488. *δυνήσῃ* Dorv. et sic 493. 783. 787. 802. 821. 840. 987. 996. 1031. 1232. 1242. 1432. 1435. 1438. In 724. *ἀπολεῖ.*

489. *ὅπως* om. Dorv.

490. *ὑφαρπάσεις* A. B. *ὑφ' ἁρπασης εὐθέως* Dorv.

491. *τί δαὶ* A. B.

493. *δέει* B. [*Recte Brunckius e MSS. δέει, judice Porsono.*]

498. *οὔ. ἀλλὰ γυμνὸς* Dorv. et 501. *ἂν.*

503. Suid. *διοίσειν.*

505. *Οὐ μὴ λαλήσῃς, ἀλλ' ἀκολουθήσῃς* Scaliger. *οὐ μὴ λαλήσεις ἀλλ' ἀκολουθήσεις* Dawes. Misc. Crit. p. 222. *λαλήσῃς—ἀκολουθήσεις* A. B. *ἀκολουθήσεις* Dorv.

507. *μελιτοῦταν* ed. Kuster. recte, nisi accuratius sit *μελιτοῦτταν. μελιτοῦταν* A. B. Dorv. *προτ^ρ* (*ita fere Dorv. i. e. πρότερον ut puto.*)

513. *-θρώπων* Dorv. et 517. *ἐπασκεῖν.*

518. [*Exempla hujus metri.*] [1] Pherecrates Suid. v. *ἀναψηφίσασθαι,* ubi ms. *κἀναψηφίσασθ'.* [2] Aristoph. v. *ἀπλήγιος.* ubi paullo ante ms. *οὔτ' ἄρ π.* [3] Plato v. *παράβασις* [4] Aristoph. v. *παραλοῦμαι* [5] Pherecrat. v. *ἀγορὰν* [*imo ἀγορᾶς ὥραν*] [6] Eupolis Harpocr. v. *ὀξυ-*

θύμια [7] Astydamas Athen. X. init. [8] Alexis ibid. p. 417. F. [9] Cratinus XV. p. 685. C. [[1] *κἀναψηφίσασθ᾽ cum MS. legebat Porsonus.* [2] *et* [4] *Male Adverss. p.* 279. *recte p.* 286. *et apud Gaisford. ad Hephaest. p.* 358. *qui e Porsoni emendatione exhibet etiam exempla* [7] *et* [8]. *Ceterum in loco v. ἁπλήγιος, aequalem poëtam tangit Aristophanes monente Porsono.* [3] *sive apud Schol. ad Aristoph. Pac.* 755. *De hoc autem monuerat Bentleius.* [6] *Adverss. p.* 286. *et Gaisf.* [8] *In tertio versu ita Porsonus,* ὡς ἀ᾽στὲ βοᾷν νυνὶ καὶ——*ceteros versus ut Gaisf.*

[9] *παντοίοις γε μὴν κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι,*
λειρίοις, ῥόδοις, κρίνεσιν, κοσμοσανδάλοις, ἴοις,
καὶ σισυμβρίοις, ἀνεμωνῶν κάλυξιν ἠρινᾶις,
ἑρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοισιν, ἑλιχρύσου κλάδοις,
οἰνάνθῃσιν, ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ,
*ἀνθρύσκου φόβῃ * * **
τῷ τ᾽ ἀειφρούρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι,
κἀμοὶ κύτισος αὐτόματος παρὰ μέδοντος ἔρχεται.

In versu secundo κρίνοισι paulo ante p. 681. B. *unde Atticum κρίνεσιν Porsonus, pro κρίνοις quod hic vulgabatur. Vide infra ad* 908. V. 3. *κάλυξί τ᾽ ms. κάλυξιν Porsonus, ut non solum in meis chartis notatum invenio, sed ab amico didici.* V. 4. *ὑακίνθῳ vulgo, sed ὑακίνθοις p.* 681. *A. ὑακίνθοισι Porsonus.* V. 6. 7. *ἀνθρυσκισσου φοβήτω τ᾽ ἀεὶ φ. ms. non memini quid Porsonus, nisi quod deesse versûs finem putabat. Ad Hesychium* V. *ἀειφροῦρος, Tom. I. p.* 109. *haec scribit.* "Post ϑ "haec *ασιλαλὴς* addit MS. Totum locum sic lege. "*Ἀείφρουρος. ἀεὶ διαμένων. ἀειθαλής. Σοφοκλῆς Τη-*"*λέφῳ.* Infra. *Ἄϊφρουρος. ἀειθαλής. Σοφοκλῆς.* Sic "legendum. Sophoclis imitatione *τῷ ἀειφρούρῳ με-*"*λιλώτῳ* dixit Cratinus apud Athen. XV. p. 685. C." V. 8. *κἀμοὶ Porsonus ut ab amico didici. Posses καί τις. Ceterum Μέδοντος viri nomen esse puto.*

Adde [10] *Eupolin apud Schol. Aristoph. et* [11] *Eundem apud Hephaest. ex Porsoni Adverss. p.*

286. [12] *Pherecrat. Athen.* XIII. *p.* 612. *A. ex Gaisfordio ubi supra* [13] *Eupolin Harpocrat. v. ἀπόκρισις, ex Elmsleio ad Ach.* 632. *Existimabat Porsonus, hos versus e duobus commatiis constare, quorum alterum alteri esset catalecticum.*

ὦ θεώμενοι, κατιρῶ | πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως.

Prius commation duplicat Pherecrates Athenaei VII. *p.* 316. *F. si tamen recte dispesco;*

ἀνθρύσκοισι καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοις ζῆν, ὁπόταν δ'
ἤδη πεινῶσι σφόδρα,
ὥσπερεὶ τοὺς πουλύποδας
* * * νύκτωρ περιτρώ-
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

πρὸς ὑ. sine γ' A. B. Dorv. [(2.) Vide ad Plut. 166. et addenda. (8.) In tertio versu ἀκίνητοι συνιεῖν Hermannus Doctr. Metr. p. 580. quod quid aut unde sit explicatum oportuit. (9.) Vide etiam p. 681. E. 685. F. Pausaniae II. 35. p. 195,10. κοσμοσάνδαλον pro κομσ. restituit Porsonus in mss. παρὰ Μέδοντος redde, *out of Medon's shop*, ut Plut. 886. Deinde Pherecr. Athen. p. 316. ad hoc metrum retulerat Erfurdtius. Vide Hermannum, qui tum forte oblitus est, πολύπους non esse Atticum. Hoc, opinor, monuit Elmsleius. Confer Kidd. ad Dawes. p. 493. Meam sententiam adjuvat Pherecrates Photii et Suidae v. φίλιος, de quo Porsonus apud Gaisford. ad Heph. p. 355. κακηγορίστερον pro κακηγοριστότερον, quod habet Photius Galei et Porsoni, e Polluce II. 127. restituit Elmslei. ad Ach. 730. Suidas etiam pejus κακηγορικώτερον. Systema κομματίων acatalectorum, catalectico clausum. Simile fere, Vesp. 1411. seqq. Ceterum addunt Erfurdtius et Hermannus (14.) Pherecraten vel alium, Athen. III. p. 78. D. Hermannus, referente Aug. Matthiae, (15.) Cratinum apud Schol. Eurip. Hec. 826. Viri acutissimi emendationibus adjutus, tento;

* * Πανὶ κάδον δεῦρο βάστασόν τινα.

Β. πότερα χαλκοῦν ἢ ξύλινον; Α. καὶ χρυσοῦν ἐὰν προσῇ.

Α. οὐδαμῶς, ξύλινος δ' ἐκεῖνός [σοι. χαλκοῦς μοι ποτ' ἦν,]
ἀλλὰ χαλκοῦς ὢν ἀπέδρα. Α. πότερα Δαιδάλειος ἦν
ἢ τις ἔπλεψεν αὐτόν;

Versus tertius pro priore commatio habet Glyconeum; quintus erat Cratineus, ut monet Hermannus. Omnino comparandus Eupolis Athen. VII. p. 286. B. IX. p. 400. B. qui collato Hermanno Doctr. Metr. p. 581. forsan ita constituendus;

* * παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλὴ δὴ θυμηδία,
ἵνα πάρα μὲν καὶ βατίδες, καὶ λαγῳ, καὶ πάραβοι,
καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.

Ipse adjicio (16.) Pherecraten Lex. SG. p. 475.9. ἵν' ἀφυπνισθῆτ' οὖν, ἀκροᾶσθ', ἤδη γὰρ καὶ λέξομεν. (17.) Platonem schol. Av. 121.

καὶ τοσοῦτον εὐρίας ἀπολέλαυχ' Ὑπέρβολος,
ὥστ' αὐχμότατός ἐστι.——

Ubi notandum, secundum pedem resolvi. Minime autem ad hoc metrum retulerim cum Meinekio Cur. Crit. p. 68. Menandrum Etymol. v. ἀκαρὴς, Cleric. p. 282. *Dobree in Addendis.*]

520. ut Kust. Dorv. 521. θεατὰς εἶναι.

522. σ. τ. ἐ. κ. ἔχειν Dorv.

523. ἀναγεῦσαι ὑ. ἢ Dorv. — 524. φ. ὑπ' ἀνών. — 525. ἄξιός γ'.

527. προδώσω ποθ' ἑκὼν Kuster.

529. ὁ σώφρων A. B. Dorv. χ' ὁ κ. Dorv.

531. ἑταίρα Dorv. τις om. A. B.

533. γνώμης om. Dorv.

535. ἦλθ' A. B. Dorv. θεατὰς Dorv.

537. ἐστὶ τ φ. B. ἐστὶν Dorv.

538. ἦλθεν B. — 544. ἔπεσι Dorv.

545. ἀνὴρ om. Suid. v. οὐ κομῶ [*ms. scil. nam retinent edd.*] ποιητὴς om. Dorv.

547. ἀεὶ B. a m. pr. εἰσφέρων Dorv.

549. *Vide ad Med.* 159. §. 12.

550. κοὐκ ἐσαῦθις ἐμπεπήδησ' αὐτῷ A. B. et sic 2. nisi quod μ om. Sic etiam Dorv. nisi quod ἐς
ϑ
αὖτις. Suid. ed. ms. ἐμπηδῆσαι.

551. λαβεῖν Dorv. — 552. ἀεὶ. — 555. τὸ μ. — 554. κἀμοὶ pro κακὸς.

552. τὸν δείλαιον Suid. ms. τοῦτον τὸν δ. ed. [ν. κολετρῶσι] ἀεὶ B. Suid. ed. ms.

555. εἵνεκα A. 2. B.

πεποίηκεν] σ 2. sed statim mutavit.

555.6. κόρδακος in fine versus, et in init. seq. οὕνεκα ἦν Dorv.

561. τοῖς ἐμοῖσιν A. 2. B. Dorv.

562. ἐς ταῖς Dorv. et δοκήσεται (ται etiam 575.) — 563. ϑεὸν.

564. εἰς Dorv. et 704. 1457. 1462.

565. κικλήσκουν Dorv. — 569. ὑμ. — 570. βιοϑέρμονα. — 572. ἀκτῖσι sine ν et sic [*loca notare oblitus est*] — 575. γῆς δάπεδον. — 580. τότ' ἦν β.

568. ϑαλαττης 2. — 571. ἱππονόμαν — 577. ϑεῶν ἁπάντων om. — 578. ἡμῖν μόναις δαιμ. — 582. ξυνήγομεν.

583. κἀποοῦμεν B.

584. ἐξέλιπέ γε ed. Kuster. istud vero γε tam ineptum est quam quod ineptissimum. Lege ἐξέλειπε ut ἐποιοῦμεν, ἔφασκεν. Istud γε non agnoscit Aldina. — ἐξέλειπε A. B. ἐξέλεπεν τὰς Dorv. *vel* ἐξέλιπεν.

585. ξυνελκ. 2. B. Dorv.

586. ἦν στρατηγῇσῃ 2.

587—9. Suid. *Ἀθηναίων δυσβουλία.*

588. τὰς ϑεὰς ex em. 2.

589. ἐξαμάρτοιτ' 2.

590. διδάξομαι Dorv. — 591. δῶρον.

592. τῷ ξύλῳ τούτου 2. εἶτ' ἀμφιμώσητε Dorv.

593. κἀξημάρτετε MS. Vatic. U. probante Kustero.

ηὐξημάρτετο Bentlei. et ante ὡς τἀρχαῖον. εἰς 2. ηὐξημάρτετε A. a pr. m. B.

594. συνοί. Dorv.

595, 6. Suid. ἀμφιανακτίζειν.

597. ὑψικεράταν 2. ὑψικέρατα Suid. ed. ms. κυνθ. et in voce ὑψ. quanquam ibi in verbis ms. ὑψικέρατον.

599. οἶκον ἔχεις 2. — 603. παρνασίαν Dorv.

604. σελαγεῖς 2. σελαγεῖ Dorv.

605. βάκχα δελφοῖσιν ἐπιτρέπων 2. et βάκχε δελφοῖσιν v. l. in m.

607. παρασκ. Dorv. — 617. φησὶ — 628. ὄντως "magis, ut videtur."

611. ἅπαντας om. 2.

614. Eustath. Il. A. p. 84, 7=63, 13. [*qui* σεληναίης *citat. Vide Porsonum ad Xenophontem, p.* LVII. *ad Orest.* 26. *et, quem in schedis citat, Stephanum de Dial. Att. p.* 236.] σεληναίας 2. πρίῃ B. πρίε (*sic*) 2. πρίῃ Dorv.

621. τῶν θεῶν ἀγόντων 2.

622. Prius ἢ om. 2. ἢ τὸν Σ.] sic A. 2. B. Dorv.

624. Suid. τῆτες, ubi ὑπ. ἔλαχεν ms.

627. Lege μὰ τὸν αἰθέρα ex Schol. in Ran. 919.

633. Suid. ἄσκαντος. — 634. ἐῶσιν ἑ. A. B.

635. τι om. A. B.

636. πρῶτον βούλει 2. — 637. ὡς οὐκ Dorv.

638. πότερον 2. ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν A. B.

642. τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον et mox in textu Dorv. ἠγεῖ] sic B.

645. Lege ἡμιεκτέου ex Suida v. περίδου. ἡμιεκτέου ut videtur 2. τὸ τ. ε. ἡμίεκτον Suid. v. περίδου. [*De ms. intellige.*]

647. μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν Markland. ad Eurip. Suppl. 94. vide Vesp. 976. [*et ibi Porsonum.*]

Alibi Porsonus, Aeschines contra Timarchum p.

77. ed. Taylor. 174. Reisk. *Ταῦθ' ὁ γέρων, ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκὼς, παρηίνεσε τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις. ταχὺ γὰρ Τίμαρχον, ἢ τὸν κίναιδον Δημοσθένην εἴασε πολιτεύεσθαι.* Post *γὰρ* addiderunt *ἄν* Wolfius, H. Stephanus, caeterique editores, probante Brunckio ad Aristophanis Vesp. 708. T. II. p. 230. Verum neque hoc sententiae satis facit; nihil enim habet quod istic agat particula *γάρ*. Restituendum erat, nulla fere mutatione, *ταχύ γ' ἄρ Τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον Δημοσθένην.* Aristoph. Nub. 647. *Ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.* Aristides Orat. II. pro Quatuorviris T. II. p. 185,2. (T. III. p. 304, 305. Canter.) *ταχύ γ' ἂν διηκόνησεν ὁ τοῖς διακόνοις οὕτω χρώμενος, ἢ παρ' ἃ βέλτιστα ἐνόμιζεν, ἐδημηγόρησεν, ὁ μηδ' ἑρμηνεύειν ἐῶν περὶ ὧν οὐ βέλτιον λέγειν.* Musonius Stobaei XIX. p. 170, 9. *Ταχύ γ' ἂν ἐκεῖνος (Σωκράτης) ἐν ὀλίγοις λοιδορούμενος ἐχαλέπηνεν, ὃς οὐδὲ ἐν θεάτρῳ λοιδορηθεὶς ἠγανάκτει.* Sic Trincavellus; ceteri *οὐ* praeponunt. Basilius p. 99, 4. ubi pessime Grotius. [Basilii locus est T. II. p. 180. B. ed. Garner. *ταχύ γ' ἂν στεφάνων ἢ δόξης ἔτυχον, ἢ διέφυγον τὸ μὴ καταγέλαστοι εἶναι κατὰ τὸ σῶμα.* Garnerium, interrogationis notam post *σῶμα* ponentem, in schedis notat Porsonus. Deinde, *οὐ γὰρ πολυπράγμων* Lex. SG. Bekkeri p. 425. *Dobree in Addendis.*] Error ortus ex similitudine literarum *μ* et *ρ*. Suidas v. *ἀπλήγιος. Εὔπολις Πόλεσιν· Οὔτ' ἂν πολυπράγμων ἐστὶν, ἀλλ' ἀπλήγιος.* Vides *ἄν* cum praesente indicativo conjungi; et miror hunc versum non esse a Brunckio Plut. 885. Nub. 395. Av. 1069. comitem additum. Interea sciat, quicunque soloecismos non amat, pro *ἄρ* in MS. Corp. Christ. Coll. Oxon. exstare *ἄρ*, unde nemo non corriget, *Οὐ γὰρ πολυπράγμων ἐστὶν, ἀλλ' ἀπλήγιος.* Hesychius. *Κέραιρε. κεράννυε.* Lege *Κέραιρε* ex Hom. Il. I. 203.

649. *In schedis*; Dio Chrysost. Or. XXXVIII. p. 468. B. *οὐδὲ συμποτικός εἰμί τις· οὐδὲ κοινὸς ἐν ταῖς τοιαύταις συνουσίαις.* Vide Aristoph. Nub. 649. Vesp. 1204.

652. *ἀλλ' οὐκ οἶδα* Dorv. — 655. *ὦξὺρὲ.*

654. *πρῶτον μὲν* 2. *ἐπ' ἐμοῦ* B.

655. *ἀγρεῖος* Suid. in v. A. B. *ἄγροικος* gl. B. *Vide Advss. p.* 306.

656. *ἐπιθυμῶ τούτων* 2. *ἐπιθυμῶν* Dorv. *τί δαί* B. Dorv.

658. *σε πρὸ τούτων μ.* 2. *πρότερον τούτου* Dorv.

660. *ἔγωγ' ἄττ'* 2. et sch. marg.

661. *ταῦρος τράγος* 2.

[662. *ἀλεκτρυῶ* legebat Porsonus, ut liquet ex Opusc. p. 195. quod probat Elmsleius ad Med. 398. *Dobree in Addendis.*]

663. *κατὰ ταυτὸν* 2. *καταυτὸ* A. B. sed *τα* in B. suprascr. *κἄτ' αὐτὸ* Dorv.

664. *In schedis, φέρ' ὅπως.* Infr. 677. 689. 1497. Vesp. 48.

666. et 667. transponit A. non B.

672. *'γὼ τὴν κ.* A. B. Dorv.

673. *γε* om. A. B.

674. *ταὐτὸ* Dorv. et 680. om. *ἂν.*

[676. Vid. supra p. 106. *Dindorf.*]

681. *ἔτι δὴ π.* 2. *ἔτ' ἔτι γε π.* A. B. *ἔτι δή γε περί τε τῶν* Dorv.

682. *αὐτῶ δηλέα* Dorv. — 683. *ἀλλ' οὐκ οἶδ'.* — 684. *φείλινα.*

686. *μελισίας* B. *μιλισίας* Dorv.

687. *ταῦτ' ἐστὶν* Dorv.

688. *ἄῤῥεν' ἐν ὑ.* 2. *γ'* om. A. B. *ἐν ἡμῖν* et *γ'* om. Dorv. Tum 690. *ὅπως γ' ἂν* Dorv.

691. *δὴ τὴν Ἀμυνίαν.*] Dele *δὴ*, quod omittunt Aldus et Scholiastes. *γ. τὴν ἀμυνία* Dorv. *τὸν* 2. [*omisso scil. δὴ cum Bas.* I.]

696. *ἐνταῦθα· ἀλλ' εἴγε μ' ἐχ.* A. B.

697. *αὖτ' ἐνταῦθ'* A. B.

699. *τήμερον* Schol. sup. 627. *σήμερον* A. B. *τὴμερον* 2. Dorv. *δώσω τοῖς κ.* A. 2. B.

700. Citat Suidas v. *δή.*

701. καὶ πάντα τρόπον σ. Suid. ms. σιρόβει. τε om. Dorv.

703. ἐμπέσῃς Suid. v. μεταπήδα. Om. μεταπήδα Suid. ms. om. γ' A. 2. B.

704. ἐπ' Suid. ed. ms. ταχύς. φρενὶ] φρενὸς edidit Kusterus ex MS. Vat. U. ed. Ald. Suid. vv. μεταπήδα. ταχύς. Schol. probante Bentleio.

705. ed. Kust. (707. ed. Invern.) Suid. ἀπέστω. ὕ. ἀπέσωσαν γ. Suid. ms. ὕπνος.

706. (709.) ἰατατὰ bis 2. B.

710. (713.) δαρδάπτουσιν Dorv. "et ν postea addunt."

714. ἀπολοῦσι καὶ διαφθείρουσι A. B. λίαν om. B.

717. (721.) φρούδη ψυχὴ Ald. probante Bentleio. et Dorv. φ. τ' ἐμβὰς A. B.

718. π. ἔτι τούτοις 2. τοῖς κ. A. B. κακοῖσιν Dorv.

719. (723.) φρουρὰς (pro -ρᾶς) B.

722. καὶ om. Dorv.

723. (727.) εἴ τί μου 2.

726. (730.) ἐξευρητέος A. 2. Dorv. ἀνευρετέον Plato Politico c. 34. ed. Fisch. [294. *C. D. St.*] ἐξευρετέον Rep. II. p. 580. A. 8. St. 430. Laem. ἐξευρετέος Suid. ms. in παιόλημα ut et ὑποδεδεμένην in παρέλαβε. [*Legebat igitur Porsonus* ἐξευρετέος γὰρ — *Vide var. lectt. in Thucyd.* III. 45. *p.* 196, 3.]

726, 7. ἀποστερητὸς· καὶ παιόλημα· — ἐπιβάλλει Dorv.

727-8. Suid. ἀποστερητίδα. ἁρπακίδα. ἀποστερητρίδα ms. utroque loco [*vel* -ήτριδα.]

729. (733.) ἀθρόῳσω 2. Dorv.

730. γ' οὔμενουν [*sic. Sed forsan voluit* γ' — *Vulgatam habent Cantabb. quatuor.*] A. B. non 2.

731. (735.) μὰ τὸν Δί' Toup. ex Suida Cur. Noviss. in Suid. p. 55. quod pro *Μὰ Δί'* restituendum Hermippo apud Athen. I. 14. p. 18. C. Locum om. Suid. ms. [ν. ἔχεις τι]

734. φράσον τοῦτο A. B.

755. πρώτως B. πρῶτον Dorv.

741. (745.) ἀτρέμας A. 2. B. ἄτρεμας ἀλλ' ἀπ. Dorv.

743. (747.) αὖθις εἰς α. et ζυγόθριξον 2. αὐτὸν Dorv.

745. (749.) ἀποστερικὴν Dorv.

746. (750.) Respicit Suidas v. ἐπίδειξον. Totum versum Socrati dant B. et Dorv.

747. γ. θετταλὴν εἰ πρ. φ. A. B.

748. εἶτα δή] sic Suid. ed. ms. λοφ.

752. (756.) ἀνατέλλοι 2. ἀνατέλοι A. B. ἀντέλοι Dorv.

753. γ' om. 2. ὅτι τί δὴ A. 2. B. ὅτιη τὶ δὴ Dorv.

754. τἀργύριον A. 2. B. τἀργύριον δανέζ. Dorv. [*vel potius* δανίζ]

755. οὖν pro αὖ A. B. δεξιὸν προβαλῶ sine τι 2.

756. (760.) τις om. A. non 2.

759. Lege εἶλλε ex Suida v. εἴλλειν. Vide Ruhnken. et Hemsterhus. ad Timaei Lexicon p. 50. et ita Ald. εἶλε B. εἶλε 2. Suid. ms. in v. ἴλε Dorv.

760. ὑποχάλα 2. ἀέραν Dorv.

763. (767.) σ' ὁμολογεῖν 2.

764. ἤδη ποτέ παρὰ ταῖσι (*sic*) 2. περὶ B. παρὰ ex em.

765. (769.) ἑώρακας A. B. et (ex em. ej. m. ut videtur,) 2. ἑόρακας Dorv. τὴν κ. καὶ δ. 2.

768. ὁπότ' ἂν (sic ms.) γ. ἡ δίκη sola Suid. ed. ms. [ν. ὑάλη].

769. ὠδὶ B. Suid. ms. [*ed. Med.*] ὑάλη. Dorv.

772. (776.) ὅτε πεντετάλαντος] ὅτι Suid. διαγέγραπται. πεντατάλαντος B. Dorv. πεντετ. Suid. μοι διαγ. 2. Suid. Ald. ms. in διαγέγ. Suid. iterum in πεντετ. ubi pro πέντε lege ε̄. [*Suidae verba sunt* Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται. τὸ πέντε ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. *Ex Porsoni emendatione verte; finalis* ε *vocis* πέντε *servatur ab Atticis in compositis quale est* πεντετάλαντος. *Vide Etym. in* ἐξάκλινον, *partim citatum ad Eq.* 1046.]

773. (777.) *τουτὶ ταχέως* 2.

774. *ἀποτρέψῃς* A. B. *ἀποστρέψαις* et om. *ἄν* 2. *ἀποστρέψειας* Dorv. "ex em. vel contra."

778. *καλεῖν* Dawes. Misc. Crit. p. 270.

780. (784.) *οὐδεὶς ἂν κ. ε. τ. εἰσάξοι* 2.

781. *ἄπελθ'* A. B. *φθείρου* superscr. A. *ἄπερρ'* Suid. in v. ubi mox ms. *ζητῶ*. *ἄπερ* Dorv.

782. (786.) *ὦ* gl. 2. — 783. *μάθοις* 2.

784. *τι νῦν π.* A. 2. B. Dorv. *ἐκδιδάσκου* Dorv. (*sic*)

785. *τί μέντοι*] *μέν τί τοι* A. non B. *ἦν* primum om. A. B. *πρῶτον μέντοι* Dorv.

786. (790.) *ματτούμεθα* 2.

787. *ἀποφθερεῖ*] sic B.

788. Citat Suidas v. *σκαιότατον*. *ἐπιλησμότατον* Dorv.

789. *τίς οὖν* Dorv.

790. Suid. I. p. 271. 486. [*νν. ἀπὸ γὰρ ὁ. et γλωττοστροφεῖν.*]

796. (800.) *γὰρ* om. 2. Dorv. *τί 'γὼ* Dorv.

797. *εὐσωματοῖ* Suid. ms. *σφρι. γὰρ* om. Dorv.

800. (804.) *ἐξελῶ γ' αὐτὸν ἐκ τ.* 2.

806. (810.) *ἅπαντα* A. 2. B. Dorv. *ὡς* Dorv. *κελεύοις* 2.

809. *ἀπολάψεις* A. B. Dorv. Suid. in v. *ἀπολάψεις* Suid. ms. in loco. (*i. e. in verbis ipsis ex Aristophane citatis*) *ἀπολαύσεις πλ. ὅτι* 2. et om. *ταχέως* 810.

810. (814.) *πῶς καὶ τ. τ.* A. B. *τὰ πόλλ'* pro *τὰ τοιαῦθ'* Suid. ed. ms. *φιλεῖ*.

812. *ἐν ταυτῷ* 2. sine *ἔτ'*.

813. Suid. I. p. 106. [*ν. Ἀλλ' ἔσθι' ἐ.*]

816. *ἰδοὺ ἰδοὺ ὁ.* B. *τῆς τιμωρίας* Dorv. *οὐλύμπιον*] *Ὀλύμπιον* ed. Kuster.

817. Suid. *τῆς μωρίας*. Sed voces *τὸν ὁ. ν.* om. ms. *νομίζεις* 2.

818. (822.) τί δὴ 2. τί δῆτ' ἐγ. Dorv.

820. πρόσιθ' 2. αἴδῃς Dorv. [*vocibus scil. male divisis, pro* ἵνα ἴδῃς.]

821. φράσω τι πρᾶγμ' A. B.

822. διδάξεις Dawes. Misc. Crit. p. 228.

824. (828.) *Vide Opusc. p.* 31.

830. τοσοῦτον 2. B. Dorv. Suid. ms. μανιῶν. χολῶσι.

831. πείθειν B. πείθη Suid. χολῶσιν. ἀνδράσι Dorv.

832. (836.) καὶ om. B.

833. ὑπὲρ 2. ἔχοντος Dorv. et 835. ἦλθες.

838. μάθῃ A. B.

839. (843.) ὅσα πάρ' ἐστ' ἀνθ. A. ὅσα πάρεστ' ἀνθ. B. ὅσα περ ἔστ' ἀνθ. Dorv. ὅσα παρ' ανοίς ἐστί 2.

843. πότερον παρ.] Sic Suid. ed. ms. παραν. πρότερον Dorv.

845. τουτονὶ 2. B. Dorv. Στρ. om. Dorv.

846. ταύτην Dorv.

847. (851.) ταυτὸν 2. B. Dorv.

850, 1. ταῦτ'—γηγενεῖς] Suid. γηγενεῖς.

852. γε om. A. B.

853. (857.) ἄν om. 2. Dorv. non B. ὑπὸ τοῦ π. τῶν ἐ. 2. ὑπὸ π. τῶν ἐ. B. Dorv.

855. ἀπώλεκ' (*sic*) B.

856. (860.) πῇ B. ἀνάλωσα pro ἀπώλεσα Suid. ms. εἰς τὸ δέον. ubi mox Ἐπαγγ.

[858. (862.) Perhaps the words should be written thus:

ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν· εἶα, τῷ πατρὶ
πειθόμενος ἔξει, μάνθανε. κἀγώ τοι, κ. τ. λ.

John Seager in the classic. Journal N. IV. p. 706.]

859. (863.) Lege πιθόμενος ut versu sequente cum Bentleio. τοι om. 2.

860. (864.) Lege ob metrum πιθόμενος ex Suida v. ἐξέτει. cum Bentleio.

πειθόμενος] Sic Suid. ms. ἐξέτει.

862. Ὅτ' ἐπριάμην Suid. vv. ἀμαξίς. διάσια. Ὅτ' Suid. locum om. ms. [*in utra voce non notatur.*]

863. Citat Suidas v. ἀχθέσῃ. ἀχθήσει Dorv. et 864. ὅτ'.

865. (869.) τουτονὶ τὸν ὑ. 2. ἄγων Dorv.

866. ἐστὶ [*sine ἔτι ut puto*] 2. ἔτι om. Suid. ms. contra ἔτι ἐπάγει in ναί.

867. τῶνδε pro τῶν ἐνθάδε Suid. ms. νηπύτιος. *Vide Opusc. p.* 28.

868. (872.) ἀλλ' αὐτὸς A. B. σὺ om. 2. A. B. [The 868th verse is translated "*tu sane adsuetus fies, si pendeas.*" A sentence perfectly harmless, and for which, therefore, Phidippides was not likely to incur the rebuke in v. 869. The jest of that unlettered youth seems to have been unperceived. Socrates uses τρίβων for *accustomed*; Phidippides for *an old cloak*. In κρέμαιο there is an allusion both to Socrates suspending himself in air on the κρεμάθραι, (v. 218.—233.) and to the hanging up of clothes on pegs. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 707.]

870. (874.) Lege κρέμαι' ὡς. *Vide ad Med.* 675.

870, 1. Suid. διερρυηκόσιν. τοῖς χείλεσι Dorv.

872. πῶς οὖν ἂν A. B. πῶς ἂν οὖν Dorv.

872-3. πῶς ἂν—ἀναπειστηρίαν. Omnia ut hic Suid. ms. χαύνωσιν [*et ed. Med. In Kusteriana om.* ἢ κλῆσιν.]

874. ἔμαθ' Suid. ed. et ms. v. ἀναπειστ. vulg. v. τάλαντον. *Vide ad Hec.* 1206.

876. (880.) παιδάριον ὂν A. 2. B. Suid. ms. σίδια, unde adde in Suid. post ἔχειν, Παιδάριον usque ad δοκεῖς. [*addunt edd. Med. et Ald. omittit Kust.*] ὂν etiam et τυννουτονὶ S. ms. in τυννουτί. [*Ita, non* τυνουτονὶ *citat Porsonus, et in summa pagina sequentia exhibet, e ms. C. C. C. in hac voce proculdubio sumpta;*] Ἀρ. π. ὂν τ. ε. ε. ο. καὶ τυννουτωΐ. συνάγων τοὺς δακτύλους φησίν. ἀντὶ τοῦ μικρῷ.

A. *τυνουτοῖ* 2. B. *τουτοῖ* Suid. ms. [*in σίδια*] *ὧν τηνουτοῖ* Dorv.

878. (882.) *ἀμαξίδας*] *ιδ* om. Suid. ms. [*in v. σίδια, ut videtur.*] sed in *σκύτινος* habet. *τε* B. 2. Suid. ms. [*in σίδ.*] *δὲ* [*Suid. ms.*] in *σκυτ.*

879. *ποίει* pro *ἐποίει* Suid. ms. bis. *σινδίων* Dorv.

881. *Post hunc*, versum addit A. 2. B. *eum scil. quem e suis MSS. inseruit Brunckius*, *ὃς τἄδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα.* Addit etiam Dorv.

882. *τὸν γοῦν κἂν ἄ.* A. B.

884. (889.) *τοῦτο γοῦν* B.

887. (892.) *ἐν τοῖσι* 2. *ὧν θρασὺς* A. B.

889. (894.) *τοῖσι* 2. *πολλοῖς* B. *δ'* pro *σ'* Dorv.

893. (897.) *γ. κ. ἐφευρίσκων*] *μὲν ἐφευρίσκων* ed. Kuster. *ἐξευρίσκων* MS. Vatic. U. probantibus Kustero et Bentleio. *μὲν* omnino delendum, ut et in Alexid. apud Athen. II. 2. p. 56. F. *ὁ γὰρ ἀπογηράσκων ἀηδὴς γίνεται.* [*Ita citat Morellus Thes. Prosod. v. ἀπογ. sed legendum puto ὁ μὲν γὰρ ἀπογηρὰς cum Elmsleio, Censur. Edinb. Part. V. p. 187.*] *ἐξευρίσκων* A. 2. B. Dorv.

899. *δίκαιον* A. B.

900. *τοῖς θ.* B. *ποῦ 'στιν* Dorv.

902. *τ. π. ο. ἀπώλεσε* 2. *αὐτοῦ* omisso. *ἀπόλωλε* Dorv. — 904. Suid. *δότε.*

908. (912.) *κρίνεσι*] Ineptit Scholiastes cum metaplasmo suo. Forma haec, quae a nominativo singulari regulariter fluit, *κρίνος*, restituenda est Chaeremoni apud Athen. XIII. 9. p. 608. [F.] ubi perperam vulgatur *κρίνοισιν* [*κρίνεσιν Schweighaeuseri membr. Bis mendosum est κρίνεσ' quod conjicit Pierson. ad Moerin p. 152.*]

910. (914.) *μολύβδῳ* A. 2. non B. — 911, 2. *γε* om. bis 2. 912. Dorv.

912. (916.) *Alibi*; Suid. *Πολλοῦ.* monente Berglero ad Alciphron. I. 9.

913. *σὲ δὴ* A. B. *δὲ* om. 2. *διὰ σὲ δὴ φ. ὁ. τ. μ. ἐθέλει* Dorv.

915. (919.) *Καὶ γνωσθήσει ποτ' Αθηναίοις* ex MS. Vat. U. Kusterus probat. *Αθηναίοισιν γ'* Bentlei. in Phalar. p. 143. *καὶ γν.* 2. *Αθηναίοις* A. 2. B. *καὶ γνωσθήση πότ' ἀθηναίοισιν* Dorv.

917. (921.) Suid. *αὐχμεῖς.*

919. (923.) *φάσκων Μυσὸς* 2. *μυσὸς* om. Suid. ms. *τήλεφος.*

921. *ἐσθίων* suprascr. *τρώγων. φθείρων.* 2. *παν-δελετίους* B.

925. (931.) *λοιμαινόμενον* B. — 927. (933.) *αὐτὸν* om. 2. — 929. (935.) *δ' ἔα* A. 2. B. Dorv.

930. (936.) *ἦν ἐπιβάλλῃς* B. *ἢν ἐπιβάλῃς* 2. *ἦν* etiam A. *κλαύσῃ τὴν χεῖρ' ἢν ἐπιβάλῃς;* Dorv.

936. (941.) *ΑΛ.* [scil. ante verba *δρᾷν ταῦτ' ἐθέ-λω. Dindorf.*] dein *ΔΙΚ.* Dorv.

937. (942.) *φέρε δὴ τ. λ. πρότερον ὑ.* A. B. *φέρε τ. λ. πρότερον* et om. *ὑμῶν* 2. *φέρε δὴ τἵς πρότερος ὑμῶν λέξει* Dorv. Plato Ll. IV. p. 712. C. HSt. [236, 23. *Ald. ubi Φέρε δὴ τοίνυν, πότερος ὑμῶν ἀποκρίνασθαι πρότερος ἂν ἐθέλῃ;* (*ἐθέλοι Astius e ms.*)] *ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;* Eccl. 1074. Max. Tyr. XXI. 2. [*ubi πότερος τοίνυν πρότε-ρος ἡμῖν τοῖς δικασταῖς τὰ αὐτοῦ δίεισιν; Legebat igitur Porsonus e Ravennate, φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερον vel potius πρότερος. In Orat. De Halo-neso p. 52. n. 43. ed. Par. 86. ed. Reisk. πᾶσι γνώριμα, πότερον πρότερος μὴν ἐστιν Ald.* I. *π. γ. πρότερος μὴν Ald.* 2. *Felic. π. γ. πότερος πρότερος μ. ed. Paris. e ms. aut mss. proculdubio. Ita Leidensis quem inspexi, a quo non dissentire puto Reiskii mss. neque Paris.* 2935. *Marcian.* 416. *Dorvillianum, quorum habeo collationem. Codex praestantissimus Paris.* 2934. *habebat πότερος πρότε-ρος ὅ μὴν, sed ς in πότερος mut. in ν, forsan a m. pr. Strabo VIII. p.* 507, 28. *ed. Ox. τὸ εὔκτιτον δ' Αἶπυ ἔνιοι μὲν ζητοῦσι πότερον ποτέρου ἐπίθετον. ubi ποτέρου ex Eustath. et MSS. restituit Casaubon.*]

939. (941.) *λέξοι* 2. — 940. (944.) *ῥηματίοις* B. *αὐτὸν* om. 2.

942. (945.) *ἢν ἂν γρύξῃ* 2. *ἀναγρύζῃ* Dorv.

943-5. (945.) Suid. *ἀνθρήνη.* — 946. (947.) *πισσύνω* B. — 947. (948.) *—ίοισι* Dorv. — 948. (949.) *λόγοις.*

949. *γνωμοτύπαις* Dorv.

950. *γ'* om. A. 2. B. [*et ὁπότερος dant.*] *αὐτῶν* 2. *ὁπότερος ἀ. λ. ἀμείνω* et gl. *κρείττω* Dorv.

952, 3, 4, 5. (951. 952.) Habet Suidas v. *νῦν πᾶς* ut monuit Toupius Cur. Noviss. in Suid. p. 101.

952. (951.) Om. Suid. v. *νῦν πᾶς.* *ἐνταῦθα ἐνθάδε* Dorv.

956. (953.) *ἔπεσι χρηστοῖς* Dorv.

957. (954.) *φωνήν τινα χ.* Suid. ms. *ῥῆξον.*

958. (955.) Dionys. Halic. de Compos. Verb. T. V. p. 198. ed. Reisk. [*ubi omittitur τήν.*] [Vide Porson. ad Phoen. 567. *Dobree in Addendis.*]

960. (957.) *παιδὸς φωνὴν* 2. Dorv. *μηδὲν* 2. Dorv. non A. B. [*sed μηδέν'*] — 961. (958.) *βίζειν* Dorv.

961. (958.) 979. (977.) 989. (987.) 990. (988.) Aristid. III. p. 159.

962. (959.) *κομήτας* 2. *κρυμώδη* A. 2. B. sed *κριμνώδη* sch. m. in 2. memorat. *κρημν.* Suid. ed. ms. sed *ῑ* memorato [*v. Κρήμν. κ. ubi vide Kust.*] Om. Suid. ms. in *κωμ.* [*i. e. ms. C. C. C. cum ed. Med. omittit vocem κωμήτας, ubi ἢ καὶ κρυμνώδη Ald. οι κρημνώδη ms. Paris. apud Kust.*] *καὶ κ. κατανίφει* [*sic*] Dorv. — 963. (960.) *ἐδίδασκεν* Dorv.

964. (961.) *Περσέπολιν* — ut laudat Bentleius ad Horat. Serm. I. 3—7. *τηλαίπορον* (*sic*) B. *βόημα* Dorv. Suid. ed. ms. *τηλ.* — Dion. Chrys. XIII. p. 224, 25. Aristid. III. p. 268, 269.

965-8. (962.—965.) Suid. *βωμολοχεύσαιτο. παρέδωσαν* B. *ω* in ras. — 966-8. Corrupte Suid. *δυσκολοκάμπτους.*

966. (963.) Post hunc versum insere ex Suida v. *χιάζειν*, *Αὐτὸς δείξας, ἐν δ' ἁρμονίαις Χιάζων ἢ Σιφνιάζων.* Emendavit Toupius in Suid. III. p. 315. hic interserendum monuit Valckenaerius Diatrib. in Euripid. Fragm. XXI. p. 224, 5. [*Vide*

Opusc. p. 22. ad Toup. p. 482.] ὃν καμψειε κἀμπὴν τινά, Dorv.

967. (965.) φρῆνιν 2. — 968. πολλὰς om. Suid. ms. [*Habet ed. Med. νν. βωμ. et δυσ.*]

969. Pro καθίζοντας, βαδίζοντας Suid. ed. ms. v. ἐν παιδ.

971. αὖ πάλιν om. Suid. ed. ms. συμψῆσαι. et post ἀνισταμένους addit τοὺς παῖδας. εἶτ' αὖθις πάλιν ἀνιστ. Dorv.

Vide ad Hecub. 1161. *p. 72. Alibi notat,* Confer Athen. p. 267. F. X. p. 451. E. cum Aristoph. Nub. 975. προνοεῖσθαι [*sic, non* προνοῆσαι. *Porro voluit, credo, p.* 266. F. *ubi* Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες τύχης ἐνομοθέτησαν *etc.*] [Debebam monere, προνοεῖσθαι esse in Rav. *Dobree in Addendis.*]

972. (970.) Delet γε (*quod habent in fine versus edd. vett.*) Kusterus. ἐρασταῖσιν Toup. in Suid. III. p. 176. Ὥστ' εἴδωλον Bentlei. Pro γε τι Reisk.! — γε om. A. 2. B. Suid. ed. et ms. [ν. συμψῆσαι *om.* γε *Med. Ald. habet Kust.*] τοῖς ἤβοις et καταλιπεῖν [*vel* -λίπειν] dat ms. καλύπτειν γε Dorv. — 973. ὑπέρθεν 2.

975. ἐραστὴν ἄν] ἄν *delet auctoritate MSS. proculdubio. Sed* ἐραστὴν ἄν Dorvill. et 976. προαγορεύων.

977. (975.) δειπνοῦντας Suid. ms. ῥαφ. — 977-8. ἄν bis om. Suid. ms. [*In* ῥαφ. 977. *habet,* 978. *om.* ἄν *ed. Med.*] — 978. etiam 2. qui dat ἁρπ. τ. πρ. οὐδὲ σέληνον.

979. (977.) Plutarch. II. p. 439. E. [*ubi editur* μὴ κιχλ. μηδὲ ὀψ. μηδ' ἰ.]

980. καὶ δ. κ. τ. ἀνάμεστα.] Suid. v. διϊπόλια. δι Suid. ed. Κηκ. sed om. ms. *Vide Praef. Hec. p.* LIV. *et Opusc. p.* 373. *l.* 24.

981. κυπείδου et βουφορείων 2. τάδ' ἔνεστιν Aristides [*T. III. p.* 269.] unde facere potes τάδε γ' ἔστιν, ut infra 998.

983. ἱματίοις A. 2. B. Suid. εὐθύς. ms.

984. *ἀπάγχειν* Dawes. Misc. Crit. p. 271. *ἀπάγχεσθαι* B. Dorv. *ὀρθεῖσθαι* Dorv. et *αὐτοῦ*.

985. (985.) *προέχων τις* 2. ex em. ej. m. et in m. *γρ. προέχοντας. ἀμελεῖ* et om. *τῆς* Dorv.

986. *κρείττονα* 2. — 987. *μι* pro *μισεῖν* Dorv. — 989. *θωκῶν* A. 2. B. *θώκων* Dorv.

990. *κακουργεῖν* Suid. *ἄχρηστα*. A. 2. B. *τοὺς αὐτοὺς γ. κακουργεῖν* Dorv.

991. *μέλους* B. [*pro μέλλεις ut videtur.*] *τ'* om. 2. B. Suid. ed. et ms. [*in ἄχρηστα ut videtur.*] *ἀναπλάσσειν* A. 2. B. *μέλεις ἄγαλμ'* Dorv.

992. (990.) *εἰσάττειν* Suid. vv. *ἀποθραυσθῇς. ἄχρηστα. εἰσάττειν.* probante Kustero. *εἰσάττειν* Dawes. Misc. Crit. p. 250. *ὀρχιστρίδος* B. *εἰσάγειν* A. 2. B. Dorv. [*ιγ nempe in γ corrupto, ut me olim monuit Porsonus. Vide ejus Opuscula p. 278.*] *εἰσέρχεσθαι* gl. 2. *ἑαυτὸν* B. *εἰσάττης* (*τουτέστιν εἰσέλθῃς*) Suid. ms. v. *ἀποθραυσθῇς. εἰσάττειν* (*τουτέστιν εἰσπηδῆσαι*) Suid. ms. v. *ἄχρηστα. εἰσάττειν* in v. *μήλω βληθῆναι* om. Suid. ms. ubi edd. Med. Ald. *τουτέστιν εἰσελθεῖν*, quod explicat *εἰσάττειν*.

993. *πορνιδίου* secundam corripit. Menander apud Harpocrat. v. *Κτησίου Διός*. Comicus ignotus apud Ammon. v. *διαβόητος* p. 42. alter Stobaei p. 481. [Ammonii locum ita constituendum me olim monebat Porsonus; *περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ.*

> *καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖ*
> *αὑτὸν ὁ Κράτης, καὶ, τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον,*
> *ἥττων ἑαυτοῦ, πορνιδίῳ τρισαθλίῳ*
> *ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.*

Stobaei locus est CXV. p. 591, 43. Gesn. *Dobree in Addendis.*]

994, 5. *καλέσας μνησικακίους* (*sic*) 2. — 995. *ἐνεοτροφηθῆς* B. Suid. ms. v. *ἰαπετός*.

997. Ludit Aristophanes in similitudine vocum *ὑσὶν* et *υἱέσιν* ut recte observat Cl. Ruhnkenius ad Timaei Lexicon p. 187. Similis lusus verborum *ὗς* et *υἱός* exstat apud Macrob. Saturnal. II. 4. si modo Augusti dictum Graece vertatur, id quod bene animadvertunt J. J. Wetstenius ad Matth. II. 16. et Gul. Bowyerus Praef. ad Conjectur. in Nov.

Test. p. xiv. Minus intellexisse locum videtur Toupius in Suid. III. p. 319. Schol. in Plat. p. 75. καλοῦμεν Suid. βλιττομάμμας. βλιττομάμαν 2. B. sed ut vulgo [*i. e.* βλιτομάμαν] Suid. ms. τοῖς ἱππ. Ita Dorv. ὑποκρατους ὑ. ἤξεις καὶ σε καλοῦσιν βλητομάμαν.

998. ἀλλ' οὖν—γε Sophocl. El. 233. 1035. Eupolis Marica, ut videtur, apud Eustath. ad *Il.* B. p. 300, 25. Rom. 227, 22. Bas. ἀλλ' οὖν ἔγωγε σοὶ λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν. Av. 1408. Pherecrat. apud Plutarch. de Mus. p. 1141. F. [*ubi* ἀλλ' οὖν ἔμοιγε χοὗτος ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ.] Thesmoph. 717. apud Suid. v. [ἤκεις *additurus erat, ut videtur.*] Vesp. 1124. 1185. *Vide ad* 981.

999. στωμύλων 2. Suid. ms. τριβολεκτράπελ'] Suid.

1000. Suid. γλ—ου. -λογολεξ— A. B. ὁ δ' ἑ. Dorv.

1001. Ἑκαδημίαν Suid. Ἀκαδημία. ἀποθρέξῃ A. (B.) ὑποθρέξεις 2. ὑποδράμοις gl. — *Cum Bas.* I. *et Kust. consentit* Suid. ed. ms. μοριαί. (sic et μοριαῖς ms.)

1001-3. (999.) Philostrat. Icon. II. 26. p. 852. Meurs. Att. Lect. IV. 25. [*Gronov. Thes.* V. 1882.] non Ruhnken. ad Tim. v. στέμφυλα. [*i. e. quem locum hinc expressum esse vidit Meurs. non Ruhnk. sic autem Philostratus;* ἐνὼν τῆς γλυκείας τρυγὸς ἐπὶ τῇ τραπέζῃ πιεῖν, ὡς εἰς ἄστυ κατιὼν ὄζοι στεμφύλου καὶ ἀπραγμοσύνης, καὶ κατὰ τῶν ἀστυτρίβων ἐρεύγοιτο. *ubi* στεμφύλου *e Nub.* 45. (*confer* 50.) τρυγὸς *e Pac.* 575. *petita,* ἐρεύγοιτο κ. τ. ἀ. *e Plut.* 618. *detorta videntur.*]

1002. Suid. στεφανωσάμενος.

1003. Suid. ἀπραγμοσύνη. σμίλακος A. 2. B. sine σ Suid. v. [μίλαξ.]

1006. (1003.) προσέχῃς A.

1008. χρ. λευκὴν A. B.

1011. ἐπιτηδεύεις 2. — 1012, 3. ὠμοὺς μ. σ. λεπτὸν om. 2.

1014. om. 2. Dorv. — 1017. τούτοισι B. Dorv.

1018. ἔτι τῆς ἀ. 2.

1018-9. Suid. *Αντιμάχου. καταπλήσει* A. B. [σ' *ante ἀναπλ. notat, e 2, ut conjicio.*] *ἀναπλήοη* Dorv.

1020. *καλίπυργον* 2.

1021. (1019.) *τ'* post *κλεινοτάτην* om. 2. Dorv. non B.

1022. *τοῖς* B. Dorv. — 1024. *δ' ἦσαν ἄρ' οἱ* B.

1025-6. (1021.) *ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν πρ.* A. B. Dorv. (nisi quod hic *τότ'*) *εἶς* pro *ἦς* 2. cetera ut vulgo.

1026. *οὖν* om. 2.

1029. *εὐδοκίμησεν* B. Dorv. *ὁ ἀνὴρ* (*o* in text.) 2.

1031. (1025.) *ὀφλήσεις* Dawes. Misc. Crit. p. 251. *ὑπερβαλεῖς* et *ὀφλήσεις* 2. *ὀφλήσεις* Dorv.

1032. (1026.) Lege *πάλαι ᾽γὼ ᾽πνιγόμην* cum Bentleio. *πάλαι γ' ἐπν.* A. B. *πάλαι ἔγωγ'* Dorv.

1033. *ἅπαντα* om. 2. *γνώμαις* B.

1034. *μὲν* om. A. B. non 2.

1035. *πρῶτος* Dorv.

1036. *ἀντιλέγειν* ex em. 2. Dorv. ut Kust. *Vide Praef. Hec. p.* XLIV.

1037. (1031.) *πλ. ἔστ' ἄ. ἢ μ. στ.* 2. *στ. ἔστ' ἄξιον* Dorv.

1038. *νικῶν* Dorv. et 1039. *ὡς λέξω.*

1040. *λουτρῷ* 2. pro *λοῦσθαι.*

1042. *δειλότατον* Dorv.

1043. *ἔχω μέσον* A. B. Suid. *εὐθὺς* ed. et ms.

1044. (1038.) *τοῦ δι' π.* (sic) Dorv. et 1045. *ψυχὴ νομίζεις.*

1047. *πότ'* pro *πώποτ'* 2.

1056. (1050.) *δύω* 2. *μεγ. κ.* B. — 1057. *ἤδη* om. 2.

1058. *γινόμενον* A. B. *ἔλεγξον* A. 2. B.

1059. *Vide Praef. Hec. p.* XLIV.

1060. (1054.) *γε* om. Dorv. — 1061. *οὐκ ἐκ τῶν λ.* A. 2. B. Dorv. — 1062. *ἀλλὰ μὰ* 2.

1063. *Θέτιν γ'* A. (B.) *δ'* om. 2. Dorv. — 1064. *γ'* om. Dorv.

1065. (1059.) *νύκταν* hic et 1127. Dorvill. *In schedis;* Eustathius p. 1570, 5. non citat Aristoph.

Nub. 1065. ut putat Kusterus, sed locum ex Athenaeo II. 9. p. 48. C.

1066. *συναμορ.* A. B. *ν* etiam 2. Dorv. *κόνιππος* Dorv.

Schol. *κρόνιππος δὲ ad fin.*] Haec in suam farraginem conjecit Suidas v. *Κρόνιππος.*

1068. (1062.) *ἃ ἐστιν* B. *ἃ ''νεστιν* Dorv. et *μέλεις.*

1069. *ὄψων* om. 2. *κιχλισμὸς* et *καγχασμὸς* Cl. Alexandr. Paed. II. 5. p. 196, 25.

1070. *ζῆν ἐστὶν ἃ.* 2.

1071. *εἶεν πάρειμι δῆτ' ἐ.* 2. *τῆς* om. Dorv.

1072. (1066.) *ἐμοίχευσας. τί. κατελήφθης.*] L. *ἐμοίχευσάς τε κἄτ' ἐλήφθης.* Vide ad Eq. 715. Vesp. 1156. Pac. 1283. Atque hoc posterius Bentlei. retinens *τι.* Simplex verbum in his rebus composito usitatius. vide Valckenaer. ad Eurip. Hippol. 955. Alexis apud Athen. I. 22. p. 28. F. *Ὃς ἂν εἰς ἑτέραν ληφθῇ δ' ἀποστέλλων πόλιν Κἂν κύαθον ἱερὰν ἐγγράφομεν τὴν οὐσίαν. τί δὴ κ.* 2. *τὶ κατελείφθης* Dorv.

1076. (1070.) *ἠδίκησας* 2. B. Dorv. *εἶτ' εἰς τοῦτ' ἐ.* Dorv.

1077. *γὰρ* pro *ὡς* 2.

1078. *ἂν μ. δ.* 2.

1079. Cum Kustero lege, deleto *γε*, *πιθόμενος.* Sed pergit Vir *μετρικώτατος*, "Vel versus etiam recte se habebit, si legatur, *ῥαφανιδωθῇ πειθόμενος.*" Vellem scire quonam pacto. Sed eximius ille Criticus rationes suas tacuit. *γε* om. A. B. *σοι* om. 2. *γε πειθ. σοι τεφραντε* Dorv.

1080. (1074.) *μὴ 'νρύπρωκτος— λέγειν* om. A. B. Confer Suid. v. *ἐπίδειξον.* [*Vide ad 746.*] *τὸ μὲν εὐρύπρωκτον* Dorv.

1081. (1075.) *εὐρύπρωκτον* Dorv.

1082. (1076.) *τι* pro *ἔτι* et *ποτ' ἂν* 2. *ποτὲ τούτου* Dorv.

1087. (1081.) *τί δὲ τραγῳδοῦσιν* B. *-σιν* etiam 2.

1089. (1084.) *καὶ* om. B. Dorv.

1093. (1089.) καὶ δῆθ' ὁρῶ A. (B.)

1096. (1092.) καὶ ante τουτονὶ om. A. B. — 1097. (1095.) κομήταν B.

1099. (1095.) ἠττήμεθ' A. 2. ἠττήμεθ νικόμενοι ὦ συνουσιαζόμενοι Dorv. *Φει. ὦ κ. 2.*

1100. (1096.) τῶν om. 2. gl. sup. Praef. *φειδ.* Dorv.

1103. (1099.) πότερα A. B. πότερον sine τοῦτον Dorv.

1104. (1100.) τὸ pro σοι A. B.

1110. (1106.) οἶμαί γε καὶ 2. Om. *φειδιππ.* Dorv.

1111. οἶμαι B. — 1114. (1110.) ὠφελοῦσ' Dorv.

1115. (1111.) πρῶτον B. νεᾶν A. (B.) *Vide ad Toup. p.* 489.

1117. τὸν om. A. (B.) τὰς ἀμ. A. B. gl. sup. 2.

1118. (1114.) L. ἄγαν omisso γε. ἄγαν enim secundam semper producit; unde apud Sophocl. Ajac. 965. legendum ἄγαν ἐμβριθές, quod verbum exstat in fragmento Sophoclis apud Athen. I. 25. p. 33. γ' om. A. (B.) 2. Dorv.

1122. (1118.) ἄν om. A. (B.) Dorv. "et γὰρ 2." *i. e. ut puto, utrumque* ἄν *et* γὰρ *om.* βλαστάνουσ' A. (B.) -ωσ' Dorv.

1124. (1120.) ἴδοιμεν 2. τοῦ στέγους Dorv.

1126. συγγενῶν B. — 1129. δευτέραν Dorv.

1132. εὐθὺς γὰρ μ. A. (B.) Dorv. ἔνη semper 2. sed hic ἔσθ'. ἔστ' ἔννη B.

1133. ὀμνὺς B. ὀμνὺς mutavit in ὄμνυς' Dorv.

1135. (1129.) μέτρι' ἄτα 2. *i. e.* μέτρι' ἄττα, *ut legebat Porsonus Opusc. p.* 240. *et apud Ed. Maltby Thes. Prosod. p.* 513. *Confer quae dixi in Auctario ad Porsoni Opusc. p.* 390.

1136. (1132.) μέν τοι νῦν μ. A. (B.)

1137. τὰ δ' ἀναβ. Dorv.

1140. δικασάσθων 2. δικαζέσθω Dorv. ὀλίγου B. Dorv.

1143. (1139.) *παῖ μοὶ παῖ* (*om. tertio παῖ*) A. (B.)

1146. (1141.) *δεῖ* Suid. v. *ἐπιθαυμάζειν. ἀποθαυμάσαι* Eustath. ad Il. M. p. 912. [*l.* 58. *ed. Rom.* =876, 9. *Bas.*]

1147. (1142.) *κἄμοι* [*sic*] A. (B.) [This passage has certainly been misunderstood. Strepsiades comes to Socrates, makes him a present, and then inquires about his son:

καί μοι τὸν υἱὸν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
ἐκεῖνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.

Translated, "*et mihi natum dic, quem nuper introduxi, an sermonem illum addidicerit.*" But the antecedent of *ὃν* is not *υἱὸν*, but *λόγον*. Strepsiades was very anxious that his son might learn the *ἄδικος λόγος*, in order to defraud his creditors, v. 116. This *ἄδικος λόγος* had just before been brought on the stage as a person; (see from v. 886. to v. 1104. especially v. 893, 990, and 1038. ed. Br.) to which circumstance those words, *ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες*, refer. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 707.]

1148. (1143.) Suid. *ἀρτίως. ὃν* om. Dorv.

1149. *εἶ* pro *ὦ* B.

1150. *ἥντινα βούλει* 2. *-ει* etiam B.

1152. (1147.) *κἂν παρῶσι*] sic Suid. ed. ms. *πολλῶ*.

1153-4. (1148.) *ἄρα* om. Suid. *βοάσομαι.* (ms. *βοάσομαι τὴν ὑπέρτατον.* sed *ὑπέρτονον* in v.) *βοάσομαί γ' ἄρα* A. (B.) Dorv. *-μαί τ' ἄ.* 2. *βοήν.* Dorv. *βοάσομαί γ' ἄρα natum e confusione duarum lectionum, βοάσομαί γε, βοάσομ' ἄρα, monente Porsono; qui alteram utram, si recte memini, ferendam putabat. Prima nempe in ἄρα longa est per crasin, de qua vide eum ad Med.* 863. *Gaisfordum ad Hephaest. p.* 222. *Hinc in Ach.* 324. *δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγὼ recte viri docti pro δήξομαί γ' ἄρ' — sed non minus recte posses, δήξομαί γ'.* [Pro istis, "*Hinc in Ach.*" etc. lege, "*Sed recte Elmsleius et alii e Rav.*

βοάσομαι τἄρα τὰν ὑπέρτονον
βοάν· ἰὼ κλάετ' ὦ βολοστάται."

Dobree in Addendis.]

1154. (1149.) κλάετ' A. (B.) 2.

1155. (1150.) Suid. ἀρχαῖα. καὶ *alterum* om. Dorv.

1156. (1151.) ἐργάσασθ' Suid. II. p. 135. v. Ἰώ. Lege, ἐργάσαισθ'. ἐργάσαισθ' Suid. Ald. [*et Med. v.* Ἰὼ κλ.] locum om. ms. -αισθ' 2. ε sup. ex recens. ἐργάσασθ' Dorv. ἄν μοι A. (B.) [ἐργάσαισθ' citat H. Wolfius ad Demosth. Olynth. I. p. 24. ed. 1572. vel Tom. IX. p. 24. ed. Reiske. *Dobree in Addendis.*]

1157-60. (1152.) Suid. ἄμφηκες. οἷος γὰρ ἑ. A. (B.) non 2.

1158. τοῖσδ' ἐν Dorv.

1161. (1154.) βλάβη A. (B.) non Suid. Ald. [ἀνιαρὸς *Med. Ald. in* Ἰὼ κλ. βλάβος *legebat Porsonus.*]

1165-7. (1156.) *Vide ad Hecub.* 169.

1165. Σωκ. ὦ τ. A. (B.) 2. [*et mox* 1168. Σωκ. *omittunt*] Σωκ. hic habet, ante 1168. om. Dorv.

1171. ἰὼ semel B.

1172. (1161.) ἰοὺ quater Dorv.

1173. χροιὰν [*non* χροίαν] Suid. Ald. ms. [*v.* Τί λέγεις *ubi* χροιὰν *ed. Med.*]

1174. (1162.) εἰ π. ἐξ. εἶ 2.

1176. (1164.) δοκεῖν σ' B.

1178. (1166.) ἔνεστιν Dorv. προσώπου 'στιν Suid. ms. βλέπος. ἔστιν om. ms. in τί λέγεις σύ; et alia peccat. ἔνεστιν edd.

1179. (1167.) οώσεις Toup. in Suid. I. p. 31. σώσεις 2.

1180. (1168.) δὴ om. A. 2. δὲ om. B. ἔννην B. et postea.

1183. (1171.) ἀπόλοιντ' Dawes. Misc. Crit. p. 271. λ

1184. ἡμέραι om. 2. gl. δύο ἡμέραι δη.

1185. (1173.) περ om. 2.

1187. (1175.) γ' om. B. Dorv. — 1190. μὲν οὖν habet Dorv. et ἔννην saepius.

1192. ἔδωκεν 2.

1193. γένοιντο Suid. ms. θέσις.

1194. (1182.) ἵνα τί δὴ 2. μέλεε A. (B.) 2. Dorv.

1201. ὅπως pro ἵν' ὡς A. (B.) ἵν' ὡς Dorv. ὅπως λίαν

1202. (1190.) προὐτέν̓θεσαν B.

1205-5. Suid. v. ἀμφορεαφόρους.

1205. (1193.) ἀριθμὸς ex. recens. ad. 2. νενησμένοι Suid. ed. ms. in v. Dorv. A. (B.) νενοισμένοι 2.

1207. (1195.) μ' ἐγκ. 2. B.

1212. (1200.) ζητοῦντες Dorv.

1213. (1201.) λέγων νικᾷς 2.

1215. ἐσθιᾶσαι Dorv. στι

1216. (1204.) εἶτά γ' A. (B.) εἶτ' Suid. προιέναι; om. ms. [*Mox ante χρὴ e Suid. ms. οὐ notat Porsonus; hoc igitur vult; Suidae ms. in v. προιέναι hunc versum ita legere, ἄνδρα τ. α. τι οὐ χ. π. sine* εἶτ'] ἄνδρα τινά 2. εἶτα γ' ἄνδρα τὸν Dorv.

1218. (1206.) γε om. A. non 2. vitiose Suid. sed sine γε v. ἀπερ. Dorv. ἀπεριθριᾶσαι μ. *Vide Opusc. p.* 28.

1219. ὅτι B. ὅτε γε 2. ὅτε τὸν Dorv. ἕνεκα A. (B.) Suid. ms. κλητεύει.

1222. γε om. A. (B.) non 2.

1228. (1216.) ὃν A. (B.) 2. μισῶνθ' B. με om. Dorv. σὺν

1230-1. Suid. ἀκατάβλητον. μὰ δί' οὐ δῆτ' οὐ γάρ A. (B.) μὰ τὸν δί' sine τὸ χρέος 2. haec pro gl. supra ἀποδώσειν. μὰ δὶ οὐδέποτ'. οὐ γὰρ πω τότ' (τὸ χρέος om.) Dorv.

1233. (1221.) τί γὰρ ἂν ἄλλο γ' ἂν ἀπ. A. (B.) τί γ. ἂν ἄλλο γ' ἀπ. 2. *ut videtur.* ἄλλο γ' ἂν Dorv. [τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι. Ad ἄλλ' notat Porsonus, "ἂν ἄλλο γ' A. (B.) 2. sed ἂν semel 2." Habet igi-

tur 2. τί γὰρ ἂν ἄλλο γ' ἀπολ. vel τί γὰρ ἄλλο γ' ἂν ἀπολ. Illud puto, quum ita det 5. In lib. Ask. tantum ἂν ἀλλο pro ἄλλ' ἂν notatur e B. *Dobree in Addendis.*]

1234. (1222.) κἀπομόσαι B. ἀπομῶσαι 2. et ὀμῶσαι 1237. ἐπομώσαιμι τοὺς Dorv.

1235. (1223.) τοὺς om. A. (B.) non 2.

1236. ἑρμῆν 2.

1237. (1225.) καὶ pro κἂν Suid. ms. sed γ' habet [*in* προσκαταθείην *ut videtur.*] προκαταθείην 2. προκαταθείην ὥστ' ὀ. τριόβολον Dorv.

1238. οὕνεκ' 2.

1239. διασμιχθεὶς Suid. v. ἀλσί. *vel fortasse* διαμιχθείς. *MS. autem intellige.* Versum om. ms. παχύς.

1240. χοᾶς Dorv.

1245. (1233.) μοι om. A. (B.) εἴτε γ' ἀ. τὰ χ. Dorv. et

1246. ἡσύχως sed in m. γρ. ἥσυχος.

1248. σοι δοκεῖ μοι A. ἐμοί gl. 2. ἀποδώσειν δοκεῖ eadem m. B.

1249. ὁ 'παιτῶν 2. B. Dorv.

1250. ὅτι A. (B.) 2. Dorv.

1251. ἀργύριον [*sine artic.*] 2. ἀπαιτεῖς με τ. Dorv.

1252. (1240.) οὐδ' ἂν ὀβολὸν A. 2. B. Dorv.

1254. οὐκ ἂν ἀποδοίης· οὐχ ὅσον γ' ἔμοιγ' εἰδέναι. Suid. ms. [ν. οὐκ ἂν ἀπ.] sed mox ἐν ἐμαυτῷ.

1255, 6. Suid. ἀπολιταργιεῖς. ἀπολιττ- B.

1256. (1244.) οἶσθ' ὅτι Suid. v. παρακαταβολή. καὶ τοῦτό γ' ἴ. A. (B.) καί τοι γ' ἴ. 2. καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι θήσω π. Suid. ms. παρακαταβολή. τοῦτ' οἶσθ' Dorvill.

1257. θήσω σοι π. 2.

1262. στρ. om. Dorv.

1264. (1251.) δαίμων Dorv.

1263. (1250.) τίς et ποτε disjuncte Plut. 640. mox v. 6. [1269.] Pac. p. 352. [*ed.* 1532. *sc.* ν. 184.]

Apollodorus Athenaei VII. p. 280. E. Eubulus ib. XI. p. 471. E. Macho ib. XIII. p. 579. A. C. *Apoldori locus est* οὔτε παιδείαν ὅλως Εἰδυῖα, τί τὸ κακὸν ἢ τί ποτ' ἦ τί τἀγαθὸν Ἔστ' ἀγνοοῦσα, (*sic ms.*) *ubi legisse videtur Porsonus,* τί τὸ κακόν ποτ', ἢ τί ἢ τί .. .. τί τἀγαθόν. *i. e.* τί τὸ κακόν ποτ' ἦι τι τἀγ. *quo fortasse ducit etiam lectio ms. Ep.* ἦ τι τὸ κακὸν ἢ τί ἢ τί .. .. τί ποτε τἀγ. *i. e.* τί τὸ κακὸν η τι ποτε ˣτἀγαθόν. *Quanquam hoc aliter explicari potest. Aliud tentabat Advss. p.* 91. *Eubulum emendat Opusc. p.* 242. *Machonis locus prior est,* μαθεῖν γὰρ αἰσθέσθαι θ' ἅμα Ὀλυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυεῖν Πληγὴν τί δύναταί ποτ' ἤθελον. *Supplet Porsonus Opusc. p.* 244. Πληγὴν ἑκατέρου τ. δ. *Ipse cogitabam,* πληγὴν παρὰ πληγὴν, *ut Ran.* 656. *Adde* τίς—ποτε *Vesp.* 967. *Pac.* 1052. *Av.* 69. 281. 289. *Lys.* 49. 187. *Platon. Alcibiad. I. p.* 27, 11. *Etw.* 292. *fin. Ald.* τί διανοούμενός ποτε. Ὅστις — ποτε *Eccl.* 259. *De* τίς καί ποτε *et similibus Porsonum vide ad Phoen.* 1573.

1264. δαιμόνων τις 2.

1266. (1253.) σαυτὸν 2. σαυτοῦ B. νῦν μου Dorv.

1269. (1256.) τί δέ σε 2. B.

1271. (1258.) κέλευσον ἀποδοῦναι Dorv.

1272. (1259.) ἄλ. γε μ. A. (B.) non 2.

1274. οὕτως Dorv. (*sic*)

1276. (1263.) Suid. ἀπ' ὄνου. γρ. ἀπὸ νου m. rec. inter l. in B.

1278. ὑγιαίνοις B.

1279. κατασεσεῖσθαι Suid. ed. ms. τὸν ἐγ.

1280. (1267.) προσκεκλῆσθαι μοι 2. non A. (B.) προσκεκλήσεσθαι Suid. ed. ms. prius; mox ms. προσκεκληθήσθαι [*sic. Vide Kusteri Suidam in* προσκεκλ. *T. III. p.* 200.] Cum Kustero consentit Dorv.

1282. (1269.) πότερα] ον B. inter l. m. r. ἀεὶ A. (B.)

1284. *αὐτὸ τὸ ὔ.* B.

1286. *δίκαιον* 2. et *ἦν* pro *εἶ* ex em.

1288. *μοι, τὸν τ.* distinguit 2.

1289. *γε* om. A. (B.) 2. *μοι* sup. gl. 2. *τόκος*] Suid. v.

1291. (1278.) *πλέον* semel Suid. ms. Dorv. *ἀεὶ* A. (B.) Suid. ed. ms. *τόκος.*

1292. *Ἐπιῤῥέοντος* Dawes. Misc. Crit. p. 159. vulgatum laudat Suidas v. *τόκος.* Confer Aeschyl. Eumenid. 856. *ubi ὑπιῤῥέων χρόνος.*

1293. (1280.) L. *ἔσθ' ὅτε. Unquamne — ὅτε* 2. a m. pr. et gl.

1295. "bis. Dorv." *i. e. bis habet versum, opinor. πλείονα* 2. B.

1296. *ὦ κακοδαίμων μου* Dorv.

1298. (1285.) *ποιῆσαι ζητεῖς* 2. *πλεῖστον* Dorv.

1299. (1286.) *ἀπὸ* pro *ἐκ* 2. Dorv. non A. B. [*ἐκ MS. quem* suum *vocat Brunckius, teste Porsono in Opusc. p.* 181.]

1301. (1288.) *σαπφόρα* A. (B.) 2. *σαμπφόρα* Dorv.

1302. *ἐπὶ ἁλῶ* A. (B.) *ἐπεὶ ἁλῶ* 2. Dorv.

1304. *σ'* om. Dorv.

1305. *Porson. Opusc. p.* 31.

1307. (1294.) *ἐρασθεὶς* Dorv. *ἐραστεὶς* (*sic*) *ed.* 1532. *tacente Porsono.*

1310. (1297.) *λελήψεται* Valckenaer. ad Herodot. VI. 9. *οὐκ ἔσθ'* 2.

1314. *αὐτὸν αὐτίχ'* B.

1315. *ἐξεζήτει* B. *vel ἐξ ἐ.*

1317. *τ'* om. Dorv.

μείζονα μέλλει παθεῖν παρὸ ὑπομένειν

1320. *ξυγγένηται ἐπεὶ μείζω κακὰ πείσεται, ἢ φέρειν δυνατὸς εἶναι*
οἷός τ' εἶναι 2.

1322. (1309.) *ἴσως δ' ἴσως* Dorv. Inter 1322. et 1325. gl. B. spuria verba in 2.

1324. (1311.) *ἰοὺ* quater Dorv.

1326. ἀμυνάθετέ μ. (ε prior ex em.) B. ἀμυνάθατέ μοι A. ἀμύνασθέ μοι 2. ἀμυνάσθετέ μοι Dorv.

1329. ὁμολογοῦνθ' ὅτι τύπτει; Dorv.

1332. (1319.) ἀκούων καὶ κ. A. (B.) Suid. ms. λακκοπ. qui duo versus, ἆρ' οἶδ', (sic) et ὦ λ. transponit, sed ordine vulg. μιαρά. Particulam om. 2. Dorv. et Suid. ms. μιαρά. *Vide Opusc. p.* 31.

1336. τὸν πατέρα Dorv.

1337. καὶ ν. σε λ. 2.

1341. μέλεε 2. B. μέλε, τοῖσι Dorv.

1343. μέλλεις μ' B.

1344. Lege τύπτεσθαι 'στὶν —

περ

1347. ἀκοῦσαι γε β. 2. ὅτι λέξεις Dorv.

1350. (1337.) 'πεποίθειν Dawes. Misc. Crit. p. 231. Lege in Cratini versu apud Suid. v. ῥάζειν— *Ἐῤῥαζε πρὸς τὴν γῆν. ὁ δ' ἐσκάριζε κἀπεπόρδει. Imo vide Opusc. p.* 377. πέποιθ' A. (B.)

1352. γε om. A. (B.) non 2.

1353. ἐστι τὸ τἀνδρὸς Bentlei. Similiter legendum ἄνδρες pro ἄνθρωποι Lys. 616. λῆμμ' B. τἀνοὺ B. plene 2.

ε

1355. χρὴ λ. πρὸς τὸν χ. 2. ἥδει Dorv.

1356. ὅθεν γε τὸ π.] τὸ om. A. (B.) Dorv. (et habet ἠρξάμεθα.) non 2.

1357. ἔγωγε φ. ἐπεὶ γὰρ εἰ. ὡς ἴστε 2. φράσω γ'.

στι

ἐπεὶ γὰρ ἐσθιώμεθ' Dorv.

1358. ἐγώ' σ' ἐκ. Dorv.

1359. (1344.) *Σιμωνίδου τι μ.* Suid. ed. v. ἐπέχθη. om. μέλος ms. ἐπήχθη 2. ἐπλέχθη superscr. B. ἐπαίχθη *suo loco habet Suidas; ubi Porsonus,* Varia lectio est Aristophanis Nub. 1359. ἀπέχθη Dorv.

1360. Suid. ἀρχαῖον. Lege εἶναι "φασκε— εὐθὺς ἀρχ. A. (B.) εἶναι plene B. εὐθέως εἶν' ἔφασκε τὸ κ. ἀρχ. 2. εὐθέως ἀρχ. Dorv.

1361. *κἀγχρυς* 2. B.

1362. *σ' ἄρα τ.* A. (B.) 2. *χρῆν γ' ἄρα τ. γε* Dorv. *Vide Praef. Hec. p.* XLIV.

1363. Hinc lege *τέττιγας* pro *τέττιγα* apud Suid. v. *Αἴδειν.* ubi se turpiter dederunt Portus et Kusterus.

1364. *ἔνδον ἔλ. οἱάπερ καὶ νῦν* A. (B.) *ταῦτα* et om. *στρ.* Dorv.

1369. *αἰσχύλου ν. πάντων ἐν π.* Dorv.

1370. *ἀξύστατον* A. (B.) Suid. in v. et *ψόφου π.* Dorv. *πλέον.*

1374. (1361.) Delet *ἐξ* Kusterus et post eum Toupius in Suid. I. p. 140. *Vide Porson. ad Toup. p.* 446. *ἐξ* om. A. 2. *ἦσ'* a m. pr. 2. ut videtur. *ἦσεν* B. *ἦσαν εὐριπίδου* Dorv. [*ἐξ Εὐριπίδου* vix putarim habere B. tacentibus licet Porsono et collatore Ask. *Dobree in Addendis.*]

1375. *ὀδελφὸς* 2.

1376. *ἐγὼ δ' ἔτ'* Toup. in Suid. I. p. 141. *κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξην-* A. (B.) 2. (*δ'* om. 2. non B.) *κἀγὼ δὲ οὐκ ἔτ' ἠξυνεσχόμην* Dorv. *Vide Porson. ad Toup. p.* 446. *εὐθέως* A. (B.) non 2.

1377. *κἀντεῦθεν* A. (B.) 2. *εἰκὸς ἦν* 2. *κἀντεῦθεν οὖν οἷον* Dorv.

1378. (1365.) "*ἠρειδόμεθα* MS. Vat. U. Suid. v. *ἔπος.* Eustath. ad Il. *Ψ.* p. 1327." [KUSTER.] *ἤρειδον* Eustath. ad Od. *Η.* p. 1570. Quare omnino legendum cum Kustero *ἠρειδόμεσθ'.* Huc respexit idem ad Il. *Α.* p. 53. Plutarchus Symposiac. I. 2. p. 618. F. *Eustathii loca sunt* 1327, 14. *Rom.* 1450, 31. *Bas.* 1570, 4=271, 30. 53, 40=40, 28 *ubi, οὐ γὰρ ἐχρῆν ὁμόσαι τὸν Ἀχιλλέα γλώσσαις ἀντεπεξελθεῖν λοιδόροις, καὶ ἔπος ἐρείδειν πρὸς ἔπος.* Suid. ed. ms. *ἔπος. In ἠρειδόμεθα scil. consentiunt. ἐριζόμεθ'* 2. *ἠριδόμεσθ'* A. *ἠριδόμεθ'* B.

1380. (1367.) *Εὐ. οὐκ ἐ.* 2. — 1381. *ὦ* B.

1382. *τυπτ. αὖ* Dorv. *ἐν δίκῃ γ' ἄν* A. (B.) 2. Dorv.

1383. *ὦ 'ναίσχυντ' ἐ.* B.

1384. *αἰσθόμενος* A. (B.) Dorv. non 2. qui *σου τρ. πᾶν ὅ,τι.* [We should read,

αἰσθανόμενός σου, πάντα τραυλίζοντος, ὅ,τι νοοίης.

"Discovering your meaning when you lisped in every thing you said." *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 708.]

1385. *βρῦν* Eustath. ad *Il. P.* p. 1106, 12=1142, 18. HSt. Thes. III. 55. 54. App. 225. [*qui, collato Varroniano BUA apud Nonium, legit βῦν.* "*βῦν vel etiam πῖν non autem βρῦν*" SCALIGER *in ed.* 1624.] *βρὴν* 2. *εἴποις* A. 2. B. *εἴπης* Dorv. *ποιεῖν παρέσχον*

ἐπέσχον Dorv.

1386. (1373.) *ἥκω* 2. B. Dorv. *σοι φέρον ἄρτον* Dorv.

1387. *κακκᾶν* B. *κακάν* 2. et 1392. — *φράσας* B. *θύραζε λαβὼν* Dorv. [John Seager in the classic. Iournal N. IV. p. 708. ita interpungit: *κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβών, θύραζε ἐξέφερον ἄν.*]

1389. *καὶ* om. A. (B.) 2. sed *καὶ κράζοντα* gl. *αἰ*

κεκραγῶθ' Dorv.

1391. *ἔξω 'ξενεγκεῖν* A. (B.) *μ'* ante *ὦ* addit 2. et om. versu seq. Cum Kustero consentit Dorv.

1394. *πηδᾷν*] Suid. ed. ms. *λέξοι* 2.

1397-8. sic Suid. ed. ms. *ἐρέβινθος.*

1398. (1386.) Athen. p. 236. C. Demosth. *παραπρ.* p. 352, 21. Reisk. 205, 64. Par. [Valde rarum pleonasmum, *ἀλλ' οὐδέ*, non alibi in Demosthene inveni, nisi Prooem. p. 773, 160. (1455, 18.) *τῶν μὲν ἡμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ μικρότατον φροντίζουσι.* Lucian. Asin. 51. T. II. p. 619, 49. *καὶ γὰρ ἐξ ὅτου ἐγεγόνειν ὄνος, συνουσίας ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ὄνοις συνήθους ἔτυχον ἁψαμένος, οὐδὲ γυναικὶ ἐχρησάμην ὄνῳ.* Athenaeus XIV. p. 661. E. *οὐχ ἁρμόττειν φασὶ τὴν μαγειρικὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων.* Aliena sunt loca Act. Apost. XIX. 2. Diog. Laert. I. 56. Achaei Athen. X. p. 427. C. Luciani De Hist. Scrib. 55. T. II. p. 44, 101. Asin. 6. T. II. p. 574, 54. ubi

ad Courierii mentem proxime, *Luciade*, p. 187. malim, *αὐτοῦ μοι παρεθρείσεις, θεραπεύσαι δέ σε οὐδεὶς ἂν, ἀλλ᾽ οὐδὲ θεὸς, ἰατρὸς, ἀλλ᾽ ἢ κατακαύσασά σε μόνη ἐγώ. Dobree in Addendis.*]

1399. *καινῶν λόγων* A. (B.) *ἐπῶν* 2. (*λόγων* gl.) *ἐπῶν* Dorv. *ὦ* om. B. *Vide ad Med.* 1314.

1400. *δόξεις δ. λ.* 2. *δόξῃς* Dorv.

1403. *μόνῃ τὸν νοῦν*] sic MSS. certe 2. A. B. *ἐγὼ μὲν ὅτε γὰρ ἱππικῇ μόνῃ τὸν νοῦν* Dorv.

1405. *νῦν δ᾽* 2.

1409. *ἵππων* A. 2. Dorv.

1411. *ἐρήσομαί σε τ.* A. (B.) 2. Dorv. *παῖδ᾽ ὄντα μ᾽ ἔ.* A. B.

1412. *ἔγωγ᾽ εὐ.* 2. B. *τε* om. Dorv.

1413. *ἔστ᾽* Dorv.

1414. *ἐπειδήπερ τοῦτ᾽ ἔστ᾽ εὐνοεῖν*] Lege *τόδ᾽ ἐστὶν εὐνοεῖν. ἐπ. γε τ.* 2. *ἐστὶν* A. (B.) non 2. Cum Kustero Dorv. *Vide ad Hecub.* 1161. *p.* 76.

1416. *ἐλ. ἔφυν κἀγώ* 2. *γε* om. Dorv.

1417. (1405.) *κλάουσι* A. (B.) 2. et *κλάειν*. Tum *στρ. ὁτιὴ τὶ δὴ* Dorv. et 1418. *γε* pro *σύ*.

1419. *δ᾽ ἀντ.* 2. B.

1420. *νεωτέρους* A. (B.) 2. *τι* om. 2. *εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας, ἢ τοὺς νέους κλάειν*, Dorv.

1421. *ὅσονπερ* "sed dubitans" Dorv.

1423. *τοῦτον* om. 2.

1429. *σκ. τοίνυν τ.* 2. *ταυτὶ* om. Dorv. *Vide Praef. Hec. p.* XLV-XLVI. *Opusc. p.* 195.

1430. *διαφέρουσιν οὐδὲν* B. *ἀμύνατε· καίτοι τὶ διαφέρουσ᾽ οὐδὲν* Dorv.

1431. *πλὴν γ᾽ ὅτι* 2. Dorv.

1433. *καὶ* ante *τὴν κ.* om. 2. *ξύλῳ* A. (B.) *καθίζεις* A. (B.) non 2.

1434. (1422.) *σωκράτη* B. — 1436. *ἐπειδὴ σ.* B.

1438. *τεθνήξεις* Dawes. Misc. Crit. p. 93. *τεθνήξῃ* Suid. ed. ms. *ἐγχ.*

1439. *μὲν* om. A. (B.) non 2.

1441. *κλάειν* A. (B.) 2. *ἐστιν* 2. B. *δίκαιον* B.

1443. *ἴσως οὐκ ἀχθεσθήση* Dorv. et 1444. cum Kustero.

1444. *πῶς νῦν δίδ. γὰρ εἴ τι μ'* 2. *τί μ'* (*δὴ* om.) A. (B.) *ἐπωφελήσεις*] *ἐπ* om. A. (B.) 2. *ο* B. *i. e. ὠφελήσοις ut puto.*

1445. *δῆτα* om. A. (B.)

1447. *Τί δῆτ' ἦν ἔχων*] *τί δ' ἦν* ed. Kuster. ex Ald. *τί δ' ἦν τὸν ἥττω γωγ' ἔχων* Dawes. Misc. Crit. p. 189. *δ'*] *δῆτα* A. non 2. *δῆτ'* B. *ἔχω* 2.

1448. *σε ν. λόγον* (et *λέγων* om.) 2.

1449. (1437.) Strepsiadi dat 2. et interrogat, tum 1450. *Φει. τί δ' ἄλλο γ'. Στρ. ἦν—*

1450—1452. *τουτὶ —— σεαυ-τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον Μετὰ Σωκράτους* Dawes. Misc. Crit. p. 189.

1451. *σαυτὸν* B. *σε* om. tum dat *εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν* Dorv.

1454. *δ' ὑμᾶς* sic 2. non A. B. *ἐγὼ* om. 2.

1455. *πράγματα* om. 2.

1456. (1444.) *σὺ σαυτῷ* B. *σὺ* om. Dorv. — 1457. *εἰς* 2. B.

1458. *ταῦτ' οὔ μ. τ. ἠγορεύεται* 2. *ταῦτα γ' οὔ μοι τοτ'* Dorv.

1459. *ἄγρ. ἐπ. καὶ σκαιὸν* (om. *καὶ γ.*) 2.

1460. *ποοῦμεν* A. (B.) *ὅτ' ἄν τινα*] *ἄν τιν' οὖν* A. (B.) 2. Vide supra 244. *ubi ὅντιν' ἄν in versus fine, quomodo et* 1460. *citat Porsonus ad Hec.* 1167.

1462. *ἕως ἂν αὖ.* A. (B.) 2. *εἰς* B.

1463. *ἄν* om. A. (B.) non 2.

1464. *δίκαι* pro *δίκαια* 2. *ὦμοι* hic et 1475. Dorv.

1465. *τὰ πράγμαθ'* A. (B.)

1467. *καὶ τὸν σ.* 2. *σωκράτην* 2. B. *τὸν σωκράτην* Dorv.

1468. (1456.) *μετ' ἐμοῦ ἐλθὼν* A. (B.) *ἔλθ' οἴκαδ' ἤγουν ἐλθὼν οἴ* 2. *μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ'* Dorv.

1470. *Ζεὺς πατρῷος* Plutarch. II. p. 1065. E. Apol-

Iodor. II. 8. 4. *Vide ad Med.* 1514. [Vid. Hermann. ad Sophocl. Trachin. p. 63. *Dindorf.*]

1472. (1460.) *οὐκ ἄν ἔστ'* Toup. in Suid. II. p. 196. *οὐκ ἔστιγ' ἐπεὶ* Dorv. *ἔστιν ἐπεὶ* A. (B.) *ἔστι γ' ἐ.* 2. *Οὐκ ἔτ' ἔστ' Porsonus Adverss. p.* 225. *Vide etiam ad Toup. p.* 462. *Alibi notaverat;* Homer. Odyss. *Λ.* 392. *Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἧς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς Οἵη περ πάρος ἔσκεν.* Quid istud *τι* sibi vult? Lege ne litera quidem mutata, *Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ Ἔτ' ἦν ἧς ἔμπεδος οὐδ' Ἔτι κίκυς, Οἵη περ πάρος ἔσκεν.* Confer acutissimum Toupium in Suid. I. p. 141. Obiter emenda Eurip. Hel. 5 8. *Λυκῶν δ' Ἐθ' ἡμῖν ἔσχατον.* cf. Aristoph. Nub. 1473. [*lege* 1472.] Toup. in Suid. II. p. 196. *Dextre Porsonus, sed legendum e Ravennate, οὐκ ἔστ', οὔκ· ἐπεὶ— De οὔ repetito vide Mus. Crit. Cantab. Part.* IV. *p.* 473.

1474. (1462.) *Ἀλλ' ἐγὼ τότ' ᾠόμην Δία τ.* Kuster. Bentlei. *ᾤμην* 2.

1475. *τὸν δῖνον*] *τὸν* gl. sup. 2. *ὦμοι* B. *οἴμοι* Suid. ms. et post *δ.* *χρυσὸς* [*sic Porsonus, i. e. ut puto, Suidae ms. post δεῖλαιος addit χρυσός. Quod unde provenire potuerit, discant tirones ex Bastii append. ad Gregor. Corinth. p.* 847.] *χυτρεοῦν*] sic Suid. ed. ms. *in voce.* *χυτρεοῦν τ'* 2. *ὅτι καὶ σὲ χυτρεοῦν* *ἡγησάμην* Dorv. *ἐνόμιζον* ms. [*Suidae v. χυτ.*]

1476. *Vide ad Med. p.* 53.

1479. *ἐξέβαλλον* A. B. *Σωκράτην* 2. B. Dorv.

1480. (1468.) *ἆρ' ὦ* Dorv. — 1481. *μὴ δ'* sine *μ'* Dorv.

1485. (1471.) *αὐτὸς* A. (B.)

1486. *ἐμπιμπράναι* a m. pr. B.

1488. *ἔξελθε* om. A. 2. B.

1489. *ἀναβὰς* pro *ἐπαν.* A. B. non 2.

1490. *αὐτῶν ἐμβάλοις* 2. et 1490, 1. transponit per *βα* in m. *ἐμβάλλοις* A. B. [Nempe *ἕως ἂν — — τὸ τέγος* in textu habet 2. cum ed. 1532. *Dobree in Addendis.*]

1493. αὐτοὺς 2.

1494. Lege κεἰ σφόδρ' εἶσ' ex Schol. 1454. κεἰ A. κεἰ B. σφόδρα γ' 2. κἂν σφόδρ' εἰσ' Dorv.

1497. (1485.) ποῶ A. (B.) ἄλλο γ' ἦν Dorv.

1498. Suid. διαλεπτολογοῦμαι.

1501. γὰρ om. Suid. ms. ν. σμινύην ubi γὰρ om. etiam Med.

1502. ἦν ἐὰν Suid. ms.

1507-9. *Edd. vett.* Στρ. τί γὰρ——
Χαι. ἐγὼ δὲ——
Στρ. καὶ τῆς σ.—

Duo priores versus transponit 2. et in tertio om. Στρ. i. e. cum Kustero et Bruńckio dialogum constituit.

1508. μαθόνθ' ὑβρίζετον ε. τ. θ. A. (B.) 2. γρ. τί γὰρ παθόντες ὑβρίζετε εἰς τοὺς θεοὺς 2. παθόντες μαθόνθ' Dorv. et γ' om.

1509. (1497.) ἐσκοπεῖτε τὰς ἕδρας A. (B.)

COLLATIO NUBIUM.

Argum. init. *Μέλητος* 1. 2. 3. 4.

3. *ἀπέραντον* sex mss.

5. Sch. in 5. *ῥέγκουσι.*— *ἔστι δὲ ἀττικόν. ἐπεὶ καὶ ῥέγχουσι γρ. τὸ δὲ ῥέγκουσιν ἀπὸ τῶν ἰώνων λέγουσι λαβόντες, οἵτινες ἀεὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ τρέπουσι,* etc.

7. *ἔξ. μοι κολ.* 4.

19. *γραμματεῖον* 2. (*ῐ* corr.) *ἵνα γνῶ* 3. 5. hic cum gl. *νοήσω.*

23. *συνῆχ' ὅτ'* sex. sed *συνῆχ'* in 2. correctoris; in 3. in fine v. 22. ponitur, et ex em. ut suspicor, sed proculdubio m. pr. *καππατίαν* 3. *κοπα-* corrector 2.

24. *ἐκόπην* 3.

26. *τοῦτο* secundum om. 5. 6.

29. *πολλοὺς* om. 1. 5. Ita 6. *ἐμὲ μὲν σὺ τὸν πρ' αὐτοῦ πολλοὺς δρ. ἐ.*

30. *ἔβη* 3. 5. *ἔβα* 6. *με* om. 3.

32. *ἐξαλύσας* 1. 5.

33. *μέλε'* sex. *ἐξήληκας* (sed *ηκ* ex em.) 5.

35. *-σασθαι* omnes ut puto, nisi quod in 6. vix decernas inter *α* et *ε.*

37. *δήμ. τις* 1. 2. *τις δήμ.* 3. 4. 6. *δ. μέν τις δήμ.* 5.

39. *τὰ δὲ* om. 5. *δ'* om. 6.

40. *ἐς* 1.

42. *μ' ἐπ. γῆμαι* 1. *μ' ἐπ.* sine *γῆμ'* (sed agnoscit gl.) 3.

47. *-δὴν* 1. 4. 6. *-δῆν* 3. utrumque accent. 2. a m. pr.

52. *κωλιάδος* 1. 2. 3. 5. 6. *κωλϊ.* primo 4.

54. *δεικνὺς θοιμ. τοδὶ* 1.

55. *ἔφασκον* 2. m. pr. Corrector, *γρ. εὕρισκον.* Gl. *ἔλεγον* in 4. 6.

57. *τί γάρ μοι* om. 3.
58. *ἔλθ'* 1. 2. 3. 4. *ἴθ'* 5. *δὴ* 1. 2. 3. 4. 6. *δῆτα* 5.
60. *οὑτοσὶν* hic et alibi 1. 5.
61. *τἀγαθῇ* (vel *τ' ἀ.*) 6. et primo 3. 4.
62. *δὴ ταῦτ'* 1. 2. et primo 4. ut videtur, cum gl. *μετὰ*, sed nunc *δὴ ντεῦθεν* quam proxime; forsan ab alia m. *δὴ 'ντεῦθεν* 3. ab initio.
68. *ἐκορύζετο* 1.
69. *ἐλαύνεις* 5.
71. *φελέως* 3. 6.
72. *ἐνημμένος* 2. 3. 5. 6.
73. *ἐπίθετο* 3. et primo 5. sed statim mut. Mox 77. *πίσω* 3.
74. *ὕπερον* 1. et ex em. corr. 2. ubi gl. *γυμνότητα*.
75. *οὖν* om. 3. 6.
76. Supra *μίαν* supr. *μόλις* in 3. a recentiore proculdubio.
77. *ἀποίσω* (sic) 1.
78. *βούλ. αὖ.* 4.
79. *αὐτὸν ἤδ.* 5. *ἀνεγείρ.* 3.
88. *ἔκτρεψον* 1.
89. *ἃ ἂν ἐγώ σε* 1. *σε* postea del. sed forsan ab alio. *σ' ἐγὼ* 3. 4. 6.
91. *νῦν ἀ.* 3. 5.
92. *θυρίδιον* 4. 6. *τουτὶ* 6.
93. *ἐστὶν ἐτ. τοῦτ'* 4.
99. *καὶ* ante *δίκ.* om. 4.
100. *δὲ* om. 5.
103. *-δέτους* 3. *-δύτους* 4. 5. 6.
104. *καὶ* om. 1.
107. *σχάσας* 1. *τὴν* in text. om. et pro gl. habet 6.
110. *ἀνδρῶν* 5.
112. Personas posthac om. supplem. 1. Schol. 3. *ψεύδεται κἀνταῦθα ὁ κωμικὸς λέγων παρὰ σωκράτει εἶναι τὸν ἄδικον λόγον. οὐ γὰρ σωκράτης ἀλλὰ πρωταγόρας ὁ αὐδηρήτης* (sic) *ἐφεῦρε αὐτὸν καὶ ἐδίδασκεν*:—
114. *τούτοιν — ἥττονα* primo om. sed repos. m. pr. 3. (*ἥττονα* 3. 4. 5. et a corr. 2.)
115. *τἀδικώτερα* solus 5.
119. *πειθοίμην* 2. 4.
121. *δήμητραν* 1. 3. et primo 5. et corr. 2. *ἐμῶν γ'* 6.
122. *σαμφ.* 1. *σαπφ.* 3. 4. 5. 6. *σαμφόρας* 2. (*επ* correctoris).
126. *κατακείσομαι* gl. 5.
130. *σκινδαλάμους* quinque mss. In 3. *σκαδαλάμους* (sic) text. sed *σκινδαλάμους* schol. In 2. *δάλμους* (sic) supr. corrector. Scholion, *σκινδαλμὸς — τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων δασύνεται* (voluit *βαρύνεται*.)
131. *ἰτέον* 1. 5. *ταὖτ'* 2.

στραγκ. 6. et gl. καὶ συσφίγγομαι.
133. βάλ' 1.
134. κικύνοθεν 1. 3. 4. 6. et 2. in linea, sed alterum ν sup. a m. pr.
138. ἥκω 1.
139. τοὐξυμ. 6.
140. μαθηταῖς σοι λ. 6.
143. ν. δέ σε ταῦτα 1. 2. ν. σε δὲ χρὴ ταῦτα (sic) 3. ν. δὲ χ. τ. 5. ν. δὲ τ. χ. 6.
145. ἄλοιτο 1. 5.
147. ἀφήλατο 1. 3. 5. 6. λλ 2.
148. τοῦτο διεμέτρησε 5. In 2. supr. διεμετ. quasi gl.
149. γὰρ post κηρὸν insert. ex em. m. pr. 5.
150. ἀνέβαψεν primo 1.
151. ψυχείση 3.
152. ἀναμέτρει (sic) 3.
157. ἔχει 1. 5. et a correctore 2. a m. pr. 4. ἔχειν 6. et gl. κεκτῆσθαι.
158. κατὰ στ. 1. 2. 3. (sed sch. 3. agn. τὸ) κατ' ὀυρρ. 5.
161. διαλέπτου sex mss. sed -οῦ primo 2. proculdubio, i. e. διὰ λεπτοῦ ut e Dorv. legendum.
166. τρισμακάριοι primo 4. plane 6.
176. εἶεν om. 1.
178. ὡς atramento script. in 5. supra διαβ. quasi gl. et supra ὡς, πε-ρίγραν rubr.
179. θοιμάτιον servant sex mss.
181. ἄνοιγ' semel 1. 2. 6. sed in 2. altera vice suprasc. a m. pr.
182. σωκράτην quinque minimum mss.
189. τοῦτο γε φ. 1. 2. et ita proculdubio 5. 6. etsi non diserte notavi. τοῦτ' ἔτι φ. 3. τοῦτο φ. 4.
190. οὗτοι ut inter εἰσὶ et μεγ. reponendum suprasc. a correctore in 2.
192. οὗτοί γ' 3. 5.
195. Supra ἐπιτύχῃ scr. rub. περι 2. m. pr. sed pro gl.
198. αὐτοῦ pro αὐτοῖσι et gl. ἐνταῦθα 5.
199. πολὺν om. 3. γ' om. 1. 3. 5.

ρον

203. πότερα 2. (ρον corr.)
206. σοι om. 6. π. ἐστὶ πά. 5.
207. σὺ τί 3.
210. κικυνεῖς quinque certe mss.
212. ἥδ' ἢ 3. 5. ἡδ' ἢ 4. Gl. 5. αὕτη ἐστὶν ἥτις.
215. ὑμῶν 5. 6. πάνυ sex mss.
216. ἀπ. ἀφ' ἡ. 5. Gl. ἀπάξαι.
217. οἰμώζ. 4. primo.
218. ἐπὶ sine ὁ 4. ὅπὶ 6.

219. ὦ σώκ. sex.
222. ὦ σώκρατες lin. rub. transversa damn. 3.
226. ταρῦ 4. 5.
227. τῆς punctis damn. a corr. 2.
237. με διδάξης 1. 3. 4. 5. et primo 6. sed hic statim fecit μ' ἐκ. quod 2. ab initio. εἵνεκ' 5.
239. τε καὶ δ. 2.
247-8. ὄμνυτε | ἦ σ. 3. 5. ησιδάρ. 2. (η m. pr. pro v. l. vel emend.)
250. καὶ νὴ δ. 6.
256. με om. 4. 256-92. ex alius supplemento habet 3. θύσητε 1. 5.
257. ταῦτα πάντα 3. 4. 5.
261. -πατώ. 1. 5. -πατό. 3.
264. λαμπρότατός τ' α. σ. τε νεφ. θ. β. 6.
266. μήπωγε pro μήπω 1. 4. 6. μήπω 2. m. pr. sed γε supr. a corr. -αχθῶ primo 4. 6. nunc εχθῶ 4. αχῶ 6.
269. χιονοβλήτησι 5.
270. ἵστατ' ἐν ν. 4.
271. χρυσέοις — προχοαῖσιν 1. χρυσέοις — πρόχουσιν 2. 4. (in quo alius γρ. προχόησιν) χρυσέαις — προχόοις 3. χρυσέοις — προχόοις sed ex em. utrumque 5. πρόχουσιν vel potius πρόχοισιν primo 6. nunc προχόοις ex em. alius.
273. ἱερεῖσι φανεῖσαι et gl. ὑπηρέταις 3. φανεῖσαι etiam 5. τοῖς θεοῖσι χ. 6.
274-8. Numeralia singulis vocibus suprasc. 4. βαςζδγε θη ad constructionem scil. indicandam.
276. Sch. in 2. et 3. damnans lectionem εὐάγητον ἀφεῖσαι.
277. βαρυηχ. 5. 5.
281. καρπούς ἀρδομένην ἰ. η 3. -μέναν (η corrector) 2. τ' et θ' utrumque habent 1. 2. 6. certe.
285. ἀκάμαντον 2. (ν scil. insert. a corr.)
286. -αισιν ἐν 1. 2. -οισιν ἐν 4. 6. -αις ἐν 5. In 6. repetuntur 275-89. ita; ὦ μέγα σ. ν. ἀρθῶμεν — ὄμματι γαῖαν, tum 290. Ibi -αισιν.
287. ὄμβριμον νέφος 5. Gl. τὸ ὑδατῶδες.
288. ἀθανάταις 2. (οις corr.) ὀψόμεθα 3. καλέσαντος
290. μου δη¹. Ita 5. (ista supr. rubr.)
292-3. βούλομαι | πρὸς τ. β. ἀντ. 5.
294. νῦν ἤδη 3. κεἰ θέμις ἐστι χ. pro versu 4. Ita 6. κεἰ θ. ἐστὶ χ. νυνί γ' ἤδη κεἰ μὴ θ.
295. τραγοδ. 5. 5. t. et sch. uterque.

296. *τοι* 6.
299. *ἐς χθ.* 3. 4. 5. *γαῖαν γῆν* 4. 6. *γαν* 2. *γῆν* correctoris.
305. *ὑψηρ.* 1. 3. 4. 5. 6. *ὑψιρ.* 2.
309. *-παῖς* 3.
316. *ἡμὶν* 2. m. pr. *ἶν* corr. *ἰ*
317. *τερατείαν* (*ἰ* corr.) 2. Versus om. in 6. a m. pr.
320. *μίξασ'* 4. In 6. *γνώμην νύξασ'* ex alius emend. et a m. pr. supr. *καὶ Γμίξασα* (sic) Istud *Γ* natum videtur e *γρ.* signo v. lectionis.
321. *εἴπως* m. pr. 2. versum a corr. in *εἴπερ. σαφῶς* pro *φανερῶς* 5.
322. *φέρε* pro *βλέπε* 6. *βλέψαι* primo 4. *τὴν πάρνηθον* 5. *τὴν* omnes ut puto; certe quinque.
325. *ἡσυχα ταύτας* 1. 2. 4. 6. (hic cum gl. *καὶ ἡσύχως*) *ἡσύχως αὐτὰς* 3. 5. et suprasc. a corr. in 2.
325. *παρὰ* sex mss. *νυνὶ μόλις ὁρῶ* 1. 2. 4. 5. 6. (*νυνὶ* 4. ex em. m. pr.) *νυνὶ μόλις ἀθρῶ* 3. *ἀθρῶ* supr. in 4. ab al. m. Gl. *αὐτὰς* 5.
326. *νυνί γε τοι* 1. *νῦν δέ τοι* 6. *λημμᾶς* corr. 2. *λυμᾶς* 5. 6. *κολοκύνταις* quinque mss. In 6. non liquet. Gl. 2. *ὁμοίας*. Schol. m. pr. *οἱ--λέγοντες εἰ μὴ λημᾶς καὶ λήμας ἔχεις ὁμοίως*(sic) *κολοκύνταις, λημῶσι τὰς τοῦ νοῦ κόρας* etc.
328. *θεοὺς* 1. 2. *ἀς* supr. a corr. in 2. *ἤδης* 5.
329. *καπνὸν* 5. solus.
330. *μὰ δί' ἀλλ' ἴσθ' ὅτιὴ* 5. (et gl. *γίνωσκε ὅτι*) *μὰ δί' οἶσθ' ὅτι* 6.
334. *ὑγρὰν νεφέλαν* 1. solus, ut opinor, *στρεπταίγλαν* (vel *τέγ*) omnes ut puto. Sed sch. 2. *στρεπταιγλᾶν*, et pro genitivo habet; tum *εἰ δὲ στρεπταίγλαν γράψεις, οὕτω γὰρ ἐν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων εὕρηται*, etc. In 2. 6. suprasc. *ῶν* bis, *ὴν* semel.
335. *ἑκατονταπ.* omnes.
337. *ἀντ' αὐτῆς* 1. 2.
338. *ὀρνίθεια κιχηλᾶν* primo habuit 2. nunc *η* del. *ὀρνίθεια κεχηαι*
λᾶν 3. (*αι* supr. quasi emend.) *ὀρνίθεια κιχλῶν* 4. *κεστρῶν τ. μεγάλων τ' ἀγαθῶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχλᾶν* 5. Omnia ut vulgo 6. In 2. *ων* ter hic suprasc. et bis 337. In 6. *ῶν* quater hic, bis 337.

339. λ. νῦν δή μοι 3. in t. at δὴ νῦν in sch. Ita 5. λ. δὴ νῦν μοι τί παθοῦσ' αὗται γ' εἴπερ.
342. οἶδ' ἀκριβῶς 2. ex em. correctoris, et gl. σαφῶς, φανερῶς. δ' οὖν 1. 6. Primo -σιν οὖν 2. sed -σι δ' οὖν factum eadem manu. γοῦν 3. 4. 5.
343. δέ γε 4. 5. 6. Sine γε 1. 2. 3.
344. ἀπ. με νῦν 6. λέγε ταχ. 1. 2. 3. 6. (in 2. νῦν supr. a corr. pro em.) λέγε νῦν sine ταχέως 4. σ' habent omnes.
346. ἢ ἐρίφω ἢ παρδ. 4.
347. ὅτι βούλονται solus 3. χ' ὅταν 5. ὅτι ἂν βούλωνται (vel -ονται) κἄτ' ἦν ceteri.
349. εἴκασιν 3. ἑαυτὰς corr. 2. αὐτὰς 5. 6.
351. αὐτῶν 3. λύκοις 2.
352. ταῦτ' ἄρα ταῦτα κλ. 1. 2. ταῦτ' ἄρα καὶ κλ. 3. 5. ταῦτ' ἄρα ταῦτα καὶ κλ. 4. 6. Schol 5. "Cleonymum ut δειλὸν ridet quoque Cratinus."
354. κλεισθένην sex.
355. τοίνυν ὦ 1. 3. 4. 5. τοίνυν γ' ὦ 2. 6.
356. φωνὴν κἀμοίγ' 5.
357. παλαιογ. 1. 3. et 2. primo, sed o nunc erasum. παλαιγ. 4. 5. 6.
358. σύ τ' ὦ 5.
359. -σαιμεν 1. 3. 5. 6. -σωμεν 2.
361. βρενθύει γ' primo 2. ut videtur. Particulam om. 3. παραβάλλεις 1. 4. 5. Ultima in παραβάλλη ex em. correctoris 2.
υ
362. -δητος 5. -ωποῖς 3.
363. Pro σεμνὸν, σοφὸν 3. τερπνὸν 5. Contra καὶ σεμνὸν om. 2. m. pr. repos. corr.
364. μόναι γ' ε. 5. πάντ' om. 3. Contra 4. om. ἐστι, habet πάντα. τὰ δ' ἄλλ' ἔστι 5. (Ita notavi. Ergo et iste om. πάντ'? Habet Leidensis apud Tittmann. p. 120.) [In Collatione lege, τὰ δ' ἄλλ' ἐστὶ πάντα φλύαρος 5. *Dobree in Addendis.*] τὰ δ' ἄ. π. 6.
365. οὐ om. 3.
366. οὐκ ἐστι 4. τί σὺ λ. 5.
367. τοῦτο 5. ἀπόφυναι 6.
368. σ' ἐγὼ ση. quinque; δ' ἐγώ σε ση. 6. τοῦτο 5.
369. πώ om. 4.
370. αἰ. ὕ. αὐτὸν sine οὔσης 1. 3. αἰ. οὔσης ὕ. αὐτὸν 4. 5. 6. Ita 2.
ἐν καιρῷ εὐδίας
οὔσης
αἰθρίας ὕ. αὐ. (ista sup. a corr.) Schol. 5. ὅπου ἂν αὐτὸν ὗε-

τὸς καταλάβοι αἰθρίας οὔσης (in Mysceli scil. historia, esti id non annotavi.) [En ipsum scholion ms. 5. quod subministravit G. Burgesius; καίτοι χρῆν αἰθρίας οὔσης: εἰ τὸ ὕειν, φησὶν, ἔργον ἦν τοῦ Διός, ἔδει αὐτὸν ὕειν, μηδαμῶς τῶν νεφελῶν φαινομένων. ἴσως δὲ δοκεῖ τὸ λεχθὲν ἔχεσθαι τῆς κατὰ Μύσκελον ἱστορίας. ὁ Μύσκελος γὰρ χρησμὸν δεξάμενος, κτίσαι πόλιν ὅπου ἂν αὐτὸν ὑετὸς καταλάβοι αἰθρίας οὔσης, ᾤετο μηδέποτε ἂν κτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. παραγενόμενος δὲ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ μηχανώμενος (lege ἀμηχανῶν) περὶ τὴν κτίσην(sic)τῆς πόλεως, παρακαθίσασαν τὴν παλλακίδα (supple ἰδὼν) δακρύουσαν καὶ ὀδυρομένην, καὶ τέλος ὑπολαβὼν τὸν χρησμὸν εἰληφέναι, ἔκτισε τὴν πόλιν. *Dobree in Addendis.*]

371. τοῦτο 1. 2. 3. 4. τούτῳ γε τοι τῶν (sic) νυνὶ λ. εὖ προσέφησας 5. τοῦτο in τούτω vel potius τούτω in τοῦτο mut. a m. pr. 6. qui προσέφησας, ut et 4. primo. Gl. 6. καὶ εἶπας.
372. ὡς ἀληθῶς 4.
373. τοῦθ' ὃ 3. 4. 5. qui omnes ὅπερ gl.
374. κυλινδούμεναι 3. 4. 5. 6. Gl. κυλιόμεναι 2. 3.
376. κἄτα κ. 5. 6.
379. αἰθέριος 5. sed forsan casu. Sch. 2. "δῖνος nunc dictum κουρελόν."
381. οὐδέπω sex.
383. ἐμ. ἀλλήλαις solus 5.
385. ζωμοῦ ποτὲ παν. 5. ἐμπληθεὶς 4.
386. αὐτὴν ἐξ. 5.
389. ἀ. πρ. παπᾷξ κἄ. ἐ. παπᾷξ παπαπαπᾷξ 1. ἀ. πρ. παππᾷξ κἄ. ἐ. παππᾷξ παπαπαππᾷξ 2. 3. ἀ. πρ. παππᾷξ κἄ. ἐπάγη παπαππᾷξ παπᾷξ 4. ἀ. πρ. παπᾷξ κἄ. ἐ. παπαπαπᾷξ 5. ἀ. πρότερον παπᾷξ κἄ. ἐ. παπᾷξ παπαπᾷξ 6. et post πρότερον, alterum παπᾷξ addidit recentior.
390. παπαπαπᾷξ 1. 3. 5. 6.
391. γ' om. 1. 3. 5. τοινουν τουὶ 1. τυνν. 2. (οι corr.)
392. τὸν pro τόνδ' 5. μεγάλα 1. 2.
393. non 394. Στρ. praef. in 3. 4. 5. sed in 4. et 5. postea repos. ante 394. οὖν pro ἄρα 3. ἀλλήλων 1. 5.
394. αὖ sex mss.

395. *περιφλέγει* 5. et ex em. correctoris 2. recentioris 4. In 6. suprasc. ab alia m. pro gl. ut videtur.
396. *γὰρ δήπου* 6.
397. *καὶ βεκ.* add. al. m. 6.
398. *βάλλοι* 4. *δῆτ'* solus om. 3.
399. *σφόδρα* om. a m. pr. 2. *γ'* om. 4. Ita 3. *σφόδρ' εἶσ' ἐπιορκεῖ* (sed primo *-ίορκοι*) tum 400-1. postea add. a m. pr. ubi *αὐτοῦ νεὸν — ἀθηνῶν — τιμπαθὼν* (sic, mero errore, ut puto, qualis est *παμφλαγόνα* 581. in eodem codice.)
400. *τῶν α. γενεῶν* 1. *ἄκρον τῶν ἀθηναίων* 6. (*-αίων* quinque).
401. *μαθὼν* 2. *δ' ἥ δ. ἐ.* 6. ex em. ut videtur, sed m. pr.
402. *εὖ λ.* sex.
403. *ταύτας* (vel *ταῦτας*) et *ξηρὸς* sex. *κατακλησθῆ* 2. *-ησθῆ* in *-εισθῆ* mut. vel contra 4.
404. *φυσᾶ* 1. 2. et 6. ut videtur, sed mox 409. *σσ* 1. 2. 6. *σ* ibi 3. qui hic *ἔνδοθεν — ῥήξας* primo omiserat, sed mox reposuit.
407. *τούτο* (sic) 1.
408. *ξυγγ.* 5. *συγγενοῦσιν* primo 2. *ἔσχων* ex em. m. pr. 1. *ἔσχον* 5.
410. *μου* om. 4. post *τῷ φθ.* Contra *μου τὸ πρ.* 5.
411. *ἐπ. σορ.* solus 3.
412. *ἀθ. τε καὶ ἄλλοις ἔλ.* 4. (*ἄλλοις* ex em. m. pr.) Gl. *ἄλλοις* 5. in quo *ὡς εὐδ.—μνήμων* post addita a m. pr.
414. *κάμνῃς* 4. 6. *μήθ'* quinque.
415. *μήτε γε ῥ.* 1. 2. 4. 6. *μήτ' οὖν ῥ.* 5. *μήτε ῥιγῶν* 3. *μήτ' ἀρ.* (vel *μήτε*) sex.
416. *ἀ. καὶ τῶν ἄλ. γ. ἀν.* 4.
417. *κρεῖττον* gl. supra *βέλτιστον* in 6. sed et 429. supra *ἄριστον.*
418. *γλώσσῃ* 5.
419. *δυσκολοκύντου* 6. (*ν* puncto damn. sed ab alio, ut credo.) *τε* om. 4.
420. *τρισιβ.* 1. *θρυμβε.* omnes. (2. ex em. correctoris, pro *θυμβρε.* manus primae. *θρύμβ' ἐ.* divisim 5. Primo *θρυμβρ.* 4.)
421. *ἕνεκα* sex mss.
422. *οὐ—ἤδη* 1. 4. 6. *δὴ τ' οὖν — ἤδη* (sic) 2. *οὐ —εἶναι* 3. 5. *ἀλλ' ὅτι* et *οὐδένα* omnes. *Χορ.* praef. versui 6.
423. *τρ. ταῦτα* 3. *ταυτὶ τρ.* 4. *τουτὶ τὸ χ.—ταυτὶ τρ.* 6.

Pro 424. ita 5. *οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς ἀπ' αὐτῶν οὐδενί.* et supra *αὐτῶν* gl. *τῶν ἄλλων θεῶν.*

425. In 5. *ἂν* postea insertum ante *ἐπιθείην* cujus ultima ex em. *-νειν* 6. a m. pr. (et 4. sed *ει* mut. in *η*, vel contra).

428. *γ'* om. 5. Versum ita 5. *δ. τοίνυν ὑμῶν ὦ δεσ. τ. π. σμικρόν.*

429. *λ. εἶ.* sine *με* 4.

430. *γ'* ante *ἀπὸ* om. 3. 5.

431. *μεγάλας* om. sex.

432. *λέγε* 4. (sine *γε* sex) *μεγάλας γν.* 5.

434. *γ'* om. 3. 5. *ἰμείρη* 1. 3.

435. Solus 2. *προπόλοισιν.* Ceteri *προσπ.* vel *πρὸς* $\overline{o}$ *π.* (*πρπόλοισ* 5.) sed 6. ex em. alius.

436. *με* om. 1.

437. *κοπα.* 1. 2. 3. et forsan alii. *τὸν* om. 2.

438. *ἀτεχνῶς* habent sex mss. *βούλοινται* (sic) *αι* 2. *βούλοιντο.* 6. (*αι* alius). *ου*

441. *αὐχμοῦν* 3. 6. *ῥιγᾶν* (sic) 6. *δέρειν* omnes, certe 1. 2. 3. 4.

443. *τοῖς τ' ἀνθρώποις* (vel *-οισιν*) *εἶ.* omnes.

445. *-λλητὴς* accent. in ultima 2. nescio an alii.

446. *εὕρησ.* 2. 4.

447. *κρόταλος* 4. *κύρβης, κρόταλος, κ. τρύμμη* 5. qui et *μάσθης.*

449. *κέντρον* 1.

450. *ματτϊολοιχὸς* 5. (ex em. quidem *ι*, sed puncta ut videtur ab initio; ut fuerit *ματτϋολοιχὸς*, prout emendat Bentleius.)

451. *καλοῦσ'* 3. *λέγουσ'* 5.

453. *κἢν βούλωνται* 1.

454. *ἐξ ἐμοῦ* 5. 6. et ex em. correctoris 2.

455. *τοῖσι σοφισταῖς* 5.

456. *λῆμμα* corr. 2. *τῶδε γ'* 3.

465. *ταῦτ' ἄρ'* 3.

Post 470. desinit supplementum 1.

471. *λόγον* solus 2. (*ους* sup. a corr.)

475. *-ευομένους* 5.

481. *δαὶ* 3. 5. 6. (sed in 3. *ε* statim sup.) *τοιχομ.* 6.

483. *δύω* 3. 6. *τὸν* om. 6.

484. *εἰ μέν γ' ὀφείλεταί τι μοι* omnes, (sine *ὤν*) nisi quod 3. *μὲν γὰρ* t. et sch.

485. *κἀπιλ.* 4. 5. 6.

487. *ἀπορεῖν* (sic) 3.

489. *ὅπως* om. 5. *προβάλλ.* 5. 6.

490. *-πάσης* omnes.

491. *δαὶ* 2. 4. 5. *δὲ* sed statim sup. *αι* 3.

493-4. *Στ. δέδοικα — Σω. φέρ'* 2.

496. *ἀκαρῆ* m. pr. *ἢ* corr.

2. ἀκαρεῖ λιπὼν t. et sch. 5.

500. Incipit 1. m. pr. δὴ om. 3. 6.

504. ἠμιθανὴς 1. Pro gl. 6. In 3. text. ἠμιθνὴς, gl. ἠμιμαθὴς, et sch. ὤφειλεν εἰπεῖν ἠμιμαθὴς γενήσομαι, ἐπεὶ περὶ μαθήσεως ὁ λόγος. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν τελείως μαθεῖν ἐστὶ τῶ στρεψιάδη ζωὴ, διὰ τὸ ἐκ τούτων δυνήσεσθαι τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσασθαι, το [δὲ] μηδόλως μαθεῖν οἱονεὶ θάνατος, διὰ τὸ μέλλειν ἀποδοῦναι τὰ χρέα· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἠμιμαθὴς ἠμιθνὴς εἶπε etc. (MS. μ. ὥς τὸ σ—ης ζωὴν διὰ τὸν [vel τὴν] οὐ τ. et οἱονεὶ θάνατον.)

505. λαλήσης 1. 5. et primo 6. ut opinor. -ση 3. et οις supr. ἀκολουθήσεις 1. 2. 4. 6. -σης 3. 5. et in 3. ον supr.

507. μελιτοῦτταν solus opinor 6. cum gl. μουστόπιτταν. πρῶτον 1. ἐγὼ om. 4.

508. ὡς τρ. sch. 3. ἐς text.

510. ἀνδρίας tres.

511. ταύτης εἴ. 1. εἴ. τ. 2. m. pr. γρ. τ. ἕνεκα corr.

518. γ' om. sex.

520. -σαιμ' ἔγωγε omnes.

523. πρώτως 2. ex em. correctoris.

527. ὑμῶν sex, et mox 529. ὁ σώφ. ubi ὡς σωφ. scholio praef. in 3.

530. ἦν ἔτι (sed ἔτ' ἦν sch.) 1. ἔτ' om. 5.

531. τις om. 5.

532. γενναίως mss.

533. ὑμῶν statim versum in -ῖν 5. In 3. ὡς ita fere scriptum ς rubr. insert. ante ἔσθ'.

535. ἦλθ' tres.

536. τοῦ ἀδελφοῦ tres.

537. ὡς δὴ 5. πρῶτον 5. et ex em. correctoris 2.

538. ῥαψαμμένη σκύτιον (gl. δερμάτιον) 5.

539. παχὺν 3. 5.

540. τρία εἴδη ὀρχήσεως, ὡς καὶ ἡσύχιος ὁ ἱλούστριος φησὶν, ἐμμέλεια etc. schol. 2.

οὐδὲ ἐποίησεν ἡ ἐμὴ κωμωδία ὡς ὁ μέρμνων

541. οὐδὲ πρεσβύτης ita 5. In 5. gl. ὁ σιμέρμνων. et schol. σιμέρμνω (sic) τις ἕτερος κωμικὸς ἔν τινι αὐτοῦ δράματι εἰσῆξε πρεσβύτην τινὰ βακτηρίαν κρατοῦντα etc.

543. εἰσῆξε gl. ἑαυτὴν 1.

544. αὐτὴ καὶ—ἦλθεν 6.

545. ποιητὴς ὢν 3. ποιητὴς om. 6.

546. ταῦτ' omnes, ut puto, sed gl. τὰ αὐτὰ 3. 5.

547. ἀεὶ 1. et forsan alii.

εἰσφέρων (hoc omnes) ἰδ. 3.

548. ταύτας 4. pro πάσας quod habet supr. rub. quasi gl.

550. κοὐκέτ' ἐς αὖτις ἐπεπήδησ' αὐτῷ δὴ κ. 1. κούκ ἐκτ' αὖθις ἐμπεπήδηκ' α. κ. 3. (stellula indicat literam erasam.) In 5. (κούκ ἐσαῦ) θις ἐπεπήδησ' ubi quae uncinis inclusa sunt ex em. ej. m. Ut vulgo 2. 4. 6. nisi quod prius γ' om. 4. 6. et hic ἔ in ἔτ' ex em. alius.

552. ἀεὶ 1. 3. τοῦτον τὸν — ἀεὶ (sic) 5.

553. μαρυκᾶν 5. πρότερον 4. -υσεν 2. m. pr. αν corr. et gl. ἔσυραν. Sch. 2. τὸ δρᾶμα ἐν ᾧ τὸν ὑπέρβολον εὔπολις ἐκωμώδει μαρικὰς ἐκαλεῖτο: —

554. κακοὺς sed gl. ὄντας 3. ὀς 5. ex em. al. οὐς plane 6. et gl. sed recentioris, ὄντας.

555. εἵνεκα 4. 5. 6.

557. αὖθις πεποίηκεν sex mss.

558. ἤδη om. 3. Versus om. 4. sed repos. in marg. ubi deest ἤδη.

559. εἰκοὺς alii; alii -οῦς.

561. τοῖς εμοῖσι (i. e. -σιν) εὐφραίνοισθ' 1.

562. εὖ φρ. certe pars.

566. τόν τε μ. τ. ταμίαν om. 1. in text. repos. in marg.

567. τε om. 4.

568. θαλάττης 5.

571. ἱπποκόμαν 5. et corr. 2.

574. δὲ 4.

575. πρόσχετε primo 2. προσέχ. fecit corrector.

576. ὑμῖν pars certe mss.

577-8. Ita 5. πλ. γὰρ ὠφ. τὴν πόλην ἡμῖν | μόναις δαι. (et gl. supra 577. πάνυ γὰρ ἀπὸ τῶν θεῶν) σπένδ. οὐδὲ θύ. 3.

580. ξὺν νῶ ex em. 2. ξυνῶ 3. 4. Sed gl. in utroque, σκέψει.

582. ἠρῆσθε forsan primo 2. sed εἶ nunc, a m. pr.

583. Sch. 2. ἐκ τεύκρου σοφ. non τεύκρων.

584. ἐξέλιπε τὰς (vel -πεν) omnes.

585. καθελκύσας 3. sed gl. συναγαγών. ξυν- hic et 582. in 5.

586. ἣν στρατηγήσῃ 5.

588. τοὺς θεοὺς sed gl. ἦγουν τὴν ἀθηνᾶν 5.

589. -άρτοιτ' 5. βέλτιστον 1. 5. et corr. 2.

590. διδάξομαι 1.

592. τούτω 1. τῶ ξ. τούτου 5.

593. εἴτε primo 6. κἀξημάρτηται omnes.

595. μ' sed ex em. 1.

596. γρ. κυνθίων marg. 5. al. m.

597. -ερᾶταν 5. et ex em. correctoris 2. Primo -έρατα.
599. οἶκον ἔχεις 5.
604-5. πέτραν βάκχαις σὺν πεύχαις (κ ej. m.) σελαγεῖ (ς add. al. m.) δελφίσιν 6. δελφοῖσιν 3. 5. et ex em. al. 1. ἐκτρέπων primo 5. et gl. ἐκτρέπεσθαι ποιῶν.
607. παρασκευάσμεθα 5.
608. ἀπέστειλε 3.
610. μὲν pro γὰρ 6.
611. ἅπαντας om. 5.
612. δραχμῆς nescio an primo 5. certe ῆ non ἡ.
613. καὶ om. 3.
614. πρίω 1. 3. πρίη 2. et primo 4. sed hic ω ex alius em. πρίε 5. πρίης primo 6. nunc emendatum, sed quomodo non extrico. ἐπεὶ 1. sed ex em. σεληναῖον 3. clare et ab initio. σεληναίας 5.
615. κοὐκ omnes; sed in 5. sch. al. m. ὑμᾶς δὲ οὐκ.
617. αὐτὴ 3. 6. αὕτη 5.
621. τῶν θ. ἀγ. 5.
622. τὸν σ. omnes. ἢ prius om. 5.
623. σπένδεσθ' 1. γελᾶν τ' 4.
624. ἡμῶν plerique.
625. οἴσεται 1. sed gl. γνώσεται. Solennis confusio, ut Eurip. Phoen. 260. Aristoph. Eccles. 17. In Sophocl. Philoct. 1085. manifesto legendum συνείσει. [συνείσει Elmslei. ad Heracl. 919. Med. 1321. *Dobree in Addendis.*]
630. ἄττα 1. ἄτά 5. ἅττα 3. -μάτιάττα 2. 6.
632. Post θύραζε dist. 1. et forsan alii.
633. ἀσκάτην 1. 3. et primo 4.
635. τι om. 3.
636. πρῶτον βούλει 5.
638. ἢ ἐπῶν ἠρῐθμῶν (sic) 1. primo; sed ρυ fecit alius, et explicat schol. manus primae. In sequentibus ῥυθμ. servat codex. πότερον sch. 3. sed -ρα text. -ρον 5. vox om. 6.
641. ἐρῶ 4. Ita 6. (nisi forte accentum om.) et gl. καὶ λέγω. μέτρον 1. (ων compendio scr. ab eadem manu.) μέτρον servant 2. 3. 4. certe.
642. πότερα 1. solus, opinor.
645. ἡμιεκτέου 1. 5. 6. τέον 3. sed gl. κρεῖττον τοῦ. ἡμίεκτον (sic) 4. -τέον primo 2.

nunc -τέου et gl. τοῦ.
646. ἔρ' ἐς κ. 6. (sic) et gl. ἄπελθε.
647. σὺ omnes, quantum sciam, certe 1. 2. 3. 4.
649. πρῶτα 6.
651. ἂν pro αὖ 1.
652. ἀλλ' om. 3.
654. ἔτ' om. 3. tum ὄντως.
655. ἀγρεῖος 3. et primo 6. nunc χ rubr. Gl. ἀπαίδευτος. ἀχρ. 1. 2. 4. sed in 1. gl. ἄγροικος, in 4. γρ. ἀγροῖος al. m.
656. ἐπιθ. τούτων 5. οὐδὲν om. 6. δαὶ 1. 3.
657. ἐκεῖν' ἐκεῖνον 3. t. et sch.
658. πρότερον 1. 3. πρὸ τούτων 5. πρὸ τούτου 4. 6. et in hoc τερα supr. ab alio.
660. ἔγωγ' ἄττ' 3. 5. gl. in utroq. ἄτινα.
661. ταῦρος τράγος 4. 5. 6.
663. ταυτὸν omnes. In 6. ἀλεκτρυὼν a m. pr.
664. ὅπως clare 6. Gl. ἤγουν πῶς.
666. Primo omissus sed cad. m. repos. 5.
668. ὡς sed ὥστε sup. rub. 1. τουτουῖ τοῦ 6. μόνον 3.
669. τὴν in litura ab alia m. 1. τὸν 2. ex em. correctoris. Sed τὴν 670. servant 1. 2. et τὴν 2. pro gl. mox 672.
670. τοῦθ' ἕτερον om. 6.
673. γε om. 3.
674. ταυτὸ 1.
674-7. Personas bis om. 1. et post 674. interrogat. Scholion; —ἢ πρὸς τὸ φράσον στίχον καὶ τὸ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν λέγε· ἢ τὸ ὅλον ἓν ἔστω. Contra in 2. Σωκ. om. 674. tum Σω. ἀλλ' ὦ γ'. — Στρ. ἀτὰρ, et sic ex em. m. pr. 4.
675. οὐκ ἦν 1. 5. 6.
677. χρὴ λέγειν 1. ὅπως om. 6.
678. ὦ. καλεῖν 4.
679. Post θήλ. interrog. pars mss.
680. ἂν ἦν 1. καρδόπην κλεωνύμῃ 3. et gl. ὅμοιον ὄνομα.
681. ἔτι δὴ περί γε τῶν 1. ἔτι δή γε περὶ τῶν 2. 4. ἔτι γε περὶ τῶν 3. ἔτι δὴ περὶ τῶν 5. Etiam in 6. δὴ περὶ (utrum his γε subjiciat non notavi; sed vix putarim) et alterum ἔτι praefix. ab alio.
686. μιλησίας 6.
687. ταῦτ' οὐκ ἔστ' 6.
688. ἐν ὑμῖν 3. 4. 5. 6. non 1. 2.
691. δὴ τὸν 1. τὸν sine δὴ 3. 5. qui habet in t. ἀμυνία, sed -αν sch.

694. In 5. nescio an ἄλλο primo fuerit pro ἀλλά. κατακλινεῖς fecit corr. 2. (primo εἰς) et gl. καταπέσῃς. εἰς etiam alii.
695. σαυτοῦ 5.
696. ἐνταῦθα γ' ἀλλ' εἴ γε χ. 1. ἐνταῦθ' ἀλλ' εἴγε χ. 3. ἐνταῦθα supr. in 5. 6. pro gl. et in 2. forsan pro var. lect.
697. ἔ. ταῦτα δή γ' ἐ. 1. αὐτὰ ταῦτα φρ. 3.
699. δώσω τοῖς κ. 5. τήμερον omnes. (Versum repetit 5. post 740. ubi -ρον).
701. τέ σε αὐτὸν 3.
703. ς in ταχὺς erasum 2. et gl. συντόμως. ταχὺς 3. sed gl. ταχέως. γ' om. 3. 4. 5.
704. ἐς vel εἰς omnes.
706. ἰατατὰ bis 3. 5.
713. Gl. 1. καὶ διαφθείρουσι.
715. ὅτ᾽ i. e. ὅταν sed ε factum rub. 1. et om. μου.
716. τὰ χ. φροῦδα 3. φροῦδ' ἡ χ. 6.
718. προσέτι τούτοις τοῖσι 5.
720. γενήσομαι 1.
723. εἶτι μου 5.
725. -κιστέον 3. sed sch. γρ. καὶ οὐ μαλθακιστέα. καλ. sine περι 6. m. pr.
726. ἐξευρητέος 3. 5. εὑρυτέος quod ex εὑρε vel εὑρη, sed hinc potius, 4. κἀποσ. 6.
728. ἀποστερητικὴν 6. Contra idem ἀποστερητίδα 745. et gl. καὶ ἀποστερητικήν.
729. ἀθροίσω 1. 5. 6. sed ἡ agnoscunt glossae. δὴ pro νυν 3.
731. μὰ δί' οὐδέν γ' ἔγωγε voluit 1. Ita 2. ex em. quidem, sed m. pr. ut puto. μὰ δί' οὐδέν ἔ. 3. 4. 5. 6.
732. γ' ἢ sine πλὴν 1. Contra πλὴν sine γε 3.
735. πρῶτον 6. et forsan 5. etsi non notavi, nam sic Leid.
738. Sch. 3. ὄπισθεν μὲν ἔλεγε παθητικῶς σχασάμενος· νῦν δὲ σχάσας. ἔοικε δὲ ἀμφότερα ἐν χρήσει. ἔστι δὲ καὶ σχάζειν τὸ τέμνειν τὴν φλέβα ὡς ξενοφῶν· σχάζει τὴν παρὰ τῷ σφυρῷ φλέβα:— Eadem fere in 5. ubi παρὰ τῷ μηρῷ male. Locus est Hellenic. V. 4. 58. = p. 337, 14. H.St.
740-79. Desunt 1. folio amisso.
741. ἀτρέμας omnes.
742. πάλαι 5. 6.
743. ἐς αὐτὸ 5. statim mut. in εἰς. ζυγόθ. ceteri omnes, nescio an et 5.
744. γέρων 6.

746. Totus Socratis 2. 3. 4. *μοι τοδὶ* et gl. *τοῦτο* 5. ex em. statim facta, et ab *εἰπὲ* usque ad *ἔχων* 750. Strepsiadis. *τὸ τί* servat 6. person. ut 5.
748. *εἰ* pro *εἶτα* 3. *εἶτ'* (sic) sine *δὴ* 6.
749. *καθείρξαιμ'* mut. in *-ξασμ'* (sic) et gl. *ἀποκλείσας* 2.
750. *τηρεῖην* 6.
752. *ἀντέλλοι* 2. et gl. *ἀνατέλλοι*. *ἂν τέλοι* 3. *ἂν τέλλοι* 4. *ἀνατέλλοι* t. et sch. 5. *ἂν τέλει* primo 6. sed *α* postea inseruit eadem manus, ut puto. Gl. *καὶ λάμψῃ*.
753. *γ'* om 4. 5. *ὁτιὴ τί δὴ* 2. 4. 6. *ὅτι τί δὴ* 5. *τιὴ τί δὴ* 3.
754. *ὅτι τι* pro *ὁτιὴ* ni fallor 6. et gl. manus primae *καὶ διὰ τί. τἀργύριον* omnes.
755. *δεξ. προβ.* sine *τι* 5.
756. *τις* om. 4. 6.
758. *ὅ. ὅ. οὐκ οἶδ' ὅπως* 6.
759. *εἶλε* 3. 6. *εἶλε* 2. 4. 5. sed hic forsan *εἶλε* primo.
760. *ὑποχάλα* 3. 5. Sch. 3. *ὥσπερ ἀπὸ ὕψους τινὸς καταβίβαζε. καταβ.* gl. 5.

η

761. *μιλ.* 3. *μηλολόνθην* 2. (*η* a correctore potius.)
763. *σ' ὁμολ.* 5.
764. *ἤδη ποτὲ παρὰ ταῖσι* et gl. *γυναιξὶ* 5. Contra *-λοις* 4.
765. *ἑώρακας* 4. 5. 6. *ἑώρας* 2. 3. Gl. 5. *εἶδες. καλὴν καὶ δ.* 5.
767. *ἔγωγε* om. 6. *φέρε δὴ* et om. *εἰ* 4.
769. *ὠδὶ* 5.
772. *πενταταλ.* 3. (non 756.) *μοι διαγ.* 5.
775. *τουτὶ ταχέως* 5.
774. *ἀποστρέψαις* 2. 3. 4. 5. *ἀποστρέψειας* 6. *ἂν* om. 3. 5. non 6.
780. *οὐδεὶς ἂν—εἰσάξοι* 5.
781. *ἄπελθ'* 1. 4. 6. *ἄπερρ'* (sic) 2. *ἄ* scil. in *ἄ* verso a corr. qui gl. *καὶ ἄτινα. ἄπερρε* 3. ex em. quidem, sed agnoscit sch. m.
782. *ὦ* in t. om. et habet pro gl. 5.
783. *σύ γ' ἂν ἅττ' ἂν* 4. *μάθοις* 5. 6.
784. *δὴ νῦν π. ἐδιδάχθης* 1. 3. *δή γε π. ἐδιδάσκου* 2. *τί δῆτα π. ἐδιδάσκου* 4. *τί νῦν π. —χθης* 5. *δήγε πρότερον —σκου* 6.
786. *ματτούμεθα* 5. *μέντοι* om. 6. (versu superiore habet.)
796. *γὰρ* om. 5. Tum *τί γοὖ* 5. 6. forsan alii.
797. *εὐστοματεῖ* 1. a m. pr. *τεῖ* in 5. ex em. ej. m.
798. *εὐγενῶν* gl. 2. 3. 4. 5.

799. θέλεις vel οις primo 5.
800. ἐξελῶ γ' αὐτὸν ἐκ 5. (e 799. scil.)
806. ἅπαντα 1. 3. 5. κελεύοις 3. 5. sed in 3. η sup. rub. pro em.
809. ἀπολάψεις 1. 2. 3. 4. 6. (in 3. forsan ex m. certe ej. m. Schol. ἀπολαύσεις. γρ. καὶ ἀπολάψεις.) ἀπολαύσεις πλ. ὅτι 5. et om. ταχέως 810. Contra πλεῖστον om. 3.
812. ἔτ' om. 1. 5. ἐνταυθὶ 1. ἐν ταυτῷ 5.
813. τὰς 3.
816. γ' om. 1.
817. σε ὄντα 4. quo forsan alludit 5. νομίζεις.
818. δὴ 5.
819. καὶ om. 3.
820. πρόσιθ' 5. et gl. πρόσελθε. πρόσιθ' in sch. 3. πρόσελθ' in t.
821. τι πρᾶγμ' 3.
823. νυνὶ δία 1.
826. δεῖνος 2.
828. Schol. 2. — ἄλλοι δέ φασιν ὡς οὗτος ὁ Διαγόρας διδάσκαλος ἦν τοῦ σωκράτους: — Παλαιόν: ὃς ἐν πανδοχείῳ etc. Similia in 1. 3. 4. unde firmatur Hermanni emendatio *Διαγόρας* pro *Ἀριστ*αγόρας. Vide Ruhnken. apud Tittmann. p. 123.
830. τοσοῦτον plerique.
831. πείθειν 1. gl. αὐτοὺς σέ. et schol. quod e C. Brunckius.
832. Gl. supra φλαῦρον in 1. εὐτελὲς, ἄτιμον, μωρὸν, quae forsan spectat ad φαῦλον.
833. ὧν om. 1. ὑπὲρ 5.
835. καταλούει 1. (ῠ rubr. pro em. ut videtur. Gl. δαπανᾶ καὶ ἀφανίζεις) -ύῃ primo 4. ut puto.
838. μάθῃ 3. Supra τις ἄν, γρ. ἀνὴρ 1.
839. ὅσα περ ἐστιν ἐν ἀ. 1. ὅσα πάρεστ' ἀ. 3. (primo στι sed statim mut. Gl. ἐν τοῖς) ὅσα παρ' ἀνοίς ἐστὶ 5. ὅσαπερ ἐστὶν ἀ. 6. et gl. ἐν.
841. ἐνταυθὶ 1. -θοὶ (sic) 3.
843. πότερον 1. 2. 3. 6. certe.
844. διδάξω pro φράσω 1.
845. τουτονὶ 3. 5.
847. ταυτὸν 3. 5.
849. Corrector 2. γρ. τὸν δ' ἕτερον ex 666. scil.
853. ὑπελανθ. 1. ἀπελανθ. 3. ἐπελανθ. 2. 4. 5. 6. ἂν εὐ. ὑ. π. ἐτ. 1. 2. 3. 4. 6. εὐθ. ὑ. τοῦ π. τῶν ἐ. 5. (sine ἂν.)
856. ποῦ τέτροφας et supr. rub. ποῖ κατέφαγες 1.
857. Gll. ἠνάλωσα (vel ἀνή) 3. 5. ἐχάωσα 6.

859. τοι om. 5. m. pr.
862. τούτου omnes. σοι om. 6. ἁμα. per lenem 2. 4.
864. ὅτ᾽ 4. 5. 6.
865. ἔξελθ᾽ bis 6. τουτονὶ τὸν ν. 5.
866. ἐστὶ sine ἔτι 5.
868. σὺ om. 5. et delevit corrector in 2. ubi gl. σὺ κατατετριμμένος.
870. λίθιον (sic) 3.
872. πῶς οὖν μ. 1. πῶς οὖν ἂν μ. 3.
873. κλ. καὶ χ. 3.
876. ὂν omnes. τυννουτοῖ 1. τοινουτονὶ 2. nunc, sed υ, non οι, m. pr. ut videtur. τυνουτοῖ 3. 5. τυνουτονὶ 6. et primo 4.
878. τε σκ. omnes.
Post 881. versum ὃς τἄδ. etc. in textu addunt ceteri; solus 6. habet in marg. ab al. manu.
882. Versum, ἐὰν δὲ etc. omiserat, sed statim in marg. reposuit 5. γοῦν om. 4.
885. παρ᾽ ἀμφοῖν 4.
883-4. Personas om. 6. Στρ. 884. om. 1. a m. pr.
884. γοῦν 3.
Post 885. χοροῦ habet 2. et sch. τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρόσωπον ἐκλέλοιπεν etc.
886. Socratis 3. 6. sed 3. γος κ ante 887. λ δι. quod scil. cum pro σωκ. 886. reponendum esset, scribae errore in alienum locum translatum est.
887. ἐν τοῖσι 5. ὧν θρασύς 3. in t. non in sch.
888. Φειδ. praef. 6. ὅπη 3. 4.
889. ἐν τοῖσσι πολλοῖς λέγων σ᾽ ἀ. 5. (σε post μᾶλλον 888. add. ab alio) τοῖσι 2. ex em.
891. Ἄδι. om. 2. (sed 892. habet Δί.) κρείττονα 1.
892. φάσκων. gl. λέγων. 5.
893. ἐφευρ. 1. 2. 4. 6. ἐξευρ. 3. 5.
894. ταῦτ᾽ ἄρ᾽ 4.
897. ἀναστρέφω 3.
899. δίκην. γρ. δίκαιον 1.
902. τὸν πρά οὐκ ἀπώλεσε δήσας et gl. τὸν πρά αὐτοῦ κρόνον οὐκ ἔφθειρε δεσμεύσας 5.
903. καὶ om. 3.
904. λεκάνην ἵν᾽ ἐμέσω 1. λεκάνην ἵν᾽ ἐμέσω τὴν χολὴν 3. in textu utrique. Sed sch. 1. τὸ ἵν᾽ ἐμέσω οὐχ εὕρηται ἔν τινι τῶν παλαιῶν βιβλίων. Glossae in 2. (a m. λ pr.) ἵνα ἐμέσω δη. βλασφημεῖ γάρ, in 5. δότε μοι λεκάνην ἵνα ἐμέσω, in 6. ἵνα ἐμέσω.

906. εἶναι 4. (non 905.)
908. εσ in κρίνεσι ex em. 6.
910. μολύβδω 5.
911. γε om. 5. δὲ om. 6.
912. εἶ σὺ π. 4. 6. σὺ δ' ἀ. 4. 5. 6.
913. δὴ 1. Vox om. 5. 6.
915. καὶ γν. 5. 6. (non 1. 2. 3. 4.) -οις 1. 5. 5. σιν 2. 6.
917. αὐχμοῖς sed statim fecit εἷς 6. δὲ primo om. 3.
919. φάσκων μυσὸς 5. In sch. ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται 3. 5. sine καὶ 2. Confer quae dixi in Porsoni Opusc. pp. 390-1. et adde, Nub. 1179. νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ' ἐπεὶ κἀπώλεσας. PlatoRep. II. p. 365. B. H.St. (19 prop. f. Ald.) τὰ μὲν γὰρ λεγόμενα, δικαίῳ μὲν ὄντι μοι, ἐὰν μὴ καὶ δοκῶ, ὄφελός φασιν οὐδὲν εἶναι. Idem ibid. V. p. 453. A. (62, 2.) ἆρ' οὐχ οὕτως ἂν κάλλιστά τις ἀρχόμενος κάλλιστα καὶ τελευτήσειε; (Ita ista loca legenda puto, transposito καί.) Ibid. paullo post; Ἔστιν οὖν ὅπως οὐ πάμπολυ διαφέρει γυνὴ ἀνδρὸς τὴν φύσιν; Πῶς δ' οὐ διαφέρει; Οὐκοῦν ἄλλο καὶ ἕργον ἑκατέρῳ προσήκει προστάττειν, τὸ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν.
921. ἐσθίων 5. in t. et sch. Gl. τρώγων. φθείρων. Solus 2. -τείους. -τίους reliqui.
926. διδάξῃς 6. αὐτὸν 4.
927. αὐτὸν om. 5.
928. μόνην primo 6. sed statim corr.
929. τοῦτο primo 3. ν postea inserto. Supra τοῦτον nescio an νὶ supr. rub. 1. δ' ἔα omnes. (2. ex em. correctoris.)
930. ἦν ἐπιβάλῃς 1. 5. ἦν -λλῃς corrector 2. ἦν (sed gl. ἐὰν) -λλῃς 3. χεῖρ' ἐπιβάλλεις 4. 6. et m. pr. 2.
933. κοινὴν et gl. τὴν νῦν πολιτευομένην 5.
934. ἂν om. 1. Primo ἀκούσῃς habuisse, nunc ἀκούσας vel ἀκούσεις videtur 6.
937. δὴ τίς 1. πρότερος ὑ. quinque; solus 5. πρότερον (non πρότερος) sine ὑ. et gl. πόῖος ἐξ ὑμῶν λέξει καταρχάς;
939-40. λέξοι et om. αὐτὸν 5.
942. ἦν ἂν γρύξῃ 5.
944. ἀνθρήνων (non -ηνῶν) omnes.
950. ὁπότερος nescio an omnes. γ' om. 1. 3. 5. non 2. αὐτοῖν ex

em. m. pr. 1 (Forsan fuit ὁπ. ἄν.) αὐτῶν 5.

952. ἄπ^{6} 1. i. e. ἄπαν. Scilicet i. e. αν scripsit pro i. e. ας. ἐνθάδε omnes. Gl. ἐνταῦθα 2. 5. Tum ἀνεῖται 1. (η rubr.) ἀν. κίνδ. 6.

959. Ultima in νενόμ. ex em. 6. et gl. καὶ νενομισμένον ἐστί.

960. παιδὸς φ. 1. 3. 5. μηδεὶ 1. 3. et ex em. 2. μηδὲν 5. 6. ille cum gl. μηδαμοῦ τινά.

961. εὐτ. ἐν τ. ὁ. 4.

962. χωμήτας (sic) 3. [κ est ejusdem manus, corrigentis errorem qualem et infra 1178. admissum emendat, βλέχος (sic). Habebat scil. in suo exemplari, κωμήτας (ut fere 2. 4.) et βλέπος, et τὰ χχ pro emendationibus ceperat, cum merae essent notae criticae, σημεῖα. (Scholia de τῷ χ habet 3. utroque loco.) Post Lysistr. 499. addunt MSS. Trin. et Pal. χὡς σωθήσει etc. Inspice modo scholia a Kustero e Trin. edita, et intelliges qui sit istud χ. De ipso σημείῳ omnino consulendi sunt Scaliger ad Euseb. p. 119. ed. 2dae, Valckenaerius ad Schol. Phoeniss. 342. Villoisonus Proleg. Homer. p. xix—xx. Vide schol. Aristoph. ad Plut. 863. Nub. 518. 562. 766. 815. 925. 962. 1178. Ran. 55. 557. 654. Vesp. 1172. 1186. 1480. Pac. 775. Av. 76. 107. 204. 302. 1309. 1572. Lys. 499. 702. In ms. 2. plerumque × scribitur, non χ. Supra νὼ Plut. 401. περιέστικται, ita × Vide Diogenis Laertii locum, III. 66. apud Villoisonum.] κομήτας 5. et gl. ἤγουν τὰς κόμας ἔχοντας παῖδας. ἀθρους primo 5. sed statim fecit ἀθρόους. ἀθρώους 6. κρυμνώδη (gl. ψυχρώτατα) 1. κριμν. 2. κρημν. 3. 4. (sed gl. in 3. μετὰ κρυμοῦ ἤγουν ψύχους, in 4. ψυχρώτατα) κρυμώδη 5. Gl. μετὰ ψυχρότητος. Sed scholion ejusd. m. κρυμὸς τὸ

μετὰ χιόνος etc. — γράφεται δὲ καὶ κρυμώδη (sic) κ. καὶ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κρίμνης etc. Ita 6. κρημνώδει (ν recentioris, ut puto; certe postea sup.) [Recentior ille in 6. volebat, certe debebat, κρημνώδει, i. e. κρυμνωδη. *Dobree in Addendis.*]

963. μὴ om. 3.

964. ἢ ante παλλ. primo om. 2. 6. (in 2. repos. a correctore, in 6. ab alia m.,) περσέπτ. omnes. δεινὴν 6. τι primo om. sed suprasc. ead. m. 1. βόημα 1. in t. et sch. sed nescio an α suprasc. in sch. βόαμα, η suprasc. 2. 3.

965. ἐκτεινομένους 2. ἐντεινομένους servant 1. 3. 4. sed glossae in 1. ἐκτεταμένως ἄδοντας, in 3. ἐξαπλοῦντας. παρέδωσαν 1. (κ rubr.)

967. τὰς prius om. 3. φρῆνιν 5. t. et sch. δυσκολοκάμπους 1. 3. sed τ post add. 3.

969. καθέζοντας 6.

970. τοὺς ἔ. 3.

972. μήτι κ. 1. γε om. 1. 3. 5. habent 2. 4. Ita 6. τ. ἤβης καὶ. γέ με (sine μὴ.)

973. τόμφ. 4. τ' ὀμφ. 6.

975. ἂν in fine solus habet 4.

977. δειπνοῦντας 6.

978. οὐδ' ἄνηθον ἁρ. τ. π. 5. σέληνον 1. 5. 6.

981. κικείδου 4. κυκ. 5. καὶ βουφονείων καὶ κἰκείδου 6.

983. ἱματίοις 3. 5.

985. Primo προσέχων 6. sed mox mut. προέχων τις 5. et in m. ab eadem m. γρ. προέχοντας. Gl. primo προέχοντας, sed nunc προέχω vel forsan προέχων τις. τρυτο. primo 1. sed statim em. Tres τριττ.

986. κρείττονα 5.

988. καὶ τ. ἀ. αἰσχ. om. 6. a m. pr.

989. θάκων (sic) 1. 2. (In 2. ω supr. sed non m. pr.) θώκων 3. 4. 5. 6.

990. περὶ τοὺς αὐτοὺς γ. κακουργεῖν 1. et sup. rub. κακουργεῖν. περὶ servant 2. 4. et ni fallor 5. κακουργεῖν 2. 3. 4. 5. 6. καὶ (μὴ supr. al. m.) περὶ τοῦ σ. γ. κακουργεῖν 3. Contra περὶ in t. om. 6. et supr. habet quasi gl.

991. τ' ante ἄγαλμ' om.

omnes. ἀναπλάσσειν 1. 5. 6. et ex em. correctoris 2. Ita prorsus 3. τοῖς αἰδοὺς μέλλεις ἄλγαμ' ἀναπλάσειν. -άσειν etiam 4. Gl. 5. ἤγουν ποιεῖν ἐν τῇ σῇ διανοίᾳ.

992. εἰσάγειν quinque; εἰς προσάγειν (εἰς eodem temp.) 3. Gll. ἑαυτὸν vel σεαυτὸν 1. 3 4. εἰσέρχεσθαι 5. ἐλθεῖν 6.

994-5. καλέσας μνησικακίσης 5.

995. ἐνεστροφ. 3. ἐνεοττροφ. 6. -σθης primo 2.

996. τούτων 3.

997. ὑποκρ. vel ὑππο primo 2. certe ὑ. tum εἴξῃ sed primo ηξεις ut puto, certe εις. βλιττομάμαν omnes, certe ττ. Schol. 2. in Eupol. κοὐδαμός γε τοῦ τρ. cet. ut vulgo.

999. στωμύλων 5. ex em. m. pr.

1000. -λεγεξ. 1. -λογοξ. 3.

1001. ἀποθρέξει 1. ἀποθρέξῃ 3. ἀποθρέξεις 2. 4. 6. ὑποθρέξεις et gl. ὑποδράμοις 5. (in ἀπ—ῃ vertit recentior.)

1003. σμίλακος 1. 3. 5. κἀπραγ. 1.

1005. ποιεῖς 1.

1006. προσέχεις 1. -οις 2. -ης 3. 4. et ex em. m. pr. 5. Ita 6. καὶ πρὸς ἐπὶ τ. προσέχεις.

1010. πόσθην et gl. μόριον ὄρχιν 2.

1011. ἐπιτηδεύσης ex em. m. pr. 1. -εύεις 5.

1012-4. Ita 5. χ. ὠχρὰν, γλῶτταν μεγάλην, ψήφ. ceteris omissis.

1014. Gl. πόσθην 1.

1018. ἔτι τῆς ἀ. 5.

1019. σ' ἀναπ. 3. 5.

1021. τ' om. 1. 5.

1022. τοῖς 1. 6.

1023. σῶφρόν τ' 1.

1024-6. δ' ἄρ' ἦσαν οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν πρ. 1. et sic 3. nisi quod δ' ἦσαν ἄρ'. Ut vulgo 2. 5. 6. (εἶς pro ἦς 5.)

1026. πρὸς οὖν τάδ' ὦ 1. 3. πρὸς τάδ' ὦ 4. 5. 6. (in 4. οὖν supr. sed nescio an ej. m.) πρὸς τάδε δ' ὦ 2.

1028. σοι 3.

1029. εὐδοκίμησεν 1. 3. et ex em. 6. eadem manu, ut puto. Ita quoque primo 4. sed σ in κ statim mut. Gl. in 1. ἐθαυμάσθη, in 3. δόκιμος γέγονε. ὁ ἀνὴρ 5.

1030. δὲ om. 3.

1031. ὑπερβαλεῖς 5. -λλῃ 6. ex em. ej. m. pro λλει. ὀφλήσης 1. et primo 2. nunc ς de-

letum. σεις 4. 5. 6. sed η videtur superscripsisse 6.
1032. πάλαι ᾽γωγ᾽ vel πάλ᾽ ἔγωγ᾽ omnes.
1033. ἅπαντα om. 5.
1034. αὐτὸ om. 6.
1035. πρῶτος 6.
1036. τοῖς ν. l. 3. ἀντιλέγων (gl. τὰ ἐναντία λέγειν) 5.
1037. πλὴν 2. Schol. manus primae in 5. οὐδέποτε οἱ ἀττικοὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον μόνον ἐκφέρουσιν, εἰ μὴ παραθήσουσι καὶ τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ παρό: — tum ἔστ᾽ ἄ. ἢ μν. 5.
1040. ὅτι pro ὅστις 1. λουτρῶ pro λοῦσθαι 5. et gl. οὐκ ἀφήσειν λούσασθαι δή.
1043. σ᾽ ἔχω μ. 1. 3.
1045. εἰπέ μοι καὶ 6.
1047. ποτ᾽ pro πώποτ᾽ 5.
1048. καί τοι τούτου 6. et gl. τοῦ ἡρακλέους.
1049. ᾀεὶ hic et alibi 5. καλούντων 3.
1053. ἀγοραίην 3. ex 1051. scil.
1055. νεανίσκους 6.
1056. αν pro αὖ primo habuisse videtur 3. δύω 1. (ex em. ut puto, sed m. pr.) Gl. συνίζησις. δύω quoque 5. t. et sch. δύω μεγίστω κακῶ primo 4. sed ab ead. m. α bis suprasc. et accent. mut. ut nunc sit μέγιστα κακά.
1057. ἤδη om. 5.
1058. γινόμενον 3. ἔλεγξον 3. 4. 5.
1059. πολλοὺς ὁ γοῦν 1. (οἷς et γὰρ rub.) πολλοὺς γὰρ οὓς 3. πολλοῖς ὁ γοῦν 4. (ista supr. pro em. a m. pr.) διὰ τοῦτ᾽ ἔλαβε 6.
1060. δὲ κ. 3.
1061. οὐκ ἐκ λ. 1. 2. 4. 6. οὐκ ἐκ τῶν λ. 3. 5. πλέον 6.
1062. ἀλλὰ μὰ 5. 6.
1063. δ᾽ post Θέτιν retinet solus 2. Ita 3. θέτιν ἐγήμαι. Recentius esse videtur ν. Sch. habet Θέτιν ἔγημαι. Ceteri particulam omittunt.
1064. γ᾽ om. 1. et primo 4. sed statim addidit. οὐ ἦν (sic) 2.
1066. συναμορ. 1. 3. 6. et ex em. correctoris 2. συναμωρ. 5. Gl. 1. συνουσιαζομένη, et in m. γνωμικόν.
1067. ἅπαντας(ας per compend.) primo 1.
1068. ἃ ἐστι prima manus in 3. et pro v. l. corrector 2.
1069. ὄψων om. 5.

1070. ζ. ἐστὶν ἄξ. 5. ζῆν ἂν τούτων 6. sine ἄξιον.
1071. εἶεν π. δῆτ' 5.
1072. τί δὴ κατελ. 1. 2. 3. 5. et ex em. m. pr. 4. τί δὲ κατελείφθης 6. Gl. in 1. μετὰ ταῦτα γέγονεν.
1074. γέλα 2. ex em. correctoris.
1075. τύχης 2. γ' correctoris ut puto.
1076. ἠδίκησας quinque (in 1. σ mut in κ a m. pr. ut puto.) -κας 6. εἰς αὐτὸν δί' 1. 3. ἐπενεγκεῖν 4.
1077. Ita fere 5. κἀκεῖνος Γ^S (i. e. γὰρ, mero errore pro ω i. e. ὡς.) γυναικὸς primo sed statim emend. 1. ἂν Γρ
1078. μεῖζον ἂν δ. et in m. γρ. καὶ δύνη 2. (i. e. repositum volebat corrector τί ἂν μ. δύναιο, et annotabat var. lect. τί μ. δύνῃ;) ἂν μ. δ. 5.
1079. γε om. 1. 3. πειθ. servant omnes, ut puto. σοι om. 5. Gl. καταπειθόμενός σοι.
1080. λέγειν ex em. 1. sed m. pr. ut equidem censeo.
1082. ἄν τι—ποτ' ἂν 5.
1087. δὲ 3. -οῦσιν 1.
1088. δημαγωγοῦσι δ' (sine καὶ) 1.
γρ. γοὺς ἐκ ποιοῦσι δή 2
γρ
καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ- Sic 2. Ista suprasc. a corr.
1093. καὶ δὴ σκοπῶ sex mss. Gl. in 2. λογίζομαι, in 5. ὁρῶ, in 6. βλέπω.
1094. πλοίους (sic) 6.
1096. τουτονὶ sine καὶ 1.
1098. καὶ τί 4.
1099. ἡττήμεθ' 1. 2. 3. 5. ἡττῶ· 4. ἡττόμεθα 6.
1099-1102. Ab ὦ κ. Phidippidi dant 2. 5. 6. A πρὸς τ. 1. 4. Justo omnia 3.
1100. τῶν om. 5.
1102. ἐξ αὐτοῦ primo 5. sed statim em.
1103. πότερα 1. 3. ἀπάγεσθαι 1. 6. ἐπ. 2. 3. 4. 5. Gl. 5. νομίσασθαι.
1104. δὴ pro σοι 1. Vocem om. 6. In 1. supr. γρ. σοὶ ἢ τὸ, in 5. gl. manus primae
λ
ὥστε λέγειν αὐτῷ δή, et alia recentioris ἕνεκα σοῦ. Ita 3. διδάσκων τοῦ λ. et supra τοῦ gl. ὥστε, qua magis indicatur τὸ quam τοῦ.
1106. στομώσης 1. 3. 5. 6. θατέραν 3. et pro v. l. 5. ab alia m.
1107. αὖ pro αὐτοῦ et gl. πάλιν 3.
1108. τὰ μ. τὰ π. 1.
1110. γε καὶ omnes, et

1110-2. Phidippidi dant; solus 2. videtur habuisse *Xo.* ante *χώρει.*

1111-2. *οἶμαι σοι δὲ τ. μεταμέλειν* 1. *οἶμαι* etiam 3.

1115. *πρῶτον* 5. 6. et ex em. correctoris 2. *μὲν γὰρ* 5. *νεοῦν* 1. 2. 4. 5. 6. sed *ου* in 1. ex em. alius, et in 4. *ᾶν* supr. a m. pr. ut puto. Ita 3. *ἦν* (primo *ἦν*) *ἐᾶν* et gl. *ἤντινα ἀροτριᾶν.* Gl. 1. *ἀροτριᾶν ἐγκαίρως.*

1117. *τὸν* om. 1. 3. Tum *τὰς ἀ.* 1. (*τὰς* pro gl. 2. 4.) Utrumque *τὸν* et *τὰς* habet 6. in textu.

1118. Om. *γ'* omnes excepto 2.

1119. *ἀτιμάζῃ* primo 5. sed statim em.

1121. *οὔτ' οἶνον* om. 5. m. pr.

1122. *ἡνίκα γὰρ* sine *ἂν* 1. 3. 6. *ἡνίκ' ἂν* sine *γὰρ* 5. *βλαστάνουσ'* vel *-σιν* 1. 3. 4. *ου* supr. pro em. a correctore 2. ubi *-ωσ'* m. pr.

1124. *ἴδοιμεν* 5.

1128. *ὧν* om. 6.

1129. *μετὰ τὴν δευτέραν* 3.

1132. Supra *εὐθὺς* 1. rubr. *γρ. γάρ. ἔστ' ἔνη* 1. 3. *ἔσθ' ἔνη* (sic) 5. *ἔσθ' ἔννη* 6. Et semper posthac per lenem 1, 3. 5. per asperam 2. 4. et ut videtur 6. ὁ

1133. *ὀμνὺς* 1. 5. *ὤμνὺσ'* (sic) 4. i. e. *ὤμνυσ'* in *ὀμνὺς* statim verso. Per asperam interdum scribunt mss. ut hic ipse codex 4. (supra 245-6. ni fallor.) Hoc moneo, ne quis articulum esse credat pro glossa suprascriptum.

1135. Solus 5. *μέτρι' ἄτα* (sic) et gl. *ὀλίγα τινά. μέτρια τε* ceteri. Sed in 5. etiam gl. *τινά.* Vide Auctarium ad Porsoni Opuscula, p. 390. Theodorus Gaza Gram. Gr. Lib. III. prop. fin. ubi de consonis geminatis agit, *ὀρύσσω, ὀρύττω. εὐλογώτερον μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν ὀρύτγω, καθάπερ κἀν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν.* Quem locum indicat Placentinius Palaeogr. p. 142. In Xenophont. Hellenic. IV. 8. 5=p. 313, 37. H.St. lege *ἄλλ' ἄττα χωρία*, in Luciano Timon. 29. T. I. p. 142, 94. *μυρί' ἄττα ἄγκιστρα*, in

Hermot. 7. T. I. p. 746, 5. *ποῖ' ἄττα*, et ibi confer Porsonum ad Ran. 967. *ὁποῖ' ἄττα* Demosthenes Olynth. I. fin. et III. p. 37, 12. Reisk. In Menecle Suidae v. *διακόνιον*, pro *ἄλλα τὰ* in edd. Med. Kust. (i. e. *ἄλλ' ἄττα*) *ἄλλα τινα* Hemsterhus. ad Plut. p. 386. sui forte oblitus. Vide eum ad Thomam Magistrum p. 122.

1136. *μέν γε ν.* 1. *μέντοι ν.* 6.

1139. *-σασθαι* ut puto omnes. Gl. 1 *ἐγκλητεῦσαι.*

1140. *δικασάσθων* 5. *-ξέσθω* 3. *ὀλίγου* 3. *ὀλίγον* in *-ου* mut. vel contra 4.

1145. *πρῶτον* in t. *πρῶτα* in sch. 3.

1147. *κἀμοὶ* 3.

1150. *ἂν βούλει* 3. 6. *βούλει* sine *ἂν* 5.

1152. *κἂν παρῶσι* omnes, sed gl. in 6. *ὑπῆρχον* et hic et superiore versu.

1153. *βοάσομαί γ' ἄρα* ceteri, *β. τ' ἄρα* solus 5. *τ' ἂν ὑ.* 4.

1155. *τἀρχεῖα* 1. 2. 3. 4. 6. (et 5. proculdubio, etsi non notavi.) sed gl. *κεφάλαια* 1. 4. Tum *καὶ τόκοι καὶ τόκων* 4.

1156. *ἐργάσησθ'* 1. 2. 3. 4. *-σαισθ'* ex em. ej. m. 5. *σεσθ'* 6.

1157. Supra *ἐμοὶ*, *γρ. γὰρ* 1. *οἷος γὰρ ἐμοὶ* 3.

1158. *τοῖσιδ'* 1. *δώμοισι* (sic) 4. *δόμοισι* 6.

1161. *ἀνιαρὸς* 1. 2. 4. 5. 6. (*ἀνιαρῶς* vel *-οῖς* forsan primo 1. et supr. *γρ. βλάβη*) *ἀνιαρὸς βλάβη* in text. 3. et gl. *λυπηρός*. Gl. *βλάβη* in 4. Mirum sane non suboluisse Brunckio, vulgatam provenisse ex Plut. 561. quum ipse locum citet.

1165. *Σωκ.* praef. 1. 2. 5. 6. et ex em. 4. Deest persona in 3. *ὦ παῖ* bis 6.

1168. *Σωκ.* om. 1. 2. 6. Habuit, sed del. 5. Spatium relictum in 6. *Σωκ.* 3.

1170. *συλαβὼν* (sic) 3. Lege *συλλαβὼν*, ut plane habet MS. apud Ernestum. [*συλλαβὼν* etiam Reisigius p. 186. *Dobree in Addendis.*] Confer Plut. 1080. *νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, ξυλλαβὼν τὴν μείρακα*, et locis a Berglero ibi citatis, Eccl. 1129. Soph. Trachin. 1169.

(1155. Br.) Philoct. 584. (577.) adde Sophocl. Oed. T. 971. Aristoph. Ran. 1456. Menandrum Pollucis X. 12. (Bentlei. CXXII.)

1171-2. *ἰὼ ἰὼ* 5. nescio an alii; *ἰού ἰού* 5. *ἰοῦ ἰοῦ* plerique. Sch. 5. *τὸ ἰὼ καὶ τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται.*

1173. *πρῶτον* 1. 3. *χροιὰν* 1. *χροιὰν* 2. 3. 4.

1174. *ἰ. εἰ π. ἐξ. εἰ* (gl. *εἴπερ ὑπάρχεις*) 5. *εἶ* prorsus om. 6.

1176. *τί* om. 2. *δοκεῖν σ'* 3.

1179. *οὖν* om. 4. *σώσεις* 2. 5.

1180. *δὴ* om. 3. 5. *καὶ τὴν ν.* 2.

1182. *φησὶ* 6. sed gl. *λέγουσι.*

1184. *ἡμέραι* om. 5. gl. *δύο ἡμέραι δή.*

1185. *περ* om. 5.

1186. *ἡ* ante *αὐτὴ* praefigit pro emend. corrector in 2. *αὕτη* 3. *γένοιτ' ἂν* 1. 5.

1187. *γε νενόμισ'* 1. *γε νενόμισται* 3.

1190. *οὐδέπω* 3.

1192. *ἔδωκεν* 5.

1194. *ἵνα τί δὴ* 5. *προσέθηκ'* (sic) 1. *μέλαιε* 2. *μέλες* ceteri.

1200. *γὰρ* om. 1. 6.

1201. *ἵν' ὡς* 1. 2. 3. 5. 6. E 4. nil enotavi. Gll. *ὅπως* 3. *ὅπως λίαν ταχέως* 5. 6. Supra 1193. gl. *ὅπως* 5. 5. 6. Sch. 1. 2. *τοῦτο οὕτω συντάξεις· ὅπως τάχιστα ὑφελοίατο* etc. Vide Brunckii Supplem. T. III. p. 208. In 5. a m. pr. *Φει* 1201. praef. non 1200.

1202. *προτεν.* 3. *-ευσαν* ex em. recentioris 5.

1203. *εὖχ'* 3.

1204. *σοφιστῶν* 6. Post *ὄντες*, non *σοφῶν*, disting. 2. 3.

1205. *ἀμφορεῖς* 1. 3. 5. 6. *εἴ -ρῃς* 2. *νενησ.* 1. 3. 6. et ex em. ut puto, sed ej. m. 2. *νενισ.* 4. *νενοισ.* 5. et *γρ. νενησμ.* in m. ab alio. Glossae: *μεγαρικὰ σεσωρευμένα* 1. *διεφθαρμένοι* 2. *ἐστερημένα οἴνου* 5. *μεγαρικὰ σεσαπημένα* 6. Scil. hi tres a *νάω*, *fluo*, derivabant; et accipiebant 2. 6. *putredine diffluentes*, 5. *rimosi, et perfluentes.* Legebant igitur *νενασμένοι.* Ceterum *ἀριθμὸς* primo om. sed in m. repos. ab eodem in 5.

1210. *τρέφεις* 5. sine *ἐκ.*

1211. *δ' οἶμ' οἱ* 1. et rubr. in marg. *γρ. δή μοι.*

1212. φῑλοῦντες (vel φῆ) 1. (sed φ mut. rubr. in ζ) Aberraverat librarii oculus ad φίλοι 1211. ζητοῦντες primo 4.

1213. λέγων νικᾶς 5. νικᾶς λέγων (sic) 4.

1214. εἰς ἀγὼν sic, et gl. εἰσάξας 3. εἰσαγὼν 5. et gl. εἴσω ἄξας.

1215. πρῶτος 6. ἑστιᾶσαι, non -άσαι. mss. plerique.

1216. ἄ. τινὰ τῶν 5. αὐτοῦ 2. 5. 6.

1217. εὐθὺς ἦν 1.

1218. -άσαι 1. 2. 6. -ᾶσαι 3. 4. γε om. 1. 3. 4. non 2. 5. 6.

1219. ὅτε γε 5. ἕνεκα 1. 3. et suprasc. 2. sed pro gl. potius.

1220. κλητεύοντα 3.

1221. εἰ 3. pro ἔτι, quod ex em. ej. m. habet 6.

1225. ὅτ' 1. 3. εἰς 5.

1228. ὃν π. omnes; in 6. postea mut. in οὐ. Glossa ὅντινα ἐμὲ 2. 3. 6. Tum solus 6. με ante μισοῦνθ' habet, et ab initio quidem.

1229. ἀποδώσεις (sic) 3.

1230. τὸ χρέος omittunt omnes. Pro gl. supra ἀποδώσειν 1229. in 1. non 5. Supra ἀποδ. 1254. sed non hic, 2. Tum μὰ δί' οὐ δῆτ' οὐ γὰρ 1. 3. (in 3. τὸν supra δί' pro gl.) νὴ τὸν δί' οὐ γὰρ 2. et gl. μά. Sch. manus primae; πρὸ τοῦ μὰ τὸν δί', ναὶ ἔξωθεν λάμβανε etc. ut in scholiis editis. μὰ τὸν δί' οὐ γὰρ 4. 5. 6. ἐξηπίστατο 2.

1232. νυνὶ 1.

1233. τί γὰρ ἄλλ' ἂν et γρ. ἄλλο γ' ἀπο a corr. 2. τί γὰρ ἄλλο γ' ἀπολ. 5.

1234. ἐθέλεις ἀπομόσαιμϊ 6. sed gl. καὶ ἐξομόσαι. ἐθέλει (sic) 4. ἀπομ. 3. ἐ eodem temp. ut videtur. ἀπομῶσαι et 1257. ὀμῶσαι 5.

1235. ἵν' ἄν et gl. ὅπου sex mss. θεοὺς om. 6.

1236. ἑρμῇ 1. 2. 3. -ῆν 4. 5. 6. hic ex em.

1237. προκατ. solus 5. in t. gl. sch. προκαταβάλοιμι gl. in 3. Scholion, κἂν προσκαταθείην: μὰ τὸν δία καὶ προκαταθείην ἂν ἤτοι προκαταβάλοιμι τρ.

1238. οὔνεκ' 3. 5. γ' οὔνεκ' 6.

1239. διασμιχθεὶς 5.

1240. χοὰς 4. 6. et ex em.

2. primo χοᾶς, quod 3.
1241. οὔτι 2. ex em.
1242. -ξῃς primo 3.
1245. δὴ pro μοι 1. 3. εἴτε καὶ μὴ 4. 6.
1248. ἀ. σοι δ. omnes. ἐμοὶ gl. 2. 5.
1249. ποῦ ποῦ σθ' 6. ὀπαιτῶν 3. 5. 6. ὀπετῶν 4. (ε in αι postea mut.) με νῦν ἀργύριον | λέγε τοῦτο 1. νῦν τἀργ. λέγε | τουτὶ 3. Tum ὅτι quinque certe.
1251. ἀργύριον sine τ 1. 4. 5. et primo 2. τ postea praefixum, a correctore, ut equidem puto.
1252. οὐδ' ἂν ὀβ. οὐ. omnes.
1256. τοι γ' omnes. Marg. 5. γρ. καὶ τοῦτ', ab ead. m. ut puto. οἶσθ' 1. 3. 4. 6. (gl. γίνωσκε 3. 6.)
1257. θ. σοι πρ. 5. θ. καὶ πρ. 6. εἰ 4. 6.
1258. καὶ πρ. 1. 3. τοῖς δ. (αις rub.) 1. τὰς mut. in ταῖς 6. prorsus om. 3.
1260. καρδόπην 3.
1261. Ἐτ. Δ. ἰώ μ. μ. ἰώ μ. μ. ἔα. ἔα. ἔα. Στρ. τίς—4.
1263. ἦπου 4.
1264. δαιμ. τις 5.
1265. τίς δ' 1. 5. 6. ex em. omnes, sed m. pr. ut puto.
1266. κακ. γε 1. σαυτοῦ 1. et primo 3. σαυτὸν 5.
1267. δαίμων unus et alter.
1268. ἐπώλεσας 3. ἐ ex em.
1269. τί δὲ τλ. σε 1. τί δὲ τλ. σε πώποτ' in text. 5. sed sch. τί δὲ σὲ τλ. Etiam 5. δέ. Pro ποτ' 6. τοῦτ'.
1272. ἄλλως γε 1. 3. 5. (in 5. versus primo om. et repos. nescio an eadem m.) καὶ om. 3. καλῶς primo 1. sed λ statim mut. in κ.
1274. ἄρ' ex em. 2. Forsan habuit γάρ. δοκεῖ 4.
1275. ἐξέπεσεν 3.
1276. ληροῖς 6. hic et 827.
1278. ὑγιαίνοις 3. sed gl. ὑγιῶς ἔχεις.
1280. νὴ om. (gl. μὰ) 3. ἑρμῆ pars. πρὸς κεκλῆσθαί μοι et gl. ἐγκληθήσεσθαι δοκεῖς 5.
1282. ἀεὶ 4.
1284. ἔλκει 6. a m. pr. αὐτὸ τοῦθ' 4.
1285. ἐγὼ π. 3. ἔγωγε π. 4. sed ε statim mut. in ὁ.
1286. δίκαιον εἶ 5.
1288. τἀργύριον 6.
1289. γε ex em. 1. sed m. pr. ut puto. Nunc deest 5. sed erasum esse puto.
1292. ἀπορῷ. 2. ab initio.
1293. ὅτε primo 5. nunc ε

scalpello factum *ι.* Gl. *ἐστι καιρὸς* et tres fere literae deletae; ut etiam in gl. fuerit *ὅτε*. Gl. in 2. *ἔστιν ὅτε*, in 3. *ἔστι καιρός*.

1295. *πλείον'* 1. 2. 6. *πλείονα* 5. *πλέον* 3.

1298. *π. ζ.* 5.

1299. *ἀπὸ τῆς* 2. 4. 5. 6. *ἐκ* 1. 3.

1300. *Δαν. ταῦτ'* 3. 5. 6.

1301. *εἴπαγε* (sic) 3. quod forsan ortum ex *ἄπαγε* quod pro v. l. corrector 2. *σαπφόρα* 1. 3. 4. 5. 6. (sed in 1. *μ* ab eodem supr. et *π* ex em. 5.) *σαμφ.* 2. t. et sch.

1302. *ἐπεί γ' ἁλῶ* 1. *ἐπεὶ ἁλῶ* ceteri, nisi forte lenem habet 6. nam vix decernas. Forsan spiritus in 3. est ex em. sed m. pr. Gl. 1. *συντρίψω*, 5. *κρατήσω*.

1304. *φεύγοις* 4. *ἄρα σε κ. ἐ.* 1.

1306. *φαύλων* 6. ex em. al. m.

1307. *ὅδι* (sic) 3. ut videtur. *ἐρασθεὶς* mss.

1308. *ὑποστ.* 3.

1310. *οὐκ ἔσθ'* 5. *τοῦ* pro *οὐ* 3. *τήμ. λ.* sine *τι* omnes.

1311. *τοῦτο ποιήσειν* 3.

1312. *ὧν* (sic) 6.

1314. *γὰρ* a correctore insertum 2. *αὐτὸν αὐτίχ'* solus 3.

1315. *ἐξεζήτει* 3.

1316. *οἱ* deletum videtur 3.

1317. *τ'* habent omnes.

Post 1320. cum Porsoni 2. consentit 5. t. et gl. Schol. praeterea; *ἐπεὶ μείζονα κακὰ πείσεται ἢ εἶναι δυνατὸς ὑπομένειν.* Spuria ista, *ἐπεὶ — εἶναι*, quae in t. 5. pro gl. habet 1. supra *βουλήσεται* 1322.

η

1321. *λέγει* 2.

1322. *ἴσως ἴ.* sine *δ'* omnes.

1324. *ἰοὺ* quater 4.

1326. *ἀμυνάθατέ* 1. Gl. *βοηθήσατε*. *ἀμυνάσθετέ* primo 3. sed *σ* nunc del. *ἀμύνατέ* 4. 6. (Gl. 6. *βοηθήσατε*) *ἀμύνασθέ* 5. et ex em. correctoris 2.

1327. *τοῦ γ.* 3.

1330. *-λοῖα* 1. 6. *-οία* 2. 3. Schol. 1. *οὐ μόνον πατραλοίας ἀλλὰ καὶ πατραλώας* (vel *πατροαλ.*) *εὕρηται. εὕρηται* apud scholiastas modo idem valet quod *γράφεται*, modo quod *κεῖται*, i. e. *alibi occurrit*; quo sensu hic capiendum. Exempla prioris generis vide

in hac collatione ad Nub. 534. 904. in scholiis editis ad Plut. 4. 311. 495. 802. Nub. 74. Schol. ms. 3. ad Nub. 276. τοῦτο δὲ [ἐν] οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων βιβλίων εὕρηται, scil. vox ἀφεῖσαι. Alterius generis sunt, schol. ms. 1. vel 2. ad Ran. 876. πόνηρον ἐνταῦθα ἢ τὸν κακὸν νοεῖ, εὕρηται γὰρ καὶ οὕτως, ἢ τὸν γεωργόν. Ibid. 1026. σημείωσαι δὲ ὅτι μὴ μόνον ἐλαία ἀλλὰ καὶ ἐλάα παρὰ ποιηταῖς τε καὶ λογογράφοις εὕρηται. Vide hanc collationem ad Ran. 305. 997. scholia edita ad Plut. 83. 147. 424.

1331. μοι 3.

1332. ἴσθ' 3. καὶ κακὰ 1. 3. δὴ κ. 2. 6. Partic. om. 5.

1337. ν. σε 5.

1338. πολλὰ primo, et ex ej. m. em. πολλὺ 6. si recte capio.

ους ους

1340. ποίοιν λόγοιν 6.

1341. μέλεε vel -αιε omnes.

1343. μ' ἀναπ. 1. 3.

1345. οἶμαί μέντοι γε σ' 1. οἶμαι 3. τοί γ' ἂν. 4.

1347. ὅπϊ λέξ. 6. et gl. ὅπερ, (non ὅπως, etsi compendium male formatum proxime eo accedit. In textu igitur volebat ὅτι, non ὅπη.) καὶ om. etiam 4. ante λέξ. λέγεις 1. ἀκ. γε β. 5.

1350. πέποιθ' 1. 3. τοῦτο ut videtur 4. pro οὗτος, saltem primo.

1352. γε om. 1. 3. Nil praeterea quod notaverim, variant mss. hoc aut proximo versu.

1354. γίνεσθαι 1. ἠρξάμεθα γενέσθαι ἡ μάχη 6. (ita notavi.)

1355. χρὴ λ. π. τὸν χ. 5. τὸν gl. 5.

1356. ὅθεν τὸ π. 1. ὅθεν γε π. 2. 3. 4. ὅθεν γε τὸ π. 5. ὅθεν π. 6. -μεθα sine σ omnes.

1357. γ' ἐπεὶ γὰρ 2. 4. 6. ἔγωγε φράσω ἐπεὶ γὰρ εἰστ. (sic) ὡς ἴ. 5.

1358. ἐγὼ om. 6.

1359. ἐπέχθη 1. 2. 4. 6. sed supr. rub. 1. 4. ἐπλέχθη, et gl. 2. περιεπλάκη. ἐπέχθο (sic) 3. et gl. καθὰ ἐπλέχθη. ἐπήχθη 5. Gl. ὡς ἐγένετο. ὡς ἦλθε. Schol. τὸν κριὸν ὡς ἐπήχθη: τοῦτο τὸ μέλος ἐκ τῶν τοῦ σιμωνίδου ἐστί. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐπήξασθ' ὁ κριὸς οὐ καιρῶς ἦν δὲ οὗτος ὁ

κριὸς παλαιὸς αἰγινήτης.

1360. εὐθὺς ἀρχαῖόν γ' ἔφασκ' εἶναι τὸ κ. 1. εὐθέως ἀρχ. tum ut εὐθὺς vulgo 2. 4. 6. εὐ ἀρχ. 3. tum vulg. (θὺς potius ab alio) ὃδ' εὐθέως εἶν' ἔφασκε τὸ κ. ἀρχ. 5.

1361. κάγχρυς 1. 2, 4. 5. (Gl. 5. κέχρυας) κάγχρας (sic) 3. ὥσπερ κάγχρυς 6.

1362. εὐθὺς ἆρα (primo ἄρα) χρῆν σε τ. 1. χρῆν σ' ἄρα τ. 3. 5. χρὴν γ' ἄρα τ' 4. (sic) χρῆν σέ γ' αρα τ. 2. 6. καὶ πατ. om. 4. τυπ. καὶ π. ceteri quinque, sine τε.

1364. ταῦτα 4. ἔνδον ἔλεγε (sic) οἷαπερ καὶ νῦν 3.

1366. ἐν αἰσχύλου δράματι εὕρηταί τις μυρρινοφόρος ᾄδων sch. 1.

1369. πάντων τ' pro πρῶτον 4.

1370. ὀρεχθεῖναι 2. ex em. correctoris.

1372. ἀλλὰ τούτων primo habuisse et in ἀλλ' ἀντὶ τ. vertisse videtur 6.

1374. ἦσεν εὐρ. omnes. εὐριππίδου 3. 6. et primo 5.

1375. ὁδελφὸς 5. ὁ sup. 2. pro gl.

1376. κἀγὼ δ' οὐκ ἔτ' ἐξηνεσχόμην 1. 3. κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχ. (vel οὐκ ἔτ') 2. 5. 6. et sic vel quam proxime 4. ex em. statim facta ej. m. Tum εὐθέως ἐξαρ. 3.

1377. κἀντεῦθεν οἷ. εἰ. ἦν γε 1. 3. (κἄν τ. 3.) Ita 5. quoque, sed sine γε. κἀντεῦθεν οὖν 2. 4. 6. (sine ἦν γε.)

1378. ἠρειδόμεσθ' 1. ἠριζ. 2. 6. ἐριδόμεθ' 3. ἐριζ. 5.

1379. κἀσπήδει 3. sic, sed gl. ἐν τῇ κόνι ἔρριπτε.

1380. εὐρ. οὐκ ἐ. 5. 6. γρ. καὶ τὸν εὐ. οὐκ ἐ. corrector 2.

1381. ὦ 1. 3.

1382. τὸν om. 1. ἐν δίκῃ γ' ἂν sex mss. recte. In Antiphane Plutarchi T. I. p. 850. C. Athenaei VI. p. 223. E. lege ἠγάπησέ γ' ἄν Τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

1383. ὕστις' ὤναίσχυντ' ἐξ. 3. sic.

1384. τρ. πᾶν 5. τραυλίσαντος 6. νοείης 6.

1385. βρῆν 3. βρὴν 5. εἴποις 1. 3. 4. 5. et ex em. 2. εἴπης 6.

1386. μαμμᾶν per μμ 1. 2. 5. 6. forsan alii. ᾶν ut infin. bis, et mox κακκᾶν 2. ων 5. ter.

ἥκω 3. 4. 5. ἧκον m. pr. 2. et supra correctum ἥκω. ἥκειν 6. et gl. ἐλθεῖν. Tum ἄν ante ἄρτον om. 4. non 2. 3. 6.

1387. 1392. κακὰν bis 5. κακᾶν semel 3. Ceteri κκ. δ' οὐκ ἂν ἔ. 3. φράσας 1. 3. (φράσαι 2. etsi ι vix a c discernas.) Gl. 2. 3. εἰπεῖν.

1388. ἀπεσχ. primo videtur habuisse 2. sed ἀπάγχ. em. m. pr.

1389. καὶ om. 1. 3. 5.

1391. ἔξω ξεν. 1. 3. μ' ὦ 5.

1392. μ' om. 1. 5.

1394. ὅτιπερ 6. λέξοι 5.

1398. Gl. 1. τοῦ αἰδοίου ἀποστῶμεν.

1399. σὸν ὦ καινῶν ἐπῶν (ὦ inter duas lituras) 1. ἐπῶν 2. 4. 5. 6. λόγων 3. et om. ὦ. Gl. καὶ λόγων 6. In L. γρ. καὶ, ἐπῶν ἢ λόγων, i. e. *Alii* ἐπῶν, *alii* λόγων. Rem minus intellexit summus Ruhnkenius, si tamen ejus schedas accurate descripsit Tittmannus p. 128.

1400. δόξεις δ. λέγειν 5. δόξης ut puto ceteri; certe tres.

1403. μόνη τ. ν. π. quinque; μόνη π. τ. ν. 6.

1405. νῦν 5. 6. τοῦτον 6.

1409. ἵππων 1. 2. 4. 5. ἵππον 3. et ita voluit 6.

1410. θ' 1.

1411. ἐρ. σοι τ. 1. ἐρ. σε τ. 4. 5. γε servant 2. 6. π. ὄντα μ' 3. ἔμ' ὄντ' 6.

1412. ἔγωγ' εὐ. 5.

1413. ἐστιν om. 3.

1414. τύπτοντ' 6. plane.
δαίροντα
ον
Ita 2. τύπτειν τ' (em. correctoris). Ceteri quatuor vulgatam. ἐπειδήπερ sine γε 1. 3. 4. Cum γε 2. 5. 6. ἐστὶν 1. 3.

1416. καὶ ante μὴν om. 3. ἐλ. ἐφ. κἀ. 5. (γε om. etiam 4.)

1417. τίη δὴ in 2. ante φήσεις 1418. addidit corrector. Prorsus omittunt ceteri.

1419. δ' ἀντείπομ' (sic) 5. παῖδ' 1. sed -δες explicat gl.

1420. μάλιστα omnes, sed corrector 2. γρ. μᾶλλον. νεωτέρους 1. 2. 3. 5. 6. νέους 4. sine τι omnes. Ita 6. δὲ τοὺς γ. μάλιστα ἢ τ. νεωτέρους κ. Gl. 5. τοὺς νέους.

1423. τιθεὶς et τοπρ. ἦν 1. 3. τοῦτον om. 5.

1426. ἀντιπράττειν 6. et gl. ἀντιπαρατάσσειν me-

ro errore, ut puto; sed notabili.

1429. *σκέψαι τοίνυν* 5. e Plut. 567. vel potius Nub. 391.

1430-1. *καίτοι τί διαφέρουσιν ἡμῶν* solus 3. Ita *τὶ σιν* 2. *καίτοι διαφέρουσ' οὐδέν* (em. correctoris.)

1431. *πλήν γ'* omnes.

1433. *καὶ* ante *τὴν* om. 1. 5. *ξύλω καθίζεις* 3.

1434. *δοκεῖ* 4. *δοκῇ* 6. et gl. *φαίνηται.*

1436. *εἰμ'* om. 1. *ἐπειδὴ μὲν* 6.

1437. *ἦν γένοιτο* 1. *ἂν γένηται* 6.

Ante 1439. *Στρ.* om. et ante 1440. ponit 1. A *δίκαια* 1439. ad *ἰδού γε* 1471. transit in media pagina 4.

1440. *Χορ.* pro *Στ.* 2. 5. *δοκεῖ* primo om. in 1. sed supr. m. pr. ut inserendum.

1441. Versus primo om. sed mox in m. repos. 5. *εἰκὸς* om. 6.

1443. *ἀχθήσῃ* 5. *νῦν ἃ* 1. *ἃ νῦν π.* 2. (*ἃ* sup. a corr.)

1444. *τί μ' ἐκ τ. σύ γ' ὠφ.* 1. *τί δή μ' ἐκ τ. ὠφ.* 2. 6. *τί μ' ἐκ τ. ὠφ.* 3. *πῶς νῦν δ. γὰρ εἶτι μ' ἐκ τ. ὠφ.* 5.

1445. *Στρ. τί φῂς σύ* tantum 1. 3. *δῆτα* servant 2. 5. 6. *Στρ.* hic om. 5. tum *Στρ. τοῦθ' ἕ. — Φει. τί δ' ἦν ἔγω* (sic, t. et gl.) *τὸν ἥττω σε νικήσω λόγον; Στρ. τὴν μητ. — Φει. τί δ' ἄλλο γ'. Στρ. ἦν ταῦτα* (sic).

1447. *τί δῆτ' ἦν* 1. 3. *ἔχω* 3. et a m. pr. 6. *ἥττον* (sic) 3. hic et 1453.

1448. *λέγων* om. 3.

1451. *σαυτὸν* 1. 3.

1454. *δ'* sic 5. *δι'* certe tres. Tum *ἐγὼ* et *πράγματα* om. 5.

1456-7. Primo omissi, sed ab eodem in m. 2.

1457. *ἐς τὰ π.* 1.

1458. *ταῦτ' οὔ* 1. 5. *ταῦτά γ' οὔ* 2. 3. 6. *ἠγορεύετε* omnes. (*-ται* 3. 5. sed gl. uterq. *ἐλέγετε*). Corrector 2. *γρ. καὶ ἠγορεύσατε.*

1459. *ἄγρ. ἐπ. καὶ σκαιὸν* et gl. *καὶ ἀπαίδευτον* 5.

1460. *ἕ. ὅταν τινα* 1. *ἕ. ἄν τιν' οὖν* 2. 3. 5. 6.

1461. *πραγμάτων* in t. om. et pro gl. supra *πονηρῶν* 6.

1462. *ἕως ἂν* omnes. *ἐσβάλωμεν* 2. sed *σ* ex em. correctoris.

1464. *ὦμοι* omnes, ut puto. (*ὤμοι* primo 5.)

1467. *τὸν* ante *χαιρ.* in litura 1. *τὸν οωκ.* 1. 5.

τὸν pro gl. 2. σωκράτην omnes ut puto.

1468. ἀπολῆς 1. 5. γ' ἐλθὼν 1. γ' ἔλθ' 2. 5. 6. ἐλθὼν sine γ' 3. οἴκαδ' οἴ 5.

1472. οὐκ ἔστιν γ' 1. 2. οὐκ ἔστι γ' 4. 5. 6. οὐκ ἔστιν sine γ' 3. Corrector 2. γρ. ἔνεστ'.

1474. ὤμην 5.

1475. τὸν om. 5. ὤμοι omnes ut puto.

1476. ὅτι 4. 6. χυτρεοῦντ' 5. Schol. χυτρεοῦς, ὁ τροχὸς ἐν ᾧ ἐργάζονται τὰς χύτρας.

1477. -φει omnes.

1479. ἐξέβαλλον 3. et servat τούς. σωκράτην omnes.

1481. μ' om. 4.

1482. ἐμοὶ (sic) παρανομήσαντος 1. sed sup. rub. γρ. παρανοήσαντος.

1483. αὐτὸς 1. et αὐτοὺς gl. supra γραψάμενος.

1485-94. Omnia Phidipp. 5.

1486. ἐμπιπρ. 1. 2. 3. 4. 6.

1488. ἔξελθε om. 3. 5. σμηνύην φέρε 5.

1489. κἄπειτά γ' ἀν. 1. κἄπειτ' ἐπαν. 2. (πειτ ex em. correctoris, cetera ab initio ut videtur) κἄπειτ' ἀν. 3.

1490-1. Ita collocati ἕως—τὸ τέγος—in sex mss. Sed in 2. post δεσπότην hoc signum ˣ quod pro nostro Λ usurpabant scribae; et in

χ
στί

marg χ ἕως etc. Omnia haec a correctore, qui tamen versum in textu reliquit. De

χ
στί vide Porsonum ad Odyss. Δ. 598. In 5. transponendos versus monuit alius,

ον ον

praefixis β et α. ἕως sine ἂν 1. αυτῶν 5. ἐμβάλοις 3. 5.

1492. δὲ om. 6.

1493. αὐτῶν 1. 2. 3. 4. 6. (4. ex em. statim facta, pro αὐτὸν ut videtur.) αὐτοὺς 5. et sch. κἀγὼ αὐτοὺς τόν τε σωκ. καὶ χ.

1494. κεἰ 1. κἂν 2. 4. 5. 6. γρ. κεἰ corrector 2.

οδ

καὶ (sic) 3. σφρ' 1. (οδ ab alio) σφόδρα γ' 5. εἶσ' (sic) 1. εἰσ' vel εἴσ' 2. 3. 4. 5. (sed 3. in litura, et gl. 3. 5. ὑπάρχωσι) ὦσ' 6.

1496. δᾶς 1. 3. et primo 2. δὰς 4. ἴεναι vel ἰέναι 5.

1497. Σωκ. praef. 1. Ἕτερος μαθ. 6. τί δ' ἄ. omnes.

1499. *Ἔτ. μαθ.* praef. 1.
1500. *ἐκεῖνός θ'* 6.
1502. Versum primo om. 2. sed statim reposuit.
1503. *πρῶτον* forsan primo 1. sed *πρότερον* ex em. m. pr.
1504. *ὁ ἐπὶ* 2. ex em. correctoris. *ἐπὶ* tantum 3.
1506. *ὦμοι* 2. 5. 6. *ἀποπνίγομαι* 1.
1507-8. Solus 5. versum *ἐγὼ δὲ* praeponit alteri *τί γάρ. τί γὰρ μαθόντ' εἰς τ. θ. ὑβρίζετον* (ε sup. rub.) 1. *μαθόντ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τους θεοὺς* 2. 6. et sic, sed sine *γ'*, 3. 4. 5. (*ἐς* 5. et in m. *γρ. τί γὰρ παθόντες ὑβρίζετε εἰς τ. θ.*) *γε* ante *κατακ.* om. 1.
1509. *ἐσκοπεῖσθον τὴν ἕδραν* et gl. *τὰς στηρίξεις* 1. *ἐκκοπεῖτε* (sic) *τὰς ἕδρας* et gl. *τὸν στηριγμὸν, τὴν κίνησιν* 3. Duae scil. lectiones explicantur, *τὴν ἕδραν*, et *τὴν ὁδόν*. Schol. Aldinum ita legendum et supplendum videtur. *Τῆς σελήνης τὰς ὁδούς: ἀντὶ τοῦ τὰς κινήσεις: — Τῆς σελήνης τὴν ἕδραν: ἕδραν εἶπεν, εἰς τὸ αἰσχρὸν ἀποτείνων τὸν λόγον: — Τὴν ὁδόν: τὴν περιφοράν: —* (hoc recte Hermannus.) *Τὴν ἕδραν: ἐπὶ τίνος ὀχεῖται, ἢ διὰ τί καὶ πῶς μένει: — τὴν ὁδὸν* supr. quasi gl. in 6. Per se optimum *τὰς ὁδούς*. (In Aesch. Prometh. 457. mihi valde placet Stobaei *ὁδούς*.) Sed ex 171. fluxisse videtur lectio; et vulgata loco accommodatior. In *ἕδραν* cum scholiaste credo esse cacemphaton. Vide Thesm. 140.
1510. *παῖε βάλλε* 2. ex em. correctoris. *πολλῶν γ'* 6.

In fine 2. *ἀριστοφάνους νεφέλαι: —*

EXCERPTA EX ARUNDEL.

In Arg. μέλητος
24. συνῆκα ὅτ᾽ ε. τὸν
62. δὴ ταῦτ᾽
76. μίαν
115. τἀδικώτατα
130. σκινδαλάμους
143. δέ σε τ. χ.
148. τοῦτ᾽ ἐμέτρ.
151. ψυγείσῃ
161. διὰ λεπτοῦ (οὐ in οῦ statim mut. ut videtur)
179. θοιμ.
189. τοῦτο φρ.
192. δ᾽
209. ἀληθὲς ἀττικὸν
215-6. fere ut Kust.
227. εἴπερ
237. με δ.
258. ἡμεῖς
259. κρόταλον
267. μὴ κοινὴν
270. νύμφαις
271. χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχουσιν
276. εὐάγητον
281. τ᾽ ἀρδομέναν θ᾽
288-9. omittit
294. λεσείω (et μὴ om.) cet. ut Kust.
323. ἥσυχος αὐτὰς
325. παρὰ — νυνὶ μ. ὁρῶ
326. κολοκύντας
329. σκιὰν
335. ἑκατονταχ.
338. ὀρνίθια κιχλᾶν
352. ut Kust.
359. -σαιμεν
361. παραβάλλεις
364. θεαὶ
366. τί σὺ λ.
368. σ᾽ ἐγὼ σημ.
369. πω om.
370. αἰ. ὑ. αὐ.
381. οὐδέπω
383. εἰς ἀλλήλας
389. ἀ. πρ. παπαῖξ ἔπειτ᾽ ἐπάγη παπαπαῖξ
390. παπαπαπαῖξ
391. οἷα ἀπέπορδας (sic)
393. Στ. non 394.
398. δῆτ᾽ οὐχὶ
400. ἀθηναίων
402. εὖ λ.
411. ἐπιθ. σ.
415. μήτε γε ῥ. — μήτε ἀ.
422. ἀλλ᾽ ὅτι δῆτ᾽ οὖν ν. ἤδη θ. οὐδένα
431. μεγάλας om.
432. μοι λ.
438. ἀτ. habet
441. δαίρειν
447. κρόταλον
450. ματιο.
457. ut Kust.
465-7. ut Kust.
471. λόγον
484. εἰ μέν γ᾽ ὀφείλεταί τι μοι
512. -οιτ᾽ ἀνθ.
520. ἔγωγε
527. ὑμῶν

558. σκύτινον
550. κοὐκέτ' εἰσαῦθις ἐπήδησ' (sic) αὐτῷ κ.
557. αὖθις πεπ.
562. εὖ φ.
575. προσέχετε (έ ex em. ej. m.)
584. ἐξέλιπε τ.
593. καξημάρτηται
614. πρίου — σεληναίης
615. κοὐκ
622. ἢ τὸν μ. ἢ τὸν
624. κἄπειθ'
645. ἡμιεκτέον
647. σὺ
660. ἔγωγε τἄ.
673. γῶ τὴν κ.
676-8. γ' ἀνεμ. — ὥσπερ καλεῖν
681. ἔτι δή γε
691. γ. τὴν ἀ.
696. ἐνθάδ' ἀλλ' εἴπερ χ.
704. ἐς
726. ἐξευρητέος
731. μὰ δί' οὐδέν ἔ.
742-3. αὖθις om. cet. ut Kust.
765. ἑώρακας τ. κ. τ. δ.
784. δήγε π. ἐδιδάσκου
817. τὸν δ. νομίζεις ο. τ.
823. νῦν νὴ
836. -λούη μου
858. εἶτα
862. τούτου
867. κρεμαθρῶν
868. σὺ omittit
870. γ' ὡς ἠλίθιον
874. τοῦτ' ἔμαθεν
876. ὃν
Post 881. addit ὅς τ. λ. etc.
895. ἐφευρίσκων
915. καὶ γν. -οισιν
929-30. τοῦτον ἔα — χ. ἐπιβάλλεις
937. τ. λ. πρότερος ὑ.
950-1. ὁπότερος δ' αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φ.
966-7. ut Kust.
972. ut Kust.
990. κακουργεῖν
991. μέλεις ἄγαλμ' ἀναπλάσειν
992. εἰσάγειν
1008. χρ. λευκὴν
1024-6. ἐπὶ τ. π. πρὸς τάδε δ' ὧ cet. ut Kust.
1032. πάλ' ἔγωγ'
1059. πολλοῖς om. cet. ut Kust.
1061. οὐχ ἑκ λ.
1062. οὔ μὰ
1063. θέτιν ἔγ.
1072. τί δή κατελ.
1096. τουτ. sine καὶ
1099. Δι. ἡττώμεθ'. Φει. ὦ κ.—ὑμᾶς
1105. ἀπάγεσθαι
1104. δ. σοι λ.
1115. νεοῦν
1117. τὸν κ. etc. ut Kust.
1133. ὕμνυσ'
1135. τε
1152. -μαι γ' ἄρα
1161. ἀνιαρὸς
1170. σὺ λ.
1183. ἀπολοῦντ'
1192. ἔθηκεν
1201. ἵν' ὡς
1218. γε
1228. ὃν
1230. μὰ τὸν — πώποτ' et om. τὸ χρ.
1235. ἵν' ἂν
1237. προσκαταθείην

1245. μοι τὰ χρήματα εἰπέ μοι εἴτε μὴ (sic)
1248. α. σοι
1251. ἀργ. sine art.
1252. οὐδ' ἂν ο. ο.
1262. ἦτοι που
1286. τἀργ.
1292. ὕπορ.
1293. ὅτε
1299. ἀπὸ τῆς
1302. ἄξεις ἐπεὶ ἁλῷ (sic)
1310–1. ut K. sine τι
1314. αὐτὸν αὐτίχ'
1326. ἀμύνασθέ μοι
1352. δὴ κ.
1343. sine μ'
1350. πέποιθεν
1352–3. ut K.
1355. χ. π. χ.
1356. ὅθεν γε π.
1360. εὐθέως ἀρ. tum ut K.
1362. —σε γ' ἄρα τύπτεσθαι cet. omissis.
1374. ἦσεν εὐρ.
1376. κἄγωγ' οὐκέτ' ἠνεσχόμην ἀλλ' εὐθὺς ἐξ.
1377. κἀντεῦθεν οὖν οἷον εἰκὸς |
1382. ἐν δίκη γ' ἄν
1387. κακᾶν δ' οὐκ ἔφθης φράσαι
1391–2. ἔξω γ' ἐξενεγκεῖν tum ut Kust.
1399. καινῶν ἐπῶν
1403. μ. τ. ν.
1414. τύπτειν τ'
1417. Στρ. ὁτιὴ τί δή
1420. τ. νεωτέρους κλάειν cet. ut Kust.
1430. καί τοι τί διαφέρουσ' | ἢ.
1433. καὶ τὴν
1444. ὠφελήσεις et omnia ut Kust.
1447–8. τί δ' ἦν ἐγὼ τὸν ἥττω λ. tum ut K.
1458. ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε
1460. ἑκάστ' ὁτάν τινα (sic) cet. ut Kust.
1468. ἐμοῦ γ' ἐλθὼν
1472. οὐκ ἔστιν γ' ἐπεὶ
1490–1. ἕως — τὸ τ.
1493–4. αὐτῶν — κεἰ
1497. τί δ' ἄλλο
1507–8. Χαιρ. ἐγὼ κακοδ. — Στρ. τί γὰρ μαθόνθ' ὑβρίζετον εἰς τ. θ.

RICARDI BENTLEII ANNOTATIONES IN NUBES.*)

(Ex Museo crit. Cantabrig. Part. V. p. 131.—138.)

26. τοῦτο] fort. τουτὶ. [ταὐτὸ emendatur ab Elmsleio, ni fallor. *Burges.*]

58. ἔλθ'] ἴθ' Suidas in δεῦρο.

ibid. διατὶ δὴ κλαύσομαι] vid. v. 753. et 782. fort. δὴ 'γὼ κλ. vel κλαῦσαί με δεῖ. immo κεκλαύσομαι. vid. 1458.

75. ἐπειθετο] lege ἐπίθετο.

74. κατέχεε] lege κατέχεεν.

114. ἥσσονα] ἧττονα.

126. ἀλλ' οὐδ'] Suidas in ἀλλ' οὐδ' κ. τ. λ. γε κατακείσομαι.

130. σκινδαλμοὺς] lege σκινδαλαμοὺς — Hesych. Suid.

145. αὐτῆς] lege αὑτῆς.

166. τρισμακάριος] an τρισμακάριαι?

185. δοκοῦσιν] lege δοκοῦσ'. [ob rationem fortasse quam aperuit Elmsleius ad Acharn. 178. in Auctario. *Burges.*]

214. ποῦ 'στιν] lege ποῦ 'σθ'. [ob causam fortasse modo dictam. *Burges.*]

215. πάνυ] lege μέγα ex schol. et Suid. in μέγα. vel fortasse μεταφροντίζετε.

*) Edidit etiam G. Burges in the classic. Iournal N. XXII. p. 248.—259.

219. ὦ Σώκρατες] potius τί; Σωκράτης;

230. vid. v. 739.

237. οὕνεκ᾽] lege ἕνεκ᾽.

267. κυνῆν] fortasse κυνέην.

271. ἀρύεσθε] Suidas ἀρύτεσθε habet et προχοάς.

276. εὐάγητον] Suidas in εὐάγητον. Forte εὐάγητοι.

326. ὁρῶ] MS. ἀθρῶ. lego ἤδη νυνὶ μόλις ἑώρων.

Haec et duo sequentes paginae ignibus adeo mutilatae sunt, ut pauca in integrum restitui possent.

338. κρέα τ᾽ ὀρνίθειά γε] κρέατ᾽ ὀρνίθειά τε. vel κρέατ᾽ ὀρνιθήϊα.

347. ὅτι ἂν βούλωνται] lege πᾶν ὅ τι βούλονται. vel πάνθ᾽ ἃ ᾽ν βούλωνται. — κἄν] κἄτ᾽ ἦν Ald.

358. παλαιγενές] MS. Vaticanus παλαιογενές. Suid. in παλαιγενές.

364. θεαί] forte θεοί.

371. τούτῳ γε] lege τοῦτό γε.

381. οὐδέπω] lege οὐδέν πω.

389. MS. Vatic. ἀτρέμας πρῶτον, παππὰξ, παππάξ.

ibid. κἄπειτ᾽] lege ἐπάγει, κἄπειτ᾽ οὕτω παπαπάξ.

398. πῶς δῆτ᾽] deleantur. Suidas in Σίμων utrumque habet.

400. Ἀθηναίων] lege Ἀθηνῶν — vel Ἀθηνᾶν et sic Homer. Od. III. (278.) ἀλλ᾽ ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ᾽, ἄκρον Ἀθηνῶν.

407. Διασίοισιν] Schol. Luciani, τὰ Διάσια, ἑορτὴ Ἀθήνησιν οὕτω καλουμένη, ἣν εἰώθεσαν μετὰ στυγνότητος ἐπιτελεῖν, θύοντες Διὶ τῷ Μειλιχίῳ· ἔοικε δὲ καὶ τοὔνομα ταύτῃ ἀπὸ τοῦ διασιαίνειν τεθεῖσθαι.

411. σοφίας] post ἐπιθυμήσας. — ibid. παρ᾽ ἡμῶν Laert. δικαίως.

412. Ἕλλησι γενήσει] Laert. ἄλλοις διαζήσῃ.

414. καὶ μὴ κ. τ. λ.] Laert. κ᾽ οὐκ ἔτι — οὔτ᾽ — οὔτε — οὔτ᾽ αὖ — οὔτ᾽ ἀρίστων — καὶ ἀδδηφαγίας. Suidas in v. τρίβωνα, μήτ᾽ οὖν ῥιγῶν. Ald. μήτε γε.

415. μήτε γ᾽ ἀριστᾶν] l. μήτ᾽ ἀρ. Suid. in τρίβωνα.

416. γυμνασίων] sic Suidas in ἀνόητα.

421. *ἕνεκα*] lege *οὕνεκα* vel *ἕνεκεν*.

422. *ἄλλο*] *ἀλλὰ* vet. editio. *οὐ — οὖν* Ald. *εἶναι ἤδη οὐδένα*. lege *οὐδέν*.

424. *οὐδ'*] Suidas in *ἀτεχνῶς, οὐκ*.

430. *ἀπὸ τουδὶ* Suidas in *Γνωμ. ἀπὸ τοῦ νῦν*: sed alibi v. *ἀπὸ τοῦ δή. ἀπὸ τοῦ νῦν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις*.

431. *δήμῳ γνώμας*] lege *δήμου γνώμας* i. e. *δήμου ψηφίσματα* Hesych. vel si vulgatum retineas, delendum erit *τὸ μεγάλας* in *Σφ.* v. 592. *κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησ'*. et ita Suidas in *γνώμα. ἀπὸ τοῦ νῦν. ἐν τῷ δ. γνώμας οὐδεὶς ν. π.*

441. *ἀσκὸν δέρειν*] *ἀσκόν τε δέρειν. δείρειν* Scal.

446. *εὑρεσιεπὴς*] *εὑρεσσιεπὴς* Scal. lege *εὑρησιεπὴς*.

450. *ματιολοιχός*] Suidas et Photius *ματιολοιχός*. Hes. *ματαιολοιχός*. sed lege *ματτυολοιχὸς* a *ματτύη*.

452. *χρήζουσι*] lege *χρήζουσιν*.

456. *τῷδε*] lege *τῷδ'*. pro *ΣΩ*. lege *ΧΟ*. et ita v. 462. 467.

457. *δ' ὡς*] forte *δὲ* et in v. 460. *ἔξων*. ita leg. Suid. in *οὐρανόμηκες*.

476. *ΧΟ.*] deleatur.

520. *νικήσαιμ' ἔγωγε*] lege *νικήσαιμί τ' ἐγὼ*.

529. *χ' ᾧ σώφρων*] lege *ὅ σώφρων τε χ' ὧ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην*. vide Hephaest. p. 61.

531. *παῖς δ'*] *παῖδ'* vet.

535. *ἦλθεν*] lege *ἦλθ'*.

538. *οὐδὲν ἦλθε*] Suidas *οὐδὲν* i. e. *οὐκ*. fortasse *οὐδ' ἐξῆλθε*.

563. *ὑψιμέδοντα*] vide v. 597.

575. *προσέχετε*] lege *πρόσχετε*.

584. *ἐξέλιπέ γε*] lege *ἐξέλειπε*.

588. *ταῦτα*] fortasse *πάντα* vel *γ' ἀλλὰ*. sed Suidas in *Ἀθηναίων δυσβουλ.* habet *ταῦτα*.

593. *ἐξημάρτηται*] lege *ἐξαμάρτεται* vel *ἐξημάρτετο*. Vat. MS. *ἐξημάρτετε*.

ibid. *αὖθις ἔς τ' ἀρχαῖον*] fortasse *αὖθις, ὡς τ' ἀρχαῖον*.

615. *φησὶν ὑμᾶς, κοὐκ*] lege *φησὶν, ὑμὰς δ' οὐκ*.

645. *ἡμιεκτέον*] Suidas in *περίδου* legit *ἡμιεκτέου*.

653. τοῦ] Index digitus: lege νῦν.

654. οὐτοσί] Medius digitus.

ibid. ἀχρεῖος] Suidas in ἀγρεία legit ἀγρεῖος, et pro varia lectione ἄγροικος.

691. δὴ τὴν] lege τὸν. sed in Ald. deest δή.

700. δή] δὴ ἀντὶ τοῦ νῦν Suidas.

703. ταχὺς δ', ὅταν γ' etc.] Suidas in μεταπήδα legit ταχύς γ' ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός. Ald. etiam φρενός.

710. δαρδάπτουσι] Huic et tribus sequent. v. in fine adiice ν.

714. ἄλγει λίαν] Proximo v. haec praepone.

717. δ' ἡ] delet Aldus.

727. κἀπαιόλημ'] vide in ἀπαιόλημα. Suidas in παιόλημα legit καὶ παιόλημα. vid. v. 1149.

738. σχάσας] fortasse σχίσας. sed vid. Suid. in σχάσαι et οὐκ ἔχων. vid. etiam in λεπτήν.

743. αὖθις] fortasse αὖθ' εἰς.

751. ὠφελήσειέ σ'; ΣΤ. ὅτι.] lege ὠφελήσειέν σ'; ΣΤ. ὅτι;

759. εἶλε] Ald. εἴλλε et Suidas in εἴλλειν.

809. ἀπολέψεις] fortasse ἀπολοψεις. vid. in Hesych. ὀλόπτειν. vid. Suid. in ἀπολάψεις.

810. τὰ τοιαῦθ'] Suid. τὰ πόλλ' in φιλεῖ γάρ.

831. πείθει] i. e. πείθῃ. et ita Suidas in χολῶσιν.

850. ἔμαθες] ita legit Suid. in γηγενεῖς. vulg. ἔλαθες.

853. ἐπελανθανόμην] lege ἐπελαθόμην.

859. πειθόμενος] lege πιθόμενος et ita in seq. v. sic Suidas in ἑξέτει.

862. τούτου 'πριάμην] Suidas in ἀμαξ. legit ὅτ' ἐπριάμην.

867. κρεμαθρῶν] Suidas in νηπύτιος ut editum, et sic Schol. in Σφ. v. 1420. κρεμάθρα secundam corripit, ut κρεάγρα et pleraque similia apud nostrum. forte igitur καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὔπω τρίβων τῶν ἐνθάδε. Immo vero καὶ τῶν κρεμαστρῶν οὐ —.

Pollux enim libro X. notat Aristophanem in *Νεφ. κρεμάστραν* dixisse.

874. *ἔμαθεν*] Kusterus ad Suidam in *ἀναπειστηρίαν* legit *ἔμαθέν γ'*, frustra.

884. *ἀπέσομαι*] Suid. in *ἀπέσομαι*. sed *ἄπειμι* in *Θεσμ.* 286.

893. *μὲν ἐφευρίσκων* dele *μὲν* et lege *ἐξευρίσκων*.

915. *Ἀθηναίοισιν*] insere *γ'*, vel in seq. v. lege *χ' οἷα*.

920. *ἐκ πηριδίου*] ita lege: alii *Εὐριπιδίου*.

934. *σφῶϊν*] lege *σφῷν*.

935. *φοιτᾷ*] *φοιτῶ* Scal. male.

937. post *πρότερος* insere *γ'*.

940. *ῥηματίοισι*] lege *ῥηματίοισιν*.

950. *γ' αὐτοῖν*] fortasse *ἤδη σφῷν*, vel *ἄν γε σφῷν*, vel *ἄν γε τοῖν λόγοιν*.

958. *λέξω κ. τ. λ.*] Aristid pro 4 viris p. 268. et 269.

960. *φωνὴν παιδὸς*] Tr. Aristides ibidem.

962. *κριμνώδη*] Suidas *κρημνώδη*. Aristides *κρυμώδη*.

963. *ἐδίδασκε*] *ἐδίδασκεν*.

964. *Περσέπτολιν*] lege *Περσέπολιν*. Tzetzes Chil. I. 25. *τούτου τοῦ Στησιχόρου δὲ μέλος ὑπάρχει τόδε·*

Παλλάδα περσέπτολιν κλήζω πολεμάδοκον ἀγνάν,
παῖδα Διὸς μεγάλου δάμνοπλον ἄϊστον παρθένον.

lege *δαμνόπωλον*.

969. *καθίζοντας*] ita Aristides. Suidas in *παιδοτρ. βαδίζοντας*.

972. *καταλείπειν γε*] dele *γε* et in initio lege *ὥςτ' εἴδωλον*.

975. *μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν*] lego *μαλακῇ ῥιθυριζόμενος τῇ φωνῇ* et in v. seq. pro *αὐτὸς ἑαυτὸν*, lege *κ' αὐτὸς ἑαυτόν*.

977. *ἐξῆν*] ita Suidas in *ῥαφανὶς* et *κεφάλαιον*, ita etiam Aldus. vulg. *ἐξῆν*.

982. *Μαραθωνομάχους*] forte *Μαραθωνομάχας* ut

Ἀχαρν. v. 180. Iulian. Misopogone p. 78. πρίνινον καὶ σφενδάμνινον οὐκέτι μέντοι καὶ Μαραθωνομάχην.

983. ἱματίοισι] Suidas in εὐθὺς habet ἱματίοις. an ἱματίοις γε?

985. προέχων, ἀμελῆ] lege προέχωσ', ἀμέλει.

991. τἄγαλμ'] lege τὠγαλμ'. — ibid. ἀναπλήσειν. lege ἀναπλάσσειν. quidam ἀφανίζειν. Suidas εἰςάττειν, in εἰςάττειν, et ἀποθραυσθῇς, et ἄχρηστα.

[993. In folio ad calcem libri. Μήλῳ δηχθεὶς: Lucian. in Toxari, καὶ μῆλά τινα ἀποδεδηγμένα. Idem Meretric. Dialog. τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν εὐστόχως προσηκόντισας ἐς τὸν κόλπον αὐτῆς οὐδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ. (Unde patet Bentleium legere voluisse δηχθεὶς pro βληθείς.) *Burges.*]

997. καλοῦσιν] καλέσουσί τέ σε vet. Edit. Suidas in βλιτομάμαν habet καί σε καλοῦμεν.

998. εὐανθὴς] fortasse εὐαλθὴς: sed Pollux εὐανθεῖς παρειαί.

1000. πραγματίου] Suidas in γλισχραν. habet γραμματίου. sed MSS. ibi πραγματίου. Suidas in Ἀκαδημ.

1006. προσέχοις] προσέχῃς Scal.

1026. πρὸς οὖν τάδ'] lege πρὸς δὲ τάδ'.

1031. ὀφλήσεις] lege ὀφλήσῃς.

1032. πάλ' ἔγωγ' ἐπνιγόμην] lege πάλαι γ' vel πάλαι γὼ 'πνιγόμην.

1043. σε μέσον ἔχω] Suidas in εὐθὺς legit σ' ἔχω μέσον.

1071. φύσεως] lege φύσεος: ita in Πλ. ὕβρεος.

1072. κατελήφθης] lege κᾆτ' ἐλήφθης.

1099. κινούμενοι] vid. Ἱππ. v. 873.

1111. νῦν] Ald. νυν.

1120. προσεχέτω] lege προσχέτω.

1146. ἐπιθαυμάζειν τι] fortasse πιθηκίζειν. i. e. *munusculis delinire*: vid. Ἱππ. v. 883. An ἐπιψωμίζειν τι? vel potius ὑποθωπεύειν τι? Nam Eustathius hunc versum citans habet ἀποθαυμάζειν. in Ἀχ. v. 639. et Σφ. v. 608. pro ὑποθωπεῦσαν Suidas

in φύστη habet ἐπιθωπεῦσαν. [Vulgatum tamen retinere voluit Bentl. scripsit enim in folio ad calcem libri: "δεῖ γὰρ ὑποθωπεῦσαί τι τὸν διδάσκαλον ad spectatores vel ad se. Sic Eq. 1191. ad se: et Vesp. 985. et Thesm. 610. ποῖ τίς τρέψεται." Haec duo proxima loca, quid ad rem faciant, alii fortasse exponent. *Burges.*]

1149. παμβασίλει᾽ ἀπαιόλη] Suidas in παιόλη habet παμβασίλεια παιόλη. vide v. 727.

1155. τἀρχεῖα] Suidas in ἰὼ κλάετε habet ἀρχεῖα et ἐργάσαισθ᾽ pro ἐργάσησθ᾽, sed in ἀρχαῖα aliter. lege τἀρχαῖα.

1176. τί λέγεις;] vide Suid. in voc.

1177. οἶδ᾽ ὅτι] lege εὖ ποιεῖν vel εὐνοεῖν.

1193. γίγνοιντο] Suidas in θέσεις habet γίνοιντο.

1194. προξέθηκεν] lege προξέθηχ᾽.

1205. νενασμένοι] Suidas in ἀμφορ. legit νενησμένοι i. e. σεσωρευμένοι, et ita in voc. νενησμένος.

1218. γε μᾶλλον, ἢ] Suidas in ἀπερυθριάσαι habet ἢ χρήσαντά με.

1219. οὕνεκα] lege ἕνεκα. Suidas in κλητεύειν habet ου ἕνα.

1242. καταπροΐξει] lege καταπροίξει.

1245. ὀμνύμενος] fortasse ὀμνυμένοις.

1248. ἀποδώσειν μοι] fortasse σοι.

1254. οὐκ ἄρ᾽ ἀποδώσεις;] Suidas in οὐκ ἂν etc. sua serie, οὐκ ἂν ἀποδοίης; οὐχ ὅσον γέ μ᾽ εἰδέναι.

1257. θήσω] θήσοι Suidas in παρακατ.

1268. θρασυάντυγες] vid. Suid. in voc.

1281. μὴ ἀποδώσεις] lege μὴ ᾽ποδώσεις.

1299. οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν] lege ἀπολιβάξεις αὐτόθ᾽. vid. Ὄρν. v. 1467. vel ἀποδιώσεις σαυτὸν, ἀπὸ τοῦ διώθειν: vid. Σφ. v. 196. Immo recte habet ἀποδιώξεις, quoniam Danistes hic διώκων erat, Strepsiades φεύγων τὸν διώκοντα. sic in Ὄρν. ad Metonem Geometram, οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῆ.

1311. τοῦτον] lege τουτονὶ.

1355. τἀνθρώπου] lege τὸ τἀνδρὸς.

1362. *σέ γ' ἄρα τύπτεσθαι*] lege *σ' ἄρα τύπτεσθαί γε.* vel *σε τύπτεσθαί γε.*

1370. *στόμφακα*] Schol. in Hermog. p. 391. *στομφάζειν ἐστὶ διὰ τοῦ στόματος βάζειν, τουτέστι, τῷ πλατεῖ ἢ ὄγκον ἔχοντι στόματι λέγειν. ὁ Ἀριστοφ. ἐν ταῖς Νεφ. περὶ τοῦ Αἰσχ. φησί, στόμφακα κρημνοποιεῖν.* vid. Suid. in *κρημνοκομπεῖν*, et *κρημνοί.*

ibid. ἀσύστατον] lege *ἀξύστατον:* et sic Suidas in voce.

1374. *ἐξ*] deleatur. sic MS. Vat.

1378. *ἠριζόμεσθ'*] lege *ἐρειδόμεσθ'* ex Suid. in *ἔπος γε* etc.

1398. *ἐρεβίνθου*] vide Suid. in voc.

1399. *ἐπῶν* lege *λόγων.*

1403. *μόνῃ τὸν νοῦν*] transpone, et lege *τὸν νοῦν μόνῃ.*

1408. *τὸν*] lege *ὃν.*

1414. post *ἐπειδήπερ* insere *γε*, et pro *τοῦτ'* lege *τόδ' ἔστ'.*

1417. *τίη δή;*] delet Aldus: vid. *σχολ.*

1420. *μάλιστα*] lege *μᾶλλον.*

1430. *διαφέρουσ'*] lege *διέφερον.*

1444. *τί δή μ'*] lege *τί δὴ 'κ τούτων μ' ἐπωφελήσεις.*

1458. *ταῦτά γ' οὐ*] lege *ταῦτ' οὐ.*

1462. *ἕως ἄν*] Scal. legit *ἕωσπερ.*

1474. *τοῦτ'*] lege *τότ'.*

1475. *οἴμοι*] Suid. in *χυτρεοῦν, ὤ μοι.*

1482. *ἀδολεσχίᾳ*] *α* longum.

ANNOTATIONES IN RANAS.

[Argum. p. 227. ed. Inv. *Φρύνιχος Μούσαις.* Grammaticus MS. ap. Thiersch. in Actis Monac. I. 3. p. 524. *σαφὲς δὲ τοῦτ' ἔστιν* (Sophoclem archonte Callia mortuum esse) *ἐξ ὧν μὲν ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς στρατηγοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ὡς συγκαθῆκε τοῖς βατράχοις, φησὶν, κ. τ. ἑ.* Thierschius, "Locus corruptus et mutilus. Fortasse post *ἀνάγει ἐς* excidit, ut sensus sit: *clarum est ex iis, quae Aristophanes in scenam profert (ἀνάγει) contra duces pro terra* . . . . Sed quis in tali re certi quidquam statuat, praesertim cum non pateat, ad quem Ranarum locum provocet scholiastes? Plura quidem fabula continet, quae Calliae annum, pugnam navalem ad Arginusas, tristem casum Erasinidis, unius e ducibus ob illam interemtis innuant, sed nusquam apud Comicum Sophoclis mors ad hunc annum refertur. Res ipsa tamen non potest videri dubia." *Dindorf.*]

4. *Σχολὴ* Dawes. Misc. Crit. p. 235. Suid. v. *πάνυ.* Sanctamand. apud Burgess. in Dawes. p. 462. *σχολὴ* Suid. ed. sed verba Arist. om. ms. [Phrynich. in Bekkeri Anecdot. vol. I. p. 73. *χολὴ ἐστιν: οἷον ἀηδὲς καὶ προσκορές. Ἀριστοφάνης. Dindorf.*]

7. *θαρρῶν γε μόνον δ' ἐκεῖν'* B.

9. *μήθ'* B.

11. *ὅτε* Suid. ed. ms. *ἐξεμεῖν.* Locum om. [*ms.*] in *μέλλω.*

12. *μὴ* pro *με* B.

14. *Σκευοφοροῦσ'* Suid. v. *Λύκις*. Lege *Οἳ σκευοφοροῦσ'*. *σκευοφοροῦσ'* et *τοῖς* pro gl. B. Locum contraxit Suid. ms. in *Λύκις*. [*οἳ σκευοφοροῦσ' Cantab.* 2. *ταῖς σκευοφοροῦσ'* 1. *Non Graecum esse σκευηφορεῖν censebat Porsonus.*] [Conf. Maltby ad Morell. Lex. prosod. p. 605. *Dindorf.*]

18. *πλεῖν*] Om. Suid. ms. sed habet post *πνιγηρά.* ubi *πρεσβύτης.*

22. *υἱὸς Σταμνίου.* Vide Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 146.

24. *ταλαιπωροῖτο —— φέροι*] sic Suid. ed. ms. *ὄχημα.*

31. *σ'* om. B. *σε* gl. supr. *ὠφ.*

[32. *Φέρει* B. in lib. Ask. et 183—5. *Ξα. τουτὶ ——Δι. τοῦτο λ.——Ξα. αὕτη——Δι. νὴ τόν.* 197. *Δι. μανθάνεις.* 215. *φθεγγώμεθ'.* 240. *αὐτίκα γκύψας* (vel *αὐτίκ' ἀγκ.*) 308. *ὄμοσον νὴ Δία* omitti notat, ide *καὖθις κατόμοσον* tacet. 311. *τὰ κ. ταυτὶ* 313. *Ξα. αἰθ.* 568. *τῶν* om. 434. *Ξα.* praef. 438. *μὴτ'* 447. *Ημιχ.* praef. 458. *ἱερὸν* 573. *Ξα. νὴ——Πα. νὼ* 598. *αι Χο.* praef. (610. *γρ ταῦτ' ἄρτι ξυνοούμενος ταῦθ' ὅτι μὲν οὖν* margo B. si collatorem intelligo) 889. *Δι.* non praef. 936. *Δι.* non praef. 1050. *Δι.* ante *κρ.* om. 1121. *ἀπεπαυάνθην*, sic, enotat. 1154. *μὴ τ.* 1146. *τ' ἄλλως* 1190. *μοι* pro *σὺ* 1207. *ἐξεκινούμεθα* 1280. *Εὐρ.* praef. 1304. *ὦ σχύλε* 1346. *νοτίαις* 1348. *κατὰ γωνίας* habet Wech. tacet collator. In quibusdam dissentit a Porsoni collatione ea quae in notis mss. Bentleii vulgatur *Class. Journal*, N. XXIII. *Dobree in Addendis.*]

33. *ἔγωγ' οὐκ* B. Suid. v. *οἴμοι* ubi paullo ante *ἀγένητον* sine *ἄν* ms.

34. *ἦ γ' ἄν* B.

41. *μὰ δία* B.

42. *δήμητραν* B.

45. *ἀποσοβεῖν* Suid. ed. ms. in *κροκωτόν.* sed *-ῆσαι* in *οὐχ οἷός τ'.*

46. *κροκοτῷ* B. *τίς ὁ νοῦς.*] *ὁ* om. Suid. ms. *δόπαλον.* Simplic. p. 139. [*ad Epictet. ed. LB.* 1640.

ἐὰν δὲ ἡττηθῇς αὐτῶν (*i. e.* τῶν σου καταγελώντων) καὶ ἐκείνου τοῦ γέλωτος γέγονας ἄξιος, ἐπὶ κοθόρνῳ ῥόπαλον ἐπιχειρήσας λαβεῖν.]

48 πῇ B.

50. Pro ἢ δ. ἢ τρ. tantum ιγ Suid. vv. ἐξηγρ. et κᾆτ' ἔγωγ'.

51. σφῶε; *Δι.* νὴ τ. ἀ. *Ηρ.* [*B. teste lib. Ask. MSti notam om. Porsonus.*]

55. μηκρὸς B. — 57. τῷ *Κλ.* B.

64. ἢ ἑτέρα] Lege cum Ald. ἢ 'τέρα φράσω; [*sic. Vide et ad* 102. ἢ 'τέρᾳ *alicubi Elmsleius, ni fallor.*]"τερα B. [Nempe illorum rationem tunc quidem sequebatur Porsonus, qui ἑτέρα, ἰδία, δημοσία, etc. adverbii vice posita, sine ι scribebant; vide ad Ran. 102. et Av. 396. Elmslei. ad Heraclid. 139. 174. Hemst. ad Plut. 187. Hoc loco ἢ 'τέρᾳ Elmslei. Ach. 828. Seidlerus Dochm. p. 588. e schol. firmans. *Dobree in Addendis.*]

75. *Ηρ.* praefigit B. non 76.

77. ἀνάγειν εἴπερ γ' B.

78. Apud Suid. in *Ἰοφῶν* ubi MSS. Par. C. C. C. τινὰ κατὰ l. μετὰ.

79. ποεῖ B. — 80. γ' om. B.

83. 85. Suid. v. *Ἀγάθων.*

83. μ' οἴχεται B. Suid. v. *Ἀγάθων* [ἀποίχεται *servat.*]

86. ξενοκλέης B.

89. ἐνθάδε Suid. v. πλεῖν. ἔστετ ἔνθαδε (*sic*) ms. ἔστιν B.

92. ἐπιφυλίδες B. Dionys. Hal. Art. Rhet. X. 18. p. 593, 10. ed. Reisk. Tatian. ad Graecos p. 6. *qui* ταῦτ' ἔστιν ἐπ. *citat.* Suid. in vv. ἐπιφ. et στώμυλος, ubi locum e Pac. [992, *etc.*] om. ms. et omnia ad *Στράττις Ολύνθιος.* Res se sic habet. Transit ms. a φλυαρεῖν in στώμυλος ad τῶν δεινοσοφιστῶν in fine *Στράττις,* qui vocatur στρατηγὸς τραγικός. In στρόβιλοι, εὐδαιμοαρεῖν τὰ μειράκια κ. τ. λ. In στράττις post βιβλίῳ sequitur νέστερος τῶν καρκίνου στ.

96. εὔρῃς B.

99. Loca citata om. Suid. ms. in παραπεκινδ.

102. Recte ἰδία quoque Ald. male ed. Kust. ἰδίᾳ. Pro ἰδίᾳ, ἄνευ B.

105. Suid. ἀρέσκεια. Suid. v. σὲ hunc versum ita citat, prout [*in Suida sc. T. III. p.* 295.] edidit ex MS. Kusterus. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; μ' ἀλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι. Lege, μὴ, ἀλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι, quod et scholiastes legisse videtur. Vide infra 624. 763. σοὶ B. om. καὶ *ante* μάλα. μ' ἀλλὰ πλὴν Suid. ms. σὲ δὲ.

104. κόβαλά γ' B.

105. Μὴ τὸν ἐμὸν om. Suid. ms. et art. seq.

108. ἔχων pro φέρων B. *Vide Porsoni Advss. p.* 286.

109. κατὰ τὴν σὴν B.

118. ἀφιξόμεθ' B.

128. ὡς — βαδιστικοῦ] Suid. βαδιστικοῦ.

129. εἶτα pro κᾆτα B. — 133. πῇ B.

134. Lege δύο.

136. πότε Jac. Perizon. Addend. ad Aelian. V. H. I. 18. ἀλλ' ἤνπερ B.

137. ἤξεις μεγάλην Suid. v. ἄβυσσος, non B.

138. γε om. Suid. in φεῦ.

139. τυνουτωί B. τοιννουτωΐ Suid. ms. φεῦ.

141. τω̃ om. B. non Suid. ed. ms. φεῦ.

145. πολὺν] sic Suid. ed. ms. σκῶρ.

146. ἀεὶ νῶν] Suid. v. σκὼρ] om. Suid. ms. *sic Porsonus. An* σκὼρ *per errorem notavit pro* ἀεὶ νῶν? [σκῶρ ἀείνων Elmslei. Edinb. Review N. XXXVII. p. 73. Quod contractum dicit ex ἀέναον. *Dindorf.*]

147. ξ. ἠδ. τις B.

148. ἀργύριον (art. om.) B.

149. ἠλόησεν Toup. in Suid. II. p. 102. ἡλοίωσεν B. ἠλόησεν bis Suid. ms. in v. *Vide Append. ad Toup. p.* 456.

150. ὄρνον [*quod om. Ald. Junt.* 1515. *non* 1525.] inter l. a m. pr. B.

153. πυρίχην B. — 154. σε om. B.

158. δὴ om B. — 161. δέῃ B.

171. τ. φέρουσι B.

174. πόσ' B. a m. pr. ποῖ' ex em. 176. — ἵν' ἂν B.

[184. I. Seager in the classical Iournal N. III. p. 501. τοῦτο λίμνη, νὴ Δία, ἡύτη' ἐστὶν ἣν ἔφραξε καὶ πλοῖόν γ' ὁρῶ. collato v. 137.]

185. Δι. hic praefigit et 186. om. B. κἄστιν ὁ B.

187, 8. Suid. ἀναπαυλαν. κακῶν πόνων καὶ — Suid. ms. τὶς εἰς ἀ. et in χάρων.

188. ἢ εἰς ὁ. B. — 189. κερβέρους B. — 190. ποῖ B. ποῦ Suid. ed. ms. *in* ποῦ σχ. et ποῦ γῆς antea.

191. εἵνεκα Ald. Kuster. ἕνεκα B. εἵνεκα Suid. ed. ms. σοῦ γ'.

193. νεκρῶν B. [Vid. Meier. de bonis damnator. p. 50. Plutarchi proverb. apud Gronov. praefat. ad Thesaur. Ant. Graec. vol. XI. p. 18. *Dindorf.*]

194. τὸν om. B. — 195. περιθρ. λ. δ. κύκλω B.

196. περὶ B. — 197. μανθάνω om. B.

199. ἐπιπλεῖν B. — 200. ποῶ B. — 201. με σύ γε B.

[205. V. Apollon. in Bekkeri Anecdotis vol. II. p. 496, 14. *Dindorf.*]

206. Suid. ἄπειρος. — 209. κἄτα κ. [B. *scil.*]

211. βρεκεκὲξ trisyll. semper B. Suid. ed. et ms. vv. βρεκεκὲξ. αἰόλαν. κόαξ B. *et forsan ter habet.*

214. Citat Suidas v. ξύναυλον.

220. τῆς ἱερῆς χύτρησι B. — 223. δ' ἀλ. B. — 225. om. B. — 228. κόαξ [*sic*] bis et mox B.

232. παροιμία Suid. ms. κεροβάτης. *pro* παρ' Εὐριπίδῃ *scil. Vid. Porson. ad Orest.* 262.

234. φορμικτὴς B.

238. γ' om. Suid. ms. φλύκτ.

245. ἡλάμεθα B. Suid. ed. ms. φλέως.

247. πολυκολύμβοισι Suid. ubi βύσμα τῷ πρωκτῷ ms.

249, 50, 2. Suid. paullo aliter *αἰόλαν*.

250. *-μεθα* B. — 251. *-υγοπαφ.* B. *-γγ.* Suid. ms. — 259. *-μεθά* B. — 263. *νικήσετέ με* B.

264. *ἡμᾶς γε σὺ* B. [Scribendum, deleto interpretis additamento, *XOP. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.* | *ΔΙΟΝ. οὐδέποτε· κεκράξομαι γὰρ, κ. τ. ἑ. Dindorf.*]

265. *δή* om. B. — 267. *δι' ἡ.* B. — 268. *ὑμῶν κρατήσω τὸ κ.* B. — 269. om. B. et *Δι.* 270. — 270. *τοῦ κοάξ*] *τῷ* pro v. l. inter l. B. — 272. *τὸ ν.* B. *τὸν* Suid. ed. sed locum om. ms. — 278. *γε* pro *γ' ὡγε* B. — 279. *βέλτιστον* B.

283. *ὅ. καὶ φιλ.* Suid. *ἡλαζ.* et *μάχ. φιλοτιμούμενον* Suid. ed. ms. [*in ἡλαζ.*] sed *-ος* in *μάχ.* ms.

284. Suid. *γαῦρος.* — 285-6. Suid. *ἀγώνισμα. δ' εὖ.* B. et *ἂν* om.

288. *'στιν. Ξα. ἐξόπισθεν* B.

291. *οὖν* B. Suid. ms. v. *ἔμπουσα.*

292. *τότε μὲν βοῦς*] *μέν γε* ed. Kuster. Suid. v. *ἔμπουσα. ποτὲ* B. bis. *τοτὲ* Suid. — 293. *φέρ'* om. ms. *Suidae l. c.*

295. *γ'* om. B. Suid. ms. *In schedis*, Aristophanes Tagenistis apud Schol. *Χθονίας Ἑκάτης πείρα σοφῶν ἐξελιξομένη.* Lege *Χθονία θ' Ἑκάτη, Σπείρας ὀφέων εἱλιξαμένη.* [*σπείρας* Seidlerus ad Arist. Fragm. p. 21. et dudum ante Hemsterhusius in mss. Fragmentum apud Suid. v. *οὐραῖα* exstat etiam v. *οἷον, τὸ ἀνταπ. Dobree in Addendis.*] Confer Auctorem apud Suidam v. *οὐραῖα, ubi δράκοντες τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας εἱλίξαντες. Alibi Porsonus, huc forsan respiciens;* "Actius Eriphyla apud Priscian. VI. p. 699. *Pallas bicorpor anguium spiras trahit*, laudatus a F. Ursino ad Virgil. Aen. II. 217." *Ipse addo Sophoclem in Ριζοτόμοις apud Schol. Apollon. Rh. III.* 1213. (*Hecate*) *στεφανωσαμένη δρυσὶ καὶ πλεκταῖς Ὠμῶν σπείρησι δρακόντων.*

296. *Δι. καὶ σκ.* B. et 297. *Ξα. νὴ τ.*

297. Versum om. ms. *et ed. Med. Suidae v. ἔμπουσα.*

300, 1. Lege, *οὐ μὴ καλεῖς, Ὦ 'νθρωφ'. Me* enim

non incipit versum, quod putavit Cl. Marklandus Explicat. Veter. Auctor. Eurip. Suppl. subject. p. 251. Nasutulus quidam pronomen infersit, qui nesciit *καλεῖν τοὔνομα* bene Graecum esse. Vide Av. 1505. [Quum Aristophanes in Avibus v. 1716. dixerit,

θυμιαμάτων δ'
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

et in Ecclesiazusis v. 351.

ἐμοὶ δ'
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,

non satis apparet cur hoc in loco *μ'* eiici oporteat. Cave autem ne eiusdem generis esse putes Platonis comici versus apud Bekkerum in Anecdotis vol. I. p. 368. Non sunt enim trimetri versus illi, quod Bekkero visum eiusque censori cuidam, sed tetrametri, levi facta mutatione ita scribendi:

γυνὴ γὰρ, ἢν μὲν αὐτὴν
ἀεὶ κολάζῃς, ἐστὶ πάντων κτημάτων κράτιστον·
ἐὰν δ' ἀνῇς αὐτὴν, ὕβριστον χρῆμα κἀκόλαστον.

V. 2. revocavi verborum ordinem qui est in codice: vid. Bekkerum vol. III. p. 1109. Versum tertium ut explerem, addidi quod facillimum videbatur, *αὐτήν*. *Dindorf.*] Mox lege *κατερεῖς*. *κατερῇς* vox est nihili. *καλεῖς* et *κατερεῖς* B.

300. 302. *Ξα.* pro *ἑρ.* B. — 302. *τοῦτο δ' ἔσθ'* B. — 303. *οἷπερ——δεῦρο δέσ.* B. — 304. L. *πάντ' ἀγαθὰ* ex MS. Vat. U. cum Kustero.

306. *γαλῆν'* B. — 307. *νὴ τὸν Δία.* ed. Kuster. B. — 308. om. B. — 309. *ὠχρίασ'* B.

310. *μοι* B. *ὀδὶ δὲ δίσας ὑπερεπυρρίασεν* Suid. ms. *ὑπερε. Vide Append. ad Toupium p. 479.*

312. *ἀπολύναι* B. — 314. *Δι. ἀ. τ. ἔνδοθεν* B. et om. *Δι.* ante 315. — 316. *ἔ. δᾴδων δέ με* B.

317. *ἐξέπνευσε* Schol. ad Eurip. Hec. 444.

323. *ᾄδουσι γοῦν——ὥσπερ* Suid. v. *Διαγόρας. γοῦν* B. Suid. Ald. in *ἴακχος*. Locum om. ms. *sc. post Ἰάκωβος T. II. p. 89. γοῦν tacite Brunckius. Vide Porson. Opusc. p. 31.*

524. γ' om. B. — 527. π. ἐν ἕδρ. B. — 528. Ἴαχ' ὦ Ἴαχ' ὦ Ἴαχχε B.

529. 30. "Respicit Suidas v. θίασος." Toup. in Suid. II. p. 55.

532. περὶ κρατὶ Rav. ἐπὶ κρατὶ Eustath. ad Ἰλ. Θ. p. 701, 2. (582, 47.) ἀμφὶ κ. ad Ὀδ. Μ. p. 1715, 62=479, 43. σῇ B.

535. τὴν B. et 536. τιμήν. — 538, 9. ὁσ. μύσταισι χ. ἁ. ἱεραὰν B. — 545. ὦ ἴαχχε ἴαχχε B. — 549. ἀποσείονται B.

550. χρονίων ἀτῶν Dawes. Misc. Crit. p. 236. τ' hic om. B. addit post παλαιοὺς 551. — 553. λαμπάσι B.

554. ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν Bisetus ex Schol. suffragante MS. Vat. U. probante Kustero et post eum Reiskio. Confer Av. 1093. ἔξαγ' ἐπ' ἀ. *notat, e B. ut puto.*

557. ἡμετέροις B.

558. γλώσσῃ citat Plutarch. de Glor. Athen. p. 348. D. et καθαρεύει notante Marklando ad Eurip. Suppl. 547. post Kusterum, καθαρεύοι vero Suid. v. ἐξίστασθαι. Recte quoque καθαρεύει praebet Priscianus XVIII. p. 1183. γνώμην B. καθαρεύοι] sic Suid. ms. ἐξίστ.

559. μήτ' οἶδέ πω] ἴδε ed. Kuster. μήτ' οἶδεν μήτ' MS. Vatic. U. probante Kustero, μήτ' εἶδεν μήτ' Suid. v. ταυρόφαγαν et versu sequente μήτε. εἶδε μήτ' B. Suid. ms. ταυρόφαγον. qui et ἐχόρευσεν. *Vide Porson. Opusc. p.* xc.

560. μήτε Suid. ed. ms. qui et βακχείσαις.

565. προδίδωσιν Dawes. Misc. Crit. p. 316.

568. πείθει τινά B. — 569. κατατῖλαι Schol. 153. κυκλείοισι B.

572. MSS. Gellii Praef. Τούτοις αὖδῶ — καὖθις τὸ τρίτον μάλ' —— lege ergo, Τοῖσιδ' ἀπαυδῶ —— κἀὖθις τὸ τρίτον — Suid. ed. Med. ἀπαυδῶ habet Τούτοις et mox τὸ τρίτον. τούτοις B. Suid. ed. et ms. καὖθις τρίτον B. τὸ τρίτον Suid. Ald. v. ἀπαυδῶ. τὸ γ ms. *Vide Porson. Opusc. p.* xc.

373. ἀνεγείρετε (non -ται) B. — 375. δὴ om. B.

376. κόλπους γρ. τόπους B. [κόλπους τῶν καθ' ᾅδου λ. *Brunckius tacite, notatus a Porsono Opusc. p.* 31. *Ita quoque Juntina* 1515.]

381. ἀρεῖς Valckenaer. ad Theocrit. I. 112. male, cum prima corripiatur. *Sed vide ad Med.* 848. αἴρῃς B.

385. *Ημ.* B. non *Χο.* — 386. ξαθέ¬ [*i. e.* ξαθέοις] B. — 397. γε om. B. — 402. ξυναν. B. — 405. 411. *Ημ.* et 417. *Ξα.* praefigit *B. scil.*

406. σοὶ γὰρ διδύαμεν ἐπ' εὐτελείᾳ τὸν σ. Suid. ms. v. εὐτ.

408. Suid. ῥάκος — 421, 2. Suid. δημαγωγεῖ.

[424. τὰ πρῶτα. Porsonus, "Hemst. ad Lucian. Timon. 35. p. 147." *Dobree in Addendis.*]

425. κλεισθένην B.

430. *Vide ad Orest.* 1645.

432. τουτονὶ B. et 433. κύσθου.

433. κίσθου] κύσθου Kuster. ex Eustath. in Il. *I.* p. 746. [746, 16=644, 5. *ubi* ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ δὲ κύσθου ἢ κύσου λεοντή—] vulgatum citatur a Scholiaste infra 504.

435. πλούτων' B.

437. Citat Suidas v. μηδὲν μ.

440. αἴροι' Dawes. Misc. Crit. p. 237. ἄροι' B. et ὦ pro αὖγε.

451. *Ημ.* pro *Χο.* et πολυῤῥόθους B. — 458. καὶ om. B.

461. τοὺς ξένους Suid. v. ἰδιῶται. τε τοὺς ξ. B. τοὺς Suid. ed. ms. sine τε v. ἰδ.

466. λῆμμ' B. — 468. καὶ τολμ. κἀναισχ. B. — 472. ἔχει B. — 474. Suid. Ἀχέρων.

476. Lege ἑκατογκέφαλος. Marklandus ad Eurip. Suppl. 901. hunc versum citat ob exemplum anapaesti post tribrachyn. Sed talis licentia, si Comicis, certe non Tragicis, quos hic imitatur Aristophanes, permissa est. ἑκατογκέφαλος Nub. 335. ipsa metri lex requirit, ubi tamen perperam ἑκατοντα-

κέφαλος quaedam edd. — ἑκατονταχ.] sic B. Suid. τοία. [ἑκατογκέφαλος *jam olim Bisetus. Vide Porsoni Adverss. p.* 242.] [Sophoclem Trachin. 771. 777. 778. comparavit *Κυραῆς* ad Xenocratem p. 185. *Dindorf.*]

477. πνευμόνων B. Suid. ed. ms.

480. Suid. γοργόνες. — 485. οἶσαι B. σπογγιάν.] Suid. in v.

486. Ξα. ποῦ ἐστι νῦν. ὦ χ. B. — 487. δείσας B. — 489. σὺ θεῶν B. — 491. αὖτ᾽ pro ταῦτ᾽ B. — 492. Suid. ὀσφραντικόν. — 502. ἡρακλεοξ. B. — 503. λῆμ᾽] sic B. — 504. ὅ᾽κ *Μελίττης* B.

505. αἴρομαι] αἴρωμαι Dawes. Misc. Crit. p. 257. et ita ed. Ald. Quod autem Cl. Burgess ait, αἴρομαι Kusterianae editionis typographicum erratum esse, aliter se res habet. Non enim solum haec editio eam dat lectionem, sed et Aurel.

507. σ᾽ om. B. — 509. βοῦν δ᾽ Suid. ἀπηνθράκιζεν. καὶ βοῦν ἀπηνθρακιζόμενον Suid. ms.

512. *Vide ad Eurip. Med. p.* 53. *et apud Gaisford. ad Heph. p.* 222.

515. εἴσειθ᾽ B. *tum Δι. et Θε. habet, ut videtur.*

519. ἠβαλλ. B. — 520. τεμμάχη B. — 521. ἔμελλ᾽ B.

522. ὀρχηστρίσι B. Suid. ed. ms. v. αὐτός.

523. ὅτι αὐτὸς εἰ. ms. *et edd.* Suid. *in* αὐτός. ὅτ᾽ εἰσ. B.

525. οὗτοι που] οὔτι που Scholiast. probante Valckenaerio ad Eurip. Phoeniss. 455. et ante eum Reiskio; quomodo ediderat Aldus. Vulgatum citat Scholiastes ad Plut. 143. οὗτοι — ποιεῖς B.

526. ἡρακλέα ἐσκεύασα B. — 527. ἁλυαρήσης B.

528. ἀράμενος οἴσεις Dawes. Misc. Crit. p. 257. π. ο. B. sine γ᾽.

536. θέλει Schol. sup. 463.

540. ἀεὶ B. Suid. ms. ταῦτα πρὸς ἀ.

542. μᾶλλόν γ᾽ B.

543. μεταστρέφεσθ᾽ ἀεὶ B. Suid. v. δεξιός. Om. locum ms. -εσθ᾽ ἀεὶ Id. ed. ms. μαλθακώτερον.

547. ἄν pro δὴ B. *Vide Porsoni Opusc. p.* 182.

550. *Vide Append. ad Toup. p.* 488.

553, 4. αὐτὸς pro οὗτος B. et om. ante πανοῦργος.

556. μ᾽ ἐξέ. B. [*μοὐξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους.* Galenus vol. III. p. 871. ed. Kühn. *ἀλλ᾽ εἰ μέν χορόν τις ἔστησεν ἐν κόσμῳ δυοῖν καὶ τριάκοντα χορευτῶν, ἐπῃνεῖτο ἂν ὡς τεχνικός· ἐπεὶ δ᾽ ὀθόντων χορὸν οὕτω καλῶς διεκόσμησεν ἡ φύσις, οὐκ ἄρα καὶ ταύτην ἐπαινεσόμεθα; Dindorf.*]

557. ἦλθ᾽ B. — 559. ἡμῖν B.

561. Suid. ἀνάβραστα. — 564. γε pro με B.

565. ἔχεις B. — 566. τί δὲ B.

567. *Πλ. et* 573. *Ξα. praefigit Porsonus, e B. scil.* [567. et tres sequentes versus *Πανδοκευτρίᾳ A.* tribuit John Seager in the classic. Journal N. III. p. 501.]

568. *Ὂν οὗτος αὐτοῖς τοῖς* MS. Vat. U. αὐτοῖς τοῖς ed. Kuster. Schol. ὃν οὗτος αὐτοῖς ταλ. B. Vide Suid. v. αὐτοῖς ταλάροις.

570. κἀπεμυκᾶτό γε B. εἰς μέ δριν (*sic*) κ᾽ ἐμυκᾶτό γε Suid. ms. ἐμυκᾶτο.

572. ξίφος δ᾽ B. — 576. Suid. τοῦτο.

583. δὲ om. B. — 586. ἐκποινιεῖται B. ἐκπην. Suid.

592. θυμοῖ Valckenaer. Diatrib. in Eurip. Fragm. XXI. p. 231. θυμῇ B.

593. Suid. οἶδ᾽ οἶδα ubi γε om. ms. [*τύπτης οὐκ ἀντείποιμί σοιγε Suid. edd. Med. Kust.*] τύπτης B.

596. Suid. γλάμων.

601. σαυτὸν αἰεὶ om. B. gl. ἑαυτὸν πρὸς τὸ σοβαρὸν.

605. ἁλώσῃ B. — 606. βάλεις B. *sic, sed* βαλεῖς *puto voluisse Porsonum.*

607. ἀνάγκη ᾽σται Dawes. Misc. Crit. p. 237. τις typorum confusione ed. Ald. ἔσται quoque in ἔστι corruptum est Plut. 531. Eccl. 685. *Imo e MSS.* τις *habuit Ald. ut e Brunckio liquet.* τις *etiam*

Cantab. alter. In Aeschyl. Eumen. 217. ὅρκος τὶς μ. *Rob. ubi egregie Porsonus* ὅρκου 'στὶ μείζων. *Amipsias Athen. VI. p.* 270. *F.* κοὐδεὶς σοί τις τῶν πλουσίων μὰ τὸν Ἥφαιστον προσόμοιος. *Lege* σοὔστιν τῶν πλουτούντων *ut fere e mss. Schweigh.* τις om. B.

610. συνν. ταῦθ' v. l. in m. B.

612. πάλιν hic om. B. et post οἶδ' ὅτι 613. ponit.

616. Suid. in δεῖν. — 619. κακόν τῳ B.

623. Citat Suidas v. δεινά.

624. Variam lectionem memorat, μὴ, ἀλλ' ὑπερφυᾶ Scholiastes, sed improbat, quae tamen placet Markland ad Eurip. Iphig. T. 1010. jure. Scholiastae enim ratio futilissima est. Vulgatum inepte defendit Kusterus. Vide Aeschyl. Choephor. 918.

627. Suid. v. ἄξιος.

630. κἄν ποθ' ἕλῃς Suid. βασανίζειν, *qui citat* βασάνιζε τουτονὶ λ. 629. *usque ad* γ. νέῳ 635. κἄν ποτε μ' Suid. ms. v. βασανίζ. cetera ut ed.

631. πίνακι Suid. v. βασανίζειν. *Vide ad Phoen.* 740.

633. ἔτι δ' εἰς τὰς Suid. vv. βασανίζειν, κλιμακίζειν. Dawes. Misc. Crit. p. 258. ἔτι δ' ἐς Suid. ed. ms. κλιμ.

[638. Brunck tells us in his supplement, that μὴ δῆτ' ἔμοιγ' is to be rendered "Ne, quaeso, mihi eum mutilaveris." But would any one, who wished his slave to escape mutilation, propose tortures so severe? Perhaps those words rather imply Xanthias's indifference whether he received the price of a slave he appeared so little to value, or not, and his unconcern about Bacchus's mutilation. Such an insinuation would be highly in character. *John Seager* in the classic. Iournal N. III. p. 502.]

640. ταχ. τὰ σκ B.

643. σὺ om. B. — 650. ἴδῃς B.

653. σὺ om. B. gl. σὺ ὁ ἡρακλέους σκευὴν ἔχων.

654. ἐς B. — 657. σκόπει νῦν ἤν μ' ἀποκ. B. νῦν ἤν μ' ὑποκνήσαντ' Suid. in v. [ὑποκ.]

661. τουτὶ B. — 662. δὴ om. B. *i. e. habet* τί ταται.

663. ὠδυνήθεις B. — 663-4. ἐφρόντισα — γίνεται] Suid. διόμεια. γίγνεται B.

666. γ' om. B. — 667. κρομύων B. — 668. ἔπειτα] τα om. B. — 669. γ' om. B.

680. οὔτι] οὕτοι recte edd. Ald. et Kuster.

685. περσέφασ' B. — 685. ποιῆσαι B. *non -ήσ-* — 687. ἐμᾶς ἀ. B.

690. Suid. φιλοτιμ. φιλοτιμώτ. B.

691. δὲ Suid. ms. (pro δή.) ubi λόγον ante δρᾶμα additur, i. e. ὅλον. *Nempe cum λόγος passim scribatur* ο *(ut breviter hic innuit Porsonus) passim confunditur cum ὅλος; quod olim me monuit.*

692. ἐπιβρέμει Schol. ad Ran. 1580. [περιβρέμεται *Schol. ad* 93.]

695. κελαρύζει B. Suid. ed. ms. v. ἐπίκλαυτον. *Imo -ξει edd. Med. Ald. Kust.*

696. ἀπόλοιτο Suid. vv. ἴσαι ψῆφοι. ὡς ἀπόλοιτο.

699. πρῶτον μὲν οὖν B.

701. τι om. B.

703. ἐκτιθεῖσι λῦσαι τ. προτέρας B.

704. L. εἶναι 'ν τῇ — εἶναι plene B.

711. συμφοράν B. *συγγενεῖς* 713.

717. ποτ' B. — 720. γ' om. B.

721. κλεισθένης B. non Suid.

724. ψευδομίθρου Suid. ms. in *Κλειγ.* sed ψευδολίτρου in *κυκησ.* sed τε ret. *i. e. retinet.*

725. κυμωλίας B. — 726. ἐκδίατρ. B. — 730. γ' om. B. — 731-2. εἰς bis B. — 736. βαρβάροις B.

738. κακῶ Suid. ed. ms. χαλκ.

740. καλούς κἀ. (sic accent.) B. — 741. χοροῖσι B.

742. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 162. [προυσελοῦμεν edidisset Porsonus, quum Aeschyl. Prom. 441. (437.) προυσελούμενον ediderit. Ms. Stobaei et Hesychius apud Bentleium προυγελ. dant, mera confusione similium Γ et Ϲ vel σ. *Dobree in Addendis.*]

742-3. Suid. ed. ms. προσελοῦμεν et πονηροῖς.

748. κἄν τε Suid. ἄξιον. edd. Med. Kust. κἄν τις ms. σφαλεῖτ' B. κἂν gl. B. [*ad* γοῦν, *scil.*] δὴ Suid. ms. [ν. ἄξ.] γοῦν Suid. ed. v. κἄν τι. Locum om. ms.

—λ —κοῦ

750. δου αι' B. bis. et postea aliq. [*aliquoties.*] sed δοῦλος videtur a m. rec.

751. γὰρ om. B.

753. ἐλεγχέντ' pro ἐξελέγξαντ' B. [Lege, "ἐλεγχθέντ' B." Ita Porsonus, sed nil de praepositione omissa notat lib. Ask. *Dobree in Addendis.*]

755. Lege Ὤϊμωζε—

757. Lege μὴ, 'λλ' ἐποπτεύειν ex Symmacho apud Schol. — μάλ' ἐ. B. [ἱκετεύων edd. Bas. et Wechel. tacentibus de B. Porsono et collatore Ask. *Dobree in Addendis.*]

758. δεσπότῃ μου B. — 759. τονθυρίζων B.

763. μάλα γε πλεῖν ἢ μαίνομαι] Lege (deleto γε) μὴ, 'λλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι. Vide supra 103. 624. 757. γε om. B.

769. ὄὖνδον] sic et Ald. male ed. Kuster. ὁ ἔνδον.

770. καὶ εὐρ. B. *et* λοιδορησμὸς *habet ut videtur.* [λοιδορησμός defendit Barker. ad Stephan. Thes. vol. I. part. III. p. 81. not. 5. *Dindorf.*]

771. Ξ. ἆ, πρᾶγμα, πρᾶγμα. *AI.* μέγα κεκίνηται πάνυ MS. Vat. unde legit Kusterus, Ξ. ἄ. *AI.* πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται πάνυ. Lege ex edit. Ald. Ξ. ἆ. *AI.* πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα. πρ. πρᾶγμα κ. μέγα (om. γὰρ) B.

772. πάνυ πολλῇ B.

773. ἐκ τοῦ; *Quare.* Markland. ad Eurip. Suppl. 131.

775. ξυντ. B. — 779. τότε δὴ B.

783. L. καιῆλθ' ob metrum. κατῆλθ' B.

784. καὶ βαλαντιοτόμοις B. — 787. λογισμῶν B.

790. *νὴ δία* hic ante *κοὐκ* inserit, mox in 795. om. B.

799. *καὶ* om. B.

800—805. *Vide Porson. Opusc. p.* 216.

801. *κἀνέβαλλε* B. — 803. *κλειδημήδης* B.

806. L. *διαγωνιεῖσθαι "φασκε — γ'* om. B.

809. *ταλάντῳ*] Om. Suid. ms. [*ἀλλ' ἢ τ. edd. Med. Kust. in τάλαντον.*]

810. *δαὶ* B. — 812. *ξύμπτυκτα* B. *σύμπυκτα* Suid. ms. v. *πλαίσια. πλινθεύουσί* B.

816. *ἔβλεψε γοῦν* B. Suid. ed. *ταυρηδόν. γὰρ* ms. — 817. *δὴ* om. B.

819. *οὔτε γὰρ Αθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος*] Lege ob metrum vel *Αθηναίοις* vel *συνέβαιν'*. *σαργανοῖσιν* male pro *σαργανοῖς* legitur in Cratini versu apud Athen. III. 32. p. 119. *οὐ* pro *οὔτε* Suid. ms. in *συνέβαινεν.* cetera ut text. *i. e. -οισι συνέβαινεν. ξυν.* B.

826—853. Hi versus quatuor aequalia systemata constituunt, quorum singula a duobus hexametris incipiunt. 826-9. 833-6. 840-3. 847-50. *Et ita quidem, ut in tribus dactylicis, syllaba syllabae respondeat.* 835. *lege σχινδαλάμων.* Porsonus. *Et quod utpote manifestum, opinor, monere supersedit, caesurae examussim congruunt. Jure igitur hujus cantici artificium prorsus singulare mirabatur. Porro* 834. *κορυθαίολα μήκη legebat cum Salmasio ad Solin. p.* 735, 2. D. *post quem Wakefieldium video suo more actum agentem ad Eurip. Herc. Fur.* 1005. *Ceterum Porsonus in notis mss. ad Aeschylum, postquam monuisset in Dioscoridis Epigrammate notissimo recte citavisse Salmasium ibidem, Αἰσχύλος ἐξύψωσεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας Γράμματα, addit;* MS. a Bentleio collatus habuit *ἐψύχωσε νοηρμια ευτα.* unde ille parum feliciter *νεοσμίλευτα. Σμιλευτὰ* ad Euripidem tacite refertur, et imitatus est Dioscorides Aristophanem, quem vide Ran. 814—821. 900—904. 1004. 1005. ed. Brunck. [826—839. 929—935. 1036-7. *ed. Kust.*] Horum locorum primum dederat Salmasius. In *ἐριβρεμέτας* Suid. ms. *εἰς τ.—ἄβροτον—μέλειν ἐπιστ.—γεωργὸν*—et *ἐν* om.

829. ὀδόντ' B. — 833. ἱπολόφων B.

835. σκινδάλμων Suid. ms.

840, 1. λοφιᾶς (sic) et χαίτην Suid. ms. v. αὐτοκόμου, *et sic edd. Med. Ald. Kusteriana* λοφίας – χαίταν.

843. βρυχόμ. B. — 844. Suid. γομφοπαγῆ. — 853. πνευμόνων B.

854. μεθείμην Dawes. Misc. Crit. p. 239. MS. Barocc. 127. Schol. μεθείμην B.

855. κρεῖττον sed acutus supra circumflexum, et ω supra ο B.

857-8. Suid. ἀποσεμνύνει. — 858. τραγῳδίαις B.

859. Eupolis Eustathii ad Ὀδ. Λ. p. 428, 51 = 1680, 26. [ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ φθονερὸν ἴσθ' ἀνδρίον.] μέγα B. μὴ μέγα λέγε Plato Phaedon. p. 38, 11. Bas. [95. *B. HSt.* 62. *Wyttenb.*]

860-3. Suid. v. ἀγριοποιόν.

860. τοῦτον, κἀξεπίσταμαι καὶ δ. Suid in ἀγριοποιὸν, non in ἐγῶδα, ubi ms. παρὰ αἰσχύνων.

862. ἀθύρωτον Suid. ubi sup. *i. e. in* ἀγρ. et in v. hic tamen memorans alteram lectionem.

863. *In schedis;* Pollux II. 125. τὸ καταλαλεῖν παρ' Ἀριστοφάνει ὁμοίως ἡ λάλησις καὶ ἀπεριλάλητος παρ' Αἰσχύλῳ. Lege περὶ Αἰσχύλου.

864-6. Suid. ἄληθες.

867. αὖτ' (pro ταὐτ') ex em. ej. m. B.

868. θερμαίνης B. non Suid. ed. ms. θερμός.

874. εσφ. ἐς B. — 876. οὐκ ἀπὸ Suid. χάλαζα.

877. σαυτὸν B. — 880. ἡμερωτέρως gl. B.

881. ἔλεγχ', ἐλέγχου *citat ad Il. K.* Eustath. p. 801, 55=720, 19. δ' οὐ θέμις B. δὲ πρέπει Suid. ms. πράονος. *Sed teste amici epistola inter ejus chartas,* λοιδορεῖσθαι οὐδὲ πρέπει *C. C. C. in* πράονος. λοιδορεῖσθ' οὐ πρέπει ms. in σὺ δὲ μὴ π.

883. ὡς pro ὥσπερ Suid. ms. σὺ δέ.

889. σὺ δὲ τί βουλεύειν (ν eras.) ποεῖν B.

890. ἐβουλόμην μὲν ἄν vel ἐβουλόμην ἄν Dawes. Misc. Crit. p. 239.

891. ἐστιν ἀγὼν νῷν. Αι. τίν'; Αἰσ. Ὅθ' ἡ π. Dawes. Misc. Crit. p. 239.

898. *ὑπάσατε* ex Etymologo legendum v. *ὑπογραμμός*. recte monuit Kusterus, accedit Scholiastes qui supra 854. *ἐπάσατε* legit. *ἐπάσατε* B.

899. *ὦ Διὸς* B. — 904. Suid. *Στρεβλός*.

908. *πορίσατε* Kuster. de Usu Verb. Med. I. 30.

908, 9. *ῥήματα καὶ π.* B. — 910. *σοφίας ὅδε* B.

915. *ἐ. καὶ σὺ λιβανωτὸν λαβὼν* sine *δὴ* B. *καὶ σὺ δὴ* sine *λαβὼν* Suid. ed. ms. *καλῶς*.

917. *εἴσι* pro *σοι* B. [*et Suidas editus v. καλῶς.*] *σοι* Suid. ms. *ibid.*

920. *ξύνεσι* Dawes. Misc. Crit. p. 242. et ex eo Reisk. *Vide ad Phoen. 187.*

921. *ἅπτομαι ω* suprascr. eodem temp. B.

927. Suid. ms. *λῆμα. παρὰ δὲ εὐριπίδου καὶ α.*

930, 1. Paullo corruptius Suid. *ἀστεῖα. τὸν μὲν εὐριπίδην—λέξαι* Suid. ms. *in λῆμα scil.*

931. *κατερρίνησμένον*] *κατερρίνημένον* Suid. v. *λῆμα.* ed. Ald. et schol. ed. Ald. ed. Kuster. [*Aristophanis.*] ex MS. Vat. U. *κατερινισμένον* B. *-ερινημ.* Suid. ms.

932. *αἰσχύλος τόνδ'* Suid. ms. *in λῆμα scil.*

932-5. Suid. ed. Med. v. *ἀλινδεῖσθαι.* [932-3. *omittit Kusteriana.*] *αὐτοπρέμνοις—ἐπῶν* Suid. *αὐτόπρεμνον.*

936. *ἐρεῖτε* B. — 938. *καὶ* pro *γε* B. — 939. *τοῖς ὑ.* B.

942. *γὰρ δὴ 'να τινὰ καθεῖσεν* Dawes. Misc. Crit. p. 209. *ἐκάθισεν* ed. Kuster. *'κάθισεν* Ald. *γὰρ ἕνα τινα* (om. *δή γ'*) B. *Vide Praef. Hecub. p.* XLIII.

945. *γ'* om. B. — 946. *ἂν* om. B. sed videtur scripturus ante *ξυνεχῶς*.

950. *καθῆστο* v. l. sup. B. — 951. *τι φθέγξαιτο* et om. *δὴ* B. — 953. *σκορδινιᾷ* B. et *ὅτι*.

955, 957. *ῥήματα ἀγνῶτα τοῖς θεωμένοις* Suid. *ἀγνῶτα.*

955. *ῥήματ'——εἶπεν*] Suid. *βόεια.*

956. *Hinc ut videtur et ex* 1036. *profecit Antipater Anthol.* III. 25. 28. (*Brunck.* II. *p.* 124.) *Ὁ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ, Αἰσχύλος——ὀκρυόεσσαν ne-*

scio unde Stanleius. Sed antiquum ὀφρυόεσσαν revocaturus erat Porsonus.

958. *οὐδὲν* B. *Vide Praef. Hec. p.* XXXVII.

960. *γρυπείτους* B.

961. *Praef. Hecub. p.* XLIV.

963. *Praef. Hecub. p.* XLV-VI. *Opusc. p.* 195.

964. *Σημεῖον, ὄὐν* Markland. ad Eurip. Suppl. 109. Aristoph. Babylon. apud Harpocrat. v. *ἐπιβάτης. Εὖ γ' ἐξεκολύμβησ' ὑπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐπίγυον.* Ita legendum.

967. *θεοῖς—ποῖα γ'* B. *οἵ' ἄττα* Cratinus Athen. IV. p. 164. E.

968. *οὐ τρ.* B. Suid. in *ἄπερ σύ. Praef. Hecub. p.* XLV-VI. *Opusc. p.* 195. [Sed vix putem Porsono probatum fuisse talem versum,

οὐχ ἱππαλεκτρυόνας γε μὰ Δί', οὐ τραγελάφους,
ἅπερ σύ,

et vide Kiddium p. 373. Malim cum Reisigio p. 99.

οὐχὶ μὰ Δί' ἱππαλεκτρυόνας, οὐ τραγελάφους,
ἅπερ σύ.

Sed ille *γ'* post *ἱππ.* infercit, ne scilicet Porsoni regulae conveniat versus. *Dobree in Addendis.*]

969. *τοῖς π.* B.

970. *τοπρῶτον μὲν εὐθὺς*] Dele *μέν.* Cl. Kusterus autem: "metri gratia scribendum est *πρῶτον μὲν εὐθύς*, ut recte habet MS. Vat. U." Confer Dawes. Misc. Crit. p. 173. l. 1. Quae mala fide in repetita Dawesiani libri editione omisit Cl. Burgess. *παρὰ σοῦ τὴν τ. εὐ.* (om. *τοπρῶτον μὲν*) B.

971. *καὶ* om. B. non Suid. ms. ed. *οἰδοῦσαν.* In Suid. *οἰδοῦσαν* fine *οἵ* addit ms. — 972. *ἴσχανα* Suid. ms. in v. sed *ἰσχν.* in *πτισσάνη.* ubi ed. *ἴσχανα.*

973. *λευκοῖς* pro *μικροῖς* Suid. v. *ἴσχνανα.* [*ed. ms.*] *τευτλίοις λευκοῖς* B.

974. *ἀπηθῶν* Kuster. ad Suid. II. p. 155. v. *ἴσχανα. ἀπανθῶν* B. vulg. Suid. ed. ms. [*v. ἴσχ.*] *ἀπὸ ἠθῶν* ed. ms. *πτισ. Alibi; ἀπηθεῖν* ex Ranis Eustath. p. 1755, 5.

979. *ἂν* om. B. — 980. *ἔλεγον* B.

983. *αὖτ'—τοῦτο* B.

985. *τουτοισὶ—ἔδειξα* Suid. ed. v. *γων. τουτουσὶ ἔδειξα* ms.

987. *εἰσβολὰς* B.

989. *εἶθ' ὑποτοπεῖσθαι* B. vulg. Suid. in v. $\overline{\beta}$ $\overline{\alpha}$

995, 96. Suid. *γνώσῃ* corrupte. *μαθητὰς ἑκατέρου* sic statim B. et *γ'* om.

996. *οὖν* om. B. *μεγαίννετος* B. Locum in *Μεγαίν.* om. ms.

998. *ὑμὸς* Suid. v. *κομψόν.*

999. *ἐς* B. — 1008. *ἄμϋνον* B.

1012. *πᾶς* Suid. ed. ms. *αἴκε.* In *μικροπρ. ἄσπαστις* ms.

1013. *ἐκέκραγε* ed. ms. [*in μικροπ.*]

1016. *τρύβλινον* [*Suid.*] ms.

1018. *πού τὸ σκόροδον τὸ χθ.* sic B. Suid. bis.

1019. *τὰς* Suid. v. *αἴκε. ἐλαίας* B. *τὰς ἐλάας* Suid. ed. ms. sed *αι* ms. *μικρ.* Eust. *ἰλ. α.* p. 84, 9=65, 15. [*τὴν ἐλαίαν ἐλάαν αττικῶς οἷον τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν.*]

1020. *ἀβελτερώτατοι* Suid. [*ed. ms.*] in v. *ἀβελτερώτατος* B. Suid. ed. et ms. in *Βουταλίων. Μαμμάκυθος* (sic).

1021. *μαμμάκουθοι*] *Μαμμάκυθοι* edd. Ald. Flor. Kuster. *μαμάκουθοι* B. *ου* etiam Suid. [*in ἀβελ.*] *υ.* Suid. ms. *Βουτ.* bis ms. *Μαμ. Μαμμάκυθος, μ. β. κ.* Suid. ms. *μῶροι.*

1022. Omittunt *καὶ* MS. Vatic. U. Suid. vv. *ἀβελτερώτατος. Βουταλίων. Μαμμάκουθος.* probante Kustero. *κάθηνται* Suid. vv. *Βουταλίων. Μαμμάκουθος. καὶ* om. Suid. [*ed. ms.*] v. *ἀβελτερώτατος.* B. et Suid. ms. *Βουτ. Μαμμ. κάθηνται* Suid. l. in *Βουτ.* ms. et *Μαμ.*

1023. *λεύσεις* B.

1025-6. Citat Suidas v. *μὴ σ' ὁ θυμὸς.* qui et Scholia exscripsit. Suid. ed. *μή σ' ὁ θ.* om. ms.

1026. *ἐλαῶν* B. — 1027. *-ηκέ σου* B.

1029. *ἀντιλέξῃς* Suid. ed. ms. *λεῖον.*

1039. ἔμὲ B.

1040. Hoc *πύσμα* vocat S. Empiricus Pyrrhon. Hypot. I. 189. ubi *ἕνεκα*, ut B. *δεῖ* pro *χρὴ* B. *Vide ad Odyss.* I. 199.

1045. *γ'* om. B. — 1047. *μὴ δ' ἀγ. μὴ δὲ κ.* B. — 1049. *πήλικας* B. — 1050. *γὰρ* pro *αὖ* B.

1051. *σὺ τί δράσας—ἐξεδίδαξας;* Bentlei. ex MS. Oxon. Epist. ad Mill. p. 19 Kuster. ex MS. Vat. U. MS. Oxon. praetera, *οὕτως αὐτοὺς γενναίους—* *δὴ* om. B. *γ. ἐξε.* B. *i. e. γενναίους ἐξεδίδαξας. sed de transpositis οὕτως αὐτοὺς nil Porsonus. Forsan error est Bentleii ita citantis. Ceterum vide Praef. Hec. p.* LIII. [Inspecto Bentleii libro, comperi eum e B. enotasse, *καὶ σὺ τί δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας*; Erratum est in *Class. Journal*, N. XXIII. p. 109. *γενναίους ἐξ.* et *Εὐρ.* omitti, nil praeterea collator Ask. *Dobreee in Addendis.*]

[1054. *ὁ θεασ.*, vitium edd. Kusteri et Brunckii, pro *ὃ θεασ.*, correxit Iohn Seager in the classical Iournal N. III. p. 502.]

1056. *ἕνεκα* B. — 1057. *αὖτ'* B.

1058. *τοὺς* ante *Πέρσας* om. B. *Praef. Hecub. p.* LIII.

1059. *ἀεὶ* B. — 1060. *τοῦ* ante *τεθ.* om. B

1061. *συγκρ.* B. — 1062. *χρὴ π. ἄ. ἀσκ.* (om. *γὰρ*) B.

1064. *Ορφ. γὰρ τὰς τ.* B. a m. rec. — 1068. Pro *Δι. Εὐ.* B.

1069. *ἔπεμπε* B.

1070. *ἔμελλ'* B.

1071. *κ' ἀγαθοὺς* B. et *κᾱλάμαχος* (*sic*). — 1072. *ἐποίησε* B.

1075. *σθενοβοίας* B. — 1076. *οὐδ' οἶδ' εἰς ἥν τιν' ἂν*] *ἂν* om. B. *Vide ad Hecub.* 782.

1077. *οὐδὲ γὰρ* et *μηδέν σ.* B.

1078. *σοῖς π. πολλῶ 'πικαθῆτο* B.

1079. *κατ' οὖν ἔβαλεν* MS. Vat. U. *κάτω γ' ἔβαλεν* Valckenaer. ad Eurip. Hippolyt. 954. *Praef. Hecub. p.* LIII. *ὥστε κ.* B. *κάτ' οὖν ἔβ.* (*sic*) B. *τοι* om. B.

1080. *ἐπλήγεις* B. — 1082. *ὅτι γενναίας* B.

1083. *πίνειν*] *πιεῖν* ex MS. Vat. U. recte Kusterus. *πιεῖν* etiam legi oportet in Antiphan. apud Athen. I. 19. p. 22. F.

1084. *δ'* om. B. — 1085. *τὸν πονηρὸν* B.

1087. *τοῖσι δ'* B. *Vide Opusc. p.* 28.

1088 *δὲ* pro *δὴ* B. *Λυκαβηττὸς* bis Suid. ms. et mox *τὰ χρηστὰ* cet. ut ed.

1088, 9. *ἦν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβητοὺς Καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, etc. Photii MS. Πάρνης: τὸ ὄρος θηλυκῶς [. (i. e. ἐστιν) πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδε κατὰ τὸν λυκάβηττον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Lege ἐς τὴν—— φροῦδαι. Fragmentum desumtum est e Nub. Prioribus. Hinc in Aristoph. Ran.* 1089. *forsan legendum est Παρνήθων.* PORSONUS. *Vide de confusione Πάρνης et Παρνασὸς, Ruhnken. ad Timaeum, ab Hermanno citatum. Acharn.* 346. *Παρνήθιοι Grayius poeta, levi errore pro Παρνήσιοι, quomodo recte Hotibius et Elmsleius.* [*Παρνήθων* Bentleius. Vide et (Elmsleium, ni fallor) *Class. Journ.* N. XI. p. 137. [supra p. 246.] *Dobree in Addendis.*]

1090. *ἀνειὰ* B. [*i. e. ἀνθρώπεια*] *ἀνθρωπίως* Suid. in v. ms. omittit nomen Aristoph. In eadem pag. *λυπησίλογος* ms.

1091. *τἄγε ῥήματα*] Lege *τὰ ῥήματα*. Vide infra ad Vesp. 976. *γε* om. B.

1092. *ἄλλωστ'* pro *κἄλλως* B. *χρῆσθαι μεί.* B.

1093. *ἱμερίοις* B.

1094. *καταδιδάξαντος* B. *Ἄ 'μοῦ* quoque Ald. [*Ἃ ἐμοῦ sc. Kuster.*]

1095. *Praef. Hec. p.* VII.

1097. *γε* om. B.

1100. *περὶ* Suid. ms. *χιτῶν. ἐξέκυψεν* B.

1103. *στωμυλομ.* B. — 1104. *τὠθ' ἡνίκα γ' ἔγωγ' ἔ.* B.

1105. *ῥυπαπαὶ* B. — 1106. *εἰς* B. — 1108. *-γειν οὐκ ἔτ' ἐλαύνειν* B. et 1109. *πλεῖν.* — 1110. *ἔσθ' οὑτοοὶ* B.

1115-6. Suid. ἀνεμεστώθη. — 1120. ἐστὶ pro ἔτι B.

1121. ἀπεφαυάνθην] ἐπαφ. Suid. ms. bis. [ν. ἐπαφ.] —αυνανθ. Suid. ms.

1125. κεραμεῖς B. — 1127. τὴν γαστ. B. — 1130. φυσσῶν B.

1135. εσβ. γάρ εἰσι. tres voces om. B.

1137. ἀναδάσασθον Dawes. Misc. Crit. p. 243 ἀναδέρετον Ms. Barocc. 127. ἔπετον B. ἔπιτον v. l. m. ἀνεδέρετον B. ἀναδέρετον v. l. m.

1149. γ' om. B.

1150. τοὺς τροπολόγους B. προλόγους suprascr. m. rec.

1153. ἀσαφὲς B. — 1155. ὀρεστείας B.

1160. λέγειν B.

[1160.—1163. It is evident from Bacchus's reprehension of Aeschylus, that the latter had just before interposed: no doubt that verse ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἄλλ' ἢ τρία is to be allotted to him. Just in the same manner Aeschylus interrupts Euripides, and Bacchus reprimands him in v. 926. (953. Inv.) of this play. *John Seager* in the classical Journal N. III. p. 503.]

1161. ταῦτα πάντ' ἔ. B. — 1163. σιγᾶν B.

1164. ἰαμβείοις B. — 1165. γ' prius om. B.

1172. πότερον οὖν B. — 1173. χειρὸς B.

1178. μᾶλλον pro μεῖζον B. — 1180. οὕτως ἂν B.

1181. Suid. ἀνθοσμίας. — 1187. εἰς γ. φ. τήνδε B. 1188. κατέρχεσθαι B. — 1189. *Adverss.* p. 57. — 1190. χρ. μοι σὺ B.

1192. ταύτη 'στὶν· ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον B.

1193. ὅτι σὺ λ. — 1194. εἰς—ὅτω B.

[1195. ἄλλης appears to me to make nonsense; it must be exchanged for ἄλλως. ἄλλως γὰρ ἐλήλυθε, "for the comes without being peculiarly circumstanced", χωρὶς ξυμφορᾶς, "without the calamity of exile." Lucian. Deor. judic. ἄλλως ἠρόμην, "I asked for no particular reason." *John Seager* in the classical Journal N. III. p. 503.]

1197. σὺ τί B. — 1200. ἑρμῆν B. — 1202. εἰς B.

1203. *τάδε γε*] *γε* om. B *τῷδε in Aeschyl. Choëph. 4. edidit Porsonus.*

1209. Corrupte Suid. ms. in *στοιβ.* qui et Sophocli tribuit.

1211. Lege et distingue *οὐ γάρ μοι ἐστιν ἀλλ' ἀκουστέα Τῶν — etenim me audire oportet tuorum —— ἀκουστέον* B.

1213 *εὐτυχῆς*] *εὐδαίμων* Ms. apud Valckenaer. ad Eurip. Phoeniss. 1591. sed *εὐτυχῆς* quoque Schol. ad Aeschyl. Theb. 781. *εὐδαίμων* B.

1215. *πρὶν ἢ φῦναι μέν, Ὠπόλλων* MS. Vatic. U. probante Kustero. *πρὶν φῦναι μέν, Ὠπόλλων* Valckenaer. ad Eurip. Phoeniss. 1591. *πρὶν φῦναι μέν* B. *Vide ad Phoen.* 1613.

[1217. *εὐτηχῆς* ed. 1532. in *εὐτυχῆς* mutat Porsonus; hoc igitur, non *εὐδαίμων*, habet B. *Dobree in Addendis.*]

1229. *δέ σου* Suid. ed. ms. *ληκυθ.*

1231. *Opusc. p.* 52.

1233. *ἐναρμόζειν* B.

1233-4. *Ad Med. p.* 23. *Opusc. p.* 376.

1235. *τοῖσιν* B. — 1236. *καὶ δὴ* B. [*δεῖ male Bas.* 1.]

1237. *ἀρχελάου ἡ ἀ.* 1242. *ὑψιπύλης ἡ ἀρχή.* 1244. *τὸ λεῖπον τοῦ ἔπους παρθένοις σὺν δ. Haec e marg. B. desumta liquet.*

1242. Hinc emendabis Anonym. apud Montfaucon. II. p. 501. Bibl. Coislin. ubi legis, *νεβρῶν δορῇ καθαπτούς.*

1243. *παρνασὸν* B.

[1251. *ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.* Better *ὑφέσθαι μοι δοκεῖ.* "*I advise you to lower your sails. I am for lowering your sails.*" *John Seager* in the classic. Iournal N. III. p. 505.]

1252. *γε* om. B. — 1253. *δήμητραν* B.

1256. *Σιδώνιον δὴ πυτ'* B.

1261. *ἐπειδὴ* B. — 1265. *ταντάλιος* B.

1266. ἀπόδου Dawes. Misc. Crit. p. 245. et ex 2. manu MS. B. 127. *Haec ex exempl. ed.* 1547. *In* 1552. *tacet, sed supra* πάσῃ τέχνῃ, ἤγουν πάσῃ μηχάνῃ, *et in margine,* ἡ ἀπόδοσις

οἶνο
εἶλεν
μάου
ιπποδά
γαμεῖ
μειαν
κόρην

Omnia ex B. proculdubio. [Vide codicis lectionem accurate repraesentatam a Kiddio ad Dawes. p. 430. *Dobree in Addendis.*]

1267. καλήν τε Dawes. Misc. Crit. p. 245. καλήν τε κ. B.

1268. γ' om. B. — 1271. πολύβοτρυν B. — 1273. αὖθ' B.

1274. Inaccurate ed. Kust. Ἔα αὐτόν. recte habet Aldina, Ἔα ὐτὸν——*Pro his* ἔασον B.

1277. τοὺς ὀφθαλμοὺς Suid. ms. σῦκον αἰτεῖς.

1280. ἐπιδείξω B. — 1284. γ' om. B. — 1289. μέμψεταί B. — 1292. π. δὴ μ. B. — Post 1294. δ. προσαυλεῖ τις B.

1300. δύω B. — 1301. ὑιὲ gl. B. et παῖ om. 1302. — 1304. ὦ Δί. B. — 1308. Δι. et 1310. Εὐ. om. B.

1308. L. ὄδιον ex Aeschyl. Agamemn. 104.

1312. εἰς B. οὖν Suid. ms. om. [*in* βουβωνιῶ.]

1313. βουβ. γὰρ τὼ ν. ὑπὸ τ. κ. Suid. ed. ms. in βουβ. — 1314. ἀκούσεις B.

1317-8. Ex Aeschyl. Agamemn. 109. 110.

1318. ἤβας B. — 1322. om. B. et 1328.

1323. Aeschyl. Agamemn. 113. 114. πέμπῃ ξὺν δορὶ δίκας πράκτορι Θούριος ὄρνις. Forsan hinc legendum Πέμπῃ ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι——quod Antistrophae optime quadrat. χερσὶ καὶ δορὶ B.

1329. συγκλινές τ' B. — 1333. εἰς B. — 1334. αὖθ' B. — 1335. ἱερὸν B.

1336. οὗτος δ' ἀπὸ πάντων πορνιδίων μέλη φέρει

Porsonus apud E. Maltby Thes. Prosod. p. 825. De πορνίδιον vide ad Nub. 993. Alicubi enotaverat Porsonus οὐσίδιον ex Nicomacho Athenaei II. p. 58. A. ubi secunda producitur, et recte quidem, quum vox fluat ab οὐσία.

1337. *μελίτου καὶ*] Delet *καὶ* auctore Suida v. *Μέλιτος* Bentleius in Phalar. p. 500. quem sequitur Kusterus addita MS. Vat. U. et Suidae v. *σκολιὰ* auctoritate. *μελήτου* et om. *καὶ* B. Locum om. Suid. ms. v. *μέλιτος*. *καὶ* om. Suid. ed. ms. *σκολιά*. *Per η scribendum Μέλητος, utpote a μέλειν derivatum, censebat Porsonus.* [Vide Porson. ad Argum. Nubium, et meam collationem. *ΜΕΛΗΤΟΣ* Inscriptio apud Spon. Itin. t. III. p. 70. Per *η* edd. vett. Luciani T. II. p. 638, 94. Theodoreti mss. *Ελλ. π. θερ.* p. 120, 12. ed. Sylburg. (sed *τ* p. 109, 50. Vide ind. rerum) quem locum olim mihi monstravit Elmsleius; ter in Athen. XII. p. 551. C. Ald. et ms. Vide Kidd. ad Dawes. p. 488. Scholion in MS. Clark. (nunc Bodleiano) Platonis f. 8. b. ad Apol. Socr. p. 18. B. HSt. in Porsoni schedis;*) *οὗτος ὁ Ἄνυτος ἦν ἀνθεμίωνος υἱὸς ἀθηναῖος γένος· ἀλκιβιάδου ἐραστής· πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς· ὅθεν καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ σωκράτους διὰ τοῦτο*

2. *ἔπεισε μισθωῖ***) *ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ σωκράτους· μέμνηται λυσίας ἐν σωκράτους ἀπολογίᾳ καὶ ξενοφῶν ὁμοίως· καὶ ἀριστόξενος ἐν τωῖ σωκράτους βίωι·*

3. *θεόπομπος δὲ στρατιώτισιν ἐμβάδαν αὐτὸν εἶπεν παρὰ τὰς ἐμβάδας· ἐπεὶ καὶ ἄρχιππος ἰχθύσιν εἰς* ***) *σκυτέα αὐτὸν σκώπτει· μέλητος δὲ φαῦλος τραγωιδίας ποιητής·*

4. *ὡς ἀριστοφάνης βατράχοις πελαργοῖς. λαΐου υἱὸν*

---

*) Minus integrum hoc scholion edidit Gaisford. in Catalogo codd. Clarkian. p. 72. *Dindorf.*

**) "In hoc spatio fuerat nomen proprium 6 vel 7 literarum quarum duae ultimae *τη* fuisse videntur." Postea, "Imo credo *μέλητον* esse."

***) Primo *ὡς* Porson. sed ascripsit, "*εἰς* plane ms."

αὐτὸν λέγων· *) ἐν ᾧ ἔτει οἱ πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο καὶ ὁ μέλητος οἰδιποδείαν ἔθηκεν· ὡς ἀριστοτέλης διδα-

5. σκαλίαις· ἐν δὲ γεωργοῖς ὡς καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται· μέμνηται αὐτοῦ καὶ λυσίας ἐν ϛωκράτους ἀπολογίᾳ.

Epicrates Athenaei XIII. p. 605. E.

ἐρωτικὰ μεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς μέλη, τοῦ Κλεομένους Λαμυνθίου.

Lege, τἀρωτίκ' ἐκμεμάθηκα ταῦτα παντελῶς
Σαπφοῦς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου.

Qui locus nostro plane gemellus. Quid moverit Schweighaeuserum ut Cleomenem citharoedum, non poetam, faceret, non exputo. Idem esse videtur, cujus mentio fit a Chionide sive alio, XIV. p. 638. D. ubi non opus erit cum Casaubono legere *Κλεόμαχος*, si in Cratini Bubulcis probaris *τῷ Κλεομάχου*, ut mox in Horis; ut scilicet Cleomenes fuerit Cleomachi filius. Sed haec, fateor, incerta. [*Dobree in Addendis.*]

Schol. 1357. *τάρταρόν γε ναίειν*] L. *Τάρταρόν τε ναίειν* ex Schol. ad Acharn. 531.

1342. *τάδ' ἐστ' ᾤ*. B.

1346. *τέγκουσαι νοτεραῖς* B.

1348. *ὑπωρόφιοι*] *κατὰ γωνίας* addit ed. Kuster. *Omittunt Ald. Junt.* 1525. *non* 1515. *neque mss. Cantabr. De B. tacet Porsonus; consentit igitur cum ed.* 1532. *et verba habet.*

1349. *εἰ* sexies Suid. ed. ms. 2°. om. B. *i. e. εἰλίσσετε et εἰ quater praemissum B. εἰλίσσετο tantum Suid. in φάλαγξ, si Porsoni notam intelligo.* [Imo ad v. *εἶ* spectat Porsoni nota. *Dobree in Addendis.*] Corrupte Suid. in *φάλαγξ*. ubi ms. *λύσσετε δακτύλοις.*

1352, 3. "Eurip. Elect. 438, 9." Kuster.

---

*) Porso us, "Videtur fuisse *ἐφ' ὧι*." Legendum igitur *ἐπεὶ ᾧ ἔτει.*

1355-6. Haec (quod nescivit Kusterus) citat Suidas v. *γάνος*.

1357. *περίβαλ'* B.

[1358. *τοῦτον τὸν πόδ' ὁρᾷς* Porsonus, ut me aliquando monuit Kiddius. *Dobree in Addendis.*]

1359. *τί δὲ* B. — 1360. *τοιαυτὶ* B.

1366. *κελαινοφαὴς* Suid. in v. ed. Ald. [*et Med. et ms. ut videtur.*]

1367. *δύστανον* B. — 1369. *πρόμολον* B. — 1380. *πόντιμε* B.

1382. *θεάσασθε* [*B.*] In *ξυναρπάσασα* 1383. desinit B.

1391. *κνεφαῖος*] *κνεφαίως* vulgo. Sed jure praefert Scholiastae lectionem Kusterus, *κνεφαῖος*, quam exhibet quoque Suidas v. *κνεφαῖος* et ed. Ald. [*κνεφαίος (sic) editionis Bas. I. in -αῖος mut. a Porsono, scil. e Suid. ed. ms.*]

1392. *εἰς ἀ.* Suid. ed. ms. *κνεφαῖος.*

1416. *τ. τὴν τέχνην*] Dele *τὴν* ut constet metrum.

1418, 9. Huc respiciens Suidas v. *νεοχμὸς* legit *πλέον*. Fallitur vero Cl. Kusterus qui referri putabat ad Thesm. 708.

1419. *ἀτοπίας πλέων*] f. Suid. *ἀτοπίας. πλέον* Suid. ed. ms. *νεοχμών.*

1423. *Ἐπιθόμην* Bentlei. in Menandr. p. 58.

1427. *Ad Orest.* 141.

1429. *Ad Med.* 1.

1431. *et mox* 1440. *ad Or.* 141.

1438. Citat Suidas v. *πειθώ.*

1439. Citat Suidas v. *θανατῶν.*

1449. Citat Suidas v. *βρῖθος.*

1453. Suid. *ἄραιτο. ἀχθοφόρον.* [*ὡς tacite Brunckius notatus a Porsono Opusc. p.* 31.]

[1458. *ἄνδρες σοφοὶ*, — Better *ὦ ἄνδρες σοφοὶ*, — *John Seager* in the classic. Iournal N. III. p. 503.]

1459, 60. Suid. *δι' ἔχθρας.*

1475. *φανεῖται* pro *πέφυκε* male Suid. v. *Σίφνιοι*. Rescribendum totidem literis, *μεγάλα δὲ βλάπτειν*, ut optime habet Suidas v. *Σίφνιοι*. Vide Taylor. ad Lycurg. p. 523. cui eandem locutionem restituit. Adde Aeschin. c. Timarch. init. Plutarch. de audiend. Poet. p. 40. ed. Potter. Mnesitheum apud Athen. XI. 10. p. 483. F. Thucydid. VIII. 60. Eustath. in Homer. Il. *K*. p. 789. *Θ*. p. 707. [p. 707, 62. *μεγάλα βλαβήσονται*. p. 789, 63. *μεγάλα βλάπτει*.] *φανεῖται, μεγάλα δὲ* Suid. ed. ms. *σίφνιοι*.

[1478. et seqq.

οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν·
ἢν δ' ἐκτρέφῃ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Male apud Aristophanem et Suidam legitur *ἐκτραφῇ*. Hi versus nescio quo casu vertigine quadam oculos virorum doctorum obscuraverint. Pronunciantur apud Aristophanem ab Aeschylo, sed Aeschyli esse, nec scholiastes, nec Suidas, nec Plutarchus, nec, qui sententiam loci Aristophanei retulit, Valerius Maximus VII. 2. dicit. Gatakerus tamen Misc. p. 504. C. primum versum quasi certo Aeschyleum a Plutarcho citari ait, augendumque dicit alteris duobus ex Aristophane. At hos duos habet Plutarchus ut Aristophanis, primum autem omittit. Idem autem Gatakerus p. 808. primum versum, quem hic quoque Aeschylo tribuit, ab Aristophane cum alteris duobus tamquam alius cuiuspiam versibus componi refert: de qua re nihil apud Aristophanem. Brunckius, ira occaecatus, medium versum trium codicum auctoritate, quibus accedere videtur etiam Venetus, optimus liber, delevit, omissum eum etiam a Plutarcho clamans, qui, ut diximus, non hunc, sed primum omittit. Ravennas servat medium, satis illum et Plutarchi, et binis Suidae locis munitum. Nec, si quibus in codicibus deest, alia omissionis caussa fuit, quam aberratio librariorum propter repetitionem postremorum verborum. Est enim, si quisquam, genuinus, modo Baccho tribuatur, more suo inepte interloquenti, quod iam ex antiquis quidam intellexerunt faciendum esse. Itaque

iam de primo tantum atque ultimo quaestio est, utrum Aeschyli sint, an Aristophanis. Plutarchi citatio nihil ad rem. Hic primum versum omisit, quia quid Aristophanes de Alcibiade sensisset, dicere volebat. Si testibus agendum, Aristophanes videri debet hos versus ad exemplum dictionis Aeschyleae composuisse, quoniam hunc loquentem faciebat. Nemo enim diserte scribit, ab ipso Aeschylo factos esse. Sed quum et fugere quaedam scholiastas potuerint, neque integros habeamus veterum commentarios, versusque ipsi tales sint, quales ab Aeschylo alicubi positos veri simillimum sit, praesertim quum eadem sententia in Agamemnone v. 726. seqq. inveniatur: facile credam, ipsius poetae verbis usum esse Aristophanem. *Hermann.* in dissertat. de Aeschyli Danaidibus p. XIII. XIV.]

1480. ἐκτρέφῃ Plutarch. Alcibiad. I. p. 199. Suid. ms. om. οὐ χρὴ λ. Ut vulg. in σκύμνος.

1485. "Λεώκριτον Suid. v. Λεώκριτος" Küster. Λεώκριτον Suid. ed. in v. sed et Κλεοκ. ordine. Om. ms.

1493. Suid. ἀμάθητος.

1496. σωθεῖμεν Dawes. Misc. Crit. p. 246. favente partim Suida, qui v. σαφέστερον versum sic exhibet: Τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν. Obiter emenda Menandrum apud Eund. v. ἀπ' ἐχθρῶν. Οὐχ' ὅθεν ἀπωλόμεσθ' ἴσως σωθεῖμεν ἄν. Ita scripserat Menander, quem eodem modo prorsus quo Aristophanem truncaverat Suidas, omittendo ἴσως et inferciendo σωθείημεν. *Vide Append. ad Toup. p.* 439. *et Porsoni Opusc. p.* 582. *fin.* τούτοις χρησαίμεθα, σωθείημεν Suid. ms. σαφέστερον, *ubi citantur* 1491. —1501. — 1498. πράξαντες et om. οὐ ms. — 1500. πότερον ms.

1506. σώσεις Suid. ms. σισύρα. — 1507. συμφ. ms.

[1508. εὕρισκε, νὴ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν. This verse should, I think, be read thus. νὴ Δί', ᾗπερ ἀναδύσει πάλιν. "*Discover, I conjure you, How its prosperity may be restored. John Seager* in the classic. Iournal N. III. p. 504.]

1514. πλὴν καὶ ὁ Suid. ms. *Περικλῆς* et mox *νόμος*. πλήν γε *ed. Med.*

1523. εἰ μὴ duo MSS. Plutarchi II. p. 53. εἰ μὴ —δοκεῖς Macho apud Athen. p. XIII. 5. p. 58 . Hunc versum, in Aeoli fragmentis insertum, iterum male dat in Incertis Musgravius.

1525. τίς δ' οἶδεν Suid. τίς δ' οἶδ'. τὸ κατθ. Suid. ms.

1526. τὸ πνεῖν δὲ πνεῖν τὸ δὲ κ. Suid. ms.

1528. *App. ad Toup. p.* 468.

1538. ξυνετὸς] συνετὸς ob metrum.

[1546. ἀργὸν διατριβὴν ex Isocrate Panegyr. T. I. p. 188, 4. Anger. (49. C. HSt.) citat Porsonus in schedis. *Dobree in Addendis.*]

1553. L. καὶ τοῦτ' αὐτοῖς τοῖσι πορισταῖς. Aliquatenus favet Suidas, qui pro τούτοις, v. *Πλούτων* dat τοῦτο. τοῦτο Suid. ed. ms. *Πλούτων.*

1558. ex Suida ἥκωσιν, ἐγὼ Toup. in Suid. I. p. 90. ἥκωσιν, ἐγὼ Suid. ed. ms. *δευρί.*

1559. μὰ τὸν *Απόλλωνα* Suid.

1561. λευκοφόρου Suid. ms. συμποδίσας.

1565. τὸν θρόνον] Lege θᾶκον. MS. Vatic. U. θῶκον, ut infra 1570.

1565. Lege metro et sensu conspirante, κἀμοὶ σώζειν—*et mihi servare.*

1574. τοῖς] τοῖσιν Kuster. ex MS. Vat. U.

1575. μολπαῖς] μόλπαῖσιν Kuster.

COLLATIO RANARUM.

4. Χολὴ 1. 2.
7. δ' pro μόνον 1. Vulg. 2. μόνον τ' ἐκ. U.
9. μήθ' 1. 2.
15. τοῖς σκευοφοροῦσ' 1. οἳ σκευοφοροῦσ' 2. γρ. καὶ, σκευοφοροῦσ' L.
19. ὦ 1.
24. -ρῶτο et φέρει 1. -ποροῖτο et φέροι 2.
26. φέρω γε 2.
29. ὅτ' αὐτὸς L.
31. φῆς ὦ. 1. φής ὁ. vel potius φής σ' ὁ. primo 2. nunc φής σ' ὦ.
33. ἔγωγ' οὐ ν. 1.
34. εἶτ' et gl. οὕτως vel potius ὄντως 1.

λ

39. ἐνηλαθ' 2. m. pr. sup. ut puto.
41. μὰ 1. 6. νὴ 2. gl. οὐ 1.
42. δήμητραν 1.
45. γέλω 1.
47. κόθρονος καὶ ῥόπαλο 2. sed τὸ ῥόπ. schol.
48. ποῖ 1. 2.
51. Διο. νὴ—Ηρα. κἄτ'— 1. 2.
55. μηκρὸς (et μικρὸς pro v. l. in sch.) 1. μακρὸς 2. in t. et sch. ubi diserte damnatur μικρός.
57. ἀτατταὶ 2. ex em. m. pr. τῶ κλ. 1. 2.
63. γ' ἐν 1. non 2.
64. ἢ 'τέρα 1. ἢ 'τέρως 2.
67. τεθνεῶτος 1.
68. μὴ sine οὐκ 2. non 1.
76. οὐχὶ 1. 2.
77. ἀνάγειν εἴπερ γ' 1. 2.
80. γ' servant 1. 2.
84. καὶ, δεξιὸς L. An pro ἀγαθὸς?
86. -κλέης 1. -κλῆς 2.
89. οὔκουν primo 1. sed accent. mut. rubr.
62. Δι. om. 1. tum στωμύλτατα (sic) sed gl. πολυλογίαι.
95. -ήσαντα 1. 2. sed gl. 1. εὐθυδρομήσαντα καὶ ἐπαινεθέντα.

102. ἐπιορκίσασαν (sic) ἄνευ (et ἰδία sup. rub.) 1.
103. καὶ μάλα 1. 2.
104. κύβαλά 1. 2.
105. τὸν νοῦν 1.
109. κατὰ τὴν σ. 1.
118. ἀφίξομ᾽ 1. 2. -όμεθ᾽ 6.
120. πρῶτον 1. πρώτην 2.
133. πῇ 1. ποῖ 2.
149. ἠλοίασεν 1. ἠλοίησεν 2.
150. πίορκον ὅρκον 1. 2. 6.
152. τούτοις, εἰ 1.
161. *Ηρ.* om. 2. δέη 1. 2.
171. φέρουσι sine ἐκ 1. 2.
174. πόσσ᾽ ἄ. 1. πόσ᾽ ἄ. 2.
176. γρ. ἵν᾽ ἂν rub. sup. 1.
177. καταθήσης 1.
178. λάμβαν᾽ 1. 6.
179. *Δι.* 1. *Ξα.* 2.
180. *Ξα.* praef. 1.
181. τὸ om. 1.
184-5. *Δι.* αὕτη — *Ξα.* καὶ — *Δι.* νὴ τὸν— 1. et 186. om. *Δι.* Ut vulgo 2.
190. ποῖ 1. 6. ποῦ 2.
191. οὕνεκα 1. 2.
192. ἔσβαινε 2. et primo 1. ut puto. nunc erasa syllaba, ἔμ fecit alius. ἔμβαινε servat 190.
193. νεκρῶν 1. 6. κρεῶν 2.
195. κύκλῳ 1. 6. τρέχων 2.
197. *Διο.* μανθάνεις; 1. 2. tum μανθάνω servant 1. 2. 6.
199. ἐπιπλεῖν 1.
202. Versus, οὔκουν καθ. omissus 2.
210. ὅπ bis om. 1.
211. βρεκεκέξ 1. (quadrisyll. 212.)
215. φθεγξόμεθ᾽ 1.
220. τῆς ἱερῆσι χύτραις 1. τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν 2.
222. βρεκεκέξ trisyll. 1. et semper posthac. quadrisyll. semper 2.
222. δ᾽ ἀ. 1. δὲ τἀ. 2.
223. ὅρον 1.
225. omissus in 1.
228-9. κοὰξ κοὰξ bis 1.
230. σύ γ᾽ 1. 6. (sed gl. 6. τοῦτο βοῶ) ἔγωγ᾽ 2.
232. κερωβότας sed sch. κερωβάτης 1. -οβά. 6.
234. φορμικτὴς 1. 6.
243. φθεγξόμεθ᾽ 1. -ώμεθ᾽ 2.
244. -σιν et -ραις 1.
251. -υγγοπαφλασμ. 1. 2.
260. φάρυξ 1. 2. ἂν om. sed supr. 1.
265. δὴ om. 1.
266. *Χορ.* ante κεκ. 1. sed statim del.
267. δεῖ δι᾽ 1. 2.
268. τὸ κ. 1. 6. τοῦ κ. 2.
272. τὸ ν. 1. 6. τὸν ν. 2.
278. γε (sine ᾽γω) καὶ δὴ ν. 1. 6.
281. -κε κεῖνος 1.
288. Vulg. 1. 2. (ἐξόπισθεν 1.)
289. Primo omissus sed mox in m. repos. 1. et πρόσθεν bis.
291. -δαπουῖ γοῦν 1.
293. ποτὲ μ. (sed τοτὲ δ᾽) 1. μέν γε 1. 2. U.
296-9. *Ξα.* πυρὶ— *Δι.* καὶ

σκ.— Ξα. νὴ τὸν — Δι. καὶ β.—Ξα. σάφ' ἴ. Δι. ποῖ δῆτ' — Ξα. ποῖ δ' ἐ. Δι. ἱερεῦ —Ita distinguit 1. (et 6. nisi forte hic aliter ante νὴ τὸν π.) Contra 2. Ξα. πυρὶ —τραποίμην. Διο. ποῖ δ' —ξυμπότης.

300. Ξα. ἀπ. 1. 2.

300-1. καλῆς, sed κατερεῖς 1. 2.

302. Ξα. praef. 1. 2. τοῦτο γ' ἔσθ' 1. et L. δέ γ' 2.

303. οἵπερ 1. 6.

304. πάντα τἀγ. 1. 2.

305. Sch. 2. ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς ἐν εὐριπίδου μὲν ἠλέκτρα τοῦθ' εὕρηται, ὁ δὲ λέγει ὥσπερ ἡγέλοχος, etc. In ms. Harlei. 5725. in fine Orestis, εὐριππίδου δράματος ἠλέκτρας τέλος: — [In ms. Harl. 5725. Oresti praefigitur, ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου δράματος..... προλογίζει ἡ ἠλέκτρα, tum incipit fabula; ut nusquam appareat verus titulus. In ms. Coislin. 353. (Montefalc. p. 320.) Aeschyli Thebais vocatur Eteocles. *Dobree in Addendis.*] Idem error Fulgentii apud Valckenaerium Diatrib. p. 16. et Diogenis Laertii VII. 172. sed ibi potius legendum τὸ τῆς *H* cum VV. DD. quamvis ἐκ τῆς servet Illustrius p. 24. Schol. ad Plut. 659. ἐξ Ἠλέκτρας Εὐριπίδου. Respexit ad Orest. 976. ed. Porson. ut liquet ex seqq. quae sunt alius grammatici. A Gregorio de Dial. Polydorum pro Hecuba citari rectissime monet ibidem Valckenaerius. Quid enim proclivius, quam si semel titulus codicis vel omissus fuerit, vel evanuerit, personam τοῦ προλογίζοντος pro fabulae nomine accipi?

306. γαλῆν' 1. 6. γαλήν' 2.

307. νὴ τὸν δ. 1. 2.

308. omissus 1. 6. non 2.

309. ὠ/ρίασ' 1. -ωσ' 2.

310. μοι 1. 2.

311. τἀ κ. ταυτὶ 1. 6.

313. Ξα. praef. 1. 2.

314. omissus 1. 2. 6. sed 1. in marg. rubr.

χ
στί
ος
γρ. δι. αὐλεῖ τις ἔνδον.

315. Δι. οὗτος 1. 2. Personas sexies invertit L.

316. δέ pro γε 1.

317. αὖρα 1. ἄὖρα 2.
318. ἠρέμα 1. 2.
319. χορ. μυστῶν 2. μ. χ. 1.
321. που om. 2.
323. -σιν οὖν 1. 2. (sed in 1. γ insert. pro em. et sup. rub. γάρ.) γοῦν 6. δι' ἀγορᾶς L.
325. σαφὲς U.
327. ἐν ἕδ. 1. 6. non 2.
330. ὁσίοις ἐσθιασώτας 2. (sic).
335-6. τὴν—τιμὴν 1. 2.
338. τὴν ἑ. 1. 6. et versus ordine vulgato.
339. ὁσίοισι 1. μύσταισι 1. 2.
340. κόρα 1. 6.
341. προσέπνευσας (ας per compend.) 1. -σε 6.
342. Δι. om. 2.
345. τινάσσων habet 1. om. 2. sed sch. 2. τὸ τινάσσων—ἐξεβλήθη ὑπ' ἐμοῦ. Tum ἴακχ' ὦ ἴ. 1. 2.
348. omissus, sed ab eodem repos. post λύπας in 2.
354. ἐπ' ἀνθηρὸν 1. 2.
358. γνώμην 1. 6. -μη 2. καθαρεύοι 1. 2. 6. sed gl. 6. καθαρός ἐστι.
359. εἶδε 1. οἶδε 6. sine πω uterque. ἴδε πω 2.
360. μήτε—γλώσσης 1. γρ. κ' ἅτα
364. κατασ. 1.
369. ὑπάδων servant 1. 2.
372. Pro versu, τούτοις ἀπαυδῶ καὖθις ἀπαυδῶ tantum 1. tum ἐξίστ. μ. χοροῖς bis habet. τούτοις ἀπ. κἄ. ἀπ. καὖθις τρίτον ἀπαυδῶ 2. τούτοις ἀ. κ. ἀ. καὖθις τρίτον μάλ' ἀπαυδῶ 6. γρ. καὶ τρίτον L.
376. τόπους 1. 6. κόλπους 2.
381. αἴρης 1. 2. σώτηραν 2.
385. Ἥμιχ. 1. 2.
387. Ἡμιχ. 1. non 2.
392. γελοῖ' ἄμ' 1. 2. 6.
394. σῆς om. 1. non 6.
397. et 401. Ἡμ. om. 1. habet 2.
402. δεῦρε ξυν. 1. (sic.)
404. περ. ὁδ. 1. non 6. Schol. editus ad 402. δείξεις τὰς ὁδοὺς ἄνευ πόνου τοῖς θεοῖς περαίνεσθαι. πάντα γὰρ αὐτοῖς εὐπετῆ. Ubi latere versum Euripidis Phoen. 702. olim vidit amicus quidam Georgii Burges. Res nunc palam fit e Schol. 2. πάντα γὰρ εὐπετῆ φασὶ τοῖς θεοῖς.
405. Ἡμιχ. praef. 1. 2. hic et 411. 416. Hic -πεμπε 1. sed -πομπε 411. 416. et sch. τὸ ἐμὲ πρὸς τὸ πρόπομπε (sic) ἐστί. τὸ δὲ σὺν κοινωνίαν δη-

λοῖ. Per ε semper 2. t. et sch.
412. Διο. praef. 2. non 1.
417. Ξα. praef. 1. 2. ων
418. παίζειν 1. (ων rub.)
425. κλεισθένους 1. 2. -νην 6. Gl. υἱὸν 1.
429. -άγη 1. -άγει 2.
432. τουτονὶ 1. gl. ὃν πάντες ἴσασι.
433. κύσθου 1. 2.
435. πλούτων᾽ 1. πλούτων 2. 6.
440. ἄϊροι᾽ 1. 2. 6. ὦ pro αὖγε 1. 6. U. αὖγε 2. αὖγε] γρ. καὶ ὦ L.
443. Χο. praef. 1. Ημιχ. 2. ἱερὸν om. et post θεᾶς repos. rub. in m. 1.
444. ἀθλοφ. 1. ἀνθοφ. 6.
447. Δι. om. 1. 2.
451. Ημιχ. 1. 2. πολυρρόθους 1. 6. Gl. πολυήχους ἢ πολυανθεῖς in 1. sed in 6. πολυήχους tantum. Vulg. 2.
458. ἱερὸν 1. 6. ἱλαρὸν 2.
461. τοὺς ξ. 1. 6. sine τοὺς 2.
464. οὐ᾽πιχ. 1. οἴ᾽πιχ. 2.
465. γ᾽ ἀλλὰ 1.
470. ἡμῖν 1.
476. γ᾽ 1. θ᾽ 2. ἑκατονταπ. 1. ἑκατογκ. 2. 6.
477. πνευμ. 1. 2. sed sch. 2. ὅτι ἀττικῶς τὸν πνεύμονα πλεύμονα φασίν. ὡς καὶ τὸ νίτρον, λίτρον;— ρ
480. τιθάσιαι (ρ rub.) 1.
484. ὠρακιῶ per lenem 1. 2.
485. οἶσαι 1. 2.
486. Ξα. ποῦ ᾽στιν; ὦ— 1. 2.
488. μοι U.
491. γ᾽ αὖτ᾽ 1. ταῦτ᾽ 2.
496. τὸν δι᾽ 1.
497. λημ̣ατιᾶς 1. 2. 6. hic ex em. sed eadem fere gl. atque haec, quam habet 1. μεγάλως φρονεῖς καὶ κομπάζεις ὡς λέγεις.
502. -κλεοξ. 1.
505. αἴρομαι 1. αἴρωμαι 2.
506. Θε. Περσεφ. 1. 2.
507. σ᾽ om. 1. 6. non 2.
509. -ηκτῶν 1. 2. t. et sch. κτεριωτῶν (sic) L. i. e. τ κεριπτῶν.
510. ἴθι 1. εἶσιθι 2. 6.
511. ἀπόλλ᾽ 1. 6.
512. -μαι 1. 2.
515-6. Δι. et Θε. ut vulg. 1. 2.
517. ἤδ᾽ 1. 2. 6. κὠργ. 1.
522. ὀρχηστ. 1. 6. αὐλητ. 2.
525. οὔτι 1. 2. ποιεῖς servant 1. 2. 6. et schol. ad Plut. 145. in edd. et MS. 5. nescio an et aliis.
526. γ᾽ servant 1. 2.
527. -ρήσης 1. -ρήσεις 2.
529. δήπω 1. δήπου 2. 6.
531. ποιῶ 1.
536. θέλη 1.
538. καὶ post φ. om. 1. non 2. 6.

540. ἀεὶ 1.

541. Sch. 2. in Eurip. τὸν σθένελον πρὸς εὐτυχῆ.

544. δὲ δὴ μεταστρέφειν 1. 6. Vulg. 2. Gl. μεταστρέφειν in 1. supra μετακυλ. 540.

547. γὰρ ἄν 1. 6. γὰρ δὴ 2.

550. -αμένος 1.

551. ἀμίδ' asperum 1. 2. et tres primae editiones. ἀ. 6.

553. αὐτὸς δ' ἅτ' ὢν π. U.

556. μ' ἐξ. 1.

557. ἦλθ' 1. 6. ἔ. 2.

558. -χεῖον 1. -κεῖον 2. 6.

559. ἡμῖν 1.

562. ἀνημιοβολιαῖα 1. ἀν' ἡμιωβολιαῖα 2. in textu quidem η ex em. et recentioris quidem, ut videtur; sed et sch. manus primae, *Παλαιόν: Ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ [τοῦ] ἀγαθὸς σύνθετον ὄνομα γίνεται καλοκαγαθία, καὶ ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ ἐχθρὸς θεοεχθρία, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμισυ καὶ τοῦ ὀβολὸς, ἡμιωβολιαῖον, τὸ ἡμιοβόλου ἄξιον. διὸ καὶ ἐπισημειοῦται τὴν λέξιν τῷ χ: — ἀνημιοβολμαῖα* 6. *ἀνημιωβολιαῖα*] *μαῖα.* L. In fine scholii prioris apud Aldum lege, *ἀνημιωβολιμαῖα δὲ* (vel *ἀν' ἡμ.* potius) *ἀντὶ τοῦ, ἕκαστον αὐτῶν ἡμίσεος ὀβολοῦ ἦν ἄξιον, ἤτοι ἡμιωβολίου*, partim e Suida. Ceterum apud Pollucem, ex quo hunc versum emendaverunt viri docti, sequitur paulo post, IX. 67. Philemonis locus, ita fere legendus; A. *ὀβολοῦ τὸ πρῶτον ἠνέχθη πιεῖν, | καὶ τεττάρων χαλκῶν μετὰ ταῦτα.* B. *καὶ μάλα | τρὶ ἡμιωβόλι' ἐστί.* A. *χαλκοῦ θερμὸν ἦν.* An priora recte constituerim nescio; sed loci sensum non vidisse Bentleium ad Menand. CCLXXI. mirum est, praesertim post Jungermanni notam.

565. σε tantum 1. τι scil. ob seqq. omissis.

568. ὃν οὗτος αὐτοῖς ταλ. 1. σὺν rubr. ὅπερ σὺν αὐτοῖς τοῖς ταλ. 2. ὃν οὕτως αὐτοῖς ταλ. 6. ὅπερ σὺν αὐτοῖσι ταλ. tres primae edd. sed αὐτοῖς τοῖς τ. schol. [De hac ellipsi omnino videndus Elmsleius ad Med. pp. 109, 296. *σὺν αὐτῷ τῷ Ἀγαμέμνονι* Athenaeus XIII. p. 556.

D. *Dobree in Addendis.*] Raro apud Atticos occurrit σὺν hoc usu. Dixit tamen Euripides Hippol. 1213. αὐτῷ δὲ σὺν κλύδωνι, Ion. 32. αὐτῷ σὺν ἄγγει. (Cyclop. 701. συνναύτησι Canterus pro σὺν ναύτησι.) Exempla ex epicis, vel ex recentioribus, nil ad nos. Si qnis id tanti putat, acervo suo addat Athenaeum IV. p. 128. D. σὺν αὐτῷ πίνακι, p. 180. D. σὺν αὐτῷ γε τῷ ἁμαρτήματι (ubi σὺν servat Eustathius ad Odyss. Δ. p. 1480, 19. ed. R. 145, 47. Bas.) Alciphron. III. 3. ὡς Πασίωνα τὸν τραπεζίτην ἐλθὼν, ἀπημπόλησα, καὶ συναγαγὼν τὰ νομίσματα σὺν αὐτοῖς τόκοις, etc. ubi obiter nota, Pasionem danistam eundem forsan esse, quem saepe memorat Demosthenes. Alienus est locus Hymn. in Apoll. 148. ubi σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι cum Hermanno legendum ex Thucydidis MSS. Loco ex Xenophonte Cyrop. II. 2. 9 = 28, 11. H.St. addo alium Hellen. VII. 4. 26 = 373, 4. σὺν αὐτῷ τῷ χωρίῳ. Simile est, quod σὺν post αὐτὸς non addunt Attici, ut monet Blomfieldius ad Aeschyl. Theb. 601. quam et Porsoni fuisse sententiam olim audivi, ni fallor.

570. καὐπεμυκᾶτο μέ (sic) 1. sed istud punctum mero casu ut opinor. Ipsa lectio orta est ex με i. e. "με in γε vertendum est," acceptis pro μέ i. e. μέγα. καὐπεμυκᾶτό γε 6. Vulg. 2.

573. Ξα. νὴ — Πανδ. νὼ 1. 2.

576. τούτου τοῦτο 1. et ita scripturus erat 2. sed mut.

577. Δι. 2.

578. Nulla persona praef. in 1. 2.

579. Πανδ. 1. 2. φάρυξ 1. γξ 2.

582. ἐς 2.

583. Persona om. 1.

586. ἐκποιν. 1. η eodem temp. ἐκπην. 2. Utramque lectionem memorat sch. 1. 2. Tum ἁλούμενος 1. 2.

592. θυμοῖ 1. 2.

593. *με τύπτης* 1. *γε τύπτεις μ'* 2.
601. *σαυτὸν αἰεὶ* om. et gl. *σεαυτὸν πρὸς τὸ σοβαρὸν* 1. 6. Vulg. 2.
605. *ἁλώσει* 1. 2. Ita 6. *ἀ-ει λώσ ἄξιον.* Primo erat *ἁλῶς*, sed statim mutatum. Gl. *ἀγενές τι ποιῶν καὶ οὐ τῆς ἡρακλέους παρασκευῆς ἄξιον.* *ἁλῶς* U.
606. *βάλῃς* 1. 2. sed futur. in gl. 1.
607. *τις* om. 1. 6. non 6.
609. *καὐτοῖς* statim fact. *-τὸς* 2.
621. *ὁ δ' ἰτύλας χὠ σκεβλύας* 1. 2.
624. *Ξα. μάλ'* 1. 2.
627. *ἄ. τε καὶ* 1.
631. *-ζω* et 633. *ἐπί τε* servant 1. 2.
640. *τἀ σ. ταχ.* 2.
642. *μὴ* primo om. sed suprasc. ab eodem 2. *γ' ὕντ'* 1. sine *γ'* 2.
650. *γ' ἂν* 1. 6. *ἴδῃς* 1. 2. *ν*
651. *κλαύσωτα* 2. *ν* postea, ab eodem, ut puto.
653. *σὺ* servant 1. 2. Gl. 1. *ὁ ἡρακλέους σκευὴν ἔχων.*
655. *καὶ πῶς οὖν* 1. non 2. 6.
657. *σ. νυν ἦν μ' ὑποκ.* 1. *γ' ἦν με παραικ.* 2. *νῦν ἦν με παραικ.* 6.
666. *γ'* ante *ὁρῶ* om. 1. non 2.
667. *κλάεις* 1.
668. *ἐπεὶ* 1. 2. 6. *γ'* habent 1. 6. om. 2.
669. *γάρ ἐ.* 1. 2. 6.
678. *γλαυκάσης* 1. 6. *ἰ. ε. ῆς γλαυκᾶς.*
679. *ἁλός γ'* 1. 6.
685. *περσέφασσ'* 1. *φερσέφασσ'* 2.
687. *ἐμ. ἀοι.* 1. 6. *ἀ. ἐ.* 2.
695. *κελαδεῖ* et sup. *γρ. κελαρύζει* 6.
698. *Ημ.* om. 1. 2.
699. *πρῶτα οὖν* 1.
793. *προτέρας* 1. *πρότερον* 2. 6.
704. *φημὶ* et sup. *γρ. φησὶ* 1. *μηδὲν* 2.
709. *ἡμᾶς*, sed *ὑμῶν*, 2.
715. *-σόμεθα* 1. 2.
717. *ποτ'* 1.
718. *ἔγωγ'* 1. 6. *βίαν* 2.
719. *καὶ τ.* 1. 6. *ἢ* 2.
720. *γ'* om. 1. 6.
721. *κλεισθένης* 1. t et sch. 6. in text. nescio an sch. *κλειγ.* 2.
724. *τε* om. 2.
728-9. *κἄνευ* 2.
730. *γ'* om. 1. 6.
731. *κακούς* 1. 6.
ῶς
735. *ὀρθοῖς* (*ῶς* rub.) 1.
740. *καὶ* ante *καλ.* om. 1. 6.
σ
742. *προσελοῦμεν* 1. 2. *προσε.* 6.
748. *τις* 1.

750. *Αἰακὸς* semper 1. 2.
753. *ἐξελεχθέντ'* 1. *ἐξενεχθέντ'* 6. Vulg. 2.
754. *γ' ὧν* primo 2.
757. *ἱκετεύω* 1. *-ων* 2. *μάλ'* 1. *μάλα γ'* 2.
759. *τονθορίζων* 1. t. et sch. *-υζων* 2.
760. *ἀπῆς* 1. 2. 6.
763. *γε* om. 1. 6. non 2. *πλὴν* (sic) 2. 6.
770. *αἰσχύλου κεὐριπίδην* (sic) 1.
771. *Δι. ἆ. Ἱερεύς. πρ.* 6. cetera ut vulg. 1. 2. 6.
775. *ξυντ.* 1.
777. *τε* 1. 2.
779. *τότε δὴ* 1. *τότε δὲ* 2.
783. *ὅτε δὲ* 1. 6. *ὅτε δὴ* 2. *κατῆλθ'* 1. 6. *-θεν* 2.
784. *-ταις καὶ τοῖς* 1. 2. *βαο λαντιητ.* 1. (sed *o* alia m.)
785. *τοῖς π.* 1. *-σι καὶ τοιχ.* 1. 2. 6. *τειχ.* primo 2. ut videtur, sed statim mut.
787. *λυγισμῶν* ut hic 1. 2. 6. Gl. in 1. *τῶν γνωμῶν ἢ τῶν καμπῶν*, in 6. *καμπῶν*. Per *γνωμῶν* explicatur lectio, quam habet Baroc. 127. *λογισμῶν*, et quae latet in scholiis editis, ita corrigendis; *λυγισμῶν: καμπῶν. γράφεται λογισμῶν· τούτεστι παραλογισμῶν.* De *λογίζομαι* et *λυγίζομαι* confusis vide Porsoni Opusc. p. 266. Sed verum est *λυγισμῶν*.
792. *ἂν εἴη* 1. 6.
806. *πρὸς εὖ.* 1. 2. 6.
809. *σταθμηθήσεται* 1. *-μιθήσεται* 6. *-μήσεται* 2.
812. *ξύμπυκτα* 2. quod vel ex *ξύμπηκτα* vel ex *ξύμπτυκτα* depravari potuit. Vide Pherecraten Hephaest. p. 56.
816. *ἔκλεψε γοῦν* 1. 2. 6.
819. *-οις ξυνέβαινεν* 1. (et 2. nisi quod *συν.*)
829. *ὀδόντα* 1. 6. *-ας* 2.
830. *ἀντίτεχνον* 1. sed gl. *τοῦ εὐριπίδου.*
832. *ὄμμ* 1. i. e. *ὄμματα.*
833. *ἱπολόφων* 1. 2. 6. in t. et sch. omnes. Ita quoque L.
835. *σκινδαλάμων* 1. 6. *-λαμῶν* 2.
843. *βρυχόμενος οἴσει* (sed *ἤ* em. rub. et gl. *πέμπει*) 1.
845. *πινακιδῶν* 1. 6. *-ηδὸν* 2.
849-51. *-μένα* bis 1.
853. *πνευμόνων* 1. 2.
854. *μεθείην* servant 1. 2. 6. Sed *μεθείμην* L.
859. *μεγάλα* servant 1. 2. 6.
861. *ἀγρϊῶπὸν* 1. (*ϊ* ex em.

m. pr. et gl. ἄγριον τὴν φωνήν. ἢ ἀγριόφθαλμον. ἢ ἄγρια ποιοῦντα ἔπη.) -οποιὸν 2. -ωποιὸν 6.

867. αὖτ' 6. παῦ L.

868. θερμαίνης 1. -ήνης 2. 6.

877. σαυτὸν 1.

881. ἐλέγχου 1. 2. 6. θέμις 1. 6. (hic supr. γρ. πρέπει) πρέπει 2. θέμις U.

885. ἐμπρισθεὶς sed gl. καυθεὶς 1. Contra παραπρήσματ' 909.

885. δάκνω 1. unde possis δάκνων, sed praestat vulgata. Alia ratio loci Eq. 1236. ubi κλέπτων Aldus et mss. recte. Vide supra ad 418.

888. δέ γε τί 1. 6.

890. Vulg. 1. 2. 6.

898. ἐπάσατε 1. 2. 6.

899. ὦ διὸς 1. 6.

905. τε om. 1. 6.

906. ὀψ. 2. ἐποψ. 1. 6.

909. καὶ π. 1. 6. U.

909-10. σ. ἀ. ὅ. 1. ἀ. ὅ. σ. 2. ἀ. σ. ὅ. 6.

915. Vulg. 1. 2. 6. et θεοῖς 916.

920. ξύνεσσι 1.

921. ἂν om. 2.

931. κατερρινησμ. 1.

936. Αἰ. om. 1.

942. δή γ' om. 1. habet 2. qui τιμὰ vel τιμα (sic).

945. δῆτα γ' — χορὸς εἴρηκεν (sed mūt. rub. in ἤρειδεν et gl. σφοδρῶς διεξήει) 1. χορὸς ἤρειδεν 2.

946. ἄν om. 1. ante ξυνεχῶς ponit 2.

950. καθῆτο 1. καθοῖτο 2.

951. τι φθέγξαιτο sine δὴ et αι ex em. 1.

952. ὦ circumfl. 2. sed in sch. vulgato dat ὦ γ' ἀντὶ τοῦ φεῦ λέ. ὦ, παμπόνηρος ὑπάρχει αὐτὸς — Duplex accentus in 1. text. et sch.

955. σκορδονιᾷ 1. et gl. θριμύτατα βλέπεις. θριμέα γὰρ τὰ σκόροδα. Tum ὅτι 1. 2.

954. καὶ ante τὸ om. 1.

956. δεῖν' ἄττα μ. 1. δεῖν' ἄττα καὶ μ. 2.

959. ἢ τ' ἀσ. 2. (sic).

961. ῥάδιον ἦν 1. 2. καὶ, ῥάδια L. ῥάδι' ἦν U.

968. ποῖα γ' 1. ποῖ' ἄττ' 2.

970. σοῦ γε πρῶτον εὐθὺς 1. γε eodem temp. et ut esset textûs. σοῦ πρῶτον μὲν εὐθὺς 2. Cet. ut vulg. 1. 2. ὥσπερ ἔλ. U.

972. ἴσχανα 1. ἴσχναν' 2.

973. τευτλίοις 1. μικροῖς 1. 2. sed sch. in utroque, εἰώθασιν οἱ τῶν

ἰατρῶν παῖδες τὰς τῶν σωμάτων καθάρσεις διὰ περιπάτων καὶ τευτλῶν λευκῶν καὶ ἑτέρων ποτῶν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐπυλλίοις ἀντὶ τοῦ λογίοις μικροῖς. In 1. gl. *μικροῖς* supra *ἐπυλλίοις*, unde statim apparet origo lectionis *τευτλίοισι μικροῖς*, glossa scilicet *μικροῖς* indicans *τευτλίοις* diminutivum esse. In Nub. 1012. pro *μικρο's* alii *λεπτοὺς* alii *λευκοὺς*, teste scholiaste. Videtur illud ex vicinis *στῆθος λεπτὸν* ortum, in alterum degenerasse. Vide Porsonum ad Orest. 140. Med. 1185.

974. *ἀπ' ἠθῶν* disj. 1. sed gl. *ἐκλογόμενος. ἀπηθῶν* 2.
977. *μέντοι* 1. 2.
982. *ἐχρῆν* 1.
983. *τοῦτο μὲν* 1.
984. *οὐ σοὶ] γρ. καὶ ἐμοὶ* L.
989. *κἄχ' ὑποτοπεῖσθ* sine *αι* 1. (et primo habuit *τὺπ*) *κἀχ' ὑπ.* 1.
995. *γν. τε* tum *γ'* om. 2.
996. *μὲν ὁ φ.* 2.
997. Sch. 2. non 1. *πιτυοκάμπτης ἐστὶ φάρμακον φθοροποιόν· ὡς ἐν τοῖς νόμοις εὕρηται.* De *πιτυοκάμπῃ* somniabat Graeculus.
1012. *ἅπαντας τις* 1. m. pr.
1017. *τρυβλίον* 1. *τρύ.* 2.
1018. *μοι τὸ* 2. Vulg. 1.
1019. *ἐλαίας* 1. *ἐλάας* 2. Contra *αῶν* 1. *αιῶν* 2. mox 1026.
1021. *μαμμάκουθοι* 1. *μαμάκουθοι* 2.
1022. *καὶ* om 1. non 2.
1024. *δ' εἶτι* 1.
η
1029. *-ξης* 1. *-ξεις* 2.
1035. *-ξεις* 1. *-ξης* 2.
1041. *τ' ἐποιοῦμεν* 1. *τε ποιοῦμεν* 2.
1049. *πήλικας* 1.
1050. *κρ. γάρ μ'* 1. et totus versus Euripidis.
1051. *καὶ σὺ τί δρ. αὐτοὺς οὕτως ἀνδρείους ἐξεδίδαξας*, et 1051–2. Bacchi 1. (Primo *ἀνδρείως* habuisse sed statim emendavisse puto.) Omnia ut vulgo 2.
1055. *θήβας* accus. etiam 1. 2. Locis a VV. DD. citatis adde Lysiam et Demosthenem, vel sophistas eorum nomina mentitos, in Epitaphiis, pp. 191. l. 26. HSt. (66. Reisk.) 746. n. 13. Paris. (1591. Reisk.) Diodorus XIII. 97. *ἔδοξε* (Thrasybulus) *ὑποκρίνεσθαι τραγῳδίαν Εὐριπίδου Φοινίσσας. τῶν*

δ' ἀντιπάλων ὑποκρινομένων τὰς Ἱκέτιδας δοξαι τὴν Καδμείαν νίκην αὐτοῖς προσγενέσθαι, καὶ πάντας ἀποθανεῖν, μιμουμένους τὰ πράγματα τῶν ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων. [Θήβας Eustath. *il.* ε̄ p. 1160, 50. Alia Schaeferus ad Bos. p. 277. Ox. *Dobree in Addendis.*]

1056. ἕνεκα 1.
1057. ὑμὶν 1.
1058. τοὺς om. 1.
1059. ἀεὶ 1. 2.
1060. τοῦ om. 1. 2. cet. ut vulg.
1065. τῆς ἐργ. 1. solenni errore. Vide Porsoni Adverss. p. 126. Eurip. Suppl. 479. et Marklandum p. 262. ed. Gaisford. In Eurip. Alcest. 606. malim, ἀρότοις δὲ γυᾶν καὶ πεδίων δαπέδοις ὅρον ἀμφὶ μὲν ἀελίου κνεφαίαν ἱππόστασιν αἰθέρος γᾶν Μολοσσῶν τίθεται. (ἱππόστασιν αἰθέρος ut ὄχθῳ χθονὸς Ion. 12.) εὐθενοῦντα γᾶ et γαμόρῳ dudum emendavi in Aeschyli Eumen. 895. 947. ed. Stanl. Vide *Classical Journal*, No. 5. p. 655-6. Comicus Incertus Stobaei LV. (LVII. Grot.) quem locum Philemoni tribuit Clerici stupor p. 348. ἔγωγ' ὁρῶ τὸν ἀγρὸν οὐχ ὅπως τρέφῃ | αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφὴν προσλαμβάνῃ. Plene ἔγωγε Trincav. i. e. ἐγὼ γεωργῶ.
1067. ἔσχεν καὶ κλ. 2.
1068. Εὐρ. καὶ μ. 1. 2.
1071. κἀγαθοὺς 1.
1076. τιν' ἐρ. πώπ. ἐποίησ' ἂν γ. 1. cet. ut vulgo 1. 2. In Eccl. 589. τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ Junt. 1515. In Philetaero Athenaei XIII. p. 587. E. Θεολύτην δ' οὐδ' οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο dedebat Jacobsius, non οὐκ.
1077. οὐδὲ γὰρ 1. τῆς ἀ. 1. 2. σοι om. 1. sed supra ἐπῆν pro gl.
1078. πολλοῦ πολλὴ 1. σοῖς πολλὴ πολλοῦ γ' ἐπικαθῆτο 2.
1079. νὴ δία 1. τοι δεῖ 2. κατ' οὖν ἔ. L.
1080. ἐπόιησ' 1. ἐποίοις (sic) 2. et disting. post αὐτός.
1081-3. Aeschyli 1. γενναίας 1. 2. ἐνέπεισας 1.
1083. πίνειν servant 1. 2.
1084. πότερα δ' 1. τοιοῦτον 1. 2.
1088. π. δὲ 1. λυκαβητοὺς 1. -ττοὺς 2.

σ

1089. παρνασῶν (σ sup. m. pr.) 1. -ασῶν 2.
1090. φάσκειν 1.
1091. τὰ ῥ. 1. 2.
1092. διελυμείνω 2.
1095. ἐλεεινοὶ ut vulg. 1. 2. et φαίνωντ᾽ mox.
1098. οις δοιειλύμενος (sic) 2.
1100. κἀνταῦθα 1. m. pr. παρὰ servant 1. 2.
1103. ἐνέπεισεν 1.
1105. ῥυπαπαὶ 1. 2.
1106. γε primo sed em. rub. γ᾽ ἐς 1.
1108-9. ἀντιλέγειν — ἐλαύνειν — πλεῖν 1.
1110. ἔστιν sed non οὐτοσὶ 1.
1115. ὑπογρ. junctim 1. non 2.
1119-20. οὐδεὶς οἶδε φ. — στι
ἔτι (στι rub.) 1.
1121. ἀπεφάνθην sed gl. ἐξηράνθην 1. ἀπεφανάνθην ut vulg. 2.
1122. δὴ om. 1.
1125. κεραμεῖς 1.
1130. φυσσῶν 1. φυσῶν 2.
1135. χἄτεροι 1.
1137. ἀναδέρετον 1. 2. ε forsan ex em. sed m. pr. 2. Gl. 1. ἀνακαλύπτετε καὶ εἰς τὸ μέσον προσφέρετε.
1146. τ᾽ 1. 2.
1155. ὀρεστείας 1. 2.
1159. ἐς 2.
1164. ἰαμβίοις 1. -βίοισι 2.
1167. Personae bis evanidae 1.
1172. πότερον τὸν 1.
1173. χειρὸς 1.
1178. μᾶλλον et μεῖζον sup. rub. quasi gl. 1.
1184. ἐς 2. et τήνδε ex em. ej. m.
1188. ἥκειν — κατέρχεσθαι 1. 2.
1189. γ᾽ om. 1.
1192. ταύτ᾽ ἔστ᾽ 1. ταύτηστ᾽ 2. primo ταῦ uterque, sed accentus mut. eadem m. ut puto in 1. certe in 2. tum ἄριστ᾽ ἐπῶν ἔχον 1. 2.
1199. ἦκεν U.
1200. ἑρμῆν 1. 2.
1204. τάδε κ. 1. τάδε γε κ. 2.
1209. ταυτὸ 1.
οι
1210. μοὐστὶν 2.
1212. τῆς τ᾽ 1. sed. τ᾽ recentius.
1215. εὐδαίμων 1. sed εὐτυχὴς 1217. εὐτυχὴς utroque loco 2.
1215. πρὶν φῦναι μὲν 1.
1228. καλοὺς 1. U.
1231. σου τοὺς 1. 2. λόγους sine προ 2.
1233 4. Vulg. 1. 2. ἐναρμόζειν U.
1235. ἰαμβίοισι 1.
1237. ἀρχελάου ἢ ἀρχὴ 1.
1242. ὑψιπύλης ἡ ἀ. 1.
1244. τὸ λεῖπον παρθένοις σὺν δελφοῖσι 1. et fere 2.
1248. σθενεβοίας ἡ ἀ. 1.

1250. τὸ λεῖπον πλουσίαν ἀρεῖ (sic) πλάκα 1.
1252. γε om. 1.
1255. Δι. 1. 2.
1256. δή ποτ᾽ 1. et τοῦ δευτέρου φρύξου ἡ ἀ.
1257. τὸ λεῖπον ἵκετ᾽ εἰς θήβης πέδον 1.
1259. ὑμῶν 1.
1260. πρίομαι 1. 2. τωδί γ᾽ 1. τῶδε γ᾽ 2. ἐὰν servant 1. 2.
1261. ἐπειδὴ 1.
1263. παντέλειος (sic) 2. τῆς ἐν τ. ἰ. ἀ. 1.
1264. τὸ λ. οἰνομάου (vel (εἰν.) γ. κ. tantum 1.
1266. ἀπόδος servant 1. 2. et habent schol. editum.
1267. τε 1. 2.
1269. οἰνέως ἡ ἀ. 1.
1271. πολύβοτρυν sed sup. rub. γρ. πολύμετρον 1. et τὸ λεῖπον ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυσεν. πολύβοτρυν L.
1274. ἔασον ὦ τὰν 1. et sic, certe ἔασον, L.
1275. μελανίππης τῆς σοφῆς ἡ ἀ. 1.
1281. ταῦτ᾽ sed ταυτὰ explicat in sch. 1.
1284. γ᾽ om. 1.
1289. μέμψεταί 1. 2.
1294-5. Εὐρ. διαύλιον προσαυλεῖ τις 1. in m. sed ut in t. reponenda. διαύλιον προσαυλεῖ rubr. inter lin. 2.
1295. ἀχιλλεῦ 1. et ἐκ μυριδόνων (sic).
1297. τοῦτο ἐκ τῶν αἰσχύλου ψυχαγωγῶν 1. et sch. — τὸ δὲ ἑρμᾶν μὲν τίομεν λέγουσιν οἱ ἀρκάδες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ κυλλήνῃ ἥ ἐστιν ὄρος ἀρκαδίας ἐτιμᾶτο ὁ ἑρμῆς. διὰ γοῦν τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τιμήν, ὡς πρόγονος τούτοις ἐδόκει. ἄδουσι δὲ καί τινα ἱστορίαν μυθώδη. λίμναν δὲ λέγει τὴν στυμφαλίδα, ἐν ἀρκαδίᾳ γὰρ καὶ αὕτη.
1300. δύω 1.
1301. ἀτρέως τε 2. ὡς γὰρ τιμαχίδας φησὶν, ἐκ τηλέφου αἰσχύλος. ἀσκληπειάδης δὲ ἐξ ἰφιγενείας 1. (sic).
1304. ὦ ᾽σχύλε 1.
1305. εὐφημ. 1. 2. sed η in 1. ex em. alius. ἐξ ἱερειῶν αἰσχύλου 1.
1308. ὅσιον 1. et gl. ἁγίαν καὶ δικαίαν ἐπικράτησιν. ὅδιον 2. Personas hic et 1310. om. 1. 2.
1314. ἀκούσεις 1.
1316. Δι. 1. 2.
1317. ἤβας 1. gl. ἀκμῆς καὶ ἰσχύος. ἤβας L.

η.

1320. δυσαμε. 2.
1323. σὺν χειρὶ καὶ δ. 1.
1329. τ᾽ ἐπ᾽ 1.
1330. θραττο inserunt 1. 2.
1332. ξυνέλ. 1.
1335. ἱερὸν 1. 2.

1336-7. *μελήτου* 1. cet. ut vulgo 1. 2.
1340. *τούτων* 1.
1342. Supra *ταῦτ'* in 2. *ἐστὶν* rubr. ita ut nescias pro gl. an pro v. l.

ν
1344. *ἀεννάοις* 1. *ἀενάοις* 2. *ἐξ ἰφ. τῆς ἐν αὐλίδι εὐρ.* 1.
1346. *τέγκουσαι νοτίαις* 1.
1348. *ὑπορόφιον* 1. *κ. γ.* servant 1. 2. *ἐκ μελεάγρου καὶ ἐξ ἡλέκτρας εὐρ.* 1.
1349. Ante *εἰλίσ.* quater *εἰ* habet 1. ter 2.
1355. *ἐξ ὑψιπύλης παρὰ τὸ οἰνάνθα φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν* 1.
1357. *περίβαλ'* 2. et ita schol. in ed. Ald.
1360. *τοιαυτὶ* 1.
1362. *ἐξ ὑψιπύλης ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον ἄντρον.*
1365. *πόνον* 2.
1366. *-φανὴς* 1. et habuit A.

η
1367. *ὕρνα* (sic) 2.
1369. *πρόμολον* 1. (et gl. *πρόδρομον καὶ θανάτου σημαντικόν*) mero errore pro *πρόπολον*. Similiter *τί μαθὼν* ubivis dant libri pro *τί παθὼν*, quod semper reponendum puto. Frustra enim in significationibus distinguendis laboratur, nisi certioribus exemplis constiterit Graecum esse *τί μανθάνω*, ut certe est *τί πάσχω*. *προμολπον* (i.

π
e. *πρόμολον*) Ita L.
1370. *ψυχρὰν* 2.
1372. *φρικώδη* om. A.
1373. *μελανοκυ.* A. sed vulgatam agnoscit gl.
1376. *ἀπολλώνιος ἀπὸ τῶν εὐμενίδων φησὶν εἶναι* 1, Lege *τῶν τημενιδῶν*.
1378. *θ'* 1.
1380. *δαίμων* in *δαῖμον*, vel contra, statim mut. A.
1383. *μου* in t. om. et habet supra *ξυν.* A.
1385. *ὀρεσιγόοις* sine *νύμ.* (Ita enotavi) A.
1390. Ante *εἰλ.* quater *εἰ* 1. 2.
1391. *πνεφαῖος* 1. 2. A.
1392. *εἰς ἀγ.* 1. A. *-μην* A.
1393. *εἰς* A. 1.

αις
1394. *κουφοτάτων* (*αις* rub.) 1.
1395. Semel *ἄχεα*, ut videtur, A.
1396. *τ'* om. A.
1397. *-λλον* bis 1.

η
1398. *ἐκ κρητῶν εὐρ.* 1. *ἴδας* A.
1406. *διαπύρους* (sed gl.

διακαεῖς ἢ διπλοῦς) 1. διπ. A. et gl. διπλᾶς.
1407. ὀξυτάταιν ex em. m. pr. et „ i. e. αις supr. rub. 1. ὀξυτάτ᾽ i. e. -τας A.
1408. ὅπως ἂν 1. U.
1412. αὐτὸν ἀγ. 1. 2. A. Διον. praef. A.
1413. ὅσπερ ἐ.—μόνως A.
1415. Et Δι. et γε om. A.
1416. τὴν om. 1. 2. A.
1419. νεωχμὸν A.
1420. ὅστις primo, tum ὑπεν. A.
1423. ἐπιθόμην 2. A.
1424. ἑαυτὸν sed gl. ἐκεῖνον 1.
1425. πάρισθον περὶ A. (sic).
1427. μεθῆσθον 2.
1428. ἐχόμεσθα 1. 2. Tum ἐς τὸν 1. εἰς τὸν 2. Gl. ἐπὶ in 1. hic et 1393.
1429. διαπτᾶσθαι servant 1. 2. (ex em. 2. sed m. pr.) ἀρχὴ τοῦ τῆς μηδείας δράματος 1. σκάφη A.
1431. κατωτέρω· ἄφετε τὰς πλάστιγγας. Εὐρ. χωρεῖ — tum om. Εὐρ. (Haec omnia agnoscit sch. marg.) A.
1433. ὅτι 1. 2.
1436-7. Εὐρ. Αἰσ. ἦν. Διο. λέγε sine ἰδού, et personae ante ἀλλ᾽ ἔ. et λάβεσθε omissae vel evanidae 1. Διο. λαβ. —Αἰσ. ἦν. ἰδού. λέγε 2. Αισ. ante ἦν etiam A.
1438. ἐξ ἀντιγόνης 1.
1440. αὖ ex em. ej. m. 2.
1444. ζήτει γε τῶν 1. ζητεῖτε τῶν A.
1445. κρατερὸν A.
1446. τοιοῦτον 1.
1447. δύω potius quam δύο 1. ἐκ μυριδόνων (sic) 1.
1448. ταύτη ᾽στὶ 1.
1449. ἐκ μελεάγρου 1.
1450. ἅρματι 1. ἐκ γλαύκου ποτνιέως 1.
1452. νεκρούς A.
1455. χῇ γ. 1. 2. χῶ κ. 2. non 1. χῇ et χῶ A.
1457. μόνον A.
1458. φίλοι et γρ. σοφοὶ 1. σοφοὶ 2. A. αὐτὸς 1.
1464. πείθεσθε sed emendatum rubr. 1. τωδὶ 2. (sic) δὴ om. A.
1466. ἄδη (γ rubr.) 1.
1467. ὁ. οὖν ἂν 1.
1469. ἔχετε A.
1470. ἑκάτερος εἶπατον U. ut quidem enotavi.
1471. δὲ om. A.
1472. ἐχθραίνει A.
1474. πατέρα A.
1475. γε om. 1. μεγάλα, et om. δέ γε, A.
1479. δὲ pro μὲν 1.
1486. αἴρει ἐν αὖρα 1. αἴροιαν 2. A.
1488. ν. δὴ 1. ν. ἂν 2. κατέχοντές τ᾽ 1. 2. κἀτ᾽ ἔ. (om. ἂν et τ᾽) A.

1490. 1, 4. *Δι.* ter praef. A.
1492. *πίστ' ἄπιστα* 1.
1496. *-μεθ'* 1. *ἴ. σωθείημεν ἂν* 1. A. *-θῶμεν ἄν* 2.
1500-1. *κιφη.* bis 1.
1502. *σὺ λέγεις* 1.
1503. *τοῖσι* 2. A. *πότερον* A.
1504. *μισεῖν* A.
1510. *ἐνθάδ'* 1. A.
1511. *ὑπόταν* 1. 2. A.
1512. *σφετέρων* priore loco, 1. sed correxisse videtur.
1513. *πότερον δὲ* 2.
1514. *αὐτὸς* A.
1517. *οὖν* pro *νῦν* A.
1522. *εἰργασμένος* 1. A. *μ'* om. A. sed suprasc. ab eodem, ut puto.
1524. *με* primo om. sed mox repos. 1.
1525. *τίς δ' οἶδεν* U. *τίς δ' εἶδεν* A.
1526. *τὸ δὲ καθ.* 1. 2.
1528. *πρὶν ἂν ἀποπλεῖν* 1. *πρίν γ' ἀποπλεῖν* 2. et *εὖ λ.* ut vulgo 1. 2. Ita A. *ἵνα ξενήσω σφὼ πρίν γ' ἀποπλεῖν. Δι. εὖ λέγεις.*
1530. *μακάριος ἀ. ἔ.* 1. 2. *μακάριος ἀνήρ γ' ἔ.* A.
1533. *εὖ φ.* 1. 2. *ὃ γὰρ εὖ φ.* A.
1534. *πάλιν δ'* 1. t. et gl.
1538. *συνετὸν* sed gl. *φρόνιμος* A.
1539. *χάριν μὲν οὖν μοι* A.
1544. *-σι* bis A.
1553. *τουτοῖ τοῖσι* 1. *τοῦτο* pro *τούτοις* L. Primo *τουτοισι τοῖς*, nunc *τοῦτοϊ τοῖσι* A. (sic).
1554. *μήρμυκι* 1.
1555. *τόδ' ἀρ.* primo 1. sed mox corr.
1558. *ἐγὼ* addit L. non 1. 2. A.
1560. *ξυμ.* 1. 2. A.
1561. *μετὰ δ.* 1.
1563. *θρόνον* 1. 2. *θῶκον* et gl. *θρόνον* A.
1567. *σοφίαν* A.
1570. *θάκον* et *θρόνον* supr. 1. (sed potius pro gl.) *θῶκον* A.
1572. *τοίνυν γ'* 2.
1575. *χἄμα* om. A.
1575. omissus 1. 2.
1576. *πρῶτον* 2. *ἀνιόντι* L. A. Gl. in A. *ἀνερχομένοι. ἀπ.* servant 1. 2. *τῷ π.* 1.
1577. *ἐς*, non *κὲς*, 1. 2.
1579. *π. οὕτως ἂν* A.
In fine 2. *ἀριστοφάνους βάτραχοι:—*

N. B. Oblitus sum monere in Dram. Perss. omittere 1. 2. *Ἱερεὺς* et *Πλατάνη*, et 1. post *Χορὸς μυστῶν* addere χρ̈ χρ̈ *Ἡμί* et *Ἕτερον Ἡμί.*

COLLATIO IN LIBRO GEORGII BURGES.

13. ποήσω.
16. ποήσῃς.
18. ἢ 'νιαυτοῦ. R.
27. ὄνος. R.
51. Θε. κᾆτ'. R.
57. ἀππαπαὶ ut videtur.
79. ποεῖ
84. ποητής. 200. ποεῖς et ποῶ. Pac. 707. ἐκποοῦ Th. 216. ποήσεις. 218. ποήσω.
104. κόβαλά. R.
108. ἔχων. R.
118. ἀφιξόμεθ'. R.
129. εἶτα τί. R.
143. τοῦτο. R.
150. 'πίορκον ὅρκον. Inv.
176. ἵνα. R.
190-2. Δι. ante ποῦ om. Deinde legit et distinguit Δι. ἐς κ.——Δι. εἴσβαινε δὴ παῖ.
195. κύκλῳ. R.
201. οὔπερ ἐκέλευες. (οὖπερ R.)
203. οὔκουν πρ. Versus om. in "παλαιῷ ἀντιγράφῳ." Om. Rav.
210. ὠὸπ. Versum om. "τὸ παλ. ἀντ." Om. Rav.
214. ὕμνων. Inv.

RICARDI BENTLEII ANNOTATIONES IN RANAS.

(Classic. Journal N. XXIII. p. 104.—111.)

Collatum est hoc drama cum MSto Barocciano [fortasse eodem libro quem in partes suas vocavit Gaisfordus ad Hephaest. p. 303.]

4. *Χολή.* Suidas in *Πάνυ* [habet] *σχολή*: male; neque Kusterus correxit. [At Dawes, p. 232, *σχολὴ* verum esse contendit.]

7. MS. *Θαῤῥῶν γε· μόνον δ' ἐκεῖν' ὅπως.* [Ita MS. Brunckii.]

11. *ὅταν*: Suid. in *Ἐξεμεῖν* habet *ὅτε*. Forte lege *πλήν γ' ὅτε μέλλω γὼ ξεμεῖν*. Sed in *Μέλλω* [unde illud *ἐγὼ* hausit Bentl.] *ὅταν μέλλω γ' ἐξεμεῖν.*

34. *Ἦτ'* MS. *Ἦγ'*: mox, Schol. *ἠμὶ* — pro *φημί*: dein, pro *νὴ Δία* habet *μὰ Δ.* [sic MS. ap. Br.]

51. Ita MS. *ΗΡ. σφώ*; *ΔΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΗΡ. κᾆτ'*:

55. *μικρός*: MS. *μηκρός*: alia manu *α* scribitur super *η*. Suid. *μικρὸς* in *Μόλων.*

57. *ξυνεγένου Κλεισθένει*; MS. inserit *τῷ.* [sic alii.]

64. lege *ἢ 'τέρᾳ* [et sic Seidler de Vers. Dochmiac. p. 388.]

76. *Σοφοκλέα* ultimam habet longam. Aut ergo lege *Εἶτ' οὐ Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου*; aut *οὐχὶ*, deleto *ὄντ'*.

79. MS. *εἴπερ γ'* [sic MS. Borg.] mox v. 86. MS. *Ξενοκλέης.*

99. lege *τοιουτοῖ*: Suid. *τοιουτονὶ* in *Παρακεκινδυνευμένον.*

100. *χρόνου πόδα*: Euripides Bacch. 886.

102. *ἰδία*: MS. *ἄνευ.* Suid. l. c. *Ἰδία ἢ ἄνευ.*

103. Suid. in *Σὲ δὲ κ. τ. λ.* habet *Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει μᾶλλον*: sed MSS. Kusteri *μ' ἀλλά*: Vid. v. 624. 757. 765. Acharn. 458. Av. 109. Sic *οὐ γὰρ ἀλλὰ* est affirmativum: vid. [Eq. 1202. et Gaisford. ad Hephaest. p. 27. et Markland. ad Suppl. 569.]

Ibid. MS. *σοι.* mox 104. MS. *κόβαλα* [Sic MSS. apud Br.]

108. lege *ἕνεκα* [Sed *οὕνεκα* est magis usitatum, tam Comicis quam Tragicis.]: mox MS. *ἔχων* [pro *φέρων.* MSS. Br. *ἕνεκα—ἔχων.*]

121. *γὰρ* omittit Suid. in *Θράνιον*, *Κάλως* et *Πνιγεύς.*

131. MS. *πῆ*: et mox 136. *ἀλλ' ἤνπερ* [ubi vulgo deest *ἀλλ'.*]

137. *ἥξεις μεγάλην* Suid. in *Ἄβυσσος.*

138. dele *γε* [et sic MS. ap. Br.]

146. *νῶν* MS. *σχολ. ῥέον.*

174. *πόσ'*: MS. *ποῖ*: et mox 176. MS. *ἵν' ἄν* [vice *ἐάν.*]

185. MS. *ΔΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ.*

186. deleto *ΔΙ.* Bentleius sequitur Schol. [sic Hotibius.]

193. Forte lege *τὴν περὶ τῶν ἄκρων.* Intelligit Carias Arginusas. vel *περὶ τὴν ἄκραν*: ut Malia intelligatur. Vid. v. 55. Photius in *Κρέας* — "*Τὴν περὶ τῶν κρεῶν.*" *Ὁ δὲ Ἰξίων γράφει τὴν περὶ τῶν νεκρῶν τῶν ἐν Ἀργινούσαις ἀιάφων, ὑπὲρ ὧν ἀνῃρέθησαν οἱ στρατηγοί.* Sane *τὸ νεκρῶν* optime personae Charontis aptatur.

195. *τρέχων*: MS. *κύκλῳ* [sic MSS. alii.]

197. *ΔΙ. μανθάνεις.* Ita MS.

209. MS. *κᾆτα κέλευε.*

211. MS. semper *Βρεκεκέξ*: et Suidas in *Βρεκεκέξ* et *Αἰόλαν*. [Ipse Bentleius semper *Βρεκεκεκέξ*.]

220. MS. *τῆς ἱερῆς χύτρης*.

222. Totum hunc versum omittit MS. et 269.

235. *ὑπολύριον*: lege *ὑπολύδιον* vel *ὑποβρύχιον*.

240. MS. *ἀγκύψας*.

242. forte *παύσασθε νῦν*: ut versus hi duo sint pares [scil.

Ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος παύσασθέ νυν·
Μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεσθ', εἰ δήποτ' εὖ —]

245. MS. *ἠλώμεθα*. — Suid. in *φλέω*.

247. lege *πολυκολύμβοισι*.

252, 3. Utrosque Baccho tribuit Bentl. Similiter 263, 4.

288. MS. *Ποῦ ποῦ 'στιν*. *ΞΑ*. *ἐξόπισθεν*. MS. Vat. *ποῦ ποῦ 'ξόπισθεν*.

292. Omissum *γε* in Frob. supplet Bentl. e Suid. in *Ἔμπουσα* et MS. ubi bis *ποτε* [sic MS. Rav. et alii.]

295. *γ'* omittit Suid. in *Ἔμπουσα* [sic MSS. apud Br.]

297. MS. *ΔΙ*. *καὶ σκέλος* et *ΞΑ*. *Νὴ τὸν* [sic MS. Rav.]

302. *δέ γ' ἧττον*: MS. *δ' ἔθ' ἧττον*: lege *γ' ἔθ' ἧττον* [sic MSS. apud Br.]

304. lege *πάντ' ἀγαθά* [sic MSS.]

307. Olim voluit Bentl. *κατόμοσόν μοι. Νὴ Δία*: collatis Nub. 1234. *ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς*· et Av. 444. *κατομοσον — μοι*. postea inseruit e MS. *τὸν* omissum in Frob. ante *Δία*. [sed melior videtur coniectura quam MSti lectio. vid. vers. seq.]

310. MS. *μοι* [sic duo alii teste Beck.] mox idem *τὰ κακὰ ταυτὶ* [duo apud Br.]

314. *αὐλεῖ τις ἔνδον*. Haec, vulgo in textu posita, delet Bentl. Collato Schol. ad v. 1282. Acharn. 115. [ubi exstat *ἡ παρεπιγραφὴ, ἐπινεύει*.] Av. 223. [ubi *αυλεῖ τις* in textu sedem habet.]

318. MS. Baccho tribuit.

326. et sqq. *Στρ.* 343. et sqq. *Ἀντιστρ.* [Vid. Hermann. de Metris p. 352.]

327. MS. *ἐν ἕδραις* [sic Rav.] mox *σὴ* [pro *σῷ*.]

328. MS. *Ἴαχ' ὦ ἴαχχε ὦ ἴαχχε.*

336. *τιμάν*: lege *τ' ἐμάν*: mox dele comma post *φλογί*.

347. MS. *ἀποσείονται* [ut alii]: mox omittit *τ'*.

353. MS. *λαμπάσι*. [ut unus MS. apud Br.]

354. MS. et Schol. *ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρόν.*

358. *γνώμη* Suid. in *ἐξίστασθαι*. mox *καθαρεύει* Scal. Gellius [in Praefatione, p. 11.] Plutarch. [II. p. 348. D.]

359. *οἶδε*: Recte Ald. *ἴδε*: Gellius et Suid. in *Ταυροφάγου*, *εἶδεν*: Plutarch. *ἦσεν*.

372. lege *τοῖσιν*: MS. Gellius et Suid. in *Ἀπαυδῶ* dant *τούτοις*.

ibid. post *καὖθις* inseritur *τὸ τρίτον* a Suid. et Gell. MS. *τριτον*.

375. et sqq. Hos in sex versus dispescuit Bentl. nec tamen Antistrophicorum nomine insignivit, licet sex eiusdem mensurae in ordinem redegerit quorum initium posuit in v. 580. *Ἀλλ' ἔμβα*. [Hotibius vero eos Antistrophicos appellat.]

ibid. *δὴ νῦν*: dele *δὴ* et leg. *νυν* encliticum: vid. 443. *χωρεῖτέ νυν.*

382. *εἰς τὰς ὥρας*: dele *τὰς* [recte: in hac formula non usurpatur atticulus: cf. Lys. 392. et 1036.]

387. et sqq. necnon 392. et sqq. disposuit Bentl. ut exstant in edd. Kust. et Br.

391. *παῖσαι*: lege *παῖξαι* [sic voluit Kust.]

397. *Ἀγ' εἶα*: forte *Ἀλλ' εἶα.*

401. et sqq. Numeris Arabicis notavit versus quatuor; quos liceat systema *α'* [Anglice *stanza*] vocare.

406. et sqq. systema *β'*. 4 vers.

407. lege τόν τε σανδαλίσκον.

ibid. Suidas: Εὐτέλεια, σμικροπρέπεια. Εὐτέλεια δὲ εὐδαιμονία παρὰ τὸ εὖ τελεῖν· Ἀριστοφάνης· Σοὶ γὰρ διδόαμεν Ἐπ᾽ εὐτελείᾳ τὸν σανδαλίσκον. Videtur alius esse locus. [Non reperitur inter Aristophanis fragmenta a Brunckio congesta.]

412. et sqq. systema γ'. 4 vers.

419. et sqq. disposuit ut exstant in Kust. et Br. quatuor systematibus 3 vers. notatis.

425. lege κἄστιν: mox MS. Κλεισθένην.

430. lege ὦ Ναφλύστιος [et sic Porson ad Orest. 1645.]

435. κύσθου MS. et Suid. in Ἱππόπορνε.

440. MS. αἴροι': vid. 505. et 607. [Sic alii MSS.]

443. et sqq. et 447. et sqq. duo systemata 4 vers.

ibid. lege χωρεῖτέ: mox dele θεᾶς.

447. Δι. omittit MS. mox lege ταῖσιν — παννυχίζουσιν [sic Hotibius.]

451. MS. πολυῤῥόθους cum σχολ. πολυήχους.

ibid. et sqq. necnon 457. et sqq. notantur quasi systemata, quae in Ald. et Kust. sunt Antistrophica.

458. καὶ delet MS. et legit ἱερόν: vid. Schol. ad 443.

461. τοὺς omissum supplet MS. [sic alii.]

468. MS. καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ: vid. Pac. 181. et 561.

470. MS. ἡμῖν.

476. dele ἢ vel lege ἑκατογκέφαλος: vid. Nub. 335. [sic MSS.]

477. πνευμόνων MS. et Suid.

486. MS. πρόσθου ΞΔ. ποῦστιν [ut alii]

491. Οὔκουν: Scal. οὐκ ἄν [sic MSS.]

497. lege ληματίας: Suid. in Ἴθι habet ληματιᾶς.

501. Suidas in Οὐ γὰρ habet πιστέον. Vide etiam eum in Πειστέον et Πιστέον.

511. *Κάλλιστα* est excusantis, recusantis ut Latinis *Recte, Benigne*: et sic paulo post *καλῶς*. [Et sic Scholiastes: quem vide ad v. 915.] Recte quoque Scaliger personas distinguit.

515. Scal. *ΘΕ.* pro *ΔΙ.* et delet *ΘΕ.* in vers. seq.

522. Male Scal. *φράσων*. Nam *Θεράπαινα* loquitur, non *Θεράπων*.

ibid. *ὀρχηστρίσι* MS. et Suid. in *Αὐτός*.

534. "*Ος* Scal. male.

544. Suid. in *Μαλθακώτερον* habet *Μεταστρέφεσθ' ἀεί*.

547. *δή*: lege *ἤ*. MS. Vat. *ἄν*. [Vid. Porson. Hom. *Οδ.*]

550. lege *κυνῶν* [et sic Br.]

556. MS. *μ' ἐξέκοψε* [sic MS. C. apud Br. qui saepe cum Barocc. convenit.]

559. lege *κατέφαγ'*: [et sic Hermann. de Metr. p. 152.]

ibid. MS. *ἡμῖν* et vice *ΠΑ.* semper habet *Ἕτερ. Πανδοκ.*

566. Hic MS. addit *Ἕτερ. Π.* et *ΠΑΝ.* 567. et 569. cujus vice in locis proximis legit Bentl. *ΞΑ.*

568. *ὅνπερ σύν*: MS. *ὃν οὗτος* [et sic alii.]

570. *εἰς μὲ* Suid. in *Ἐμυκᾶτο*.

573. MS. initio versus praefigit *ΞΑΝ.*

575. lege *ἐξάξας* [et sic Kust. in notis.]

593. *τύπτης* MS. et Suid. in *Οἶδ' οἶδα*.

601. *σαυτὸν ἀεὶ* omittit MS.

607. Ald. *ἀνάγκη τις*: lege *'στὶν*: [et sic Beck.].

631. *βασανιῶ* Suid. in *Βασανίζω* et *Κλιμακίζειν*.

635. Ald. et Suid. *γητείω*.

638. *ἔτι δ' εἰς* Suid. in *Κλίμακι*.

640. MS. *σὺ ταχέως τὰ σκεύη*.

657. MS. *σκόπει νῦν ἤν μ' ἀποκινήσαντ'*: MS. Vat. *ὑποκινήσαντ'* recte.

658. *δοκεῖς*: lege *δοκεῖ* vel *δοκῶ* [sic Reisk. et Schaefer, si recte memini.]

662. δὴ omittit MS.

665. lege πάλι et sic in 671.

668. ἔπειτα: MS. ἐπεὶ [et sic duo Harleiani teste Elmsleio ad Acharn. 178. in Auctario.]

678. Scal. πρωνός.

687. MS. ἐμᾶς ἀοιδᾶς.

693. lege θρηκία [sic Br. perperam: κονίας est bacchius.]

694. κελαρύζει Suid. in Ἐπίκλαυτον.

696. ἀπόλοιτο Suid. in Ὡς ἀπόλοιτο.

717. MS. ποτ': [et alii] et in 720. γ' οὗτος.

724. dele τε: quod habet Suid. in Κλειγένης et Κυκησιτέφρου.

726. MS. ἐκδιατρίψει: mox fo. ἰδὼν vice εἰδώς.

741. Stobaeus, p. 241. = 169. παλαίστρᾳ et in 747. ἀξίου γάρ: Grot. γοῦν.

742. προσελοῦμεν MS. Ald. Suid. et Stob. at MS. unus Stobaei προυγελοῦμεν: quae vera est lectio. Hesych. Προυγελεῖν. At Grotius προὐξελῶμεν: male.

748. MS. σφαλεῖτ': Suid. in Ἄξιον habet κἄν τε σφαλῇτ': at in Ἀπὸ καλοῦ ξύλου et in Κἄν τι habet κἄν τι.

750. MS. Αἰακ.: sed ex alia manu Δοῦλος Αἰακ.: et sic deinceps.

757. lege μ' ἀλλὰ. vid. 103. et sic in 763.

759. MS. τονθορύζειν.

763. MS. Vat. ἄττ' ἄν.

765. Citat Photius Μιαίνεσθαι.

771. MS. et Ald. πρᾶγμα πρᾶγμα: mox γὰρ omittit MS.

775. MS. ξυντυχών: et mox κατῆλθ' [sic alii.]

809. Etymologus in Τάλαντον habet Ἀλλ' ἢ — κριθήσεται.

810. MS. τἰ δαί.

812. Suid. in Πλαίσια habet ξύμπηκτα. MS. ξύμπτυκτα.

816. Ἔβλεψε γοῦν MS. et Suid. in Ταυροδόν.

819. lege *Ἀθηναίοις*: sed Suid. in *Συνέβαινεν* habet *Οὐ γὰρ Ἀθηναίοισι.*

826. et sqq. Quatuor systemata septem vers. Bentl. numeravit.

829. MS. *ὀδόντ'*. Ald. *ὀδόντα*. forte legendum *θήγοντά τ' ὀδόντας.*

835. lege *σκινδαλάμων* [sic MSS. duo apud. Br.]

853. MS. *πνευμόνων* et mox *μεθείμην* [sic MSS. duo.]

861. Suid. in *Ἀγριοποιόν*: et sic in *Ἐγῷδα*: at in *Ἀγρίωπον* ut MS. e 2da manu: ubi *σγολ. ἄγριον τὴν φωνήν*: [quaere an *μορφὴν* praebeat MS.?]

862. Suid. *Ἀπύλωτον*: at *ἀθύρωτον* in *Ἀγρίωπον.*

879. *θείνων* Suid. in *Κεφαλαίῳ.*

891. lege *ὦ γὼν νῷν* [sic Dawesius.]

898. MS. *ἐπάσατε*. legit *ὑπάσατε* Etymol. in *Ὑπογραμμός.*

899. MS. addit *ὦ* et *Καὶ* in 908. et in 905. omittit *τε.*

904. lege *στρεβλοῖς.*

910. MS. *σοφίας ὅδε* [sic alii.]

917. *σοι*: MS. *εἰσὶ* et Suid. in *Καλῶς.*

920. lege *Ξύνεσίς τε καὶ* [et sic Br.]

922. et sqq. *Στρ.* 1023. et sqq. *Ἀντιστρ.*

935. Citat Suid. *Αὐτοπρέμνοις* et *Λῆμα.*

943. Post *Νιόβην* adscripsit *τινὰ* Bentl.

948. *γάρ;* lege *ἄρ'* [sic Elmsleius in *Edinburgh Rev.* N. 57. p. 87.] vel *γ' ἄρ'.*

961. dele *ἦν* [sic Elmsleius l. c. p. 85.]

967. MS. *ποῖά γ'* [ut alii.]

970. Ald. omittit *μέν.*

972. Suid. in *Ἴσχανα.*

973. *λευκοῖς* MS. et Suid. in *Ἴσχανα.*

976. *ἐκπεσὼν* Scal.

983. *τουτί*: MS. *τοῦτο* [et sic C. apud Br.]

989. MS. *εἶθ' ὑποτοπεῖσθαι*: Suid. in *Καχυποτοπεῖσθαι*.

997. forte *καρβανοπιτυοκάμπται* vel *στομφασμο* —. Suidas agnoscit *Σαρκασμοπιτυοκάμπται*.

998. *οὐμὸς* Suid. in *Κομψός*.

1010. *τοῦτ'*: lege *τόδ'*.

1012. Suid. *Αἴκε πάθοι*.

1014. *ζητεῖτε* Suid. in *Ποῦστί μ' ἦ*.

1018. lege *σκορόδιον*.

1019. MS. *ἐλαίας*. Suid. *τὰς ἐλάας* bis.

1020. Suid. in *Ἄβελτ — Βουταλίων* et *Μαμμακ* — habet *ἀβελτερώτατοι*: et MS. — *τεροι*.

1021. *μαμμάκυθοι* Suid. in *Μεταγένης*.

1024 lege *Σὺ δέ*: mox forte legendum *μόνον ὅπως μνημονεύσῃς* ut respondeat Strophae.

1029. *ἀντιλέξῃς* Suid. in *Ἰστίοις* et *Λεῖον*.

1031. lege *ἰστίοις*: et sic Suid. l. c.

1035. In *Ἰστίοις* Suid. *καθεστήκοι λάβοις*.

1051. MS. *σὺ τί δράσας αὐτοὺς οὕτως ἀνδρείους ἐξεδίδαξας*. *) [Vid. Bentl. Epist. ad Mill. p. 19. ed. Cant. 410. ed. Lips.]

1053. lege *Θήβαις* ut hodie titulus est. sed Eustathius p. 1218. *Bas. θήβας*.

1058. *τοὺς* omittit MS. recte si legas *ἐξεδίδαξα* [sic Porson Praef. Hec. p. 55.]

1060. forte legendum *ἡνίκ' ἀκούσας περὶ Δαρείου τοῦ τεθνεῶτος Ὁ χορός γ'* vel *ἡνίκα γ' ἤκουσεν Δαρείου* — Darius enim magnam dramatis partem loquitur et Chorus tum *ἰὼ οἵ οἵ* lamentatur.

1060. Suid. *Ἰανοῖ· σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα*.

1067. *τοῦθ'*: lege *τοῦδ'*.

1068. *ΔΙ.* sed MS. *ΕΥ.*

1076. MS. *εἴθ'*: et delet *ἄν*: forte *Οὐδ' εὖ οἶδ' εἴθ' ἤντιν' ἐρῶσαν*.

1077. MS. *μηδέν σοι*.

[*) Vid. supra p. 366. *Dindorf.*]

1078. MS. ἐπικαθῆτο. [Vid. Elmsl. ad Heracl. 285.]

1079. lege ΔΙ. ὥστε γε et mox dele ΔΙ.

ibid. MS. κάτουνέβαλεν.

ibid. Vid. Pac. 700. [ubi Bentl. vult ἐςέβαλον collato ibid. 745.]

1082. MS. γενναίας καὶ γενναίων [sic alii.]

1083. lege πιεῖν [sic MSS.]

1084. lege τοῦτον [sic MSS.]

1087. τοῖς δ' ἠβῶσι ποιηταί: lege vel τοῖσιν δ' [et sic *Fiorillo* (rectius dictus *Fur ille*) ad Herod. Attic. p. 151.] vel τοῖς ἠβῶσιν δὲ ποιητὰς Πάνυ δὴ δεῖ.

1089. forte Παρνήθων.

1091. γε omittit MS.

1095. lege ἐλεινοί [sic probante Porsono Praef. Hec. p. 8.]

1096. Sic distinguit Bentl. ἔβλαψά τι δράσας; [sic Reisk.]

1121. ἀπεφανάνθην Suidas: sed in serie sua Ἐπαφανάνθην. lege ἐπαφηνάνθην.

1137. ἀναδάξεσθον: sed syllaba brevis esse debet. lege ἀναδιαίρετον. [His coniecturis proximae sunt Dawesianae ἀναδάσασθον et ἀναδιαίρετε.]

1150. leg. σοι [sic MSS.]

1153. MS. ἀσαφές.

1155. forte Ὀρεστείας [sic MSS.]

1161. MS. ταῦτα πάντα.

1178. MS. μᾶλλον.

1188. lege ἥκω [fortasse ex Gellio XIII. 24.]

1192. lege ταὐτόν ἐστιν ἀλλ' ἑτέρως. MS. et ed. vet. ταῦτ' ἐστ' ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν.

1194. Εἰς γῆν μὲν ἐλθεῖν Suid. in Ἥκω.

1204. lege λέγε.

1209. ἴδοις Suid. in Στοιβή.

1211. μούστιν pro μοι ἐστιν. Suid. Οὐ γάρ μούστιν· ἀλλ' ἀκουστέα. τὸ τέλεον· οὐ γὰρ ἀλλά μοί ἐστιν ἀκουστέα· ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ· Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις·

καὶ ἐν Ἱππεῦσιν (v. 1202.) Ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. Vid. Eq. 996. 1088. [addi poterat v. infr. 1446.]

1213. MS. εὐδαίμων.

1215 πρὶν μὲν ἦ φῦναι Ἀπόλλων: MS. πρὶν φῦναι μέν: lege ὦ Ἄπολλον.

1229. κατ' ἔπος δὲ Suid. in Ἀπὸ ληκυθίου.

1250. Ληκύθιον. N. B. et caesura est et casus nominativus ante ἀπώλεσεν venit. Ληκυθ— est casus accusativus.

1251. lege τί ἐσθ'; mox dele γε post τοῦτο.

1270. MS. ἔασον [ut C. apud Br.]

1271. MS. πολύβοτρυν.

1283. et sqq. Duo systemata trium versuum.

1283. f. ἐγὼὐκ vice ἔγωγ'.

1285. γ' omittit MS.

1287. νῦν ὄντων: lege νυνί: vid. 1120. ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί [sic Gaisfordus ad Hephaest. p. 303.]

1289. MS. πέμψεται [ut alii.] mox lege τουτονί.

1290. forte ἀνάκτορα. Hesych. Ἀνάκτωρ.

1294. Post προσαυλεῖ additur τις in MS. et Suid. in Διαύλιον.

1316. ΑΙ. lege ΔΙ.

1318. MS. ἦβας [ut alii.]

1323. MS. χερσὶ καὶ δορύ.

1329. MS. συγκλινές τ'.

ibid. In quibusdam exemplaribus h. v. deest. Vid. Schol.

1335. MS. ἱερὸν [ut alii.]

1337. Μελίτου: MS. Μιλήτου. lege Μελήτου. et sic Athenaeus XII. p. 551. [ubi Μέλιτος Schweigh. contra MS. A.] mox dele καί: et sic Suid. in Μέλιτος.

1342. ταῦτ': MS. τάδ' ἐστ' [sic MS. Vat.]

1349 MS. lacerus.

1364. σοι Scal.

1366. Suid. Κελαινοφαής.

1385. lege *ὀρεσσίγονοι.*

1410, 1. Ex his duobus efficitur senarius.

1412. *γὰρ ἀγαγεῖν:* Insere *αὐτόν*: vel *τοὔπος* ut in 1428. et 1435, vel *κατ' ἔπος* ut 1454. [MSS. 3. apud Br. *αὐτόν.*]

1423. lege *ἐπιθόμην* [ut MSS.]

1447. *ΔΙ.* lege *ΑΙ.* mox 1448. est ex ore *ΔΙ.*

1450. Bentl. citat Schol. Phoen. 1201.

1455. dele comma post *γυνή*: notat *τὴν κιναιδίαν* Cephisophontis.

1464. dele *δή*: mox lege *οὖν ἄν.* [sic MS. apud Br.]

1475. *μέγα*: Suid. *μεγάλα* in *Σίφνιοι.*

1485, 6, 7, 8, 9. Lineis uncinis circumdedit Bentl. [Vid. Schol.]

1496. Suid. in *Σαφέστερον* habet *χρησαίμεσθα σωθείημεν ἄν.* [sic Dawes. p. 243.]

1500, 1. Hos pro spuriis reiecit Bentl. [Vid. Schol.]

1514. *γ'* addit Suid. in *Περικλῆς.*

1525. Suid. *Τίς δ' οἶδεν.*

1552. *τοῦτο* et *τούτοις* Suid. in *Πλούτων.*

1553. lege *τούτοισιν.*

1558. post *ἥκωσιν* addit *ἐγὼ* Suid. in *δεῦρο* [sic Toup. ad Suid.]

1563. *θρόνον:* an *θᾶκον* [sic Br.] MS. Vat. *θῶκον.*

1565. lege *καί μοι σώζειν* [sic Tyrwhitt. in Not. MSS.]

1574. lege *τοῖσιν ἑαυτοῦ.*

1575. lege *μολπαῖσιν.*

ANNOTATIONES IN AVES.

8. Suid. *ἀποσποδῆσαι.*

9. *οὐδὲ ποῖ*] *οὐδ' ὅπου* Dawes. Misc. Crit. p. 293.

11. *Adverss. p.* 36.

19. *ἤστην*] Aliter legi *ἵστην* testatur Scholiastes, quod probat Kusterus. Legendum, *ἦσιν*, *norant*, non *norunt*, ut vertit Hemsterhusius. Et sic exhibet Etymologus p. 438. v. *ἦσμεν*. Quare in eo sum, ut putem apud Scholiasten legi oportere *ἦστην*. *τὼδ' οὐκ ἄρ' ἤστην*] sic Suid. ms. *ἦστην*. *Om. οὐκ ed. Med.*

26. Suid. *βρύκουσα, ubi μου φησὶ ed. Med.*

31. Suid. ms. *νομάδες, τοῦτο φησίν· ὅσον* et *σάρκα*. *Ed. Med. in νομαδες, 31-5. prorsus ut vulgo, nisi quod ἀνεπτόμεθ'.*

32. *ὧν*] *οὖν* Suid. ms. *σάκας*. non *νομάδες*. *ὁ μὲν γὰρ —— πατρίδος ut vulgo ed. Med. in σάκας.*

33. *ὑμεῖς* ms. bis.

35. *ἀνεπτόμεσθ'*] *πόμεσθ'* ms. *πτόμ'* altero l. *ἀνεπτάμεθ'* Suid. ed. Med. v. *ἀμφοῖν*. *Vide ad Med.* 1.

42. Suid. *βάδος*.

43-4. Mendose *ἔχοντες — ζητοῦντες* Suid. v. *κανοῦν*. *ἔχοντε*] sic Suid. ms. v. *κανοῦν*.

45. *ὅπου — διαγινοίμεθ'* Dawes. Misc. Crit. p. 293. *ὅπου* Schol. Vulgatum pro sua elegantia defendit T. Burgess. Not. in Dawes. p. 476.

48. *ἦ 'πέπτετο* Dawes. Misc. Crit p. 294. et pau-

lo ante εἶδε, conferens infra 1470. [Brunckius: "Kusterus e conjectura ut videtur dedit ἦ πέπταται." Porsonus, "πέπταται Bas. 1547." Ex Juntina secunda scilicet; e Basiliensi Portus, unde Kusterus. *Dobree in Addendis.*]

54. Suid. ὁρᾶσον. Vide Kuster. ad Eq. 1155. Muret. Var. Lect. III. 12. Aristoph. Pac. 1061. Eurip. Hel. 523.

55. L. ὁ ψόφος. "*that the sound may be doubled.*" *Vide Advss. p.* 105.

59. ποιήσεις τι] ποιήσεις ἔτι.

96. De verbi forma εἴξασιν vide Jos. Barnes. ad Eurip. Iph. Aul. 848. Ruhnken. ad Timaeum p. 71. Locus Eubuli ex collatis Athenaeo XIII. p. 557. Eustathio ad Homer. Iliad. Ξ. p. 979. ita legendus et distinguendus est. μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμέναι ψιμμυθίῳ, Οὐδ', ὥσπερ ὑμεῖς, συκαμίνῳ τὰς γνάθους Κεχρισμέναι, κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους, Ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδροῤῥόαι δύο Ῥέουσι μέλανος· ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἱδρὼς Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ. Ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι Εἴξασι πολιαῖς ἀνάπλεῳ ψιμμυθίου.

[102. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς; After all Brunck's endeavours to defend and explain these words, I little doubt that the true reading is, Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ τέρας; "A bird, or a monster." This emendation is confirmed by v. 280. of this comedy; where Pisthetaerus, on seeing another odd figure, exclaims, τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ; ἀλλὰ χ' οὗτος ἕτερος; *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 708. 709.]

108. ὅθεν αἱ] sic Suid. ed. ms. ὅθεν αἱ. [Vide quae supra dixi p. 180. *Dindorf.*]

109. Ed. Ald. Kuster. μὴ, ἀλλὰ pro μάλα recte, nisi mavis scribere, μὴ λλὰ, quomodo placet Marklando ad Eurip. Iph. T. 1010. Mendose citat Suid. v. ἡλιαστής. μάλα θατέρου sine τρόπου Suid. ms. ἡλιαστής.

118. *Ad Med.* 1.

126. σκελλίου] Suid. ed. ms.

127. *ποίαν τίν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;*] Elegantius legeretur, *οἰκοῖτον.*

130. *λέγοι μοι ταδί. πρὸς τοῦ Διὸς*] *λέγοι ταδί μοι· πρὸς Διὸς* Kuster. Dele cum Aldina *μοι.*

132. *λουσάμενα*] *-ος* Suid. ed. *-ον* ms. *πρωί.*

134. *τότ'*] *τότε γ'* Ald. *τότε γ' — ὅταν*] *ποτ'* et *ὅτ'* Suid. ms. *μή μοι. et ed. Med.*

139. *στιλβωνίδη*] *δης* Suid. ms. v. *-δη ed. Med.*

140. *προσείπας*] sic Suid. ms. *προση.*

149. *τί δ' οὐ—οἰκίζετε*; Suid. v. *ἀγορανομίας.* I. p. 34.

150. *τοὺς θεοὺς*] *τὸν θεὸν* Suid. ed. ms. *λέπρεον.*

150-1. Suid. *βδελύσσω.*

160. *μήκωνα*] Ed. Kuster. *μήκωνας*, probante J. Toupio in Suid. III. p. 126. improbante vero Epist. Crit. p. 10. Cur. Noviss. in Suid. p. 121. et jure quidem. *μήκωνα* quoque Ald. Eundem errorem erravit in Hipponactis versu Toupius Epist. Crit. p. 122. [In Hipponactis loco, (Polluc. X. 75. Toup. Em. T. II. p. 554. ed. Oxon.) collato Hemsterhusio lege et verte,

στάζουσιν ὥσπερ ἐς τροπήϊον σάκκος.

Destillant, quomodo in torcularis lacum destillat saccus colatorius. Dobree in Addendis.] *μήκωνα* sic Suid. ed. ms. *σήσαμα.*

161. *νυμφίον β'.* (*sic*) Suid. ms. *ὑμεῖς μέν. νυμφίου* in v. *Ed. Med. -ων in ὑμ. et -ου in νυμ.*

163-4. *πίθοισθέ — πιθώμεθ' — πίθησθε* Dawes. Misc. Crit. p. 218. *εἰ πείθεσθέ Ald. Junt.* 1. *εἰ πείθοισθέ Junt.* 2. *Tum πιθώμεσθ' Ald. πιθοίμεσθ' J.* 1. *πειθώμεσθ' J.* 2. *πίθοισθε tres edd.*

169. *ὄρνισ'· ἄνθρωπος ἀ.* Suid. ms. *τελέας. Sic ed. Med. nisi quod ὄρνισι.*

170. *ἐν αὐτῷ* Suid.

171. *ταυταγί*] Suid. in *ταυταγί. Hunc locum ibi omittunt Med. Ald. habet Kuster. Contra habent ἔσται ταυταγί (infra 446.) quae omittit ille.*

[172. *τί ἂν οὖν ποιοῖμεν* alibi Porsonus, ut postea Br. e mss. *Dobree in Addendis.*]

177. *ἀπολαύσομαί γ' εἰ δ.*] *ἀπολαύσομαι γὰρ* vel

ἀ. τί γ' Kuster. posterius probante Dawesio Misc. Crit. praef. p. 5. Propensiorem tamen in alterum se ipse profitetur Kusterus, nullo suo merito, cum τί γ' diserte habeat Aldus. Et ita ex Veneta edidit Berglerus. *Vide Porsonum apud Th. Kidd ad Dawesii locum.*

186. Schol. Lege ἐπιέσθησαν pro ἐπείσθησαν, quod fugit Wassium ad Thucyd, V. 116. Vide Philostr. V. A. I. 15. Pausan. II. 23. p. 165.

190. οἱ ἄνθρωποι Suid. v. ὥσπερ. *Imo* ὡς Πυθῶδε.

191. ἡμῖν Suid. v. ὥσπερ. *Imo* ὡς Πυθ.

192. *Ex ed.* 1532. τῆς primus restituit Kusterus *ante* ἀλλοτρίας *sc.* e v. 1218. Et ita Suidas vv. ὡς Πυθῶδε. χάος, ut frustra suspectum hunc versum habeat Beckius ad 1218.

193. *Suidas.* διαφορήσετε. διαπέμψετε. *ubi Porsonus*, Ordo literarum postulat διαφρήσετε.

[195. μή πω νόημα *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 709.]

199-200. Suid. βαρβάρους.

210. χῦσον] λῦσον lege ex Suida in v. II. p. 476. probante ibi Kustero. Vulgatum citat Valckenaerius ad Eurip. Phoeniss. 1517. et ita MS. U. *Postea in* χῦσον *acquievit, si recte memini.*

213. μέλεσιν Γέννος ξουθῆς, καθαρὰ Valckenaer. ad Eurip. Phoeniss. 1517. qui ad Eurip. Helen. 1118. remittit.

215. L. μίλακος ex Ald. et Schol.

226. σιωπήσει] σιωπήσεις Ald. et Schol.

228. ποποποί] ποὶ ποποὶ Suid. ed. ms. ἐποποῖ.

240. κλάδεσι] Suid. ms. in v. *ubi* κλάδεσσι *in loco ed. Med.*

252. ποιᾶται Kuster.

257-8. "Citat Suidas v. καινός." Toup. in Suid. II. p. 85. qui in Scholiis emendat ex Suida, εἰσηγούμενος. τ' 258 *om. Suid.*

260-1. δεῦρο quinquies Suid. ms. ἐποποῖ. *quater ed. Med.* τορο quater ed. ms.

263. τοροτοροτολιλίγξ Suid.

266. εἰς om. Suid. ed. ms. v. ἐπωάζειν.

267. ἐπῶζε] sic ms. *Ed. Med.* ἐπώαζε

[269. ἄλλ° (i. e. ἄλλος) pro ἀλλ' Porsonus apud Tyrwhittum; *Class. Journal* N. XXVI. p. 337. *Dobree in Addendis.*]

[270. Alibi Porsonus; "δήπω J." i. e. Junt. r. "Sed δήπου Athen. IX. p. 397. E." *Dobree in Addendis.*]

276. χώραν] χρόαν Suid. ms. ἕξεδρον. χόαν, *quod eodem redit, ed. Med.*

277. In loco Aeschyli Suid. ms. ποθ' ἕσται et ἄλαλος. *in* μουσόμαντις *sc. Vide ad Hec.* 204. *Opusc. p.* XCII.

279. ἐσέπτατο Suid. ed. ms. κάμηλος.

282. *Vide Praef. Hecub. p.* XLIX.

288. ὡς ἕτερος αὖτις] Dele ὡς vel τις. Pro αὖτις ed. Kuster. αὖθις. sed αὖ τις Ald.

292. ἔσθ' ἠπὶ τῶν ὀρνέων] ἢ π' ὀρνέων, vel ἐστὶν ἐπὶ τῶν, quod melius, cum omittat ἔσθ' Ald.

314. Suid. οὐκ ἀ. φ.

317. ἔχων πάρει Suid. v. πάρει, probante Toupio in Suid. III. p. 14. φίλους Suid. ms.

319. λεπτολογιστὰ] λεπτὼ λογιστὰ Dawes. Misc. Crit. p. 295. λεπτοσοφιστὰ MS. Vat. λεπτὼ λογιστὰ edd. Ald. Bas. 1532. *Junt. ambae.*

322. ἥκεις ἔχων Suid. ed. ms. πρέμνον.

334. ἐξότ' ἐγένετο] Lege ἐξότου γένετο. Vide Plut. 85.

335. πολέμιον τ'] πολέμιον γ' ed. Kuster.

336. ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὑ, λ. Suid. ed. sed verba Comici om. ms. *Vide ad Hec.* 204.

338. ἀπολούμεθ' ἄρα] ἀπωλόμεσθ' ἄρα.

343. ἔπειθ'] ἔπιθ' ed. Kuster.

348-50. ὅτ' (*sic*) ὄρος —— ὃ δέξεται τοῦτον φυγόντα (*sine με*) Suid. ms. *ut fere ed. Med. v.* πολιόν.

[359. εἶτα κατάπηξον πρὸ σαυτοῦ *John Seager* in the classical Iournal N. IV. p. 709.]

363. μένειν Suid. vv. ἐλελεῦ. ῥύγχος. ἐλελεῦ Suid. ed. ms. οὖ μένειν ed. οὐ μένειν ms. *in* ἐλ. *sc.* Locum om. ms. in ῥύγχος.

369. τισαίμεσθ'] L. τισαίμεθ' ob metrum. στησαίμεθ' Suid. ms. φεισόμεθα.

372. οἵγ' ἡμᾶς] L. οἵδ' ἡμᾶς.

373-4. Schol. compilavit Suidas v. ἀπ' ἐχθρῶν notante Toupio in Suid. I. p. 48.

375. πάντας παρὰ μὲν φίλου Suid. *in* ἀπ' ἐ.

376. οὐ μάθοις ἂν οὐδέν. ὁ δ' ἐχθρὸς] ἄν τοῦτ' ex MS. Vat. edidit Kusterus. τοῦθ' Suid. v. ἀπ' ἐχθρῶν. [ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτό σ' ἐξηνάγκασεν *John Seager* in the classical Iournal N. IV. p. 710.]

381. Citat Suidas v. μαθών.

384. ἠναντιώμεθα] Ita et ed. Kuster. contra metrum, quod servat Aldina, ἐναντιώμεθα. L. ἐνηντιώμεθα. *Vide Opusc. pp.* XCII, 35.

386. ἡμῖν] L. ἡμίν.

386-7. τὴν χύτραν τε Τώ τε τρυβλίω Dawes. Misc. Crit. pp. 296. 191. τῷ γε Ald. *Postea mihi dixit se malle* ἢ πρίν. *Vide an* ἄγουσ' ἡμῖν ἔθ'. "*magis etiam quam antea.*" [Dele ista, *Vide an* etc. De ἦμιν, ἵμιν, vide Porson. praef. Hec. p. 37. ad Plut. 286. et Pac. 582. Elmslei. Praef. Oed. T. In Lys. 124. ἐστὶν ἡμῖν quivis emendabit. *Dobree in Addendis.*]

390-1. παρ' αὐτὴν Τὴν χύτραν ἄκραν ὁρῶντας Dawes. Misc. Crit. p. 191.

394. κατορυγησόμεσθα Dawes. Misc. Crit. pp. 293. 191.

395. Schol. Haec mutila et mendosa descripsit Suidas v. Κεραμεικός.

396. δημοσία, quod metrum postulat, recte ed. Ald. atque ita citat Dawesius Misc. Crit. p. 191. Perperam ed. Kuster. δημοσίᾳ. Confer Ran. 102. Euripid. Iph. Aul. 1373. *Imo* δημόσια *recte Br.*

598. τοῖσι πολεμίοις] τοῖσιν Dawes. Misc. Crit. p. 191.

401-2. "Citat Suidas v. ὁπλῖται." Toup. in Suid. II. p. 176.

428. ἔνι καὶ φρενὶ ed. Kuster.

434. F. σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν μέν, ut opponatur 437. σὺ δέ. Certe legendum in Antiphane apud Athen. VIII. 6. p. 343. ὁ μὲν Μενέλεως ἐπολέμησ' ἔτη δέκα. Ubi vulgo omittitur μέν. *Atque* μὲν *Ravennas.*

439. Suid. ed. Med. διαθήκη.

443. τόνδ' Valckenaer. ad Herodot. III. 46.

444. Lege διατίθεμαι γώ. κατόμοσον. Vide ad Vesp. 536. γε non agnoscit Scholiastes. Confer Nub. 1032.

[446. Notat Porsonus citare Suidam v. ταναγὶ, ubi ms. ὀρνέον male pro ἐν ὄρνισι. *Dobree in Addendis.*]

448. λεώ] λεῳ Ald.

460. περ πράγματι τὴν σὴν ἥκεις γνώμην Dawes. Misc. Crit. p. 205.

462. νὴ τὸν δία] Sic Suid. ms. ὀργῶ.

463. καταχεῖσθε] om. Suid. στέφανος, et habet κατὰ χειρῶν.

487. Demetr. 160. p. 561, 5. Ald. *Locus est,* — ἅπερ καὶ αὐτὰ κωμῳδικώτερά ἐστι. καὶ εἰκασίαι δέ εἰσιν εὐχάριτες· ἂν τὸν ἀλεκτρύονα Μήδῳ εἰκάσῃς, ὅτο τὴν κυρβασίαν ὀρθὴν φέρει· βασιλεῖ δὲ, ὅτι πορφύρεός ἐστιν· ἢ ὅτι βοήσαντος ἀλεκτρυόνος ἀναπηδῶμεν ὥσπερ καὶ βασιλέως βοήσαντος, καὶ φοβούμεθα.

489. ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ] Lege, νόμον ὄρθριον. Ludit propter soni similitudinem in ὄρθιος et ὄρθριος. Vide Eccl. 736. Mirum vero Berglero, qui ipsum Eccl. locum citaverit, nihil emendationis hujus suboluisse. *Imo "in hac etiam arte nil difficilius, quam id, quod se dicturos fuisse omnes putant, postquam audierunt."* VALCKENAERIUS *ad Phoen.* 1637. *Ceterum juvenem adhuc Porso-*

num palmariam hanc emendationem fecisse constat.

490. σκυλοδέψαι Kuster. Bentlei. ad Plut. 514.

491. Suid. ms. τορνευτολυραπιδο- (*sic*) et λύτρας. *in* τορν. *sc. Praef. Hec. p.* LVII. *Opusc. p.* 199.

[495. I suppose most readers of Aristophanes are little satisfied with Brunck's reading καὶ πρὶν δὲ πιεῖν τοὺς ἄλλους. It seems very improbable that Euelpides, in a convivial meeting, should be laid asleep with wine, before the rest of the company had drunk any, for this is the real import of the passage, although Brunck arbitrarily translates πρὶν δὲ πιεῖν τοὺς ἄλλους "*priusquam vero desiissent ceteri bibere.*" Were the dialect admissible, I should gladly read, καὶ πρὶν δ' ἀπίμεν τοὺς ἄλλους — From ἄπειμι, *to depart. Iohn Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 710.]

497-8. Suid. ἀπέβλισε. ἀποβλίσαι. τὸν νῶτον Suid. ms.

505. *Ad Phoen.* 412.

511. ἤδη 'γὼ edidit ex MS. Vatic. U. Kusterus, probante Dawesio Misc. Crit. p. 232. Valckenaerio ad Euripid. Hippolyt. 405.

[514. δεινότατόν γ' alibi Porsonus, ut postea Brunckius. Vide Vesp. 603. Ran. 730. In Pherecrate Schol. Eq. 420. γ' addit Suidae v. ἀκαλήφη ed. Kust. *Dobree in Addendis.*]

[515. In schedis Porsonus, ὄρνιν ἔστηκεν, ut postea Brunckius. *Dobree in Addendis.*]

517. *Ad Odyss.* ι, 199. *Opusc. p.* XCIII.

520. *Ad Phoen.* 412.

521. Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν' ὅταν ἐξαπατᾷ τις τί] ὄμνυσιν ἔτι καὶ νυνὶ Kuster. qui et delet τις. Debuit ὄμνυσ', caetera recte. νυνὶ pro νῦν legendum in Strattid. apud Athen. XIII. 6. p. 589. A. εἰσὶν δὲ πόθεν αἱ παῖδες αὗται καὶ τίνες; Νυνὶ μὲν ἥκουσιν Μεγαρόθεν· εἰσὶ δὲ Κορίνθιαι· Λαΐς μὲν ἥδε Μεγακλέους. et Alexid. apud Athen. VIII. 4. p. 338. E. *In marg. ed.* 1552. Dele τι et lege

ἔτι καὶ νυνὶ, ut Vesp. 1052. *Sed voluit,* "Dele τις." *ut liquet ex ejus nota ad Phoen.* 412. [Vide Porson. ad Pac. 649. Demosthenes c. Aristocr. p. 421. n. 183. (659.) ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων. In Strattide ms. ἡ μέγα κλέος ἰδέ. Quod fere nescias utrum e superiore versu defluxerit, an corruptum sit ex ἥδε, varia lectione pro ἡ. Prius putat Aug. Meineke, Cur. Crit. p. 70. qui Μεγακλέους timide conjicit. Subaudiendum παλλακὴ, vel potius γυνὴ, per ironiam qua et nostrates utuntur. Compara ἡ δὲ Λιοπείθους ἀειδὴς Τέλεσις, Philetaer. Athen. XIII. p. 587. E. *Dobree in Addendis.*]

526. ἐφ' ὑμῖν] ὑμῶν Ald.

528. πῆται Suid. ms.

[544. "ἐπ' ἐμοῦ, *me vivente, mea aetate.* Perperam in membranis ἐπ' ἐμοί" says Brunck. But so far were these honors from having been abolished in the time of the Chorus, that they had never before been even heard of by the Chorus. (See v. 467. and 470.) They, who know that ἐπ' ἐμοὶ signifies *to my hurt or disadvantage*, will not approve of Brunck's disregarding the manuscripts in this instance. The preposition ἐπὶ sometimes marks an evil tendency or intention, in which case it governs a dative of the subject to which the evil tends, or is directed. Xenophon Anab. 7, 7, 23. (compared with 7, 6, 15.) ἐγὼ ἔχω παρὰ σοῦ ἐπὶ τοῖς στρατιώταις οὐδέν. i. e. as a bribe to betray the interests of the soldiers. Demosthenes, περὶ παραπρεσβ. χρήματα οὗτοι μὲν ἔγουσιν ἐφ' ὑμῖν. Demosth. in Aristocrat. τίνος ἕνεκα ἁπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένως οὕτως ἃ βούλεται διαπράξασθαι συλλάβωμεν αὐτῷ; καὶ ταῦτα ἐφ' ἡμῖν ὄντα; "*and that too when his enterprises tend to our own detriment.*" *John Seager* in the classic. Journal N. IV. p. 710. 711.]

545. L. κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ ut strophico suo versus respondeat. vide sup. 456.

548. L. οἰκίσω ob sensum et metrum.

555. κἄπειτ' ἄν] L. κἀπειδάν.

558. ἑστηκόσι] ἑστυκόσι Gul. Canter. Nov. Lect. V. 3. probante Kustero.

565. ὃ ἂν ἁρμόζῃ] ὅσ' ἂν ἁρμόζῃ, vel ὃ ἂν ἁρμύζῃ. *Recte* ὃς ἂν *MSS. et Bentleius.*

568. Athen. X. init. p. 411. C. 9. *Locus est,* τοιοῦτον οὖν αὐτὸν (*Herculem*) ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδδηφαγίαις, καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον, τὸν προσαγορευόμενον βουφάγον.

570. ἔνορχιν σφαγιάζειν] Sic ms. Suid. σέρφος. et mox ὀρνίθια.

581. Suid. μετρείτω.

582. Suid. corrupte v. ἐθελήσει.

585. Suid. δέ.

586. *Vide Praef. Hec. p.* LV.

590. λόχος εἰς αὐτούς] L. λόχος εἷς, *una turma*, ut recte interpretatur vir doctissimus T. Hemsterhusius. Sic mox ἀγέλη μία.

601. οὗτοι γὰρ] F. οὗτοί γ'. *Praef. Hec. p.* LI. [Mr. Porson prefers ὥστε λέγουσιν. I suspect that the error is chiefly in the word λέγουσι. Perhaps the Poet wrote:

τῶν ἀργυρίων. οὗτοι γὰρ ἴσασ'. ᾄδουσί γε τοι τάδε πάντες.

The alteration of δὲ into γε is required by the sense. The other part of the emendation, which I do not propose with confidence, derives some weight from the resemblance of ἴσασι, οἴσασι, οἴδασι, and ᾄδουσι. It is possible, that the Poet may allude to some *scolion* or popular song. *P. Elmsley* in the classical Journal N. XI. p. 225.]

602. οὐδεὶς ἆρ' οἶδε ——εἴ τις ὅ. Suid. ms. ὄρνις.

610. πέντε γενεὰς ἀνδρῶν] πέντ' ἀνδρῶν γενεάς, ut frustra sit Musgravius ad Euripid. Electr. 526. qui synaere sin in secunda et tertia τοῦ γενεὰς somniat.

617. σεμνοῖσι Suid. v.

621. ταῖσι κομάροις] L. ταῖσιν. Secunda in κομάροις corripitur. Amphis apud Athen. II. 11. p. 50. F.

634. *ἴοις*] L. *ἴῃς*.

639. *νυστάζειν γέ πω* Plutarch. I. p. 528. A. Om. *ἔτι* Suid. ed. ms. *μελλον*. sed *ὥρ' ἐστιν* (*ms. opinor.*) *Vide ad Phoen.* 1638.

649. *τὸ δεῖν'*] *δεῦρο* addit Suid. ed. ms. *ἐπαναχρ.* [Ut hic *δεῖνα*, ita in Eurip. Helen. 1155. *δεινὰ* similem vocem *δεῦρο* obliteravit. Lege

ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ
δεῦρο καὶ αὖθις ἐκεῖσε
καὶ πάλιν ἀμφιλογοις
πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις.

Dubitanter posui *ἀμφιλόγοις* pro *ἀντιλόγοις*. Ceterum confer Aristoph. Ran. 1109. Av. 425. Schol. ibid. ad 347. et de *τὰ θεῶν* Elmsleium ad Heracl. 618. Sed optimus interpres erit ipse Euripides Troad. 1204.

τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
πηδῶσι.

Dobree in Addendis.]

649-50. *recte Ravennas.* PORSONUS.

650. *πῶς* Suid. ed. ms. et *ἐγώ γε. in πῶς scil.*

652. *νῦν* Suid. *in πῶς scil.*

653-4. Citat Suidas v. *φλαυρότατον*, ubi ex Babrio desumptos frustra putat Kusterus. *ἀετῶ* ms. *in πῶς sc. ἀετὸς* ms. in *φλαυρότατον.*

656. *διατρώγοντες ἐστὸν edd. Suidae v. πῶς, διατραγόντες ἐστὸν ms. ibid. ut ex Porsoni nota colligo.*

659. *σὲ λέγων — μετὰ σεαυτοῦ*] *λέγω* ed. Kuster. ex MS. Vatic. U. *μετὰ σοῦ* Suid. v. *ἀριστήσασθε. σαυτοῦ* recte Ald. [*λέγων——ἄγω* Ald. *λέγω——ἄγω* Junt. 1. *λέγων——ἄγων* Junt. 2. Vide Porson. ad Hec. 578. ubi ms. Paris. 2713. habet a manu prima *λέγων*, imo forsan *λέγω*, certe non *λέγον*. In Aesch. Suppl. 117. *λέγων* vel *λεγῶν* Aldus, Robortellus, Stephanus. *Dobree in Addendis.*]

660. *ἀρίστησον——μούσης*] *ἀρίστισον εὖ* ed. Kuster. ex MS. Vatic. U. *μούσης* Dawes. Misc. Crit. p. 162. *ἀρίστισον εὖ* quoque Suidae v. *ἀριστήσασθε* ed. Kuster. e MSS. Par. *ἀρίστησον εὖ* caet. edd. Diodorus Sino-

pensis apud Athen. VI. 9. p. 239. C ἀριστίσας ἑαυτὸν εὖ, τραγὼν, πιὼν, ut legendum est. ἀριστίσας θ' ἑαυτὸν, εὖ τραγὼν, πιὼν *legit et distinguit Grotius Exc. p.* 837.

[672. ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλῆσαί μοι δοκῶ *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 711.]

687. ἀμενηνοὶ *e Clem. Alex. probabat, si memini, Porsonus.*

693. παρ' ἐμοῦ προδίκῳ Suid. ms. *Προδ.*

696. πρῶτον Athen. II. 16.

699. μιχθεὶς μυχίῳ Suid. ms. χάος.

700. ἐς φῶς] εἰς Suid.

[701. Alibi confert Porsonus Villoison. ad Longum II. p. 88. *Dobree in Addendis.*]

705. πετόμεθα γὰρ ἀεὶ Toup. in Suid. I. p. 11. ἀεὶ τοῖς Suid. v. ἀεί. *Vide Append. ad Toup. p.* 456. *Haec inter alia in schedis scripserat admodum juvenis;* Sed malim πετόμεσθά TE γάρ. Ista enim vocula saepe excidit. Menander apud Plutarch. de Sanit. Tuend. T. II. p. 133. ἕκαστος——Κύψας ἐς αὐτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα Φυλαττόμενός TE καὶ φοβούμενος ἐμβλέπειν. *Vide Adverss. p.* 292. *l.* 7. *et* 295. *l.* 1. Idem apud Stobaeum Florileg. III. ὃ πλεῖστον νοῦν ἔχων Μάντις T' ἄριστός ἐστι σύμβουλός θ' ἅμα. Dioscorides in Epigramm. apud Jensium p. 522. ἡ μὲν ἀρίστη T' οὖσα καὶ εὔτεκος. Aristoph. Av. 1671. καταστήσω σ' ἐγὼ Τύραννον· ὀρνίθων TE παρέξω σοι γάλα. Euripid. Oed. apud Stob. 7. συνετὸν ἄτολμόν T', ἢ θρασύν τε κἀμαθῆ. Id. Andromach. 641. πένητα χρηστὸν T' ἢ κακὸν καὶ πλούσιον. Cf. Aesch. Pers. 375. Eurip. Orest. 381. Jens. p. 347. Homer. Iliad. *N.* 6. Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων T' ἀνθρώπων. [Hesiod. Theogon. 340. Ἀχελῴόν τ' ἀργυροδίνην cum Wintertono Porsonus ad Dawes. p. 176. (312. K.) *Dobree in Addendis.*]

706. τέρμασιν] Suid. in v. ubi ms. μετὰ τ. ν.

706-7. Suid. vv. ἀπομώμοκα. διεμήρισαν.

715. πέκτειν Suid. ed. ms. in v.

718. οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε. *Schol.* οὕτως ἐπὶ

τὰ ἔργα χωρεῖτε.] Ex Scholiastae nota liquet eum pro ἅπαντα legisse vel ἔργα vel τὰ ἔργα. Atque ἔργα citat Suidas v. Ἄμμων. Omnino igitur legendum, πρὸς τἄργα. Vide Herodot. I. 97. Thucydid. II. 40. Cratin. Πανόπταις apud Schol. ad Vesp. 1021. et Suid. v. παιδικά. πάνυ Μισεῖς γυναῖκας· πρὸς δὲ παιδικὰ νῦν τρέπει. Ita legendum. Confer et emenda Anonym. apud Montfaucon. Bibl. Coislin. II. p. 474. [τὰ δ' ἔργα pro τὰ δ' ἄλλα in Eur. Heracl. 152. tres mss. apud Elmslei. ad Med. p. 95. *Dobree in Addendis.*] ἐς ὄρνις Suid.

720. ὄρνις Suid. ms. in v. νομίζετε] sic ms. *in* ὄρνις *ut videtur, ubi ed. Med.* ὄρνιν νόμιζε π. ὅσα μ. δ. φ. γάρ. ὅσαπερ π. Suid. ms. οἰωνοί.

721. γ'] γὰρ ms. *in* ὄρν.

730. 732-7. Suid. γάλα.

732. πλουθυγίειαν] Suid. ed. ms.

744. ἰζόμενος Suid. ms. μελία. ὀρείαις.

746. νόμου ἱερεὺς Suid. ms. ξουθῆς.

751. ἀπελέγετο Suid. ms. φρύνιχος.

755. Suid. διαπλέκειν. *Alibi citat* διαπλέκειν βίον *e Platone Legg. VII. p.* 806. *A. HSt.*

764. φρυγίλος Suid. in v.

765. δοῦλός ἐστι κἀρ] ἐστι καὶ Κὰρ ed. Kuster. Suid. v. Κάρ. ed. Ald. *Juntinae, Bas.* 1. [καὶ] omissum in edd. propter verbi sequentis similitudinem, quod accidit in Sophocl. Trachin. 1293. Strattid. apud Athen. III. 55. p. 124. πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ. Οἶνον γὰρ πιεῖν Οὐδ' ἂν εἷς δέξαιτο θερμὸν, ἀλλὰ πολὺ τοὐναντίον Ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι, καὶ χιόνι μεμιγμένον. Vulgo utrobique omittitur copula, quae restituenda etiam Diphilo apud Athen. VI. 16. p. 254. ὁ γὰρ κόλαξ Καὶ στρατηγὸν καὶ δικάστην [*sic, accentu male posito; quo magis crediderim merum esse lapsum pro* δυνάστην *quod habent Athenaeus et Grotius p.* 785.] καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις Ἀνατρέπει, λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον, ut edidit Grotius in Excerptis. πολλὰ καὶ καινοπαθῆ, ut πολλὰ δυστυχῆ τε Aeschyl. Theb. 340. quod im-

perite mutavit Brunckius. *πολλὰ κἀγαθὰ* Antiphan. apud Athen. X. 13. p. 446. C. prout corrigi debet ex XI. 13. p. 494. D. Contra *καὶ* eximendum est Posidipp. apud Athen. III 10. p. 87. F. *ὥρα περαίνειν ἐγχέλεια, καράβους. καὶ κἀρ*] sic Suid. ed. ms.

766. *φάτορες* Suid. ms. in *φυσῶ*. quod et ordo postulat, ubi edd. *φράτ. scil. post v. φατνωτόν.*

779. *αἴθρη* omnes quidem edd. (*certe tres primae*) sed *αἰθὴρ* MS. Vat. U. quod saltem speciosum. Confer Thesm. 43. 56.

782. "Schol. exscripsit Suid. v. *ἄναπτες.*" Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 15.

788. *ἤχθετο* Suid. ms. *χροΐσι, et ut videtur ἐκπετόμενος* 789.

789. *ἐκπετόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν*] *ἐκπετόμενος οὗτος ἠρίστησ' ἄν. Vide ad Med.* 1.

791. *πατροκλείδης*] sic Suid. ms. *ἐξίδισεν.* et *χεζητιῶν.*

792. *θοιμάτιον*] *μάθοιον* Suid. ms. *in v. ἐξίδισεν.* recte in *χεζ.*

797. *αὖ κατέπτατο* Suid. v. *βινεῖν.*

798. *Alibi olim scripserat, Ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθ' ΟΥ παντός ἐστιν ἄξιον; Ὡς Ὁ Διϊτρεφὴς γε.* cf. 723. Vesp. 617. 573. Soph. Aj. 277. dele interrogationem, vel scribe, *ἆρ' ἐστὶ ταῦτ' οὐ δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά;* Eurip. Suppl. 216. Aristoph. Plut. 579. 887. Eurip. Troas. 680. Soph. Elect. 617. Aj. 1053. [Imo servandum *ὡς Διϊτρεφὴς*, vel etiam scribendum *Διειτρεφὴς*, docet Elmsleius ad Med. p. 139. Deinde inter Euripidis loca casu omisi Hippol. 783. quod posuerat, opinor, Porsonus pro Alcest. 783. de quo vide Advers. p. 222. Sed recte vulgatam defendit Monkius, citans Porsonum Praef. Hec. p. xii. *Dobree in Addendis.*]

799-801. Suid. *Διϊτρεφής. διϊτρεφὴς*] sic Suid. *πυτιναῖα.*

805. *οἶδ'*] *οἶσθ'* Suid. vv. *κῆπος. πτίλον.* quod omnino legendum, et ita edd. Ald. Kuster. *ὦ* Suid. ms. *κῆπος. ὦ* in *πτίλον.*

806. εἰς Suid. ed. ms. bis.

807. σὺ δὲ et καὶ pro γε Suid. *ms. in κῆπ. sc.* cetera corrupte. Mox in κἠρ ms. τύμβουλος. [τύμβουλος. Nempe in epigrammate Anthol. Palat. Jacobs. T. I. p. 348. de qua Galli, Chardon La Rochette, commentationem postea in ejus Miscellaneis Literariis recusam, T. I. pp. 93—102. in compendium redigit, aut ab alio redactam, (*Month. Mag.* 1797. *March.* p. 175,6.) exscribit, Porsonus in schedis. *Dobree in Addendis.*] σὺ δὲ κ. ἔοικας idem ed. ms. κόψ. σὺ δὲ κ. ἔοικας ed. ms. in σκάφιον.

808. Citat Suidas v. εἰκάσμεθα. εἰκ. Suid. in ταυτὶ μέν. In Aesch. ἀετόν.

813. φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν οὔνομ' ἔσται τῇ πόλει] L. τοὔνομ' ἔσται. Ita conjeceram, sed male. Vera lectio est, τί δ' ἡμῖν οὖν ὄνομ' ἔσται. Similiter ον exciderat in edd. hac et Ald. supra 556. ubi recte Kusterus edidit μένοντε. οὔνομα quoque eximendum est e Theopompi Nemea apud Athen. XI. 6. p. 471. ubi ita lege, χώρει σὺ δεῦρο Θηρικλέους πιστὸν τέκνον· Γενναῖον εἶδος· ὄνομά σοι τί θώμεθα; Ἆρ' εἶ κάτοπτρον φύσεος; ἦν πλῆρες δοθῇς, Οὐδέν ποτ' ἄλλο· δεῦρο δή, γεμίσω σ' ἐγώ. Caetera qui aut velit aut possit, expediat. φύσεος pro φύσεως reposui, ut ὕβρεος pro ὕβρεως reponendum est in Eubulo apud Athen. II. 1. p. 36. C. ὁ δὲ τέταρτος οὐκέτι Ἡμέτερός ἐστ', ἀλλ' ὕβρεος· ὁ δὲ πέμπτος, βοῆς, ubi nequaquam rem acu tetigerunt Casaubonus in locum et Florens Christianus ad Aristoph. Vesp. 1384. Idem apud Eundem XIII. 3. p. 569. A. ὕβρεος, οὐ πόθου χάριν. Plut. 1045. haec et Aldina recte ὕβρεος, pessime edidit Kusterus ὕβρεως. γεμίζειν Aeschyl. Agamemn. 453. Euripid. Cyclop. 505. Mendum in Eubuli versu non animadvertit Jos. Scaliger Castigat. in Propert. p. 188. ed. 1582. In sequenti versiculo legendum, Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω, ejecto περὶ, quod mireris non animadvertisse Marklandum ad Euripid. Iphig. Aul. 570. *In Eubuli versu ex Athen. XIII. recte ὕβρεος Scaliger edd.* 1577. 1600. [Eubulum partim expedit, Advers. p. 124. γεμίζων in γε μείζω Aesch. Suppl. 453. cum Stephano puto latere. De

loco inquinatissimo vide Blomfield. ad Agam. p. 303. *Dobree in Addendis.*]

817. *χαμευνῇ* Suid. ed. ms. et *κειρίαν γ'* in utr. v.

821. F. *καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς.* Vide ad Lysistr. 933.

825-6. *φλεγραίας* Suid. in v. *ἴναπερ τ. γ. ἀλαζονευομένους καθυ.* Suid. ed. ms. *φλ.*

[826. *ἀλαζονευομένους Iohn Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 711.]

830. *καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἄν*] *ἄν* alterum om. Suid. sed habet *ἔτι.* Locum Ach. [119-22.] om. *ms. v. Κλεισθένην ὁρῶ, ut videtur.*

833. *τίς δ' ἂν καθέξει*] F. *τίς δαί*, ut supra 827.

840. *ἀποδὺς*] Ed. Kuster. typorum ut videtur vitio *διαδύς.* Vide ad Eq. 777. *ὄργασον*] Suid. v.

844. *κήρυκε* Markland. ad Euripid. Iph. Taur. 112. recte.

862. *ἐμπεφορβιωμένον*] sic Suid. sed in v. *φόρβειον.*

[883. Alibi Porsonus; *πελεκᾶνι* Athen. IX. p. 398. C. *Dobree in Addendis.*]

893. L. *τοῦτό γ' οἴχοιθ'* ex ed. Aldina.

895. *τουτοισὶ*] Metro succurrit ed. Ald. *τουτογί.* Recte autem vertit Tib. Hemsterhusius et quod mireris, Andreas Divus.

902-3. *οὐδέν ἐστι πλὴν γένεια καὶ κ.* Suid. ed. ms. *θύματα.*

904. L. *πτερίνοις.*

917. *ἀνεφθάρης* junctim quoque Ald. Pessime ed. Kuster. *ἂν ἐφθάρης*, ut male citat Taylorus ad Lycurg. p. 329.

920. Citat Suidas v. *Σιμωνίδης. τὰ* om. Suid. ms. *παρθ.*

925-6. Suid. *ἀμαργάς.*

936. *ῥιγῶν*] Suid. v.

943. *ἁλᾶται στράτων*] sic Suid. ms. v. *νομάδες. ἀλλὰ τῶ στράτων* ms. in *ὑφαντ.*

944-5. *ὑφαντοδόνητον* Suid. vv. *σπολάς. ὑφαντοδό-*

νητον. ἔθος ms. ἔβα om. ms. *Ed. Med.* ἔσθος—ἀλεὴς δ' ἔβα *in* σπ. *at* ἔπος—εὐκλεὴς δ' ἔβα *in* ὑφ.

977. διδόν' ἔνεστι] L. διδόναι 'νεστι.

997. κατὰ γύας Dawes. Misc. Crit. p. 297.

1012. *Vide Adverss. p.* 242. γε *omittit schol.*

[1014. ξενηλατεῖται, as a verb impersonal, would be preferable. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 711.]

1016-7. Citat Suidas v. σποδεῖν.

1072. ἐπαναγορεύεται Suid. v. *Διαγόρας* recte. Et sic ex MS. Vat. U. edidit Kusterus. [Alibi notat Porsonus, ἐπαναχορεύεται habere Junt. 1. [cum Ald. I. 2.] sed per γ̄ citare Simsonum Chronic. A. M. 5590. *Dobree in Addendis.*]

1077. φιλοκράτην Suid. ms. in v.

1078. ζῶντ' αὐτὸν Suid. v. *Φιλοκράτης.* Forsitan delendum δέ, ut sit, ἦν ζῶντ' αὐτὸν ἀγάγῃ.

1079. καθ'] κθ̄ Suid. ms.

1080. δείκνυσι πᾶσι Suid. ed. ms. *Vide Adverss. p.* 150.

1103. ὅσ' ἀγάθ' Dawes. Misc. Crit. p. 299. vulgatum citante Musgravio Exercitat. Eurip. II. 5. *Vide Adverss. p.* 225.

1110. ἀετὸν Suid. v. *ἀετώματα.*

1111. Suid. *ἀρχίδιον*, ordine turbato.

1121. Suid. I. p. 123. 129. *in* ἀλλ' οὗτοσὶ *et* Ἀλφειός.

1122. Citat Suidas v. ἐποποῖ. *In fine*, ποῦ 'στι ποῦ ποῦ Suid. ed. ms.

[1123. ὦ ῎ρχων *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 711.]

1126. ὡς ὅταν ἐπάνω Suid. ed. ms. ἐξωκοδόμηται.

1127. θεαγένης ἀμφότεροι κομπασταὶ ἐ. Suid.

1128. Suid. δούρειος in v. sed δούριος v. ἐξωκ.

1131. ἑκατονταόργυιον ed. Ald. ἑκατοντόργυιον] sic Suid. ed. ms. vv. δούρειος. ἐξωκόδ. *Burneius e Photii Lexico*, ἑκατοντορόγυιον. *Vide Gaisford. ad Hephaest. p.* 42.

1137. Suid. *γέρανοι.*

1145. *ὑποῤῥίττοντες* Palmer. improbante Kustero. *De ὑποτύπτειν vide Valckenaer. ad Herodot.* III. 130. *p.* 264. *ubi Porsonus; ἐς τοῦ χρυσοῦ τὴν θήκην* verum puto. *χρυσίου θήκην* Plutarch. II. p. 982. C.

1148. *νὴ δία γ' αἱ ν. π.* Suid. *ὑπαγωγεὺς* ed. ms. *Vide Adverss. p.* 55.

1157. *πελεκώντων* Dawesius Misc. Crit. p. 301. quod praeceperat magnus G. J. Vossius Etymol. v. PELLECANUS p. 580. Cujus rei notitiam magno emptam optavisset Dorvillius.

1163. Suid. *δρᾶ.*

1168. *ἀλλ' ὧδε φύλαξ γὰρ*] Omittit *γὰρ* typographico errore ed. Kuster. *φύλαξ τις τῶν* citat Dawesius Misc. Crit. p. 212. *γὰρ* quoque omittit editio Bergleri.

1203. *ἄτοπόν γε τουτὶ τί τὸ πρᾶγμα*] *τί delet Porsonus, notans,* Lege cum Kustero *τοῦτο τὸ*, vel forsan *τοι* pro *τουτί.*

1213. Omittit *τῶν* editio Beckii.

1229. *φράσον δέ μοι τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς tres primae* (*πτρυγε Ald.*) *σὺ ναυσ. Kust. quomodo in ed.* 1547. *corrigit Porsonus. δέ τοι μοι MSS.*

[1256. *ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοὶ,*
οἷς θυτέον· αὐτοῖς, ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐ τῷ Διΐ.
This passage should be thus stopped:
ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσὶν θεοὶ·
οἷς θυτέον αὐτοῖς· ἀλλὰ, μὰ Δί', οὐ τῷ Διΐ.
ὄρνιθες is the antecedent of *οἷς*, but *αὐτοῖς* signifies *ἀνθρώποις.* "*tho whom they, mankind, must sacrifice.*" *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 712.]

1238. Ita legi et interpungi velim; *μὴ θεῶν κινεῖ φρένας· Δείσας ὅπως μὴ——πᾶν ἀναστρέψει δίκη.* De *ὅπως μὴ ἀναστρέψει* vide Dawes. Misc. Crit. p. 229. cujus secundum exemplum (Eq. 112.) appositissimum est. Suid. v. *μάκελλα* adhuc pejus *δειλάς. ὅπως μὴ* restitue Sophocli Philoct. in Troj. apud Priscian. XVIII. p. 1169. *ὀσμῆς μόνον ὅπως μὴ βα-*

ρυνθήσεσθέ μου. Vulgo μόνον ὡς, ubi praesto est cum suo γε Cl. Heathius. Oed. Tyr. 1084. δέδοικ' ὅπως Μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναῤῥήξει κακά. Ita recte Heathius cum MS. pro ἀναῤῥήξῃ. In loco autem Sophoclis ex Prisciano legendum videtur ὀσμῇ. Confer Sophocl. Philoct. 912. (890. *ed. Br.*) δεινὰς] sic Suid. ed. ms. v. μακέλλη, sed δεινὰς in μῶρ. *Voluit Porsonus*, δειλὰς in v. μάκελλα, *sic enim edd. Med. Ald. Kust. Eaedem* δεινὰς *in v.* μῶρά μοι δ. φ. *Locus Prisciani est, fol.* 227. *a. ed. Ald.* "*Nos gravor hanc rem et hac re. Virgi. in X.* "*quid si quod voce gravaris Mente dares? illi βα-* "*ρύνω τῶδε τῷ πράγματι, ἀριστείδης, οἱ δ' ἦκον οἴνῳ* "*βεβαρυκότες οἱ ναῦται. καὶ βαρύνομαι τούτου καὶ τούτῳ* "*καὶ τοῦτο. Sophocles ἐν φιλοκτήτῃ.* (890.) *μὴ βαρυν-* "*θῶσιν κακῇ ὀσμῇ πρὸ τοῦ δεόντος. Idem ἐν τραχι-* "*νίοις.* (151.) *κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι. Idem ὅπως* "*μὴ βαρυνθήσεσθέ μου* ἄντι ὑπονοῶ μὴ σκληρυνθῆ τέ* "*τῇ ἐμῇ ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι.*" *Putschius;* "*Illi, βαρύνομαι τοῦτο καὶ ὑπὸ τούτου βαρύνομαι. Nos, Gravor———Mente dares. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ. Ὀσμῆς μόνον ὡς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῆς ὀσμῆς. Κρατῖνος ἐν πλούτοις. μὴ ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι.*" [Prisciani locum interpolasse videntur recentiores; vide ad Plut. 236. Malim, "*Nos, Gravor——Mente dares. Illi, βαρύνομαι τοῦτο καὶ τούτῳ. Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ. Ὅπως μὲν ὀσμὴν μὴ βαρυνθήσεσθέ μου. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ὀσμῆς* [*βαρυνθῆτε.*] *Κρατῖνος ἐν Πλούτοις, Τῇ 'μῇ ξυντυχίᾳ βαρυνόμενοι.*" In Sophocle priora incerta sunt; sed ὀσμῆς et ὡς μὴ apud Putschium esse puto varias lectiones ejusdem vocis, ὀσμὴν vel ὀσμῇ. Supple φυλάξομαι. *Dobree in Addendis.*]

1244. Confer Eurip. Alcest. 686. ἀτρέμας] ἀτρέμα Kuster. ex MS. Vat. U.

1247. μέλαθρα μὲν ἂν καταιθαλώσω Suid. ed. ms. μέλαθρα. Mox μελαναίγιδα bis plane ms. Suid.

1250. ἐς αὐτὸν ὄρνεις (ὄρνις ed.) Suid. ms. παρδαλῆ. Deinde πόρδαλις et sic porro. ἐπ'—ὄρνις *Med. Kust.*

1251. πλεῖν] Suid. ed. ms.

1253. *διακόρου* Suid. ms. v. *διεμήρισαν* et mox *τώ.*

1255-6. *θαυμάζειν*] sic et *στύομαι* Suid. ms. *τριέμβολον.* et *οὕτω* omittit. *θαυμάζειν edd. Med. Ald. -ζεις Kuster.*

1256. Lege *στύομαι* ex Suida v. *τριέμβολον*, Eustathio ad Il. *Λ.* p. 862.

1264-5. *μ. τὴν πόλιν διαπερᾷν* Suid. *ἀποκεκλήκαμεν.*

1272. Suid. corrupte in *κατακέλ.* sed om. ms.

1281. Lege *ἅπαντες*, ut habet ed. Kuster.

1283. *σκυταλιεφόρουν* Suid. ms. sine distinct. vide Eccl. 355. *Ed. Med. junctim σκυταλιεφ. In Eccl. νυνὶ δέ μου edd (certe tres primae) νῦν conjecit Kusterus, e MSS. edidit Brunckius. In Avibus legisse videtur Porsonus, ἐσκυταλιοφόρουν, νῦν δ'. Ut uno verbo res significetur, postulat orationis concinnitas.*

1290. Lege cum augmento, ut recte habet Aldina, *ὠρνιθομάνουν.* Vulgatum citat Joann. Taylorus Praef. ad Lycurgum. Eadem medicina curandus Aeschylus Pers. 658. ubi caetera partim e conjectura, partim ex MSS. bene administravit Cl. Brunckius. Lege igitur *ἐπωδώκει* et omnia rite procedent. *ᾤστρησ'* pro *οἴστρησ'* lege in Euripid. Bacch. 32.

1291. *ὀνόμαθ' ἣν κείμενα*] Tryphiodor. 286.

1297. L. *Συρακοσίῳ* ob metrum, ut in fragmento Eupolidis apud Scholiasten. *Opusc. pp.* XCIII. 55.

1298. *ἥκειν* Dawes. Misc. Crit. p. 301. cui favet Symmachus apud Schol. si modo corrigatur, *ἥκειν, ἐώκει.* et Suid. qui v. *ἥκει* exhibet *ἥκει* notante Kustero. Pro *ἐκαλεῖτο* Suid. *καλεῖται.* Vide ad Nub. 1350. *καλεῖται* et *ἥκει* Suid. ed. et ms. *ἥκει.*

1299. *στυφοκόμπου*] Suid. v. ubi *πεπληγμένος.*

1310. *ἐμπίμπλη* Schol. Nub. 655. *In schedis*; Ita in Herodoto VII. 39. vel *ἐμπιμπλέει* vel *ἐμπίμπλησι* restitue ex Stobaeo XVIII. p. 158.

1313. Incipit Strophe. *Ad Hecub.* 1161. *p.* 76. *Opusc. p.* XCIII.

1314. Dele *ἄν.*

1321-2. Citat Suidas v. *ἀγανόφρονος*, ubi male junctim legitur, *τότε τῆς*.

1323. Suid. *βλακικῶς*.

1324. Cum hoc versu desinit strophe. Citat Suidas v. *οὐ θᾶττον*.

1325. Incipit Antistrophe. Lege vero ob metrum *πτερύγων*. *πτερῶν* et *πτερύγων* permutantur in textu et scholiis Ran. 1346.

1325-6. Dele *αὖ γ'*.

1328. Lege ob metrum *ἐστί τις*.

1334. Post hunc versum desunt duo alii ad complendam antistrophen, qui forsan repetendi sunt ex Strophae ultimis. Confer Euripid. Bacch. 877-81. 897-901.

1335. *οὗτοι* Schol. probante Valckenaerio ad Eurip. Phoeniss. 455.

1342. Suid. *αἰβοῖ*.

1357. Etymolog. *ἀντιπελαργεῖν*. *ἀντιτρέφειν*. Vulgo inepte *ἀντιστρέφειν*.

1364-6. *Lege, ταυτηνὶ δέ γε Τὴν πτέρυγα καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θατέρᾳ Λαβὼν, νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν λόφον*. Porsonus. [Oblitus sum monere, *τὸν* ante *λόφον* certissime mendosum esse, judice Porsono. Videtur *λαβὼν* primo suprascriptum voci *ταυτηνὶ*, ad constructionem indicandam, deinde quum ibi irrepsisset, suo loco motum ut supervacaneum. *ταυτηνδὶ λαβὼν* Elmsleius, *Quart. Rev.* N. XIV. p. 449. *Dobree in Addendis.*]

1385. Suid. *ἀναβολάς*.

1417. Suid. *ἔαρος*.

1419. *Opusc. pp.* 32-3. *ad Orest.* 659.

1423. Suid. *ὦ μακ. τ. τ.*

1426. *ὑπαὶ πτερύγων*] L. *ὑπό*.

1432. *σκώπτειν* Suid. v. *ἐπίστω*. probante ibi Kustero. [Vide Porson. ad Vesp. 953. *Dobree in Addendis.*]

1432. Schol. Legendum, *πεζῇ βαδίζω, νεῖν γὰρ οὐκ*

ἐπίσταμαι, ut monuisse videri potest Kusterus ad Suid. T. III. p. 70. Nempe ita conceptus fuit versi-
σκαπτ
culus. πεζῇ βαδίζω ν εἰν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. *Utrum in ultimis Porsoni mentem assecutus sim nescio.*

1457. νῦν τοι Eustath. *Il.* ᾱ. p. 85, 35=64, 22. π. 1055, 21=1071, 1.

1442-3. Suid. Διϊτρέφης. δεινῶς τε] Sic Suid. ed. ms. πυτιν.

1461. Suid. βέμβηξ.

1467. ἀπολούμενος] sic Suid. ms. v. ἀπολιβάξεις. ed. ms. οὐκ ἀ.

1468. στρεφοδ. Suid. ed. ms. in v.

1471. ἐπεπτόμεσθα edidit Kusterus ex MS. Vat. U.

1473. γὰρ] τι ms. *Suidae in* ἔκτοπον.

1474. ἔκτοπον] Suid.

1477-8. δεινὸν ed. ms. μὲν οὖν Ald. ms. et ἀεὶ. *in* ἔκτ.

1478. Lege omnino τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος, ut infra ΤΟΥ̃ δὲ χειμῶνος. *Opusc. pp.* XCIII, 29.

1480. τοῦτο Schol. *Suid. in* ἔκτ. *Ald. ms.*

1490. ἥρῳ dissyllabon ut Homer. Il. *H.* 453. Plato Comic. apud Athen. X. 11. p. 442. A.

1496. τίς ὑγκαλυμμὸς Dawes. Misc. Crit. p. 210.

1498. ἄρα] ὥρα Suid. ed. ms. πην.

1501-2. Suid. ἀπαιθριάζειν.

1504. φίλε] ὦ φίλε ed. Kuster. Schol.

1506. L. ὀλεῖς. Pessime Kusterus ὀλέσει edidit ex MS. Vat. U. Vide supra ad Eq. 463. Dawes. Misc. Crit. p. 216.

1508. σκιάδειον] Sic Suid. ms. ὑπύδυθι.

1513. πηνίκαπτ' Dawes. Misc. Crit. p. 302. πηνίκἀτ' Toup. in Suid. III. p. 52. πηνίκ' ἄρ' Brunck. ex MS. πηνίκ' ἄττ' Suid. ed. ms. *in* πηνίκ' ἐ. *Vide Append. ad Toup. pp.* 467-8.

1518. ὥσπερ ἐν Suid. ed. ms. θεσμ.

1533. *Ad Nec.* 1166.

1537. ταμιεύει ex MS. Vat. U. edidit Kusterus.

1549. *Suidas*, Τίμων. ὄνομα κύριον. ὁ Μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ καθαρός. *Kusterus conjicit* κατάρατος. *Porsonus;* Fallitur Kusterus. Vide Aristoph. Av. 1549. et mirare Suidae stuporem.

1556. ἦ] ἢ ed. Kuster. Suid. vv. δειλότερος. Πεισάνδρου δ.

1561. ἀνῆλθεν] ἀνῆλθ' ed. Kuster. ut habet Scholiastes. κἄτ'] sic Suid. ed. ms. λαῖμα. et mox τοῦ pro τῆς.

1567. ἐπὶ δεξιὰ Valckenaer. ad Eurip. Hippolyt. 1360.

1568. λαισποδιάσαι Suid. ms. v.

1588. τῷ λ. Suid. *in* λήκυθον *ut videtur*, ubi primo scripserat C. C. C. λύχνῳ e Nub. 56. sed mutavit.

1592. Suid. in τέλματα.

1594. Suid. αὐτοκράτορα.

[1595. When Pisthetaerus has restored the ancient power of the birds, and reduced Iupiter to the utmost distress, Hercules is sent, with other gods, to treat for peace. Pisthetaerus answers Hercules thus:

ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐάν τι δίκαιον ἄλλο νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι.

In which passage a most material injury has been done to the sense by the change of one letter only and an accent; for, without any doubt, Aristophanes wrote,

νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
ἐάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
σπονδὰς ποιεῖσθαι.

ἀλλὰ νῦν is *now at last, even now, since not before.* So in Demosthenes, Olynth. III. ἔστι δ' οὐδέποτ', οἶμαι, μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας. —— ἐὰν οὖν ἀλλὰ νῦν γ' ἔτι ἀπαλλαγέντες τούτων τῶν ἐθῶν ἐθελήσητε στρατεύεσθαί τε καὶ

πράττειν ἀξίως ὑμῶν αὐτῶν——ἴσως ἄν, ἴσως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσαισθε ἀγαθόν.

Pisthetaerus then proceeds to propose the terms of peace,

τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί.
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.
ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

The voraciousness of Hercules was proverbial, and for that reason he was often brought on the stage, as he is here, to raise a laugh. (See Brunck's note on Vespae, 60.) Pisthetaerus, taking advantage of this part of his character, makes the ludicrous offer of giving the ambassadors a dinner, *provided they come into his terms.* Hercules no sooner hears of a dinner than he forgets his father's interest, and closes with the proposals; ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

To give the passage its full spirit, it must be read in the following manner:

τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
τὸν Δί' ἀποδοῦναι. κἂν διαλλαττώμεθα
ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

John Seager in the classic. Iournal N. IV. p. 712. 713.]

1604. ἀποστερεῖν ex MS. Leid. Valck. ad Theocrit. Adoniaz. 90. p. 384.

1613. ταῦτά γε σὺ ed. Kuster. Lege ταυταγί. [ταυταγὶ probare videtur Elmslei. *Quart. Rev.* N. XIV. p. 449. *Dobree in Addendis.*]

1616. ἄκουσον citat Dawes. Misc. Crit. p. 299.

1619. μισητεῖαι Suid. ms. μεν.

1626. τούτοις ἐγώ. ΠΟ. τὸν τριβαλλόν γε νῦν ἔρου] Lege, transposito γε, τούτοις ἔγωγε. τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἔρου.

1629. εἴτοι Dawes. Misc. Crit. p. 303. qui advocat Av. 665. 1685. Lysistr. 167. Eurip. Hippol.

507. Elect. 77. *εἰ μέν τι* Kuster. *Εἴ τι* MS. Vatic. U.

1647. Suid. *διαβάλλεται. διαβαλοῦμαι* Archippus in Suid. ms. qui addit, *καὶ ἀριστοφάνης.* et mox, *καὶ διαβάλλειν* ante *ἐπιχειροῦντι.*

1655. *νόθωξαποθνήσκων*] *τὰ νοθεῖ' ἀποθνήσκων* ed. Kuster. Harpocrat. v. *νοθεῖα.* ut legit quoque scholiastes.

1660-1. Suid. *ἀγχιστεία.*

1667. *νὴ Δία*] *μὰ Δία* ed. Kuster.

1670. *αἰκίαν* ed. Kuster. ex MS. Vat. U. ut et Scholiasten legisse patet.

1682. Suid. *διαλλακτής.*

1690. *πολλήν γε*] sic Suid. ms. *τενθ.*

1692. Lege ex schol. sup. 1564. *ἀλλ' ἀμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι. ἀλλὰ* quoque recte inserit textus editionis Kusterianae, quamvis Kusterus ipse in notis proponat, *γαμικὴν χλανίδα νυνὶ διδότω τις δεῦρό μοι. Opusc. p.* 36.

1710. *Adverss. p.* 153.

1712. *ἀνωνόμαστος*] sic Suid. ms. *in ὀσμή.*

1713. *καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'* Toup. in Suid. III. p. 137. ex Suida v. *ὀσμή. θυμιαμάτων δ'* Suid. ed. ms. *ὀσμή.*

1714. *διαπνέουσι* Suid. ed. ms. [Sed vide Suid. v. *διαψαίρουσι. Dobree in Addendis.*]

1715. *θεαῖς*] *θεᾶς* edd. Ald. Kuster.

1750-5. *Ἥρᾳ ποτ' Ὀλυμπίᾳ—ξυνεκοίμισαν* Dawes. Misc. Crit. p. 306. et ex eo Reiskius.

1754. Delet *ἐν* Dawes.

1755. Suid. v. *ἀμφιθαλής.*

1759. *παυδαίμονος Ἥρας* Dawes.

COLLATIO AVIUM.

75. Γὰρ ἄτ' U.
83. ἐπεγ. αὐτὸν U.
93. ἐστι τὸ θ. U.
145. περὶ U.
160. μήκωνας U.
163. πείθεσθε U.
206. ἀνθρώπων U.
265. ἀέρα pro οὐρ. U.
500-1. κέρυλος bis U.
508. παπάζουσι U.
515. ἆρα ποτὲ ν. U.
584. σοι που U.
590. et 492. ἐπὶ τὴν U.
419. τῶν ἐχθρῶν U.
428. τι καὶ φρ. U.
441. τούς τ' pro τούτους U.
448. Κηρ. praef. U.
463. καταχεῖσθαι U.
495. πρὶν δὲ πιεῖν U.
499. δ' οὖν U.
521. ὄμνυσ' et om. τις U.
644. φράσετον U.
649. δεῦρ' pro φέρ' ex U. notat Kusterus, sed ut puto errore vel suo vel collatoris, quum deberet δεῦρ' ἐπ. ut alii mss.
678. φιλτάτη U. quomodo recte, etsi tacite, Kusterus, Brunckius, et Invernizius. Tres primae φίλτατον. VidePorsonum ad Phoen. 1730.
855. σεμνὰ bis U.
896. τουτονὶ U.
955. πολύπυρα U.
955. ἀλλ' ἤδη π. U.
994. τίς δ' ἰ. U.
1008. ἀστέρος U.
1058. πανόπτα U.
1067. κείνων δ' U. (ita enotavi)
1077. φιλοκράτην U.
1301. ἐπτερωμένη U.
1351-2. Omissi U.
1358. γὰρ ἂν νὴ [U. scilicet.]
1393. πενεινῶν U.
1411-2. πτεροποίκιλα τανυσίπτερε U.
1492. Incipit V.
1493. τἀντιδέξια t. et sch. V.
1494. γ' om. V.

1497. τὸν om. V.
1502. ἀπαι. t. et sch. V.
1505. ἐκκεκ. U. V. hic in t. et sch.
1506. ὀλέσει et gl. μέλλει διαφθείρειν V.
1513. πηνίκ' ἄρ' U.
1521. -τεύειν t. sed -σειν scholio praef. V.
1533. σπένδεσθ' V. ex em. fortasse, sed manus primae.
1537. ταμιεύει V.
1545. ἀπανθρ. V. t. et sch.
1546. οὓς primo ut videtur, sed statim fact. ὡς V.
1549. μοι τὸ σκ. V.
1551. δίφρον γε διφροφόρει V.
1565. ὁρᾷν V.
1567. ὡς δ' ἐπ. V. εἶ
1577. δοκῶ V.
1578. μοι τις δ. V.
1581. ἐπικνῶ V. ex em. ej. m. Gl. σύντριβε. ἐπίβαλλε.
1582. τὰ δὲ κ. V.
1586. ἡμεῖς pro ἐνθάδ' V.
1587. περὶ τοῦ πολέμου καὶ κ. U. V.
1590. γ' posterius om. V.
1600. -τόμεθα V.
1604. ἀποστερεῖς servat V. etsi prima facie videtur esse -εῖν. Vide Valck. ad Theocr. p. 384.
1607. ἐγκεκρ. U. V.
1613. γε τοι κ. U. V.
1621. ἀργύριον V.
1622. βουλόμενος (sed γρ. λούμενος supr.) V.
1626. καὶ τὸν τ. νῦν V.
1629. εἴ τοι V.
1635. αὖτις V.
1639. τί δὲ V. hic et 1675.
1645. γ' om. V.
1648. ἀκμῇ U. V. Gl. V. μικρόν. ὀλίγον.
1655. νόθῳ ξαπ. V. (sine τὰ)
1664. τοῦ om. V.
1667. μὰ δία U. (E Voss. nil notavi. Portus, quicum contuli, νὴ δία habet, cum tribus primis.)
1670. αἰκίαν V.
1677. βασιλιναῦ V. (vel -ᾶν)
1678. ὀρνίτω V.
1680. βαδίζειν et gl. ὀρνιθιάζειν e "MS. Leid." notavi, eo, opinor, quem V. voco.
1683. σιγήσομαι et γρ. καὶ συμβήσομαι suprasc. V.
1689. μένων om. V.
1690. οὐ τὰ κ. V.
1692. δότω V. (sine ἀλλὰ)
1693-4. τὴν κλεψύδρα (sic) V.
1700. Schol. MS. Leid. ὁ φίλιππος καὶ ὁ γοργίας ῥήτορες λάλοι εἰσίν· ηὔξησε δὲ τῷ πληθυντικῷ τὴν κατηγορίαν· γοργίαν δὲ λέγει νῦν τὸν ῥήτορα οὐ πλάτων μνημονεύει. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἰατρὸς οὗ μνημονεύει ἀλκαῖ-

ος ἐνδυμίωνι. τοῦ δὲ φιλίππου καὶ γεωργοῖς μνημονεύει ἀριστοφάνης: — Eadem fere ex Rav. edidit Invernizius.

1707. ἔλ. ἰδ. V.

1709. δ' om. V.

1714. δ' αὖραι V.

1717. δίαγε om. V. et Ἥμι. om. hic et 1724.

1724. μεγάλαι bis V.

1728. δέχεσθ' ὧδ' V. sed accentus in ὧ ex em. Merus est error pro ὠδ" i. e. ὠδαῖς.

1730. Ἡμιχ. praef. V.

1731. τὸν ἡλ. V.

1740. ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὑμὴν ὦ ὑμέναι' ὦ V.

1746. φάνος V.

1748. ὦ χθόνιαι βαρ. V.

1750. τὰ πάντα U. V.

1751. ἔχει U. V.

1752. Ἡμι. om. V.

1758. χέρα V.

1761. ἀλαλαλαὶ V.

1762. Primo loco ἀρχίλοχος, altero ἀντίλοχος sch. MS. Leid. tum, δαιμόνων ὑπέρτατε: — παραγέγραπται ἐκ τῶν συμμάχου καὶ ἄλλων σχολίων: — ὁ δ' ἀμφιθαλὴς ἔρως: ἀμφοτέροις etc. ut vulgo.

RICARDI BENTLEII ANNOTATIONES IN AVES.

(Classic. Iournal N. XXVI. p. 336.—344.)

In Argument. 3. *Καλλίου*: lege *Καλλιστράτου*: vid. Argum. 2. [v. Brunckium post Kusterum.]

v. 5. et 7. lege *πιθόμενον*.

35. *ἀνιπτάμεθ'* Suid. in *Ἀμφοῖν*: lege *ἀνιπτάμεσθ'*.

40. lege *ᾄδουσ'* [ita quoque Bentl. ad Philemon. Fragm. 101. p. 159.]

41. *δοκῶν* Suid. in *κράδη*.

47. Scal. *δεομένοιν*.

48. Ald. *πέπταται*.

55. lege *ὁ ψόφος* [ita MSS.]

59. *τί*: fo. *δή*.

63. *Οὕτω ἐστὶ δεινὸν οὐδέ*: in Schol. Ald. *οὕτως τι*: lege *ΠΕΙ. οὕτος, τί δεῖ νῷ τοῦδε, καλλιον λέγειν. Heus tu, melius est ut dicas quid nos eum velimus.* [Br. et Hotibius *οὗτος*.]

90. lege *ἐσί*· [vid. Elmsl. ad Ach. 178. in Auct.]

92. Fo. *πύλην* [male: vid. Porson. ad Orest. 1081.]

110. Ergo *ἡλιαστὰ* non *ἡλιαστά*.

132. *λουσάμενος* Suid. in *Πρώ*.

134. Ald. *τότε γ'*: at *ποτ'* Suid. in *Μή μοί ποτ'*: et mox *καλῶς — ἐναντίον γὰρ ἡ παροιμία — κακῶς*. At MSS. Kusteri contra illic *κακῶς*, hic *καλῶς*: et sic Schol. hic [necnon ed. Med. Suid.]

140. Ald. ἀπιόντ'.

147. Vet. ed. ἔθεν [certe Ald.]

160. Frob. μήκωνα.

164. Ald. πιθώμεθ'.

170. οὐδὲν: fo. οὐ δὴν, *non diu*: sed vide Nub. 538. At οὐδὲν Suid. in *Τελέας*.

177. Ald. τί γ': 179. Ald. δῆτ' ἐστὶν [Frob. δήπου ἐστίν.]

180. lege *Ἐπ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕΙ. ὥσπερ* [Ita Kust.]

192. τῆς quod deest in Frob. addit Suid. in *Ὡς Πυθῶδε* et *Χάος*. [vid. et 1228. ubi versus idem.]

210. *Λῦσον* Suid. in *Λῦσον* i. e. *Λισον* [ab ἄδω.]

214. lege *χώρει* [ita Reisk.]

215. Ald. et Schol. *μίλακος*.

228. Suid. in *Ἐποποῖ* habet *Ἐποποῖ ποῖ ποποῖ ποποί*: unde legendum *Ἐποποῖ ποποῖ*, etc. ut senarius sit idem ut sequens.

243. τοτοβρὶξ et *κικκαβᾶν* in 262. Suid. in *Ἐποποῖ*.

246. *κάμπτεθ'*: lege *κάπτεθ'* [ita Kust.] Suid. in *Ἐμπὶς* habet *κάμπτετε*: sed Portus *κάπτετε* emendavit.

255. Fo. *δουλιχοδείρων*. Anapaesti sunt.

266. *εἰς* abest a Suid. in *Ἐπωάζειν*.

269. lege *οὐκ ἀλλ'*: vulgo deest *οὐκ*. [P. i. e. ni fallor, Porsonus voluit *ἄλλ'* i. e. *ἄλλος* pro *ἀλλ'* teste Tyrwhitto.]

276. lege *ἕτερος δῆτα χοὗτος* [ita MSS.] vid. 282. *χοὗτος ἕτερος*.

277. lege *Τίς πότ' ἐσθ'* [vid. Schol.] — *ὄρνις ὀροβάτης*: ut *ὀρότυπος*, *ὀροφοιτῶν* apud Hesych. [Vulgo *ὄρνις, ὀρειβάτης*: at] *Ὄρνις* ultimam producit: vid. 70. [ita Rav. et Br. excepto *ὀριβάτης*.]

282. lege *ἕτερος αὖ. ΕΙΙ. οὗτος* [at *αὖ* hiatum facit: prope tamen accedit ad *ἀλλ'* Rav.]

288. dele *ὡς*.

292. Ald. non habet *ἐσθ'*: lege *ἐπὶ* vel potius *ἢ τῶν ὀρνέων* [ita MSS.]

293. *Λόφον* hic *collem* significat non *cristam*: et jocus est ex *ἀμφιβολίας*. Ergo *ἦ ἐπὶ τὸν δίαυλον ἦλθον an collem ceperunt*, ut diaulon melius spectarent? Non: sed ut Cares in montibus degunt.

298, 9. Epopi tribuit Bentl.

300. lege *ΠΕΙ. τίς γὰρ — ΕΠ.*

302. *ΕΠ. χαὐτηί.*

303. *ΕΠ.*

319. Ald. *λεπτῶ λογιστά.*

327. Ald. *ὑμῖν εἰμί.*

328. *στρ.* 543. *ἀντιστρ.* [e Schol.]

335. dele *γε.*

338. lege *ἀπωλόμεσθ'* [ita Br.]

349. *ὃ δέξεται* Suid. in *Πόλιον*. An legendum *ὃ δεδέξεται* [at *δεδέξεται* est passivum.]

356. Ald. *μέντε*: lege *μένοντε*: vid. Schol. [ita Kust.]

359. lege *πρὸ σαυτοῦ*. [Ita Seager in *Class. Journ.* N. IV. p. 709.]

363. Suid. in *Ἐλελεῦ* et *Ῥύγχος* habet *μένειν* [ita Rav.].

367. lege *συγγενῆ* Attice. [ita Br.]

370. Fo. *Εἴ γε.*

376. Ald. *μάθοις ἂν οὐδὲν — αὐτὸς ἐξηνάγκασεν.* lege *ἂν τοῦθ'* e Suid. [in *Ἀπ' ἐχθρῶν*] ex mox *αὐτό σ'.*

384. Ald. *ἐναντιώμεθα.* lege *ἐνηντιώμεθα* [ita Porson. Miscell. Crit. p. 35.]

386. lege *ἡμίν.*

391. lege *ἄντην ὁρῶντας*: ut Homer. *Il. T.* 15· *ἄντην εἰσιδέειν.*

394. lege *κατορυγησόμεσθα* [ita Dawes.]

419. Fo. *τῶν ἐχθρῶν* [ita MSS. 2. et Reisk.]

446. Citat Suid. in *Ταυταγί.*

451. *στρ.* 559 *ἀντιστρ.* [e Schol.]

454. Fo. *παρορᾶτ'*: i. e. *παρορᾶται.*

457. *ὁρᾷς*: lege *ὦ 'τᾶν*: vid. Antistr. [546. ubi

ἥκεις] vel ἐῶρας vid. Nub. 325. [ubi Bentl. ἑώρων] et Av. 1572. ἐώρακα.

456. φρενὸς ἔν τισι οὐ κεῖται teste Schol. vid. Antistr. 545. [ubi κατὰ inseruit Br. e conjectura.]

460. Simplicius et rotundius lege: Ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματ' ἂν ἥκεις τὴν σὴν γνώμην ἀναπείσας vel πράγματί γ' ἥκεις vel Ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ τὴν ἡμετέρην: at τὴν σὴν [tuetur] 628.

463. lege κατακεῖσθε.

464. lege ΕΠ. [ita MS.]

476. lege ΕΥ. [ita Br.]

477. lege ΠΕ. [ita Tyrwhittus.]

480. dele ΕΠ. et lege ὡς [ita Ald.]

481. lege ἦρχον τῶν ἀνθρώπων.

486. lege ΕΥ.

491. lege σκυλοδέψαι [ita Br. post Kuster. ad Plut. 514.]

492. lege Τορνευτολυρασπιδοπηγοί. et ita Suid. [vid. Porson. Praef. Hec. p. 52.]

495. lege Κάρτ' ἐκάθευδον.

496. Ald. κἄτι: lege κᾆτα i. e. καὶ εἶτα.

499. lege γ' οὖν — πότε.

505. lege τότε γ' οἱ [ita Kuster. in Not.]

507. lege ΕΥ.

515. Fo. ἐπέχων [ὄρνιν ἕστηκεν ἔχων Tyrwhittus et Rav.]

ibid. κεφαλῆς. Fo. χειρός.

517. Ald. οὖν ἕνεκα: lege οὕνεκα [vid. Porson. ad Hom. Od. I. 199.]

520. lege ὤμνυε τότ' οὐδείς: vel τότε γ': vel ὤμνυ [ita Br.]

521. dele τις [ut Br.] Suid. in Λάμπων habet ἐξαπατᾷ τινά.

531. Fo. κοὐδ' ἂν, ἐπείπερ.

534. lege συντρίψαντες: vid. Schol.

538. lege κενεβρείων [ita Br.]

543. lege παραδόντες.

545. Bentl. addit *τινὰ*: vid. Antistr. 456.

548. lege *οἰκίσω* [ob metrum.]

558. Canterus *ἐστυκόσι*.

559. *ἐπίωσι βάλλειν*: lege *ἐπίωσ' ἐπιβάλλειν* [ita MS.]

565. *ὃ*: lege *ὃς* [ita MSS.]

566. Fo. *"Αρν'* (vel *οἶν,*) *Ἀφροδίτῃ θύων — θύσει* vel *θύου*.

567. Ald. *νύττῃ*.

570. *ἐνόρχην* Suid. in *Σέρφος*. [ita MS.]

576. Fo. *"Ηρην δέ γ'*: vid. Schol. [Rav. *δέ γ'*.]

577. Si *ἡμῖν*, tum loquitur *ET.* [et MSS. *ἡμῖν*.]

582. lege *ET.*

590. *ET. ἀλλὰ———εἷς* [et MS. *εἷς*.] ut *μία* in 592.

594. forte *Πρῶτα μὲν αὐτοῖς*.

596. lege *"Ωστ' οὐκ ἀπολεῖται ναυκληρῶν*. Ald. *ὥστ' οὐκ*.

601. *οὗτοι*: lege *οἵδε*.

602. lege *ἤδει* [at] *οἵδε* Suid. in *"Ορνις* [ita MSS.]

604. lege *δώσομεν*: ut in 595.

Ibid. lege *παιδάρι' ὄντ'* [ita Kust.]

610. lege *πέντ' ἀνδρῶν γενεάς* [ita Br.]

611. lege vel *πολὺ* [cf. Plut. 1150.] vel *πολλῷ γε κρείττους*: et *αἰβοῖ* erit extra versum, ut alibi. Immo *αἲβ' ὡς*.

612. lege *πρῶτον μέν γ'*.

644. lege *ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥᾴδιον Ἐμοὶ* [ita MSS.]

646. *ET.* mox *Θριῆθεν*: al. *Κριῶθεν* Schol. [ubi] lege *Θριῆθεν* vid. Steph. Byz.

647. lege *δεχόμεθα* [ita Br.]

649. Suid. in *Ἐπανακροῦσαι* habet *δεῦρ' ἐπανακροῦσαι πάλιν*. lege *Ἀτὰρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανακροῦσαι πάλιν· Φέρ' ἴδω. φράσον νῷν πῶς ἐγώ τε χοὗτοσί* [ita MSS.] cf. [quod ad *τὸ δεῖνα*] Vesp. 522. et Pac. 267. [quod ad *φέρ' ἴδω*] Av. 1153. Immo et *πῶς* Suid. in *Πῶς ἐγώ*.

656. *διατρώγοντες ἔστον* Suid. in *Πῶς ἐγώ*.

659. Ald. ἄγω —— σαυτοῦ. Suid. τούτους μὲν ἄγων μετὰ σοῦ διὰ τουτὶ Ἀρίστισον εὖ. recte. [modo expellantur σὲ λέγω.] [Miro modo labitur Bentleius. Hoc vult Suidas, Aristophanem ἀρίστησον dixisse διὰ τοῦ ι, i. e. dixisse eum ἀρίστισον. *Dindorf.*]

661. πέσωμεν Suid. in Ἐκβιβάσας.

686. lege ΑΗΔ. [i. e. Ἀηδὼν] Clemens Alex. p. 211=492. citat Ἄγετε φύσιν —— πλάσματα κηροῦ —— ἀμενηνοί.

688. lege πρόσχετε [ita Porson. ad Toup. p. 436.]

699. μιχθεὶς et 702. ἐγένετ' Suid. in Χάος.

705. lege συμπετόμεθα γὰρ vel πετόμεσθ' ἀεί: vid. Suid. in Ἀεὶ τοῖς ἐρῶσι [ita quoque Porsonus Append. Toup. p. 436.]

715. Ald. πέκειν. lege πεκτεῖν [ita Kust.] mox τόκον [si bene memini.]

718. ἐς ὄρνις —— ἔργα τράπεσθε Suid. in Ἄμμων.

720. Suid. in Ὄνον ὄρνιν habet ὅσα περὶ μαντείας, in Ὄρνις, ὅσα μαντείας.

735. σκοπιᾶν Suid. in Πλουθυγίειαν: et κοπιᾶν in Γάλα.

738. lege Μοῦσ' ὦ.

743, 4. Sic colloca β'. α'. quin et Suid. in Ξουθῆς sic habet Δι' ἐμῆς —— Πανί.

744. ἑξόμενος Suid. in Μελία.

747. lege σεμνά τε.

764. lege Φρυγίλος: vid. 874. [ita Kust. et MSS.]

770. τοιάδε et συμμιγῆ et ἴσχον, Suid. in Κρέκουσα.

778. dele τε: et lege φῦλα τὰ [MSS. φῦλά τε.]

788. lege τρυγῳδῶν [et sic alii, teste Scal.]

789. dele ἂν et lege ἠρίστησ' ἄν.

791. Προκλείδης Suid. in Ἐξίδησε, Χεζᾶς et Χεζητιῶν.

799. lege ὡς ὁ Διτρεφὴς: vid. 1442. At Suid. in Πυτιναῖα non habet. [vide tamen Porson. Hec. Praef. p. 50=56.]

805. Frob. οἶδ': Ald. οἶσθ' et Suid. in Πτίλον.

Ibid. ᾧ: Suid. in *Κῆπος* et *Πτίλον* habet ὡς.

807. *σὺ δὲ* Suid. in [*Κῆπος* ubi et *Κομψίῳ* et] *Κόψυχος* [necnon et *Σκάφιον* ubi tamen *κοψίχῳ*.]

808. *εἰκάσμεθα* Suid. in *ταυτί*.

810. lege *ΕΥ*. [et sic per totam scenam Bentl.]

813. lege *τοὔνομ'* [ita Br.]

817. *χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων* Suid. in *κειρία* et *Χαμεύνης*. male Kusterus. lege sic: id est, *οὐδ' ἂν χαμεύνη σπάρτην θείμην ἂν εἰ κειρίαν ἔχοιμι*. Sic et Eustath. *Il. A.* p. 191=145. [Mentem Bentleii non satis intelligo. Certa est Kusteri emendatio.]

819. Citat Suid. in *Χαυνόν*.

822. lege *ἀτεχνῶς σὺ* [Br. *σύ γ' ἀτεχνῶς*.]

824. dele *τά*.

Ibid. lege *λῷον* i. e. *ὄνομα* [ita Reisk.]

826. Ald. *κἄθ' ὑπερηκόντισαν* lege *καθυπερ* — [ita Kust. Suid. *Καθυπερηκόντισαν*.]

835. dele *ΠΕΙ*. et lege *τίς δαὶ*: vid. 827. [ita MS. et Elmsl. ad Ach. 105. in Auct.]

834. lege *ΠΕΙ*.

835. Fo. *ὅπερ* —— *δεινότατον*.

836. Pro *ΠΕΙ*. lege *ΕΥ*.

837. Schol. *ὥσθ' ὁ* [id monuit et Beck.]

852. *στρ.* 896. *ἀντιστρ.* [ita Hotibius.]

857. lege *προβάτιον*.

858. dele *τῷ*. [ita Hotib.]

863. dele *ΕΠ*.

871. *Λητοῖ ὀρτυγομήτρα*. Paronomasia ab *Ὀρτυγίη*: vide Commentar. ad Callimach. [H. in Apoll. 58.] Deinde illud quod sequitur [praecedit] parodiae est versus *Ὦ Σουνιάρατε χαῖρ' ἄναξ Πελασγικέ*.

893. Ald. *τοῦτό γ'*.

895. Ald. *τουτογί*.

896. lege *ἄρα*.

903. *γένεια καὶ* Suid. in *Θύματα*: et Schol. omitit *τ'*.

904. lege *πτερίνοις* [ita MSS.]

[907. *νέαις* TYRWHITTUS.]

921. lege *πόσου*.

926. *οἵαπερ* Suid. in *Ἀμαρυγή*.

954. Fo. *τηλέθροον* vel *τ' ἤλυθον ἀλαλαί*: vid. 1761. [ita Beck.]

958. lege *πέφευγας* [ita MSS.]

964. lege hic et in 1024. *τοὺς Νεφελοκοκκυγιεῖς*.

994. lege *τί δαὶ σὺ* [ita Elmsl. ad Ach. 105.]

1008. Ald. *ἀστέρες*. lege *ἀστέρος* [ita Kuster.]

1012. lege *πιθόμενος*: [contra Dawesii regulam de ictu vocis hyperdissyllabae.]

1040. lege *Νεφελοκοκκυγιεῖς τοίοισδε* et 1057. *τοῖς*.

1060. lege *εὐχαῖς* [ita Br.]

1062. Scal. *εὐθαλεῖς* [ita Kust.] lege *εὐαλδεῖς*.

1065. lege *γενύσιν* —— Ald. *αὐξανομένα*.

1066. lege *ἐφεζόμενον*, et 1068. *φθείρουσιν*.

1072. lege *ἀνηγορεύετο* vel *ἐπαναγορεύεται*: et sic plane Suid. in *Διαγόρας*.

1078. lege *ἀγάγῃ τις* [fortasse e Schol.]

1081. Suid. *Ἔγχει, ἔμβαλε*.

1085. Ald. *ἡμῶν*.

1095. Bentl. olim deleverat *ἐν*: postea scripsit "vel *τ' ἐν κόλποις ναίω*," [et sic MSS. excepto *τ'*.]

1096. Frob. *ὑφ' ἡλιομανὴς*, Bentl. delet *ὑφ'* et citat Suid. in *Ἡλιομανής*. [ita Br.]

1103. lege *οἵ'* [Dawes. *ὅσ'*.]

1105. lege *πρῶτα* [ita Kuster.]

1115. Pro *ἂν μὴ* lege *οὐ*.

1121. Citat Suid. in *Ἀλφειόν*. [et in *Ἀλλ' οὗτοσί*]

1151. *ἑκατοντόργυιον* Suid. in *Δούρειος*: at *ἑξατοντόργυιον* in *Ἐξωκοδόμηται*.

1158. Citat Suid. in *Τύκος*.

1147. *ἂν ἐργασαίατο*: lege *ἀπεργασαίατο* [sed vide Bentl. Eq. 659.]

1153. lege *δρά*. [e Schol.] Suid. *Δρᾶ*.

1157. lege *πελεκώντων* [ita Dawes. et MS.]

1164. Fo. *πάσχεις* [sed cf.] Pac. 681. [Br. quoque voluit *πάσχεις* collato 1044.]

1185. Pro *ΧΟ.* legit Bentl. *ΠΕΙ.* et delet *ΑΓΓ.* in 1186. [ita Br.]

1187. *στρ.* 1262. *ἀντιστρ.* [ita Hotibius.]

1198. *δίνης* Suid. in *Πεδάρσιος.*

1208. lege *τοῦτο* [ita Kust. et MSS.]

1217. Ald. *οὕτως.*

1229. *σὺ* abest ab Ald. lege *φράσον δὲ δή μοι.*

1259. *δειλὰς* Suid. in *Μάκελλα:* at *δεινὰς* in *Μῶρα.*

1241. Habet *περὶ πτύχας* et mox delet *σοῦ* Suid. in *Λιγνύς.*

1242. lege *καταθαλώσῃ* [male: vid. Dawes.]

1253. lege *σοῦ δ'.*

Ibid. *διακόρου* —— et *τὰ σκελη* Suid. in *Διεμήρισαν.*

1256. lege *στύομαι:* ut Suid. in *Τριέμβολον* [ita Kust. in Notis.]

1259. lege *ἢ μήν σε παύσει* [recte. vid. Nub. 863. *Ἦ μήν σν* et 1244. *Ἦ μήν σν τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.*]

1264. *γε* delet Suid. in *Ἀποκεκλήκαμεν* [ita MSS.]

1281. Ald. *πάντες:* lege *ἅπαντες* [ita Kuster.]

1283. Suid. *Σκυταλιεφόρουν* una voce, recte.

1285. lege *Φιλοκλέει* [ita MSS.] 1287. lege *ὑμεῖς.*

1297. lege *Συρακοσίῳ* [ita Porson. Miscell. Crit. p. 55.]

1298. *καλεῖται* Suid. in *Ἥκει.*

Ibid. lege *ΠΕΙ. Καὶ γὰρ ἦκεν* ab *εἴκω* [ita Schol.] Suid. *Ἥκει.*

1299. *Ὑπὸ στυφοκόμπου.* Ex corrupta hac lectione nunc habemus *Στυφόκομπος* apud Hesych. Polluc. Etymol. et Suid. Nota. Nullum alium auctorem laudant. Etymol. vero non prior ille et vetustus sed in 2da. edit. interpolatus. lege *ὑπ' ὀρτυγοκόπου* in Schol. e Suid. et Polluc. pro *Ὀρτυγοκόμ-*

που. [et sane Dionysius ὁ Ζώπυρος legebat Ὑπ' ὀρτυγοκόμπου, teste Schol. Etenim Midias fuit ὀρτυγοκόπος: vid. Plato Alcibiad. p. 221. 28. Bas. 2. emendatum ope Athenaei xi. p. 506. D. a Schweighaeusero post Kusterum ad Suid. in Ὀρτυγοκόπος.]

1313. στρ. 1325. ἀντιστρ. [ita Porson. Hec. 1169. et Hotibius.]

1314. lege καλοῖ [ita MSS. vid. Porson. l. c.]

1326. Scal. ἐξόρμα. — 1328. lege ἐστί τις [ita Porson. l. c.]

1335. Scal. οὗτοι [ita MSS.]

1340. lege ψευδαγγελήσειν.

1377. lege τε νέαν [ita MSS.]

1378. Vid. Athen. xii. p. 551.

1384. lege ἀναπτάμενος [ita MS.]

1387. lege *Kl.* κρέμαται —— ἡμῶν ex Ald. [ita Kuster.]

1407. καταγελῶν.

1426. ὑπαὶ: cf. Ach. 969.

1432. Suid. in Ἐπίσιω habet σκώπτειν: quod male praefert Kusterus: sed in Οὐκ ἐπίσταμαι habet σκαπτειν: ubi Kusterus tacet.

1442. lege γέ μου Suid. τέ μου in Διϊτρέφης: et τέ με in Πυτιναῖα.

[1455. Pro ἐγκεκληκώς voluit, ut opinor, Bentl. ἐγκεκυκληκώς: vid. Vesp. 1466. ubi Scal. e Schol. emendavit εἰσκεκύκληκεν pro εἰσκέκληκεν.]

1467. ἀπολούμενος Suid. in Οὐκ ἀπολιβάξεις: at οὖν ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε in Ἀπολιβάξεις.

1470. στρ. 1482. ἀντιστρ. [ita Ald.]

1471. lege θαύμ-αστά γ' ἐπετόμεσθα vel —μαστ' ἀνεπτόμεσθα.

1477. δεινὸν Suid. in Ἔκτοπον.

1478. τοῦτο μὲν οὖν Suid. in l. c.: lege τοῦτο τοῦ μὲν [ita Porson. Miscell. Crit. p. 29. diu ante Fiorill. ad Herod. Attic. p. 38.]

1480,1. Uno versu: vide Schol. et alibi.

1484. *λύχνων ἐρημία.* Parodia e *Σκυθῶν ἐρημία* [e Schol.]

1490. *ἐντύχοι* et *ἥρωι* Suid. in *Ὀρέστης:* lege *ἥρῳ.* [Pierson. ad Moer. p. 177. *ἥρω.*]

1495. lege *ἐστ'* [at *ἔα* est monosyllabon.]

1497. dele *τὸν* [sic MSS.] vel *Δί':* vid. Ran. 1421.

1498. *ὥρα* Suid. in *Πηνίκα.*

1500. Frob. *βούλητος* MS. *βούλυτος* [quis sit ille MS. nescio.]

1504. MS. *ὦ φίλε* [ita Kust.]

1506. *ὀλέσεις.* MS. *ὀλέσει* lege *ὀλέσει μ'* [ita Beck.]

1508. *σκιάδιον* Suid. in *Ὑπόδυθι.*

1528. lege *ἐστίν; Τριβαλλοί.*

1548. Suid. *Τίμων ἦν δὲ καθαρός.* alludit ad h. l. Male Kusterus mutavit in *κατάρατος.*

1551. Froben. *δίφρον φορεῖ.* lege *δίφρον γε διφροφορεῖ:* et sic Schol. Ald. *Καὶ τὸν δίφρον γε διφροφορεῖ*] *ἐπειδή.*

1552. *στρ.* 1693. *ἀντιστρ.*

Ibid. lege *Σκιάποσιν:* Suid. *τοῖς* in *Ψυχαγωγεῖ* [ita Hermann. de Metr. p. 112.]

1556. Frob. *ἦ*: lege *ἤ* ut Suid. in *Πεισάνδρου.*

1560. lege *Οὐδυσσεὺς* et mox *ἀνῆλθ'* [ita Hotibius.]

1562,3. Uno versu.

1562. An legendum *πρὸς τὸ λαῖγμα.* Hesych. *Λαίγματα, πέμματα ἱερὰ, ἀπάργματα.* Photius in Lex. *Λάγματα, ἱερὰ ἀπάργματα.* sic in sua serie.

1589. lege *ὀρνιθεῖα λιπάρ' εἶναι* [ita Elmsl. ad Ach. 93.]

1613. Ald. omittit *σύ.* lege *ταυταγὶ:* vid. 171. 446.

1614. Suid. *Βαβακατρεῦ.*

1615. Fo. *συναινεῖ:* [mox legit Bentl.] *ΠΕΙ. ἕτερον* [sed in margine] lege *ΗΡ.* ut infra.

1619. lege *ἀποδιδῷ μισητίᾳ.* Suid. *μισητίαις* in *Μενετοί.*

1626. lege *ἔγωγε* et dele *γ'* [ita fere MSS.]

1629. lege *εἴ τοι:* vid. Lys. 167. [ita Dawes.]

1648. Ald. *ἀκαρῆ* ut alibi [Vesp. 699.]

1660. Citat Suid. in *Ἀγχιστεία.*

1670. Ald. *αἰτίαν.* fo. *αἰχίαν.* vid. Schol. [ita Kust. et MSS.] sic *πυρρίχην βλέπειν* 1169. et alibi *ακύτη βλέπειν* [Vesp. 641.]

1672. Fo. *ὀρνίθων τε.*

1678. lege *λέγει* ut bis [scil. in 1679 et 1682.]

1680. lege *βαβάζειν* vel *βαβάζει γ'* [Reisk. *βαβαιΐζει γ'* et confert *Βαβάζειν* Hesych.]

1687. lege *ἆρα* [ita Br.]

1692. *ἀλλὰ γαμικὴν*: lege *γαμήλιον.*

1712. *ὀσμὴ*: ita quidem Suid. in *Ὀσμή.* Sed quomodo *ἀνωνόμαστος innumerabilis*? quomodo *ὀσμὴ* est *θέαμα*? Lege sine dubio *Πομπὴ* [at confer Aesch. Prom. 115. *ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής.*]

Ibid. Scal. *κύκλῳ.* at *κύκλου* Suid. et *δ' Ἄὔραι διαπνέουσι.* sed vide in *Διαψαίρουσι.*

1715. Frob. *θεαῖς.* Ald. *θεᾶς* [ita Kust.]

1727. lege *ὑμεναίοις νυμφιδίοισι δέχεσθ'.*

1730. lege *Ἥρᾳ—Ὀλυμπίᾳ* [ita Reisk. aliique.]

1733. lege *ξυνεκοίμισαν* [ita Dawes. aliique.]

1738. Citat Suid. in *Πάροχος.*—

1745. Citat Suid. in *Χθονίας.*

1761. Fo. *Παιήων*: vid. Lys. 1293.

In folio ad calcem libri scripsit Bentl.

"Erotianus in Lexico *Βλακεύειν——οὗ μέμνηται Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι*: quaere locum." [Immo respexit Lexicographus ad v. 1513. *βλακικῶς.*]

ANNOTATIONES IN EQUITES.

4. Ἀφ' οὗ Suid. ed. ms. *εἰσήρρησεν.*

7. Suid. *αὐταῖσι.*

8. *δεῦρο v. π.* citat Suidas v. *δεῦρο.*

9. *πενθήσομεν, Ὀλύμπου* ex Suida. *v. ξυναυλίαν π.* Toup. in Suid. III. p. 155. Cur. Noviss. p. 101. Huc respicit Eustathius ad Iliad. A. p. 27. *pen.* = 21, 25. *Bas. κλαύσωμεν ἂν Ὀλύμπου* Kuster. ad Suid. II. p. 650. Vulgatum defendunt Valckenaerius Diatrib. p. 166. Marklandus ad Euripid. Iph. Taur. 57. *Quibus ipse se astipulari mihi dixit. πενθήσωμεν, οὐλύμπου* Suid. ms. *ξυναυλ.*

16. Exstat Eurip. Hippol. 348. notante Marklando ad Euripid. Iph. Aul. 728. *πῶς ἂν utinam*, ut Anthol. I. 13. *πῶς τις ἂν εὐθάνατός σε φυγοι, βίε;* ut legendum ibi videtur.

18. *κομψευριπιδικῶς*] *κομψευριπικῶς* MS. Vat. Pal. Suid. v. *κομψευριπικῶς.* probante Kustero. *κομψευρικῶς* male Suid ms.

[29. *Τῶν* ante *δεφομένων* recte delet Porsonus in exempl. Porti, quomodo Bentleius. Ita *κἀπιορκῶ γ' ἐμβλεπόντων*, 298. *δεομένων*, Ach. 557. *ἀντιβολούντων*, Vesp. 877. (et forsan *καομένης*, 1366.) *καλούντων*, Lys. 310. *κληρουμένων*, Athen. I. p. 17. A. (Porson. Adv. p. 48.) et Demosth. Mid. p. 522. n. 27. (519). Neque solicitandum *λέγοντος* in Clearcho Athen. VI. p. 257. A. In Polluce X. 40. distingue, *τὸ ναυτικὸν ὑπηρέσιον ἰδίως ἐν ταῖς Ὥραις Κρατῖνος*

προσκεφάλαιον· τοῦτο μὴ καλεῖσθαι νομιζόντων, ἀλλὰ ὑπηρέσιον μόνον. *Dobree in Addendis.*]

31. Suid. v. *βρέτας*.

32. *Ad Hecub.* 788. [Porsoni conjecturae non male objicit Reisigius pp. 73—77. *ποῖος*, indignantis, aut irridentis, articulo carere, ut Plut. 1047. Vide et Jacobs. ad Athen. p. 266. Non interpolandum erat *ὀμόσαι* in Nub. 1235. sed simpliciter monendum ibi quaestionem esse, non exclamationem. Quod ad rem praesentem attinet, unum hoc constat, pessime conjecisse Reisigium, *ποῖον βρέτας θεῶν; ἑτεὸν ἦγεῖ γὰρ θεούς*; cum postulet emphasis, *ποίων θεῶν;* aut certe *ποίων θεῶν βρέτας;* unde poterat opimum proceleusmaticum istis tredecim p. 86. addere. Vides etiam eum pejorem distinctionem retinuisse, ne quid cum Porsono commune haberet. Sed satis erat verbo dixisse, ista praeclara emendatione metrum disperdi. Ejusmodi synizeses tragicorum esse proprias monet Elmsleius ad Med. 1129. [Excipiendum *Θεαγένης*. Viro egregio non repugnant *Θουκυδίδης* etc. Addo, raro in Aristophanis senariis occurrere *πόλεως*, *ὕβρεως*, etc. trisyllaba, nisi ubi metrum patiatur *πόλεος*, *ὕβρεος*, etc. Quod non fugisse videtur Dawesium, p. 313. =543. K.] Epicharmus Athen. VI. p. 236. A. *τούτοις ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς ὅτι.* Dedissent saltem *τουτοισιν*. Sed hic locus, sive genuinus sive spurius, sive sanus sive corruptus, nil ad Atticos. Minus etiam obstat alter versus, *ἀλλ' ἀεὶ τοὶ θεοὶ παρῆσαν, χὐπέλιπον οὐπώποκα*, qui cum ceteris in Laertii Platone dudum est fraudis suspectus. In Cratino Hephaestionis p. 89. ed. Gaisford.

χαίρετε πάντες θεοὶ πολύβωτον ποντίαν Σέριφον,

lege *OCOI*, scilicet *ναίετε*. Menandro e conjectura tribuit Heerenius Stob. Ecl. p. 36. nam auctoris nomen e mss. excidit,

τὰς θνητῶν δ' ἐγὼ
χαίρειν κελεύω θεῶν ἄτερ προθυμίας.

Sed tragici esse, ob alias rationes monet A. Meineke, Quaest. Menand. p. 18. *Dobree in Addendis.*]

35. προσβιβάζειν Aristidi reddendum ex MS. T. III. p. 275. *Suidas.* Προβιβάζεις —— εὖ προβιβάζεις. *ubi Porsonus*, Fallitur Suidas, et Kusterum fefellit. Nam in Aristophanis Eq. 35. per errorem legit προβιβάζεις pro προσβιβάζεις.

40, 1. Suid. ἄγροικος.

41. Male citant ἀκρόχολος Portus et Kusterus ad Suidam v. ἄγροικος.

42. πυκνίτης Suid. ed. ms. πυκνί. (πυκνή ms.) v. Athen. p. 213. D. *ubi* πνύκα *edd. sed* πύκνα *e ms. A. Porsonus Adv. p. 75. vide ad* 1104. Πυκνίτης duo MSS. ed. Junt. prior, Dion Chrysost. XXXII. p. 362. ut male Brunckius. Qui sequitur versus Aristophanis esse videtur, sic legendus; τί δ' ἔστ' Ἀθηναίοισι πρᾶγμ' ἀπώμοτον; τὸ omittit ed. Ven. (Imo Eupolidis Πόλεσιν apud Suid. v. ἀπώμοτον.)

43. τῇ πρ. ν. Suid. νουμ.

51. Citat Suidas v. ἔνθου.

56. πανουργοτάτως παραδραμὼν Suid. v. μᾶζα et versu sequente, αὐτήν.

63. ποιεῖται Suid. ed. *in* μεμακκοακότα *ut videtur.* Sed locum Arist. om. ms. πεποίηται in τέχνην ed. ms.

68. Lege ex Schol. ἀναπείσει' — Suid. v. ἀναπείσετε. quanquam ibi in ipsis Comici verbis alterum exstat.

70. ὀκταπλασίονα Suid. ms. γέζομεν.

77. τόσον αὐτοῦ τὸ βῆμα Suid. αὐτόχρημα *ubi citantur* 74-8.

78. Suid. v. Χάονες. ubi ὁ Γέρης male tentat H. v. Ach. 604.

79. ὁ δὲ νοῦς Suid. ms. κλωπ.

83, 4. Athen. p. 122. A. ubi βέλτιον ἦν μοι.

84. αἱρετώτερος] τατος superscr. Suid. ms. νωϊν, ubi multa corrupta.

90. εἰς ἀπόνοιαν Sylburg. ad Etymol. M. v. οἶνος, probante Dukero ad Thucydid. VIII. 88. Euripid. Andromach. 979. Ὁ δ' ἦν ὑβριστὴς, εἷς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον, Τὰς θ' αἱματωπούς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί. Quod male solicitavit cl. Heathius. Confer Med. 552.

91. πρακτικῶς Suid. ms. οἴνου π.

92, 3, 4. In Epitom. Athen. apud Casaubon. Animad. p. 782.

100. Corrupte Suid. νοιδίων (sic ms.)

103. Suid. δημιόπρατα.

104. ταῖς θύραις Suid. ἐπίπαστα.

[124. Alibi Porsonus, "διεχρῆτο Athen. XI. p. 460. C." *Dobree in Addendis.*]

129. Στύγαξ Suid. ed. ms. in ordine. Sed in ms. statim sequuntur, Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος, deinde Στύππαξ. στρατηγὸς Ἀθηναίων.

137. *Citat Eustath. ad Il. A. p.* 213, 37. *notante Porsono.*

143. ἀλλαντοπώλων ἔσθ' ὁ τ. ἐξολῶν Suid. ms. *in* ἐξολῶν.

147. κατὰ τὸ θ. Suid. ms. in κατὰ θεῖον.

148, 9. Suid. ἀνάβαινε.

150. τί 'στιν; τί με, τί με Valckenaer. ad Eurip. Phoeniss. 856. male. Vulgata enim lectio sanissima est.

158. ὦ νῦν μὲν] Sic Suid. ed. ms. ὦ νῦν. ὁ χθὲς μὲν Themist. Or. XVI. p. 206. B.

159. Ἀθηνῶν vel ἄγε Dawes. Misc. Crit. p. 248. Prius verum. Idem mendum ex Nub. 400. exemit Kusterus. Lysist. 37. exhibet Ἀθηναίων Suidas v. ἐπιγλωττήσομαι. ἀθηναίων] sic Suid. ed. ms. ταγός.

165. πυκνός] Πυκνὸς Scaliger, vulgatum defendente J. Rutgersio V. L. V. 1. et ita Suid. v. Πνύξ. πυκνός] sic Suid. ed. sed alterum ms. contra Suidae mentem. nam et mox πυκνί.

174. Χαλκηδόνα Palmer. Exercitat. p. 725. probante Kustero.

181. Citat Suidas v. ἐξ ἀγορᾶς.

182. ἀξιῶ γ' ἐμαυτὸν ἰσχύειν Suid. Med. Ald. et ms. v. ἀξιῶ, ubi Kusterus ἰσχύσειν. Schol. Habet Suidas pro κρίνω νομίζω. v. οὐκ ἀξιῶ.

185, 6. μὰ τοὺς θεούς· Εἶμ' ἐκ πονηρῶν γ'. *In his non omitti potest* ἀλλά. *Lege*, ἀλλ' ἐκ πονηρῶν

γ'. αλλ et ειμ in MSS. antiquioribus aliquando vix differunt. Thesm. 905. αὕτη Θεονόη Πρωτέως: μὰ τὼ θεώ· Εἰμὶ Κριτύλλα γ'. Lege ἀλλ' εἰμί. PORSONUS. Vide Elmslei. ad Acharn. 47. et addend.

188-9. Suid. Ἰωάννης ὁ Καππαδοκίας ἕ. Locus est, οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι μὴ γράμματα καὶ ταῦτα κακὰ κακῶς γράψαι, quem e Procopii Bell. Persico I. p. 70=39, 44. ed. Hoeschel. sumtum esse monet Kusterus.

190. Lege ob metrum ὅτι καὶ κακὰ κακῶς cum editione Aldina.

191, 2, 3. Paullo corruptius Suid. δημαγωγικός.

196. σοφῶς ex Suida v. ἠνιγμένος Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 57. quomodo emendaverat Casaubonus, et citat Scholiastes personarum enumerationi subjectus. *Ad Toup. p.* 500.

197. Suid. ἀγκυλοχείλης. βυρσάετος Suid. ms. μάρψη.

204. Suid. v. [ἀγκυλοχείλης, *ut videtur.*]

207. ὅ τ' ἀλλᾶς Dawes. Misc. Crit. p. 201.

211. Schol. "Partim sua fecit Suidas V. αἰκάλλει." Toup. in Suid. I. p. 118.

220. Suid. ed. ms. *in* συμβαίνουσι.

224. ὅ τε π. β. λ.] Suid. βδύλλει.

230. δείδιθ' Suid. ed. ms. *in* ἐξεικασμένος *ut videtur.*

242. παραγίγνεσθε] Ob metrum lege παραγένεσθε.

247. τὸν ἁλιτήριον καὶ παν. Suid. ed. ms. παῖε. [ἁλ. *edd. Med. Kust.*]

254. ἔφυγεν] ἔφευγεν ed. Kuster. Suidas vv. εὐλαβοῦ τὰς ὁδούς. Vide Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 56. ἔφευσε Suid. ms. τὰς ὁδούς. *ed. Med.* ἔφυγεν.

258. Citat Suid. v. πρὶν λαχεῖν. ubi Scholia quoque habet, quae male vertit interpres.

259-60. Corrupta et mutilata Suid. διασείων.

262-3. διαβαλὼν — ἐνεκολ.] Suid. v. ἀγκύρισμα. *ed. ms. ut videtur.*

264-5. Suid. ἀμνοκῶν.

269. *εἰ δέ σ' οἴ ὑπέρχ.* Suid. ms. *in ὑπέρχ.*

270. *κ' ἐκκοβαλικεύεται* Toup. in Suid. III. p. 258. Oportuit saltem *κἀκκοβαλικεύεται* vel *κἀκκοβαλικεύεται. ἐκκολακεύεται.* Suid. ms. (*in ὑπέρχ. sine ἡμᾶς ut videtur*) mox *κόλαβοι.*

273. *καὶ δῆμ'* om. ed. Med. Suid. *γαστρίζομαι.*

276. *In margine ed.* 1532. Lege, *ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλ' ἔσει.* [Nil verius Porsoni emendatione; pronomen poscit sensus. *τόνδε* in *τόν γε*, hoc in *τοίγε* abiit. Thesm. 563. *ἐπεὶ τόδ'* pro *ἔπειτά γ'* e Kusteri emendatione Brunckius. De *τοίγε* vide ad Thesm. 716. et addenda. *Dobree in Addendis.*] Sic in Crantoris versu apud Stob. 94. (96.) p. 517, 47. pro *καταγέλαστος εἶ*, lege ex margine, *καταγέλως ἔσει. ἀλλ' ἐὰν νικήσῃς* (sine mediis) Suid. Ald. ms. *τήνελλος εἴῃς* ms.

282. *Praef. Hec. p.* XLIX.

287. "*σε* Priscian. XVIII. p. 1187." KUSTER. Atque ita ob metrum legendum.

289. *τὸν ν.* Suid. ms. *κυνοκ.*

290. Suid. ed. ms. v. *περιελῶ.*

291. *περιτεμοῦμαι* Suid. ms. *in περιελῶ scil.* sed mox *ὑπο-* ut et in v.

292. *εἷς μ'* Bentlei. ad Horat. Od. I. iii. 18. *ἀσκαρδαμυκτί* Suid. in v.

297, 8. Suid. *ἀγοραῖος.*

300. L. ob metrum *κἀὶ φανῶ σε.*

301. Suid. v. *ἀδεκατεύτους.*

310, 1. Suid. *ἀνατετυρβακώς.*

312. *ἀνακεκώφηκας* Suid. *in voce. Vide ad Orest.* 1279.

316. *ὑποτεμὼν* Suid. ed. ms. *μοχθ.*

318. Suid. *δοχμή.*

319. *Praef. Hecub. p.* XLIX. *Opusc. pp.* XCI. 198. [I suspect, that the true reading of these two verses is as follows:

κἀμὲ, νὴ Δί', αὐτὸ τοῦτ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ γέλων πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.

In the first place, it appears to me, that *αὐτὸ*

τοῦτο, *this very thing*, agrees better with the preceding verses than ταυτὸ τοῦτο, *the very same thing*. Secondly, I have not been able to find any authority for the expression κατάγελων παρέχειν, *to afford matter of laughter*. In this sense, if I am not mistaken, the Attics always use γέλωτα or γέλων. On the other hand, ὥστε καὶ occurs frequently. So Ach. 143.

ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.

Nub. 613.

ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας, ἐξιόντας ἑσπέρας,
μὴ πρίῃ, παῖ, δᾷδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίης καλόν.

Av. 1290.

ὠρνιθομάναν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.

Thirdly, I write παρασχεθεῖν, with the circumflex accent on the last syllable. Ἔσχεθον is a poetic form of ἔσχον, the aorist of ἔχω, and, in some passages, has been converted into ἔσχον by the transcribers. So Eurip. Hippol. 1289. Ἄφαντ. φανερὰν δ' ἔσχεθες (*vulgo* ἔσχες) ἄταν. Ἔσχεθες is the emendation of Markland, which Mr. Monk would probably have received into his text, if he had noticed the Aldine reading of Phoen. 411. Πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχες;

Before I quit these three verses of Aristophanes, I must observe, that they ought rather to be attributed to Nicias than to Demosthenes. The mention of the δῆμος, or parish called Περγασαὶ, is not made at random. It appears from Athenaeus, (p. 537. C.) that Nicias was Περγασῆθεν. *P. Elmsley* in the classic. Iournal N. XI. p. 222. 225.]

320. δημόταισι] δημόταις ed. Kuster.

326. ἀ. τ. ξ. τ. κ.] Suid. ἀμέλγειν.

327. Ἱππόδαμος Suid. v. λείβεται. quomodo legit secundus Scholiastes. ἱππόδαμος Suid. ed. ms. λείβ.

331. ἐν πανουργίᾳ θράσει τε—

338. οὐ μὰ δία] Dele οὐ. vide supra 335.

339. καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ—

340. πάρες πάρες Kuster. ex MS. Vat. Pal.

346. Sch. Townl. ad Ἰλ. Β. 59. μετανάστην: ἐν τῇ μασαλιωτικῇ καὶ τῇ ῥιανοῦ μεταναστεῖν· καὶ ἀκούουσι τὴν βρι-

σηΐδα· ἐδόκουν δὲ ἀτιμότεροι εἶναι οἱ μέτοικοι· ὡς διὰ μοχθηρίαν τρόπων τὰς ἰδίας καταλιπόντες κατὰ ξένου μετοίκου ὁ κωμικός: —

335. ἐπιὼν Suid. ms. *θυνν.*

336. ἄτ' ἐπιπιὼν Suid. edd. *ἀναπόνιπτος. κατ' ἐποποιὸν* ms.

338. Hinc forsan in Hesychio legendum, II. p. 8 7. *Οὐ προσίεταί με,* ubi *μοι* vulgatur. Suid. ed. ms. *προσίεται.*

[363. In a quarrel between two Athenian demagogues, Cleo and a certain Sausage-maker, the latter says to his adversary,

ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σοι τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.

The verse would, perhaps, be more appropriate to the business of the man, if read thus,

ἐγὼ δὲ κενώσω σοί γε πρωκτὸν τοῦτον ἀντὶ φύσκης.

He threatens Cleo with a bastinado so severe, as to produce on his intestines the effect mentioned in the Thesmophoriazusae, v. 570. *τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτόν σε χεσεῖν ποιήσω,* and so to quality them by their emptiness, for the composition of sausages. The word *τοῦτον* is pronunced *δεικτικῶς,* or is accompanied with a more insolent action. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 715.]

364. *ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ*] sic Suid. ed. ms. *κύβδα.* [Similis plane variatio Lysist. 460. ubi Junt. et Rav. ξε
οὐκ ἐξέλκετ', i. e. *ουκ ἕλκετ'. Dobree in Addendis.*] *Imo edd. πηγῇ.* Mendose Suidas v. *κύβδα, τῇ πηγῇ.* Idem mendum apud Georg. Lecapen. *Ἐπιμερισίαις* MSS. fol. 114. b. *Ἰσχία. αἱ μετὰ τὰς ὀσφῦς σαρκώδεις προβολαί. γλουτοὶ καὶ κογχῶναι, τὰ μετὰ τὰ ἰσχία, ἤγουν τὰ περὶ τὴν πηγὴν* (l. *ΠΥΓΗ'Ν*) *ὑπερέχοντα.* Eadem varietas est apud Suid. I. 40. v. *ἀγροῦ πηγή.* Archestrat. Athenaei VII. 19. p. 320. C. *Vide ad Orest.* 1234.

365. *κἀμὲ γὰρ ἥνπερ*] L. *ἐάνπερ* ut videtur legisse Scholiastes.

367. Suid. *διώξομαι.*

369. Suid. *δερῶ.*

371. *κατασκευάσω* Suid. ed. ms. *περικ.*

377. Suid. ἐξείραντες. ubi ἐκκοψόμεθα pro σκεψόμεσθ'.

384. L. ex Scholiaste ob metrum οὐκ ἄρ' ἦν.

385. ἔπιθι] Sic Suid. ms. στρόβει. [ἄπιθι ed. Med.]

388. ὡς ἐὰν ob metrum. Idem mendum in Comici incerti fragmento citato in Schol. MS. ad Eurip. Orest. 234. apud Valkenaer. Diatrib. XXI. p. 229. ita legendo. Ὁ πρῶτος εἰπὼν, μεταβολὴ πάντων γλυκύ, Οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ'· ἐκ μὲν γὰρ κόπων Γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐκ δ' ἁλουσίας ὕδωρ, Καὶ τἄλλα δὴ τοιαῦτ'· ἐὰν δ' ἐκ πλουσίου Πτωχὸς γένηται, μεταβολὴ μέν, ἡδὺ δ' οὔ. Ὥστ' οὐχὶ πάντων ἡ μεταβολὴ δὴ γλυκύ. Pherecrates apud Athen. VIII. 3. p. 335. A. Μηδέ ποτ' ἰχθῦν, ὦ Δευκαλίων, Μηδ' ἐὰν (non ἄν) αἰτῶ, παραθῇς μοι.

391, 2, 3. Mutile et mendose Suid. v. ἀμώμενοι. ex Sch. ad Eccl. 146. ut et v. ἀφανανθήσομαι.

396. ὡς δέ] ὁ δὲ Suid. ed. ms. ἐρύθημα. παρεστ. πᾶν om. Suid. v. ἐρ. non παρεστ.

397. μεθίστησι] Sic Suid. ed. ms.

398. τοῦ π.] τοῦ om. Suid. ms. v. παρ.

399. ἓν προβάτου Suid. ms. κώδιον. sed mox Κρατίνου ut vulgo. *Vide Opusc. p.* 33. Schol. κακώσεως αὐτῷ δίκην Kuster. ad Suid. v. κώδιον.

405-6. οἶμαι γ. πυροπίνην τῆς θέντ' ἐπασῶν νῆσαι *Suid. ms. in* ὦ περὶ π. *ut videtur.* πυροπίπην in v. ms.

411. Male vertit interpres ad Suid. v. ἀπομαγδαλία. πλὴν ὑπερβ. Suid. ms. v. ἀπρομαγδ.

412. ἀπομαγδαλίας Suid.

419. *Praef. Hecub. p.* XLIV. *Opusc. pp.* XCI. 194.

428. καταεὶς Dawes. Misc. Crit. p. 249. renitente Toupio in Suid. II. p. 45. *Porsonus corrigebat,*

ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καικίας μέγας τε.

Tum 435. ἤτοι καικίας ἢ συκοφαντίας, *collatis Plutarcho T. II. p.* 853. *C. et Ravennate. Deinde* 438. τοὺς τερθρίους, *cum Scaligero et Ravennate. Corrige* τερθρίους *in Invernizii nota. De* λαμπρὸς ἄνεμος *etc. vide Porsonum Adv. p.* 202. *Dorvill. ad Chariton. p.* 114. *Herodot. II.* 96. *Aeschyl. Ag.* 1189. *Eadem metaphora infra* 756. ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς εἰς τὸν ἄνδρα. *Plato Alcibiad. II. p.* 146. *E. HSt.* 314,

12. *Ald.* ἄνευ γὰρ ταύτης, ὅσῳπερ ἂν λαμπρότερον ἐπουρίσῃ τὸ τῆς ψυχῆς, *etc. quomodo egregie Lennepius ad Phalarin p.* 87. *pro* ὅσῳπερ ἂν ΜΗ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ἐ. τὸ τῆς ψ. ἄνευ γὰρ ταύτης. *Compara Eurip. Andr.* 555. 611. *Aeschyl. Ag.* 227. *Vulgatam tamen servat Codex Clarkianus, ut a Gaisfordio didici. Anaxandrides Athen. VI. p.* 242. *E.* λαμπρός τις ἐξελήλυθ'; Ὅλολυς οὗτος εὐθύς ἐστι. *Ita Porsonus Opusc. p.* 237. *Demosthenes de Corona p.* 329, 24. *ed. R.* ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός;

435. γε καικίας ed. Kuster. *Καικίας* Dawes. Misc. Crit. p. 250. Omittit γε Aldus. A. Schottus ad Diogenian. IV. 66. *Καικίας* ante Kusterum et Dawesium. [καικίας *schol. ut monet Kusterus.*] [καὶ servare debebat Porsonus; Vide Nub. 1003. Ran. 973. Eq. 342. 525. 800. 870. 1031. (ubi confer Vesp. 919, 920.) 1205. Ach. 189. Pac. 525. 595. Non quod alterum prorsus damnem; Cratinus Junior Athen. XIV. p. 661. E. λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός. *Dobree in Addendis.*]

438. τούς τε θρίους] τοὺς δὲ ed. Kuster. [Alicubi notat Porsonus, huc, opinor, respiciens, "τέρθριοι. Schol. ad l. 566." Nempe ad Apollon. Rhod. *Dobree in Addendis.*]

443-4. Suid. ἁλιτήριος. — 453. *Opusc. p.* 34.

463. Οὔκουν μ' ἐν Ἄργει οἷα πράττεις λανθάνει] Lege, ut vitetur hiatus, Οὔκουν ἐν Ἄργει μ' οἷα— confer Markland. ad Eurip. Suppl. 109. Obiter repone in Alcaeo apud Athen. IX. 12. p. 396. γαλαθηνῆς υὸς. pro vulgato γαλαθηνοῦ ὗὸς quod frustra probat Toupius Addend. in Theocrit. XV. 75. Cur. Noviss. in Suid. p. 6. talis enim hiatus nusquam in senario vel tragico vel comico permittitur. [In Alcaeo γαλαθηνοῦ μυὸς e ms. legendum. Pors. Opusc. p. 187. *Dobree in Addendis.*] ἀγαθᾶς ὑὸς occurrit infra Acharn. 741. τὴν ὖν supra Plut. 1107. Lysistr. 684. ἐμπεπρησμένης ὗὸς Acharn. 36. Similem medicinam fecimus Eccl. 1048. Sin haec transpositio minus placeat, lege, Οὔκουν μ' ἐν Ἀργείοις ἅ— quod et melius videtur. V. infra 478. Eurip. Suppl. 965. et lege in Diphili senariis apud Athen. VI. 9. p. 238. ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς Ὅτι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει ὀρθῶς ὁδὸν, Ἢ πῦρ ἐναύσει, ἢ διαφθείρει ὕδωρ, Μέλλοντα δειπνεῖν ἢγὲ κωλύσαι τινά.

[In Diphilo ἦγε Burgesium meum jure offendit. Lege εἶτε: collato Hermanno ad Vigerum n. 311. *Dobree in Addendis.*]

478. *Opusc. p.* 152.

489. ἐξολισθάνειν lege cum Dawesio Misc. Crit. p. 339.

495. χ' ὥσπερ Suid. v. κάλλαια. οὐχ οὕτως Suid. ms. v. κάλλαια. et πάλιν ante ἤξεις.

500. ἤξεις Suid. v. κατάπαστος.

503. "Ηδη μούσης Πειραθέντες καθ' ἑαυτούς. Dawes. Misc. Crit. p. 192. "Citat Suidas v. παντοίας." Toup. in Suid. III. p. 8. Suid. ed. ms. παντοίας ubi μνήμας ms.

505. *Praef. Hec. p.* LX. *Opusc. pp.* 28. 199.

506. ἔτυχε Suid. ms. φαύλως.

508. γενναίως quoque Schol. Ed. Ald. Suid. v. τυφώς. *ed. ms. ut videtur.* Ed. Kuster. γενναῖος, quod imperite probat J. Toupius in Suid. III. p. 238. *Vide ibi Porsonum p.* 177.

513, 14. Confer Kusterum et Casaubonum in locum. Ruhnken. ad Timaeum p. 151. 195. Joann. Keill. Lect. Astronomic. VI. p. 51. *Astronomy was courted by many admirers and suiters.*

518. Suid. *Μάγνης.* om. ms.

521. Suid. ms. οὐκ ἐξήρκεσεν. ubi ὑμῶν.

523. *In schedis;* Cratinus apud Suid. v. δωδεκάκρουνον. Schol. ad Aristoph. Eq. 523. δωδεκάκρουνον τὸ στόμα, Πισσοὺς ἐν τῇ φάρυγι. Ubi non omnia recte atque ordine fecerunt Kusterus et Toupius in Suid. Cur. Noviss. p. 35. Confer Eustath. ad Homer. Odyss. I. p. 1655, 21. Euripid. Cycl. 410. ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθὲρ ἐξανεὶς βαρύν. Vulgo, φάρυγγος — ἐξιείς. Sed propius vero ἐξανιεὶς Athen. I. 19. p. 23. E. *Vide Advss. p.* 268. [Cratinus Suidae v. μαρίλη, ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγγα πλέαν ἔχων. ἔφθη Porsonus ad Ach. 550. Legendum,

– ⏑ ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων.

Ibidem distingue, χαλκεὺς οἷά τις γέμων καπνοῦ καὶ μαρίλης.

In Aristoph. fr. inc. 93. lege e Porsoni Photio,

τὴν φάρυγα μηλῶν δύο δραχμὰς ἕξει μόνας. τὴν φάρυγγα μηλῶσαι ms. Gal. ex vicinis orta. Heniochus Athenaei XI. p. 485. E. πιεῖν, πιεῖν τις ἐγχείτω, λαβὼν πυριγενῆ κυκλοτερῆ βραχύωτον παχύστομον κώθωνα παῖδα φάρυγγος. Malim,

πιεῖν, πιεῖν τις ἔγχει, πυριγενῆ
λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῆ παχύστομον
κώθωνα παῖδα φάρυγος.

Dobree in Addendis.]

525. ἐφόρει. *Vide Advss. p.* 210.

526. συμποσίοις Suid. ἀφέλεια ed. Med. *ubi* ὃς πολλῷ 525. *usque ad* πρυτανείῳ 552.

528. ἔτ' οὐκ Suid. ed. M. *ibid.* cum aliis corruptioribus deinceps.

530. Τῶν θ' ἁ. δ.] Suid. ἁρμονίαν.

534. Suid. ed. ms. in v. στυφελισμούς.

535. Citat Suidas cum praecedente, qui habet ἡμᾶς. *In* στυφελισμοὺς *scilicet.* Plutarch. Inst. Lacon. p. 237. F.

539. Suid. v. πηδαλιουχεῖν. Gregor. Naz. Or. XX. p. 335. B. Claudian. Fl. Mallii Theod. Cons. 42. Ad incerti Comici fragmenta rettulit H. Grotius Exc. p. 911, 913. deceptus vel ab Appiano Civ. I. 91. vel a Themistio Or. VIII. p. 113. D. κἀντεῦθεν Suid. ed. ms. χρὴ Suid. πρῶτον ms. *Quanquam non videtur Suidas* [*neque Gregorius*] *pleniorem habuisse hunc locum quam nunc editur, probabile fit, Claudiani locum conferenti, post* ἐπιχειρεῖν *olim exstitisse versum, cujus sensus fuerit,* κἄτα τοιχαρχεῖν. Porsonus. [Gregorium contulerat Muretus V. L. XVIII. 16. Appianum et Claudianum Kusterus. Addit Gregorium Apologetic. p. 3. B. Gatakerus A. M. P. IX. p. 498. F. quem indicavit Burgesius. De τοιχαρχεῖν vide Suidam, et Kusteri notam. *Dobree in Addendis.*] *Mox* 542. σωφρονικὸς *recitabat, ut e conjectura edidit Brunckius.*

541. L. οὖν οὕνεκα cum Kustero.

542. Suid. σωφρονικῶς.

543. Suidas in ῥόθιον. ἀποπέμψατ' Suid. v.

550. Citat Suidas v. *ἀνδάνει* monente Toupio in Suid. I. p. 28.

555. Suid. *λαμπρυνομένων.*

566. L. *κοὔτις οὐδεπώποτ'* — *Vide Opusc. pp.* XCI, 34.

567. MS. Suidas v. *ἠρίθμησεν* dat *ἠρέμησεν.* probante Kustero. *ἠρήθμησεν* Suid. ms. (sic) sed in marg. *ἠρήμησε* et mox in t.

568. *εἰς* Suid. *ἀπεψησάμην. ψευδόπτωμα.*

569. *τοῦτ'* Suid. *utraque v.*

577. Suid. *διακεκναισμένη. φθονῆθ'* Schol. ad Nub. 14.

594. *διήνεγκαν—εἰσβολὰς* Suid. *διενέγκαντες. εἰσβολὰς* Suid. ed. ms. *ξυνδ.*

[597. Alibi Porsonus, "*οἱ δὲ σκόροδα* Athen. XI. p. 483. E." *Dobree in Addendis.*]

605. Lege *ἔφη*, ut citat Casaubonus.

607. Lege ob metrum, *μήτε γῆ.* Eadem menda laborat Acharn. 532.

623. Suid. v. *ἀναῤῥηγνύς.*

624. *ἤρειδε*] Sic Suid. in v. ed. ms.

625. *ἐρείδων*] Sic Suid. ed. ms. *κρημνός*, ubi paullo ante *κρημνοκοπεῖν. ἐρείδειν* in *ψολοκαμπίαις* (sic).

628. Suid. *νάπυ.*

631. *σκίταλοι τε καὶ* Suid. ed. ms. *σκίταλοι.*

632. *Μόθων* Kuster. ad Suid. v. *σκίταλοι.* vulgatum defendente Toupio in Suid. III. p. 136. sed postea in Kusteri sententiam eunte Cur. Noviss. p. 121. *Vide Porsoni Append. p.* 472. *init. μόθωνες*] Sic Suid. ed. ms. *in v.*

633. *ἐπαιδεύθη* [*sine ἐγὼ*] ms. *in σκίτ.*

634. *θράσος τε καὶ* Suid. *ibid.*

638. *ἐξήραξα* Reisk. et post eum Toup. in Suid. I. p. 140. recte. Sic *ὑπορῥώδει* pro *ὑπωρῥώδει* male legitur in Eupolid. apud Plutarch. I. p. 164. *ὀρεχθεῖ* pro *ὠρέχθει* in Aristia apud Athen. II. 19. p. 60. contra metrum hoc ultimum. *Append. ad Toup. p.* 446.

642. Suid. *ἀξιωτέρας.*

659. Hinc emendabis Athenaeum VII. 24. p. 328. E. ubi paullo mendosius hunc versum citat. *τριχίδων*

meminit Aristophanes Holcasin apud Athen. VII. 24. p. 329. B. Ὦ κακοδαίμων (non κακόδαιμον) ὅστις ἐν ἅλμῃ Πρῶτον τριγίδων ἀπεβάφθη.

666. *Praef. Hecub. p.* LXXII.

670. Variam lectionem, quam agnoscit Scholiastes, memorat Suidas v. ἐρρέτω, sed male.

673. *Non mutandum* ὑποδραμών. PORSONUS. *Nempe in* ὑπεκδραμών, *ut fecit Hermann. de metris p.* 161. *quamvis ita Ravennas.* [ὑποδραμὼν servandum esse agnoscit Hermannus Doct. Metr. p. 129. *Dobree in Addendis.*]

677. ὑπερεπυππάζοντό με Suid ed. ms. v.

690. "μορμὼ idem esse videtur, ac in nonnullis veterum locis, ᾆ, vel ᾄ, ᾄ." VALCKENAER. ad Theocrit. Adoniaz. 40. Mihi videtur Μορμὼ esse quasi invocantis Deum; de qua locutione vide Toup. in Suid. I. p. 3.

691, 2. Corrupte Suid. διαπέσοιμι.

694. Suid. ἀπεπυδάρισα. περιεκόκκισα Suid. ms. v.

697. ἐγὼ δέ σ' ἦν μὴ 'κπίω.] μή γ' ἐκπίω ed. Kuster. Lego, Ἤν μὴ 'κφάγῃς, ἐγὼ δ' ἐάν σε μὴ 'κπίω.

706. Suid. ἀπονυχιῶ.

713. κᾆθ' ὥσπερ Dawes. Misc. Crit. p. 250. recte. κᾆθ' ὡς restituendum quoque Menandro in Ira apud Athen. IV. p. 166. A. ubi nunc male legitur καθὼς. Nonnihil adjuvat Dawesii sententiam quod citat Scholiastes in edd. hac, Aldina et Juntina, ὥσπερ αἱ τίτθαι. κᾆθ' ὡς quoque reponendum in Machon. apud Athen. XIII. 5. p. 579. D. καθώσπερ Suid. ms. τίτθη. Sext. Empiric. adv. Math. II. 42. Democrates apud Aristot. Rhet. III. 2. *Sexti locus est,* εἰκότως ταῖς τίτθαις, αἳ μικρὸν τοῦ ψώμίσματος τοῖς παιδίοις διδοῦσαι, τὸ ὅλον καταπίνουσι. *Aristotelis,* ὁ Δημοκράτης εἴκασε τοὺς ῥήτορας ταῖς τίτθαις, αἳ τὸ ψώμισμα καταπίνουσαι, τῷ σιάλῳ τὰ παιδία παραλείφουσι. *ad quem locum Victorius Comm. p.* 587. *ex Equitibus citat* κᾆθ', ὥσπερ—ἐντίθεις (*sic*).

714. ἐντιθεὶς ms. *Suidae v.* τίτθαι. *qui et* μασώμενος *exhibere videtur.*

717. ποιῆσαι Suid. ms. πρωκτός.

718. *τουτίγε* Suid.

720, 1. Citat ita Suidas v. *ἰσχέτω. ἴωμεν ἤδη μηδὲν*— ubi pessime Kusterus, ut metro scilicet consuleret, *ἠδὲ* in textum pro *ἤδη* intulit! Sed quod serus video, non huc sed ad Vesp. 1256. respexit Suidas. Eundem autem errorem erravit Toupius Cur. Noviss. p. 68.

[723. *ἔξελθε δῆτα, δημίδιον ὦ φίλτατον* Porsonus in exempl. Porti. *Dobree in Addendis.*]

725. Schol. prop. f. *In schedis;* Pro *αἱ ὧραι* lege *αἱ ὀπῶραι* quod propius est quam Kusteri *τὰ ὠραῖα. Postea addidit;* sed *αἱ ὧραι* non malum.

746. *Πυκνὶ* Suid. in v. *πυκνῇ* Suid. ms.

748. *πρόσθ' ἐχρῆν* Schol. *Opusc. p.* 26.

753-6. Suid. ed. ms. v. *νῦν.*

755. *ἀνὴρ* Dawes. Misc. Crit. p. 252.

756. *Adverss. p.* 149. [Recte Brunckius, et ante eum Bentleius, (conferens Eccles. 236.) *εὐμήχανος πορίζειν.* Vide quae pererudite disserit ad Aeschyli locum, Pr. 59. Blomfieldius noster, et adde Kiddium ad Dawes. p. 87. qui nescio quo casu Porsono tribuit editionum lectionem in Aristarcho Stobaei LXI. p. 387, 23. *Dobree in Addendis.*]

758, 9. *προσικέσθαι σου πρότερον* Suid. *δελφίς.* Mendose Suid. ed. ms.

759. Schol. *In schedis;* Ipsa Pherecratis verba transcripsit Scholiastes Thucydidis VII. 41. ab ipso Kustero laudatus.

762. Lege *Σαλαβακχώ* ex MS. Rav. Thesm. 805. Schol. ad Pac. 755. Hesych. et Phot. in v. Suid. v. *Κύννα.*

764. *ἀμφιβεβηκώς* Dawes. Misc. Crit. p. 204.

771. Vide Duker. ad Thucydid. VI. 8.

773. *χαριζοίμην*] *χαρισαίμην.*

777. *ἀπολαύει.*] *διαλαύει* ed. Kuster. improbante Reiskio. Typographi error videtur, cujus similis accidit Av. 840. quod male ex Kusteri editione citat Ruhnkenius ad Timaeum p. 150. ubi pro 840 errore itidem typographico exaratur 408.

780. *σε* et *οὕτως* om. Suid. ms. *σαλαμῖνος.*

781. *οὐχ ὥσπερ ἐγὼ* Plato Gorg. p. 285, 13. ed. Routh. §. 77. Findeisen. 522. A. *HSt. vide Heindorf. p.* 259. In Rep. III. p. 410. B. HSt. *μεταχειρίζονται* Galen. contra Thrasybulum *περὶ γυμν. καὶ ἰατρικῆς.* T. IV. p. 42. a. 30. Ald. *ubi αὐτὰ μὲν τὰ κἀκεῖν' ἐπεγείρων — πότους μεταχειρίζονται. Ed. Bas. T. IV. p.* 297, 34. *habet αὐτά γε μήν, cetera ut Aldus.*

784. *τοῦτό γέ σου τοὔργον ἀληθῶς*] Ita et Ald. Lege, *τοῦτό γέ τοι σου τοὔργον.* Kusterus clam lectore edidit. *τοῦτό γε τοὔργον ἀληθῶς ἔστιν. Praef. Hec. p.* LX. *Opusc. p.* 31. *Scholia male conjuncta sic divide; ὡς φθάσαντες προείπομεν. Τοῦτό γε τοι. πρῶτον ἐπιδείκνυσι τὴν εἰς τὴν πόλιν εὔνοιαν. unde stabilitur Porsoni emendatio.* [E scholio *τοι* confirmat Reisig. p. 150. *Dobree in Addendis.*]

789. *ταῖσι πιθάκναισιν*] *ταῖς πιθάκναισιν* Dawes. Misc. Crit. p. 196. Ut haec, exhibet Aldina. *ταῖς πιθάκναις* Schol. *πυδάκναις* Suid. ms. v. *γυπ.* In fine articuli addit *καὶ γυπαιέτους.*

791. Suid. *βλίττειν.*

793. *ῥοθοπυγίζων* Suid. in v.

795. *πεντώβολον*] sic Suid. ms. v. bis.

799. *ἁρπάσῃς*] *ἁρπάζῃς.*

ε

800. *καθορᾶται* Suid. ms. *ὁμίχλη.*

803. *καὶ στεμφύλων εἰς λόγον ἔλθῃ*] Citat Musgravius Exercitat. Eurip. I. 2. ad Eurip. Iph. Aul. 124. ut probet vocalem ante *μφ* corripi posse. Quod non debuit, cum recte emendasset Kusterus *στεμφύλῳ*, citatis Nub. 251. Vesp. 470. Aelian. V. H. XIII. 32. quibus adde Diodor. Sicul. IV. 61. XIX. 17. Markland. ad Eurip. Suppl. 112. Vide et infra 1297. Sophocl. Oed. Col. 1160. *Σοὶ φασὶν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' Αἰτεῖν, ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς.* Vulgo omittitur copula. Forsan igitur in Eurip. Phoeniss. 470. legendum, *ἀδελφὸν δ' εἰς λόγους ἥκοντα σοί.* Vide ejus fabulae 799. Herod. III. 4. Nostr. Lysistr. 469. [Adde Nub. 471., Sophocles, Polyxenae fr. III. Stob. XLVII. p. 344, 4. (187.)

ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείσσων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι
οὔτ' ἐξεπομβρῶν, οὔτ' ἐπαυχμήσας, φίλος

βροτοῖς ἂν ἔλθοι γ' εἰ δίκην λόγων ὄφλοι.

Ita Brunckius et fere Grotius. Trincavellus, βρωτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων ὄφλαι, et sic Gesnerus, nisi quod βροτοῖς. Brunckii ms. λόγους. Quare distingue post φίλος, et lege,

βροτοῖς ἂν ἐλθὼν εἰς λόγον, δίκην ὄφλοι.

Dobree in Addendis.]

804. αὐτῶν τῇ μ σθοφορᾷ Suid. ms. μισθ.

810–1. Suid. ἀντιφερίζειν.

811. ἐπιχειλῇ. Vide Toup. Epist. Crit. p. 141. *Porsoni Appendic.* p. 491. — 816. Suid. Ἀχιλλείων.

818. παῦ' ὦ οὗτος καὶ μ. σ. π. *legendum putabat Porsonus.* [Corrige "παῦ' οὗτος καὶ μή μοι olim *Porsonus in exempl. Porti, sed postea mihi dixit se malle* παῦ ὦ οὗτος." Elmsleius (*Class. Journal* No. XV.) ad Herc. F. 1410. παῦ παῦ οὗτος, καὶ μή— collato Photio v. παῦ. Adde Casaubon. ad Athen. VIII. p. 549. F. Anim. p. 608, 50. et ad Strabon. VIII. p. 528, 19. ed. Ox. *Dobree in Addendis.*]

823. L. καταβροχθίζῃ. Lege χειροῖν ob metrum; quae vox restituenda videtur Eurip. Hippol. 189. λύπη τε φρενῶν, χειροῖν τε πόνος, quod primo in χεροῖν, deinde in χερσὶν abiit. χεροῖν autem et χερσὶν frequenter permutantur. Illud restituit Ruhnkenius ad Timaeum p. 182. Phrynicho apud Suid. v. τευτάζειν, merito probante Vackenaerio ad Theocrit. Adoniaz. 7. p. 236.

831. μνᾶς ἐξ Suid. δωροδοκεῖν *ed. ms. ut videtur.*

832. Imitatur Aeschylum Prometh. 614. *Praef. Hec. p.* XLIV.

835. Suid. ζηλῶ.

846. "Citat Suidas v. μηχάνημα." Toup. in Suid. II. p. 147.

850. συγκεκυφός] Suid. in v. Confuse et corrupte ms.

852. κατασπάσαντες Suid. ed. et ms. v. βριμήσαιο.

[856. Suidae Ed. Med. Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι. Unde supplendum Kusterianam T. II. p. 556. monet Porsonus. *Dobree in Addendis.*]

[863. Alibi Porsonus notat citare Athenaeum VII. p. 299. D. *Dobree in Addendis.*]

865. *τουτωΐ γε*] Dele *γε*.

870. *γὰρ τοῖσι* Ald.

873. *βινουμένους* Suid. vv. *βινεῖν. Γρῦττος.* Illic *Γρίπον*, hic *Γρύπον*, memorata varia lectione. *βινουμένους* Suid. in *βιν.* (om. ms.) *γρύττος.* ed. et ms. *γρύπον* in verbis.

[877. *τηλικοῦτον* ante Brunckium dedisse edd. Bas. 1532. et Zanetti notat Porsonus. *Dobree in Addendis.*]

878. *τόνδ' ἠξίωσας* Suid. ed. Med. *ἀμφιμάσχαλος.*

881. *σοφὸς* Toup. in Suid. III. p. 250. *Porson. ibid. p.* 478. — 884, 5. *χρήσομαι* Suid. *βλαυτίοις.*

885. *βαλαντίοις χρήσομαι* Suid. ms. *χεσείω. τρόποισι* et *σοῖς* ms.

886. *ὑπερβαλεῖ* Dawes. Misc. Crit. p. 251.

889. *καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχ' ἵνα σ' ἀποπνίξῃ*] L. *καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές*— *Vide Edinb. Rev.* XXXVII. *p.* 87. [Adde Elmsleium ad Med. 1128. *Dobree in Addendis.*]

895. *ἀνὴρ κόπριος*] Suid. I. p. 207.

ω

905. *δεχ' ου Suid. ms. λαγὼ* ms. *ὥστε τὰς λήμας περιψεῖν* Suid. ed. ms. *περιψεῖν. τὠφθαλμίω* citat H. Stephan. Thes. IV. p. 687. B. [*τὠφθαλμίδια* Elmslei. Edinb. Review N. XXXVII. p. 86. *Dindorf.*]

917. *ὑφ. τῶν δάδων* Suid. ed. ms. *ὑφελκτέον. Legendum me monuit* 916. *ὑπερζέονθ' cum Brunckio; tum ὑφελκτέον Τῶν δαδίων, ut apud E. Maltby Thesaur. Prosod. pp.* 111, 1007.

920. Citat Eustath. ad Il. *A.* p. 16. *ed. Rom. ubi ἐπούμενοι ταῖς εἰσφοραῖς. συμφοραῖς* Suid. ed. ms. *ἐπούμενος* (sic ms).

956. *Opusc. p.* 251. *et ad Aves* 602.

957. *Adverss. p.* 53.

960. Suid. *δῆμος.*

971. *Glyconeum restituit Hermannus de metris p.* 252. *τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις, quo assumto Porsonus, δεῦρο τοῖς ἀφικνουμένοις. Addam exempla hu-*

jus structurae. Plut. 358. *ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων. Av.* 1418. *τίς ὁ πτερῶν ΔΕΥΡ' ἐστὶ ΤΟΥΣ ΑΦΙΚΝΟΥΜΕΝΟΥΣ;* 1458. *ἐνθάδε πρὶν ἥκειν. Pac.* 1305. *ὑμῶν — ἐνταῦθα τῶν μενόντων. Plato Erast. p.* 133. *E. HSt.* 321, 31. *Ald. ἆρ' οὖν καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν πολυπονίαν φιλογυμνασίαν ἡγεῖ εἶναι; Κἀκεῖνος ἔφη, Πάνυ γε· ὥσπερ καὶ ἐν τῷ φιλοσοφεῖν τὴν πολυμάθειαν φιλοσοφίαν ἡγοῦμαι εἶναι. Compara Nub.* 1051. *ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβήν. Thucyd. VII.* 21. *πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς, οἵους καὶ Ἀθηναίους, τοὺς ἀντιτολμῶντας.* [Eurip. Andr. 214. *Θρήκην, χιόνι τὴν κατάρρυτον.* Quod quivis conjecerit, ab adolescente Porsono notatum reperio in exemplo Porti, *πᾶσι τοῖς ἀφικνουμένοις.* Concinnius,

ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶσιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις.

πᾶς passim irrepsisse, neque multo rarius excidisse, vulgo notum; vide Porson. ad Phoen. 1354. Eundem Adv. pp. 96. 97. 110. (in Thucyd. VII. 33. lege e mss. *σχεδόν τι*) 150. (in Calvo Quinct. IX. 3. 56. Aquilae *omnium legum omnia judicia* probasse videtur) Opusc. p. 208. 268—9. et Kiddium ibid. p. 374. Vide Addend. ad Plut. 886. et hujus libri indicem. Av. 483. *πάντων* omittit Portus. Posidippus Stobaei LXXV. p. 452, 46. (353.) *νιὸν τρέφει τις κἂν πένης τις ὢν τύχῃ*, Trinc. Gesn. *τρέφει πῶς* Grotii ms. Lege *πᾶς*. In Acharn. 720. *πᾶσι* pro *τοῖσι* e Rav. Elmsleius. *Dobree in Addendis.*]

974. *οἷον* Suid. *δεῖγμα.*

977. *γένεθ'* Scaliger recte. *μήγεθ' pro μὴ γένοιθ'* Suid. ms. *in δοῖδυξ.*

979. Lege ob metrum *δύο* cum Suida v. *δοῖδυξ. δύο* Suid. ed. ms.

980. *τορύνη.*] Suid. in v. ms. *εἰ παρ' ε. τορύνη τέως δὴ ξ. — ἐπὶ ὀδόνου.*

982. Schol. Versus exstat Pac. 927.

985. Suid. v. *δωριστί.*

987. *λαβεῖν* Suid. v. *δωριστί. λαβεῖν* Suid. ed. ms. Locum ut ed. ms. in *τὴν δωριστί. Recte Suidas. Librarii*

oculus ad μαθεῖν 991. *aberravit. In Eccles.* 305. *λαβὼν probabiliter Brunckius. Hoc vitii genus minime rarum est; contrarium, ut scilicet a praecedentibus vox male repetatur, frequentissimum.* PORSONUS. *Vide ejus Opusc. p.* 251. *ad Menandri fr.* 34.

1013. *Ἴαχεν ἀστοῖσι διὰ* Schol. ad Plut. 39.

1015. *ὃς πρόσθεν δάκνων* edd. tres primae. *Ex amici conjectura comparantis πρὸ σοῦ* 1020. *lege πρὸ σέθεν et λάσκων e MS. cum Brunckio,* [*quo alludit Ravennatis χάσκων.*] *In Sophoclei Acrisii fragmento apud Stob.* VIII. *βοᾷ τις. ὦ ἀκούετ', ἢ μάτην ὑλακτῶ; Trincav. et Gesner. λακτῶ Grotius e MS. ἢ ὑλακτῶ μάτην Brunckius, elisione non ferenda. Lege ἢ λάσκω μ.* PORSONUS. *πρὸ σέθεν Hotibius et mox* 1016. *δρᾷς, recte, sed male retinet χάσκων. In Sophoclis Trachin.* 789=800. *vulgatur, βοῶν, ἰύζων. Sed Diog. Laert.* X. 137. *ὁ Ἡρακλῆς καταβιβρωσκόμενος ὑπὸ τοῦ χιτῶνος, βοῇ δάκνων, ἰύζων. Tres ultimas voces non habet ed. princeps, sed supplent Stephanus et Aldobrandinus e MSS. proculdubio, et agnoscit versio Latina, in edit. certe Sambuci. Feliciter sane Wakefieldius, καταβιβρωσκόμενος βοᾷ, Λακὼν, i. modo leviter corrigas λάσκων. Quod et in Laertio et in Sophocle repositurum fuisse auguror Porsonum si suam notam Adverss. p.* 175. *retractasset. λοιπρῶν τ' Laertii edd. et ἄκρα, sed ἄκραι Sambucus. ἰύξων Aldob.* [Aesch. Suppl. 884. *ὑπρογασὺ λάσκει* Ald. unde forsan ultimum assumendum. Cum Diogene comparandus Lucianus Amor. 54. T. II. p. 457. *ἀπερράγη, μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία καλλίων.* (Aeschyl. Myrmid. IV. Tom. VIII. p. 199. ed. min. Butleri.) Lege, *ἀπερράγη, "μηρῶν — ὁμιλία," κλαίων. Dobree in Addendis.*]

1051. Schol. Pro *πέρας γὰρ ὑπέθετο* lege *πέρσαι γὰρ ὑπέσχετο.*

1091. *ἀριβάλλῳ* edd. Suid. v. sed *ἀρυ* MSS. Pariss.

1091, 2. Suid. *ἀρύβαλλος.*

1105. ἄν et με om. Suid. ms. v. ἡνίαι (sic) ἄν etiam πνυκός. Vide Steph. Byz. *in* Πνὺξ *scil. Locum apponam emendatum ab Hemsterhusio in notis mss.* Πνὺξ, τὸ παρ' Ἀθηναίοις δικαστήριον, περὶ οὗ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τοῖς περὶ παθῶν οὕτως· Ἔστιν οὖν πύκν κυρίως. οὐ δύναται δὲ καταλῆξαι, καὶ ὑπερετέθη τὸ ν καὶ ἐτράπη τὸ κ εἰς ξ, πνύξ. ὑπέρθεσιν ἄρα ἔχει διὰ τὴν κατάληξιν, ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἀπέλαβε τὴν τάξιν μετὰ τὸ κ, πνὺξ πυκνός. τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας, Ἀριστοφάνης. τοῦ λίθου τοῦ ν τῇ πυκνί. (*Pac.* 679.) καὶ πύκνα. —ὁ ἐν τούτῳ οἰκῶν, πυκνίτης λέγεται. (*supra* 42.) [πυκνός. Vide Porsonum ad Eq. 42. 165. 746. Eccl. 283. Advers. p. 75. Bekkeri Lex. SG. p. 299. πυκνὸς, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν ἐστὶ πυκνός. Semper ita Ravennas; vide Inv. ad Pac. 681. (679. K.) *Dobree in Addendis.*]

1115. πρός τε τὸν] πρὸς τόν τε ed. Kuster. τόν τε Suid. ms. εὐπαράγωγος.

1121. ταῦθ' ἡλιάζω Suid. ms. νοῦς οὐκ.

1123—7. Suid. βρύλλων.

1127. πατάσσειν εἴωθα. Casaubon. Vide Toup. in Longin. §. 1. Pro ἄρας Suid. v. βρύλλων mendose dat ταπεινώσας. ταπεινώσας Suid. ed. ms. βρύλλων.

1128. ποιοῖς Suid. ms. πυκνότης. [χ' οὕτω et ποιοῖς ed. Med.]

1146. ἅττ' ἄν] ὅσσ' ἄν Ald. ἅττ' ἄν Suid. ed. ms. κημόν. *Vide Adverss. p.* 237.

1148. "Citat Suidas v. ὦ φθόρε." Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 115.

1151. Athen. p. 23. E. 396. D. *In posteriore loco Porsonus Opusc. p.* 240. ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἑφθὸς δεκάπαλαι. δεκάπαλαι *legendum vidit Jacobs. in Athenaeum p.* 207. *sed in reliquis erravit. Confer Suid. in* δεκάπαλαι.

1155. *Olim me monuit vir magnus, legendum esse,* εἴσομ', ἢν φράσῃς γε σύ. *Quod ita notatum reperi in ejus schedis*; Aristoph. Eq. 1158. *scil. ed. Br.* = 1155. *Kust.* Pac. 1061. Soph. Oed. T. in f. *scil.* 1517. *ed. Br.* Nicomachus Athenaei VII. p.

290, 291. *εἴσομ' ἢν φράσῃς γε σύ. Adde Aeschylum Theb.* 260, 261. *ed. Pors. Platon. de Republ.* III. *p.* 408. D. *HSt* =41, 4. *Ald. ἀλλ' οἶσθα οὓς ἡγοῦμαι τοιούτους; Ἄν εἴπῃς, ἔφη. Alexin Athenaei VII. p.* 322. *D. ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι; Ἀλλ' ἂν διδάσκῃς. Vide Elmslei. addend. ad Ach.* 93. [Plutarch. Erotic. init. *οἶσθα οὖν—; Οὔκ, ἀλλὰ εἴσομαι λεγόντων. Dobree in Addendis.*]

1156. Suid. *ἄφες.*

1158. Suid. *ὑποθεῖν.*

1162. *In schedis; νεαίτερον* Aeschylus apud Eustath. p. 1625, 44. *φιλαίτατος* Theocrit. Idyll. VII. 98. *προτεραίτερος* Aristoph. Eq. 1162. *φιλαίτερος* Xenophon Cyr. Exp. I. p. 269. *ed. scil. Paris.* 1625= 100. *Cantab.* 1785.

1168. Vide Taylor. ad Demosth. de Fals. Legat. p. 357.

1170. *ἡ θεός σ'* Kuster.

1184. *ἔγχει πιεῖν* Suid. v. *κεκραμένον. καὶ* solum pro *ἔχε καὶ* ms.

1191. Citat Eustathius ad Il. *A.* p. 9.

1200. Male omittit *δὲ* Suidas v. *νόημα. δὲ* pro *μὲν* Suid. ms. *νόημα* et post *τολύπη. δὲ* om. Suid. ms. *νό.* sed non in *τὸ δὲ ν. sic Porson.*

1202. *Ad Suidam post v. ἀπιθὴς notat;* Operae pretium est videre quantam Noster sui partem amiserit. Sequitur enim, *ἄπιθ' οὐ γάρ. ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ.* in ceteris edd. quae cum Kusterus non intelligeret, pessimo consilio omisit. Lege, *ἄπιθ' οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. ἀντὶ τοῦ, καὶ γάρ.* ex Aristoph. Eq. 1202. *Vide Gaisford. ad Hephaest. p.* 27. *et adde Porsono monente Suidam in οὐ γάρ μοὐστιν.*

1215. *Adverss. p.* 225.

1236. *κλέπτων* Ald.

1241. Hinc emendandus Phrynichus Apparat. Sophist. apud Montfaucon. Bibl. Coislin. II. p. 467. [49, 27. *Bekker.*] ubi legitur *Λεπτῆτις, ἐλπίς. ἐφ' ᾗς ὀχούμεθα*, ut monuit L. C. Valckenaerius Diatrib. XXII. p. 240.

1249. Citat Suidas v. *κλέπτης*, ubi pro *οὐκ ἄν* habet *οὐχὶ*, quod et exhibet v. *οὐχὶ μᾶλλον*. Atque ita rescribendum. *οὐχὶ* Suid. ed. ms. bis.

1253. Metrum redundat, cui optime succurrit Suidas v. *φανὸς*, qui exhibet, *ὅπως ἔσομαι*. Posteriorem versiculi partem citat Eustathius ad Odyss. *Θ*. p. 1607. In sequentibus videtur Euripidis etymologias ridere. De *ὅπως* cum futuro vide Valckenaer. ad Theocrit. I. 112. *ἔσομαί* Suid. ed. ms. *φανός*. *Vide Opusc. pp.* XCI. 34-5.

1263. *ἀείσαι* pro v. l. Suid. ms. v. *προσωδία*.

1264. *εἰς* Suid.

1265. Lege *τὸν ἀνέστιον* ex Suida vv. *ἀνέστιος*· *Θούμαντις*. *Λυσίστρατος*. Suid. ms. om. loca in *Θούμ.* sed *Θούμ. τὸν* in *ἀνέστιον*. In *Λυσ.* habet *Θούμ. τὴν* ——

1271. *λοιδορεῖσθαι* Suid. ed. ms. v.

1272. *εἴ τις εὖ* Dawes. Misc. Crit. p. 280. *εἴ τις* pro *ὅστις* Euripid. Suppl. 866. restituendum ex Athenaeo IV. 15. p. 159. Vulgatum ex nostro citat Suidas v. *λοιδορεῖσθαι*. *ἀλογίζεται* pro *εὖ λ.* ms.

1273. *δεῖ* omittit Suid. ms. *εἰ μὲν οὖν*. *δὴ* Suid. ms. *λοιδ.*

1274. *αὐτὸς* ms. pro *οὗτος* et om. *ἀνδρός*. [*αὐτὸς ὢν et om. ἀνδρὸς ed. Med. in εἰ μὲν οὖν.*]

1278-81. Suid. *Ἀριφράδης*.

1285-6. *φυλάττεται, μή ποτ'* Suid. v. *Ἀριφράδης*. Lege vero *οὔ ποτ'* ut habet Idem v. *Πολύμνηστος*. *εἴ τις* quoque Suid. *v. Ἀριφρ. non Πολ.*

1285. *λυμαίνεται* Suid. *Πολύμν. ed. ms. scil.*

1286. *οὔποτ'* Suid. ed. ms. *in Πολύμν. scil.*

1300. *Χαλκηδόνα* Palmer. Exercitat. p. 728.

1305. *καὶ καταγ.* Suid. ms. *τερηδών*.

1308. *Ἀθηναίοις, καθῆσθ' ἄν μοι δοκῶ Εἰς τὸ Θησεῖον πλέουσ' ἄν, ἢ Ἰὼ τὸ τῶν* Dawes. Misc. Crit. p. 252. Proximo versu *ἐπὶ τὸ Θησεῖον* Suid. v. *Θησεῖον*. *Vide Opusc. pp.* 25. 370.

1311. *πλείτω* om. Suid. ms.

1316. *ταῖς ἡμετέραις ἐπίκουρε φανεὶς νήσοις καὶ φέγγος Ἀθήναις* Valckenaer. ad Eurip. Hippol. 1122. *Lege, ut fere Ravennas, ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε. Bis mendosa est vulgata; quod τὰς νήσους praeponit ταῖς Ἀθήναις. et quod epitheton his proprium illis tribuit.* Porsonus.

1318. *ἀπεψήσας ὑμῖν — πεποίηκας* Suid. *ἀπεψησάμην.*

1321. Lege *πῶς ἂν ἴδοιμεν ποίαν τιν' ἔχει σκευὴν καὶ τίς γεγένηται.* De primo vide Dawes. Misc. Crit. p. 207. *ποῖός τις* conjunguntur Plut. 349. Ran. 60. 291. Eq. 1336. Vesp. 528. 1181. Pac. 673. Av. 127. Sophocl. Antig. 42. Eurip. Bacch. 477.

1324. Lege ob metrum *φαινομέναισιν.*

1328. *ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός. Ita edd. Articulus, quem ante ἀρχ. inserit Brunckius, rectius abest ab his dithyrambicis. Lege, antiqua forma, τεττιγοφόρας.* Porsonus. *Vide Elmslei. ad Ach.* 567. *Polemon antiquarius dictus est στηλοκόπας teste Herodico Athenaei VI. p.* 234. *D. ubi frustra στηλοκόπος conjicit Schweighaeuserus. Contra idem e mss. restituit μαραθωνομάχαι VI. p.* 253. *F. Ex Ach.* 180. *μαραθωνομάχοι citat Phrynichus in Bekkeri Anecdotis p.* 8, 23. *consentiente ms. olim SG. quem inspexi.* [Apponam ipsius Porsoni verba, quae debeo amicitiae viri literatissimi, Martini Davy, S. T. P. "*ἀρχαίῳ* edd. mss. Cum in his versibus di-"thyrambicas ampullas affectet comicus, lege cum "Hesychio ms. *τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ.* Vide Valcke-"naer. ad Euripid. Phoen. 120." In Ach. 180.—*χαι* recte servat Bekkeri Lex. SG. p. 459, 6. Ibid. 569. lege *τειχομάχας ἀνήρ. ῥιγομάχας* Lucillii Ep. VI. T. II. p. 318. Brunck. *ἰθυμαχᾶν πολιητᾶν* malim in Simonid. fr. XXXIII. p. 370. Gaisf. *βιβλιολάθας* dictus Didymus, Athen. IV. p. 139. C. *βακτροφόρας, αἰθεριβόσκας*, Cercidas Laertii VI. 76. *ἑκατογκεφάλα* Nub. 335. *αὐχμηροκόμας* Anaxandrid. Athen. IV. p. 131. B. ubi pro *βούτυρόν φασ'* egregie emendatur *βουτυροφάγους* (*Edinb. Rev.* N. V. p. 191.) nisi ma-

vis propius ad literas, *βουτυροφάγας*. *Ταφάγας* dictus vermis quidam, dialecto Syracosia; Hesychius. *ὀνοματοθήρας* Athen. XIV. p. 649. B. et alibi. [Dorice audit *ὑδατοπότας* Lamprus Musicus a Phrynicho Athenaei II. p. 44. D.] Obiter moneo, post Kidd. ad Dawes. p. 349. non obtrudendas esse has formas orationi seriae, ut Nub. 982. *Dobree in Addendis.*]

1339. Suid. *κήδομαι.*

1340, 1. Suid. *ἀνορταλίζειν.*

1347. Si legendum sit, *καὶ νὴ Δί' εἴ γε δύο——*, non erit cur Marklando assentiamur, qui ad Eurip. Iph. Aul. 1247. *δύω* Atticis usurpatum esse credit. Sophocl. apud Scholiast. ad Aeschyl. Pers. 181. *ἐδοξάτην μοι τὰ δύ' ἠπείρω μολεῖν.* Ita proculdubio legendum, et ita emendaturum fuisse Heathium crediderim, nisi menti ejus infelix istud *γε* obversatum esset. Vide Euripid. Ion. 1607. *Vide Adverss. p.* 36.

1352. *προτέραις* Suid. v. *αἰσχύνομαι*, ubi *τοι* om. ed. M. *προτέραις* Suid. ed. et ms. *in αἰσχ.* et addunt, *αἰσχυνόμενος περιπλέκει τὴν συμφορὰν ἐν συνουσίᾳ quae om. ed. Kust. τοι* om. Ald. ms.

1367. Ex Suida v. *κατάλογος* et MS. Vatic. Pal. *μετεγγραφήσεται* Dawes. Misc. Crit. p. 198. *μετεγγρ.* Suid. ed. ms. *κατάλογος.*

1374. *δεξιὸς* ex Suida Toup. in Suid. III. p. 278. *γ'* om. Suid. ms. *φαίαξ.*

1375. *συνερκτικὸς* Suid. in v. sed *συνεριστικὸς* in *φαίαξ ed. ms. ut videtur.*

1378. *καταδακτυλικός· οὐ* Suid. ms. *φαίαξ.*

1398. *λοῦτρον*] Suid. ms. om.

1402. *εἰς* Suid. ed. *καὶ* ms. *ἕδρα.*

RICARDI BENTLEII ANNOTATIONES IN EQUITES.

(Classic. Iournal N. XXIV. p. 352 — 360.)

4. Lege *εἰσέφρησεν* e Schol. At vid. Suid. in *Εἰσήρρησεν* et *Ἠρρήσεν*.

9. *πενθήσωμεν Ὀλύμπου νόμῳ* Suid. in *Ξυναυλίαν*.

18. Suid. *Κομψευριπικῶς* optime.

29. dele *τῶν*.

38. Ald. *ποεῖν* [Vid. T. Kidd. ad Porsoni Miscell. Crit. p. 371.]

42. leg. *πνυκίτης* [sic MSS. 3. et Schol.]

49. Suid. in *Κοσκυλματίοις* [habet] *Κοσκυλματίοις τισί*: lege *ἄττοισι* ab *ἄττα* ut *ὅτοισι* in v. 755. [Vid. P. P. Dobraeum in Porsoni Miscell. Crit. p. 390.]

55. Suid. in *Μάζα* [habet] *ἐκ Πύλου—παραδραμὼν —αὐτήν*.

59. Hesych. *Βυρσίνης, μυρσίνης*: vid. v. 447.

62. *ποιεῖται* Suid. in *Μεμακκοακότα*.

71. lege *ἀνύσαντε*.

86. Scaliger *βουλευσαίμεθα* [sic Br. tacite.]

89. *Ἄληθες; οὗτος κρουνοχυτρολήραιον εἶ*. Sic pungendum. male Scaliger *Ἄληθες οὕτως*· forte *Ἄληθες; οὑτωσὶ κρονοχυτρολήραιον εἶ*, ut Plutarch. [De Liber. Educand. ii. p. 13.] *χρονόληρος* [ubi H. Steph. voluit *κρονόληρος*] vel *Ἄληθες; οὑτοσὶ κρονοχυτρολήμαιον εἶ*; ut *χύτραις λημῶν* [idem sit atque] *Κρονικαῖς λήμαις λημῶντες* in Plut. 581. vel *Ἄληθες οὗτος ὦ κρονοχυτρολήμιον*: vid. Acharn. 556. Ran. 864. Vesp. 1403. Av. 174. ib. 1048.

93. *κρίνουσι*: Etymol. in *Οἶνος*.

103. *λείχων* Etymol. in *Ἐπίπαστα*. male.

107. *ἕλχ' ἕλκε*. Ald. *ἕλε χ' ἕλκε*: vel leg. *ἕχε χ' ἕλκε*: vid. 1184. *ἔχε καὶ πιεῖν*. Vesp. 1130. *Ἔχε—καὶ μὴ λαλεῖ*.

121. *φήσιν* lege *φήσ'* [sic Kust. cf. 195.]

124. *διεχρῆτο* Athenaeus xi. p. 460.

134. *ἀνήρ*: lege *αὖ* [sed melius DOBRAEUS in *Monthly Rev*, Append. V. lii. p. 522. *ἂν ἀνὴρ ἕτερος* collato v. infr. 528.]

136. fo. *ὁ Παφλαγών*. semper enim hic primam corripit. [Sic MSS.]

165. lege *Πυνικός*. [sic Kust. in Not. et MSS. 3.]

174. Scal. *Χαλκηδόνα*: Vide Palmer. et ad 1300.

175. Cf. Av. 178. [Vid. ad 1160.]

187. Melior altera lectio apud Schol. *ὅσον*. Vid. 1215, 6. Av. 1616. Pac. 888. [Plura habes apud Porson. ad Androm. 651. Advers. p. 225.]

Ibid. leg. *λέλογχας*, sed cf. Pac. 591.

193. lege *ἐς*. [Causam non video.]

203. lege *ἔσθ' ὅ τ'* [sic, ni fallor, ELMSLEIUS.]

209. leg. *τοῦ βυρσαιέτου Ἤδη κρατήσειν*.

219. Bas. *ἅπαντα τὰ πρὸς πολιτείαν*: dele *τά*. [Sic MSS. 3.]

238. leg. *ἔσθ' ὅπως* [sic MS. Rav.]

242. leg. *παραγένεσθε* [sic Brunck.]

245. *ὁμοῦ προκειμένων*. leg. *ὁμοῦ πικειμένων* vid. p. 17. [non intelligo quid Bentleius velit,] et v. 266. *Ξυνεπικεῖσθ'*: an leg. *προσκειμένων*: vid. 758. *προσκεῖσθαι*: [Kuster. habet *προσκειμένων*.]

262. Ipse Schol. legebat *ἀγκυλίσας*: male. [Vid. VV. DD. ad Iph. T. 1408.]

265. *ἐνεκολάβησας* Suid. in *Ἀγκύρισμα*, et *Ἐκολάβησας*. lege *ἐνεκολήβασας* ex Hesychio. Vid. et *Κολῆβάζειν* et *Κολοιβάζειν*. Ego malim *ἐνεκολάβρισας*. Vid. Hesych. *Κολαβρίζειν*. Sed *κολῆβάζειν* ut *κυρῆβάζειν* v. 272. [Brunckius quoque *ἐνεκολήβασας*.]

270. *ὡσπερεὶ* Suid. in *Ὑπέρχεται*. Sed forte *χὡσπερεί*.

272. *Εἰ δ' ἐκκλίνει γε* Suid. in *Κυρηβάσει.* [MS. Rav. *ἦν δ' ἐκκλίνῃ.*]

277. Cf. Thesm. 100.

287. lege *σὲ* [sic Brunck. e Prisciano. p. 254. fol. vers. ed. Ald. = 1187. Putsch.]

292. lege vel *ἐς ἔμ'* vel *εἴς μ'* [et sic MS. Rav.] Etymol. V. *Σκαρδαμύσσειν* habet *εἰς ἐμὲ* [necnon Suid. V. *Ἀσκαρδαμυκτί.*]

300. fo. *φανῶ 'γώ.* vid. Acharn. 827. vel *σέ γε φανῶ.* vid. Ach. 914. *καί σέ γε φανῶ*: immo *φαίνω*; cf. ibid. 917 *ἔπειτα φαίνεις.* Athen. iii. p. 94. D. *Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι, καί σε φήσω ἀδεκατεύτους κοιλίας πωλεῖν.*

303. *στρ. ά.* 381. *ἀντιστρ. ά.* 422. *στρ. β'.* 396. *ἀντιστρ. β'.* [sic HERMANN. de Metr. p. 189.]

304. dele *καὶ κέκραικτα τοῦ.*

312. leg. *ἥμιν.* mox Suid. *Ἀνακεκώφηκας.*

319. Bas. *Καὶ νὴ Δία κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε.* Ald. *καὶ* delet. Scribe *κἀμὲ νὴ Δία* [et sic Kuster.] vel *κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε, νὴ Δί'* [sic Porson. Praef. Hec. p. xlv.]

325. dele *τῶν* [sic HERMANN. l. c.]

327. *Ἱππόδαμος* Suid. in *Λείβεται.* [monuit idem Kuster.]

330. *πάρεστι δῆλος.*]lege *παρελθὼν δῆλος.* Vid. Schol. [MSS. rectius *πάρεισι.*]

331. lege ex Antistrophae versu *πανουργίᾳ* deleto *ἐν.* [sic MSS. 2.]

338. *οὐ μὰ Δί'*: dele *οὐ* [sic HERMANN. de metr. p. 153.]

339. *ἐγώ σ' οὐ*: lege *σ' ἐγὼ οὐ* [sic Brunck.]

340. leg. *πάρες πάρες πρός*: [sic MS. 4. et Iunt.]

341. lege *ἐναντὶ* [Hotibius Lect. Aristoph. p. 62. *ἔναντα.* BURNEIUS *Monthly Rev. Sept.* 1789. p. 253. *λέγειν ἐναντίον μου.*]

357. *καὶ Νικίαν παράξω.* Cur hoc? cum Nicias et Demosthenes hic ab ejus partibus stent. for. *καὶ σφηκίαν παράξω*: ut Vesp. 229. *σφηκίαν διασκεδῶ.* Sed de Nicia adolescente Rhetore vid. Eccl. 428. *ὅμοιος Νικίᾳ.* Athenaeus p. 94. in utroque loco agnoscit

Νικίαν. [necnon Plutarch. in Nicia p. 525. citatus a Kustero.]

359. lege *μόνον.* At *μόνος* Suid. in *Προσίεται.*

365. lege *κἀμέ γ' ἔλκε τοῦτον ἥνπερ ἕλκῃς* vel *κἀμέ γ' ἕλκ' ἥνπερ.*

366. *στρ.* 469. *ἀντιστρ.*

373. leg. *πρηγορῶνα.*

384. leg. *οὐκ ἄρ' ἦν.* Vid. Schol. [sic MSS. 4.]

388. leg. *ἐὰν* [sic Brunck.]

393. Suid. in *Ἀμώμενοι* habet *λέγεται*: an leg. *γλίσχεται*: sed *βούλεται* idem in *Ἀφαύει.*

400. *Μορσίμω* Suid. in *Κώδιον.* at *Μορσίμου* in *Μόρσιμος.*

406. *καὶ παιῶνα δή.* Suid. *ἰὴ παιωνίσαι* in *Ὦ περὶ πάντα* e Schol. γρ. *παιωνίσαι ἢ ἡσθέντ' ἰὴ παιῶν' ἆσαι* [ut duo MSS.]

Ibid. Antiphanes apud Athen. p. 508. *Ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων Τούτων περάνῃς τὸν Τελάμωνα μηδὲ τὸν Παιῶνα μηδ' Ἁρμόδιον.*

410. *μαχαιρίδων* Pollux X. 104.

412, 3. Suid. *Ἀπομαγδαλίας.*

417. *ὁρᾶτ' ἆρα* Suid. in *Νέα χελιδών.*

419. fo. delend. *ὡς*: vid. 455. [sic Porson. Praef. p. xli.]

422. lege *Κοχώνα* dualis numeri. Hesych. *Κοχώνα. τὰ ἴσχια.* Sed vid. 482. [unde patet Bentl. voluisse *τὰς κοχώνας* quod MSS. 3. habent.]

Ibid. leg. *ἀπώμνυν* [et sic Brunck.]

426. leg. *ἐπιώρκεις* [sic Brunck.]

428. Cf. 757.

435. *γε* deest in Frob.

Ibid. lege *κἀκίας* [quasi voluisset Bentl. *καὶ αἰκίας.*]

443. fo. *ἀλιτηρῶν* Soph. [Oed. C. 363.] et Suid. in *Ἀλιτήριος.*

463. leg. *πράττει* [sic Brunck.]

469. fo. αὖθ᾽: vid. 499.

470. leg. ξυνώμνυτε [sic MSS. 2.]

501. leg. πρόσχετε [vid. ad Nub.]

505. In Argumento Nubium sic habetur Ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ Θέατρον [sic Porsonus in *Maty's Rev.* = Miscell. Crit. p. 28. et Praef. p. lv.]

510. ὡς. fo. πῶς.

524. παρασύρων Suid. in Στάσις. At παρασύρας Etymol. in Ἀφελές.

526. ξυμποσίοις Suid. in Ἀφέλεια.

535. ἡμᾶς Suid. in Συνφελισμούς.

541. leg. τούτων οὖν [Ita MS. Rav. Kusterus γοῦν probante Brunckio.]

543. Suidas Ἀποπέμψατ᾽ ἐφ᾽ ἕνδεκα: an leg. παραπέμψατέ θ᾽ ἕνδεκα: at Suid. Ἐφ᾽ ἕνδεκα.

549. ἵππων: leg. ὁπλῶν [*ungularum*: vid. Schol.]

561. Scal. παρεστός.

566. leg. κοῦτις [sic Porson. *Maty's Rev.* = Misc. Crit. p. 34.]

567. "leg. Ἠρέμησεν ut Suid. MStus. ubi codd. vulgati ἠρίθμησεν." Lud. Kuster.

569. τοῦτ᾽ exhibet Suid. in Ἀπεψησάμην et Ψευδόπτωμα. lege κἀρτ᾽.

580. fo. leg. πολι—ταῖς.

597. καὶ ante σκόροδα deest in Athen. xi. p. 483. D.

602. leg. μετῆσαν [sic MSS. 2.]

605. leg. ἔφη [sic ed. Junt. et MSS. 2.] et similiter in Schol.

607. leg. μήτε γῇ [sic Brunck.]

615. leg. εἰργασμέν᾽ [sic MSS. 2.] vel ἐργασάμεν᾽ [sic Hermann. de Metris p. 367.]

616. fo. ἅπαν.

626. leg. πιθανώταθ᾽ ἡ βουλὴ δ᾽ [sic Membr.]

627. Suid. Ψευδατραφάξυος.

630. leg. τοῖς [sic MSS. 2.]

631. Suid. *Σκίταλοι τε καὶ Φέν.* Sed *Σκίτᾱλοι* ut *Κόβᾱλοι*· *Σκίταλοι* etiam Hesych. sed forte *Σκιμᾱλοι, ἀπὸ τοῦ σκιμαλίζειν.* Vid. Ach. 443.

632. *Βερέσχεθοι.* Suidas quoque agnoscit et in *Σκίταλοι*: sed nihil addit unde dictum. Equidem mendosum putaverim et scripserim *Ἐρέσχελοι*: quod dictum *ἀπὸ τοῦ ἐρεσχελεῖν* sensu aptissimo.

Ibid. fo. *μόθων* [sic Kuster.]

634. leg. *γλῶτταν* [sic MSS.]

641. leg. *ἐξήραξα* [sic Brunck.]

645. leg. *ἀπόῤῥητον ποιησαμένοις Ταχύ.*

659. Athen. VII. p. 328. *γένοιντ'*: fo. *γένοιντ' ἄν.* Sed et Attici sic ut alibi. *Τί δῆτα πόδες ἂν εἰργασαίατο.* [Av. 1147.]

663. Scal. *ἑστυκότες.* at recte *ἑστηκότες. surrexerunt* scil. *abituri.*

670. Suid. *ἐῤῥέτω.* Vid. Lys. 129.

677. Suid. *Ὑπερεπυππάζοντο*: fo. *χ' ὑπερ—*

680. leg. *πέπραγας* [sic MSS. 4.]

683. fo. *δόλοις* et *ῥήμασιν θ'* [sic MSS. 2.]

690. lege *με μορμών*: sed Eustath. [*Λ. Σ.* = 1204. *Bas.* necnon Suid. V. *Μορμώ*] *μορμὼ τοῦ θράσους* i. e. *ὦ τοῦ* [vel *φεῦ τοῦ*] *θρ.*

694. fo. *περισκόκκισα.* At Suid. *—κυσα* in *Ἀπεπυδάρισα.*

697. leg. *ἐγὼ δέ γ' ἦν μή σ' ἐκπίω.*

713. leg. *κᾆθ' ὥσπερ* [sic Dawes. et MS.]

718. Suid. in *Πρωκτὸς* habet *τοῦτόγε.* voluit, credo, *τουτογί* [MS. Rav. *τοῦτό τι.* unde ELMSLEIUS ad Acharn. 108. in Auctar. *τουτογί.*]

723. leg. *δημακίδιον*: vid. 820. ubi tamen *δημακίδιον* 2dam producit. an legend. *ὦ φίλτατον δημίδιον.*

739. leg. *ὑποδραμὼν τοὺς ἐκ πύλου.* Vid. Nub. 186. Eq. 1198. [sed melius Br. *ὑποδραμὼν τοὺς ἐν πύλῳ* e Scholiastae verbis.]

748. fo. *ὡς τὸ πρόσθε*: vid. Nub. 593. Ach. 241. [sic Brunck. tacite post Casaubonum.]

753. στρ. 832. ἀντιστρ.

754. φρονεῖν καὶ λόχους Suid. in *Νῦν*.

756. fo. εὐμήχανος πορίζειν cf. Eccl. 256. πορίζειν εὐπορώτατον [sic Brunck. collato Aesch. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν.]

757. ἔσει. leg. ῥεύσει: ut πολλῷ ῥέοντι [cetera legere nequeo. At cf. Polluc. IV. 21. πολλῷ ῥέων.]

Ibid. Cf. 428.

758. Suid. in *Δελφὶν* habet προσικέσθαι σου [et sic Rav.]

760. leg. τῇ δεσποίνῃ μὲν Ἀθηναίῃ.

773. lege χαρισοίμην. [ita Brunck.]

778. dele ἐν: vid. 1531. Ach. 697. Thesm. 813. Epigramma apud Suid. in *Ποικίλη στοά*. [sic quoque Brunck. collato Critiae versu apud Athen. p. 28. C.]

780. leg. τῆς πέτρας vid. 751.

784. leg. ὡς τοῦτ' ἐστιν τοὔργον.

789. leg. ταῖς πιθάκναισι [sic Dawes. et MSS.]

790. γυπαρίοις. Etsi praeter Scholiastem Hesych. et Suid. hanc lectionem agnoscant, tamen eas interpretationes ex solo hoc loco profluxisse credo, et lego Καὶ γυργαθίοις καὶ πυργιδίοις: certe cum πιθάκναις convenit. an leg. Καὶ καλυβαρίοις. Καλύβας in illa parte memorat Thucydides.

790. leg. ἑλεαίρει.

794. Ῥοθοπυγίζων Suid. et Schol. Hesych. ῥαθαπυγίζων.

799. leg. ἁρπάζῃς [sic MS.]

800. καθορᾶται Suid. in Ὀμίχλη.

803. στεμφύλων. fo. σταφυλῶν vel καὶ τὴμπέλῳ ut Pac. 556. Cf. et infr. 1297. ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον.

806. leg. σαυτοῦ [ita Brunck.]

818. παῦ οὗτοσί. lege παῦ ὦ οὗτος: vid. Vesp. 1355. vel οὑτωσί. [sic Küster.] an παύου οὗτος vel παῦε παῦ οὗτος. Vid. 915. Vesp. 57.

[820. Olim voluit Bentl. δημάκιδιον ὤν. sed postea sententiam mutavit ob dicta ad v. 723.]

823. leg. *χειροῖν* [ita Brunck.]

840. Suid. *Ἐμοὶ δὲ τοιοῦτον.*

851. *καταπάσαντες* Suid. in *Βριμήσαιο.* [et sic MS. Rav.]

861. *ὅταν*: fo. *οἵ γ' ἄν*:

863. Etymol. in *Ἔγχελυς* et Athen. VII. p. 299. *αἱροῦσι* [sic MSS.]

865. dele *γε* [sic Brunck.]

869. leg. *ὅσων γ'*:

871. leg. *τοσουτοῖ*: [quod comprobaturus est fortasse ELMSLEIUS.]

873. *Γρύπον* Suid. in *Γρύττον.*

874. *βινουμένους* Suid. in *Βινεῖν* et *Γρύττος*: sed vid. Nub. 1099.

877. leg. *τηλικοῦτον* [sic Brunck.]

880. Suid. *Τοιουτονί.*

887. leg. *σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνῳ πόνηρε.*

888. *Αἰβοῖ· Οὐκ ἐς κόρακας*: ut *αἰβοῖ* sit extra versum, ut *φεῦ* et similia: sic Av. 1542. De *πόνῳ πόνηρε* vid. Vesp. 464. Lys. 550. et Hesych.

903. fo. *καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδες* [et sic ELMSLEIUS *Edinburgh Rev.* No. 57. p. 87.]

891. leg. *τὸν σιλφίου.*

895. leg. *τοῦτ' εἶπε Κύπριος ἀνήρ.* Suid. *Κύπριος ἀνήρ*: vel dele *καὶ* [voluit quoque Bentl. fortasse *καὶ* deleto] *πρὸς ἐμὲ τοῦτ' ἀνὴρ Κυπρεαῖος εἶπε.*

905. fo. *ὀφθαλμίω.*

917. An leg. *δετῶν* a *δεταὶ*, *λαμπάδες δᾳδες.* Suid. in *Ἀγελικτέον* habet *τῶν δᾴδων καὶ ἀπαρυστέον τῶν κρεῶν.* fo. *τῶν δαδίων* vel *δαλίων.* Vid. Suid. in *Δάλιον* et Pac. 959. [ubi Bentl. reposuit *δάλιον* e Suida in V.]

965. Suid. *Σμηκίθην* [et Kuster.]

971. leg. *τοῖς ἀφιξομένοισιν ἐ—ὰν κλ-* vel *τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις* [sic HERMANN. de Metr. p. 252.]

977. *γένοιθ'* Suid. in *Δοίδυξ.* Scal. *'γένεθ'* [et sic HERMANN. l. c.]

979. lege *δύο* cum Suid. [sic MSS.]

987. λαβεῖν Suid. in *Δωριστί*.

992. lege δωροδοκιστὶ ut Suid. in *Δωριστί*: sed —κηστὶ in *Τὴν Δωριστὶ* [et sic MSS. 3.]

996. Vid. Ran. 1211.

Ibid. κἴβωτός: vid. Vesp. 1051.

1006. [Fortasse Bentl. περὶ ἁπάντων πραγμάτων delere voluit: sed mentem ejus non satis bene video.]

1019. leg. *Ἐρεχθειδεῖ κολοιοῖς.*

1025. leg. δῆτ'. [olim δή.]

1039. leg. ἔφραζεν. Vid. 1045. [sic Brunck.]

1088. lege μοι δόκει vel μου δόκει vid. 997.

1092. Suid. *Ἀριβάλλῳ.*

1115. πρός τε τὸν Frob. et Suid. in *Εὐπαράγωγος.*

1123. ταπεινῶσαι Suid. in *Βρύλλων* e gl.

1128. ποίοις Suid. in *Πυπνός.*

1139. Froben. περιεύχομαι. Ald. περιερχ — et Suid. in V.

1160. leg. εἰ γὼ [Conferre poterat Bentl. 175. et Av. 173.]

1175. *Ὀβριμοπάτρα* Athen. p. 94. E.

1202. leg. οὐ γὰρ ἀλλὰ [Mentem Bentleii non intelligo: vid. ad Ran. 103.]

1215. leg. ὅσων [sic Reiskius et MSS. 3.]

1227. lege οὔ δήσέ μ' [sic Burneius in *Monthly Rev.* Feb. 1796.]

1237. Ald. κλέπτων recte. [sic MSS.]

1249. *Οὐχὶ μᾶλλον* vice οὐκ ἄν Suid. in *Οὐχί.* In Alcest. 180. hodie habetur οὐκ ἄν.

1253. ἔσομαι Suid. in *Φανός.* [sic Porsonus in *Maty's Rev.* = Misc. Crit. p. 35.]

1265. Ald. *Θόμαντιν* sed in Schol. *Θούμαντιν* ut alibi vid. Schol. Av. 1406. *Θούφραστος* [Vesp. 1305.] *Θουκυδίδης* [Ach. 703.] [Adde *Θουφάνης* Eq. 1100.]

Ibid. *τὸν ἀνέστιον* Suid. in *Ἀνέστιος. Θούμαντις. Λυσίστρατος* [et sic Rav.]

1266. *λυπεῖν* Suid. in *Λυσ—*: *λιπεῖν* in *Ανεσ—* et *Θουμ—* At *ἐς Λυσίστρατον* non convenit cum *λυπεῖν*.

1268. lege *θαλεροῖς* et [in antistrophico] 1294. *ἂν ὅμως* [MSS. *ἀλλ' ὅμως* teste Brunckio.]

1270. *Πυθῶνι ἐν*: lege *Πυθῶδ' ἰὼν*: vid. Av. 188. *ἰέναι — Πυθῶδε*.

1272. *Λοιδορεῖσθαι* Suidas. vid. Pac. 57. sed *λοιδορῆσαι* in Lys. 1130.

1275. Suid. *Ὅστις οὐκ*.

1279. fo. *ἠχθόμην*.

1282. Steph. Byz. *Κασσώριον*. lege simplici *σ*. non *σσ*: ex lege metri et ordine literarum. sequitur vocem *Καστώλου*. Scribe ergo hic *Ἐν Κασωρίοισι*. Suid. *Κάσσωρος*. Idem tamen *Κασαυρίοισι*. Hesych. utrumque et *Κασαυρεῖον* et *Κασωρεῖον*.

1286. lege *οὔποτ'*: ut Suid. in *Πολυμνήστεια*.

1291. lege *φασὶ μὲν γάρ*.

1300. fo. *Χαλκηδόνα*: cf. 174. et vide Palmer.

1308. lege *Ἀθηναίοις — δοκεῖ*.

1316. lege *ἐπίκουρ' ὦ λαμπρὸν φέγγος* vel *ἐπίκουρε φανεὶς καὶ* [et sic Valck. ad Hipp. 1122.] vid. 149. 456. et 832.

1321. forte *ποίαν σκεύη* [sic spatio interposito] *χοῖος γεγένηται*.

1324. lege *ταῖς φαινομέναις ταῖσδ'*.

1329. leg. *τεττιγοφόρος κἀρχαίῳ* vel — *φορῶν ἀρχαίῳ*.

1331. lege *τοῦ Μαραθῶνι*. vid. Ach. 697.

1335. Olim deleverat *γάρ*: mox adscripsit "Immo lege *γὰρ* et *οἵ' ἔδρας*."

1336. Ald. *ἦν*.

1349. leg. τοῦτ' [aliter Elmsleius ad Acharn. 178. in Auctario.]

1367. μετεγγραφήσεται Suid. in Κατάλογος. [sic Brunck.]

1378. Scal. hunc versum obelisco jugulat. [Vid. Schol.]

1389. leg. ἔλαβες αὐτὰς [ita Brunck.]

1390. lege σύ γε vel σὺ μὴ [sic MSS.] vel μὴ συλλάβῃς.

ANNOTATIONES IN PACEM.

1. Suidas vv. *αἶρε* et *αἴρειν* p. 657.

5. Lege *δὴ φέρες*;

17. *εἶμι περιανέχειν* Suid. v. *ἀντλία*. *ὑπερέχειν* in v.

18. *συλλαβὼν* Suid. v. *ἀντλία*.

19. Suid. *ἐς κόρακας*. ubi ms. *σαυτόν γε. τε* ed. *Med.*

28. Suid. *γογγύλιον*.

31. *μηδέποτ'* Suid. v. *ἐρείδειν*.

32. *ἕως σεαυτὸν ἂν* Dawes. Misc. Crit. p. 279. Citat tamen vulgatum ut exemplum *τέως ἕως* conjunctorum Priscianus XVIII. p. 1206. *Sed locum omittit Priscianus Aldi f.* 241. *a.* [Schol. Platonis Ruhnken. p. 85. [*τέως*] *ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὕρηται ἀντὶ τοῦ ἕως. λέγει δὲ ὁ ἱπποκομῶν τὸν κάνθαρον, Ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων, Τέως ἕως αὐτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς.* Unde liquet confusas esse duas lectiones, *τέως σεαυτὸν*, et *ἕως σεαυτόν*. *Dobree in Addendis.*]

38. *καὶ* ante *κάκοσμον* om. Suid. *βορόν*.

42. *Καταιπάτου* Pauw. ad Theophrast. Charact. p. 82.

44. Suid. *δοκησίσοφος*.

47. *ὡς Κλέωνα* Suid. *αἰνίττεται*. *ὡς* Suid. ed. ms.

48. *ἔσθιεν* (i. e. *ἤσθιεν*) Palmer. Exercitat. p. 743.

59. *μὴ κκόρει* ex Suida v. *κόρημα* Kuster. ad

Suid. II. p. 349. recte, et ita Eustath. in Homer. Iliad. *N.* p. 951, *l.* 42. *ed. Rom.*=929, 41. *Bas.* κύρει Suid. ms.

61. ποθῶν pro ποθ' ἡμῶν Suid. ὁρασείεις.

62. σεαυτοῦ] sic Suid. ms. λήσεις.

66. αὐτὸν recte Ald.

68. Monstrose Suidas v. ἀναῤῥιχᾶσθαι pro κλιμάκια exhibet καὶ μακρά. Similiter corruptus idem v. βαάξ. μαλαχός. Lege βλὰξ, μαλακὸς, ut recte in sua serie infra legitur. Georg. Lecapen. ἐπιμερισίαις MSS. fol. 55. b. τὸ δὲ ὄνομα ὁ βλὰξ δηλοῖ τὸν ἀβέλτερον καὶ ἀνόητον, ὡς ἀπὸ τοῦ μαλάσσω μαλάξω, μάλαξ. καὶ ἀπὸ τούτου βλάξ. Vide Ruhnken. ad Timaei Lexicon p. 44.

69. Suid. ἀνερῥιχῶντο. [Boissonadius; "πρὸς τὸν οὐρανὸν Philemon Lex. p. 149." *Dobree in Addendis.*]

[73. Alibi confert Porsonus Valck. ad Phoen. 28. *Dobree in Addendis.*]

84. πρὶν ἂν ἰδίης] L. ἰδίοης. Vide ad Eccl. 625. Vulgatum citat Ruhnkenius ad Timaeum p. 107.

87. εἰ δὲ ποιήσοις] ποιήσεις edd. Ald. Kuster.

88. Virgil. Ecl. VII. 55. Plato Phaedro ab Hoogevenio ad Viger. *p.* 198. *ed. Herman.* citati. Soph. Aj. 660. El. 438. *Platonis locus est T. III. p.* 236. *B. HSt.* 198, 49. *Bas.* 2.

[95. τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις. Sophocl. Aiac. 622. νοσῶν μάταν. ubi Hermannus, „μάτην νοσεῖν est *temere morbo corripi*, i. e. *delirare*. Aristoph. Pac. 95. τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις; quem locum male intellexit Brunckius." Interpunctionis correctionem periclitatus erat Zeunius annotatione ad Vigerum p. 453., notatus ab Hermanno ibid. p. 796. *Dindorf.*]

106. μὴ καταγ.] μή σοι [ex cod. Vat. Pal.] ed. Kuster.

106–7. Suid. γράψομαι.

117. εἴ τι φιλεῖς Dawes. Misc. Crit. p. 279.

118. Pro ἄχθομαι ὑμῖν, οὐκ ἔχω εἰπεῖν Suid. v. δοξάσαι. οὐκ ἔχω εἰπεῖν Suid. ms. ed.

119. δ' et δὲ om. Suid. *in* ψακάς. deinde ψεκὰς ἦ ms. et ψεκάζει licet ordo alterum postulet.

122. De hoc loco vide Kuster. ad Suid. II. p. 237. v. κάνδυλος.

123. Citat Harpocration v. *Πόριος*.

135. εὐφραίνου Suid. ms. τραγικώτερος.

139. *Ad Hec.* 1010.

142. Rescribe ex Suida v. πηδάλια et Athenaeo XI. 11. p. 488. metro flagitante τὸ δὲ πλοῖον. τὸ πλοῖον ἔσται Kusterus citat ad Suid. II. p. 596. τὸ δὲ π. ἔ. ναξιουργὲς Suid. ms. πηδάλιον. *Vide Adverss. p.* 129.

144. Secunda in *Πειραεῖ* corripitur. εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς Criton apud Athen. IV. 22. p. 175. C. Alexis ibid. p. 562. *Ceterum forma πειραεῖ, quam habent editiones, certe tres primae cum Kustero, Brunckio, et Invernizio, recentiorum Graecorum esse videtur. Eam Hesychio v. Ζέα e MSto restituendam censet Porsonus. De Πειραιεὺς vide Gaisford. ad Hephaest. p.* 216. *et adde Philisci versum apud Holsten. ad Steph. Byz. Salmas. ad Solin. p.* 425. 1, *C. ὁ Πειραιεὺς κάρυον μέγ' ἔστι καὶ κενόν.* [in Jacobsii Anthol. Vatic. T. II. p. 445. *Dobree in Addendis.*]

154. χρυσοχαλινῶν ms. *Suid. in* ψαλλίοις. ψαλίων] sic bis ms. λ *simpl. scil.*

162. L. ob metrum σίτων. Huc vero respicit Suidas v. ἡμερινῶν. Sic apud Suid. v. λασίοις ubi citatur Sophocl. Philoct. 185. θηρίων legitur pro θηρῶν. σιτίων Suid. ed. ms. ἡμερινῶν.

165. ἀπολεῖς] ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς ed. Kuster. [ἀπολεῖς ἀπολεῖς cod. Vat. Pal.] [ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς Sophocl. Trach. 1008. *Dindorf.*]

181-92. ὦ βδελυρὲ Suid. v. μιαροί. Sed. μιαρὲ ms. ut et in τολμῆσαι. *ubi citantur* 181-3.

[181. Vide Porson. Opusc. p. 35. *Dobree in Addendis.*]

184. ἔστ' ὄνομ' Suid. 185. π. γένος τίς φ. et μιαρώτατος ms.

188. *ἐστί σοι μιαρώτατε* ms.

189. *ἀθμονεὺς* Suid. ms.

191. *σο* pro *σοι* ms.

192. *δειλακρίων*] ut ed. Suid. ms. *i. e. δειλακρονίων.*

184. Repone ex Suida v. *μιαροὶ*, probante ibi Kustero, ob metrum, *ἔστ᾽ ὄνομ᾽.*

187. *ἐστ᾽ ἐθ᾽ ὡς οὐκ* vel *ἐσθ᾽ ὅπως οὐκ* Dawes. Misc. Crit. p. 280. atque posterius exhibet Suid. v. *μιαροί. Opusc. p. 32.*

192-3. Omnia Trygaeo tribuit Suidas v. *γλισχρὸν*, probante ibi Kustero. Aliter v. *δειλακρίων*, ut videtur.

198. *τοὐρανοῦ* in notabili Comici loco apud Dion. Chrysost. LXIV. p. 596. *de quo egregia dat Porsonus Opusc. pp.* 228-31.

202. *κἀμφορίδια*] *κἀμφορείδια* Dawes. Misc. Crit. p. 204. Vulgatum Suid. v.

219. *ὁ γοῦν edd.* 1525. 1547.] *ὁ γὰρ* ed. Ald. *Junt.* 1515. *γοῦν* Suid. ed. ms. *ἡμεδ.*

226. *παρασκευάζετε* Ald. *Junt.* 1. 2.

230. *καὶ τρίβειν* Suid. v. *θυεία*, *post θύελλα sc. et schol. ad Vesp.* 929. *unde sumsit Suidas.*

238. *καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος*] Dele posterius *τοῦ* ob metrum. [Antea in ed. Porti Porsonus,

(*ὅσον κακὸν*) *καὶ τοῦ πολέμου τοῦ βλέμματος.*

Sic Brunckii membr. et Rav. ut videtur; (*τὸ βλέμματος*, si Inv. fides.) *Dobree in Addendis.*]

242. *πολλωδεκάκις ἀπολεῖσθαι σή.* Suid. ms. *πρασιαί.*

245. *Adverss. p.* 242. [Memini Porsonum probare e schol. *ὦ Μέγαρα, Μέγαρ᾽, ὡς.* Neque *ἐπιτρίψομαι* neque *ἐπιτετρίψομαι* se legisse recordabatur; dubitanter proponebat *ἐπιτριβήσεσθ᾽.* Aliquando cogitabam, *ἐπιτέτριφθ᾽ εἰς αὐτίκα*, ut 365—8. *Dobree in Addendis.*]

250. *διανναισθήσεται*] *διαλυμαίνεται* Harpocrat. v *Κεῖοι.*

258. Hesych. *ἄκμονα. ἀλετρίβανον. Κύπριοι.*

260. *παρ' ἀθηναίων*] *Ἀθηναίους* edd. Ald. Kuster.

264. *γε*, 268. *ὁρᾷς*, *et* 281. *κακὸς auctore Ravennate ejicit*, *et* 268. 281. *legit ἄλετ. Porsonus apud E. Maltby Thes. Pros. p.* 52. *Atque ita Hermannus apud Seidler. de Dochmiacis p.* 394.

270. *ποῶν* Suid. ms. *ἐν δέοντι.*

276-8. Suid. T. I. p. 108. *v. ἀλλ' εἴ τις post ἀλείτης.*

290. Ridet peregrini hominis barbariem, ut recte notat Dawesius Misc. Crit. p. 250. Quod Joan. Burtonum, utcunque hebetem, mireris fugisse ad Sophocl. Oed. Col. 1006. *τέρπομαι*] *εὐφραίνομαι* Suid. ed. ms. *νῦν τοῦτ'.*

309. *ἐκζωπυρίσετ'*] *ἐκζωπυρήσετ'* ed. Kuster. Schol.

311. Citat Suidas v. *ἔχοντας.*

312. *Recte Ravennas*, *εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον.* PORSONUS.

315. *οὗτοι*] *οὔτι* edd. Ald. Kuster.

317. *βοῆς*] *βολῆς* Ald.

322. *διαφθείρετε*] L. ex ed. Ald. *διαφθείρητε.*

343. *In margine ed.* 1532. *συβαρίσαι* videtur Suidas in v. legisse.

345. *εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτε*] *τὴν ἡμέραν ταύτην* ob metrum, ut et *εἴθε* pro *εἰ γάρ. Vide Opusc. p.* XCII. 345-59. *et* 384-98. *adjeci, quomodo olim dictabat Porsonus:*

ΣΤΡΟΦΗ'.

1. *εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτε.*
2. *πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην*
3. *πράγματά τε καὶ στιβάδας ἃς ἔλαχε Φορμίων.*
4. *κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον,*
5. *οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρότου·*
6. *ἀλλ' ἴδοις νεώτερον*
7. *ἂν πολύ, χἀπαλόν μ', ἀπ-*
8. *αλλαγέντα πραγμάτων.*

9. καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀπ-
10. ωλλύμεθα καὶ κατετε-
11. τρίμμεθα, πλανώμενοι
12. ἐς Λύκειον κἀκ Λυκείου ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι.
13. ἀλλ' ὅ,τι μάλιστα χαρι-
14. ούμεθα ποοῦντες, ἄγε
15. φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτορ
16. εἴλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

1. εἴ γὰρ μοι γένοιτ' *i. ταύτην τὴν ἡ. π. Ald.* εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' *i. ταύτην με τὴν ἡ. π. Rav.*. 2. ἠνεσχόμην *Ald.* 3-5. *Ita Ald. Nescio quî Porsonus.* 6-8. ἀλλ' ἀπαλόν γ' ἄν μ' *i. καὶ πολὺ νεώτερον, ἀπ. Ald.* 10. ἀπωλλύμεθα, *ut hic, tres primae. Tacite, sed recte, ut opinor,* ἀπολλ. *Kusterus et Brunckius.* καταιετρίμμεθα *omnes.* (κατετριμ. *Rav. quod vel ex* κατατ. *vel* κατετ. *depravari potuit.*) *Ut dedi, Porsonus; incogitantia fortasse mera.* 12. σὺν δ. σὺν ἀσπίδι τε *Ald. sed* τε *om. Rav. Vide Vesp.* 1076. 14. ποιοῦντες *Ald.*

356. ἀσπίδι sine τε Suid. ed. ms. σὺν δορί.

362. καλλικῶν Suid. ms. πονηροῖς. et sic (ὁ καλλιφῶν om.) quater. In Callim. θειόγενε——καλλικόωντος.

[364. I will venture an amendment:

Ἑρμῆς γὰρ ὢν μὲ περιποιήσεις οἶδ' ὅτι.

κλήρῳ seems to be a gloss which has crept into the text. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 718.]

367. ἄλφιτον Suid. v. ἐμπολή. ἄλφιτ' ms.

373. ἐς χ.] εἰς Suid. δραχμή.

379. ὑπὸ τοῦ δ. Suid. ms. τετορ. *Sic ed. Med.* τοῦ *om. Kust. Vide Append. ad Toup. p.* 497. [Actum agit, tum in hoc loco, tum in Menandro Suidae v. ὦ μέλεε, Augustus Meineke, Cur. Crit. p. 16. quod et alibi saepe ei contigisse ostendit Vir Doctus, *Classical Journal,* N. XXXIV. p. 306-310. Addo locum ex ejus Quaestionibus Menandreis, p. 10. "Alia ex aliis scriptoribus petita tetigi Cur. Crit. p. 33. quibus Plutarchum addas licet, Vol. I. p. 156. Cor. ubi integrum habes Solonis senarium,

ab interpr. non animadversum, ideoque a Brunckio cum aliis quibusdam neglectum. Neque desunt contrarii erroris exempla, cujus generis latent adhuc multa apud Athenaeum, velut lib. I. p. 8. et VI. p. 230. ubi *gaudebo si qui in eadem nobis cogitandi vestigia inciderint.*". Etsi nimis iniquum, aut potius ineptum est, sicubi duo critici in eandem cogitationem inciderint, statim in altero furtum suspicari, *Nescio quid peccati portat haec purgatio.* De p. 8. obscurior res est. Vix ignorare potuit Meinekius, a Porsono Adv. pp. 45—6. Amphidi restitutum esse versum, *ἀσύμβολον κώθωνα μὴ παραλίμπανε.* In Eubuli loco praetermissa esse a Grotio Exc. p. 659. ista, *ὃν φασι ποι κληθέντα* etc. monet Schweighaeuserus. Mihi oborta est tenuis quaedam suspicio, Machoni tribuenda esse. Sed illuc redeo; forsan dicet Meinekius se de tertio loco agere, nempe de his, *ἀγαθὸς ἂν πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας*, etc. quae sane si quis Cratino ademta ipsi Athenaeo assignet, non valde repugnabo. Sed in p. 230. omnia, quantum video, apud Schweighaeuserum rectissime distributa. An hoc vult vir doctus, verba *οἶδα δὲ κἀγὼ* etc. in antiquis editionibus Alexidi male continuari? Atqui id suspicatus est ipse Casaubonus, plane docuit Porsonus Adv. p. 78. Quare exspecto quid rei sit; et *gaudebo*, si causam ostenderit Meinekius, quominus Schutziis, et Fiorillis accenseatur. *Dobree in Addendis.*]

384. *ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ΄.*

1. *ΧΟ. μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς, μή, μηδαμῶς,*
2. *εἴτι κεχαρισμένον*
3. *χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκώς,*
4. *τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτωὶ τῷ πράγματι.*
5. *ΤΡ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦ ναὶ δέσποτα;*
6. *ΧΟ. μὴ γένῃ παλίγκοτος*
7. *ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν,*
8. *ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν,*
9. *ἀλλὰ χάρισαι, φιλαν-*

10. *θρωπότατε καὶ μεγαλο-*
11. *δωρότατε δαιμόνων,*
12. *εἶτι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς·*
13. *καί σε θυσίαισιν ἱε-*
14. *ραῖσι προσόδοις τε μεγά-*
15. *λαισι διαπαντὸς ὦ*
16. *δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.*

1. 2. 3. 5. *supplevi ex Aldo.* 4. *νομίζων ἐν τῷδε τῷ π. Ald. νομίζον (sic) Junt.* 1515. *Ut posui, Porsonus, partim ad Brunckii mentem.* 6. *παλίγκοτός τις, et* 7. *ἡμῖν γε. Ald. Utramque voculam om. Rav. et MS. Brunckii.* 8. *τόδε Ald. Junt.* 1515. *τήνδε* 1525. 9. *χάριτ' ὦ φ. Ald.* 12. *εἰ πεισ. Ald. Junt.* 1515. *εἴτι* 1525. *schol. et MS. apud Victorium.* 16 *ἡμεῖς om. tres primae, non Ravennas. Vide Porson. ad Toup. p.* 496. *Utrum e Vaticano enotaverit Kusterus, nescio. Sed etiam tacentibus ejus notis MSS. crederem eum, ut alibi, secutum esse MSti auctoritatem.*

389. *τις* et *γε* om. Suid. ed. ms. *παλίγκ.*

[390. *τῶνδε* codex Vat. Pal.]

394. *τις* Suid. ms. *Πεισάνδρου.*

397-8. *-λαις ἰδία πάντες ὦ πότνι' ἀ. ἡμεῖς ἀεί* Suid. v. *ἀγῆλαι. δέσποιν', ἀγηλοῦμεν* Schol. ad Euripid. Med. 1028. satis mendose. Haec et praecedentia quasi ex Nubibus citat Etymologus M. v. *ἀγῆλαι, ubi MS. Dorvill. teste Porsono omittit Νεφέλαις, et dat προσόλοις. Paulo ante in Eupolide idem προπαγήλομ' ἐπελθόντες. Vide Append. ad Toup. p.* 496. *Opusc. p.* 187, *l.* 15. *et Addenda p.* 372.

405. *In adversariis, ἐπιβουλεύω* cum infin. Plato Hipparch. p. 318, 27. Ald. Demosth. Mid. p. 118, 13. *scil. ed. Taylor.* = 542. *ult. Reisk. qui in indice alia exempla dat. Vide Porsonum ad Hecub.* 1161. *p.* 77. *ed.* 1808. *ἐπιβουλεύονται MS. apud Victorium, in Thierschii mei Act. Monacens. Fasc. III. p.* 403.

414. *παρέτραγον* Suid. vv. *ἁρματωλία. παρέτραγον.* Eadem permutatio accidit in Anaxandrid. apud Athen. I. 25. p. 34. ubi lege *ἐντράγητε.* Repone itidem *ἐντραγεῖν* pro *ἐντρώγειν* in Antiphan. apud Athen. II. 15. p. 56. et exsurgent duo senarii. Ubi ex emenda-

tione Ruhnkenii ad Timaeum p. 136. pro ὦ' legendum est οὖ', i. e. οὖα, *sorba*. παρέτραγονom. Suid. ms.

419. Lege *Διπόλεῖ*. Lexicon Sangerman. MS. *Bekker. Anecdot. p.* 91. *Διοσωτήριον: καλοῦσιν Ἀθήνησιν ἀντὶ τοῦ τὸν ναὸν σωτῆρος Διός. ἔστι δ' ἀττικὸν τὸ σχῆμα· Διπολιεῖα* [*Διπόλια Bekker.*] *γοῦν καλεῖται ἑορτή. καὶ Διπολιώδη φησὶν Ἀριστοφάνης. Θουκυδίδης δὲ Διάσια καλεῖ τὴν ἑορτήν.* In Nub. 980. recte *διπολιώδη* e MSS. Brunckius. *E marg. ed.* 1532.

423. *σπένδειν*] *σπένδων* Ald.

441-2. Lege partim ex Suida v. *ὀλέκρανον* cum Kustero, *παύσαιτ' αὐτὸς——ἐξαιρούμενος*. Sed nunc video vulgatam lectionem omnino servandam. Vide ad Acharn. 250.

440. *δὲ* om. Suid. ms. *ὠλέκρανον. βούλεται εἶναι* Suid. ms.

441. *μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν ὦ διόνυσ' ἄναξ*] Sic ad literam ms. sed in loco priori *παύσοιτο*.

442. *ὠλεκ.* ms. *ἐξαιρούμενον* ms. loco secundo.

446. *δορυξόος* Suid. in v. et mox *ἦν ἐμπολῶν. δορυξὸς*] sic bis Suid. ms. in v. et mox *ἴν' ἐν πολλῷ*.

[454. *ἰὴ* bis cod. Vat. Pal. (ante *τοίνυν* scil.)]

457. *κάλοις* ed. Kuster. *κάλως* ed. Ald. Schol. supra 425. hic *i. e. in* 1547. et in Ald. *κάταγε τοῖσιν κάλως*] *κάταγε τοῖς* Suid. *ms. scil. in ὀγκύλλεσθαι, ubi κάταγε τοῖς κάλοις edd. Med. Kust.*

[463. Alibi citat Porsonus Wass. ad Thucyd. V. 17. *Dobree in Addendis.*]

464. *οὐχὶ οὐ ξ.*] *οὐ* omittit Ald. *ὀγκύλεσθ'*] *λλ* Suid. in v.

470. *κἀμπίπτω* Suid. *ἐξαρτήσας. κἀπεμπίπτω* ms.

474. *εὖ οἶδε* ed. Ald. Kuster. probante Toupio Cur. Posterior. in Theocrit. XIII. 15. [*εὖ οἶδε* codex Vat. Pal.]

480-1. Suid. *γλισχρόν*.

495. *Opusc. pp.* XCII. 24.

507. *λαβώμεσθ'*] L. *λαβώμεθ'* ob metrum.

508. *γε τοι*] *γε δὴ* Ald. *et Junt.* 1. *τοι* 2.

510. *οἱ γεωργοὶ*] *νῦν οἱ* ed. Kuster. *ex interpola-*

tione Porti. οἵ τοι Br. e MS. cui accedit Ravennas.

512. *καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἥδε* Scholiastes ad Eq. 245. indicante et probante Ti. Hemsterhusio ad Lucian. Dialog. Mortuor. XXVII. p. 443. et post eum Toupio Cur. Noviss. in Suidam p. 111. *ἥδη* ex MS. commemorat ibidem Hemsterhusius. *Vide Appendic. ad Toup. p.* 504. [*στιν ἥδη* (sine *ἐγγὺς*) codex Vat. Pal.]

513-4. *ἐπεντείνομεν*] *ἐπεντείνωμεν* ed. Ald. Kuster.

519. Suid. *βότρυόδωρος.*

519-20. Paullo mendosius exstant sub Menandri nomine apud Stobaeum 55. Gesner. *ubi π. λάβοιμ' ἂν ῥ. Trincav. Gesn. Grot. cetera ut vulgo. ἀναλάβοιμι* Suid. ms. *μυρ.*

535. *ἐς ἰπνόν*] L. *εἰς ἰπνόν.*

536. *χοὸς* Suid. in v.

541. *κυάθους* Suid. ms. *ὑπωπιάζω.* ubi mox *Ἀπολλόδωρος φησίν. -θους ed. M.*

548. *δορυξὸν* Suid. ms. v. *ἐσκιμ. ubi δοριξὸν ed. Med.*

551. *ἐς ἀγρὸν*] L. *εἰς ἀγρόν.*

556. *ἄσμενός γ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.*] Lege *ἄσμενός σ' ἰδών.* Vide infra 599. Eur. Ion. 1458. *Sic membr. et forsan Rav.*

558. *ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πολλοστῷ χρόνῳ*] *πολλοστῷ χρόνῳ* Menand. Misogyn. apud Priscian. XVIII. p. 1194. quod non debuit a R. Bentleio (Emendat. in Menand. p. 52.) solicitari. *In margine edit. Basil.* 1532. *scribit, ἔστι* pro *γὰρ ἐπὶ* ed. Kust. *πολλοστῷ χρόνῳ* Menander Prisciani XVIII. p. 1193, 30. *πολλοστῷ ἔτει* Cratinus Junior Athenaei XI. p. 460. F. *πολλοστῷ μηνὶ* Aristides III. p. 270. = *II. p.* 163, 13. *Jebb. Alibi addit Demosthenem c. Timocr. p.* 761, 21. *c. Eubulid. p.* 1304, 9. = 478, *n.* 309. 708, *n.* 24. *ed. Paris. De Menandri loco vide Opusc. p.* 250. *Ceterum γὰρ ἐπὶ tres primae; ἐστι tacite Brunck. Invern.*

562. *In marg. ed.* 1532. *ἀγορασείοντες* f. v. Schol.

ad Ran. 1100. *Nempe ἀγόρασόν τι (sic) citat Athen. III. p.* 119. *D.*

565. *νὴ τὸν δί' ἣ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξοπλισμένη.*] Omittit *τὸν* ed. Ald. Francofurt. Lege ergo *νὴ Δί' ἣ σφῦρα γε λαμπρὸν*, vel *ἣ σφῦρα γὰρ ἦν ἂν λαμπρὸν ἐξωπλισμένη*, i. e. *λαμπρῶς ἐξωπλισμένη*. [Vid. quae ego ad h. l. dixi. In Hesiodi O. et D. 427. *σφῦράν κε τάμοιο* primus recte edidit Spohnius. *Dindorf.*] *Om. τὸν Junt.* 1515. *non* 1525. *Tum ἂν Ald. Junt.* 1515. *ἄρ'* 1525.

567. *ἦ καλῶς αὐτῶν*] *πῶς καλῶς αὐτὸν* Suid. v. *ἀπαλλάξειεν. πῶς καλῶς αὐτῶν* ms.

573. *παλασίων* Suid. ms. in *παλάθαι.*

582. Hinc et ex Sophocl. Trachin. 18. optime *ἀσμένοις* defendit Musgravius in Euripid. Phoeniss. 1075. adde Aeschyl. Prometh. 23. *Vide ad Phoen.* 1061.

586-7. *Praef. Hec. p.* L.

599-600. *Ad Hec.* 1141. *p.* 72.

600-1. *χρόνον; Ἥδη*] *χρόνον Ἥδε;* Dawes. p. 283. sequente Toupio Cur. Noviss. in Suid. p. 68. 111. Negant quidem hi Critici, adstipulante Valckenaerio ad Schol. in Eurip. Phoeniss. 1685. vocem esse Atticam *ἠδέ*. Quod de Comicis verum est; de Tragicis non item. Vide Eurip. Hec. 322. Iph. Aul. 817. Herc. Fur. 50. Sophocl. Scyth. apud Athen. IV. 2. p. 189. *Vide Adverss. p.* 42. *et ad Hecubae locum.* [*ἠδέ*. Vide Marklandum ad Iph. A. 812. Kidd. ad Dawes. p. 500. (Myrtilum sive Eupolin persanare conatus sum Auctar. Porson. Opusc. p. 384.) In Eupolidis loco, de quo Gaisford. ad Heph. p. 277. et Meinekius Cur. Crit. p. 58. *κύτισόν τ' ἠδὲ σφάκον* ni me fallit memoria, Porsonus apud Censorem, (*Crit. Rev. March* 1805.) Roberti Walpole, *Scarce Translations. Dobree in Addendis.*]

602. *ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ*] *ὦ λιπερνῆτες* Diodor. Sicul. XII. 41. probante Wesselingio. [Diodorum primus contulit Leopardus Em. V. 14. citatus a Kiddio ad Dawes. p. 501. *Dobree in Addendis.*]

606. Suid. *αὐτοδάξ.*

609. ἐξεφύσησε γὰρ] γὰρ om. Suid. ms. v. ἐξεφ. et ed. Med.

613. ἥδε τ' Dawes. Misc. Crit. p. 283.

617. Suid. πολλά γ' ἡ. λανθ.

622. *Adverss. p.* 234.

626. *Ad Phoen.* 412.

627-9. *Ad Hec.* 1161. *p.* 78.

628. ἐγὼ 'φύτευσα κἀξεθρεψάμην Dawes. Misc. Crit. p. 284.

629. Pessime ed. Kuster. ex Ald. τὸν λίθον. quod est, *throwing the stone.* cum oporteret, *a stone.* Lege ἐνδίκως (vel ἐν δίκῃ, ut supra 627.) γε δῆτ' ἐπεί. τὸν om. Suid. ed. λίθον βαλόντες Ald. θον β. ms. in κυψέλῃ ἐξέμ.

630. Accuratius forsan ἐκμέδιμνον. Vide acutissimum Tyrwhittum ad Euripid. Electr. 888. Brunckium ad Med. 1181.

633. Suid. γίγαρτα.

635. Suid. ἀσθένεια.

636. Suid. δικροῖς.

639. *Βρασίδα* Suid. v. cetera corrupte. Producitur autem prima syllaba, ut et Vesp. 473. quod ignorarunt Valckenaerius ad Euripid. Hippol. 31. Brunckius ad Theocrit. Idyll. VII. 11. not. ad Analect. p. 69.

642. ἄττ' ἂν διαβάλλοι] Lege ἄττα διαβάλοι, prius ex Fl. Christiani conjectura, posterius cum Scholiaste. [Vide ad Lys. 508. *Dobree in Addendis.*]

644. ἐβύνουν Suid. ed. ms. in v.

647. ὁ βυρσοπώλης edd. Kuster. Bergler. perperam. *Om.* ὁ *edd. tres primae; quin Portus. E scholiaste, ut videtur, habuit Kusterus.* Suid. ἀποιχόμενα.

649. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀλλὰ σός.] Perperam ed. Kuster. ἡμέτερός τις ἔτ' ἔστ'. Simile mendum exemit Kusterus ipse ex Av. 521. Eurip. Iph. Aul. 509. ταραχὴ γ' ἀδελφῶν διά τ' ἔρωτα γίγνεται, Πλεονεξίαν τε δωμάτων. Vulgo perperam τις δι'

ἔρωτα, quae male emendarunt Marklandus et Musgravius. Idem verbum metro nocet Lysistr. 562. Ut vero hic redundat τις, alibi suppleri debet, ut in Tragico anonymo citato a Schol. MS. in Homer. Il. Γ. 415. apud Valckenaer. ad Euripid. Hippol. 117. ἀλλ' ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός. Male vir doctissimus τοῦ infercit. τις pro ἔτ' Ald. *et Junt.* 1515. ἡμ. ἔτ' ἔστ' (*vel* ἐστὶν) *Junt.* 1525. *Fl. Christianus, (sed hic* τις *pro v. l.) Scholiastes, Ravennas; recte, modo* ἀνὴρ *legatur cum Porsono Opusc. p.* 570. *Utrumque* ἔτ' *et* τις *omittunt Brunckii MSS. unde patet corruptelae origo.*

665-6. Suid. ἀποχειροτονηθῆναι.

675. οὐκ ἦν ἄρ' ὅπερ scholio praefixum in ed. Ald.

688. γενησόμεσθα] Malim γενησόμεθα.

698. ἐπὶ τῆς ῥιπὸς] τῆς om. Suid. ῥιπός. σαπρός. ἕκητι Suid.

699. τί δέ; Κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; Toup. in Suid. III. 220. [Alibi Porsonus, τί δαί; *Dobree in Addendis.*]

709. ἆρ' οὖν Suid. Ald. ms. v. βληχωνία. sed ἂν in διὰ χρόνου, ubi πολλοῦ praeponunt Ald. ms. et habent γληχωνίαν.

711. κυκεῶνος Suid. *in* βλ. *non* διὰ χ.

714. σὺ βουλὴ] Lege βουλὴ σὺ propter metrum.

723. In schol. ἑτέραν bis Ald.

725. τιδὴ] τηδὶ ed. Kuster. *et Ald. Junt.* I. τιδὴ *Junt.* 2.

727. ἑστηκότες] ἑστυκότες Gul. Canter. Var. Lect. V. 3. et sic Ald. Kuster. *et ambae Juntinae, scholiastes bis in Ald. et Junt.* 2. *sed mutavit Gelenius.*

728. ὑμεῖς] ἡμεῖς Fl. Christian.

731. αὖτοισι (*sic*)] αὐτοῖσι θεαταῖς Comicis non est *ipsis spectatoribus.* Vide Dawes. Misc. Crit. p. 500. Lege ergo αὖ τοῖσι θεαταῖς cum editione Ald. *et Juntinis.*

732. *Corruptum censet Porsonus Praef. Hec. pp.* lv, vi. *Notat Porsonus in exempl. Juntinae* 1515. Vide Euripid. Iph. A. 1139. ed. Markl. Platon. Phileb. II. p. 64. A. HSt. 93. Fisch. *Locus Euripi-*

dis est, ὃ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ συγχάνει. Platonis, ἆρ' οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπέρ τε ἑαυτοῦ καὶ μνήμης καὶ δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα; Ita etiam edd. Ald. et Bas. 2. Frustra locum tentat Stephanus. ἐχόντως νοῦν alibi citat Porsonus e Platone de Ll. III. *p.* 686. *E. HSt. Restituendum censeo νόον ἐχόντως Herodoto IV.* 36. *p.* 297, 25. [Antiatticista Bekkeri p. 109. *Νουνεχόντως· Ἰσοκράτης Ἀντιδόσει. Dobree in Addendis.*] *In Aristophane, αὐτὸν vel ἑαυτὸν legisse Porsonum liquet.*

755. *χρὴ μέν τοι τ. τε ῥ.* Suid. ms. *ῥαβδ.* et mox *κωμωδϊοποιητής.*

754. *πρότερον* pro *πρὸς τὸ θέατρον* Suid. *ἀνάπαιστοι.*

744. *εἶτ' ἀνέροιτο* Dawes. Misc. Crit. p. 284. Similiter *εἶτ' ἐκπιὼν* pro *ἐπεκπιὼν* vere emendavit Musgravius in Euripid. Cyclop. 327. *ἐπανέροιτο*] Sic Suid. ed. ms. *σύνδουλος. Ad Phoen.* 1277.

746. *τὸν νῶτον* Suid. Ald. *τὸ νῶτον* ms. *ὑστριχίς.*

755. *οἰμωξομένων ἐλιχνῶντο*] sic Suid. ed. ms. *Κύννα.* ubi *θαυμαζόμενα παρ' ἀθηναίοις ἑ.* ms.

760. *ἀποδοῦναι τὴν χάριν εἰκὸς ὑμᾶς. Ita tres primae.*] *ἀ. μοι τ. χ. ὑμᾶς εἰκὸς*, ob metrum. *Sic e MS. Brunckius. μοι Kusterus e Palatino. Mox* 761. *περινοστῶν omittunt tres primae, reposuit Kusterus e Palatino.*

788. *γυλιοτραχήλους* Suid. ms. *στρόβιλοι.*

790. *ὑποκνίσματα*] *ἀποκ.* Suid. v. *Καρκίνος.* edd. Ald. Kuster. *et Junt.* 1. *ὑποκ. Junt.* 2.

808. *et seqq.*] Om. Suid. ms. *Μελάν.* et *Μόρσ.* ut et locum Eq. *scil.* 400.

823. *ἔγωγ' ἐπυθόμην*] *ἐγὼ πυθόμην* edd. Ald. Kuster. *Junt.* 1. *non* 2.

831. *ἐνδιαέριαι ἐρινηχέτους* Suid. ed. ms. *διθυραμβοδ. ἐνδιαεριαβερινν.* Ald. in v. Locum om. ms.

838. *διατρέχοντες*] Suid. v. *οἱ διατάττοντες ἀστέρες* ms.

841. *ἔν τε* Schol. ad Plut. 816.

843. *πύελον*] *πτ* Suid. ms. *κατάκλυζε.*

845. *στόρνυτέ μοι*] L. cum Fl. Chr. *στόρνυ τέ μοι*. Recte vertit Florens, *sterne*.

[847. In exempl. Porti Porsonus: "*ταῦθ'*; *Ὁπόθεν;* vel, *τάσδ'*; *Ὁπόθεν;*" Sed Ravennatis ope legendum videtur;

πόθεν δ' ἔλαβες ταύτας σύ; πόθεν; TP. ἐκ τουρανοῦ.

De qua crasi vide Porson. ad 198. Paulo ante 821. articulum dat Ravennas;

μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ'· ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τουρανοῦ φαίνεσθε κακοηθεις πάνυ.

Dobree in Addendis.]

[850. *οὔκ' ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τοίτων τινές*. Translated "*non quidem ita solent: sunt tamen inter illos quidam qui ex hoc quaestu sibi victum parant.*" They do not, but they do! After *οὐκ* I believe *ἂν ὀρθῶς δοίης*, or *εἰσὶν ἄξιοι τριωβόλου*, or some such words are understood. See Vespae, v. 77. *John Seager* in the classic. Iournal N. IV. p. 719.]

855. *λείχειν; ἆρ' αὐτῇ καὶ κἀνθάδε σκευαστέον edd.* 1525. 1547. *ubi καὶ lineis supra et infra ductis damnat Porsonus. Atque κἀνθάδε sine καὶ Ravennas. Sed καὶ κανᾶ σκευαστέον Ald. schol. et ita volebat Bern. Junta. In schedis Porsonus: κανοῦν σκευάζεσθαι.* Diphil. ap. Stob. 55. G. 57. Gr. Aristoph. Pac. 855. *In Diphili loco corruptissimo videtur pro ὥ περ ἱκανοῦν legisse ὥσπερ κανοῦν vel ὡσπερεὶ κ. In Aristophane rectissime, ut puto, Ravennas; si tollatur distinctio post λείχειν.* [Mecum distinguit Hermannus ad Antig. 628. et quod serus video, jam olim explicuit Bisetus. Cum Diphilo confer Timoclem Clem. Alex. Str. IV. p. 566, 7. *κἀνθάδ'* pro *κἄτα δ'* reponendum supra 631. *Dobree in Addendis.*]

865. *ἐπιβὰς* Suid. ed. ms. *ὄχημα*.

867. *βινεῖν*] *κινεῖν* edd. Ald. Kuster. *et Junt.* 1. 2. *βινεῖν Fl. Christian. in text. sed κινεῖν pro v. l.*

869. Schol. *σήσαμα δὲ καὶ μήκ.*] Mutilate citantur Av. 160.

874. *ὑποπεπτωκότες*] L. *ὑποπεπωκότες*, cujus verbi sensum in versione sua expressit Q. Fl. Septim.

Christianus, ex Scholiastae forsan nota, quamvis de lectione emendanda, qua erat sagacitate, nihil quidquam suspicatus est. Ita autem emendavit P. Leopardus Emendat. IX. 23.

875-6. Corrupte Suid. *Βραυρών.*

876. *ἔχει* et *πρωκτοστηρίδα* Suid. ms. *scil. in Βραυρῶν, ubi ἔχεις et πρωκτηστηρίδα ed. Med.*

[891. Antea Porsonus notarat, *τουπτάνειον ὡς. Dobree in Addendis.*]

916. *φήσεις ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.*] *φήσεις τί δῆτ'* omisso *νέου* Ald. Ambo habet ed. Kuster. *τί δῆτ'* om. Suid. ed. ms. et addit *νέου* in *λεπ.* [Cum Aldina consentit Juntina prior, cum Suida Juntina secunda, et Ravennas. Athenaeus XI. p. 485. A. *τί δῆτα νηπίοις οἴνου κύλικα λεπαστήν.* i. e. *τί δῆτ' ἂν εἰ πίοις.* Etiam in Aeschyl. Eumen. 849. 882. St. *νέων* excidisse puto; Vide *Class. Journal,* N. III. p. 654. *Dobree in Addendis.*]

918. *αἴτιος Ἀθμονεὺς* Dawes. Misc. Crit. p. 258. *Vide ad Hec.* 309.

922. *χύτραις ἰδρυτέον*] sic Suid. ed. ms. in *χύτραις ἰδ.* ubi mox *Δαναΐσι* ms. et *θιος.*

927. *ὑηνεία* Suid. ms. v. ubi mox *ἀκολάστου.*

928. *τῷ δὴ δοκεῖ*] *τί δὴ* edd. Ald. Kuster. *et Junt.* 1. *τῷ δὴ Junt.* 2. *τί δαὶ* Dawes. Misc. Crit. Praef. p. IV.

929. *τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικὸν Τὸ ῥῆμά γ'. ΧΟ. ἐπίτηδές γ', ἵν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις, οἱ καθήμενοι Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς, ὅτι. Sic edd. MSS.* (*γε post ῥῆμα omittit Rav. et forsan habet λέγοι.*) *Legendum me monuit Porsonus τὸ ῥῆμ'. ἐπίτηδές γ', ἵν' ἐὰν—— λέγῃ. Ita vir amicissimus et doctissimus Th. Kidd, ad Dawesii Misc. Crit. p.* VI. *Non longe abeunt Bentleius, Reiskius, Brunckius; aliter tentat Elmsleius ad Ach.* 335.

934. Suid. *ἀμνοί.*

938-40. Citat Suid. v. *πάνθ' ὅσ' ἄν.* Omittit *θεὸς* Ald. *ὅσ' ἂν θέλῃ γε*] *ὅσα θεὸς θέλει* Suid. ms. *Ad Eurip. Phoen.* 5.

941. *θύρασι*] *θύραισι* ed. Ald. *θύρασι* Suid. ed. et

ms. *βωμός. θύρασι. θύραισι quoque Juntinae ambae; sed in secunda ῑ non satis clare exprimitur; unde liquet Basileenses θύρασι errore non consilio dedisse.* [*θύρασι* verum esse monet Elmsleius ad Med. p. 157. not. (a.) vide etiam p. 118. not. (b.) Meminisse debebam me olim ex Porsono audivisse, veteres dixisse *ΤΑΜΙΑΣΙ*, etc. non *ΤΑΜΙΑΙΣΙ*, unde retenta *Ὀλυμπίασι, Πλαταίασι.* Omnino vide Elmsleium, *Ed. Rev.* N. IV. p. 523. *Dobree in Addendis.*]

945. Eadem locutio est apud Euripid. Electr. 1154.

947-1011. Desunt in Aldina et Juntina prima.

950. *ἁμιλλήσεσθαι*] *-σθον.* Videtur *-σθαι* typographi esse erratum pro *-σθε.*

951. Suid. ed. ms. *in χαιριδεῖς.*

957. *ἐπιδέξια* Valckenaer. ad Euripid. Hippol. 1360.

959. *δαλίον* Suid. v. *δαλίον* I. p. 506. probante ibi Kustero ex Eur. Herc. Fur. 928.

968. Suid. *τίς τῇδε.*

972. L. *εἰς ταὐτὸ.*

981. *παρακλίνασαι*] Suid. ed. ms. Schol. in ed. Flor. *ὅμην μὲν ἀνακλῖναι.* Lege *ὅμ ῃμὲν ἀνακλῖναι* ex Il. *Θ.* 395.

[991. Alibi citat Suidam v. *κορκορυγάς. Dobree in Addendis.*]

997. *καὶ*] *ὡς* Suid. ms. *περικόμψους.*

1009. *Suidas. Μόρυχος, Τελέας, Γλαυκότης, ὀνόματα κύρια. Ubi Porsonus,* Lege *Γλαυκέτης* ex Arist. Pac. 1009.

1012. Om. Suid. ms. *μονωδεῖν.*

1018. *τὸν οἶν* Ald. quod omnino rectum. Absurdum istud *ὗν* citat Toupius in Suid. I. p. 31. *οἶν* recte edidit Berglerus. *οἶν* quoque, non *ὄϊν*, legi debet apud Euripid. Electr. 516. quod frustra adducit Musgravius ad ejusdem fabulae 326. ubi legendum *οὔπω χοάς ποτ'.* In Euripid. Androm. 1136. *οἱστοὶ* dissyllabum est, et scribendum sine diaereseos nota. In Aristophanis Av. 610. *γενεὰς* transponendum monuimus. *Append. ad Toup. p.* 438. *Opusc. p.* XCII.

1029-30. χρεών ἐστιν τὸν σ. et om. καὶ et τῇ Suid. ms. τί γάρ σε.

1067. Recte quoque ἀλωπεκιδεῦσι Ald. Vide Valckenaer. ad Theocrit. XV. 121. *Sic Juntinae ambae. -δεσσι invexit, ut videtur, Portus secuto Kustero.*

1084. οὔποτε δειπνήσεις ἔτι] Ita et Ald. ἔτι omittit ed. Kuster. *Habent ambae Juntinae. Omittit Fl. Christianus. Ravennas,* ἔτι τοῦ λοιπ' ἐ. π. *i. e.* τοῦ λοιποῦ ἐν πρ.

1089. ὥσπερ] ὅνπερ Kuster. *et pro v. l. Fl. Chr.* ὥσπερ *tres primae.*

1094. Schol. ὡς τὸ ἐρῶν etc.] Polyb. Exc. Vales. p. 117.

1103. Suid. βαλανεύσω.

1112. Lege πρίν κεν λύκος ex Pac. 1076. Schol. ad hanc et Ald. *In schedis,* Recte vidit Brunckius ex eadem fabula 1076. et ex MS. (addere poterat ex schol.) legendum πρίν κεν. (καὶ Sch. in Genev. Kust.) Idem mendum restat in oraculo apud Pausan. X. 37. (πρὶν καὶ ἐν Ald.) contrarium in Auctore de Lapid. 526.

1119. παῖ, παῖε παῖε Dawes. Misc. Crit. p. 285.

1120. εἶ σὺ ed. Kuster. *Om.* σὺ *tres primae, addit Fl. Christian. e ms. ut puto. Duo enim inspexit, ut diserte ait ad* 1133. *p.* 122.

1131. Vide Toup. in Suid. III. p. 285. qui tamen non vidit hic legendum esse ἑταίρων. *Vide Append. ad Toup. p.* 453. *l.* 20.

[1134-5. δανόιατα, et om. ἐκπεπιεσμένα cod. Vat. Pal.]

1138. βινῶν] κινῶν ed. Kuster. *et Junt.* 2. κυνῶν Ald. *et Junt.* 1. ut ob metrum legendum est. *Vide Append. ad Toup. p.* 488.

1140. Si vere Dawesius correxit Acharn. 270. legendum est hic, οὐ γάρ ἐσθ'. Sed vide Markland. ad Eurip. Suppl. 1101. Mox ἢ 'ντυχεῖν μὲν Markland. ad Eurip. Iph. Aul. 254. ἔσθ' recte Bentleius ad Horat. Serm. II. 2. 124. et 1142. τηνικαῦτα. L. ἔσθ' ἥδιον, non solum ut producatur secunda in ἥδιον, sed ne sit dactylus in tertia sede.

1143. ἐμπιεῖν] Hoc verbum, quod paulo rarius

est, optime restituit Cl. Musgravius Euripidi Cycl. 556. *ὡς τοὐμπιεῖν γε*, cum antea legeretur, *τοῦ πιεῖν*. Extat Sophoclis locus apud Athen. X. 9. p. 433. *οὐκ ἂν πλέον τέρψειας μὴ πιεῖν διδούς*. Casaubonus corrigit *οὐ πιεῖν* vel *ἢ πιεῖν*, quorum posterius probat Heathius ad Sophocl. Fragm. p. 111. Lege, duabus literis transpositis, *ἢ 'μπιεῖν διδούς*. Quin et Eccles. 142. ed. Ald. dat *ἐμπεπωκότες*, ut ex Scaligeri conjectura recte edidit Kusterus. Epicharm. apud Athen. VI. 8. p. 236. Aristophan. (ut videtur) apud Hesych. II. p. 547. v. *μασχάλην*.

1144. *ἄφευε* Suid. ed. ms. in v. *ἄφευε*. ms. etiam in *φασήλων*, *probante Porsono ad Toup. p.* 480.

1148. *παρδακὸν*] *παρ* Suid. ed. ms. *τυντλάζειν*.

1150. *ἔστι* Suid. ms. *πυὸς*, *i. e. pro ἦν δὲ subnotatis in Porsoni libro, sed forsan ἔστι δὲ καὶ πυὸς ms. ut ed. Med.*

1164. *πρῶον φύσει* Suid. ms. *φίτυ*. ubi Eupol. *καινόν*. *Ed. Med. πρῶτον φύσει.*

1165. *Ad Phoen.* 1398. *Opusc. p.* XCII.

1176. *κυζικηνικὸν*] *χεζικηνικὸν* Markland. ad Eurip. Suppl. 1181.

1184. *εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν.*] Dele *τὸ* ob metrum. *Sic Brunckius e ms. Sed egregie Ravennas, κἀπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.*

1197. *Adverss. p.* 225. [*ὅσ'* Florens, ut e versione liquet; et 1249. *ὡς. Dobree in Addendis.*]

1200. *νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ*] *ἐγὼ 'μπολῶ* Dawes. Misc. Crit. p. 205.

1204. *ἀφ' ὧν γ' ἄρ' ἀπεδόμεθα*] *ἀπεδιδόμεθα* Dawes. Misc. Crit. p. 244. *γὰρ ἀπεδόμεσθα Brunck. illud e mss. hoc tacite. γὰρ etiam Dawesius, ut videtur.*

1225. *θώρακος σκύτει*] Ed. Kuster. *κύτει* ex MS. Vatic. Pal. Vide Kuster. ad Plut. 514. et ita Schol. in ed. Ald. Ita quoque citat Marklandus ad Eurip. Suppl. 1202.

1227. Suid. v. *ενήλατον*. *Confer Porsonum ad Eurip. Bacch.* 508.

1241. ἐγχέας] ἐγχέων Dawes. Misc. Crit. p. 238. improbante Valckenaerio ad Eurip. Hippol. 1062.

1247. καὐτός σοι γενήσεται] καὐτῷ ed. Kuster. *Br. Inv. tacite* καὐτό.

1249. ὅς μ' ἀπώλεσας] Lege ὡς μ' ἀπώλεσας.

1257. τοιαυταισὶ] τοιαυτασὶ Ald.

1263. ὑβριζόμεσθα] ὑβριζόμεθα.

1268. ἀναβαλοῦ] Vide Valckenaer. ad Theocrit. VI. 20.

1269-70. ὁπλοφόρων— ὁπλοφόρους Dawes. Misc. Crit. p. 286. ᾄδων pro εἶδον ed. Kuster. ᾄδων *conjicit Fl. Christian. tacite receperunt Brunck. et Inv. Sed recte MS. Palatinus* ᾄδον. *Vide Av.* 608. *Mox quoque* 1277. *recte Ald. et Junt. sec.* ᾄδον, *quanquam e Kustero, cui accedit Juntina prima,* ᾄδων *reponendum scribit Porsonus.* 1292. ἰὸν *recte retinet Brunckius.* [Eadem variatio, Nub. 876. Vide Plut. 88. Lys. 881. Vesp. 685. ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱός, Ὧδὶ διαβὰς, διακινηθεὶς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθείς. Vide Elmslei. ad Oed. T. 1167. *Dobree in Addendis.*]

1283. ἐκόρεσθον τοῦ πολέμου κἄτ' ἤσθιον. Ταῦτ' ᾄδε,— κεκορεσμένοι Dawes. Misc. Crit. p. 287. κἄτ' ἤσθιον *Bentleius, Berglerus.* ταῦτ' ᾄδε *Zanetti, Fl. Christianus.*

[1284. ἤσθιον codex Vat. Pal.]

1285. πεπαυμένοι· ἄσμενοι, ὦ 'τάν. Vel, πεπασμένοι· ἄσμενοι. εἶεν Dawes. Misc. Crit. p. 289. *Recte* οἶμαι *Br. e MSS. quibus accedit Schol. unde enotasse videtur Scaliger. Vide Porson. Opusc. p.* 209. [ἀωρηχθεὶς, *ebrius,* Theognis 508. indicante Porsono. *Dobree in Addendis.*]

1290. μὴ εἴης Dawes. Misc. Crit. p. 290. *et Ravennas.* ἦς *edd. pleraeque, in quibus tres primae.* ἦσθα *Brubach. Fl. Christian. Brunck. e MS.*

1292. ἆδ' ἰόν] υἱὸν Ald. ἰὼν ed. Kuster. et mox τὸ τοῦ. υἱὸν *J.* 1. ἰὸν *J.* 2. τὸ *om. tres primae.*

1295. ᾄσει Dawes. Misc. Crit. p. 290. Vulgatum

dubius, ut videtur, citat Marklandus ad Eurip. Suppl. 932.

1302. *οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποθ' ἂν ἐκείνου τοῦ πατρός. Sic edd. Junt.* 1525. *Bas.* 1547. *πότ' ἄν Ald. J.* 1515. *ὢν MS. Palat.*] *ὢν* pro *ἂν* Kusterus recte edidit. Similiter emendabis Menandr. Ploc. apud Stob. Florileg. 68. *ὅστις ὢν πένης γαμεῖ* ut est in ed. Gron. *Gronoviana Gellii II.* 23. *sc. sic etiam Stobaeus Trinc. Gesn.* 3. *Grot.* Vulgo (*i. e. apud Clericum*) *ὅστις ἄν.* Sed vocula ista praesenti indicativo conjungi nequit, quicquid contra dicat Toupius ad Suid. II. p. 190. Emendat scilicet Aristoph. Nub. 1473. *οὐκ ἂν ἔστ'*, cum debuit, *οὐκ ἔτ' ἔστ'. Non amplius in vivis est (Jupiter).* Euripidis locus (*e Danaa sc.*) alio nomine vitiosus est, quod *ὅς τε* pro *ὅστις* ut Epici Poetae, praefert. Lege igitur *ὅστις ἐστι δή.* Neque Musgravio auscultandum est Addend. ad Eurip. Phoeniss. 207. reponenti *ὅς τ' ἔναγχος.* Nusquam enim ita locuti sunt Tragici.

1304-5. *φλᾶν ταῦτα— παρέλκειν*] Hi jungendi sunt, ut efficiant Iambicum tetrametrum catalecticum.

1307-10. Duo tantum legitimos versus efficiunt, ita legendos: *καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν, οὐδὲν γὰρ, ὦ πόνηροι, Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἢν μή τι καὶ μασῶνται.*

1307. *σμώχετ'* Suid. v. *ἀνδρικῶς. σμώχετ'* ed. ms. v.

1308. *οὐδέν* Christian. ex Suida v. *σμώχετε.* [*ἀνδρικῶς.*]

1310. *μασῶνται*] sic ms. *in σμώχ. sc. σσ Med. bis.*

1320. *κἄπειτ' ἐπευξαμένους τοῖσι θεοῖς*] *εὐξαμένους* ob metrum. *Ita Brunck. Monuit me Porsonus legendum κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν, vel κἄτ' εὐξ. Prius malebat, ob Ravennatem ita exhibentem. Sic etiam Bentleius.*

1332-51. *Dawesii emendationes enotat Porsonus.*

1354. *Vide ad Orest.* 470.

[In fin. Liber Georgii Burges (apud Dobraeum in Appendice) in marg. *χαίρετε χαίρετ' ἄνδρες | [κ]ἂν ξυνέπησθέ μοι | πλακοῦντας ἔδεσθε.* (et ante *λείπει*, ponit *οὐδέν.*) Sic Rav. nisi quod *ὦ χαίρ.*]

RICARDI BENTLEII ANNOTATIONES IN PACEM.

(Classic. Iournal N. XXV. p. 139.—144.)

2. Lege *ET. OI. ἰδοῦ. OIK. δὸς αὐτήν.*

6. lege *ET. ἦ κατέφαγεν; OI. μά.*

7. lege *περικυλίσας.* vid. Thesm. 658. et 774. [ita Br. e MS.]

8. dele *OI.*

17. *περιανέχειν* Suid. in *Ἀντλία.*

25. Citat Suid. in *Φαύλως*: mox Fl. Ch. *οὗτος.*

40. dele *OI.* mox lege *OI. τοῦ γάρ ἐστ'. ET. οὐκ* [ita Br. e MSS.]

42. fo. *οὐκ ἔστι τὸ τέρας τοῦ Διός*: vid. Thesm. 411. *οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ* et 854. *οὐκ ἔσθ' ὅπως Οὐ.*

43. Frob. *εἴδη.* Ald. *ἤδη.*

48. *ἀναιδῶς*: lege *ἀνέδην.*

58. Fl. Chr. *μὴ 'κκόρει* et Suid. in *Κόρημα.*

62. lege *σεαυτὸν* [ita Br. e MSS.] ut Suid. in *Λήσεις*: at *σεαυτῷ* in *Ἐκκοκκίσας.*

69. Citant Etymol. in *Ἀναρριχώμενοι* et Suid. in *Ἀναρριχᾶσθαι* [qui habet *καὶ μακρά.*]

82. Citat Suid. in *Ἰδίης.*

97. Frob. *σοῖς.* fo. *τοῖς* et sic Ald.

106. lege *σοι* [quod abest in Frob. et Ald. at in Kuster. exstat.]

113. Bentl. olim voluit *ἔτυμός γ' ἆρ' ἐπὶ* sed "melius Fl. Chr. *ἆρ' ἔτυμός γε.*"

118. ἄχθομαι ὑμῖν. Fl. Ch. ὑμεῖς. Suid. οὐκ ἔχω εἰπεῖν in Δοξάσαι.

120. Scal. ψέκας: mox lege ἦ [ita Suid. in Ψαικάζει.]

136. lege μελέα: vid. 112. et postea pluralis semper.

142. lege τὸ δὲ πλοῖον ἔσται [ita Br.]

154. Fl. Chr. χρυσοχαλίνων.

162. An σκατίων a σκῶρ, σκατὸς, σκάτιον?

165. Fl. Chr. ἀπολεῖς bis [ita Kuster.]

167. lege ἔρπυλλον [ita Kuster.]

184. dele σοι et 186, 7. lege ἐστ'; et ἔσεθ' [si bene memini.]

191. σοι omittit Ald. [vid. Elmsl. ad Ach. 1049.]

210. lege ὁτιὴ [vid. ad Plut. 949.]

219. *TP.*
220. *EP.* } [sic et Tyrwhitt.]

219. Ald. γὰρ et 226. παρασκευάζετε.

238. dele alterum καί' [et sic MS.] at Scal. et Fl. Chr. κακὸν πολέμου τε καὶ τοῦ βλ.

245. lege ὦ *Μέγαρα Μέγαρ'* ὡς ἐπιτριβήσεσθ' [vid. Elms. in *Edinburgh Rev.* No. xxxvii. p. 68.]

246. Frob. καταμεμυττωμένα. Ald. — μεμοττ — lege — μεμυττωτευμένα [ita Kuster.]

255. Frob. σοὶ γάρ. dele γὰρ [et sic Rav.]

256. *KT.* ὡς δριμύς· οἵμοι.

270. lege ὦ πότνια δέσποινα [ita Br. e MS.]

276. ὑμῶν Ald. Suid. in Σαμοθράκη. et Schol. in Apoll. Rhod. 1. 917. ἡμῶν Suid. in Ἀλλ' εἴ τις.

279. κᾆτ': Fl. Chr. κἄρτ'.

281. lege Λακεδαιμονίοις [ita Rav.]

286. Fl. Chr. ἀπόφερε [ita MS.]

312. Fl. Ch. ἐκεῖνο καὶ τὸν Κέρβερον διδίττετε: lege ἐκεινονὶ τὸν Κέρβερον καὶ δείδιτε.

339. Fl. Ch. ἤδη ἐξ — fo. νὴ Δί' ἐξ.

340. vid. 867.

345. lege *εἴθε μοι γένοιτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην ποτέ.* [ita fere Porsonus, teste KIDDIO in Pros. Miscell. Crit. Praef. p. xcii.]

362. *Καλλιφῶν* Suid. in *Πονηροῖς.* aliter in *Κιλλικῶν.*

367. *πυρὸν* Suid. in *Ἐμπολή.*

379. lege *μέλ' ὑπὸ τοῦ Διὸς* [ita Rav. et Porson. Append. ad Toup. p. 497. e Suid. in *Τετορήσω.*] vel *ὑπὸ Διός γ'.*

380. Scal. *τορήσω*: sed Etymol. p. 268. *τετορήσω.* [ita quoque Suid. in *Τετορήσω.*]

383. lege *λακήσεται* [ita Br.]

387. Fl. Ch. *νομίζων ἔν γε τῷδε*: lege *νόμιζ' ἐν τῷδε τῷ νῦν.*

389. *ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε.* Olim voluit Bentl. *ἄμμι γε*: mox *ἀντιβολῶ σ' Ἑρμῆ φίλε* collatis 415. et 717. at postea monuit Suid. in *Παλίγκοτος* delere *γε.*

390. Ald. *τόδε.*

394. *τι* delet Ald. exhibet Suid. in *Πεισάνδρου.*

395. Suid. in *Ἀγῆλαι* sic habet *καὶ σὲ θυσίαισιν ἑερ-αῖσι προσόδοις τε μεγάλ-αις ἰδία πάντες ὥ-ποτνι ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.* Rectissime. *ἡμεῖς* agnoscit Schol. *Θυσίαις publice, προσόδοις privatim ἰδία.* Nota. Singulari numero utitur *παρ' ἐμοῦ γε* in 386. [Haec Bentl. At vide Lex. Sanger. p. 328.]

Ibid. *ἀγελοῦμεν* Etymologus [V. *Ἀγῆλαι*] p. 9. qui haec citat ex Nephelis [ibi *νεγάλαις* edition. Ald. erratum indicavit Porson. ad Toup. Append. p. 496. et comprobavit *ἡμεῖς.*]

406. lege *ἐπιβουλεύοντε* [ita Porson. ad Hec. 1169. e Rav. *ἐπιβουλεύοντες*: vulgo *ἐπιβουλεύουσι.*]

408. lege *ἵνα δή τι* [MS. unus *ἵνατι δή.*]

412. lege *ἡμᾶς*: vid. Schol. [cujus verba sunt *ἡμῶν ἀπολλυμένων*: *ἡμᾶς* quoque TYRWHITTUS.]

414. *παρέτραγον* Suid. in ipsa voce et *Ἁρματωλία.*

Ibid. lego *ὑφ' ἁμαρτωλίας.* Hesych. *Ἁμαρτωλὸν, πανοῦργον μοχθηρὸν αἰμύλον.* sic Thesm. 1122.

431. Suid. *Φιαλοῦμεν*: tamen cum Eustathio *Ὀδ.*

A. p. 1403=56. lege ἔργῳ 'φιαλοῦμεν ab ἐφιάλλω [sic Br.]

436. Ald. χώτις.

446. Suidas Λορυξόος: vid. 548. immo δορυξοῦς: vid. 1212. [sed] δορυξέ in 1259.

456. lege Ἄρει δὲ μή; *TP.* μή.

457. τοῖς κάλῳς Suid. in Ὀγκύλλεσθαι.

464. οὐ delet Ald. et mox [habet] ὀγκύλεσθ'.

474. Frob. οὐδ' Ald. εὖ [ita Kuster]

480. lege *EP.* ἕλκουσιν.

481. Citat Suid. in Γλίσχρον.

490. Fo. κινοῦμέν γ' [ita Br.]

495. lege κακόνοι a κακόνους: vid. Schol. [ἐχθροὶ καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες] et v. 670. agnoscit et Suid. Κακόνοι, ἐχθροί. Ἀριστοφάνης [ita Br.] mox Ald. ὑμῖν.

496. lege μέν γ' οὖν [μέν τ' Hermann. de Metr. p. 290.] et 497. ἀνδρείως [ita Br.]

507. lege λαβώμεθ' [ita Br. e MS.]

508. Ald. γε δή.

510. Ald. οἱ: lege μόνοι.

512. Quidam ἥδε γῆς [teste Scal.]

531. lege *TP.* κιχλῶν Ἐπυλλίων, Εὐριπίδου *EP.* κλαῦσ'.

532. lege *TP.* οὐ γὰρ.

534. *EP.*

535. *TP.*—εἰς.

548. lege δορυξοῦν: vid. 1212.

551. lege εἰς.

563. Citat Suid. Ὡς καλόν.

565. lege σφῦρα.

567. πῶς καλῶς αὐτὸν ἀπαλλάξειεν Suid. in Ἀπαλλάξειεν: τὸ ἑξῆς, τὸ μετόρχιον καλ. ἀπ. αὐτῶν casu recto.

573. lege παλασίων: vid. Hesych. [ita MSS. 2.]

581. Fo. φιλτάτη: vid. 660. [ita Br.]

582. lege ἡμῖν.

585. Fl. Ch. ἀγρονὺς et delet τὸ in 586.

594. lege ἀγροίκοισιν et 598. ὅσα γ' [ita Br.] vel ὁπόσ' [ita Porson ad Hec. 1149.]

599. Fl. Chr. προσγελάσει τοι. Ald. προσγελάσονται.

602. Vet. ed. Ὦ πενῆτες καὶ γεωργοί. Lege ergo Ὦ λιπερνῆτες. vid. Schol. Hesych. Suid.

604. lege ἦρξεν αὐτῆς.

605. Ald. δίκης [vid. ELMSL. ad Heracl. 461.]

606. ἡμῶν Ald. et Frob. ὑμῶν Suid. [in Αὐτόδαξον.]

609. lege κἀξεφύσησεν.

626. ἀνδρῶν γε: lege γεωργῶν.

628. lege vel Ἐξέκοψαν ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξέθρεψ' ἐγώ, vel quod verius φυτεύσας κἀξέθρ— [ita Dawes.]

629. lege ὦ μέλ' ἐνδίκως γε δῆτ' ἐπεὶ [ita TYRWHITTUS et Porson ad Hec. 1169.]

637. Fo. ἄντην [vid. ad Av. 391.]

642. lege Ἄττα διέβαλ' ἄν τις vel Ἄττ' ἂν αὐτῇ διαβάλοι τις. Fl. Ch. Ἄττα διαβάλοι [ita Br. tacite, ut solet.]

644. Suid. in Ἐβύνουν [et sic Rav.] Etymol. [in Ἑκατόμβη citat Plut. 379] Τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων [vid. et Schol. Eq. 523.]

646. lege ἔλαθε.

648. οὔπερ ἐστ': Ald. οὔ πάρεστ'.

649. Ald. τις ἐστ'. [Rav. ἔτ' ἐστ'. vid. KIDD. ad Porson. Miscell. Crit. p. 370.]

670. Ald. καὐτῇ.

675. Fo. οὔπερ [ita Br. e MS. ὅπερ.]

681. ποι. Ald. σοῦ.

688. lege γενησόμεθα [ita MS.]

[688. *EP.* τρόπῳ τίνι; *TP.* ὅτι: sic Rav. Confirmat conjecturam TYRWHITTI: qui legit in Schol. νεμήσεις pro νεμέσεις.]

698. τῆς delet Suid. in Ῥιπὸς [et in Σαπρὸς advocante Br.]

699. lege δαὶ [ita Br. e MS.]

709. βλαβῆναι futuri temporis [non intelligo quid Bentl. velit.]

713. Ald. ἄπαγε σύ.

714. lege βουλὴ σὺ [ita Br.]

720. *TP.* ποῖ γάρ; *EP.* οἴχεται. Scal.

721. Vid. Hesych. Ἀσιραπὴ δι' ἅρματος: sed hic malim ἀστραβηφορεῖ.

728. Fl. Chr. ἡμεῖς.

732. Scal. λόγον: mox an ἀνῴγει [vide ἔχει.]

741. lege Φρυνώνδας: vid. Hesych. Harpocrat. Suid.

744. lege ἐξ ἀνέροιτο vel εἶτ' ἀνέροιτο [ita Dawes] vid. ad Thesm. 868.

751. lege ἐπεχείρει: vid. Vesp. 1025.

752. ὁδμὰς Schol.

Ibid. fo. βαρβαροθύμους: vid. Schol. [τὸ βαρβαρῶδες δὲ τοῦ Κλέωνος δηλοῖ.]

755. lege ἐλιχμῶντο ut Suid. in Κύννα: at Hesych. Ἐλίχνων τοῦτο πεποίηται ἀπὸ τοῦ λιχνεύειν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ: lege Ἐλιχνῶντο [ita fere Albertus.]

757. lege λαμίας δ': vid. Vesp. 1030.

760. omittit μοι Ald. fo. ἀνταποδοῦναι τὴν χ.

761. περινοστῶν omittit Ald. lege περιφοιτῶν παλαίστρας sic περιϊῶν in Vesp. 1020. [ubi tamen Bentl. παριὼν] vel περιῄειν Παῖδας πειρῶν: etenim ibi Schol. [ex Pace citat] περιῄει τὰς παλαίστρας.

778. lege θεῶν τ' ἐπαίνους.

785, 6. lege Μήθ' ὑπάκουε μήτ' ἔλθε ξυνέριθος.

798. Suid. Hesych. Λαμώματα.

800. lege ἠρινὰ [ita MSS.] Fl. Ch. μεμφ-ωλῇ.

808. lege ὦ δελφός.

819. θεῶν. Ald. νεῶν.

820. lege τῶ σκέλη [ita Br.]: vid. τῶ σκέλη in 825. et τῶ πτέρυγε in Av. 1229.

822. lege φαίνεσθε.

831. Suid. in *Διθυραμβ*—habet *Ἐνδιαέριαι ἐρινηχέτους*: [aliter] in *Ἐνδιαεριαβερινηχέτους*: forte *ἐνδιαπερινηχ*—vel *εὐδιαστερι*— [at in folio ad calcem libri scripsit Bentl. "*τὰς ἐνδιαπερινηχέτους*: lege *εὐδια*—Plutarch. p. 1410: H. Steph. *εὐδίας δὲ καὶ εὐαμερίας γενομένης.*"]

847. lege *ταύτας σύ; ΤΡ. πόθεν; ἐκ τοὐρανοῦ* [Rav. *ταῦτα*]

855. Frob. *καὶ κἀνθάδε*. Ald. *καὶ κανᾶ*. Forte *κάτω* vel *τἀ κάτω*: vid. Thesm. 223. vel *αὐτῇ κἀνθαδί*: recte "Ergo hic quoque parandus est cibus, quem lingat." *Σκευάζειν* est conficere, condire cibum.

856. *στρ.* — 909. *ἀντιστρ.*

865. *ΧΟ.* mox *φανείς*: lege *φανεῖ*. [ita Tyrwhittus et Br. tacite]

867. Frob. *βινεῖν*. Ald. *κινεῖν*: vid. 340.

874. Leopard. et Scal. *ὑποπεπωκότες.*

877. *ὑμῶν* ad Spectatores.

881. *σὺ* ad mulierem.

891. lege *ὁρᾶτ' ὀπτάνιον* vel *ὁρᾶτε τοὐπτανεῖον, ὡς καλόν.* Sed Attici *ὀπτάνιον* dicebant: vid. Phrynich. Etymol.

900. Ald. *ἡνίκα δὲ κέλης*: lege *ἡνίνα κέλης*: sed ed. Vet. [fortasse Junt. 1525.] *ἵνα δή*. recte.

904. Frob. *κάμπαισ'*: Ald. *κάμπαις.*

916. Ald. *φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.* lege vel *νέου* sine *οἴνου*: [sic] *τί δῆτ'* in 865. vel omitte [cum Biseto] *φήσεις* ut in 859.

918. Addit Bentl. *Τρυγαῖος* ob v. 189. [ita MSS.]

930. lege *ἵν' εἰ τἠκκλησίᾳ.*

942. Ald. *ἀπείγετε.*

944. Suid. in *Σοβαρὰ* habet *ὦ ἴσω θεόθεν σοβαρὰ κατεπολέμει μετάτροπος ἄβρα.*

948—1010. desunt in Ald.

948. lege *πάρεστ'* [ita Rav.]

950. lege *ἀμιλλήσεσθέ γ' ὡς | ὁ Χαῖρις ἦν.*

959. Quaere *δαλίον*: vid. Suid. in *Δαλίον* [et Br. in notis protulit *δαλίον* e Suid.]

972. lege *ταὐτὸ* [ita Br. tacite.]

973. *TP. εὐχώμεσθα δή.*

998. lege *πραοτέρως*: at *πραοτέρᾳ* Suid. in *Περικόμψους.*

1013. *ἀποχηρωθεὶς* Suid. in *Μονῳδεῖν.*

1016. lege *πολυτιμήτη ὔχομ-*: ut in 978. [ubi tamen citatur Thesm. 293. *πολυτίμητε*: unde patet nihil hic esse mutandum.]

1018. Ald. *οἶν*: vid. 928. et 1022.

1033. et sqq. De metro hoc vid. Eq. 1108. et sqq.

1037. Ald. *πεπαύσει ποτ' ἂν* lege *πεπαύσει ποτ' ὤν.*

1060. *TP. μεμνήμεθα· Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον· IE. ἦν φράσῃς* [ita Br. in notis.]

1066. lege *Λίβ' αἰβοῖ.*

1067. fo. *πέποισθε.*

1084. *ἔτι τοῦ λοιποῦ γ'*: dele vel *ἔτι* [ita Br.] vel *τοῦ* vel lege *ἔτι τοῦ λοιποῦ 'ν πρ.* [ita fortasse Rav.]

1096. Ald. *δεξιός.*

1112. lege *κεν*: vid. 1076. [sic MS. teste Br. in Supplemento]

1119. lege vel *παῖ παῖε* [ita Br. post Dawes.] vel *Ὦ παῖε.* [ita Rav. vid. Elmsl. ad Eurip. Herc. F. 1410. in Diario Classico (*Classical Journal*) No. xv. p. 218.]

1120. Bentl. supplet *σὺ* quod deest in Ald. et Frob.

1125. *IE.* delet Ald.

1126. *ΘΕ.* delet Ald.

1132. lege *ἑταίρων* [ita MSS.]

1138. [*κινῶν* Kust. e Junt.] Frob. *βινῶν.* Ald. *κυνῶν.*

1140. lege *ἔσθ'* [ita MS.]

1142. lege *τηνικαῦτα*: vid. 1176. [ita Br.]

1144. Suid. *Ἄφευε* in V. [id monuit Porson. in Append. ad Toup. 480.]

1146. lege *βωστρησάιω 'κ τοῦ* [ita Rav.]

1158. Ald. *τ' ἀρώματα*: vid. Suid. in *Ἄρομα* et *Ἄρωμα*.

1165. lege *οἰδάνοντ'* [ita Porson. ad Phoen. 1398. et Hermann. de Metr. p. 361.]

1176. An legendum *φυζακηνικὸν* a *φυσακινὸς, δειλός*. Alludit ad *Κυζικηνικόν*: sic *ἵππερον*, pro *ἵκτερον*, *ἀσκητικὸν*, pro *ἀσκιτικὸν*, atque alia alibi.

1184. lege *ἐθελοκακεῖ βλέπων*.

1197. lege *ὅσ'*: vid. Eq. 97. [ubi plura. sic quoque Br.]

1203. Fl. Ch. *κάδων τ'*.

1204. lege *ἀπεδόμεσθα*.

1223. lege *κύτει* [sic Kuster.]

1229. Fl. Ch. *εὖ δεξιῶς*. Fo. *μοι*: vulgo *οὖ*.

1247. lege *καὐτὸ* [ita Br.] Fl. Ch. *καὖλὸς* vel *κἆτα*.

1256. Frob. *ὅτις*. Ald. *ὅτι τις*: lege *κράνεσ' ὅτι τις* [putabat igitur Bentl. *κράνος* esse Trochaeum, quod nusquam fit, et elidi posse *ι* Dativi pluralis, lingua non volente, ut monuit Porson. ad Toup. App. p. 450.]

1257. Ald. *τοιαυτασί*.

1263. lege *ὑβριζόμεσθα* [ita MS.]

1270. Ald. *εἶδον*. lege *ᾄδων* [ita Kuster. e Fl. Ch.]

1280. Ald. *προτίθετο*: lege *προτίθεντο* [sic edd. aliae.]

1283. lege *κἆτ' ἤσθιον* [ita Bergler. et Dawes. et MS.]

1284. lege *ταυτὶ δέ*. Immo *ταῦτ' ᾇδε* [ita libri ante Dawes.]

1285. Fl. Ch. *πεπασμένοι* [quam comprobavit et Dawes.]——*οὕτως* vel *ὄντες* [*οἶμαι* Scal. e Schol.]

1290. lege *ἦσθα* [ita Br. e MS.]

1298. Ald. *ΠΑΙ*. Bentl. *ΤΡ*. [ita Kuster.]

1299. Ald. *ΤΡ*. Bentl. *ΠΑΙ*. [ita Kuster.]

1300. Frob. *εἰσίωμαι*. lege *εἰσίωμεν* [ita Kuster.]

1302. Vett. edd. *ἄν*: lege *ὢν* [ita Kuster.]

1303. *στρ.* 1311. *ἀντιστρ.*

1306. Ald. *ἐμβάλλετον.*

1307. *σμώχει᾽ —— οὐδὲν* Suid. in *Ἀνδρικῶς* et *Σμώχειν.* mox lege *ἐστ᾽* [ita Br.]

1316. *XO. εὐφ.*

1320. Scal. *εὐξάμ.*

1326. Ald. *ὅσ᾽.*

1329. *TP.*

1332. lege *ἰώ*: vid. Catullum.

1333. *ΗΜΙΧ.*

1337. *Ἀλλ. Ἡμ.*

1339. *ΗΜ.*

1341. *Ἀλλ. Ἡμ.*

1342. lege *προτεταγμένοι* [ita Dawes.]

Ibid. dele *οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες* [ita Dawes.]

1345. *ΗΜ.*

1349. *Ἀλλ. Ἡμ.*

1351. *ΗΜ. φήσεις γ᾽ ὅταν* [ita Dawes.]

ANNOTATIONES IN ECCLESIAZUSAS.

2. Ἐξητημένον] ἐξηρτημένον Jac. Palmer. Exercitat. p. 776. J. Jens. Lect. Lucian. I. 5. ἐξαπιόμενον J. Clericus Art. Crit. II. p. 381!

10. λορδουμένων Suid. v. λορδουμένων. quod respuit T. Faber, obnitente Kustero. Per λ Suid. ed. ms.

13. Hinc explicandus Plato Comicus apud Athen. X. 11. p. 441. F. 442. A. ubi μύρτων χειρὶ παρατετιλμένων vertes, *cunnorum manu depilatorum.* Nam, ut subjungit Comicus, λύχνων — ὀσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες. *Vide Append. ad Toup. p.* 480. *Opusc.* p. XCIII.

26. θαιμάτια recte Ald. θοιμάτια citat Toupius Cur. Posterior. in Theocrit. V. 19.

32. *Ad Xenoph. Anabas. p.* LII.

36. κνίσμα] κνῦμα Kuster. e Suida v. κνῦμα. et Eustathio ad Homer. Odyss. *N.* p. 1746. κνῦμα Suid. ed. ms. In schol. lege λαβοῦσα.

45. ἡμῖν ἀποτίσειν] L. ex ed. Ald. Suid. v. χοᾶ, ἡμῶν ἀποτίσειν. Vulgatum citat Scholiastes ad Acharn. 960. ἡμῶν om. Suid. in χοᾶ. et alia corrupta. *i. e. Suid. ms. nam edd. Med. Ald. Kuster. habent* ἡμῶν. *In schol.* ἔκοπτον] Lege ἔκαπτον. Idem mendum ex Aristotele Hist. Anim. IX. 35. sustulit Hemsterhusius ad Plut. p. 314.

48. παρά τ' ἀνδρὸς] Lege παρὰ τἀνδρὸς ex Suida v. κατὰ σχολήν, et ita ed. Kuster.

53. ὄφελός ἐστ' Petav. ad Synes. p. 51. ἔστιν ὄ. Suid. ms. ὄφελος. ubi τε om.

56. ἐμπλησμένος. *Ita tres primae.*] πεπλησμένος Suid. v. τριχίδες. ἐμπλημένος v. ἐμπλημένος, omnino recte. ἐμπεπλησμένος citat Casaubonus ad Athen. VII. 24. p. 570, 46. πεπλησ. Suid. ed. ms. τριχίδες. ἔβϊττε Suid. ms.

57. ὡς ἂν ἀνέρωμαι Dawes. Misc. Crit. p. 507.

61. κατάπερ] ὥσπερ Suid. ed. ms. λόχμη. ξυγκ. ms. Post εἶναι addit ms. ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡ. ἐχλιαίνετο πρὸς τὸν ἥλιον ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ. *Omittit ista ed. Kuster. non Med. Ald. quae* καὶ ἀλειψάμεναι ἐχλιαίνοντο.

62. ὁπόθ' ἁνὴρ Dawes. Misc. Crit. p. 217. et mox ἐχλιανόμην, cujus prima [*secunda*] producitur. Lysistr. 587.

70. νὴ τὴν Ἑκάτην καλὸν ἔγωγε τουτονί.] τὸν καλὸν Dawes. Misc. Crit. p. 507. *In marg. ed.* 1532. Athen. p. 574. D. MSS. τὸν ἁβρόν. *Vide Adverss. p.* 137. *et ad Acharn.* 1048. [De prima in καλὸς semper ab Atticis correpta, praeter Brunckium vide Gaisford. ad Markland. Suppl. p. 162. De Philoct. 1381. (1421.) Porson. Opusc. p. 220. In Euripide Stobaei XXIX. p. 200, 8. (129.) μυρίοισι habere Trincavellum notat Porsonus. Gnomae εἰς εὐτυχίαν.

κοινὸν δὲ καλόν ἐστι χρηστὸς εὐτυχῶν.

Versus est Menandri apud Stob. XLI. p. 241, 8. (167.) apud Cler. p. 220.

κοινὸν ἀγαθόν ἐστι τοῦτο, χρηστὸς εὐτυχῶν.

Lege ob metrum τοῦτ' ἐστι, et compara Demosth. F. L. p. 271. n. 604. (450.) κοινὸν γὰρ ὑμῖν ἅπασι τοῖς ἄλλοις τοῦτο ἀγαθὸν γίγνεται. Ita recte mss. sine articulo, qui delendus et in Xenoph. Oecon. VII. 12. (p. 487, 39. HSt.) κοινὸν γὰρ ἡμῖν καὶ τοῦτο ἀγαθόν. Vide Platon. Phaedon. p. 63. D. Gorg. p. 505. E. HSt. Ut in Menandro, ita in Thesm. 744. καλὸν pro ἀγαθὸν irrepsit; vide Porsonum. Gnomae;

Εἰς Γυναῖκας. Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον, οὐδὲ τῆς καλῆς.
Εἰς Δούλους. Δούλου δὲ χεῖρον οὐδέν, οὐδὲ τοῦ καλοῦ.

Recentiores versificatores prodere videntur καλῆς et καλοῦ isto sensu. Hactenus haec; sed forsan aliquis malit cum Bentleio et Ravennate, καλόν γ' ἔγωγε

τουτονί. (Atque hoc praeferre video Reisigium p. 178.) Primum igitur meminerit, semper fere ubi duplicatur γε, utrique particulae suam rationem constare, ut Plut. 74. Deinde probet, γ' ἔγωγε apud nostrum jungi. Postremo, ne quem offendat adjectivi positio in Porsoni lectione, ἔγωγε τουτονὶ καλὸν, conferat σαπρὸν Plut. 542. σαπροῦ Ach. 1100. ἄβυσσον Ran. 138. μέγαν, ἐπίχαλκον, Vesp. 16, 18. ἀπείρονα fragm. ap. schol. Villoison. *il.* ξ. 200. (Epigenem Athen. IX. p. 384. A. Menandrum Piscat. 8. ex Porsoni emendationibus, Opusc. p. 315. et Advers. p. 292.) Verte, *By Hecate have I; see, a fine one. Dobree in Addendis.*]

71. Suid. πώγων.

75. Lege θαιμάτια. Vide supra 26. infra 99. 275.

78. ἐκείνων Suid. ed. ms. σκύταλον.

99. L. θαιμάτια ex Ald.

102. Παρονόμου Suid. v. Ἀγύριος. In πρόνομος ms. ἀγύρρι (sic). ἐλάνθανεν ed. ms. *Pejus* ἀσσύριος *ed. Med.*

115. ἡ μὴ μπειρία] ἡ μὴ-μπειρία Canter. T. Faber. Suid. v. ἡ μὴ, ubi vulgatum male probat Kusterus. Sic μὴ-σπάνις, *copia*, Eurip. Hec. 12. οὐ-σπάνις Orest. 942. οὐκ-ἀπόδειξιν Hippolyt. 197. Male igitur solicitavit Musgravius Bacch. 455. πλόκαμός τε γὰρ σοῦ ταναὸς, οὐ-πάλης ὕπο. Οὐ-πάλης ὕπο idem est quod ὑπ' ἀγυμνασίας Aristoph. Ran. 1120. Vide et Euripid. Bacch. 1288. Confer et C. A. Duker. ad Thucydid. I. 137. [Vide Valck. ad schol. Phoen. 15. ad Hippol. 191. notas ad Gregor. Dial. Att. XLII. Tyrwhitt. ad Dawes. p. 215, 6. ed. Kidd. Lockius, Paraphras. ad Rom. I. 21. *Set up to themselves fictitious no gods. Dobree in Addendis.*]

116. Suid. v. ἐπίτηδες, *ubi in fine addit Porsonus ex ed. Med.* καὶ αὖθις· ὥσπερ ἐπίτηδες.

121. ἴσθι σὺ Suid. ms. περίδου.

123. τοι pro τι Ald.

129. ληρῶν Suid. v. Ἀριφράδης.

139. μεθυόντων T. Faber et post eum Kusterus; atque ita Suidas v. παραπεπληγμένα, ed. et ms.

142. Lege ex ed. Ald. ἐμπεπωκότες. Vide ad Pac. 1145.

144. *κάθιζ'* Ald.

146. Schol. *ἀλλαχοῦ*] Eq. 391.

155. *βίαν* Dawes. Misc. Crit. p. 309. vulgatum defendente Reiskio et post eum Toupio in Suid. I. p. 80. *Vide Porsoni Append. p.* 441.

161. *οὐ προβαίην ἂν πόδα* Kuster. ad Suid. I. p. 92. *ἐκκλησιάσουσ'* Id. ad Aristoph. Lege vero cum Suida *οὐδ' ἄν. Vide ad Orest.* 1427. *ubi οὐκ ἂν edd.* 1798. 1811. *sed forsan casu. οὐδ' Bentleius* (*Porson. Opusc. p.* XCIII.)

167. *εἶτι βλέψασα* Ald.

169. *κάθησθ'* Ald. [Ad Brunckii notam scribit Porsonus, "Sed istam notam" (ad Suppl. 1181.) "in secunda editione omisit Marklandus, ut et alteram quam supra v. 70. examinandam sibi sumsit Brunckius." Nempe ad Suppl. 728. *Dobree in Addendis.*]

173-5. Citat Suidas vv. *μέτα. προστάτης*, monente Toupio in Suid. III. p. 89. In ultimo autem ex Suida v. *προστάτης* legendum est, pro *ἅπαντα*, *τοιαῦτα*. [Sed in v. *προστάτης*, *τοιαῦτα* intrusit Portus, secuto Kustero. Vocem omnino omittunt Med. Ald. Froben. *Dobree in Addendis.*] *Vide App. ad Toup. p.* 505. *l.* 1.

173. Suid. ed. ms. *μέτα.*

175. *ἅπαντα* om. Suid. ms. *προστάτης.*

176-8. Citat Suidas v. *προστάτης.*

181. *φιλεῖν μὲν* Kuster. *εἰ τ. φ. μὲν* Suid. ed. ms. v. *δυσαρεστούμενος. τοὺς μὲν φ.* ed. ms. v. *ἑκάστοτε.*

182. *ἀντιβολεῖσθ'* Suid. vv. *δυσαρεστούμενος. ἑκάστοτε. ed. et ms. ut videtur.*

191-2. *εἶπας-εἶπω*] L. *εἶπες—εἶπον.*

195. L. *ὅτε δὴ δ' ἐγένετ'*. Vide ad Lysistr. 523.

207-8. Suid. *Ἄϊσιμος.*

Schol. 208. Lege *χωλὸς Ἄϊσιμος* et hic et apud Suid. in v.

209. *πέπεισοι* Suid. ms. *ἔτι. Ed. Med. πέπεισθε.*

215. *πρῶτα μιτάρια* Suid. *βάπτουσι, μὴ τἄρια* ms.

218. Suid. *χρηστῶς.*

234. σώζειν ἐπιθυμοῦσιν] σώζειν μάλ' Scaliger. ἐπιθυμήσουσιν T. Faber.

235. τίς om. Suid. ed. ms. v. θᾶττον, ut recte pro μᾶλλον.

240. διείξετε. (*sic. Neque hoc intelligo, neque quae causa fuerit mutandi conjicio.*)

254. Suid. γλάμων.

255. "ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε Schol. ad Acharn. 863." Kuster. εἶπω ἐς πυγὴν κυνὸς Suid. ed. ms. v. τούτω μέν.

256. ὑποκρούωσι Suid. ms. bis *in* ὑποκρούουσιν *sc.* προσκιν. per ι ms. sed dubitanter.

258. ἤν σοι Ald

275. θαλμάτια Ald. recte. Male citat vulgatum Toupius in Suid. I. p. 146-7. τἀνδρεῖά γ' ἅπερ ε. ἐπαναβάλεσθε Toup. partim ex Suid. in Suid. I. p. 147. Corrige obiter καταβάλλουσ' in Alexid. apud Athen. XIII. 3. p. 568. Hermippus ibid. II. 15. p. 56. C. πάντες ἐμβαλοῦσιν αἰεί.

276. ἐπαναβάλεσθε per λ simplex Suid. ed. ms. in v. et bis περιστολίζεσθε.

282. L. σπεύσαθ'.

283. Lege omnino ὀρθρίοις ex Suida v. ὑπαποτρέχειν. Vide Ran. 1391. Valckenaer. ad Theocrit. VII. 21. Toup. Epist. Crit. p. 26. et corrige μεσονύκτιοι apud Theocrit. XIII. 69. ὀρθρίοις Suid. ὑπαποτ. (*ante* ὑπάγγελτος *sc.*) sed hunc versum om. ms. altero posito. Mox vero utrumque habet in ordine. πύκνα Suid. ms. *Vide ad Hec.* 979. *Opusc. p.* XCIII.

285. τοῦτο τὸ ῥῆμα Suid. *in* ἐξολ.

287. ὁ γὰρ κ. Suid. ed. ms. ἐξολ.

[289-310. Antistrophica detexerat Bentleius, cujus lectiones exhibet Kiddius ad Dawesii locum. Stroph. v. 8. Χαριτιμίδη Bentleius. *Dobree in Addendis.*]

289-310. ΣΤΡΟΦΗ'.

1. χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦ ἄνδρες, ἠπείλησε γὰρ
2. ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν
3. μὴ πρῲ πάνυ τοῦ κνέφους
4. ἥκῃ κεκονιμένος,

5. * στέργων σκοροδάλμη,
6. βλέπων ὑπότριμμα,* μὴ
7. δώσειν τὸ τριώβολον.
8. *σὺ δ', ὦ* Χαριτιμίδη,
9. καὶ Σμίκυθε, καὶ Δράκης,
10. ἔπου κατεπείγων,
11. *σαυτῷ προσέχων ὅπως
12. μηδὲν παραχορδιεῖς
13. ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.
14. ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
15. λαβόντες ἔπειτα *πλη-
16. σίον καθεδούμεθ', ὡς
17. ἂν χειροτονῶμεν
18. ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ
19. τὰς ἡμετέρας φίλας,
20. καίτοι τί λέγω; φίλους
21. γὰρ χρῆν ὀνομάζειν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

1. ὅρα δ' ὅπως *ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεος
2. ἥκοντας, ὅσοι προτοῦ
3. μὲν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
4. ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
5. καθῆντο λαλοῦντες
6. *ἐν τοῖς στεφανώμασιν,
7. νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
8. ἀλλ' οὐχὶ, Μυρωνίδης
9. ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
10. οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
11. τὰ τῆς πόλεος διοι-
12. κεῖν ἀργύριον *λαβών·
13. ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος
14. ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
15. πιεῖν, ἅμα τ' ἄρτον ἄν,
16. καὶ *πρὸς δύο κρομμύω

17. καὶ τρεῖς ἂν ἑλάας.
18. νυνὶ δὲ τριώβολον
19. ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
20. πράττωσί τι κοινὸν, ὥσ-
21. περ πηλοφοροῦντες.

Totum locum descripsi ex Dawesio pp. 512-5. *nisi ubi aliter malebat Porsonus, cujus lectiones asterisco notavi. Stroph.* 2. ὡς ἂν *edd.* (*i. e. Ald. Junt.* 1515. 1525.) ὃς *MSS. et Suidas.*

4. κεκονισμένοις (*sic*) *edd.* κεκονισμένος *Rav.* κεκονιμένος *Brunckii MSS. et Suidas.*

5-8. *Dawesius;* Βλέπων ὑπότριμμα, Στέργων σκοροδάλμη· ἀλλ' Ἄγ', ὦ Χαριτιμία Καὶ Σ. *Quatuor primas voces transponit Porsonus.* τὸ *ante* τριώβολον *om. edd. non mss. Utraque lectio per se proba, sed articulum poscit metrum. Tum* ἀλλ' ὦ *edd. mss.* σὺ δ' *Porsonus. Nempe* συ *ita fere* σ *scriptum, ut saepe in Photio Galeano, facillime in* α *abit. Exempli gratia in Vesp.* 1426. ἀβάρει *Suidas. Vide etiam Porsoni Opusc. p.* 277. *Hoc dato, cetera sponte sequuntur.* χάριτι μία ἢ καὶ *edd.* ΧΑΡΙΤΙΜΙΔΗ καὶ *Brunck. Charitimides classis Atticae dux apud Ctesiam post Herodot. Wesseling. p.* 818.

9. δράκη *edd.* δράκης *mss. et Dawes.*

11. σαυτὸν *duae edd. et Dawes.* σαυτῷ 1515. *Suidas v.* παραχ. *duo MSS. Brunckii, et ut videtur Ravennas, quod paulo melius judicabat Porsonus. Ita etiam Bentleius.*

12. παραχορδιῆς *edd.* -εῖς *ms. et Suid.*

15. πλησίοι *duae edd. et Dawes.* πλησία 1515. πλησίον *Br. et ni fallor Porsonus.*

21. χρῆν μ' (*vel* χρῆν μ') *edd. et mss.* μ' *om. ed. Kuster. et Dawes. Si recte memini, servari posse pronomen censebat Porsonus. Antistr.* 1. ὠθήσομαι *edd. Dawes. atque ita citat Porsonus ad Hec.* 398. *Sed aiebat se in* ὠθήσομεν *magis propendere, quod edidit Brunck. e MS. et habere videtur Ravennas,* (*alius MS.* ὀνήσομεν.) ἄστεως *edd.* ἄστεος *Dawes. et Br.*

3. ἐλθόντ' ἔ. λ. *edd. pejus etiam MSS.* ἐλθόντας ἔ. λ. *Emendavit Dawesius.*

5. κάθηντο edd. καθῆντο Br. λαλοῦσαι ed. 1515.

6. *Versum in edd. omissum supplet Ravennas. Athenaeus XV. p.* 685. *B.* κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις δὲ Ἀγαθοῖς Φερεκράτης ἢ Στράττις φησὶ, Λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς ἡμέρας ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ, λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε. *Vulgo* λαλεῖται. *Vide an potius legendum sit* λαλεῖτ' ἀεὶ, *nam de metro nil expedio. De* μύρῳ *confer Equit.* 1372. *Eupolis apud Schol. ad Vesp.* 1265. χἀμυνίας ἐκεῖνος ἀμέλει κλαύσεται. Ὅτι ὢν ἄγροικος ἵσταται πρὸς τῷ μύρῳ. Θεῶν ἕνεχ' ὡς ἔπλευσε κακὸς ὢν εἴσεται. *μύρῳ pro morio audacter repono, de ceteris non valde contendo.*

9. γενάδας edd.

11. πόλεως edd. πόλεος Dawes.

12. φέρων edd. mss. Dawes. λαβὼν probabiliter Brunckius judice Porsono. *Vide ad Equit.* 987.

15. ἄρτον αὖ καὶ δύο edd. αὖ om. Brunckii MSS. non Rav. ἂν Dawes. probante Porsono. Tum 16. καΐσως Dawes. καὶ πρὸς Porson.

290. ὃς Suid. ed. ms. et πρῶτα in κεκονιμένος. οὓς ms. in πρώ.

291. κεκονιμένος Suid. ed. ms. in vv. κεκονιμένος. πρώ. probante Kustero in indice. βλ. ὑ. στ. σκ.] Eodem ordine Suid. ὑπόπ.

294. Citat Suidas v. ἔπου.

295. σαυτῶ Suid. ed. ms. παραχορδιεῖς. παραχορδιεῖς Suid. v. παραχορδιεῖς.

296. Suidas. σύμβολον. — ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ κ τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεδούμενοι. Lege et distingue, ἕως τοῦ κ. Τὸ σύμβολον — καθεδούμεθα. Quae leguntur apud Aristophanem Eccles. 296.

299. L. ex Ald. χρῆν μ' ὀνομάζειν.

302. κάθηντο quoque edd. Ald. Basil. 1532.

315. οὐδ' ἐκεῖνο Toup. in Suid. III. p. 312. lege ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο. Vide ad Lysistr. 523. *Vide Append. ad Toup. p.* 481. *penult.*

318. ἡμιδιπλοίδιον Toup. in Suid. III. p. 312. *Append. ibid. p.* 481.

329. οὔτι που om. Suid. ms. τί τοῦτο.

330. κατατέτηκεν ms.

538. ὦ T. Faber. nolente Kustero, probante Valckenaerio ad Eurip. Phoeniss. 157.

547. *μ' ἠγχήσαιμ' εἰς* Suid. ms. *φανή. sed alterum η ita scr. ut parum distet ab ε.*

549. Schol. Haec sua fecit Suidas v. *γνώμην*, ut monuit Toupius ad Suid. I. p. 80.

550. *κἄμ'*] sic Suid. ms. *ὅτι μ' εἰ. Ed. Med. κἀμοί.*

551-2. *ἐμοὶ δ' Ὥρα—εἰς ἐκκλησίαν.*

554. *νῦν* Kuster.

555-6. Suid. *ἀχράς.*

563. *τίς οὖν* vel *τίς νῦν* T. Faber. L. ex Ald. *τίς ἂν οὖν. τίς ἂν οὖν* Aeschyl. Theb. 1068. recte restituit ex MSS. duobus, quibus adstipulatur Turnebi editio, Brunckius; quod restituendum est apud eundem Agamemn. 1350.

564. *τὴν κατάπρωκτον δ'*. Toup. in Suid. III. p. 311.

566. *Ἀντισθένην*] sic Suid. ms. *χεζητ.*

568. *βουλέπω* Ald.

569-70. Suid. *βεβαλανωμένον. Vide Opusc. pp. 55-6.*

577. Dele *τὸν* ob metrum.

581. *νῦν* pro *νὴ Δί'* Ald. Kuster.

584. *ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθεν ἀθρόως* edd. Ald. Wechel. Francofurt. unde Dawesius Misc. Crit. p. 198. legit, *ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόως.*

585. *σκυτοτόμοις* T. Faber et Kuster. ex Suida v. *σκυτοτόμος. σκυτοτόμοις εἰκ.* Suid. ed. ms.

586. *οὐ γὰρ ἀλλ'*] ut ex Thesm. Suid. ed. ms. *in v. οὐ γὰρ ἀ.*

587. *λευκοπληθὲς* Ald.

592-3. Suid. *ἀποίμωξον.*

598. *πρῶτος*] sic, et *παρείρπ.* Suid. ms. *παρείρπ. Ed. Med. πρῶτον et παρείρ.*

602. *ὃς αὐτὸς* T. Faber.

606. *σαυτοῦ* Suid. v. *γλάμων* et supra *σκορόδων.*

610. Vertit T. Faber, *Ipse enim negabat se pallium habere.* Unde liquet eum legisse, quomodo et citat Dawesius Misc. Crit. p. 214. *μέντ' οὐ φασκεν.* At vero si hoc voluisset poeta, dixisset, *οὐκ ἔφασκεν.* Vocalis enim initialis nunquam eliditur ob *οὐ* praecedentem. Deinde omni sensu caret ista lectio. Legendum igitur, *μέντοι φασκεν. Accessit nudus, ut plerisque videbatur, quamvis ipse contrarium affirmaret.* Sic in hac et Aldina editione legitur, Vesp. 159. *μ'*

οὔχρησεν quod in Kusteri editione recte exaratur, μοι ᾽χρησεν. Aldus vero recte quoad sensum exhibet μέντ᾽ οὔφασκεν. Quae scripsit Heathius ad Euripid. Troad. 592. ὅτε σὸς γόνος ἐξέφυγ᾽ ᾅδαν, frustra scripsit. Dawesio eundem errorem erravit Pauwius ad Aeschyl. Choeph. 930. Fl. Christianus ad Lysistr. 460. Th. Burgess. ad Sophocl. Oed. Tyr. 1387.

411-2. Minus emendate Suidas v. δημοτικά.

412. σωτ. δ. Suid. ms. τετραστ. et στατήρ. *In* τετραστ. *ed. Med.* δ. σ. *sed in* στατὴρ, σ. δ.

415. γὰρ om. Suid. ms. τετραστ. *et edd. Med. Ald. Kust.* κναφεῖς ms. τετ. *et edd. Tum notat* om. Suid. ms. κναφεῖς. *quod incertus sum utrum pertineat ad* γὰρ 415. *an* πρῶτον 416. *In* κναφεὺς, γὰρ *om. Med. Ald. non Kust.* πρῶτον *servant tres edd. Et* γὰρ *et* πρῶτον *in* τετρ. *omittunt edd.* 416. om. πρῶτον ed. ms. *v.* τετραστ. *scil.* ἡλίου τροπῆ ms. *in* τετ. *ut videtur.*

417. ἂν ὑμῶν Suid. ms. τ. βλάψοι Suid. v. κναφεύς.

418. μὴ ἐστὶν Suid. ms. σκυλοδέψων.

419. κ. ἐς τὰς ἀπονεμημενας (*sic*) ms. *in v.* τετ. *ubi ed. Med.* κ. ἐς τοὺς ἀπονενεμημένους.

420. σκυλοδεψῶν ceterae edd. recte. Vide Kuster. ad Plut. 514. et ita Suid. in v. τὴν θύραν Suid. v. ἀλφιταμοιβούς. ἐς τῶν σκ. ms. τετρ.

421. ὀφειλέτω] sic Suid. ed. ms. τετρ. sed ἀφείλετο in σισύρα.

422. εἰ δὲ κἀκεῖνα π. Suid. ἀντεχειροτόνησεν.

425. κλαίειν Suid. v. ἀλφιταμοιβούς.

428. "Citat Suidas v. λευκὴ τις." Toup. in Suid. II. p. 127. Numerosior vero incedet versus, si cum Suida legamus, ἀνεπήδησ᾽. Suid. ms. om. λευκὴ τις.

441. γυναῖκα δ᾽ ἔφη πρᾶγμ᾽ εἶναι Ald.

442. κοὐχὶ τἀπόῤῥητ᾽ Dawes. Misc. Crit. p. 316.

444. δουλεύοντε Ald.

446. συμβάλλειν] Suid. v. ἱμάτιον χρυσίον 447. ms. et 448 *ut edd.* 1532. *Kust.*

449. Suid. ἀποφέρειν.

464. οὐδ᾽ ἀστενακτὶ Suid. ἀστ. σὺ δ᾽ ἀστενακτὶ Suid. ms. *eo loco ut videtur.*

468. κινεῖν ἑαυτάς ed. Ald.

471. γέ τοι Suid. et γεραιτέρων v. γεραίτερος. γὲ Suid. ed. τε ms. v. γεραιτ. τέ τι ms. μῶρα.

472. ὅσ' ἀνόητα χἠ μ. Suid. ed. ms. utroq. l. βουλευσόμ. ms. μῶρα.

473. ἥμιν] ἡμῖν ms. μῶρα.

482. ἡμῖν Ald.

485. κύκλῳ— κἀκεῖσε καὶ τὰ τῇδε Ἐκ δεξιᾶς Valckenaer. ad Eurip. Phoeniss. 272. *Alibi confert Av.* 1196.

509. Omittit περ ed. Kuster. Ald. ἃ ξυνεγκάμην] T. Faber, ξυνενεγκάμην vel ξυνενέγκαμεν. Ed Kuster. ἃ 'πηνέγκαμεν. Legendum vix lineola mutata ἃ 'ξηνεγκάμην, i. e. ἃ ἐξηνεγκάμην. Verbum occurrit supra 76. atque ita ed. Francofurt. Ald.

510. *Olim conjecerat* κεῖται μέν δή.

512. ξυμμίξασ' edd. Ald. Wech. Bas. 1552. Suid. v. ξυμμίξασ', probantibus Dawesio Misc. Crit. p. 517. Valckenaerio ad Herodot. II. 64. Toupio in Suid. II. p. 162. et ita T. Faber.

514. L. χρήσωμαι. *Sic Bentleius.* (*Opusc. Porson. p.* XCIII.) *Vide autem Praef. Hecub. p.* LIX.

550. μετῆλθε Kuster. improbante Marklando ad Eurip. Suppl. 670.

556. ἵν' ἀλεαίνοιμι edidit Kust. ex Suida v. ἀλεαίνοιμι.

559. Delet καὶ T. Faber. κᾆτι χ' ἡ β. Kuster. sequente Toupio in Suid. III. p. 56. Fabro vero assentiente Cur. Noviss. in Suid. p. 88. *Vide Porsonum ibid. p.* 503.

546. μὰ Δί' ἀλλ' ἔφην ἔγωγ' ᾠχόμην Ald.

550. κάθησο Kuster. κάθησον— μασόμενος (*vel* μασσόμ.) ms. Suid. σηπία. *Ed. Med.* κάθησο ι. σηπείας μασσώμενος.

565. ὥστ' ἔμοιγε recte ed. Ald. Francofurt.

570. γνώμης Markland. ad Eurip. Suppl. 547.

575. τι pro τοί γε Ald.

578. πλείστων Toup. in Suid. III. p. 228. sed nihil opus. Thucydid. I. 84. αἰδὼς σωφροσύνης πλείστου μετέχει. Subintelligitur scilicet μέρος. Ran. 557. χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, quae vulgatam satis firmant. Obiter moneam locum Aristophanis Daetaleusi, ut citatur a Photio recte legi, ταχὺ νῦν πέτου, non Toupii τάχυνον. *Vide Append. ad Toup. p.* 477.

580. *Ad Orest.* 264.

585. Citat Suidas v. ἐντ' ἄλλης, monente Toupio Epist. Crit. p. 27.

588. Vide Plut. 556. Aeschin. p. 47. *ed. Taylor.*

= 14, 15. H. *Steph. In marg.* 1532. *addit* Demosth. Mid. p. 125, 15. Tayl. = 549, 9. *ed. Par.* 549, 12. *Reisk.*

589. *τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ* T. Faber.

592. *τῶν οὖν σπελέθων* ob metrum.

601. *οὐδεὶς οὐδὲν* Faber. *οὐδεὶς οὖν ἐν* Kuster.

607. *καὶ βούλεται τοῦτον σκαλαθύραι*] Dele *τοῦτον* et lege *βούληται*, quod posterius habet ed. Kuster. *τοῦτον* quoque delet Faber. Versus recte scriptus legitur apud Suid. v. *σκαλαθῦραι*. *Ex ed.* 1532. Dele *τοῦτον* et lege *βούληται* cum H. Stephano Thes. L. G. III. p. 806. B. Suid. v. *σκαλαθῦραι*, ubi ms. *μειράκιον*. *μείρακος* (*sic*) *ed. Med.* [Suidae ed. Kuster. *Ἁμαρτεῖν εἴρηκε τὸ ἁμάρτοιμι Κρατῖνος Δραπέτισι. Ποδαπούς ὑμᾶς εἶναι φάσκων. ὦ μείρακες, οὐκ ἂν ἁμαρτεῖν. καὶ ὅλως σύνηθες αὐτοῖς τὸ τοιοῦτο.* Porsonus; "Si hujus loci sana lectio est, frustra T. Faber ad Aristoph. Eccles. 607. *μείραξ* pro *puero* adhiberi posse negat. Sed indignor Kustero, quod *ποδαπὰς* ex ed. Med. non reposuerit. Verum altera menda subest. Quomodo enim *ἁμαρτεῖν* pro *ἁμάρτοιμι* usurpari possit equidem ignoro. Repone ex ordine literarum, *ἁμάρτοιν*. Ita *τρίφοιν* in fragmento Euripidis apud Etymolog. M. p. 764, 52. quod injuria solicitat Valckenaerius Diatrib. p. 153. *Ἁμαρτοῖν* bis ex correctione, sed ab eadem manu, et *ποδαπὰς* C." (MS. C. C. C.) "Kusteri negligentia Piersoni oculis tenebras offudit ad Moerin p. 262. quod fieri non potuerat si alia Piersonus editione usus esset." Vide Grammaticum Hermanni p. 434. *Dobree in Addendis.*]

610. Lege *συγκατακεῖσθαι*. Vide infra ad 615.

611. *πῶς οὖν εἰ* ex Ald. ed. Kuster.

612. *ζητοῦσιν* Ald.

615. Ob metrum lege *συνῶμεν*. Idem mendum sustulimus supra Vesp. 50. contrarium Thesm. 608. (vide Cl. Brunck. ad Aeschyl. Prometh. 243.) Ran. 1538. *συνετός*. Aeschyl. Choephor. 609. *ξύμμετρον*.

617. *περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; τοῦ μὴ σοὶ* Faber. L. *περὶ τοῦ; ΠΡ. περὶ τοῦ; περὶ τοῦ μή*. Cf. Av. 609. *Vide Opusc. p.* 23.

618. Ed. Ald. *καί σοι τοιοῦτον ὑπάρξει.*

619. Videtur personarum nomina hoc et sequente versu delenda, et legendum *ὑμέτερον*. Haec scripsi, cum vidi nullam personarum distinctionem agnoscere Aldinam.

621. *αἰσχρούς*] Optime Ald. *αἰσχίους* ut edidit Kusterus. Mox lege, *ἐπὶ τοὺς δέ.*

624. Lege ob metrum *τοῖσι καλοῖς* ex Ald. Hoc leve mendum non sustulit Ruhnkenius ad Timaeum p. 195. vide ad Vesp. 599.

625. *ταῖσι γυναιξὶ* ed. Kuster. quomodo citat Ruhnkenius ad Timaeum p. 195. Lege praeterea *πρὶν ἂν— χαρίσωνται.* Vesp. 724. *πρὶν ἂν— ἀκούσῃς.* Pac. 84. *πρὶν ἂν ἰδίσῃς καὶ διαλύσῃς.* Eq. 937. *πρὶν ἂν— ἀκούσῃς.* Lysistr. 705. *πρὶν ἂν— ἐκτραχηλίσῃ.* 1004. *πρὶν ἂν— ποιησώμεσθα.* Eccles. 1008. *πρὶν ἂν— προκρούσῃ.* 852. *πρὶν ἂν ἀπενέγκῃς.* 747. *πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι.* 765. *πρὶν ἄν γ' ἴδω.* Vesp. 915. *πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς.* 577. *πρὶν ἂν—εἴπῃ.* Av. 1409. *πρὶν ἂν— διαδρᾶμω.* Acharn. 175. *πρὶν ἂν στῶ.* 228. *πρὶν ἂν— ἐμπαγῶ.* *Imo lege γυναιξὶν— χαρίσασθαι cum Porsono apud Gaisford. ad Eur. Suppl. p. 206. ubi locus citatur e palmaria Tyrwhitti emendatione.* [De *πρὶν, πρὶν ἄν* omnino vide Elmslei. ad Heracl. 959. ad Med. pp. 119—121. et si libet, Reisig. p. 65. *Dobree in Addendis.*]

626. *Λυσιστράτης*] *Λυσικράτους* ed. Kuster. Ald.

627. *δημοτική γ'* Suid. ed. *καταχήνη. δ'* ms.

630. Suid. *δευτεριάζειν.*

631. *αὐτοῦ* ed. Kuster.

632. *πατέρας γὰρ* omnino lege, metro et sensu postulante, ut edidit Kusterus.

639. *μὴ τὸν ἑαυτοῦ* T. Faber, improbante Marklando ad Eurip. Iph. Taur. 1010. qui scribit *μὴ 'ντὸν ἐκεῖνον.*

641. *καλῇ* Ald.

643. *αὐτοῦ* ed. Kuster. *εἴ γε* Suid. v. *Ἀρίστυλλος.*

644. *τ' ὄζεις* sine *ἂν* Suid. ed. ms. v. *καλ.*

646. *Suidas ed. Kuster. ἐπεπόνθη ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθει. καὶ ἐωράκη ἀντὶ τοῦ ἑωράκει. καὶ ᾔδη ἀντὶ τοῦ ᾔδει. ubi Porsonus;* Lege ex ed. Med. cum interprete *ἐπεπόνθειν —ἑωράκειν— ᾔδειν.* quomodo quidem legunt Koenius ad Corinth. p. 50. Brunck. ad Aristoph. Eccl. 650. (646.) sed pessime pro tertiis personis accipiunt. *Tres primae edd. Aristoph. ἐπεπόνθην, quomodo citat Elmsl. ad Ach. 323. ἐπεπόνθει Porsonus ad Med. 863. casu, opinor. Legendum enim cum Brunckio et Bentleio, (Porson. Opusc. p.* XCIII.) *ἐπεπόνθη. Ter-*

tiam personam utcunque defendas, vertendo, "Non id impune tulisset Aristyllus." Sed recte Faber, secutis Berglero et Brunckio, "id sane graviter ferrem," (tulissem.) Anglice reddendum, "that would indeed have been intolerable." Hoc enim sonat δεινὸς *in* δεινὰ πάσχειν, δεινὸν ποιεῖσθαι, δεινὸν λέγεις, *etc. Vide exempla apud Elmsleium l. c.* [In ed. 1547. ἐπεπόνθην vertit in ἐπεπόνθειν Porsonus, in tertia scil. persona; vide ad Vesp. 633. Quum ad Med. 863. ἐπεπόνθει citaret, vereor ne consulto id fecerit, putans plusquam perfecti formam, -ειν, -εις, -ει, jam tum Athenis invaluisse. Vide Kidd. ad Dawes. p. 412. Certe Plut. 738. servat ἀνεστήκει. Recte an secus, non decerno; tantum dico, immerito culpatum videri Koenium, quippe qui pro prima persona recte acceperit, etsi non satis clare est locutus. Ejus autem conjecturam, saltem quod ad ἐπεπόνθειν, confirmat C. C. C. apud Burgessium Praesulem ad Dawes. p. 462. (412. K.) Atque ἐπεπόνθη Ravennas. Cum δεινὸν omnino compara Latinorum *indignum*. Nos, *very hard, shameful, too bad*, etc. Lysist. 1099. δεινὰ idem est atque αἰσχρὰ 1100. Alia exempla dat Reisigius pp. 198. 216. 299, 300. *Dobree in Addendis.*]

648. εἰς δεῖπνον Suid. ed. M. δεκάπουν. λιπαρῶς] sic Suid. ms. v. δεκάπουν. *et ed. M.*

654. ταύτῃ γνώμῃ γ' Toup. in Suid. I. p. 157. ubi notat haec verba citari a Suida v. ἐθέμην.

658. *Notat in ed. Bas.* 1532. Lege, τουτί τις νῦν φρασάτω μοι.

659. τὰς ᾀκείας Dawes. Misc. Crit. p. 318.

663. πῶς γὰρ κλέψαι; μετὸν αὐτῷ. Kuster ex Suida v. μετόν. Lege praeterea κλέψει. Suid. ed. ms. nisi quod hic μετεξιν. ἐξόν. (sic). *Nescio an potius* μετεξον *enotet Porsonus.*

664-5. "Citat Suidas v. οὐκ ἀποδύσῃ." Toup. in Suid. II. p. 180.

668. περὶ om. Suid. τοῦ γάρ.

671. παραθήσει Markland. ad Eurip. Suppl. 952.

672. στοὰς Suid. ἀνδρῶνα.

673-4. Suid. βῆμα.

681. βασίλειαν Suid. v. κηλωτήρια. De hac porticu

agens J. Meursius Attic, Lect. VI. 17. hunc locum omisit. *Ita in ed. 1547. notat; sed voluit κληρωτήρια, ubi βασίλειον ed. Med. -ίλειαν Kust.*

682. *In ed.* 1532. *στοὰ μυρόπωλις* apud Megalopolitas Arcadiae Pausan. VIII. 30. p. 663, 14.

685. Mendose Ald. *ἔστι.*

687. Suid. v. *αὐτῷ.*

689-92. Suid. *δίοδοι*, ubi *τοῦ δείπνου.*

690. *ἀπὸ τοῦ δ.* Suid. ed. ms. *προσπ.*

697. *τοῖς εὐπρεπέσιν δ'. Vide Opusc. pp.* XCIII, 29-30.

703. *διαφόρου* Suid. v. *δέφεσθαι.* Mendose *γ' ὡς* pro *τέως* Athenaeus III. 4. p. 77. *διφόρου συκῆς*] sic Suid. v. *δέφεσθαι. i. e. ms. nam edd. Med. Ald. Port. Kust. omnes διαφόρου.*

704. L. *προθύροισι.*

727. Ut ed. sic ms. Suid. *ἐντετ.*

730. *εἰς*] *εἰ* Suid. ed. ms. *λυσικ. φάρμακον.*

731. *ἐψοῦσ'* om. Suid. ed. ms. *φάρμ.*

732. L. cum Fabro, *δεῦρ' ἴθ', ἡ κομμώτρια. ἴθι* Suid. ed. ms. *ἴστω.*

735-6. Citat Suidas v. *ὄρθριος. νύκτωρ* Suid. ms. *ὄρθριος ν.* (sic) sed mox sine *ρ.*

742. *Praef. Hec. p.* LIX.

743. *Adverss. p.* 56.

746. *οὕτως ἀνοήτως* ex Suida vv. *οὐδὲν πρὸς ἔπος. οὐτοσὶ* Biset. Faber, Kuster. *οὕτως* Suid. v. *οὐδὲν πρὸς ἐ.* locum om. ms. sed habet in *οὕτως. Alibi in schedis, huc forsan respiciens, οὕτως* adverbio jungitur Soph. Elect. 101. 218. Aristoph. Plut. 80. Aeschyl. Prometh. *scil.* 195. *ed. Pors.*

747. L. *πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι.* Vide supra 625.

752. *πομπὴ πέμπετε;*] *πέμπεται* Schol. edd. Ald. Kuster. *πέμπετε* vero Priscian. XVIII. p. 1196. *νομίζεται* in *νομίζετε* mutabis in Heniochi versu apud Stobaeum p. 241. quod non vidit in caeteris optime versatus Valckenaerius Diatrib. XXV. p. 278. [In Heniochi versu *νόμιζέ σε* Grotius p. 169. casu ut videtur, quum *νομίζετε* notae praefigat. Illud tamen repetit Brunckius ad Soph. Electr. 4. Omnino comparandus Menander Harpocrationis v. *Φυλὴ*, apud Cleric. pp. 52, 54. Integrum locum exscribam, prout exstat in mss. Cantab. Bibl. Publ. D. 4. 63. et Coll.

Trin. olim Galeano. *μένανδρος δυσκόλῳ. τῆς ἀττικῆς νομίζεται εἶναι τὸν τόπον φυλήν. τὸν νυμφαῖον (νυμφιαῖον* Trin.) *δ' ὅθεν προέρχομαι φυλασίων. φιλόχορος* etc. Edd. Aldinae, *μένανδρος δὲ δυσκ. τ. α. νομίζει εἶναι τόπον τὴν φυλὴν, λέγων, τὸν νυμφιαῖον δ' ο. π. φυλασίας.* Maussacus, *τὸ νυμφαῖον——φυλὴν ἰών.* Nactus scilicet veram lectionem *φυλασίων*, forte distractam in *φυλὰς ἰών*, supposuit *Φυλὴν*, quod pejus corrumpit Bentleius, *Φυλήνδ'*. Magis etiam miror viri summi judicium de prioribus; quod non protulisset, si inspecto Gronovio cognosset, ms. Mediceum dare *νομίζεται τὸν τόπον εἶναι τὴν φ.* Vix opus est ut addam, fuisse in Dyscoli prologo,

τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον
Φυλήν· τὸ νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι,
Φυλασίων.

Fancy this to be Phyle in Attica. De hoc genitivo vide Collation. Ran. 1065. ubi in Ione possis quidem, sed minus commode, *Μακρὰς*, non *ὄχθῳ*, cum *χθονὸς* jungere. Thucyd. I. 114. *τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα——ἐσβαλόντες.* Vide Matthiae Gr. Gr. n. 554. p. 499. *νομίζειν* hoc usu solemne ut Av. 1366. *Dobree in Addendis.*]

771. *ἐπιτρίψειε γὰρ*] *ἐπιτρίψουσι γάρ.* Ald.

786-7. *In ed.* 1532. Latent haec apud Suidam v. *σύμβολα*, ubi lege *οὐκ ἐπετέλουν*, ut Schol. Polyaen. VII. 11, 1. *διηῖξε* restituit Casaubonus; male Heringa Obs. p. 129. *διήλασε. διαΐξειεν* ms.

791. *κατατεύξῃ* Suid. ed. ms. *ἔνῃ.*

817. *χαλκοῦν*] sic Suid. ed. ms. *ὑπέχοντος.* [Videtur Porsonus aut *χαλκὸν* aut *ἀργυρῷ* conjecisse. *Dobree in Addendis.*]

818. *οὐχ ἅπαντες ὤμνυμεν*] Edidit Kusterus *ἅπαντες ἡμεῖς*, in notis vero probat Scaligeri conjecturam, *τί δ'; οὐκ ἔναγχος τοῦθ' ἅπαντες ὤμνυμεν;* Malim *ἀπαξάπαντες.* [Sed *ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν* Juntina prior, Brubachiana, Brunckius e ms. Inde potius quam e Ravennate habuisse videtur Invernizius, a cujus textu nullus dissensus notatur in collatione ms. Monacensis. *Dobree in Addendis.*]

820. L. *ἐπόρισ'*. *Vide ad Xenoph. p.* LIV. *Opusc. p.* XCIII.

822. L. *ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπουμένοις*. Vide ad Lysistr. 525.

828. Lege, et metro et sensu flagitante, *φέρε σύ*, quomodo recte legitur apud Suid. v. *ἀνάφορον*. Bonus tamen Kusterus, quamvis Suidae locum designarit, emendando loco supersedit. Corruptum istud *σοι* citat Jungermannus ad Polluc. X. 17. p. 1160, a.

836. *κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες Ἑστῶτας ἑξῆς* Dawes. Misc. Crit. p. 271. *Vide ad Orest.* 1645. *Opusc. p.* XCIII.

837. *τὰ δὲ τ.* Suid. ms. *ῥιπίζεται.*

839. *φρύγεται* Scal. probante Kustero. Sic *γίνεται* pro *γίνονται* rescribendum in versu Alexidis apud Eustath. ad Homer. Odyss. *Σ*. p. 1857. et *ἀφέλοι* pro *ἀφέλῃ* ex Athenaeo X. 5. p. 422. A. B. ubi recte Casaubonum *τοῦτ'* pro *ταῦτ'* substituisse, liquebit ex Eustathio. *μέμφεται* pro *μέμφονται* Scholiastae ad Euripid. Med. 560. restituit Valckenaerius ad Euripid. Phoeniss. 1286. *Vide ad Hec.* 1141. *Opusc. p.* XCIII.

844. *κιχλίζων* Kuster.

852. Lege *πρὶν ἄν γ'* —— *ΚΗ. πηνίκα*; *ὁπηνίκα* enim non est interrogativum, quicquid dicat Valckenaerius ad Euripid. Phoeniss. 1698. Locum in Pluto recte correxerat Dawesius Misc. Crit. p. 300. Male emendavit Phoeniss. 885. Valckenaerius; scribe *ἃ ἐγὼ τίν' οὐ δρῶν, ποῖα δ' οὐ λέγων ἔπη*; in Rheso 705. pro *ὁποῖον, ποῖον*; in Bacchis 663. pro *ἥκεις δ' ὁποίαν, ἥκεις δὲ ποίαν* restitues.

859. *αὐτάς*] sic, ut videtur, Suid. ms. in *καλούμεθ'*.

863. *καὶ ξενόφαντες ἀείρεσθε* Suid. ed. ms. *παμπ.*

883. Suid. *δι' ὄχλου.*

891. *ταῖς*] sic Suid. *πέπειρος.*

892. *τις* ed. *τοι* ms. *θέλοι* ms. *Suidae ibid.*

905. *προσελκύσαι* Ald.

911. Hoc nomine Bacchum vocari putat Is. Vossius ad Pompon. Mel. II. 2.

915. Vide Toup. in Suid. III. p. 134.

920. Vide elegantem notam Jer. Marklandi ad Euripid. Suppl. 419.

925-4. Suid. v. *ἄγχουσα.*

927. *γὰρ*] *δὲ* Suid. ed. ms. *γέρης*.

934. *ἀνασποδῆσαι* Suid. *ἀνάσιμον*.

935. *Ad Orest.* 792.

938. *οὐδὲ γὰρ—τάδε γ'* Suid. ms. *χαριξ*.

949. *εὐφρόνην* Dawes. Misc. Crit. p. 319. atque ita citat Toupius Cur. Noviss. in Suid. p. 138. Ita quoque Reiskius post Dawesium vel potius ex eo.

950. *τῶν σῶν* om. Suid. edd. Med. Ald. ms. vv. *βόστρυχος. δονεῖται. τῶνδε* om. ed. Kust. v. *βόστρυχος. non in v. δον.*

951-2. Suid. *ἀτοπίας. διακναιόμενος*.

964. *ἀσπάζου με· διά σε* Suid. v. *ἀσπάζου*, sed *διά τοι* ed. Med.

965. *χρυσοδαίδαλτον* Suid. vv. *δαίδαλον. θρύψις*.

966. *θρύμμα* Suid. ed. ms. vv. *θρύψις. χαρίτων*. improbante Kustero ad Suidam, probante vero ad Aristophanem.

Schol. 979. *ἔπαιξε δὲ παιτοῖς παρὰ τὸ παίειν*. Brunck. ad v. 987. suae editionis.

938. Et textum et scholia in suam farraginem transtulit Suidas v. *γραφεύς*, ut observavit Toupius in Suid. I. p. 82. *τοὺς λ*. Suid. ms. v. *ληκ*. sed contra ipsius propositum.

990. Recte Ald. *οἶδ' οἶδ' ὅτι βούλει*.

994. *ὠνούμεθ' ἄν* Suid. ms. (*in ἐξὸν, ut videtur, ubi οὐ etiam ed. Med.*) sed *οἱ* in *κρεαγρ*.

995. *ἐξὸν καθέντα*] Suid. sic bis. *in ἐξὸν et κρεαγ*.

996. *In exempl. ed. Brunck. notat,* Confer Athenaei Alexin III. 56. p. 123. F. Strattin 124. D. Apollodorum 125. A. *ubi α in φρέατος et φρέατι producitur. De Strattidis loco vide Porsonum Advss. p.* 68. *sive ad Aristoph. Av.* 765. *Conser virum de his literis optime meritum Ed. Maltby Thes. Prosod. pp. LXXX.* 1051.

1000. Repone ex ed. Ald. *δεῖ σε*.

1009-10. Hinc vindicari potest *προέγραψα πρῶτον* Thucydidis I. 23. quod in textum recipi debuerat.

1016. *ἐλθών τις* ed. Kuster.

1024. *τὰς λ*. Suid. ed. ms. *in λήκ*.

1025. *πρὸς* Suid. ms. *τοὔστρ*. sed recte *ἀρδάνια*.

1048. L. *ἔλκει σ'*.

1055. F. *πλέον ἤπερ*, ut videtur legisse Scholiastes.

1065. *παρὰ τῶν πλειόνων* ex Suid. v. *πλειόνων* et Scholiaste Gul. Canter. Nov. Lect. IV. 18. T. Faber, Kuster. *ἢ γραῦς* Suid. *πλειόνων*.

1078. L. *ἦτε* ex Suid. v. *πορθμεῖς*. *ἦστε sic ed.* 1552.] *τ* Suid. *πορθμεῖν* Suid. ms.

1079. *ἕλκοντες* ms. et om. *ἄν*.

1082. Suid. *βινεῖν*.

1084. *καταφαγὼν* Suid. *βολβός*.

1086. Omittit *σοι* ed. Ald.

1097. *τοιοῦτο* pro *τι* Scaliger.

1106. *ταῖσιν* ob metrum.

1109. "*μεμύρισμαι* Athen. XV. 13. p. 691." Kuster.

1110. Suid. ms. ut ed. praeter *αὐτὸν*, *in μεμύρωμαι ut videtur*.

1111. *ἀμφορίδια* Suid. v. *ἀμφορεαφόρους*.

1113. *ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο* Bisetus ex Suida v. *ἀπανθήσαντα*. *ἀπανθήσαντα* Suid. ed. ms. *μεμύρωμαι*.

1131. *περιλελειμμένος* Ald.

1133. *Ad Hec.* 782. [*ὧν* post *τυγχάνω* a tragicis omitti potuisse ostendunt viri docti e Sophocl. Electr. 46. 315. (Eur. Hec. 957. loco suspecto) et agnoverat Porsonus anno 1802. Opusc. pp. 151—3. quod mirum est praetervidisse Hermannum ad Soph. Aj. 9. Sed de comicis et orationis solutae scriptoribus, sententiam suam non videtur mutasse. Diphilus Athenaei IV. p. 165. F. facile amoveri posset, si nihil aliud esset suspiciosi; *Φαίδιμ', ὧν ἐτύγχανεν*. Obiter addo, locum Eurip. Med. 755. *συμβὰς καὶ ἀνώμοτος*, non officere alteri regulae ad Hec. 782. prolatae, quum ista verbalia sint participia potius quam adjectiva, imo ipsa participia formae antiquae, ut e Latinis constat. Hoc me monuit Porsonus. Athenaeus XII. p. 543. B. suis an Theopompi verbis incertum; *σωφρονῶν καὶ τῶν ἡδονῶν ἁπασῶν κρείττων*. Lege *σώφρων ὤν*. Vide etiam locum Dionis Cassii in nota ad Plut. 1062. *Dobree in Addendis.*]

1145. *μελλοδειπνικὸν* Biset. Aem. Port. Kuster. Suid. v. *μέλος* ed. ms. *μέλλος* ms.

1147. μὲν quod est in Ald. male omittitur in ed. Kuster. Lege, σοφοῖς.

1148. *Praef. Hecub. p.* L.

1153. τὸν τρόπον.

1157. ὑπανακινεῖ κρητικῶ τ. π. Suid. ms. *in* κρητικὸς *ut videtur.*

1173. Lege, εὐαὶ, ὡς ἐπὶ νίκῃ. Confer Lysistr. 1294-5. Accedit Aldina, ubi ita repraesentatur, εὐαΐως ἐπινίκη εὖ. Sanam lectionem exhibet Suidas v. ἐποποῖ. Suid. ed. et ms. v. ἐποποῖ.

1173. εὐα bis ms.

ECCLESIAZUSAE.

MS. Monac. 137. *cum ed. Invern. collatus.*

Argum. metric. in fin. τὰ χρήματα καὶ χρῆσθαι ἅπασιν ἐξίσου ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.
Personae; γυνή τις Πραξαγόρα | ἑτέρα γυνή | χορός | ἀνήρ τις | ἕτερος ἀνὴρ Βλέπυρος | ἕτ. ἀν. ἀπὸ ἐκκλησίας Χρέμης | ἄλλος ἀν. φειδωλός | κῆρυξ | γραῦς | ἑτέρα νέα | θεράπαινα.
2. ἐξητημένον
9. πλησίος
14-5. στοᾶς—πλήρης
21. δ' om.
23. πῶς καθαθιζομένας
26. λαβεῖν
29. τυγχάνεις
30. τις γυνὴ praef.
36. γυνὴ praef.
40. λαβὼν
41. Person. om. et 46.
44. τὴν υ'.
49. γυνή τις praef. et 54. 60.
51. φιλοδωρίτου — χαρητάδου
56. ἐμπλησμένος
61. λόγμης
65. 70. 71. ἑτέρα γυνὴ praef.
65. τὸν ξ.
68. δὲ
69. ὑμῖν
73. (imo 71.) γὰρ] γοῦν
75. καὶ θ. τ.
82. λέγεθ' ὅ.
94. ἴδει. Unde fac καθημένοισι δεῖ.
104. τὰ om.
110. ἐξουσία
112. ὅσα
115. ἢ μὴ
129. παρίτ'
131. παράθου
138. ὅσοι αν
141. τοσαῦτ' ἔχοντ'
142. ἐμπεπτωκότες
157. δεῖ et om. γ'
161. οὐκ ἂν π.
162. om. ἂν
167. εἴ τι βλέψασα

169. κάθησθ'
170. ὑμῶν γ'
174. παρ'
180. δυσαρέτους
189. ταυτασὶ
191. εἶπας
209. πείθεσθε
Post 223. versum πέττουσι om.
235 (234. ed. Kust.) ἐπιθυμοῦσιν
241 (240). διέξετε
256 (255). μὲν εἶπον
259 (258). σοι τ.
271 (270). ὅτει κκλησίαν (sic) m. pr.
276 (275). τάπερ
277 (276). ἐπανεβάλλεσθε (sic)
282 (281). πύκν'
283 (282). Pers. om.
284 (283). ὀρθρίοις
289 (288). ἐνδούμεναι
290 (289). Hic et mox om. *Ημίχ.* et versus dividit ut in vett. edd.
292 (290). ὡς
299 (293). χάρι τιμία ἦ
302 (295). παραχορδιῆς
305 (297). πληθίοι (sic)
312 (300). ἕτερος χορὸς praef.
314 (301). ἐλθόντ' ἔδει
318 (302). ἐν τοῖς σ. om.
324 (305). φέρων
332 (310). ὥσπερ π. ὡς χειρατέχναι καὶ μισθωτοί.
334 (311). ἀνὴρ τις Βλέπυρος praef. ut videtur codex; certe infra Blepyrum nominat.
351-3 (327-30). *Βλ.* νὴ — *Ἀν.* εἰπέ μοι — *Βλ.* πόθεν
355 (332). κροκώπιον (sic)
358 (335). ἐκέλευσα
365 (342). τοῦτό πω
368 (345). ἔτυχε
369 (346). ἵεμαι
373 (350). *Ἀν.* οὔκουν
377 (354). νυνὶ δέ μου
378 (355). *Ἀν.* ἀχρά τις σ' ἐγκλήσασ'
380 (357). οὖν
387 (364). καταπρώκτων
391 (368). πρωκτ εται χεζητιῶ (sic).
395 (372). *Ἀνὴρ* ἀπὸ ἐκκλησιας Χρέμης praef.
397 (374). τριβώνιον
400 (376). *Βλ.* ante ἤδη om. tum *Βλ.* νὴ τὸν *Δί'* — *Χρ.* καὶ δῆτα
404 (381). νυνὶ ἦλθον
405 (382). μὰ τὸν *Δί'* [sine ἔχων, proculdubio] — ἄλλον ἢ
407 (384). ἦλθεν ἀθρόος
408 (385). πάντες σκυτοτόμοι
410 (387). λευκοπληθὲς
433 (410). μέν τ' οὔ φασκεν
439 (416). τράπη
440 (417). οὐδὲν
443 (420). ἀποκλίνη τῇ θύρᾳ
447 (424). ἀλφιταμοιβὰς
460 (437). ἔρει
464 (441). ἔφη π. ε. νουβαστικὸν
465 (442). κοὔτ' ἀ.
467 (444). δουλεύοντε

474 (451). τ᾽
476 (453). ἄ. πολλά τε κ.
478 (455). σε
479 (456). ταύταις
481 (458). θ᾽ αὐταῖς (sic)
482 (459). τ᾽ ἔμελλεν
485 (462). στέγειν
487 (464). ἀστεναχτεῖ, et pro μενεῖς tantum μ.
493 (Post 468). ἀριστᾶτε — κινεῖς
497 (472). ἀνόητα καὶ μ.
498 (475). ἥμιν hic et alibi.
507 (482). om. ἄν
509-11. (484-5). τά τ᾽, cetera ut Kust.
509 (493). ἴσω κατέπτη
532 (504). χάλα
537 (509). ξηνέγκαμεν
538 (510). κειται δὴ
542 (514). ἡμῖν
544 (516). ὁ ἀνὴρ praef.
547 (519). ἑνὸς recentioris.
551 (523). μοι
554 (526). φράσουσαν
564 (536). ἵνα λ.
567 (539). κατίσχ᾽ ἡ
574 (546). ἔγωγ᾽
575 (547). ἥδεισθά
579 (551). παραδιδόσθαι
580 (552). τίνος
588 (560). Praxagorae.
592 (564). ἄλλος ἀν. praef.
593 (565). ὅστις γε μοι
603 (571). εὐτυχίαισι
605 (573). In ἐξευρήματος linea per ἐξ ducta, forsan syllabam damnans.
612 (577). χρῆν
615 (580). ἤθασι
621 (586). μετέχοντες
624 (589). οὐδ᾽ om.
626 (591). κατεδεῖ — μοι
630 (595). καὶ τῶν pro κοινῶν
636 (601). οὐδ᾽ ἐν
642 (607). βούλεται σ.
645-6 (610, 1). Blepyri.
647-8 (612, 3). ζητοῦσιν — καθευδοῦνται
652, 3 (617-8). Πρ. οὐχὶ μαχοῦνται περὶ σοῦ. θάῤῥει μὴ δείσῃς. Βλ. οὐχὶ μαχοῦνται; | περὶ τοῦ; Πρ. τοῦ μὴ — ὑπάρξει
654-6 (619-21). Blepyri.
655 (imo 657 = 622). οἱ φαυλότεροι
662 (627). δημοτικὴν ἡ
667 (632). πρᾶσαν pro πατέρας γὰρ
669 (634). οὔκουν
670 (635). ἐόντα
676 (641). πάπαν με καλῇ
679 (644). οἰμώζοι μ᾽ ἄν
681 (646). ἐπεπόνθην (sic)
688 (653). τουτὶ πόσσ᾽ ἐ.
697 (662). αὖθις om.
702 (667). κομιεῖται ἐκείνου
706 (671). ὡς ἀ.
707. 715. 717. (672. 680. 682). στοιὰς et στοιὰν
718-9 (683-4). ἵνα κάπτωσιν Praxagorae, reliqua Blepyri.
719 (684). ἅπαντες ut videtur.
720 (685). ἔστι

725 (690). *δείπνων* [sed *ου* supraesc. si collationem assequor.]
734 (698). *φαυλότεροι*
741 (705). *ἀρέσκει* enotatur.
750 (714). *τοῦτο τί*
751 (715). *ἔχωσιν*
757 (721). *με*
759-60 (723-4). Prax.
759 (725). *ἐγὼ δ'—ἀγοράν τε*
766 (730). *εἰς τὸ*
772 (736). *νυκτῶν*
775 (739). *τῶ τρίδ'* (sic)
777 (741). *ἀνὴρ φειδωλὸς* praef.
787 (751). *οὗτος*
788 (752). *πέμπεται*
800 (764). *οὐ κ.*
804 (768). *λέγουσι γάρ*
808-10. (772-4). *Ἀν. οἴσειν — Φει. ὅστις — Ἀν. οὐ γὰρ — Φει. νὴ Δία* tum *οἱ* om.
811 (775). *τε καὶ* sine *ἀγ.*
814 (778). *ὥς τι—τις λ.*
815 (779). *τὸν π.*
816 (780). *συνδοτέα*
820 (784). *δρᾷς*
823 (787). *διίξειεν*
824 (788). *ἂν*
825 (789). *πύθοιμ'*
828 (792). *τούτοις*
832 (796). *μαχούμεθα τοῖς* voluit librarius.
834 (798). *δὴ*
841 (805). *πλείω*
842 (806). *Ἀν. ὤνθρωπος* (sic)
843 (807). *Φει. δεινά—Ἀν. τί δ.*
846-7 (810-1). Personas ter invertit.
849 (813). *γλιάθον*
857 (821). *καὐθὺς—Εὐριπίδης*
862-4 (826-8). *Φει. ἆς—Ἀν. οὐκ*
863 (827). *κατουρήσουσι*
864 (828). *τ' ἀνάφαρον* (sic)
866 (830). *εὐθὺς*
868 (832). *ὅποι*
871-2 (836-7). *κρατῖνα συγκιρνᾶσιν—ἑστῶσ'*
875 (839). *φρύγονται*
878 (842) *τρύβλια*
883 (847). *διοίγνετε*
884 (848). *ἀνὴρ ὃ μὴ καταθεὶς* praef.
886 (850). *Κήρυξ* semper posthac pro *Ἀνὴρ A.*
888 (852). *πρίν γ' ἀπενείκῃς—ὁπηνίκα*
891 (855). *ὅπως*
898 (862). *σίκων*
915 (879). *ἄλλη νεᾶνις* praef.
918 (882). *ἦν τ. δράσαντ' ἄσ.*
924 (888). Marg. *ἡ γραῦς ᾄδει*
927 (891). *ταῖς πεπείροισι*
928 (892). *οὐδέ τοι*
930 (894). *Νεᾶνις. ὥπερ*
934 (897). *ἁπαλοῖς μηρίοισι*
946 (906). *τοὖρος* et ubique posthac personas om. spatiis tamen relictis.
949 (909). *οὐδέν με ταῦτα*
950 (910). *ἱκετεύομαι*
951 (911). *ὅπως*
960 (919). *παράκυφ' ὥσπερ γ.* (ita enotatur)

962 (921). ἐκπεφόραν γε (sic) sine ἐπ᾽
963 (922). γρᾶ
965 (924). μᾶλλον μᾶλλον — ψιμμύθιον
969 (928). δόξῃ
971 (930). φίνυλλα
976 (935). ἀν᾽ ἄσιμον
998 (960). πόησον
1014 (964). ἀ. τε
1025 (972). αὐτόν σε βινουῶνθ᾽ (sic)
1027 (974). -τέστεις
1028 (975). εἰσαῦθις
1030 (977). γε om.
1032-3 (979-80). παιτοῖς bis.
1034 (981). τὴν δέ δί μοι (sic)
1038 (985). θύρασι—πρός γε
1039 (986). μέλε᾽
1044 (991). ἔλαχε
1047 (994). ὠνήμεθ᾽
1051 (998). μούστιν — ἐμῶν
1055 (1000). δεῖ μ. ὡς
1061 (1008). ἐπιθυμεῖν
1062 (1009). θελήσῃ
1065 (1012). ἀνατὶ
1069 (1015) ἐλθών τις] ἐλθόντες
1072 (1019). κλάε σὺ
1074 (1021). μοῦστι — τε
1075 (1022). ὑποστόρισαι νῦν
1080 (1027). ἦν περίγε ποῦ κηρίων
1082 (1029). σὺ om.
1088 (1035). νόμον
1102 (1049). ἠμφιεσμένην
1107 (1054). χεσοῖ
1108 (1055). γ᾽ om.
1111 (1058). μετ᾽ αὐτῆς
1113 (1060). μου π.
1115 (1062). ἂν
1124 (1071). ἡμῶν
1127 (1074). ποτέρας pro πρότ. — ἀπολλαγῶ (sic)
1128 (1075). νῦν hic et alibi pro νυν
1129 (1076) νὴ δία γ᾽
1131 (1078). τιὴ om.
1134 (1081). καννόνου
1149 (1096). συνεύξομαι
1152 (1099). μ᾽ ἐμαυτῷ
1153 (1100). τῶν ἀ. ἐπὶ πολλῆς τοῦ
1155 (1102). μολυβδοχοήσαντος
1158 (1105). αὕτη
1159 (1106). πάρεστ᾽
1160 (1107). τε om. tum οἱ τῶν δημοτῶν
1163 (1110). ὑπερπέπαικαν
1166 (1113). ἀπανθήσασα πάντα πέπτατο
1167 (1114). πολὺ δὴ β.
1168 (1115). ἄκατον
1169 (1116). ἐκλεγομένας
1172 (1119). γὰρ ἐ.
1176 (1123). τί
1183 (1130). τὰς δὴ
1187 (1134). βλέπη

1190 (1137). *μηδὲν*
1195 (1142). pro *ἔχω δέ τοι* spatium vacuum; accentus modo ponuntur.
1199 (1146). *ὑπερθέσθαι*
1200 (1147). *μεμνημένος* (sic)
1213 (1161) *λοπαδο-*
1216 (1162). *υποτιτρ-* ut Rav.
1218 (1164). *κιγκλεπικοσσυφαοπερισσερὰ*
1219 (1165). *λεκτρι-*
1222-3 (1168). *τρίβλιον — λαβὼν κόνισαι*
1226 (1171). *ἰαὶ εὖ αἶ*
1227 (1172). *εὖ οἶ εὖ αἶ*
1228-9 (1173). *ἐπινίκη*, ut supra 1197 (1144) *ἐνόσῳ*, et sic passim. Tum *εὖ αἶ* quinquies.

RICARDI BENTLEII ANNOTATIONES IN ECCLESIAZUSAS.

(Classical Iournal N. XXVI. p. 341.—351.)

2. Faber εὐσκότοισιν. Scal. ἐξησκημένον: lege εὐσκόποισιν [ut vulgo] ἐξηρτημένον [ita Palmer.]

10. Scal. λορδουμένων ut Suid. in Λορδουμένων.

15. Fab. ἀφεύων: recte: vid. Thesm. 223.

14. Scal. Βακχίου at βακχείου Suid. in Στοά.

17. Lege συνείσει [ita Bisetus.]

23. Scal. ἐγκαθιζομένας [ita Br.] vid. 98. lege κἀγκαθ— vel δεῖν—κἀγαθιζομένας: vid. Hesych. et Etymol. Ἀγαθιζομένη.

26. Ald. θαιμάτια, vid. 75. et 275.

31. lege προσιουσῶν [ita Faber.]

34. lege θρυγανῶσα ex Hesych. Suid. Τρυγονῶσα.

36. Suid. Κνῖμα: vid. Thesm. 488. [ita MSS.] κνῖμα Gry. [De illa editione vid. ad Thesm. 2.]

45. ἡμῶν Ald. Gry. et Suid. in Χοᾶ.

46. lege Ἀλλ. Γυ. [ita Br.]

51. Ald. φικιδωρίπου.

53. Ald. πάρεστ'.

56. Suid. Ἐμπλημένος: at πεπλησμένος in Τριχίδες: et sic Schol. ad Equit. 659. At vid. Vesp. 422. [et 1122.]

67. Faber προσφερές: recte.

70. lege καλόν γ' [ita Rav.]

79. ἐπιτήδειος scil. ὁ Ἀάμιος: male Faber ad σκύταλον refert.

95. Frob. *τύγη*. Ald. Gry. *τύχοι* [ita Kuster.]

97. Ald. et Edd. Vet. *τό*. lege *τὸν* ut Suid. in *Φορμίσιος*.

102. *τὸν Πατρονόμου* Suid. in *Ἀγύρριος*: at recte *Προνόμου* in *Πρόνομος*.

104. *πράττει*: latet forte obscaenum. Theocrit. Id. II. 143. *Ἐπράχθη τὰ μέγιστα καὶ ἐς πόθον*.

105. lege *τουτί γε* [sed vid. Elmsl. ad Ach. 108. in Auct.]

106. Gry. *τοσοῦτόν γ'*: et sic Schol. recte: male Faber.

129. Faber *πάριθ'*: [cf. Ach. 44.] mox *ληρῶν* Suid. in *Ἀριφράδης*.

139. Faber *μεθυόντων*. [ita Br. tacite] et sic Suid. in *Παραπεπληγμένα*.

141. Gry. *τοσαῦτ'* Ald. *τοιαῦτ'*.

144. Frob. *κάθησ'*: Ald. *κάθιζ'*: [sed] vid. 169. *κάθησ'*.

161. lege *ἐκκλησιάσουσ'* [ita Kust. in Not.] mox *οὐδ' ἂν προβαίην τὸν ἕτερον πόδα —— ταῦτ'* Suid. in *Ἀκριβωθήσεται*: ubi Kusterus *οὐ προβαίην ἂν*: sed nos rectius *οὐδ'* [cum Suida.]

167. *μὰ Δί' οὐκ Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον ἄνδρα νομιστέον ἀλλὰ γυναῖκα* ex sententia est. Male Faber. [quocum tamen facit Br.]

Ibid. Ald. *εἴ τι βλέψασα* [unde firmatur aliquatenus conjectura Elmsleii ad Ach. 178. in Auct.]

175. Citat Suid. in *Μέτα*.

178. Ald. et Gry. *γίγνεται*.

180. Ald. *δυσαρέτως* [Suid. ut editum in *Δυσαρεστούμενος*.]

190. lege *ὤμνυσας*.

195. lege *δὴ δ'* [ita Br. e MSS.]: vid. 515. et 822. [et Elmsl. ad Ach. 10.]

202. lege *ὠστίζεται* vel *ὠθίζεται*: vid. 300.

204. lege *ὤνήρ*.

215. *πρῶτα μιτάρια* Suid. in *Βάπτουσι*.

234. Faber *ἐπιθυμήσουσιν* [et sic Rav.]: at Scal. inserit *μάλ'* [et sic Br.]

239. lege *γ' ἄν*.

240. Ald. *διείξετε*. Gry. *διάξετε*.

243. lege *Πυκνί*. [ita MSS.]

244. lege vel *ἀκούσασ'* vel *ἀκούουσ'* ut Gry.

246. Bentl. olim voluit *στρατήγιδ'*: at postea nihil mutandum vidit ob 489. 496. et 722.

255. lege *μὲν ἂν εἶπον* Suid. in *Τούτῳ* habet *μὲν εἶπω*.

276. lege *ἐπαναβάλεσθε* [sic Toup. ad Suid. I. p. 186.]

281. lege *Πνύκ'* et 283. *πνύκα* ut Suid. in *Ὑποτρέχειν*.

282. lege *σπεύσαθ'* [ita MS.]

283. *ὀρθρίοις* Suid. in *Ὑποτρέχειν* [et sic Porson. ad Hec. 987.]

284. Scal. *πάσπαλον*: sed potius *πασπάλην* [ita Faber et Br. collato Vesp. 91. at editum habet] Suid. in *πάτταλος*.

287. *ὁ γὰρ κίνδυνος* Suid. in *Ἐξολίσθη*.

288. Faber *ἐνδυόμεναι*: vid. 332.

289. *στρ.* 300. *ἀντιστρ.* [ita Dawes.]

290. Faber *ὃς*: ut Suid. in *Κεκονιαμένος* [et MSS.]

Ibid. *οὓς* Suid. in *Πρῶ*.

291. *ἥκει* Suid. in *Κεκονιαμένος*.

292. Pro *στέργων* quod agnoscit Suid. in *Ὑπότριμμα* legerim *βλέπων ὑπότριμμα κἀρ-εύγων σκορόδαλμην*: sic alibi *κρομμυοξυρεγμίας* [Pac. 518.]

293. lege *Χαριτιμίδη* [ita Br.]

294. lege *σαυτῷ προσέχων νοῦν* cum Fabro et *σαυτῷ* Suid. in *Παραχορδιεῖς*. (sic) recte.

299. Ald. Gry. *χρῆν μ'*.

301. *ἐλθόντ'*: lege *ἰκόντ'*.

307. *αὖ*: lege *ἕν — α καὶ*

315. Faber *ἤδη 'κεῖνο*. lege *ὅτε τῇδ' ἐκεῖσε*: immo *δὴ δ'*: vid. 822. [ita MSS.]

324. Ald. *γυναῖχ'*.

329. Citat Suid. in *Τί τοῦτο*.

332. Ald. *κροκώπιον*: lege *κροκωτιόν γ'*: mox Fab. *οὐνεδύετο* vid. 341.

344. Faber *ἔγωγε* [et Br. tacite.]

345. Ald. *ἔτυχεν*, Gry. *ἔτυχον*.

352. dele *τὴν* [ita Br. e MSS.]

354. lege *νῦν* [ita Kust. in Not. et MS.]

363. Ald. *ἂν οὖν*.

364. lege *τῶν κατὰ πρωκτὸν* [ita MS.] ut Plato *διδάσκαλος τῶν κατὰ μουσικήν.*

366. *Ἀντισθένη* Suid. in *Πρωκτὸς* [et *Χεζητιάων*: et sic MSS. vid. Elmsl. in *Quarterly Rev.* N. XIV. p. 453. ad Suppl. 928.]

368. Ald. *βουλέπω*, Suid. [bis] *βουλέται.*

374. Ald. *τριβώνιον* [et sic MSS. at *χιτώνιον* Junt.]

377. dele *τὸν* [ita MSS. mox] lege *ΒΛ. ὄρθριον* et *ΧΡ. Καὶ δή.*

381. Ald. *νῦν.* Gry. *νὴ Δί'.*

382. lege *ΒΛ. — ἦλθες. ΧΡ. ὥστ'* [si bene memini.]

384. Ald. Gry. *οὐδεπώποτ'*: mox lege *ἦλθ'* [ita MS.]

385. lege ut Suid. *Σκυτοτόμοις*, [et sic Faber.] vel *σκυτομεῖ*: mox Ald. *ἠκάζομεν.*

387. Ald. *λευκοπληθὲς* [*λευκοπληθὴς* Suid. in *Οὐ γὰρ*]

398. Citat Suid. in *Παρείρπυσεν* et 411. in *Δημοτικά* [ubi exstat] *σωτηρίας δεόμενον* at *δε — σω —* in *Τετραστατήρου.*

402. Faber *ὃς* [ita MSS.]: et in 416. *τραπῇ*: ut Suid. in *Κναφεύς.*

417. *ἂν ὑμῶν οὐδένα βλάψοι* Suid. in *Κναφεὺς*: ut editum in *Τετραστατήρου.*

420. "*Ἐς τῶν σκυλοδεψῶν.* Ita Aldi editio et Suid. in *Σκῦλα.* Legitur *καὶ σκύτος ἀμφιδόρου* in *Ἀμφίδωρον Ἀχαΐνη* et *Ἀχαΐνη*: quod tu tamen ex integro Epigrammate recte dedisti in *Θίασος* [ubi] dixeram *Τὸ σκύλος ἀερές*: sed postea incidi in Suidae locum *Ἀγρεία. Τὸ σκύτος ἀγρείης εἵνεκα τῆς πλατάνου.*" Haec sunt ex Addend. Epist. Prior.

Ibid. Faber *ἀποκλείῃ.* Suid. in *Ἀλφιταμοιβούς*, habet *ἀποκλίνῃ τὴν θύραν.*

428. lege *ἀνεπήδησ'* [vid. Elmsl. ad Ach. 178. in Auct.]

438. Frob. *κλέπτειν* [ideoque mox *συκοφαντεῖν* voluit Bentl. at Ald. *κλέπτην.*]

440. *ἄλλως* Ald. et Gry.

441. Ald. *γυναῖκα δ' ἔφη πρᾶγμ' εἶναι* Suid. in *Νουβυστικόν.* ut editum.

442. Faber *κοὔτε τἀπόρρητ'*: et sic Gry.

447. *χρυσίον*, Suid. in *Συμβαλεῖν*: an *χρυσόν*.

453. dele *τε* [ita MS.]

464. Citat Suid. in *Ἀστεναχτί*.

468. Ald. et Gry. *κινεῖν*.

468. Post h. v. inseruit Bentl. e Gry.

ΒΛ. *Ἄριστον οὐ δώσουσι. ΧΡ.* *σὺ δέ γε νὴ Δία | Δρᾶ ταῦθ' ἵν' ἀριστᾷς τε καὶ κινῇς ἅμα.*

472. Faber *μῶρά τε*: sed lege *ἦ μῶρα*: Suid. in *Γεραίτερος* et *Μῶρα* habet *χ' ἡ μῶρα*.

473. Vid. Nub. 594.

482. Ald. *ἡμῖν δ'*: lege *δέ γ'* vel *δ' ἄρ'*.

485. *Καὶ*: lege *εὖ*: et cum Fabro *τἀκεῖσε καὶ τὰ Ἀδεξίας*. [ita Rav.]

488. Scal. *εἶμεν*.

493. sic dividit Bentl. *Χημῶν —— επτη | Ἀλλ' —— σκιᾶς | Ἐλθ — χιον | Παρα —— ρῳ | Παλ —— σαυτ —ην —— ησθα*. [et sic Rav.]

494. Citat Suid. in *Παραβλέπουσα*, et 507. in *Παρερπύσαντα*.

509. Frob. *ὅθενπερ*: dele *περ*. [ita Kust.] mox Ald. *ἃ ξενέγκαμεν*.

510. lege *κεῖται δ' ἤδη* vel *δή τοι* [Br. *ἤδη κεῖται*.]

512. Ald. *ξυμμίξασ'* [ita Suid. in voce ipsa.]

514. lege *χρήσωμαι* [ita Br. tacite]

525. lege *μοῦ* [ita Rav.]

552. an *ἐπιβαλοῦσα* [ita Kust. in Not. et MSS.]

553, 4. Citat Suid. in *Ὤιχου*.

556. Frob. *ἵνα λεαίνοιμι*: lege *ἵν' ἀλεαίνοιμι* B. [fortasse ed. B. Juntae: sed vid. ad 919.] vid. Suid. *Ἀλεαίνοιμι*: qui ita legit [et sic Kuster. in textu.]

559. dele *καὶ* [et sic Rav.]: Ald. *καὶ κατίσχ' ἡ* Gry. *κἀστὶ χἡ* [ut MSS.]

546. Ald. *ἔφην ἔγωγ' ᾠχόμην*: lege *ἐφ' ἣν ἐγὼ 'χόμην* [ita Rav.] B. et Gry. *ἐφ' ἣν* [De isto B. vid. ad 556.]

550. Frob. *κάθισο*. Scal. *κάθησο* [ita Kust.]

577. lege *ἀλλὰ πετέσθαι* vid. Lys. 55. [et 321. *πέτου* sed *ἅπτεσθαι* stare potest; nam] Faber *τῆς διανοίας*. recte.

589. Gry. *τόνδ' οὐδ'* [ita B. Junt. et MS.]

591. lege *μου* [ita Faber et MS.]

592. [δὲ est Kusteri.] lege γὰρ vel οὖν.

599. lege *ΒΛ. κἂν μὴ καταθῇ. ΠΡ. ψευδορκήσει.*

601. lege *οὐδὲν* [ita Faber et Br.]

607. lege *βούληται σκαλαθῦραι* omisso *τοῦτον* et sic Suid. in *Σκαλαῦῦραι.*

608. Ald. et Gry. *ἀφελῶν*: ab *ἀφελής.*

615. lege *συνῶμεν.*

617. H. v. post *ἐρείδειν* inseruit Bentl. et ad oram libri scripsit, "Illum ordinem versuum serva et lege, *οὐχὶ μαχοῦνται; ΠΡ. περὶ τοῦ; ΒΛ. περὶ σοῦ. ΠΡ. καὶ σοὶ τὸ τοιοῦτον ὑπάρξει.* ubi *περὶ σοῦ* intellige *sexum muliebrem:* ut *σοὶ* in 199."

619. lege *ὑμέτερον* [ita B. Junt.] Ald. [enim] delet *ΠΡ.* et *ΒΛ.* in 620. — 621. lege *ἐπὶ τοὺς δέ.*

626. Frob. *Λυσιστράτους.* Ald. *Λυσικράτους*: recte [ita Suid. in *Λυσικράτης.*]

627. lege *γ' ἡ* [ita Br. et Suid. in *Καταχήνη.*]

629. Forte propria nomina sub illis latent, *Ὅταν Ἐμβαδίᾳ γ' εἴπῃ Πρότερος.*

632. lege *γὰρ ἅπαντες* [ita Faber.]

639. Faber *μὴ τὸν ἑαυτοῦ*: male.

644. lege *τ' αἰ*

646. lege *ἆρ' ἐπεπόνθειν.* vel — *θη.* Attice [vid. Porson. ad Med. 863.]

648. lege *λιπαρῷ* [Rav. et MS. *λιπαρὸν*] *χωρεῖν*: ut alibi [scil. Plut. 616.] *λιπαρὸς χωρεῖν ἐκ βαλανείου.*

651. lege *δίκην τῳ.*

653. *δὲ* abest ab Ald. lege vel *γε* vel *γ' ὁπόσους.*

654. lege *ΑΝ.* [voluit fortasse *ΧΟ.* cui Rav. tribuit *Νὴ τὴν Δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις*: ubi Bentl. adscripsit *ΑΝ.* sed vid. 720.]

Ibid. Ald. et Gry. *ΠΡ. τοῦ.*

657. *ΒΛ.* delent Ald. Gry.

659. Ald. Gry. *κλέπτοντες* : alii *τύπτοντες*: lege *ληφθέντες.*

662. lege *οὐδεὶς οὕτως* [ita Br.]

663. *πῶς γὰρ κλέψαι μετὸν αὐτῷ* Suid. in *Μετόν.*

664. lege *ΑΝ. οὐκ ἦν.* — 665. *ΠΡ. οὐδ' ἦν.*

676. Gry. *γε.* Ald. *τε* [male. vid. Porson. Advers. p. 33.]

680. στοὰν Suid. in *Κληρώσω*. [sed vid Elmsl. ad Ach. 548.]

683. lege *ΒΔ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡ. μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. ΒΔ. ὅτῳ* [ita Br.]

Ibid. Ald. et Suid. *κάμπτωσι*: Gry. *κάπτωσι*. mox Suid. *οὕτω —— ἐξελῶσιν ἅπαντες*.

685. Ald. Gry. et Suid. *ἐστί*.

689. Citat Suid. in *Προσπίπτουσαι*.

697. lege *τοῖς εὐπρεπέσιν δ'* [ita Porson. Miscell. Crit. p. 38.]

704. lege *προθύροισι* [ita MSS.]

706. lege *νῦν* vel *γ' ἄρ'*. [Br. *τ' ἄρ'* sed *βαδιστέον γ' ἄρ'* in Ran. 669.]

714. lege *τουτογὶ* [ita Koen. ad Gregor. p. 56.]

719. lege *κατωνάκη, τὸν*: citat Suid. in *Κατωνάκης*.

720. lege *ΑΝ.* i. e. maritus Praxagorae: vid. 516. [ubi Frob. *ΑΝ.* sed Kuster *ΒΔ.*]

730. lege *οὐδαμῶς*: vel *οὐ γὰρ ἦ* vel *οὐ γὰρ οὖν*.

732. Faber *ἴθ' ἦ* [ita MS.] Suid. in *Ἴστω* ut editum.

736. Citat Suid. *ἀωρὶ τῶν νυκτῶν* in *Ἀωρία*.

738. lege *Κόμιζε, καὶ θαλλοὺς καθίστη* [ita Scal.]

741. Ald. *ΑΝ.*

742. Scal. *νὴ Δί' ἔσομαι*. Gry. *ἀνὴρ ἔσομαι* [ita MS. E nota Brunckii patet edit. Gry. aut ignotam illi fuisse aut neglectam.]

742. *γ' ἐκτημένος* B. [vid. ad 536.]

743. fo. *οὐδέπω· ἀλλά*.

764. In Frob. *οὕτως* abest. Supplet Bentl. e Suid. in *Οὐδὲν πρὸς ἔπος* [ita olim Bisetus.]

751. Gry. et Scal. *οὕτως*.

771. In Frob. deest *σ'*: id reposuit Bentl. ex Ald. Gry. quae mox *ἐπιτρίψουσι γάρ*.

775. Gry. *τἀγάλματα*: deest in Ald.

784. Ald. *τί δρᾷς;*

787. Ald. *διύξειεν*: lege *διάξειεν* [ita Kust. in not.]

789. Frob. *μ' ἤχοιμ'*: lege *μὴ ᾽χοιμ'* vel *μὴ σχοίμ'*.

805. Faber: *εἰσοίσει*: *ΑΝ. τί; ΦΕ. πλείω*: Gry. *πλεῖον*.

806. dele *ΑΝ.*

807. adscribe *AN.* et lege *ΦΕΙ. τί* [ita omnia in Kust.]

813. Ald. *γλίαθον.*

818. Ald. *AN.* lege *ΦΕ.* [ita Kust.] mox *ἡμεῖς* deest in Frob. non Gry.

820. Scal. *ἐπόρισ'* [ita MSS.]

822. lege *δὴ δ'*: vid. 195 et 515. [ita Br.]

823. Scal. *ἤρεσεν.*

825. lege *AN.* [ita Kust.]

826. Gry. *ΦΕΙ. ἃς* [ita Kust.]

828. Scal. *σὺ* [ita Br. e MS. et Suid. in *Ἀνάφορον.*]

837. Scal. *ἑστᾶσ'* [ita Rav.] et *φρύγεται* in 844. [ita Br.]

841. Citat Suid. in *Σμοιός.*

844. lege *καχλάζων* vel *καχνάζων.*

846. *ὁ* deest in Ald. supplet Bentl.

850. Pro *ΚΗ.* legit Bentl. *AN.* hic et in sequentibus.

852. lege *πρίν γ' ἂν* [ita MS.] Ald. *ἀπενείκῃς*—— et *πηνίκα*:

855. Ald. *ὅπως*: lege *ὅμως* [ita Kust.]

864. Vice: *O. M.* legit Bentl. *ΦΕ.*

871. Ald. *μελητέον*: lege *μελλητέον* [ita Kust.]

881. Distingue post *τρυγήσειν*, [vid. Vesp. 632.]

885. Faber *κἀποχώρησον* [ita Br.]

888. 900. Hos dimetros facit Bentl., exceptis 893, 4. *μᾶλλον ἢ 'γὼ | τὸν φίλον ᾧ ξυνείην*: et mox in 898. ubi legit *ἐπήνθηκ | εν——λεξαι | κἀντέτριψαι | τῷ —μα.*

899. Faber deducit a *παραλέχομαι*: non *παραλέγομαι.*

901. Scal. *τρίμμα.*

909. Ald. *ἄλλη.* lege *ἄλλῃ* [ita Kust.]

911. Scal. *ὀρθραγόραν*——Faber *οὕτως.*

916. Scal. *ὑφαρπάσαις.*

919. *παράκυφθ'* Faber. *παράκυπθ'* B. [non Bern. Junt. si fides sit Brunckio.]

921. Totum versum *NE.* tribuit Bentl. et legit *καὶ νῦν γ'* [et sic Tyrwhitt.]

923, 4, 5. lege *ἀλλὰ τί; Ἤγχουσα——ΓΡ. τί μοί ——NE. σὺ δὲ* [ita Br.] mox Suid. *Ἄγχουσα.*

933. *μέτρα τῶν σκολίων* [vid. Hermann. de Metr. p. 416.]

934. *ἀνασποδῆσαι* Suid. in *Ἀνάσιμον.*

946. dele *NE.* [sic Br.]

947. *στρ.* 954. *ἀντιστρ. Λεῦρο.*

949. lege *εὐφρόνην* [ita MS.] —— Faber *εἴσει.*

957. Fo. *φλιῶν*: [sed] vid. 947.

958. dele *τῆς.*

960. Ald. et Gry. *τήνδ'* [immo Ald. *τὴν, ἐγεύνην*; sic.] Frob. *τόνδ'* [at Kust. *τήνδ'.*]

964. *με* Suid. in *Ἀσπάζου* [ita MS.]

965. Ald. *χρυσοδαίδαλμον*: alii—*δαλον* Suid.—*δαλτον* in *Λαιδαλόχειρ* et *Θρύψις.* Julianus Epist. 18. *ἵνα σὲ τὸ μέλημα τοὐμὸν, ὡς φησὶν Σαπφὼ, περιπτύξωμα.*

966. Suid. in *Θρύψις* et *Χαρίτων* habet *θρύμμα.* recte, etsi neget Kusterus. [atqui probat Kust. in Not.]

972. *σὲ βινοῦνθ'*; lege *Σεβῖνον*: illum Sebinum, qui *τῷ δήμῳ Ἀναφλύστιος* erat. Vid. Ran. 430. *Σεβῖνον ὅστις ἐστὶν Ἀναφλύστιος.*

980. lege *οὐδ' ἐδείπνεις.*

981. lege *οἶδ' οἶδ'* [cf. 990. ubi *οἶδ'* bis Ald.]

985. Ald. *πρός γε.*

986. lege *μέλ' ὀρῴωδῶ* [ita Br.]

995. *γράδιον* Suid. in *Ἔξον* et *Κρεάγρα* [sic semper Bentl.]

997. lege *ὦ τᾶν.*

1016. Frob. *ἐλθόντες*: lege *ἐλθών τις* ut Gry.

1019. Faber *ἀλλὰ κλᾶε σύ.*

1025. Alii *καθαροῦ.*

1027. Faber *ἤνπερ δεῖ γε*: lege *ἠνπερί γ'* ut *νυνμενὶ* [in Av. 616.] mox Gry. *κηρίνων* [quam suam vocat conjecturam Brunckius] lege *κειρίων.*

1035. Faber *λόγον.*

1047. Frob. *τῆς.* Scal. *τῆσδ'* [ita Kust.]

1048. Gry. *ἕλκει σ'* [ita MS. et B. Junt.]

1049. Ald. *ἠμφιεσμένην.*

1055. lege *πλέον γ'*: sine *γ'* Ald. [non Kust.]

1059. Ald. *εἴ τις.*

1065. Ald. *νεκρῶν*: lege *πλειόνων.* vid. Suid. *Πλειόνων* [ita Canter.]

1071. Ald. *ἡμῶν*: lege *ὑμῶν* [ita Kust.]

1079. ἦτε Suid. in *Πορθμεῖς*.
1081. Ald. *κακόνου*. Quidam *κοννώνου*, Hesych. *Καννώνου*.
1084. Citat Suid. in *Βολβός*.
1088. Ald. *ἔν*. Gry. *ἐνί*.
1089. Ald. *βούλῃ*. lege *βούλῃ γ'* [ita Kust. vid. 973. ubi Bentl. *βούλει γ'*.]
1096. Ald. *συνείξομαι*. Gry. *συνείρξομαι*.
1097. Scal. *ἐὰν τοιοῦτο*.
1106. Ald. et Gry. *ὑμεῖς —— πάρεστ'*.
1107. Ald. *γε*.
1111. Frob. *ὑπερπέπεκαν*. Ald. —— *παικαν*. lege —— *παικεν* et sic Gry. Scal. *ὑπερπέπωκεν*.
1113. *ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο* Suid. in *Ἀπανθήσαντα* et *Μεμύρωμαι*. Scal. *ἀνέπτατο*.
1116. Scal. et Faber *ἐκλεγόμενος*.
1136. *XO.* [Br. id adscripsit ad v. 1141. *ἐγὼ δὲ*]
1145. *μελοδειπνικὸν* Suid. in *Μέλος*: lege *μελλο* — [ita Kust.]
1147. Scal. *σοφοῖς*.
1153. dele *γε*.
1157. *οὖν* omittit Suid. in *Κρητικὸς* et in *Μέλος* habet *κρητικῷ*.
1161. Faber *λεπ* — at Suid. *λοπ* — in *Μέλος*.
1162. Ald. — *ποτιτριμμ*.
1164. Fab. — *κιχλ* —.
1165. Ald. *φαλλιοκιγκλ* —.

ANNOTATIONES IN ACHARNENSES.

1. Julian. Or. VIII. p. 243. C. *εἰκότως δάκνομαί τε καὶ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.*

2. *Adverss. pp.* 129-30.

10. *ὅτε δὴ κεχήνη.* Vide Dawes. Misc. Crit. p. 252. et ita Etymol. p. 386. Huc pertinere videtur nota Photii MS. apud Valckenaer. ad Eurip. Hippol. 405.

11. Apud Suidam v. *ἀνεῖπεν* prave legitur *ἀνεῖπ'*. Quod non observarunt Viri docti.

12. *τοῦτο σεῖσαι* Valckenaer. ad Eurip. Hippolyt. 446. *ἔσεισέ* Suid. in v. ed. ms.

17. 18. Versus om. Suid. ms. *ῥύπτομαι. Vide Opusc. pp.* XCI, 29.

18. Dele *γε*, quod omittit Scholiastes. *κονίας* enim penultimam producit, ut Lys. 471.

23. *ἀωρίᾳ* Suid. v. [Rationes haud satis me perspicere ingenue fateor, quibus ducti Aristophanis restitutores usque ad novissimum, F. A. Wolfium, in Acharn. 23.

οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἤκουσιν· ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες

vocis formam *ἀωρίαν* praeter hunc locum nullibi repertam, eandemque analogia carentem ferre omnino potuerunt, quum nullo fere negotio dativus reponeretur, usuque satis probaretur: praesertim quum Suidae auctoritas accederet eo ipso Aristophanis versu ad vindicandam dictionem *ἀωρίᾳ* utentis T. I. p. 242. Atque ipsa Suidae verba, *Ἀωρίᾳ· ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως, καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρόν. Ἄωρα*

γὰρ τὰ παρὰ τὸν καιρὸν τρυγώμενα, quae ex Aristophanis scholiasta descripta sunt, ea quae in schol. ab initio leguntur *ἀωρίαν ἀντὶ ἀωρίᾳ, μεθ' ἡμέραν καὶ ἐπὶ τοιούτῳ* (l. *τοιούτου*), satis evincunt a posteriori manu adiecta esse, quum genuina Comici scriptura diu iam oblitterata esset: quibus scholiastae verbis insistentes editores quum vulgatum servarunt, nimium profecto iis tribuisse putandi sunt. *Osann.* ad Philemon. p. 291.]

26. *ἄθροι* Suid. v.

31-2. Suid. *ἀπορῶ.*

33. *στιγῶ—ποθῶ* Stob. 54. recte, si legas in versu priore, *ἀποβλέπων δ'*.

35. *οὐκ ὄξος, ὄψον, οὐκ ἔλαιον, οὐχὶ δεῖ.* Stob. 54.

35-6. Suid. in *πρίων* ubi *ἤδειν.*

[37. Quae in Commentariis p. 38. ad h. v. annotavi, negligentia quadam prorsus sunt perversa. Hoc volebam: *ἀτεχνῶς.* Cod. Rav. *ἀτεχνῶς—ἀσφαλῶς.* Quod usitatum est grammaticis adverbii *ἀτεχνῶς* interpretamentum. Atticista MS. in Bibl. Medicea apud Ruhnken. ad schol. Platon. p. 255. *Ἀτέχνως· ἁπλάστως, ἀδόλως. Τέχνη γὰρ, ὁ δόλος. Ἀτεχνῶς, ὡς βεβαίως,* (leg. *σαφῶς, βεβαίως*) *ἀσφαλῶς, φανερῶς, ἢ ἀληθῶς τῷ ὄντι, ἁπλῶς, χωρὶς πανουργίας, ἢ τελείως, παντελῶς, καθάπαξ, καθόλου.* Integra haec adscripsi, quae non videntur in promptu fuisse Osanno, qui in Appendice ad Philemonem p. 289., eodem quo Ruhnkenius codice usus, haec ita edidit:

Ἀτέχνως, ἁπλάστως, ἀδόλως· τέχνη γὰρ ὁ δόλος. Ἀτέχνως καὶ βεβαίως.

Ἀσφαλῶς, φανερῶς, ἢ ἀληθῶς τῷ ὄντι ἁπλῶς, χωρὶς πανουργίας· ἢ τελείως, παντελῶς.

Καθάπαξ· καθόλου.

Dindorf.]

62. Suid. *ἄχθομαι.*

66. *οὐ* pro *δύο* Suid. ms. *φέρειν.*

78. *φαγεῖν τε καὶ πιεῖν* F. Morellus tacite ad Liban. p. 317.

81-4. Suid. *ἀποπάτημα.*

83. *πόσου*] Sic Suid. ms. *πανσ.*

85. *εἶτ' ἐξ. παρ. δ' ἡμῖν βοῦς κριβανίτας* Suid. ms. *κρίβανον.*

95. *ναύφραχτον βλέπεις*] Pro his mire *ναύλην* Suid. ms. v. *ναύφρ.*

112. *Σαρδιανικὸν* Suid. *βάμμα.*

115. *ἑλληνικόν γ'* Suid. v.

116. Suid. *αὐτόθεν.*

119. *ἐξυρημένε* Suid. vv. *Κλεισθένης. Στράτων.*

120. *τοιόνδε δ' ὦ πέθηκε*] Istud *δὲ* nihil ad sensum facit. Rescribe ex Suida v. *Κλεισθένης*, pro *δ' ὦ, δή. τοιόνδ' ὦ* Suid. ms. *in Στρ. scil.*

121. *ἐξυρημένος* ed. ms. *in Στράτων.* Mox in *στρεβλ.* ms. *παρέλειπεν.*

127. Lege ex Suida v. *ἴσχειν. οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.* et apud Eupolin in Scholiis restitue, *νὴ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτέ γ' ἴσχεν ἡ θύρα. οὐδέποτ' ἴσχει γ'* Suid. ed. ms. v. *ἴσχειν.*

138. Om. Suid. ms. *εἰ μὴ κ.——τ. Θ. χ. πολλῇ* ed. ms. *ψυχροῦ.* [Istorum sensus est, ut videtur; "*τὴν Θράκην χιόνι πολλῇ* Suid. ed. Med. in *εἰ μὴ* et *ψυχροῦ.* Priorem locum omittit ms. et in posteriore cum edito consentit." *Dobree in Addendis.*]

140. *ἡνίκα Θ.* Suid. ms. *ψυχροῦ.*

144. *ἔγραφ'* Dawes. Misc. Crit. p. 254. *ἔγραφεν* Markland. ad Eurip. Suppl. 901. et ita ex Veneta edidit Berglerus, quod et emendaverat Sanctamandus MS. apud Burgess. Not. in Dawes. p. 469. ex Gryphio. Sic etiam citat Kusterus ad Suidam III. p. 251. *ἔγραφον.*] sic Suid. ed. ms. v. *καλός.*

146. Suid. *ἀλλαντοπώλης. Ἀπατουρία.*

153. Lege, *ἤδη. Hoc quidem probe noram.* Vide Dawes. Misc. Crit. p. 252.

157. *ἀποτέθρακεν ἄν*] Dele *ἄν* et lege cum Kustero *ἀποτεθρίακε*, auctore Suida vv. *ἀποτεθρίακεν, Ὀδόμαντις, πέος.* Et sic citat Scholiastes ad Eq. 1007. *ἀποτεθρίακεν* Suid. ed. ms. in v. et *ὀδόμαντ'* et *πέος.*

161. *ἄν γ'* Markland. ad Eurip. Suppl. 376. *Vide ad Med.* 863. *Opusc. p.* xci.

170-2. Suid. *Διοσημία.* ubi ed. Med. *Διοσημία ἐστί.*

180. Suid. v. *ἀτέραμνον.*

194-5. Suid. *Διονύσια.*

205. *τῆδε π. ἔπου* Suid. ms. *τῆ.*

209. *τῶν* ante *ἐμῶν* habet Suid. ms. *φάϋλλος.*

210. *ἐμῆς γενναιότητος* Suid. ms. omisso *ἐπ'.*

217. *οὐκ* Suid. *ἀπεπλίξατο.* Expunge *ἐλαφρῶς. ὧδ' ἀπ.* Suid. ed. ms.

228. *σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ* Suid. Kust. ms. *et Med. in σκόλοψ. σχ. αὐτοῖσιν ἀντ.* Suid. ed. ms. *σχοῖνος.*

235. *ἐμπλήμην* Dawes. Misc. Crit. p. 338. probante Valckenaerio ad Eurip. Hippol. 664.

238. *αὐτὸς*] sic Suid. ms. *ἐκποδών. om. αὐτὸς edd. Med. Kust.*

250. De ellipsi verbi *εὔχομαι* vide Jac. Gronov. ad Herodot. V. 105. Markland. ad Eurip. Suppl. 2. Poeta Anonym. apud Suid. v. *ἐξάντη, ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῇσδ' μ' ἐξάντη νόσου.* Ubi frustra Cl. Kusterus *δὸς*, vel simile quid, desiderat. Confer Thesm. 293. Pac. 441.

254. *ὅστις σ' ὀπύσει, κἀκποιήσεται γαλᾶς, (οἵας, ὅταν ποτ' ὦσιν ὡραῖαι γάμων,) σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν ἐ. ὀ. ἤ. Ita locum supplet Porsonus in margine ed.* 1515. *Olim me monuit ὀπύειν et ἐκποιεῖσθαι verba esse forensia, (quasi Anglice diceres,* BEGET UNTO HIMSELF UPON THY BODY) *conferens de ἐκποιεῖσθαι Pac.* 707. *De ὀπύω vide eum ad Odyss. Δ.* 798. *Ceterum alia formula huic cognata latet apud Clementem Alex. Strom. II. p.* 166, 35. *ed. pr.* = 502. *Potter. ὁ γοῦν κωμικὸς Μένανδρος παίδων φησὶ σπόρῳ τῶν γνησίων δίδωμί σοίγε τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα. Praeclare Porsonus, φησὶ ΕΠ' ΑΡΟΤΩΙ γ. conferens Berglerum ad Alciphron. I.* 6. *Hemsterhusium ad Lucian. p.* 127. *Praeterea lege σοι γώ.* [*Δαιταλέων* fr. 3. *τί ποτ' ἐστι τὸ εὖ ποιεῖν;* Legendum puto, *τοὐπύειν.* Cum Menandro compara Aristoph. Polyid. fr. 1. *ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι | Φαίδραν.* Antiatticista Bekkeri p. 81. v. *Αἰτεῖν. "Αλεξις δ' Ἐπικλήρῳ, ἐκδιδόντος τινὸς θυγατέρα,*

ἀλλ' ἔγωγε, παῖ, δίδωμι· καὶ ποήσω πάνθ' ὅσα
οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν.

ms. *ἐγὼ παῖ* et *αἰτεῖ παῖ.* Repete duas litteras, *ἔγωγ' ὦ παῖ. Dobree in Addendis.*]

256-7. Citat Suid. v. *περιτράγῃ. κἄντ' ὄγλω* ms.

256. Schol. Paulo aliter Suidas v. *πρόβαινε.*

257. *περιτράγῃ*] Suid. in v. ubi ms. *μαθών.*

263. *νυκτοπεριπλάνητος* Suid. ms. *νυκτιλόχοι.*

265, 6. Suid. *δῆμος.*

268. Om. *Λάμαχος* Suid. *ms. scil.* et *λαπρατ.*

270. *πολλῷ* Scaliger *πολλῷ γὰρ ἔσθ'* Dawes. Misc. Crit. p. 255. omnino recte, atque ita citat Suidas v. *Λαμάχων.* Sic *πολλῷ* pro *πολλῶν* Matth. X. 31. legit Marklandus ad Lysiam XXX. p. 600. [*ubi Porsonus*; *πολλωῖ* 85. Pal. 136. Barb. 208. Laurent. 256. veron. germ. ed. Comp. probante Marklando ad Lysiam p. 479. ut frustra omnes libros in *πολλῶν* consentire affirmet Valckenaerius Adnotatt. in N. F. p. 363.] *πολλῷ* quoque ex Gryphio Sanctamandus apud Burgess. Not. in Dawes. p. 469. Idem mendum sustulit Casaubonus ex Alexide apud Athenaeum IX. 8. p. 383. E. *Vide Opusc. pp.* XCI. 31-2. [*πολλῶι, πολλῶν.* Vide ad Plut. 187. Vesp. 724. Amipsias Laertii II. 28. *Σώκρατες, ἀνδρῶν βέλτιστ' ὀλίγων, πολλῶν δὲ ματαιόταθ', ἥκεις.* Lege *ὀλίγῳ, πολλῷ*, et quod ad sententiam confer Antiphontem Xenophontis Mem. I. 6. 11. *ὦ Σώκρατες, ἐγώ τοι σὲ δίκαιον μὲν νομίζω, σοφὸν δὲ οὐδ' ὁπωστιοῦν,* et quae sequuntur. *Dobree in Addendis.*]

271. *ὑληφύρον*] Sic Suid. ms. et mox *καταβαλόντα* addit in *καταγιγ.*

272. *στρομνοδώρου* Suid. ms. *θρᾶττα. τὴν στρυμοδώρου* Suid. ms. in *φελλέα.*

Schol. 278. *ὡς Καλλίας δηλοῖ*] Scribe si sapis, *ὡς ΚΑΙ ΄΄ΑΛΛΩΣ δηλοῖ.* Versus enim exstat Lysist. 107. *Recte καὶ ἀλλαχοῦ Valckenaerius apud Pierson. ad Moerin. p.* 292. [*Contra in Polluce* II. 112. *pro ΚΑΛΛΙΣΤΩΙ κωμικῷ, Porsonus Opusc. p.* lvii. *ΚΑΛΛΙΕΤΩΙ, i. e. Καλλίαι τῶι κωμικῶι. De Athenaei loco,* (XV. *p.* 668. *C. et Casaubon. p.* 947, 42.) *vide ibid. p.* 248. *Dobree in Addendis.*]

285-301. *et* 334-45. *antistrophica esse notat Porsonus.*

296. Suid. *οὐκ ἀνασχήσομαι.*

300. *τοῖς* Suid. vv. *κατατεμῶ. κάττυμα. ποτὲ* om. Suid. ed. ms. *κατατεμῶ.* Ald. ms. *κάττυμα.*

302. Schol. exscripsit Suidas v. *μάκρους.* Quod monere neglexit Toupius Cur. Noviss. in Suid. p. 94.

307. *Vide ad Med.* 21.

317. *ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέ-*

γειν] Vide Plutarch. T. II. p. 801. B. Quod in proximo est, μαντίλη, vide apud Polluc. VII. 74. *Apud Plutarchum est senarius Platonis Comici,* βόσκει δυσώδη κεφαλὴν, αἰσχίστην νόσον. *Unde me olim monuit Porsonus legendum tum in Platone, tum in Aristophane,* Κέφαλον, *conferens Eccles.* 248. *Nunc ita video Platonem emendare Elmsleium addend. ad Ach.* 584. ἐξείνου Suid. ms. *in* ὑπὲρ ἑ. Mox ἐπίξεινον, cetera, ut hic. [Philetaeri comoediam Κέφαλον memorat Suidas. *Dobree in Addendis.*]

318-9. Respicere videtur Sophocl. Aj. 739=728. *Br. ubi* τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.

318. οἱ pro ὦ Suid. ms. καταξ.

320. θαυμάλωψ] Sic Suid. ed. ms. φοινικίδα.

321. Lege cum Kustero ex MS. Vat. Pal. οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ'——

324. δήξομαί γ' ἄρ' ὑμᾶς] δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς Dawes. Misc. Crit. p. 94. Lege δήξομαί γ' ὑμᾶς. *Hujus notae oblitus sum ad Nub.* 1153.

338. σοῦ 'στι φίλον] L. σοί 'στι φίλον. Vide Eccl. 410. *Imo* σοὐστὶ *ut edidit Elmsleius, et edidisset Porsonus, qui* σοὔστι *in Aeschyl. Eumen.* 911. (9 6. *Stanl.*) *Vide eum ad Hecub.* 334. *et Burneium, Monthly Review, Sept.* 1789. *p.* 249. *Feb.* 1796. *p.* 131.

342. μὴ τοῖς Suid. v. ἐγκάθετος. Quod nesciebat Cl. Kusterus ad Suidam I. p. 668. detexit tamen in Addendis III. p. 718. που λίθοι om. Suid. ms. v. ἐγκάθετος.

347. ἄνθρακες Dawes. Misc. Crit. p. 331.

350. ἐπετίλησεν Suid. ed. ms. in v. ed. in λάρκος, locum om. ms. ἐπ ed. ms. in μαρίλη, ubi in Cratino l. ἔφθη.

351, 2, 3. Suid. δεινόν. μὲν pro γὰρ Suid. ms. δεινόν. Ald. μὲν γάρ. mox δεινοὶ πλέκειν τοι ms. γὰρ Suid. ed. ms. in ὀμφακ. πεποιθέναι pro πεφυκέναι ms. in ὀμφ.

353. τ'] sic ms. in ὀμφ.

364. θὲς Suid. ed. ms. ἦπερ.

383. delendum esse, cum sua sede legatur 435. censet Valckenaerius ad Eur. Hippol. 1029.

388. σκυτοδ. Suid. v. Αἴδος κ.

390. ἀλλ' pro εἶτ' Suid. ed. ms. in Σίσυφος.

391. ms. ut. Ald. *et Med. ibid. i. e. οὐ προσδ. et om.* ἂν. πρὸς pro εἰς Suid. ms. v. ταῦρος. τίν (*sic*) pro 'στὶν Suid. ms. *in* Σίσ. *Vide Opusc. p.* 29.

397-8. Suid. αὐτὸς.

397. ξυλλέγων Suid. ms. ἐπύλλια.

398. ἀναβάδην] Vide Toup. in Suid. I. p. 27.

399. τραγῳδίαν Suid. v. ἀναβάδην. τραγωδίαν Suid. ms. v. αὐτός. Locum οὐκ ἔνδον om. ms. *ubi* τραγῳδίαν *Med.*

400. σοφῶς Markland. ad Eurip. Suppl. 639. Vide ad Eq. 196. Valckenaer. ad Eurip. Hippol. 10-6.

404. Citat Suidas v. εἴπερ, ubi hinc supplendum δή. δὴ om. Suid. ed. ms. εἴπερ. *In exemplari edit.* 1515. *citat Porsonus Pac.* 301. *unde eum liquet, sententia mutata, legisse* εἴπερ πώποτ', *ut e Rav. Elmsleius.*

425. Suid. δυσπινῆ.

434. Suid. διόπτης.

436. Dele μοι ob metrum.

440. Citat Suidas v. εἶναι, qui et Scholia compilavit; ex quo rescribendum est ὅσπερ, quomodo citat Jos. Barnesius ad Eurip. Fragm. p. 496. ὅσπερ Suid. ed. ms. εἶναι. Sed ms. ὥσπερ in φαινόμενα. ubi in Platone ms. γέπου.

445. εὖ σοι γένοιτο——νοῶ Athen. V. 2. p. 186.

451. Εὐριπίδῃ Suid. v. γλίσχρος. εὐριπίδην] contracte Suid. ms.

452-4. Suid. διακεκαυμένον.

452. διακεκαυμένον] sic Suid. ms. σπυρίδιον. *ubi* -μένω *ed. Med.*

453. τοῦδ' ἔχει] Lege ex Suida v. πλέκος, τοῦδ' ἔχεις. Et ita ed. Kuster. τοῦδ' ἔχθη τοῦ et om. γε Suid. ms. διακεκ. γε τοῦδ' ἔχη τοῦ id. πλέκος. deest locus in χρέος. *Ed. Med. in* διακ. *et* πλ. ἔχη τοῦ, *in* χρ. ἔχει τοῦ. *in* διακ. *et* χρ. *om.* γε. *in* πλ. *dat* τί δ' αὖ τ. γε.

458. κοτυλίσκιον Casaubon. ad Theophrast. Charact. p. 104. κυλίχνιον Toup. in Suid. II. p. 109. Recte Casaubonus. Ita enim Athenaeus exhibet XI. 8. p. 479. Eustathius in Homer. Il. *X.* p. 1282. 59. et recte citat Hemsterhusius in Auctario Emenda-

tionum ad Hesychium II. p. 1598. *κυλίκιον* Suid. *ἀποκεκρουσμένον. κυλίσκιον*] sic Suid. ms. v. *ἀπωκεκρουσμένον. Vide Append. ad Toup. pp. 452. l. 12. et 456.*

462. Suid. *βεβυσμένον. σπογγίω* Suid. ms. in v.

468. *εἰς* Suid. v. *φυλλεῖα. i. δὸς φ.* ms. sine *μοι.*

474. *ὦ Εὐ.* Suid. ed. ms. in *φιλιάτιον. post Φιλώτας. ὦ* ante *φ.* om. Suid. ms.

477. Suid. *διασκανδικίσῃς.* Confer Aeschyl. Choeph. 748.

478. *ὠνὴρ—πακτὰ* Valckenaer. ad Euripid. Hippol. 808.

482. Suid. *γραμμή.*

486. *δοκῇ* Dawes. Misc. Crit. p. 256.

487. Suid. v. *ἄγαμαι. ἄγ' ἐμὴ καρδία* Dawes. Misc. Crit. p. 256. repugnante Toupio in Suid. I. p. 5. *Legendum, monente olim Porsono, ἄγαμαι, καρδία.* WELL DONE, HEART! *Citabat Cephisodorum Athenaei, ubi pro ἄγαμαι, Ξανθία, quod recte legitur XII. p. 553. A. depravate est ἄγαμαι Ξανθίου XV. p. 689. F.* [*καρδία* vocativum in Aeschyl. Eumen. 103. Porsonus e Rob. et ms. Guelph. Vide Kidd. ad Dawes. p. 451. *Εὐριπίδη* in Acharn. 451. codices, in Hermesianacte Athen. XIII. p. 598. E. Porsonus Opusc. p. 245. *θεὰ* Marklandus Iph. T. 1233. Lysist. 874. *Μυρρίνη* ed. Kusteri, non Juntae. Vide ad Nub. 270. *Dobree in Addendis.*]

494. *ἐπείπερ* Suid. *αἰρῇ.*

507. Citat Suidas v. *μέτοικοι. κριθῶν* pro *ἀστιῶν* Suid. ms. *μέτοικοι.*

509. Pro *καὐτὸς, αὐτοῖς* Suid. ed. ms. *ταίναρον.* mox 510. *ἐμβάλει* ms.

511. *παρακεκομμένα* Suid. ed. ms. *παρακ. Vide Adverss. p. 191.*

516. *ἀνδράρια*] Sic ms. *in παρακ. ubi ἀνδράσια male Kusteri ed. non ed. Med.*

519. *ἴδοιεν* Dawes. Misc. Crit. p. 256. ex Suida v. *σίκυον. ἴδοιεν* Suid. ms. et cetera ut vulgo, in schol. *Vide ad Hec. 1141. p. 69-70.*

526. *πόρνα δύο* om. Suid. ms. *et Med. πεφυσ.*

529. *In Eupolide apud Schol. ἐγκατέλιπε* quoque Schol. ad Pac. 1203.

530. Anonymus apud Suidam v. *Σαλμωνεύς*. *Locus est, διὰ μηχανῆς ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς.*

532. *μήτε γῇ* ob metrum. Vide Eq. 607.

534-5. Suid. *βάδην*.

549. *ἐλαιῶν* Wasse ad Thucyd. VII. 81. confer Duker. ibid.

551. *πλαγιουμένων* Valckenaer. ad Herodot. V. 23.

569. *Vide ad Hecub.* 1161. *p.* 76.

581. Citat Suidas v. *εἰλιγγιῶ*, qui et Scholia partim exscripsit. Dele vero *ὧν ante τῶν ὁ.* ob metrum; quod omittit ed. Kuster. et Bergler.

590. De forma *τεθνήσει* vide Ruhnken. ad Timaeum p. 158. Vesp. 652.

606. *Adverss. p.* 99.

608. *ἀμηγέποι* Suid. v. *ἀμηγέπη*. et *ἀεὶ* (ed. Med.) pro *ἤδη*.

616. Suid. *ἀπόνιπτρον*.

622. Citat Suid. v. *κατὰ τὸ καρτερόν*.

625. F. *'ΕΓΩ' ΔΕ' κηρύττω ΓΕ Πελοποννησίοις*. Eq. 1101. *'ΕΓΩ' ΔΕ' μαζίσκας ΓΕ διαμεμαγμένας*. Acharn. 748. *'ΕΓΩ' ΔΕ' ΚΑΡΥΞΩ ΓΕ Δικαιόπολιν*. Pac. 50. *'ΕΓΩ' ΔΕ' τὸν λόγον ΓΕ τοῖσι παιδίοις*.

627. *τοῖς ἀναπαίστοις* Suid. v. *ἀποδύντες*. Schol. Haec mutila leguntur apud Suidam v. *ἀποδύντες*, apud quem repone, *χορεύωσι*, et cetera supple. Mirum vero Toupium Cur. Noviss. in Suid. p. 155. scribere, "Locus Comici, ad quem respexit Suidas, hodie non exstat." Neque opus est ut Kusteri et Toupii conjecturas refellam, quorum ille pro *χορεύσωσιν παλαίσωσιν*, hic *ἀθλεύσωσιν* malebat. Haec olim. Nunc *καὶ* delendum videtur, et *ἵνα εὐτόνως χορεύωσι* inserenda post *ἀποδύντες*. Si in Suida distinguas post *στολὴν*, res forsan expedietur. *Vide Append. ad Toup. p.* 498.

635. *αἴτιος ὑμῖν* Dawes. Misc. Crit. p. 257. *φησὶν δ'* ed. Kuster. *Vide ad Hecub.* 309.

636. *Vide Praef. Hec. p.* LIV. *Opusc. p.* 198. *l.* 18.

658. Suid. in v. *πυγιδίων*.

639-40. Suid. ed. ms. *θωπ. τιθὶ εὗρε τὸ ed. Med. at in ἀφύα, εὕρετο πανευδίῳ τάς.*

640. *εὕρετο πᾶν ἄν* Dawes. Misc. Crit. p. 260. recte, atque ita Suidas v. *ἀφύα*, ubi male Kusterus ex vulgatis Aristophanis editionibus textum reformavit.

645. *Praef. Hecub. p.* LII.

655. *ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποθ' ἁφήσητ'*] Delet *τοι* Kusterus. L. *ἁφῆθ'*

657. *οὐδ' ὑποτείνων—οὐδ'* Suid. v. *ὑποτείνων.*

665. *φλεγυρὰ* Schol. Suid. v. *φλεγυρά*, probante Toup. Cur. Noviss. in Suid. p. 149. *φλεγυρὰ πυρὸς* Suid. ms. *φλεγ.* [*προσέχουσα ed. Med.*]

671. *ἀνακυκῶσι* Suid. v. *Θασίαν*, probante Kustero. *ἀνακυκῶσι* Suid. ed. ms. *θασίαν.* [Corrige, "*ἀνακυκλῶσι*] *λ* om. Suid. ed. ms. *θασίαν. θαρσίαν κυκῶσι Med. Ald. θασίαν κυκῶσι Kuster.*" *Dobree in Addendis.*]

676. *μεμφύμεσθα* edd. Ald. K.

686. *τοῖς* habet Suid. ms. *παίειν.* ed. ms. *στρογγ. συνάπτων* ms.

687. *σκανδάληθρ' ἑστὰς*] Suid. ms. sine distinct. *in v. σκανδάληθρα.* Paullo ante *σκαμμωνίδαι*, deinde *σκαμμωνία.*

688. Suid. I. p. 188. *in ἄνδρα T.*

691. "Citat Suid. v. *ὄφλων.*" Toup. in Suid. Cur. Noviss. p. 114.

706. *Praef. Hec. p.* XXVIII. *Opusc. pp.* XCI. *et* 193. *l.* 9.

707. *κοιμώμενον* edd. Suid. v. *ἀπεμορξάμην.* sed ibi MS. Vat. *κυκώμενον*, teste Pearsono. *κυκώμειον* Suid. ms. v. *ἀπεμορξάμην.*

708. Corrupte Suid. *Ἀχαία.*

710. Minus feliciter Cl. Kusterus *κατεπάλαισεν ἂν μέν.* Legendum pro *μὲν ἄν*, litera addita, *μέντ' ἄν*, id est *μέντοι ἄν*, quae contractio occurrit Av. 169. Acharn. 543. 161. quorum locorum in ultimo male infercit *γε* Marklandus ad Eurip. Suppl. 376. Nam *ἂν* ob praecedentem diphthongum producitur, ut Eccl. 646. [*μέντ' ἂν* etiam Elmsleius. Verum puto *μέν γ' ἄν*, et *μέν γ'* malim Thesm. 811 *). Photius,

*) Ran. 292. *τοτὲ μὲν βοῦς* tres primae, Bas. 1. Tacet Porsonus de B. qui teste Bentleio habet *μέν γε.* Vide meam Collationem.

Μένγε: ἢ ἀντὶ τοῦ μέντοι λέγουσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ μέν. Pro *μέντοι* rectius dixisset *μὲν γὰρ* (Vide Hermann. ad Viger. n. 296. b.) cum quibus etiam confunduntur, ut in Demosth. de Corona p. 152. n. 165. (257.) pro sanissimis *ὁ μέν γε φίλος καὶ σύμμαχος*, optimus codex *ὁ μὲν γὰρ* etc. sed recte dat *μέν γε* p. 170. n. 322. p. 172. n. 336. p. 173. n. 354. (288, 23. 291, 17. 295, 2.) et in F. L. p. 254. n. 458. (420, 22.) Has particulas saepe adhibent, ubi antithesin argutiorem, aut accuratam enumerationem affectant. Herodotus I. 145. *Πελλήνη μέν γε πρώτη*, vulgo *μέντε*. Idem VI. 46. *ἐκ μέν γε τῶν ἐν Σκαπτῇ ὕλῃ*, ubi gravissime errat Larcherus. VIII. 65. *ἣν μέν γε κατασκήψῃ*. Vide Nub. 484. 1385. Thucyd. I. 40. *Κορινθίοις μέν γε ἔνσπονδοί ἐστε*. I. 70. *οἱ μέν γε νεωτεροποιοί*. VI. 86. *ἡμεῖς μέν γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοί*. Interdum supprimitur apodosis, ut Thucyd. III. 39. *ἀπόστασις μέν γε τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστίν*. Aristoph. Nub. 1174—8. sensus est, *νῦν μὲν γὰρ δριμὺ βλέπεις, τότε δὲ ἠλίθιον*. Lys. 1167. supple, *τὰ δ' ἄλλα ἴσως ἂν συγχωρήσαιμεν*. *Dobree in Addendis.*]

718. *Vitiosus est articulus ante γέροντι et νέῳ. Lege τὸν γέροντα μὲν γέροντι, τὸν νέον δ' ἔστω νέῳ.* Porsonus, *ἔστω ex Eccles.* 1011. *citans. Nempe in formulis qualis est nota ista, κακῷ κακὸν ἰᾶσθαι, accusativo articulum addi posse, dativo non posse statuebat, si recte memini. Omnino expendi meretur locus Antiphanis Athenaei II. p. 44. A. apud Elmsleium.* [Imo in Antiphane *τῷ κήρυκι* vertendum, *the public cryer*; quare locus non officit Porsono. *Dobree in Addendis.*]

723-4. Suid. *ἀγορανομίας*.

730. Subauditur *Δία*, ut recte monuit Scholiastes, cujus ellipseos exempla suppeditabit Musgravius ad Eurip. Androm. 604. adde Platon. Euthyphron. p. 30. ed. Forster.

738. *ἔστιν ἡμῖν* Suid. vv. *ἀλλ' ἔστιν* [*inter ἀλαστήσειεν et ἀλάστωρ*] *Μεγαρικαί. Μεγαρική τις μηχανὴ* Suid. *in utr. v. ἔστιν ἡμῖν* Suid. ed. ms. *Μεγ.*

759. Malim, una litera addita, *ὕμ' ἐνσκευάσας*. Vide supra 435. Sed nihil opus, quamvis eadem medicina facienda videatur supra Eq. 298. *κἀπιορκῶ γ' ἐμβλεπόντων*.

740. *Suidam v.* ὁπλὴ *e Schol. ad h. v. supplendum et emendandum monet Porsonus.*

741. Suid. in σῦς. om. ms. *Ed. Med.* ὅπως δόξητ' ἦμεν ἀγαθὰ συός. *Vide etiam v.* ὗς, *citante Elmsleio.*

[748. In Commentariis p. 199. l. 22. ὅ τα typothetae peccatum est, quod ex archetypo irrepsit. Corrige ὅ γα. *Dindorf.*]

751. Vide Toup. in Suid. III. p. 285. ἀεὶ Suid. διαπεινῶμεν. Pac. 1131. Plato Rep. IV. prope init. p. 405, 13. a f. *ed. Bas.* 420. *E. HSt.*

758. τί δ' ἄλλο M. junctim Suid. ed. ms. *in* τί δ', ἄ. qui et σπουδάζ ιν.

762. Suid. εἰσβυλεῖτε.

762-3. Suid. v. ἄγλιθες.

772. θυμιτῶν Suid. v. θυμιτιδῶν probante Kustero. θυμητίδα Suid. ms. περίδου. *ubi* θυμητίδων *ed. Med.*

786-7. Corrupte Suid. δέλφακας ex Schol. sup. 739.

788. χῶρος] χοῖρος ed. Kuster. Athen. p. 375. [In exemplo Brunckianae Porsonus, "χῶρος J." i. e. Juntina 1515. "Vulgatum recte exhibet Athenaeus IX. p. 375. A." *Dobree in Addendis.*]

796. Nicander Alexiph. 326. Ther. 908. et al. Epicharmus Athenaei VIII. p. 362. B. C. [In Epicharmo perspicuum est legisse Porsonum,

κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς γα μὰν ὑπωδέλοις,

quomodo partim emendant. In Inscriptione Delphica apud Dodwell. Itin. t. II. p. 507. ΟΔΕΛΟΣ et ΗΜΙΟΔΕΛΟΣ pro ὀβολὸς et ἡμιωβόλιον. [ὀβελὸν liber G. Burgesii apud Dobraeum in appendice.]

799. Lege ἄ κα i. e. ἃ ἄν. Vide Toup. Cur. Posterior. in Theocrit. I. 4.

802. τί δαὶ φ.] δὲ Suid. ms. φίβαλις *et ed. Med. ubi* 802. *et* 804. *citat Suid. omisso* 803.

803. τί δαὶ, σῦκα] "dele δαί." Kuster. Imo δὲ lege ex Aldina.

805-6. Suid. τρώξονται.

808. τραγασαῖα Suid. ms. ῥοθιάζουσιν [τραγασέα *Med.*]

813. τροφαλλίδος Suid. *Med.* ms. πόσου. τροπηλίδος Suid. ed. v. sed om. ms.

814. τὸ δ' ἕτερον σχοίνικος μόνης omissis αἰ' λῆς ms. *Omittit etiam Med. quae* τὸ δ' ἄτερον χ. μόνης. In *Ποστοῦμος*, ms. ἐμὲ ὠυτὸν ἐδ.

816. *Ἑρμῆ ἰμπολαῖς* Dawes. Misc. Crit. p. 244.

823. Suid. φαντάζομαι.

828. Recte Ald. εἰ μὴ 'τέρωσε.

842. πημανεῖ Suid. ed. ms. v.

843. ἐναπομόρξεται Suid. in v. quod Scholiasten ex interpretatione legisse liquet. Vide Ruhnken. ad Timaei Platonic. Lex. p. 83. *ad v.* ἐξομοργνύμενος. ubi in Nicephoro *schol. ad Synesium de Insomn. p.* 154. *A. vide ed. Petav.* 1633. *p.* 425. forsan legendum ex nostro scholiaste, ἐναπομάττειν. Forsan et in Euripid. Bacch. 343. legendum, οὐ μὴ προσοίσεις χεῖρα, βακχεύσεις (non βακχεύεις quod pro futuro positum satis absurde censet Cl. Vauvillerius) δ' ἰὼν, Μηδ' ἐναπομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί. ἐναπομόρξεται πρέμις Suid. ed. ms.

846. Ex Suida v. Ὑπέρβολον legendum κοὐ ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος. σ' addit Suid. ed. non ms. v. ὑπέρβολον.

847. ἂν πλήσσει *Suid. ms.*

848. ὁ δ' ἐντυχὼν] οὐδ' ed. Kuster.

849. κεκαρμένος ed. Kuster. Suidas v. μοιχός. κεκαρμένος Suid. ed. ms. μοιχός.

850. οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς ms. *et ed. Med. Suidae v.* ὄζων. *Porsonus delet* οὐδ' *apud Gaisford. ad Heph. p.* 245. [οὐδ' deleverat Bentleius, teste Elmsleio. *Dobree in Addendis.*]

852-5. In Suida hos 2 versus praeponit articulo ms. *et ed. Med.* ὄζων *tantum Kusteriana.* κἀκ ms. *pro* κακὸν *et Med. bis.*

855. ἐν τῇ 'γορᾷ Scaliger et post eum Toup. in Suid. III. p. 140. *Vide Append. ad Toup. p.* 472. *Opusc. p.* XCI.

858. πλεῖν ἤλθων Suid. ms. περιαλ. i. e. ἢ λ⁓

860. ἴτθ' Ἡρακλῆς Dawes. Misc. Crit. p. 133. ἴστω γ' Suid. ed. ms. τύλα et γα om.

863. φυσῆτε] sic Suid. ms. ὀστίνοις. *Sic ed. Med.* φυσᾶτε *ed. Kust.*

873. *Adverss. p.* 225.

875. *Adverss. p.* 112.

879. σκάλοπας] σκάλωπας ed. Kust. αἰολούρως Dawes. Misc. Crit. p. 261. αἰελούρως Ald.

895.-4. Ex Eurip. Alcest. 574-5. χωρισθείην Suid. ms. ἐντετ. *ut ed. Med.* (*certe* σθ)

903. μή] μή ὅτι ed. Kuster. ex MS. Palat.

908. ὁδί] Sic Suid. ms. μικρός. *Ed. Med.* ὅδε.

909. οὗτος duplicat Suid. ms. *ibid. Tum* ἀλλὰ πᾶν *ed. Med.*

916. θρυαλλίδα Suid. v. θρυαλλίς.

918. τὸ νεώριον] τὸ vel casu vel consilio omittit Berglerus ad Alciphron. I. 32. p. 155. ἐμπρήσαιεν Suid. ed. ms. νεώριον.

920. σίλφην Suid. v. θρυαλλίς.

Schol. 927. Versus est Callimachi. Vide Schol. ad Vesp. 833.

928. ὥσπερ κέραμον ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος] Sic Suid. ed. ms. φορυτός. *Emendant viri docti* φερόμενος, *quibus olim accedens Porsonus legebat* καὶ μὴ, *quomodo V. D.* (*Elmsleius, ni fallor*) *Edinb. Rev. N.* 37. *p.* 68. *Sed ab amico monitus versum esse spurium et consarcinatum ex* 905. *et* 930. *agnovit. Quod nunc video occupasse Hotibium p.* 95.

932. πυρορραγές. sic Suid. *in v.* et in ψόφου π.

938-944. *Metra constituebat Porsonus quomodo Gaisford. ad Hephaest. p.* 245. *et Elmsleius, qui antistrophica esse monet* 929-937. *et* 938-950.

944. Dele γε ex Suida κατωκάρα.

954. χῶπως recte Ald. et schol. ed. Ald.

960. Scholiasten exscribit Suidas in χοάς.

962. *Ad Phoen.* 892.

967. Suid. ἀπολιγαίνει.

969. Lege ὑπό. Vide ad Vesp. 1478.

970. εἶδες ὦ semel tantum Suid. ἀνθηρά.

972. οἷον ἔχει σπεισάμενος Suid. *in* ἀνθηρά. *Aristophanis edd. antiquae pro his tantum* σπεισάμενον.

976. ἐγὼ τοῦτον ἐκδέξομαι Suid. ms. πάροινος (sic) et mox 978. συγκατακλινεὶς om. ed. ms. πάροινος ἀνὴρ ἔφη dat ms. *Articulo praefigunt* πάροινος *edd. Med. Kust. sed in fine* ὅτι παροίνιος. *Tum* τοῦτον εἰσδέξ. *et pro v.* 978. *tantum* ὅτι πάροινος ἔφυ.

986. Omisso τὰ legit Suid. *δεῖγμα, πρὸ τῶν θυρῶν πτερά.* [*ἐξέβαλλε ed. Med.*]

987-8. Suid. *διαλλαγή.*

990. *ξυναγάγῃ* Suid. v. *ἀνθέμων* male. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 207. Suidae locum mutilavit Kusterus.

998. Suid. *ἀλείψας, ubi ed. Med. ἀλείψασθ' ἀπ' αὐτῶν.*

999. *λεῳ'* quoque Ald. *λεῲς sc. Kusterus tacite, ex Ammonio v. χόας.*

999-1001. Suid. *ἀσκὸς Κτ. τοὺς χόας* Suid. ms. v. *ἀσκὸς Κτ.*

1006. Suid. *ἀναπείρατε. ubi φέρετε ed. Med.*

1007-9. Citat Suid. v. *ζηλῶ.*

1016. Dele *γε* ob metrum. [*τί δ' ἔ.* codex Vat. Pal.]

1021. *ἐπιτρίβειν*] *ἐπετρίβην* ed. Kuster. ex MS. Palat.

1023. *ὦ κακόδαιμον* Suid. v. *ἀμπεχόμενος.*

1024. Suid. *βόλιτος.*

1029. Suid. *δημοσιεύω.*

1031-3. *ἄπελθε πρὸς — εἰρήνης ἔνσταξον omissis mediis* Suidas *v. Σπίτταλος ed. ms. scil. πρὸς τοὺς σπιττάλους* (τ simplex in versu) ms. ibid. tum *στεναγμὸν* et *σταγονὶ pro editis πρὸς τοῦ σπιττάλου — σταλαγμὸν — τουτονί.*

1048. *ἔπεμψέ τις σοι νύμφιος ταυτὶ κρέα. Ita recte libri. ταυτὶ ponitur δεικτικῶς et quasi in parenthesi. Verte*, has sent you some meat; here it is. *Eccles.* 70. *νὴ τὴν Ἑκάτην καλὸν ἔγωγε τουτονί. Lege ἔγωγε τουτονὶ καλόν.* Porsonus. *Ni fallor, articulum in his formulis non modo non desiderari, sed vitiosum esse, statuebat* *).

---

*) *Obscura haec, si non falsa. Dixerit Porsonus, a sensu modo requiri articulum, ut Plut. 227. modo excludi. Ach. 959. paulo melius puto ταυτηὶ δραχμῆς. Alienus locus Thesm. 1215. Verte*, Tu, puer, hanc vestem aufer. *De re ipsa vide Schaeferum Melet. Crit. pp. 77-8. Elmsleium ad Marklandi Suppl.* (Quarterly Review, N. XIV. p. 460.) *ad Heracl. 81. Reisigium p. 178. Compara Latinorum* eccum, eccam, *Terent. Andr.* III. 2. 52. *et alibi.*

1052. *ἀλάβαστον* Suid. v. *ἀλαβαστοθήκας* [Porsonus in exempl. ed. Brunck. *τόνδ' ἀλάβαστρον*] "*τὸν* J." i. e. Junt. 1515. "*ἀλαβάστους* usurpat Alexis apud Athenaeum VIII. p. 365. D." *Dobree in Addendis.*]

1057-8. Suid. *δέημα.* [*ἄλειφέ γε* cod. Vat. Pal.]

1067. *χόης* Dawes. Misc. Crit. p. 238.

1068. *καὶ μὴν*] Ita Ald. *καὶ μὴν* ed. Kuster.

1068-9. *Suid. v. τὰς ὀφρ. Vide Toup. Tom. III. p. 175. et ibi Porsonum.*

1071. *ἀμφὶ χ.* Suid. *τίς ἀμφὶ χ.*

1081. *διαμάχεσθαι* Suid. ed. et ms. vv. *βούλει. Γηρυόνης. γηρυόνι* Suid. *in βούλει. -όνη in Γήρ. τετραπτίλῳ*] sic ms. *Med. τετραπίλω in βούλει. -πτ. in Γήρ.*

1085. *κίστιν*] sic Suid. ed. ms. *χοᾶ.*

1090. *στέφος* Suid. v. *ἰτρία.*

Schol. 1091. Pro *τὰ πυρώδη* Ald. *καὶ πυρώδη.* id est *καπυρώδη.* [Lexicon SG. (Montefalc. Bibl. Coisl. p. 479.) *Λάγανα: πλακούντια ὡς πυρώδη.* Corrige e Photio apud Porson. ad Plut. 138. *καπυρώδη*, et utrobique dele *ὡς* ex var. lect. natum; *καὶ* et *ὡς*, (i. e. Ϛ et ϖ) passim confundi notum. *Dobree in Addendis.*]

1094. Suid. v. *ἐπεγράφου.*

1098. Suid. v. *ἅλας θυμίτας. θυμίτας δοὺς ἐμοὶ* Schol. sup. 772. *δοὺς ἐμοὶ* Suid. ed. et ms. in *περίδου. ubi θυμητίδας ed. Med.*

1099. Suid. *ἄχθομαι.*

1100. *οἷσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ* legendum ex Suida v. *θρία. δεῦρο παῖ σ.* Suid. ed. ms. *θρῖα.*

1101. *κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ*] Expunge *παῖ*, quod ex versu superiore huc irrepsit. *Postea addidit*, sed recte Brunckius ex MSS. *κἀμοὶ σὺ δή, παῖ.*

1125. Citat Suidas v. *καταγέλως.*

1127. *ἐκ τοῦ χαλκίου* Polluc. X, 92.

1145. *Vide Porsonum ad Hecub.* 1161. *p.* 77. *Ceterum quod habet MS. apud Brunckium, ῥιου-*
οῦ ν
γνῶν, natum e ῥι γ ὧν.

1148. *Porsonus in nota msta apud amicum,* "Omnes MSS. *ἀνατριβομένῳ τε τὸ δ.* Plus simplex

lacuna hunc locum corrupit, quas vide an recte explerim:

τωῖ μὲν "ΟΛΗΝ ΤῊΝ ΝΎΚΤΑ καθεύδειν
μετὰ παιδίσκης ὡραιοτάτης·
σοὶ δὲ ΣΤΎΣΑΝΤ' ΑἸΘΡΙΟΚΟΙΤΕΙ̃Ν,
ἀνατριβόμενόν τε τὸ δεῖνα."

Nullus dubito poetae mentem hic assecutum esse Porsonum, sed verba non praestiterim. Quid si σοὶ δ' ἐστυκότι φρουρᾶς ἄδειν, Ἀναιριβομένῳ γε τὸ δ. De isto γε vide Porsonum ad Plut. 893.

1149. *τὸν ψεκάδα* Suid. ms. *et edd. τευθίδες.* Per ε Suid. in ordine. *In Ψεκάς ubi citantur* 1155-61. *in ν. τευθίδες,* 1149-1161.

1150. *Versum om. Suidas in τευθίδες, ed. et ms. ut videtur. τὸν μέλεον τῶν μελέων ποιητὴν dexterrime Elmsleius. Suidas. Πυραύστου μόρον. πτηνόν ἐστι ζωΰφιον ὃ προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται.. καὶ Αἰσχύλος. Δέδοικα κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων. ubi Porsonus*; Ed. Med. *Δέδοικα μόρον κάρτα πυραύστου. μόρον γὰρ εἴρηται.* Lege ergo, *Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον· εἴρηται*—sive *καὶ εἴρηται.*

1151. *ἁπλῷ*] sic ms. *ἁπλῶς edd.*

1152. *ὁ ζεύς*] *ὀξέως* ms. *ἀπολ. ὁ. ζ. edd.*

1153-4. *τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν* tantum Suid. *ed. ms. sc.*

1155. *ὃν ἔτ' ἴδοιμι* Suid. *in τευθ. ed. ms. ut videtur. ὅτ' ἐπι-* ms. in *ψεκάς. ὃν ἔτ' ἐπίδ- ed.*

1157. *τραπέζης* Suid. bis.

1158. *ὀκέλλει* ms. bis. *ὀκέλλα (sic) Med. in τευθ. ὀκέλλοι in ψεκ. ἁρπάσας φάγοι* Suid. ms. bis. *et ed. bis.*

1164. *βαδίζων*] sic Suid. ms. *ἠπίαλος. Ed. Med. βαδίζει.*

1166. Corrupte Suid. ed. et ms. *Ὀρέστης.* cetera loca om. ms. *αὐτοῦ* ut videtur ms. *ibid. Ed. Med. αὐτὸν pro αὐτοῦ μεθύων.*

1174. *χυτριδίῳ* Dawes. Misc. Crit. p. 204. citans supra 462. Pac. 201. Eccl. 740. *χυτρίδια* pro *χυτρίδε* restituendum Platoni apud Athen. VII. 5. p. 279. C.

1176. *ἔργ'*] *ἔρι'* ed. Kuster. et ita Schol. *λαμπάδια* Suid. ed. in v. *λαμπάδαι* vel *λαμπάδας* Suid. ms.

1177. *ἀνήρτηται τέτρωκε* ms.

1180. Suid. *γοργόνη*. *Ita ed. Med. γοργὼν Kust.*

1193. *Dele οἰμωκτὸν ἄν e varia lectione orta et efficies senarium.* PORSONUS. *Ita Hotibius p.* 96.

[1193-5. Ergo legendum, ut fere Elmsleius,

ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν ἂν γένοιτό μοι,
Δικαιόπολις εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
κἄτ' ἐγχάνοι ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

Dobree in Addendis.]

Schol. 1200. Lege et distingue, *μανδαλωτὸν εἶδος φιλήματος ποικίλον — ἡδὺ — Καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον* [*Καὶ μανδαλωτὸν*]. Cetera facile supplebis ex Suid. v. *περιπεταστὸν* et Nostro Thesm. 137. seq.

1202-3. Suid. *συμφορά*.

1203. F. *ἰὼ ἰὼ μοι*, quanquam vulgata est apud Suidam v. *ἰώ*. *et συμφ.*

1224. *ὀδυρτὴ* Suid. ed. ms. *post Ὀδρύσαι, ubi duo articulos duce Kustero conjunge, et lege Ὀδυρτή. κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ σ̄, Ὀδύρση, τουτέστι Θ.*

1226. *In schedis, ὦ πρέσβυ.* Male Kuster.

1227. Suid. v. *ἀμυστί*.

ANNOTATIONES IN VESPAS.

[Argum. Liber G. Burges, *τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ—πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως.* ut Invern. quam proxime. *Dobree.*]

10. Respicit Aristides T. III. p. 526. (316, 10. Jebb.) Mox dele v. 11. *τις. Vide ad Hec.* 1161. *p.* 73.

22. *ὕὖν τε γῇ* Markland. ad Eurip. Suppl. 109.

36. *συὸς* Ald.

50. Lege *συμβαλεῖν* ob metrum. Vide Thesm. 608. Brunck. ad Aeschyl. Prometh. 243. *ξυνεβάκχευσ'* apud Longin. §. 15. pro *συνεβάκχευσ'* ut recte exstat apud Eurip. Bacch. 726. quod bene animadvertit Cl. Jodrell. Not. in Eurip. Bacch. II. p. 412. *Vide Adverss. p.* 266.

52. *ὀβολοὺς* Ald.

55. *ὀλίγα γ' ὑπεισπὼν* Ald. *ὀλίγατθ' ὑπεισπὼν* Dawes. Misc. Crit. p. 302. *Opusc. pp.* 240, 390.

57. *Adverss. p.* 115. Schol. ibid. *Exscribit Porsonus locum Aspasii in Aristot. Eth.* IV. 2. p. 53. b. 14. *prout editur ab Aldo et repetitur a Gaisfordio ad Hephaest. p.* 97. *addens*, Myrtili fabulam commemorant Suidas et Aristophanis Scholiastes ad Av. 1490. Quanquam dubium est scribine debeat *Τιτανόπαιδες*, an *Τιτανοπᾶνες*. Priori scripturae favet Aspasius; alteri Scholiastes et Suidas, quibus ipse accedo. Pollux II. 110. *τὸ δὲ ἐπιγιγνόμενον τῇ γλώττῃ ἑλκύδριον ὁλοφυκτὶς καλεῖται ἐν τοῖς Τιτανοπᾶσι τοῦ Μυρτίλου.* Sic praeclare codex Falckenburgianus leviter emendatus.

72. *οὐδ' ἂν ξυμβάλοι*] *οὐδὲ* ed. Kuster. Ald. male.

80. *ἐστιν ἀνδρῶν* Suid. ed. et ms. v. *αὕτη γε. παροιμία* ms. in m.

83. *Νικόστρατ'* Fl. Christian. ex ed. Venet. recte. Atque ita Schol. et ed. Ald. Bas. [1532.] [Porsonus in exempl. Porti, "Socratem perstringit, ut subinnuit Scholiastes." *Dobree in Addendis.*]

86. *εἰδ' ἠπιθυμεῖτ'*] Lege *εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ'*. Infra pro *δ' ἤπειτα* 663. legendum *δὴ 'πειτα*. Pac. 5. pro *δ' ἤφερες, δὴ 'φέρες*. [De his elisionibus vide Porsonum apud Kidd. ad Dawes. p. 431. *Dobree in Addendis.*]

88. *καὶ φιλόδικος* om. Snid. ms. *ἡλιαστής. ubi φιλληλιαστής ἐστιν καὶ φιλόδικος ὡ. ο. α. edd.*

93. *πέταται* Ald.

97. *καὶ νὴ Δί' ἂν ἴδῃ*] Lege ob metrum vel *ἢν ἴδῃ* vel *ἐὰν ἴδῃ*. Vide ad Eq. 388. et in Mnesitheo apud Athen. II. p. 56. repone *ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωματων.* Ubi praecedentes versiculi ita legendi et disponendi sunt, *ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, Ὕβριν· ἢν δ' ἴσον ἴσῳ προσφέρῃς, μανίαν ποιεῖ. Ita in Adversariis p. 55. sed legendum cum ipso Porsono apud Robertum Walpole, Fragm. Com. pp.* 11. 90. *εὐθυμίαν· ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν· Ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ, ubi non Mnesithei, sed comici alicujus, forsan Alexidis, esse totum locum vidit idem Porsonus, ita constituens; ὁ Μνησίθεος δ' ἔφη τ. ο. τ. θ. ἢν* pro *ἂν* restitue in paroemia apud Athen. III. 32. p. 119. E. *ἢν οἴνου μόνον Ὀσμὴν ἴδωσι* Alexis apud Athen. IV. 4. p. 134. A. [Postea, ut ab amico didici, existimavit Porsonus, *ἂν*, vocali producta, retinendum esse, saltem apud recentiores comicos. *Dobree in Addendis.*]

107. *βομβυλιὸς, a humble bee.*

113. *ἐνδήσαντες*] *ἐγκλείσαντες* edd. Ald. Kuster. *ἐγκλεῖσαντες ed.* 1515. *ἐνδήσαντες* 1525.

125. *ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφορείομεν*] *Conjiciebat, sed dubitanter, Porsonus, ἐξεφροῦμεν ἄν.*

134. *τῷδε* Ald.

135. *φρυαγμοσεμνάκους τινὰς* Suid. ms. ed. *in φρυαγμ.*

140. *καὶ μυσπολεῖ τὶς ὅστις*] Dele *ὅστις. μυσπολεῖ γ' ὅστις* Ald.

156. ὦ μιαρώτατε] ὦ μιαρωτάτω Palmer. Exercitat. p. 735.

157. δίκασον τί μ'] δικάσοντά μ' Q. S. Fl. Christian.

158. φέρῃς Ald.

167. τι τμητικόν Dawes. Misc. Crit. p. 263.

168. ἄνθρωπος Dawes. Misc. Crit. p. 265. δρασείει Dawes. Misc. Crit. p. 265. probantibus Reiskio et Valckenaerio ad Eurip. Phoen. 1214.

175. Recte observavit proverbium Scholiastes, ad quod respexit Aristophanes, quodque plene exstat Thesm. 935.

185. Οὔτις Dawes. Misc. Crit. p. 265. qui praecedente versu mavult ὦ 'νθρωπ'. v. Musgrav. ad Euripid. Cyclop. 688.

186. ἔσει ab εἴσειμι Valckenaer. ad Eurip. Hippol. 1065.

190. εἰ μή μ' ἐάσηθ'] *In schedis* ἐάσεθ'.

208. μου Suid. v. ἐποποῖ. *et in* σοῦ.

208-9. Citat Suid. v. σοῦ.

213. τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν] Sic Suid. στίλη. ὅσον om. ms. ὅσον *semel Med. Ceterum vide ad Orest.* 581. [Ibi minus caute damnat ἀπεκοιμήθημεν Porsonus, satis defensum a Xenophonte apud HSteph. Thes. T. II. p. 291. D. Alia dat Sturzii index. Herodotus VIII. 76. οἱ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτὸς, οὐδὲν ὑποκοιμηθέντες, παραρτέοντο. E quibus locis apparet, vocabulum esse militare, qualia in hac scena affectant servi; et significare, φυλακὴν καταλύειν, v. 2. Compara ἀποδαρθεῖν in Nicochare, Addend. ad Plut. 300. ἀποβρίζειν, Theocr. Epigr. XXI. *Dobree in Addendis.*]

217. *Adverss. p.* 37.

219-20. Suid. ἀρχαῖος. μινυρίζοντες] sic Suid. ms. in v. -τος *Med. sed* -τες *in* ἀρχ.

220. ἀρχαιομελισ. ms. *in* μιν. et mox in Pisidé ἀντισυστρόφους, duobus versibus om.

228. ἐὰν ἐγὼ λ. ἕ.] F. ἐὰν γάρ. Sed nihil opus. Clare enim exhibet Aldina, ἐάνπερ.

232. κρεῖττον] sic Suid. ms. Χαρινάδης. κρείττων *ed. Med.*

235. ἔτ' omittit Aldina, Junt. *sc.* 1515. *non* 1525. Bas. *sc.* 1532. ἀππαπαὶ Suid. ms. ἐποποῖ. ἀπαπαὶ *Med.*

237. περιπατοῦντε] Ita Junt. sc. 1525. Port. Kuster. *Ald. et Junt.* 1515. περιπατοῦντες.

241. ἔμβολον *pro* σίμβλον Suid. ed. in v. ἔμβολα ms.

244. κολωμένους H. Stephan. Ind. Thes. Gr. L. p. 1260. G. 1262. D. ex Hesychio. Κολωμένους· κολάσοντας. Male ibi κολώσαντας. *Vide Opusc. p.* 33. Dele γάρ.

247. λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδών] Lege ob metrum ἡμᾶς τις.

249. σὺ *delet Porsonus apud E. Maltby Thes. Pros. p.* 527. [σὺ delet, et 263. ὅταν τοῦτ' ᾖ legit et Elmsleius *Ed. Rev.* N. XXXVII. p. 89. *Dobree in Addendis.*]

250. τῳδί μοι γε νῦν] Dele μοι γε cum Fl. Chr. vel potius γε νῦν.

251. τί δὴ μαθών] παθὼν Christian. qui versu sequente delet σύ.

257. Suid. ἀτταγᾶς. [Phrynichus Bekkeri p. 61. Πρῷον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν πρωΐμον. *Dobree in Addendis.*]

263. 4. Lege πρῷα ut Pac. 1101. 1164. *Porsonus, loco citato ad* 249. ὅταν τοῦτ' ᾖ—καρπίων —πρῷα *partim e Polluce VII.* 152.

269. ἄν ᾄδων —— ἀνὴρ Dawes. Misc. Crit. p. 267. ἀναΐδων Suid. ms. ἐφόλκια. ἀναείδων *Med.*

271. ἐκκαλεῖν vel ἐκκαλεῖσθ' Dawes. Misc. Crit. p. 266. probante Valckenaerio ad Theocrit. Adoniaz. 43. p. 353.

272. ἐρπύσῃ Fl. Christian. recte.

310. ὄθεν Ald. ὄθεν γε δ. (*sic*) *Ald. Junt.* 1515. ὁπόθεν δ. *Junt.* 1525. *Bas.* 1547.

316-21. *Ad Hecub.* 1161. *p.* 71. *Opusc. p.* XCII.

317. οἷός τ' οὐκ εἶμ' ἰδεῖν Dawes. Misc. Crit. p. 267. Vide infra 1517.

318-9. τῶνδε. Καὶ βούλομαί γε Ald.

322. *Lege*, ἀλλ' ὦ Ζεῦ, Ζεῦ, μέγα βρόντησον, *tum* 324. ἦ Προξενίδην, *deinde* 328. διὰ τινθαλέῳ, *per tmesin.* PORSONUS. Προξενίδην *dat scholiastes. Confer etiam E. Maltby Thes. Prosod. p.* 1088. διὰ τινθ. *Scaliger.*

329-30. Suid. ἀποφυσήσας.

330. θερμὸν citat Athenaeus IX. 8. p. 385.

342. *εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς ἂν*] Lege *τἀληθὲς ὄν; id quod verum est.* Diphil. apud Stob. Florileg. 30. *κακὴ γὰρ αἰδὼς, ἔνθα τἀναιδὲς κρατεῖ.* Ita legendum. Vulgo pessime, *ἔνθα γ' ἀναιδές.* Sed recte emendavit Valckenaerius ad Eurip. Hippol. 385.

346. Lege *τουδὶ* ob metrum, et *ὁδὶ* pro *ὅδε* in Cratino apud Plutarch. I. p. 160.

347. *πᾶν ἂν* Dawes. Misc. Crit. p. 259. qui interrogat post *εἴη. ποιοίμην* edd. Ald. Kuster.

348. *κιττῶμαι διὰ* Suid. ms. in v. et *χοιρίναι. κιττῶμαι δὴ τ. in κιττῶντες, κιττῶμαι διὰ τ. in χοιρίναι ed. Med.*

349. *ἥντιν' ἂν——ἧς*] *εἴης.* Vide Dawes. ad Pac. 1290. Canter. et Scaliger. ad Euripidis Iph. Taur. 1321. ubi paulo ante pro *εἴποι*, 1313. lege *εἴπῃ. Praef. Hecub. p.* LIV.

354. *ἑάλω* ed. Kuster. improbante Dawesio Misc. Crit. p. 323. *Vide ad Hec.* 307.

357. *ἐφύλαττ'* Fl. Christian. Dawes. Misc. Crit. p. 98.

358. *ξὺν ὅπλοις* Dawes. Misc. Crit. p. 196.

364. *τάχιστ'* Fl. Christian.

368. Suid. *Ἄνοις: ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος.* Sic ms. *ut e suis Kusterus.* et paullo ante *καὶ κακὰ λ.* [Ita Bekkeri Lex. SG. p. 406. *ἀνόμεν'* restituit Aeschylo Suppl. 54. Porsonus Opusc. p. 209. In Eurip. Androm. 1133. non protinus spernendum *ἧνεν.* In Platone Cratyl. p. 415. A. recte *ἄνειν* Heindorfius. Aeschylus Stobaei CXVII. p. 599, 2. (485.) *οὔτ' ἄν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ναοῖς. λάβοις* schol. Venetus Homeri, et Eustathius. Libenter legerim *ἄνοις.* Ab *ἄνω* vetus substantivum *ἄνη*, quod servandum videtur in Aesch. Theb. 719. Vide Albertum ad Hesych. v. *κατάνεται. Dobree in Addendis.*]

383. F. *εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα.*

385. Lege *κατακλαύσαντες. Antea tentarat ὥστ' ἀνελόντες.*

393. *Alicubi in schedis monet, ni fallor, ἀποπάρδω scribendum esse, mutato accentu, quum sit aoristus subjunctivi.* [*καταπάρδω* in schedis Porsonus, errore pro *ἀποπάρδω*, quomodo citat Elms-

leius (*Cl. Journal N.* XV.) ad Herc. F. 884. *Dobree in Addendis.*]

395. *μῶν ὁ γέρων πῆ διαδύεται; ΒΔΕ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ καθιμᾷ*] *οὐ μὰ Δί'. Sed in margine ed.* 1532. *haec annotavit;* Vide supra 212. Liban. in Julian. Imp. nec. II. p. 318. A. (I. p. 601. Reisk.) Synes. Ep. 58. p. 203. A. *ad firmandam scil. egregiam emendationem, quam in schedis reperi; μῶν ὁ γέρων πη διαδὺς ἔλαθεν; μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμᾷ.*

396. *Praef. Hec. p.* LIX. [Mihi, et quod pluris est, Elmsleio ad Med. 1120. satisfacit Porsoni emendatio. I. *ὦ μιᾶρ' ἀνδρῶν.* Vide Porsonum ad Ran. 859. et si tanti est, adde, partim ex Anonymo in Porsoni schedis, Eur. Hec. 707. Hipp. 348. Bacch. 370. Heracl. 567. (forsan huc referendum Soph. Trach. 307. monet Elmsleius *)) Sophoclem, ut videtur, Athen. XII. p. 584. E. Alcmanem XIII. p. 601. A. Diogenem XIV. p. 636. A. Phavorinum Stobaei LXIV. p. 410, 29. Schaeferum ad Bos. Ellips. v. *θηρίον.* Callimachus **) apud Bentl. ad Fragm. XCIII. Porsonum Append. Toup. p. 487. *ἐγὼ δὲ πάντων εἰμὶ δενδρέων φαύλη.* Euripides Andromed. apud Athen. XIII. p. 561. C. *τίμιος θεοῖς ἔσῃ.* Imo *θνητοῖς.* Sed lenius *θεῶν.*

II. *ἀνὴρ omissum.* Vide Porson. ad Pl. 144. 258. Nub. 545. Eq. 1274. Ach. 978. Vesp. 918. et Elmsleium ad Oed. T. 551. Addo Eurip. Orest. 1400. Inus fr. VI. Sophocles Creusa, Stob. LXXXIX. p. 503, 46. (373.) *ἄνοσον ἄνδρ'* Grotius. Philoxenus Athenaei I. p. 5. C. *ἀνδρὸς* supplet Casaubonus. Equit. 514. *ἀνδρῶν* pro *αὐτὴν* Suidas v. *πειρῶν.* Ita in Axionico Stobaei II. p. 29. (9.) recte *αὐτῶν* omittit, *ἀνὴρ* servat, Salmasius. Equit. 869. Ravennatis ope lege, *κρίνω σ' ὅσων γ' ἐγῷδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον*, e formula. Vide 762. Ach. 697. Inscriptio Coll. Trin. Cant. *ΕΠΕΙΔΗ ΤΡΟΖΗΝΙΟΙ*

*) Vid. Elmsleium ad Herclidas v. 567. *Dindorf.*

**) Vid. Moschopul. p. 86. ed. Titz., quem fugit eodem grammatico usum esse Bentleium. *Dindorf.*

(ita semper, non *Τροιζ.*) *ΓΕΓΡΑΦΑΣΙΝ ΕΝ ΤΩΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΙ ΤΩΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΟΤΙ ΑΝΗΡ ΑΓΑΘΟΣ ΓΕΓΟΝΕ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΖΗΝΙΩΝ.* In Antiphane Athenaei X. p. 451. A. dubitabam an supplendum,

πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ, ῥήτωρ ἀνὴρ
ἄφωνος, ἢν μή περ γ' ἀλῷ τρὶς παρανόμων;

Adde Suidam v. *Κροῖσος*, in nota ad Lysist. 561.

III. *ἀνὴρ irrepsit*; Porsonus ad Nub. 129. 138. Vesp. 897. Lys. 455. Ibid. 368. *οὐκ ἔστιν ἅρ' Εὐριπίδου* probabiliter Bentleius. (Eq. 154. *ἕτερος αὖ* Bentleius, sed vide addend. ad Plut. 1012.) In Aeschyl. Theb. 596. *ἀνδρῶν* pro *ἄστρων* Etymol. p. 755, 22. ubi tacet de ms. Dorv. Porsonus. Eur. Hec. 852. et Med. 299. *ἀνδρῶν* male Aristot. Suspecta vox ibid. 1225. ubi non omnino mihi statisfacit Elmsleius, (suae ed. 1197.) de tautologia, *θνητῶν, ἀνήρ.* Non decerno inter *ἄνδρας* et *παῖδας* Lysistr. 1085. Gnomae Wintertoni p. 505. *ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τἀληθῆ λέγειν.* Ita Aldus post Theocrit. unde hausisse videtur Gesnerus Stob. XI. p. 136. Possis cum Meinekio Quaest. Men. p. 26. *ἐστι* pro *ἀνδρὸς*, sed facilius et melius, *ἀνδρὸς δ' ἐλευθέρου 'στί.* In Menandro Cleric. p. 154. pro *γαμεῖ* quod habet Stobaeus LXVI. p. 419, 47. (279.) male *ἀνὴρ*, sed ex sequenti, ed. Gellii 1469.

IV. *ἀνὴρ et ἄνθρωπος confusa*, Porson. ad Nub. 110. 524. Gaisford. ad Solon. V. 71. Vesp. 729. *ἄνθρωπος* Phrynichus Bekkeri p. 20, 16. Menander Stob. CX. p. 580, 5. (461.) *ἄνθρωπος ἀτυχῶν σώζεθ' ὑπὸ τῆς ἐλπίδος. σώζεται ταῖς ἐλπίσι* Grotii ms. *ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσι* Grom. *εἰς ἐλπίδας.*

V. *Superlativus pro positivo irrepsit.* Vide Collat. Nub. 264. In Nub. 1042. *δειλότατον* Rav. Dorv. et Schol. *δίκαιος* pro *ἄριστος* jure receptum Aeschyl. Theb. 598. Gnom. *εἰς εὐγενῆ. Ἀνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής.* Possis *δίκαιος, ἀνὴρ δὲ χρηστός*, et forsan aliter. In Antiphane Athenaei IX. p. 402. E. *φαῦλ'* pro *φαυλότατ'* recte ms. *Dobree in Addendis.*]

399. *ὁπόσοισι* lege cum Fl. Christiano ob metrum. Ita *τοῖσι καλοῖς* Eccl. 624. *τοῖσι μὴ εἰδόσι* Sophocl.

Antig. 33. cum Heathio, non ut male edidit Brunckius, *τοῖς μὴ οὐκ εἰδόσι. κυνιδίοισι τοῖσιν* Eupolis in Schol. ad Av. 1297. quod male emendat Kusterus. *προθύροισι* Eccles. 704. *τοῖσι γόνασι* Thesm. 1192. *ἀγαθοῖσι* Aeschyl. Suppl. 973. *κοπιώσαισιν* Aristoph. Thesm. sec. apud Athen. III. 23. p. 104. *αὐτοῖσιν* Aristoph. Pythagor. apud Athen. IV. 17. p. 161. *καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν* Aristoph. Holcasin apud Athen. III. 27. p. 111. A. *λουτηρίοισιν, ἐξαλείπτροις, κυλικίσιν* Antiphan. apud Polluc. X. 46. ubi caetera recte tractavit Jungermannus.

401. *εἰ μὴ, νῦν* ed. Kuster. *εἰ μὴν, νῦν* Ald.

414. *τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.*] *τοῦδε δ' οὐ* Valckenaer. ad Eurip. Phoeniss. 522. Legendum, *τοῦδ' ἐγὼ οὐ.* Vide Dawes. Misc. Crit. p. 238. cui frustra et nullo suo merito repugnat R. Fr. Ph. Brunckius ad Eurip. Med. 757. ubi *ἐμοῦ* lege, si quid sit e vulgato mutandum. In Sophocl. Electr. 1277. quis non praeferat, litera mutata, *ἀδονᾶς*. *Vide ad Med.* 734.

422. *ἐμπλησμένος* Ald. mendose.

430. *In schedis*, F. *κεντήσαθ', οἱ δὲ δακτύλους. Sed repudiasse videtur.*

431. F. *βοηθεῖ. Voluit βοήθει.*

433. *'ν πέδαις* ed. Kuster. Schol.

439. *Ad Phoen.* 538.

444. L. *ῥιγοῦν*, spretis Scholiastae et Fl. Christiani notis. *Sententiam postea mutavit, ῥιγῶν καὶ ex Ach.* 1145. *citans ad Hec.* 1161. *p.* 77. *ed.* 1808.

451-5. Corrupte Suid. ed. ms. *ἵν' εἰδῇς.*

456. F. *οὐκ ἔτ' ἄπιτε. Antea tentaverat, ἐς τοὺς κόρακας. Recte Hermannus de Metris p.* 116. *e Rav. οὐχὶ σοῦσθ'; οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄ.*

460. *τῶν μελέων Φιλοκλέους*] L. *τῶν μελῶν τοῦ.*

466. Suid. *εὐτράπελον.*

471-5. Suid. *ἄκουρον. et μισόδημε.*

474. *κρ. χρυσᾶ στ.* Suid. v. *μισόδημος.* Om. *μισόδημος* Suid. ms.

481. *In schedis, ταυτὰ ταῦτα.*

495-6. Suid. *γήτεια.*

501. *ἡδέα εἰ καὶ νῦν*] *ἡδέα γε. καὶ νῦν* Ed. Kuster. Ald. *Junt.* 1515. *ἡδέα εἰ καὶ νῦν Junt.* 1525. *MS. Rav. et Suid. in εἰ καὶ νῦν.*

502. ὅτιὴ βούλομαι] ὅτιὴ θέλω Kuster. L. ὅτι β. quomodo habet Suidas v. εἰ καὶ νῦν, quae tamen in textum Kusterus non admisit. ὅτιὴ] Sic Suid. ms. et Med. v. ὀρθοφ.

505. τυραννικὰ Suid. ms. ξυν. alterum l. εἰ καὶ νῦν om. τυραννικὰ Med. in εἰ καὶ νῦν et ξυνωμότης. Vide Porson. ad Hec. 782. Opusc. p. XCII.

506. γὰρ] μὲν οὖν Suid. λοπάς. ms. scil. μὲν sine οὖν edd. Med. Ald. γὰρ Kust.

508. ἐγχέλεσιν Athenaeus VII. 13. p. 299. B.

524-43. ΣΤΡΟΦΗ'.

1. νῦν δὴ τὸν ἐκ θημετέρου
2. γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
3. καινὸν, ὅπως φανήσει,
4. ΒΔ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
5. ΧΟ. ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὤν, ἢν ταῦτα παρακελεύῃ;
6. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
7. τονδὶ λέγειν· ὁρᾷς γὰρ ὡς
8. σοὶ μέγας ἔστ' ἀγὼν νῦν,
9. καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
10. εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὗ-
11. τός σ' ἐθέλει κρατῆσαι.
12. ΒΔ. καὶ μὴν, ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς, μνημόσυνα γραψομαι 'γώ.
13. ΦΙ. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;
14. ΧΟ. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
15. χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
16. σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
17. θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀντ-
18. ωμοσιῶν κελύφη,

Ita descripsit Porsonus, mox 548. τί γὰρ εὔδαιμον καὶ μ. *exhibens. Olim conferebat Plut.* 144-5. *Tres primae* εὔδαιμόν γ' ἢ καὶ μ. *duabus lectionibus confusis.*

1. δὲ *Ald.* δὴ *MS. Brunckii.* 2. λ. τ. δ. *Ald.* 3. φανείσῃ *Ald.* 7. τόνδε *Ald.* 8-11. *Ita prorsus tres primae;*

Σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγὼν *Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων*
Εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν, *Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.*

(ἔστ' *non* ἐστὶν *Junt.* 2.) *Vides quam facile, versibus semel per columnas, quas vocant, distributis,*

defluere potuerit νῦν in inferiorem locum. Confer Gaisford. ad Hephaest. p. 292. et ad Iph. Aul. 27. ubi insignem errorem e columnarum ratione minus intellecta ortum patefecit vir eruditissimus. 12. *γράψομ᾽ ἐγὼ Ald.* 16. *γὰρ ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις Ald. δ᾽ ἂν ἐν Rav.* 17. *καλοίμεθ᾽ Ald.*

[552-4. *ἀγὼν νῦν*, et *γένοιθ᾽*, *οὗ-ιός γ᾽* Bentleius. *ἔστιν ἄγων* malunt, ni fallor, et *ἔθ᾽ ἄγων* Eur. Phoen. 597. Vix opus. Pac. 275. *ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας. Dobree in Addendis.*]

556. *γράψομαι γὼ* ed. Kuster. *γράψομἀγώ*. Dawes. Misc. Crit. p. 269.

[558. *ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν*, 563. *κακὰ πρὸς τοῖσιν νῦν οὖσιν*, 568. *συγκύπτοντα βληχᾶται* Porsonus in exempl. Porti. *Dobree in Addendis.*]

566. *Vide Praef. Hec. p.* LI.

571. *εἰ δ᾽ αὐτοῖς* edit. Kuster. *εἰ δ᾽ αὖ τοῖς* Flor. Christian.

574. *δεύτερον ἄν σου τουτὶ γράψομαι*] *δεύτερον αὖ τουτὶ* ed. Kuster. *δεύτερον αὖ τοῦτο γράφωμαι γὼ* Dawes. Misc. Crit. p. 274.

581. *καταλείπων* recte Fl. Christian. pro *καταλιπὼν* quod habent edd. Ald. Kuster.

586. *τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων, ὧν εἴρηκας, μακαρίζω*] *Non procedit constructio. Lege σε μόνον.* Porsonus.

594. *μόνους ἡμᾶς*] *μόνον* Fl. Christian.

602. *περιγινόμενος* Fl. Christian. et ita ed. Kuster.

603. *ὃ δέ γ᾽ ἥδιστον*] Malim *ὃ δ᾽ ἔθ᾽ ἥδ.*

604. *κἄπειθ᾽ εἰσήκουθ᾽*] *κᾆθ᾽ εἰσήκουθ᾽* vel *κἄπειθ᾽ ἤκουθ᾽* Fl. Christian. *κᾆτ᾽* ed. Kuster. recte.

605. *ἀσπάζωνται.*

607. *τὸ τριώβολον* ed. Kuster. ex conjectura Fl. Christiani. Articulus *τὸ* etiam restituendus Hermippo in *Θεοῖς* apud Schol. infra 672. *τὸ κήθιον. παππίζουσ᾽* Suid. ed. et ms. *ἐκκαλαμᾶται. με* in Suid. om. ms. *et ed. Med.*

608. *ἐπιθωπεῦσαν* Suid. ed. ms. *φύστη. ubi προσενέγκοι ed. Med.*

610. *τοῖσιν*] L. *τοιοῖσιν.*

[615. Hinc firmari lectionem scholiastae Townleio-Burneiani Iliad. π. 134. *ποικίλον, ἀστερόεντα, κα-*

κῶν βελέων ἀλεωρὴν, Kiddio monente agnovit Porsonus. Vide illum ad Dawes. p. 83. *Dobree in Addendis.*]

614. μὴν ἀχῆς σὺ] μὴ γχῇς σὺ Fl. Christian.

618. *Dele* τῆς *cum Rav. Deinde non ea audit Philocleon quae Jupiter, si retineatur vulgata*

619-22. *Lege* πᾶς τις φησιν τῶν παριόντων Τὸ δικαστήριον, οἷον βροντᾷς, Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. PORSONUS.

619. ὅστις ἀκούω ταῦθ' ὥσπερ ὁ Ζεύς;] ἅπερ ed. Kuster. Ald.

629-45. *ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.*

1. ΧΟ. οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς
2. οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
3. δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
4. ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὕτω ῥᾳδίως τρυγήσειν,
5. καλῶς γὰρ ἤδειν, ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι.
6. ΧΟ. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν,
7. κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
8. ηὐξανόμην ἀκούων,
9. κἂν μακάρων δικάζειν
10. αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
11. ἡδόμενος λέγοντι.
12. ΦΙ. ὤιμ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
13. ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποήσω.
14. ΧΟ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
15. εἰς ἀπόφευξιν παλάμας.
16. τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ-
17. ναι χαλεπὸν [νεανίᾳ]
18. μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

Ita ordinanda ista monebat Porsonus. Strophen vide supra 524. v. 4. οὕτω olim descripsi, ut Ald. Junt. 1. 2. Vide Porsonum hic et in Advss. p. 229. 6. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν Ald. 12. κἀ. ο. ε. α. *Quatuor verba nescio quomodo dictarit Porsonus. Nunc ex edd. et MSS. supplevi.* αὑτῷ *Invern. ex Rav. ut videtur.* 13. βλ. σκ. ποιήσω *Ald.* 17. νεανίᾳ *supplet Porsonus.*

632. οὕτω ῥᾳδίως citat Marklandus ad Euripid. Suppl. 159. L. cum Dawesio Misc. Crit. p. 233. οὕτως ῥᾳδίως, ut Menander Clyp. apud Stob. Florileg. 49. εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὗτοι ῥᾳδίως. Ubi vulgo male legitur οὕτω. Euripides Cyclop. 558. ἀπολεῖς. δοὺς,

οὗτος. Ita optime Tyrwhittus pro vulgato οὕτω. *Vide Adverss. p.* 229.

635. Fl. Christiani ᾄδειν quasi primae esset personae vertentis errorem notavit Dawesius Misc. Crit. p. 233. Addere potuisset, in eodem errore versatum esse T. Fabrum ad Eccl. 616. confer Schol. ad Pac. 1182. ubi examplum desumptum est ex Plut. 696.

640. οὐκέθ' αὑτοῦ vel οὐκ ἐν αὑτῷ Fl. Christian. Utravis emendatio proba. Vide Sophocl. Oed. Col. 655. Philoct. 973. [Voluit Porsonus, "Oed. Col. 693." i. e. 659, 60. Br. ὁ νοῦν ὅταν Αὑτοῦ γένηται. Philoct. locus est 950. Br. ἐν σαυτῷ γενοῦ. *Dobree in Addendis.*]

641. σκύτη βλέπει Kuster. ad Plut. 514. quo quidem ordine citat Scholiastes.

650. *Praef. Hec. p.* LXI.

651. εἰ γὰρ——διδάξῃς] διδάξεις.

654. πρῶτα—ὑπὸ χειρὸς Suid. ed. ms. in φαύλως.

657. καὶ om. Suid. ms. *et ed. prut.* δημιόπρατα Suid. ms. *ibid. ubi* δημοσιόπρατα *ed. Med.*

659. τοῦ ἐνιαυτοῦ] Dele τοῦ.

663. δ' ἤπειτα] δὴ πειτα.

666. αἱρεῖ] sic Suid. ms. περιπεμφθείς. In loco, ε ϊ
ῥηματίοις παραπεμφθείς. *Ed. Med.* ῥήμασι περιπεφθεὶς ἄ. αἱρῇ.

670. Suid. ἀργελόφους (τοὺς om. ed. Med.)

671. ᾄσθηνται Suid. v. τραγαλίζονται. *et νν.* λαγαρυζόμενον. ᾄσθηνται. σίρφακα redde Suidae v. μετέωρον. ἐφ. ὑ. sic ms. initio articuli. Vide et ὁμοῦ. [Vide Porson. Praef. Hec. p. LIV. *Dobree in Addendis.*]

672. λαγαριζόμενον Suid. ms. in v. sed υ in ᾄσθηνται. ἐκ κιθαρίου λαγαρυζόμενον ἐκτραγ. *ed. Med. in* λαγ. *et in* ᾄσθηνται, ἐκ κήθει (*sic*) λαγαρυζόμενον.

676. *Praef. Hec. p.* LXI.

680. L. δουλεία ἐστίν.

682. σοὶ δ' ἤν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολούς] σοὶ δ' ἤν τις γε διδῶ *Ald. Junt.* 1515. ἤν τις δῶ *Junt.* 1525. *Lege* σὲ δέ γ' ἤν τις δῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷν, *vel* σοὶ δ' ἤν. PORSONUS. σοὶ *defendas ex viri magni nota ad Med.* 734. [Corrige, "σοὶ δ' ἤν τις γε διδῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾷν *Ald. Junt.* 1. σοὶ δ' ἤν

τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾷς *Junt. 2. et Rav. nisi forte hic* ἀγαπᾷν." Aldina lectio nata e 691. Potuisset Porsonus σὲ δ' ἐάν. Vide Brunck. ad 678. (676. K.) Nub. 689. πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ; aeque bonum, si dedissent libri, Ἀμυνίαν. Hic servo σοί. *Dobree in Addendis.*]

697. ὅπη Suid. vv. ἀκαρές. ἐγκεκύκλησαι. ὅπη Suid. ed. ms. ἐγκεκ. *ubi* ὅπως *Med. Ald.* ὅπη *Kust.*

699. ἀκαρὲς Suid. in v.

700. ἄλευρον] ἔλαιον Suid. (ἔλεον ed. Med.) *i. e. in* ἀκαρὲς, *probante ibi Kustero, qui ex schol. ad* 699. *eandem lectionem elicit.*

705. τῶν ἐχθρῶν ed. Kuster.

706-7. προσέταττεν—ἕξων ἂν Dawes. Misc. Crit. p. 275.

707. ἐν, ut videtur, legit Suid. λαγώοις, certe in πυριάτης. *Qui articulus male conjungitur cum praecedente* πυρίνῳ.

708. Galen. de Facultate Aliment. III. T. IV. p. 65. a. 32. Ald. 342, 8. Bas. καλεῖν δὲ ἐοίκασιν οἱ παλαιοὶ κωμικῶς (malim κωμικοὶ) πυριάτην, οἱ δὲ παρ' ἡμῖν ἐν ἀσίᾳ πυρίεφθον ὀνομάζουσιν αὐτό. Levi mendo vulgatur πυριάστην, pro quo Charterius T. VI. p. 384. D. male πυριαστόν. πυριάτη Suid. [πυριάτη. Vide Schweigh. ad Athen. XIV. p. 658. E. *Dobree in Addendis.*]

710. ἐλαολόγοι per α Suid. ed. ms. *in* ν.

711. οἴμοι τί ποθ' ὥσπερ νάρκη] οἴμοι τί πέπονθ'; Suid. v. νάρκη. unde cum Kustero *ad Suidae locum*, T. II. *p.* 597. legendum, οἴμοι τί πέπονθ'; ὡς νάρκη. πέπονθα Suid. ed. ms. νάρκη.

712. ἀλλ' ἄλγιδι Suid. ms. μαλθάξαι. *Locum om. ed. Med. habet Ald. ubi* ἀλλ' ἤδη.

724-6. ὃς pro ὅστις Suid. ms. σκήπων. ἀκούσας οὐδ' ἂν δ. οὐδ' ἤδη πολλων νενίκηκας *Suid. ms. sc.* ἀκούσας οὐκ ἂν δ. σὺ δ' ἤ. πολλῶ νενίκηκας *ed. Med.* σκήπωνας Suid. καταβάλω ms. *Duplex parodia, Aeschyli Prom.* 885. (*ed. Porson.*) *et Pseudo-Hesiodi apud Schol.* Porsonus. *Vide Ciceron. ad Attic. VII.* 18. [Vide Brunckium et Schaeferum ad Pseudo-Phocylidem p. 159. ed. nov. Gnomicorum. *Dobree in Addendis.*]

730. L. *ὤφελεν. νῦν* addit Valckenaer. ad Eurip. Phoen. 431.

739-40. Citat Suidas v. *προσέσθαι.*

741-2. In secundo versu prima *τοῦ ἔγνωκε* corripitur contra Dawesii regulam, Misc. Crit. p. 96. Forsan igitur legendum, *νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα, Οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ'· ἀρτίως ἔγνωκε γάρ. ὅτι* enim plane incommodum videtur. Neque quisquam offendi debet *τοῦ γὰρ* sede. Vide Pac. 558. Lysistr. 490. cujus fabulae v. 20. lege, *ἀλλ' ἦν ἕτερα γάρ.* v. 595. *ὁ μὲν ἥκων γάρ.* Menander apud Schol. ad Euripid. Phoeniss. 914. *ἐκ γειτόνων οἰκῶ γάρ. Nam vicinus habito.* Atque haec dixi si quis interpungere velit post *ἐπεμαίνετ'*, sed forsan melius post *ἀρτίως* distingueretur. *Alibi addit γὰρ ex Eurip. Suppl.* 565=573. *Gaisf.*

747. Lege, *πιθόμενός τε σοί γ'. ἰώ μοι μ'. οὗτος ὦ, τί μοι βοᾷς. οὗτος ὦ* ut Av. 275. Euripid. Helen. 1647.

751. *ἐπὶ* Suid. ms. *κημός. ἐπὶ om. ed. Med.*

754. citat Suidas v. *σκιερά.*

758. L. *τί σοι πίθωμαι;* vide Dawes. Misc. Crit. p. 218.

760. *διακρινεῖ*] sic Suid. ms. *τοῦθ' ἅδης*, et *ἦγ' ἐγὼ*, et mox *χρόνου πέρα. διακονεῖ edd. Med. Kust.*

769. *ὀρθὸν* Schol. probante Dawesio Misc. Crit. p. 273.

780. *ἀναμασσώμενοι* Suid. in v.

781. Suid. I. p. 185. *in ἀνά τοι μ. π.*

785. *διεκερμάτιζεν* Toup. in Suid. I. p. 137. *διεκερμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τ. ι.* Suid. v. *διεκερμάτισε. διεκερματίζετο* Polluc. IX. 89.

788. *κᾆτα β. ο. ἐξέπτυσα*] sic citat versum Suid. ms. v. *ἐνέκαψα. Suidas editus, ἐνέκαψα. ἐξέπτυσα. κᾆτα β. ὀ. ἐνέκαψα. Scilicet male repetito ἐνέκαψα adscriptum est pro correctione ἐξέπτυσα, quod alio intrusit alter librarius.*

791. *κατεψεῖς* Suid. *ἀλεκτρυόνα. ubi γὰρ κατεψεῖς edd. Med. Kust.*

798. *ἀνοικοδομήσοι* Dawesius Misc. Crit. p. 104. *ἐνοικο-* ed. Ald. male. Alterum verbum restituendum est Machoni apud Athen. VI. 12. p. 245. E.

μέλλων ἀνοικοδομεῖν τὴν οἰκίαν, ubi legitur contra metrum οἰκοδομεῖν. Forsan voluit τὴν οἰκ. ἀνοικ. μ. vel τ. ο. μ. ἀνοικ. vel ἀνοικ. τ. ο. μ. [ἀνοικοδομεῖν in Machone Scaliger apud Grot. Exc. p. 997. *Dobree in Addendis.*]

865. 6. Suid. ἀμίδα. Ed. Med. οὐρητιάσῃς—κρεμήσεται—ἐξεῦρες. κρεμήσεται eadem ed. v. αὐτῆϊ. οὐρητιάσσῃς—κρεμήσετ'—ἐφεῦρες ed. Kuster. *in* ἀμίδα. οὐρητιάσεις Med. Kust. *in* αὐτῆϊ, *ubi* κρεμήσετ' Kuster. Pro οὐρητιάσῃς Suid. ms. *in* ἀμίδα corrupte, sed recte οὐρηρόν. κρεμήσεται ἐγγὺς που τ. π. ms.

805. σοφόν τε Suid. ms. στραγ. γε ed. Med. ἐξεῦρ' Suid. ed. ms.

811. εἰσηνέγκατε Dawes. Misc. Crit. p. 320.

821. L. κάθημαι 'γώ. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 270.

833-4. ἁρπάσας τ. τ. σικελὴν κατεδίδοκε (sic ms.) Suid. τροφαλίς.

Schol. 832. σὺν δ' ἄμυδις] Schol. ad Acharn. 927.

834. Lege ob metrum Σικελικὴν ut legisse videri potest Scholiastes. *V. Dorv. ad Chariton. p.* 384. *ed. pr.*

Schol. 842. μετὰ γὰρ τὸ κωλυθῆναι τὴν τῶν τιτάνων ἀρχήν, τὸν διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν] Malo κολουθῆναι. Lege τὸν Δία δεξάμενον. In Genevensi et Kusteriana exstat τὸν δεξάμενον. *Imo* καταλυθῆναι *legendum postea vidit Adverss. p.* 42. [In schol. καταλυθῆναι——τὸν Δία διαδεξάμενον recte Ruhnkenius e schol. Platonis p. 2. *Dobree in Addendis.*]

846. Suid. ἀλοκίζειν.

Schol. 855. ἐπιχώριον γὰρ ἦν αὐτοῖς] Potius Ἀττικοῖς.

870. ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Ἀγυιεῦ, τοὐμοῦ προθύρου πρὸς πύλας. *Olim in schedis,* προπυλαίοις. Vide Eq. 1323. Lys. 265. *Postea ad ed.* 1532. προαστείου τῆς πόλεως. Thucyd. II. 54. Athen. VIII. p. 333. D. *Adde Herodot. III.* 54. *Diodor. Sic. XII.* 68. *p.* 525, 5. *XIII.* 75. *p.* 600, 41. *Scaliger ad Virgilii Culic. p.* 8. *ed.* 1595. "*Aristophaneum,* ——τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιος." [προπύλαιε Bentleius et Brunckius, sed hic male repudiat in addendis, et alia peccat. *Dobree in Addendis.*]

872. Citat Suidas v. στρυφνόν.

875-6. Citat Suidas v. *φεύγοντας*.

877-9. Suid. *ἀκαλήφη*.

883. *ἠαθόμεσθα* Chr.

889. *τῆς γραφῆς*. *ἐγράψατο* Dawes. Misc. Crit. p. 277.

897. *ποῦ δ' ἔσθ' ὁ διώκων* Toup. Cur. Posterior. in Theocrit. XXI. 15. *ποῦ δὲ ὁ* vel *ποῦ δ' αὖ ὁ* Reisk.! et in priori quidem Scholiasten non solum adsentientem habet, sed et Brunckium ad Aeschyl. Prometh. 642. Quo commento nihil stultius fingi potest. Lege autem ibi, *ὡς κἀποκλαῦσαι*, et in Eupolidis versu, *apud Schol. ad hunc Aristophanis locum* sc. dele *ἀνήρ*. Haec dixeram: sed cum MSS. duo in Prometheo dent, *ὥστ' ἀποκλαῦσαι*, legendum omnino, ne litera mutata, *ὡς τἀποκλαῦσαι*, i. e. *τὸ ἀποκλαῦσαι*. Euripid. Oeneo apud Stobae. 114. *τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας*. Quin et editio Turnebi planissime exhibet, *ὡς τ' ἀποκλαῦσαι*.

898. *αὖν αὖν* Suid. ed. *αὖ αὖν* ms. v. *ἐποποί*.

918. *ἄνδρα* om. Suid. ms. *σκίῤῥον*. *Omittit ἄνδρα ed. Med. non Kust. τὸν σκ. dant ambae.*

919. Schol. Haec sua fecit Suidas v. *θυεία*.

924. Suidas *κεκλάγξω*.

942. *ἐξαίφνης* om. Suid. Ald. ms. *et Med. non Kuster.* v. *γνάθους*.

Schol. 953. *παρὰ τὴν παροιμίαν παίζει· βαδίζω*] Lege *πεζῇ βαδίζω* ut monuit Kusterus ad Suid. III. p. 70. v. *πεζῇ*, ubi hic senarius emendate legitur. Vide ad Schol. in Av. 1432.

973. *Praef. Hec. p.* XLVIII.

976. *ἐστί γε τὸ ῥοφεῖν*] Expunge *γε*, sine quo metrum satis constabit. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 160. Markland. ad Eurip. Suppl. 94. Cujus fabulae v. 382. ita lege, *νέμεις ἀεὶ* (ita 2 MSS.) *τὸν δυστυχῆ πάντᾱ ῥύῃ*. At inquies, quomodo gemino suo versus iste respondebit? Ibi vero legendum, *τεμεῖ, τέκνοισιν' ΙΝΑ ταφὰς ληψώμεθα;* nisi mavis ex Musgravii partim conjectura, *κρανεῖ ποτ' ἆρα φίλια μοῖρ' Ἐμοὶ, τέκνοισιν ἵνα ταφὰς ληψώμεθα;* [Vide Elmslei. ad Eurip. Bacch. 1380. *Dindorf.*] Adde Brunck. ad Aeschyl. Prometh. 1031. a quo locus citatus e Sophocl. Oed. Col. 900. recte legitur apud Suid. v. *σπεύδειν*. Theocrit. Idyl. XXVIII.

246. Callimach. in Del. 25. Apoll. Rhod. II. 1229. [In Dawesii sententia de vi metrica τοῦ ϱ̄ perstitisse Porsonum tradit Kiddius ad Dawes. p. 285. *Dobree in Addendis.*]

990. εἰπὲ νῦν ἐκεῖνό] εἶπ' ἐκεῖνό ed. Kuster. εἰπὲ 'κεῖνό Ald.

1010. λεῲ] λεῲ Ald. *Vide Praef. Hec. p.* LIV.

1010. περιϊών] Lege παριών, ut metro et sensui consulatur. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 41. *sed melius in schedis*; περιϊὼν trisyll. Antiphan. apud Athen. II. 25. p. 66. D. Phrynich. IV. 18. p. 165. C. Plato Poll. VI. 49. Aristophan. Vesp. 1020. apud Schol. ad Acharn. 519. Babri. apud Tyrwhitt. Dissert. p. 59. *Adde Thucydid. I.* 30. *in edd. omnibus, certe Ald. Junt.* [In Babrio mirum est dedisse Tyrwhittum,

περιϊόντες ἐλέγοντο· τίς γὰρ ἀγροίκων,

ex interpolatione vel Nat. Comitis, vel Bentleii Diss. Aesop. p. 145. ἔλεγον Tzetzes XIII. 269. Addo Pherecraten Lex. SG. Bekkeri p. 373. v. ἄκυλος. *Καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς ἀχράδας περιόντας.* Vide Elmsleium, *Ed. Rev.* N. V. p. 189. Sed in Vespis legendum πειρῶν cum Brunckio et Ravennate. περιῃει vel περιῄειν apud schol. refer vel ad περικωμάζειν vel ad περινοσιῶν Pac. 761. *Dobree in Addendis.*]

1022. Lege φησὶ πιθέσθαι.

1024. L. πρῶτον ὅδ' ἦρξε ut Babrius apud Suid. v. γέρανος. ὁ δὲ ταὼς ὅδ' εὐπήληξ. Plato Comicus apud Schol. ad Nub. 663. ὁ δὲ παῖς ὅδ' ἔνδον τὰς ἀλεκτρυόνας σοβεῖ. Quae cum praecedentibus connectenda nescivit Toupius in Suid. III. p. 260. [In Babrio ἠδὲ ταὼς εὐπήληξ Tyrwhitt. p. 51. e ms. Harl. In Platone, sive potius Aristophane, ὅδ' etiam Hermannus, et loca recte disjungit. Sententiam suam repudiasse videtur Porsonus, quum ad Toupii locum (p. 313. Oxon.) taceat. *Dobree in Addendis.*]

1028. οἰμωξομένων Suid. v. *Κύννα.*

1032. ὑμῶν versio Fl. Christian.

1041. πολλοῖς ὄυνσιν ob metrum.

1057. *Praef. Hecub. p.* XLIX. [Porsonus in exempl. Porti, "Vide Toup. in Longin. p. 248. ed. 4to." Scil. ad Fr. V. *Dobree in Addendis.*]

1062. *γνώμην* Suid. v. *κύκνου*. Locum om. ms.

1067. *ἦ τίς* ex priore versu, deleto *ἐστὶν* Fl. Christian. Lege vero *ἥτις* et dele *ἡμῶν*. Bentleius Epist. ad Mill. p. 18. citat, *ἥτις ἡμῶν ἡ ὀπίνοια*.

1073. *ἦλθ'* Fl. Christian.

1075. Suid. *ἀνθρήνη*.

1076. *ξὺν δορὶ, ξὺν* Fl. Christian. ex Suida v. *θυμόν*. *ξὺν δουρὶ ξὺν* ed. Kuster. *σὺν δορὶ, σὺν* Suidas v. *σὺν δορί*. *ξὺν δορὶ* Suid. v. *θυμόν*. Om. ms. [*ἐκδραμόντες δουρὶ ξὺν ἀσπίδι* tres primae, *δουρὶ καὶ ξὺν ἀ.* post Fl. Christianum Porsonus in ed. Porti, conferens Eq. 608. (607.) Ach. 532. Eur. Hec. 146. (143. Pors.) Phoen. 364. (372.) Plaut. Asinar. I. 3. 11. Si de re notissima plura vis, adi Auctar. ad Porson. Opusc. pp. 385, 6. Sed hanc conjecturam eum repudiasse liquet; vide ad Pac. p. 488. v. 11. *Dobree in Addendis.*]

1078. *στὰς* Suid. ed. ms. *χιλύνη*.

1122. Singularis hujus versiculi varietas est apud Athen. VII. 24. p. 329. *δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην πιὼν*. De ultimis non statuo. In priore hemistichio legendum videtur, *καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἐπανθρακίδων*. *ἐπανθρακίδων* conjunctim ut Acharn. 670. [In Athenaeo *δισ* merum esse errorem puto, ortum ex male formato aut minus intellecto nexu pro *εω*. *Dobree in Addendis.*]

1133. *Θυμαιτάδαι* Suid. ms. *In schedis notat Θυματίδα dare MS. C. C. C. in Suida v. καννάκης.*

1148. *εἴπερ γ'*] Omittit *γε* Ald.

1156. *κατάβαιν'*] *κᾆτα βαῖν'* Markland. ad Eurip. Iph. Taur. 1207.

1164. *διασαλακωνίσαι* Suid. ms. bis in v. *ubi* *·ώνισον ed. Med. in loco Aristoph.* *σαλακονίσαι* ms. in v. *Περ ω ed. Med. in σαλάκων.*

1167. *σκορόδῳ* Suid. *δοθιῆνι.*

1171. *τίνα δῆτ'*] *τί δῆτ'* Ald.

1172. Plutarch. Demetr. p. 901. B. *Locus est, Δημοχάρης δὲ ὁ Σόλιος τὸν Δημήτριον ἐκάλει Μῦθον· εἶναι γὰρ αὐτῷ καὶ Λαμίαν.*

1175. *Καρδοπίων*] *ὁ Καρδοπίων* Toup. Addend. in Theocrit. I. 105.

1208. *χύτλασον* Suid. in *χύτλα* ed. ms. *Mox Suidas, χύτρασον· ὕγρανον.*

1218. *οὐδείς γε διακρίων δεδέξεται.*] *οὐδεὶς διακρίων δέξεται* Q. S. Fl. Chr.

1223. *τουτὶ σὺ δ' ᾄσεις; παραπολεῖ. βοώμενος Φήσει γὰρ* Markland. ad Eurip. Suppl. 952. Malim, *τοῦτ' εἰ σὺ δράσεις, παραπολεῖ· βοώμενος Φήσει γάρ.* Plato Comicus apud Athen. III. 23. p. 103. C. *εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;* mendose vulgatur *εἴ τι,* sed recte legitur VII. 5. p. 279. A. [Distingue post *βοώμενος.* Vide Eur. Helen. 1450. et de similibus, *αὐλεῖσθαι* etc. Schw. ad Athen. XIV. p. 633. E. *Dobree in Addendis.*]

1232. *ἀδικοῦς* Ald.

1256. *ἄγε νῦν ἴωμεν*] *ἴωμεν ἤδη* Suid. v. *ἰσχέτω.* Vide supra ad Eq. 720. *Vide Append. ad Toup. p. 502.*

1257. *δὴ δόξα μαντῷ*] *δοξ' ἐμαντῷ.*

1259. *οὐμυνίας*] *Ἀμυνίας* ed. Kuster. Suid. v. *Ἀμυνίας.* Mox *κρωβύλων* Suid.

1260. *ὅν γ' ἐγὼ*] *ὅν γ'* ed. Kust. Suidae. *ὃν* ed. Med. *ὄντιν' ἐγὼ Ald. Junt.* 1. *ὄνγ' ἐγώ Junt.* 2. *Deinde Suidas Mediol. εἴπερ ἀντιφῶν—ᾤχετ' ἐκεῖ μ. μόνοις—θετταλοῖς. Praef. Hec. p.* XLIX.

1266-8. Male hos tres versus senarios vocat L. Kusterus ad Suid. II. p. 313. *v. κιθαραοιδότατον ubi citantur.*

1274. citat Suid. v. *πορνεῖα.*

1277. *κακίσταις*] *κακίαις* Fl. Christian.

1278. *οἰκτὸς*] Recte Fl. Christianus ex ed. Ven. *οἴκτὸς,* et ita Ald.

1280. *ἐκβάλλω*] *ἐκβαλῶ* Suid. vv. *μέλον. σκωμμάτιον,* probantibus Fl. Christiano et Toupio in Suid. II. p. 143. *ἐκβάλλω* Suid. ms. *μέλον.* deest primus versus *i. e.* 1279. in *σκωμμάτιον,* sed ibi *ἐκβαλῶ* ms. *ἐκβάλω ed. Med. in μέλον. ἐκβαλῶ in σκωμ.*

1281. *ταυτὶ* Suid. *in σκ. ὑπό τι*] *Alibi,* Hippocrat. Epidem. IV. 31. p. 1133. D. Prorrhet. I. 67 p. 72. D. Abresch. Diluc. Thucyd. Auct. p. 305. Polluc. IX. 73. ubi mire fluctuat Jungermannus. Hermogenes in Aldi Rhetorum T. I. p. 116. *τῶν ἁπλάστων ἠθῶν καὶ ὑπό τι νηπίων.* T. III. p. 212. ed. Sturm. Julian. Caes. p. 317. C. Wyttenbach. Epist. Crit. p. 30. [Loca citata a Casaubono sunt; ad Suet. Jul. 41. Plato Phaedro 201, 21. Gorgia 320, 32. Aristoph. Vesp.

Hippocrat. Prorrhet. IV. Epidem. Cic. (ad Att.) Strab. II. (p. 131. ubi citat:) Aristoph. Vesp.—" quodam loco ap. Athen. l. 3. ni fallor, ap. eundem Athen. *ὑπό τι σκυθρωπάσας.*" XIII. p. 579. C. Hippocrat. Prorrhet. I. 22. Cic. ad Att. VI. 5.] Adde Athenaeum IV. p. 157. A. XIII. p. 579. D. XV. p. 693. B. (eandem locutionem ipse Casaubonus adhibet de Satira Rom. p. 255.) Eustath. ad Odyss. I. p. 1658, 58. (368, 50.) *πέπονα δὲ τὸν κριὸν εἰπεῖν, ἁπλοῦ καὶ αὐτὸ ἤθους καὶ ἀφελοῦς καὶ ὑπό τι νηπίου.* Schol. in MS. Harl. ad *Ὀδ. P.* 586. *ὥσπερ ἂν ἀποβαίη ἵνα εἴπηι, ὑπό τι νοεῖ τὸ μέλλον. Vide Adverss. p.* 147. *Opusc. pp.* 248. 285. [Adde Eccles. 1062. e Rav. *δριμ-υπο-τι-τριμματο-* *Dobree in Addendis.*]

1284. *τοὐπὶ* Suid. ms. in *ἰὼ*, om. *ἐμαῖς*. Loca Ach. [1203.] et Pac. [41.] om. ms. *τοὐτὶ* (*sic*) *et om. ἐμαῖς ed. Med.*

1286. *ταῖς πλευραῖς στέγειν edd.* 1525. 1547.] *τὰς πλευρὰς* ed. Ald. *Junt.* 1515. Suid. v. *στέγει*, ubi legit Kusterus, *τὰς πληγάς. τὰς πλευρὰς*] sic Suid. *στέγειν. ed. ms. sc. τὸν νῶτον* ms. et mox *οἰδίπους. Ita ed. Med.*

1290. *ἀτηρὸν et ἄρ' om.* Suid. ed. et ms. v. *ἀτηρότατον.*

1291. *παροινικώτατον* Suid. ms. v. *ubi -τος ed. Med. deinde θεόφραστος—καὶ μακρῷ παροίνιος—ἐπέπληστο π. ἀγαθῶν, ἐνήλατ', ε. ἀπεπόρδει κ.*

1292. *ἱππόλυτος* Suid. ed. ms. *in παροιν.*

1294–5. *καὶ* ante *μακρῷ* om. Suid. ms. *ἐπέπλητο* ms. *ibid.*

1294. Citat Suidas v. *μακρῷ*, ut observavit Toupius in Suid. II. p. 139.

1296. Recte ed. Kuster. *ἐνήλλετ'*.

1298. *δὴ* om. Suid. ms. *et ed. Med. νεανικῶς.*

1303. *γε* om. Suid. *πάρνοψ. ed. Med. ἀντείκασεν αὐτὸν——ἀποβεβληκότος.*

1306. Suid. *διαμυλλαίνῃ.*

1314. *ἦν——ξυντύχοι*] *ξυντύχῃ* J. Toup. in Suid. I. p. 134.

1320. *᾽ῤῥήσεσθ᾽*] Lege *εἰ μὴ ᾽ῤῥήσεθ᾽ ὑμᾶς.* Altera vox nihili est.

1339. *φιαλεῖς*] Suid. in v. *Ubi ed. Med. κἀγχανῆ τοῦτο.*

1347. *ὕδιον* Suid. *Med.* Ald. ms. et *καίτι* v. *κυμινοπ.*

[1348. Alibi Porsonus confert Theocr. X. 55. et Schol. et Alexin Athen. VIII. p. 365. C. *Dobree in Addendis.*]

1355. *οὗτος, οὗτος* Fl. Christian. *στυφεδανὲ* Toup. in Suid. III. p. 142. *ὦ οὗτος τυφ.*] Sic Suid. ed. ms. in *σορός. τυφεδανός.* sed *στυφ.* in *χοιρόθλιψ. Semel οὗτος Suid. in 4 locis. χοιρόθλιψ*] sic ms. in *τυφ.* et *χοιρόθλιψ. Ed. Med. χειρόθλιψ in σορὸς et τυφεδ. sed χοιρόθλιψ in στυφεδανὸς et χοιρόθλιψ.*

1356. *ποθεῖς* Suid. *Med.* ms. *σορός.* ed. ms. *στυφεδανὲ* (sic in versu) *ubi sc. ed. στυφεδανής. ποθεῖς τ'* ms. in *τυφ. ubi ποθεῖς sine τ' Med.*

1362. *νὴ τὸν Δί*] *τὸν* habet Suid. ms. in *ταῦτα* et *τοιγ'* pro *τοίη γ', ubi ἐστι τοίη γ' ἡ δ. Med. et habet τὸν quod om. Kuster.*

1364-6. om. ed. Kust. Suid. *in δαΐς scil. T. I. p. 505.*

1365. *ἐν μέσῳ* ed. Med. *τί δαὶ* Suid. ms. v. *δαίς. τοῦτ' ἔστιν* om.

1366. *καιομένης* ed. M. Suid. *καομένης* ms.

1396. *δοκοῖς* Suid. ed. *Αἴσωπος.* locum om. ms. *δοκῆς* ms. in *μεθύση.*

δ

1405. *πρὸ ποδῶν εὐριπί* Suid. ms. v. *Ἰνοῖ. Ed. Med. ἰνοῖ κρεμαμένη πρὸ ποδῶν· εὐριπίδης.*

1411. Aristid. III. p. 445. *ubi καὶ χάριν προσείσομαι, quod pro προείσομαι hic e MS. reposuit Brunck.*

1419. Respicit Scholiastes ad Sophocl. Trachin. 398.

1420. *τρίβων ὤν*] sic Suid. ed. ms. *τρίβων. Vide ad Hec. 782.*

1421. *εἶπ'*] *εἶπεν* Ald.

1422. *ἔρδοι τὶς ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην*] sic Suid. ed. ms. *ἔρδοι. εἰδεῖεν. Ed. Med. ἔρδοι bis.* [In marg. Brunckii notat Porsonus, *εἰδείη* sine *ἂν* dare Juntinam 1515. et Athenaeum VIII. p. 351 E. *Dobree in Addendis.*]

1428. *ὑγῖνος*] sic Suid. ms. *ἐπίδεσμος. Ed. Med. ἐν ἀβάρει — ὁ ἐχῖνος — ἐπιμαρτύρατο — εἶναι τὴν κ. — ἔχοις.*

1431. ἔχῃς Suid. ms.

1441. Pro γε lege σὲ ut recte Schol. et Suid. γε et σε saepe permutantur, ut Eurip. Med. 870. ubi pro φέρειν εἰκός γ' recte ex MSS. edidit Brunckius φέρειν εἰκός σ'. Emenda obiter Eurip. Hippolyt. 508. καὶ μὴ ΣΕ' πρὸς θεῶν. Confer Valckenaer. ad Phoeniss. 1659. Markland. ad Suppl. 277. et ad Iph. Aul. 1233. Brunck. ad Med. 526. (adde Alcest. 1119.) ad Apoll. Rhod. III. 985. σ' pro γ' in eadem fabula 118. ex MS. reposuit Musgravius.

1441. ζηλῶ σε τῆς εὐωχίας τὸν πρεσβύτην οἵων Suid. ed. ms. ζηλῶ. (μετέστης ms.) sed prorsus ut vulgo in οἵ, nisi quod πρεσβύτην. *Neque* σε *neque* γε *habet ed. Med. in* οἵ. *Ceterum* εὐωχίας *et forsan* σε *in* ζηλῶ *nata ex Ach.* 1007-8. *ibidem citatis.*

1448. χαλεπὸν ἀεὶ Suid. ἀπόστηθι et mox μετέβαλλον ed. Med.

1466. εἰσκέκληκεν] εἰσκεκύκληκεν Schol. probante Toupio in Longin. §. 22. Vide Kuster. ad Thesm. 774. atque ita Suid. in v. εἰσκεκύκληκεν Suid. ed. ms. in v. εἰσκ. *Vide Append. ad Toup. p.* 485.

1467. ὁ δὲ Suid. ms. διὰ π. sed γὰρ in εἰσκ. *Bis* γὰρ *ed. Med.*

1468. π. ἦν τῷ π. Suid. ed. ms. v. εἰσκ.

1469. παύεται Τἀρχαῖ Bentlei. in Phalar. p. 265. Suid. vv. διὰ πολλοῦ χρόνου. εἰσκεκύκληκεν. Θέσπις. οὐδὲν ἧττον p. 729. *Ed. Med.* οὐ παύεται *in* Θέσπις. παύσεται] σ om. Suid. ed. ms διὰ π. χρ. ed. [*Kuster.*] εἰσκ. versum om. ms. *et ed. Med.*

1471. φησὶν] ἔφη Suid. ms. et τὸν νοῦν in v. κρονικ. *Ed. Med.* φησὶν ἀποδείξεις κ. τὸν νοῦν δ. ὀλίγω ὕ.

1472. τὸν νοῦν] τοὺς νῦν Bentlei. in Phalar. p. 265. [τὴν νῦν διάθεσιν Euripidi Suidae v. βαστάσας restituunt Gaisfordius ad Heph. p. 45. et Porsonus in mss. comparans Phrynichum Harpocrationis v. διάθεσις. In Eupolide Schol. Nub. 997. mirum est neminem probasse Kusteri emendationem, τοῦ νῦν τρόπου. *Dobree in Addendis.*]

[1473. In schedis Porsonus ἐπ' αὐλείοισι. Sed ita dudum emendarat Piersonus ad Moerin p. 88. *Dobree in Addendis.*]

1475. κλῆθρα. Vide Valckenaer. ad Eurip. Phoeniss. 114. 268. 872.

1477. (*Ol. μ. δ. γ'. μ. ά*) Bentlei. in Phalar. p. 265

1478. ὑπαὶ ῥώμης] Lege ὑπό. Vide supra 976.

1481. πλήσσει Bentlei. in Phalar. p. 268. *Quam emendationem certissimam judicans Porsonus, hunc locum citabat ut exemplum mendi inveterati; siquidem jam Aeliani tempore irrepserat πτήσσει.*

1508. Suid. βέμβηξ.

1515. τὸ Φρυνίχειον] Athenaei XIII. p. 564. F. 604. A. [*Eupolis*] Hephaest. p. 52. (*Schol. in p.* 85. *Gaisf.*]

1516-7. τις, ὅπως Ἰδόντες Bentlei. in Phalar. p. 269. *Vide ad Hec.* 1161. *p.* 71.

1519. Primus pes est vel [1]iambus vel [2]spondeus vel [3]anapaestus: sequuntur duo anapaesti, iambus vel spondeus, duo iambi et syllaba.

1522. Lege τοῖς τρ. Archilochus et Cratinus Hephaestionis p 48. 50. [83. 84. 88. *Gaisf.*] Athenaei Eubulus III. p. 105. F. Euripides IV. p. 158. F. Cratinus VIII. p. 344. F. XII. p. 553. E. Diphilus XI. p. 499. C. *Adde Phrynichum et Eupolin ad* 1515. *citatos, et omnino confer Gaisfordium ad Hephaest. p.* 341. *In Euripidis fragmento* τόδ' *a se repositum firmabat Porsonus exemplo insigni e Bacchis* 1267. *Beck.* τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα; (*ita Aldus*) *ubi vide Brunckium. In Electr.* 882. *legebat,* δέξαι κόμης σῆς τόδ' ἀνάθημα βοστρύχων. *Adde eum ad Vesp.* 1024. τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' *pro* οὗθ' *Euripidi Stob. XXXVI. p.* 217. 18. *restituit ad Orest.* 228. *ed.* 1811. *Cratini locus ultimus est,* ἁπαλὸν δὲ σισύμβριον ῥόδον ἢ κρίνον παρ' οὖς ἐθάκει, Παρὰ χροὶ δὲ μῆλον ἔχων σκίπωνά τ' ἠγόραζον. *In priore versu,* σ. ἢ ῥόδον, *vel* σ. ἢ κρίνον, *alterutro expulso, legendum monebat me Porsonus.* [Euripides fr.inc. 8. (Stob. IV. p. 53, 10.)

τὸ δ' ὠκὺ τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς ξυμφορὰν ἵστησι πολλὴν δὴ βροτούς.

(Malim πολλὰ δή, ut Ran. 709.) Menander fr. 52. (Stob. XX. p. 172, 13.) τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν. In Hippol. 1462. τόδ' om. ms. Flor. Ceterum de hoc asynarteto adde Hermannum Doctr. Metr. p. 593. In Cratini loco ultimo ῥόδον delet Elsmleius *Ed. Rev.*

N. XXXVII. p. 89. et in Diphilo, incertum esse metrum putat, ut et in Platone ibid. XV. p. 700. F. *ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἕξει λύχνον δίμυξον.* In Mus. Crit. VI. p. 287. addit Eur. Iph. T. 402, 3. Accedat Pherecrates Lex. SG. p. 379. et Suidae v. *ἀλοάων*, *ὑποζυγίοις ἀλοάσαντ' εὐθὺς ἐκποιῆσαι.*
Dobree in Addendis.]

LECTIONES COD. VAT. P.

6. *δ' οὖν*
55. *πρότερον*
140. *μυσπολεῖ γ' ὅστις*
143. *Bδε.* praef.
150. *ἀλλ' ἄθλ.*
171. *καὐτὸς ἂν*
172. *ὥσπερ γ' ἐγὼ*
183-5. *Bδε.* ante *τουτὶ* om. ut et *Φι.* bis.
189. *κρατῆρος*
220. *-δωρο-*
228. *ἐάνπερ*
235. *ἔτ'* om.
258. *ἦ μὴν* si Kusterum intelligo.
271. *ἦν παῖς*
310. *ὅθεν γε δ.*
318. *καὶ* pro *ἐπεὶ*
322. *καί με*
401. *εἰ μὴ νῦν*
414. *τόνδ' ἐγὼ οὐ*
422. *ἐμπεπλησμένος*
536. *γράψομαι 'γὼ*
574. *αὖ τουτὶ* (ita enotavi)
991. *εἶπ' ἐκ. μ.*
1246. *καὶ καταράξαι*

KUSTERI ET BENTLEII EPISTOLAE. *)

(Museum Critic. Cantabr. N. VII. p. 409.—456.)

I.

Viro Illustri et Eruditissimo RICH. BENTLEIO, *S. P. D.* LUDOLPHUS KUSTERUS.

CUM juvenis eximius et doctus, Ankersenius, natione Danus, Cantabrigiam profecturus esset, nolui ei petenti nihil ad te literarum dare, quibus aditum ipsi aperirem ad amicitiam tuam, qua eum omnino dignum putabam. Cognosces enim eum hominem, non solum verae eruditionis amantissimum, sed etiam in melioribus literis apprime versatum, et qui viros tui similes, id est, Musarum Coryphaeos, quam maximi faciat. Per plures men-

*) Of the *Epistolae Criticae* addressed to Kuster, it is necessary to remark, that they are the original vehicles by which Bentley conveyed his observations upon the two first Plays of Aristophanes. Kuster, who was then publishing his edition with extreme haste, dissected Bentley's letters, and put them into the form of notes, in a manner very different from the intention of the writer; carefully omitting all particulars in which his own observations, which were already printed, had anticipated those of his illustrious correspondent. It is therefore due to the fame of Bentley, to give these documents in their genuine form. He wrote *three* letters upon the subject of Aristophanes: but only the two last are found in this collection: of the first he probably did not preserve a copy.

ses Cantabrigiae commorari decrevit, Orientalium praecipue literarum gratia, in quibus Sikio nostro utetur doctore. Aristophanes meus praelum strenue nunc exercet; Textum dico cum veteribus Scholiis. Nam notae meae, et aliorum, ut jam ante scripsi, ad calcem totius operis rejicientur. *In iis elaborandis nunc praecipue occupatus sum*, et quidem meliore, quam speraveram, successu. Nam non solum plurima Comici hujus loca corrupta pristinae integritati, ut spero, restituam, sed etiam non pauca nova, et aliis, ni fallor, indicta, de Atticismo praecipue veterum Lectorem in iis docebo. Quinquaginta circiter vel sexaginta ex notis meis in priorem partem Pluti cum Clarissimo Clerico, id ipsum a me petente, communicavi, qui eas Tomo illi Bibliothecae suae selectae, qui propediem in lucem prodibit, speciminis loco inseruit; tu igitur si forte ad manus tuas pervenerit, perspicere inde poteris, si tanti tibi videbitur, quid de lucubrationibus meis in Aristophanem sperandum sit. Ne tamen nullum tibi dem Notarum mearum πρόγευμα, unam saltem hic subjiciam observatiunculam, adhuc valde recentem, et ut ita dicam, ἔτι γλυφάνοιο προσόζουσαν, in locum quendam Thesmophoriaz. v. 853. p. 812. Ed. Genev. ubi Mnesilochus Euripidem jam pridem expectans, et morae tandem impatiens inquit: Ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν. (*Dein subjungit adnotationem prout exstat in editione Aristophanis*, p. 22.) Haec observatio si tibi placuerit, est quod mihi gratuler. Nam nullius judicio in literis hisce plus tribuo quam tuo. Sed de hisce satis, vel etiam plus satis. De notis tuis in Aristophanem quid constitutum tibi sit, scire cupio. Puto optimum fore, si mecum demum communicentur, postquam meas notas ad finem pene perduxero, ut sic tuae animadversiones ad calcem reliquarum solae et a reliquis separatae (nisi tibi aliter visum fuerit) ponantur. Casauboni observationes in Aristophanem, nondum editas, Parisiis expecto. Inde etiam propediem mihi mittetur Palaeographia Graeca Domini Mont-

fauconii (qui nuper *Diarium Italicum* edidit) de quo opere praeclara quaeque mihi polliceor. Non pauca alia opera non exigui momenti et ponderis (quod miraberis forsan) nunc Parisiis sub praelo sudant: veluti Antiquitates Constantinopolitanae: Joh. Damasceni Opera omnia, in quibus *Parallela* ejus nunc primum Graece edentur: Thesaurus linguae Graecae hodiernae: Collectio Conciliorum omnium: Homerus: Bibliotheca sacra, complectens omnes sacrorum Bibliorum tum textus, tum cujuslibet versionis Editiones, etc. Ibidem Dominus Caperonnier singulari stipendio ab Universitate Parisiensi conductus est, ut novam editionem Eustathii in Homerum cum versione Latina adornet: quod tamen miror; nam ejusmodi scriptor non erat Latine vertendus. Caeterum de hisce et multis aliis novis literariis me ante paucos demum dies per literas certiorem fecit magnus in Gallia literarum patronus, Abbas Bignonius. Horatius tuus mirifice expectatur. Quare ne, quaeso, desiderium eruditorum diutius moreris, sed eum tandem in lucem exire sinas. Sed tempus est ut coronidem tandem epistolae huic imponam. Quare nihil amplius addam quam ut bene valeas, et me amare pergas.

Amstelod. 1 April 1708.

P. S. Frankio jam ante plures menses in Angliam reverso epistolam ad te dedi quam spero te accepisse.

Viro Illustri Richardo Bentleio, Cantabrigiam.

II.

Viro Illustri et Amicissimo Rich. Bentleio, *S. P. D.* Ludolphus Kusterus.

Amstelodami, 3. Jul. St. N. 1708.

Beasti me literis tuis novissimis, doctis mehercule, et Musicis; quibus lectis, quid aliud mihi restabat praeter plaudere? Illud tantum doleo, primum folium Notarum mearum in Plutum (quod

pertingit usque ad v. 476.) jam fuisse typis excusum, antequam literas tuas acciperem: ut proinde prior doctissimarum observationum tuarum pars locis suis inseri nequeat. Efficiam tamen ut alibi legatur, ne frustra eam scripseris. Nam aurum potius et gemmas, et si quid est illis pretiosius, perire siverim, quam quicquam eorum, quae a tam docta manu proficiscuntur. Id tantum, Amicorum summe, per amicitiam nostram te rogo, ut (quoniam post acceptas literas tuas, praelum cessare jussi, nec res diuturnam patitur moram) notas tuas in reliquam partem Pluti, et deinde in sequentes fabulas quousque tibi lubitum fuerit, quamprimum pertexas: quam ob causam conjecturas meas et emendationes itemque varias Lectiones MSS. in reliqua Pluti, quam fieri potuit brevissime contractas, calci hujus Epistolae attexui, ut eas cum tuis comparare posses. De Florentinis additamentis (de quibus merito conquereris) res in vado est. Nam quamvis ea non ad calcem Editionis meae rejecerim (quod forte nonnullos offendere poterat) signo tamen aliquo ab Aldinis distinxi, ne Lectorem amplius fallere possent. De Bisetianis et Bourdinianis quid dicam? Nosti ingenium hominum, qui illico clamant, Editionem esse imperfectam, si quicquam in ea desit, quod priores Editt. habeant. Hinc fit, ut in edendis libris non solum voluntati hominum doctorum, sed etiam moribus seculi et lucro bibliopolarum serviendum sit. Quam vellem eam esse rerum mearum conditionem, ut magis ex arbitrio meo rem mihi gerere liceret. At nunc cum omni publico munere destitutus sim (quo tamen non tam fortunae iniquitate, quam judicio et voluntate mea carere me fateor) industria mea est mihi sacrae anchorae loco: cujus tamen nullum capere possum fructum, nisi habeam bibliopolas, qui spe lucri lucubrationes meas praelo tradant. Et adhuc quidem res bene et ex voto cessit; et spero in posterum, dum erit mens sana in corpore sano. Illud tantum doleo, non plus mihi suppetere otii ad elaboranda et perpolienda ea, quae sub manibus habeo. Si enim unum adhuc vel alterum annum

Aristophani impendere licuisset, non dubito, quin multo plura observare potuissem, quae nunc properantem effugiunt. Maturandae enim mihi sunt Editt. ut non solum habeam unde vivam, sed etiam unde viaticum aliquod et subsidium futurae senectuti (si eousque vivere mihi continget) comparem. Hoc unum, fateor, est, quod aliquando male me habet, minusque sinceram ex literarum studiis voluptatem capere sinit. Quare, ut solicitudine hac aliquando liberer, constitui certam pecuniae summam (600 circiter librarum sterlingicarum) quam intra paucos annos studio et labore meo collecturum me spero, ita collocare, ut duplicata inde usura, quoad vivam, ad me rediens sortem compenset; vulgo *lyf-rents* vocant. Huic summae quod deerit, unius vel alterius patroni liberalitate, ut spero, supplebitur. Porro de dedicatione Aristophanis consilium tuum, Amicorum decus, exquirendum quoque esse putavi. Statui enim cuidam ex Proceribus vestris eum inscribere: sed animo ejus per te prius tentato. Nusquam enim generosiores dantur literarum Patroni quam in Britannia vestra, nec mihi ob eas, quas dixi causas, hujusmodi Patronorum liberalitates spernendae sunt. Cogitavi de Domino Sunderlandio, vel Hallifaxio, vel Sommersio, sed ad quos aditus mihi prius a quodam amicorum meorum parandus esset. Est aliquis Londini qui operam suam ad hanc rem sponte mihi obtulit, sed cui adhuc officii hujus gratiam feci, quoniam alii potius quam illi hoc nomine obstrictus esse vellem. Quare tibi, Vir illustris, et Brookbankio nostro totum hoc negotium committo. Redeo nunc ad institutum. De σκυτοδεψεῖν quid statuendum esset, diu fluctuavi, nequedum omnis mihi scrupulus exemptus est; praesertim postquam incidi in alium locum Aristophanis in Avib. v. 490. pag. 564. Ed. Gen. ubi σκυτοδέψαι itidem in fine versus Anapaestici legitur. An igitur dicemus primam syllabam in σκυτοδεψεῖν esse ancipitem? an vero et ibi legendum esse σκυλοδέψαι? Tuum judicium expecto. Illud σκατοδεψεῖν tanquam conjecturam tantum proposui;

quam nunquam animus mihi fuit pertinaciter defendendi. De σκυλοδεψεῖν si loca quaedam succurrunt, in quibus prima ejus vocis syllaba brevis est, ea ut mecum communices rogo. De ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ignosces mihi, si conjecturam meam non censeam esse repudiandam. Illud ἐκστολυπεῦσθαι est emendatio elegans, et ingenii tui acumine digna. V. 453. τροπαῖον ἂν στήσαιτο jampridem ex Suida textui restitui. Multa enim sunt alia loca Aristophanis partim a me illustrata, partim etiam tentata et emendata, quae in specimine non attigi. V. 287. pro *Μίδας* scribendum potius esse *Μίδαις* itidem in notis meis monueram. V. 559. ποδαγρῶντες ex Edit. Ald. textui restitui, illo altero ποδαλγ. ut inepto, valere jusso. V. 566. Sic numeris suis restitui: *Νὴ Δία γ', εἰ δεῖ γε λαθεῖν αὐτὸν*, etc. Sed simul monui, esse versum frigidum, et Aristophane nostro parum dignum. V. 536. Prior conjectura tua vera mihi videtur, ut scribatur ——πλὴν φῶδων ἐν βαλ——κολοσυρτοῦ. Et deinde novae sententiae initium φθειρῶν δ' ἀριθμὸν——οὐδὲ λέγω σοι. Nam illa, κολοσυρτὸν φῶδων non video quomodo jungi queant: cum φῶδες nullum edant κολοσυρτὸν, i. e. strepitum tumultuosum. V. 165. et sqq. valde probo judicium tuum, quo mones, dicta omnia scurrilia Carioni tribuenda esse, nec continuari ibi debere personam Chremyli [1]). Sed pergo ad reliqua. V. 592. κοτίνου στεφάνῳ. Quid tibi, quaeso, videtur de interpretatione hujus loci, quam habet Paschalius de *Coron.* Lib. vi. cap. 19. Mihi frigida videtur et nimis longe petita: nec aliter locum illum exponendum puto quam per σχῆμα, quod παρ' ὑπόνοιαν dicitur. V. 596. Ed. Ald. et Genev. habent προσάγειν [metro] repugnante. Quare praefero τὸ προπέμπειν, quod in aliis Editt. reperio. 640. Φάνος MS. Vatic. Bodlei. et Arund. itemque Ed. Ald. φέγγος, quod puto interpretationem τοῦ φάνος, utpote vocabuli rarioris. V. 676. τὸν ἱερέα. Adde e MS. Arund. τοῦ θεοῦ ad versum supplendum. Sed

1) Vid. Dobraei Aristophanica, p. 18. [p. 74. ed. Lips.]

tunc articulus τὸν ante ἱερέα redundabit. V. 800. Δὲ ξενικός. MS. Arund. recte una voce Δεξίνικος. V. 816. Lectioni εἶπος palmam tribuo: ut antea ad Suidam. V. 990. pro μισητίας MSS. Bodl. et Arund. habent μισγητίας (quasi a μίσγεσθαι) quod tunc adeo placebat, ut in textum recipere non dubitarem. At nunc me facti ejus poenitet, et veram esse lectionem μισητία non dubito. Nam μισεῖσθαι aliquando accipitur pro βδελύττεσθαι. et probo[1]) Unde μισητία libido foeda, odiosa, et aversatione digna. V. 1083. τὸ διαλεχθεῖην, non de colloquio, sed de *concubitu* accipio. Vide Pollucem Lib. v. sect. 92, 93. V. 1094. pro ὑπεπίττουν, Etymol. v. παιηὼ, legit ἐπίττων et Suidas in serie sua Ἐπίττουν: sed tunc syllaba versui deerit. Et haec quidem sunt loca Pluti, in quibus varia aliqua lectio occurrit. Caeterum sunt sexcenta alia, quae quidem non emendo, utpote sana et integra, sed tantum illustro, et interdum paulo fusius: eo scilicet, quo in specimine factum vides modo. In Scholiasta longe plura emendo: sed quae hujus chartae non capit angustia. Ubi responsum a te accepero (quod impatienter expecto) illico in Nubes quas habeo varias Lectiones et emendationes, per epistolam ad te mittam. Ankersenius in epistola ad me valde mihi praedicavit insignem tuam erga ipsum humanitatem, quo nomine tibi gratias ago quam maximas. Nam puerum illum valde amavi, et hic Amstelod. complexus sum, tum ob eruditionem ejus, tum etiam moris ingenuitatem et urbanitatem. Dom. Brookbankium ad vos rediise ex Sikii literis laetus intellexi. Saluta quaeso iterum iterumque meo nomine candidissimum illud pectus, et quem juxta te amavi semper plurimum. De nato filiolo ex animo tibi gratulor, optoque ut laudum paternarum aliquando sit aemulus. Puerperae item constantem et firmam valetudinem, tibique et toti familiae tuae omnia prospera et laeta precor et voveo. Vale, Amicorum decus, et me, quod facis, amare perge.

---

1) Haec non intelligo. *Dindorf.*

P. S. Fritschius junior, qui jam per annum et dimidium Amstelodamo abfuit, ante biduum ad me scripsit, se intra tres hebdomadas certo certius huc rediturum. Simul conqueritur de Croonfeldio [1]), quod ipsi nondum supplementa exemplarium Suidae miserit, quamvis non solum aliquoties ad eum hac de re scripserit, sed etiam libros, quos universitati debeat, jam ante discessum suum hic paratos habuerit. Rogo igitur, ut cum Croonfeldio hac de re loquaris, et causam morae perconteris. Addit Fritschius se illico libros missurum, quamprimum supplementa acceperit. Sed cum huc venerit, auctor ipsi ero, ut ipse ad Croonfeldium denuo hac de re scribat. Iterum vale.

Inscriptioni epistolae addi poterit Belgice, Ten huyse van Madame Petold, op de hoek van de lange brug steeg in de Ness. Amsterdam.

Hemsterhuysius epistolam tuam accepit, qua mirifice exhilaratus fuit. Salutem tibi plurimam dicit.

For the Reverend Dr. Bentley,
Master of Trinity College in Cambridge.

III.

Viro Illustri et Amicissimo Rich. Bentleio,
S. P. D. Ludolphus Kusterus.

Literas tuas Londino ad me datas accepi, ex quibus perspexi, te quamprimum Cantabrigiam reversus fueris, reliqua in Plutum ad me missurum; qua re vehementer laetatus fui. Illustrissimus Spanhemius noster itidem parat notas quasdam in Aristophanem Editioni meae adjiciendas; qua de re nuper per Massonium me certiorem fecit. Praeterea Parisiis ad me missae sunt notae prolixae et

1) Scil. Crownfield, Academiae Cantabrigiensis typographo.

doctae Magni viri Isaaci Casauboni in Equites Aristophanis, quas ex ejus autographo vir quidam in aula Gallica dignitate et opibus illustris, nomine Reymondus, Editionis meae fama commotus, ultro pro me describendas curavit. Fateor sane me hoc inexpectato thesauro magnopere laetatum fuisse. His omnibus ornamentis si accesserint uotae meae qualescunque, itemque Variae Lectiones quatuor codicum MSS. et Scholia ante inedita in Lysistratam (quae tibi debeo) sperare ausim Editionem meam (quamvis pene intra biennium et inchoatam et absolutam) perquam luculentam fore. Si specimen meum a Clerico editum, tibi, Amice magne, placuit, spondere mihi ausim, et reliqua tibi magis adhuc esse placitura, quippe in quibus plura *παραεκκινδυνευμένα*, et ex reconditis Graecae linguae penetralibus deprompta occurrent. At *φορτικὸς* forte tibi videbor qui tam magnifice de propriis laboribus sentiam. Quare calamum hîc reprimo.

Quod ad dedicationem Aristophanis adtinet, non meum quidem est, ullas generositati alterius leges ponere; attamen (quoniam meam hac de re sententiam scire cupis) crederem 50 vel summum 60 libras sterlingicas, lautum fore honorarium. Sed tu, Amicorum summe, totius hujus negotii *αὐτοκράτωρ* esto, persuasumque habeas, me aequi bonique consulturum esse quicquid hac in re statueris.

Pergo jam ad Nubes: ex quibus pauca quaedam loca, in quae vel ex MS. vel ex ingenio crisin exercui, hîc subjungam. Nam omnia attingere nec necessarium puto, nec temporis et epistolii hujus angustia patitur. V. 109. vocem *φασιανοὺς* cum Athenaeo de avibus vel gallinis ita dictis accipio; non, ut alii, de equis. De loco illo scholiastae ad v. 238. *φθάσαντι δὲ αὐτῷ*, amplius cogitandum censeo: uti et de illo ad v. 265. *μερικοῖς φιλοσόφων λόγοις*. Quid enim sibi hîc vult illud *μερικοῖς*?

V. 325. pro *ἤδη νῦν μόλις ὁρῶ* MS. Vat. recte, *ἤδη νῦν μόλις ἀθρῶ*.

V. 347. in editis caesura caret, quem MS. Vat. recte sic habet. *γίνονταὶ πάν θ' ὅ, τι βούλονται κᾆτ'*

εἰ μὲν ἴδωσι κομήτην. V. 357. pro πρεσβῦτα παλαιγενὲς MS. Vat. rectius, πρεσβῦτα παλαιογενὲς. Sic enim metrum salvum erit. V. 368. in MS. Vat. et Arund. recte sic legitur — μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.

V. 389. in editis integro pede brevior est, cui consulit MS. Vat. in quo τὸ παππὰξ bis scriptum est. V. 400. legendum — Σούνιον ἄκρον Ἀθηνῶν.

V. 411. Caesura caret: Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας, etc. Quare lege, transpositis tantum vocibus, ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας, ut recte apud Laërtium in Socrate, sect. 27. In v. 431. secundum priores Editt. legitur γνώμας μεγάλας: sed τὸ μεγάλας in versu redundat, quae vox proinde recte deest in MS. Vat. et apud Suidam v. γνώμη. Versus 527. in metrum peccat, quem proinde sic rescribo Ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν προδώσω ποθ' ἑκὼν τοὺς δεξιούς. Caesura quidem fit in media voce προδώ | σω. sed idem in pluribus aliis versibus antecedentibus et sequentibus fieri video; unde colligo, hoc in isto genere versuum non esse vitiosum.

In V. 593. pro κἀξημάρτηται MS. Vat. recte habet κἀξημάρτετε. V. 809. pro ἀπολέψεις, MS. Vat. et Arund. itemque Suidas habent ἀπολάψεις. utrum melius? V. 920. ἐκ | πηριδίου Edit. Genev. pessime habet Εὐριπίδιου. V. 991. est obscurus. Quid enim sibi vult illud, τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' (lege τῶγαλμα, metri gratia) ἀναπλήσειν. Scholiastes monet in quibusdam codicibus pro ἀναπλήσειν lectum fuisse ἀφανίζειν: quod magis placet. V. 992. pro εἰσιέναι, Suidas v. Ἀποθραυσθῇς et v. Εἰσάττειν, legit, εἰσάττειν: quam puto veram et archetypam vocem, τὸ εἰσιέναι vero ejus scholium. V. 1079. Pro ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενος, vel lege πιθόμενος: vel ῥαφανιδωθῇ πειθόμενος, omissa particula γε: ut habet MS Vat. V. 1205. pro ἀμφορῆς νενασμένοι MS. Vat. et Suid. v. Ἀμφορεαφόρους, et v. Νενημένην legit ἀμφορῆς νενησμένοι. i. e. σεσωρευμένοι.

In V. 1302. vix intelligo illud, ἐπιαλῶ. An legendum, ἐπεὶ ἑλῶ, pro ἑλάσω: ut ἐξελῶ pro ἐξελάσω. In V. 1374. pro ἐξ Εὐριπίδου legendum est, Εὐρι-

πίδου ῥῆσ. omissa vocula ἐξ quae et in MS. Vat. recte deest.

V. 1378. pro ἠριζόμεθα, non solum MS. Vat. sed etiam Suidas v. Ἔπος πρὸς ἔπ. et Eustath. ad Il. ψ. p. 1327, 14. Ed. Rom. habent ἠρειδόμεθα; quam non dubito esse archetypam vocem poëtae, cujus locum occupaverit Scholium.

V. 1399. post καινῶν addendum est ἐπῶν ex MS. Vat. et Arundel. V. 1444. pro ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις MS. Arund. rectius, ἐκ τούτων ὠφελήσεις. V. 1508. τί γὰρ μαθόνθ' ὑβρίζετον] versus hic in MS. Vat. et Arund. recte postponitur sequenti: Ibi enim illum collocari debere, patet ex duali ὑβρίζετον, qui utique requirit ut Socrates et Chaerephon ante locuti fuerint. Pro μαθὼν autem, ut priores Editt. habent, clarum est legi debere μαθόνθ', ut respondeat duali sequenti ὑβρίζετον. Potest tamen versus idem etiam sic legi, uti legitur in MS. Vat. Τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον.

Haec sunt, quae raptim, ut vides, et tumultuario scribendi genere, ex Nubibus tecum communicanda duxi. Tu, Vir amicissime, quamprimum commodo tuo fieri poterit et in hanc fabulam Notas tuas mecum, ut spero, communicabis. Quando Spanhemii nostri notas accepturus sim, ignoro: neque enim certi temporis mentionem fecit. Quare vereor, ne nimis diuturnam nectat moram; quod mihi valde incommodum foret. Tu Amicorum decus, vale et mihi favere perge.

Amstelodami d. 31. Jul. St. Gregor. 1708.

P. S. Priores literas si comburere nolis, saltem calamo dele, quaeso, illam partem, quam alios ignorare praestat [1]).

For the Reverend Dr. Bentley,
Master of Trinity Colledge at Cambridge.

---

1) Quod fecit quidem Bentleius.

IV [1]).

Celeberrimo et Doctissimo LUDOLPHO KUSTERO, *S. P. D.* RICHARDUS BENTLEIUS.

TANDEM a Londino Cantabrigiam redii; et ubi primum ab itinere et amicorum allocutionibus requiescere concessum est, ecce Aristophani tuo manum rursus admoveo. Gaudeo quae in novissimis ad te literis dedi, tantopere tibi placuisse: ea mihi satis ampla est opellae illius merces. Caeterum quod narras scrupulum tibi adhuc restare de σκυτοδεψεῖν; noli dubitare quin et in Avibus, p. 387. reponendum sit, —— χαλκῆς, κεραμῆς, σκυλοδέψαι— ut nos olim in margine correxeramus; praesertim cum continuo sequantur illa,

Σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοὶ, τορνευτολυρασπιδοπηγοί.

An tu putas σκυτοδέψαι primum ibi corripere, et mox σκυτῆς producere? quin misso metro, repetitio τοῦ σκυτ. inconcinna fuerit. Lege ergo fidenter σκυλοδέψαι et, ut id obiter notem, τορνευτολυρασπιδοπηγοί, non ut exstat in omnibus editionibus τορνευτασπιδολυροπηγοί, versu ipso repugnante; quod miror te ad Suidam, qui verbum hoc recte citat, non observâsse. Poscis loca tibi indicari, ubi σκυλοδεψεῖν primam corripit. Nulla jam mihi succurrunt; sed quid attinet? cum certo sciamus σκύλου vel σκύλος pro *pelle* primam corripere: eadem enim simplicis et compositi erit mensura. Praeter Callimachi versum, quem jam ante tibi indicavi, vide Anthol. lib. vi. cap. ἀπὸ ποιμένων.

Τοῦτο χιμαιροβάτᾳ Τελέσων αἰγώνυχι Πᾶνι
Τὸ σκύλος ἀγρίης τεῖνε κατὰ πλατάνου.

ubi pro ἀγρίης repono ἀερίης *altae;* ut Latini, aeriae quercus, ulmi, cupressus, etc. Plura τοῦ σκύλος exempla quaerenti erunt obvia; mihi non vacat.

---

1) [*Epistolae* IV. *et* V. *eduntur ex apographis, quae sibi fieri curaverat Bentleius.*]

Non repugno, quin emendationem tuam *τὸν Ὀλυμπικὸν αὐτὸς ἀγῶνα*, p. 30. una exhibeas cum mea, *αὐτὸς τὸν Ὀλύμπι' ἀγῶνα*. Certe si quaerimus, non quid scribere potuerit auctor, sed quid scripserit, meam veriorem puto. Vide Gruteri Inscript. p. 314. Reinesii p. 365. ubi habes *Νικήσας ἀγῶνας Ὀλύμπια, Πύθια*, etc. [1]) Priorem ex nostris emendationem praefers p. 28.

Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθόν; πλὴν φώδων ἐκ βαλανείου,
Καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ γραϊδίων κολοσυρτοῦ.

[Ego [2]) vero vix mutaverim *τὸ κολοσυρτόν*. nam quantum video *πλὴν* hic accusativum sequentem necessario postulat. At inquis *τῶν φώδων* nullus est *κολοσυρτός*. Recte: sed quam saepe observamus tam apud Graecos, quam Latinos substantivum regens non omnibus suis genitivis convenire, sed posterioribus tantum? Est etiam, quod praeterea dicam. Nisi intercederet Scholiastarum et Suidae auctoritas, qui *φώδων* hic agnoscunt, sic locum refingerem,

——πλὴν φωρῶν ἐκ βαλανείου,
Καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραιδίων κολοσυρτόν,

ibi omnibus aeque convenit *κολοσυρτὸς, φωρὶ, παιδαρίοις, γραδίοις*. Fures autem intelligit balnearios, qui inopia pressi vestimenta lavantium subripiebant. Nota res: Plautus Rudente II. 3.

Scin tu etiam? qui *it lavatum*
In balineas, cum ibi sedulo sua vestimenta servat,
Tamen subripiuntur: quippe qui, quem illorum observet, falsu 'st;
Fur facile, quem observet, videt; custos qui fur sit, nescit.]

Illud, quod porro quaeris, p. 31. *κότινου στεφάνῳ στεφανώσας*, est repetitio indignantis se eo argu-

---

1) [*Vid. ad Horat. 1 Ep.* I. 50. *Antipater Anthol.* I. 1, 5. *Ruhnken. ad Paterc. p.* 28.]

2) Sed jam nunc lego in Equitibus: *οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι Πλὴν γραμμάτων*, etc. Ergo prior emendatio nunc placet: et haec omnia indicta sunto. *Bentleii manu scriptum.*

mento tam arcte constringi: quasi diceret, *Deus te perdat cum tua corona oleastri. At te Jupiter oleastro coronet* (quia illud laudas tantopere) *et deinde perdat.* Pagina autum 52, προπέμπειν, legis ex Florentina: cum Aldi προσάγειν metro repugnet. Miror te MStorum nullam mentionem facere. Si illi habeant προπέμπειν, quod versui quidem convenit, a sententia tamen alienum est; tum lego una litera ejecta,

δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν.

Sed si MSti quoque προσάγειν agnoscunt, et προπέμπειν est Florentinorum commentum, ut sane suspicor; tum lego totum locum,

Τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον κατὰ μῆνα προσάξειν,
Τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν, πρὶν καταθεῖναι.

Certe, si quid video, tempus futurum hic longe aptius. Narrat enim Hecate, sibi coenam quot mensibus *allaturos* fore divites: ni pauperes eam raperent, prius quam poneretur. Proinde coena ad Hecatam non devenit; quare προσάξειν dicit, non προσάγειν; quia nunquam coena potitur. Jam p. 34. miror te Florentinum φάνος amplecti, quod nihil est; quis τὸ φάνος dixit? utique semper est generis masculini. Deinde esset *laterna, fax*, sententia absurda. Voluerunt, credo, φάος, non φάνος; hoc est *salus, praesidium* ὁμηρικῶς. Recte quidem, si sensum modo spectas; sed et codices et versus ipse φέγγος efflagitant, eadem notione,

Ἀναβοά | σομαι τὸν εὖ | παιδα καὶ
Μέγα βροτοῖ | σι φέγγος Ἄσ | κληπιόν.

Porro p. 36. in versiculo illo Ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα, addis ex MSto Arundeliano ad versum, ut ais, supplendum, τοῦ θεοῦ; quo pacto redundabit inquis, τὸν. Nescio equidem, quid hic spectes. Nam ut hic a te refingitur, nullus omnino exibit versus. Vulgaris autem integerrimus est, ut vides per sua διπόδια, Ἔπειτ' ἀνα | βλέψας ὁρῶ | τὸν ἱερέα. Ergo ex MSto voces illae ex margine traductae sunt, non ad versum sed ad sententiam supplen-

dam. Abeant igitur eo, unde malum pedem tulerint.

Pag. 40. *εὖ πάνυ λέγεις, ὡς δὲ Ξένικος οὑτοσὶ*
Ἀνίσταθ' ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

Placet quod ex MSto profers, *ὡς Λεξίνικος;* tamen scabrities quaedam adhuc aures offendit, *ὡς ἀνίσταθ', ὡς ἁρπασόμενος.* Ego sic tentaveram

εὖ πάνυ λέγεις. ὁ δὲ Ξένοικος οὑτοσὶ,

ut *Ξένοικος* sit nomen viri; et sic quoque; quod fortasse omnium verissimum est,

εὖ πάνυ λέγεις. ὄχλος δὲ ξενικὸς οὑτοσὶ, etc.

Peregrini scilicet *spectatores* urbanitatis Atticae ignari, serio rem agi credebant; et surrexerant caricas rapturi. *ὄχλος ξενικὸς* saepe occurrit apud Historicos. Equidem vix dubito, quin rem acu tetigerim. Subit autem me admiratio, cur te offenderit *μισητία* p. 47. ut insubidum illud *μισγητία* ei praeferres, oblitus tot Grammaticorum, qui verbum illud agnoscunt, Etymologi, Pollucis, Eustathii; quin et Suidae tui, qui proverbium illud citat,

Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή:

et locum etiam Cratini, quem tu sic edidisti, *Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβῳ χρήσονται*, a Porto ut opinor deceptus. Nam princeps editio Chalcondyli habet *ὀλίσβωσι;* quod Portus mendosum esse videns male interpolavit. At nullo negotio, et sponte sua versus exit Hexametrus Spondaicus,

Μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται.

Quamobrem, o amicorum *τὰ πρῶτα*, iterum iterumque te monitum velim, ut probe tibi caveas a Porto, etiam in Aristophane exhibendo. Ego ejus editione non utor; ea tantum emendo, quae in Basileensi ad Aldinam castigata male se habent. Si quid ergo ab illis recedit editio Porti, (quod sane fieri potest, et sedulo tibi est animadvertendum) illud omne quantumcumque sit scias esse mendosum, et in nulla ratione habendum. Pergo jam ad reliqua in Plutum pertexenda; ibi capto initio, ubi superior ad te epistola [1]) finem fecit. Pag. itaque 52. editionis Basileensis;

---

1) *Ista epistola inter schedas Bentleianas non est reperta.*

ἐς τὸν κύφων' ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρή σ' ἀλλ' ἀνύειν.

repone ex Aldina σ' ἀλλ' ἀνύτειν.

Pag. 35. Ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμιστυλημένοι.

Editio Aldi in Textu, μεμοιστιλημένοι; οι pro υ; ut fieri solet. At in notis recte, μεμυστιλημένοι, a μυστίλη. Ita scribunt Hesychius, Suidas, Pollux, Etymologus, etc. Quae hic in σχολίοις habentur de μισιύλη ἀπὸ τοῦ μεῖσιον sunt omnia πονηροῦ κόμματος, neque habentur in Aldina.

Pag. 35. τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἆρα γ' ἀγγελεῖ.

Aldina ἆρ' ἀγγελεῖ. Quaere, an MSti priori suffragentur. Alioqui sic refinxerim, ἆρ' ἀναγγελεῖ vel ἀπαγγελεῖ. Ibidem,

Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα, καὶ προθύματα
Καθωσιώθη πέλανος ἡφαίστου φλογί.

Vides, quam tragicum spirat; ergo me judice praestat illa altera lectio, a Scholiaste indicata: πόπανα καὶ θυλήματα.

Pag. 36. Ὀλίγον ἄπωθε τῆς κεφαλῆς τοῦ γραϊδίου. at γραϊδίου tetrasyllabum primam producit, ut supra καὶ γραϊδίων κολοσυρτόν. lege igitur τρισυλλάβως ob versum, τοῦ γραδίου, et paullo inferius quoque numerosius erit,

Τὸ γράδιον δ' ὡς ἤσθετο ———

Pag. 36. de Aesculapio,

Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, μὴ φθάσειέ με
Ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν, ἔχων τὰ στέμματα.

Pingi solet, inquit σχολιαστὴς, *Aesculapius* στεφανηφορῶν. Sane ejus caput coronatum extat in nummo Gentis Aciliae apud Fulv. Ursinum. Sed quid tum postea? Id in plurium Deorum imaginibus cernitur, neque Aesculapio proprium erat. Ejus potius habenda erunt Insignia, Baculus, Serpens, Gallus. Denique quid opus erat, Aesculapii habitum designare? eum ignorare non potuit Chremyli uxor: et est utique ἀπροσδιόνυσον. Vide annon legendum sit — ἔχων τὰ πέμματα: ea sunt quae prius φθοῖς et πόπανα appellarat. Verebar, ne, cum *bellaria* haberet, (Sacerdos enim quasi Deo servanda collegerat) tandem et *ollam* pultis auferret. Tu de hoc loco cogita; nam sine tuo calculo nolim hic calide pronuntiare. Pag. eadem lego,

Κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἡσυχῇ.

αὐτὴν, se totam: non *αὐτὴν manum*; p. 37. sic nunc extat,

Μετὰ ταῦτά γ' εὐθὺς ἐγὼ μὲν συνεκαλυπτόμην;

quod tamen versus ratio recusat. Corrigendum, *ἐνεκαλυπτόμην*; ut mox, *Ὅς ἐγκεκαλύφθαι φής.*

Pag. 38. *Ἴν' ἐπωμνύμενον παύσω σε.*

Recte Aldina et in textu et in Scholiis, *ἐπομνύμενον.* p. 40.

Ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ.

Αὐτὰ hic ineptum et otiosum. Lege sine dubio, *Ἀλλ' αὖ τὰ πάντα.* notum *αὖ πάλιν* et *πάλιν αὖ.* Ibidem numerosior fuerit versus addito *γ'*.

Ἐνδεικνυμένοισί γ' ἕκαστος εὔνοιάν τινα.

P. 41. *Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμά τι.* *Versus ἀδιανόητος*, inquit Scholiastes; *aut refer ad superiora illa, Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενέγκοντ' οἴκοθεν.* Tu vero hic cave a Florentinis qui pessime verba luxarunt. Voluit, opinor, Scholiastes, hoc loco versiculum illum sine sensu esse; commodius autem collocari posse post Actus hujus versum secundum. Meo quidem judicio ejiciendus est potius; nam in utrovis loco importunam Parenthesin facit, et currentem sententiam intercipit. Pag. autem 41. quod jam olim in Notis ad Callimachum correxi,

Ὁ δ' ἴπος ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος,

hoc maxime argumento tutaberis. Perit omnino usus *τοῦ ἰπνοῦ*, si sit *ἐλεφάντινος*: cum ebur ignem ferre nequeat, sed cum teterrimo nidore comburatur. At *ἴπος* eburneus res est ridiculae quidem elegantiae, ad usum tamen non ineptae. Quare ut haec lectio urbanitatem Atticam sapit, ita illa absurda prorsus est, et *γέλωτος φορτικοῦ.*

Pag. 43. *Μὰ δί' οὔμενουν ἐσθ' ὑγιὲς ἡμῶν οὐδενός.* Sine dubio vere Scaliger emendat, *ὑγιὲς ὑμῶν οὐδεέν*, ut principio fere Pluti,

εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μηδεέν.

Pag. 44. sic nunc habetur,

Ἆρ' οὐχ ὕβρις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον.

versu claudicante; qui sic sanandus est, *πολλὴ ταὐδ' ἐστὶ*, eodem sensu. Illud ibidem *ὦ ὦ, ὦ ὦ*, sic scri-

bendum puto, ut locis paribus Iambi fiant, ⏑ ⏑, ⏑ ⏑, ⏑ ⏑, ⏑ ⏑, ⏑ ⏑, ⏑ ⏑. Caeterum hic versus naso, non ore, efferendus est. P. 45. verior lectio est, quam Scholiastes indicat,

Οὔκουν δικαστὰς ἐξεπιτηδὲς ἡ πόλις
Ἄρχειν καθίστησιν; Nonne igitur, etc.

P. 46. *Καὶ σύκινον, τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον θεόν.* vocabulum *ἰσχυρὸς* mediam syllabam producit; ergo quarto pede non potest consistere. Lege ordine inverso,

Καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεόν.

ut in Ranis p. 159.

χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις. Ibidem p. 46.

Ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη, etc.

hoc non loquitur *χο. chorus*, sed *χρ.* Chremylus; et sic corrigendum. *χοροῦ* non indicat chorum hic loqui; sed chori cantica ibi olim fuisse, nunc deficere; ut antea in hac fabula.

Pag. 50. sic editum est,

Πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε· κᾆτα τῶν τιτθίων
Ἐφάπτεταί σου——

versu repugnante; qui aut sic constituendus est, *καὶ τῶν τιτθίων;* aut quod verius est, *κᾆτα τιτθίων* sine articulo, ut in Ranis p. 147.

χιτωνίου
Παραῤῥαγέντος τιτθίον προκύψαν.

Jam illud p. 51. *Οὐκ ἂν διαλεχθείην*, etc. recte interpretaris de concubitu. Ego sic in libri ora adnotaveram. *Διαλέγεσθαι, συνουσιάζειν*, Suidas.

Pag. eadem, *οὐκοῦν τρύγοιπος, ταῦτα πάντ' ἰάσεται.* Ita quidem Suidas verbo *τρύγοιπος*: sed alibi articulum addit, qui augere videtur elegantiam,

Οὐκοῦν ὁ τρύγοιπος, etc.

Vide ipsum,

Ὁ τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται;

ubi tu, ut saepius Porto tuo male fidens, *ὁ τρύγητος*, edidisti. At Chalcondylus *τρύγοιπος*, recte. Hunc enim locum Suidas respexit, et ex eo, ut solet plerumque inepte, proverbium concinnavit. Ibidem *ὑπεπίττουν* recte habet; neque simplex stare

ibi potest; utcunque Suidas et Etymologus id exhibeant. Iterum quoque mox repone,

Ὡς εὐτόνως, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον;

non *τὸ γραΐδιον*, quatuor syllabis. Pag. 52. scribe ex Aldina,

Οὐ ψαιστὸν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδεέν.

ἄλλ' i. e. *ἄλλο*; non *ἀλλ'* i. e. *ἀλλά*. Ibidem,

Οἶμαι δὲ κωλῆς ἦν ἐγὼ κατήσθιον.

ἦν quoque habetur apud Athenaeum lib. IX, ex Pluto secundo. Videtur nihilominus legendum, *ἧς ἐγὼ κατήσθιον*; quod *Ἀττικώτερον* est, ut mox sequitur, *σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.* Pag. ultima 55.

Ἱδρυσόμεσθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε.

Illud *σ ἐπιτατικὸν* gravat versum, qui celerius et numerosius decurrit, si legas

Ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ', etc. Sed redi mecum ad pag. 48, ubi vetula de adolescente amatore suo loquitur,

Καὶ νὴ δί' εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
Νιτάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο
Nitarium appellabat aut Batium suum.

Nempe, si credimus Symmacho, Grammatico passim a Scholiaste laudato, *Nitarus* quidam et *Batus* erant, mollitie infames. Ergo *ἀπὸ Νιτάρου Νιτάριον*, *ἀπὸ Βάτου Βάτιον.* Atqui (ut condonemus ei cinaedos suos *Νίταρον* et *Βάτον*, quos nemo alius memorat, quique a Symmacho conficti videntur, ne nihil dicendo ignorantiam suam fateretur) qui sodes fieri potest ut nominum virilium diminutiva tribuantur mulieri? *σωκρατίδιον* est *ὑποκοριστικὸν* Socratis, at nullius alterius: sic *Νιτάριον* solius Nitari fuerit, *Βάτιον* solius Bati. Sed cum haec interpretatio sit plane absurda, aliam infit: *Καὶ τὰς μικρὰς δὲ θηλείας, βατύλους ἔλεγον;* quae primo corrigenda erunt, deinde expendenda. Suidas habet *μικρὰς καὶ θηλείας* (in tua tamen editione conjunctio male abest) unde sic lego, *Καὶ τοὺς μικροὺς καὶ θήλεας, Βατάλους ἔλεγον; viros pumilos et effaeminatos Batalos vocabant.* Vide *Βάταλος* apud Hesychium, Harpocrationem, Suidam, Eustathium, Plutarchum in vita Demosthenis, cui ob mollitiem cognomen Batalus adhaesit. Certa est haec emendatio; et for-

tassis insuper legendum est, τοὺς μαλακοὺς, pro μικροὺς, etsi et hoc tolerari potest. Jam quaero a te quid Βάταλος facit ad Βάτιον? quibus fidiculis extorquebunt, ut ex Batalo Bation diminutivum prodeat? A Βάταλος certe Βατάλιον fuerit, non Βάτιον. Tamen et alter Scholiastes significare ait Βάταλον τὴν ἕδραν παρ' ὃ καὶ Βάτιον, Batalum scilicet esse *sedem, podicem*, a qua voce Βάτιον venire. Et quidem Βάταλον notare πρωκτὸν testantur Plutarchus, Etymologus, Harpocration: sed inde Βάτιον deducere est aut hominis inepti, aut ad incitas redacti. Ergo alius, sed nihilo sapientior, Νιτάριον et Βάτιον ait esse plantarum nomina; et interpretatur ὑπεκορίζετο Νιτάριον καὶ Βάτιον, quasi dixerit ὡς ἄνθη με εἶχεν, *florum loco me habuit.* Bellorum mehercule florum! cum Βάτος non rosam, non lilium, sed *sentem, spinam* significet: Νιτάριον autem de flore vel planta dici sit inauditum et falsum. At tandem, opinor, ad rem ipsam devenimus; nam βάτος, ait alter, est, pisciculi genus; unde mollis et luxuriosus, qualis iste est pisciculus, Βάτιον dici potest. Βάτος quidem piscis est, hoc vere: sed satius fuerit pisce mutiorem esse, quam tam lepidum ὑποκόρισμα nobis obtrudere. Restat adhuc Didymus, qui νιτάριον exponit νεόττιον, οἱονεὶ κοράσιον; sed cum nemo omnium Grammaticorum hoc memoret, cras ei credemus, hodie nihil; utpote qui hoc confingere potius voluerit, quam ignorantiam suam candide fateri. Quid ergo? ipsa certe tot interpretationum varietas satis per se ostendit, ad quantam ἀφασίαν καὶ ἀμηχανίαν redacti fuerint miselli Scholiastae. Nobis autem, si locum a quindecim credo saeculis in mendo cubantem, et ab ipsis Graecis Magistris insanabilem relictum, certa conjectura restituere poterimus, et extra omnem dubitationis aleam ponere; ecquid erit pretii, προσφιλέστατε Kustere? Gratiam sat scio, a te magnam inibimus, et ab omnibus φιλαριστοφάνεσι, qui tua opera id olim possunt resciscere. Faciamus igitur periculum; et primo illud percommode accidit, quod apud Suidam ista nomina cum duplice Tau efferuntur,

Νιττάριον ἂν καὶ Βάττιον ὑπεκορίζετο;
cui scripturae astipulatur scholiastes ille ad locum, qui *Βάταλον δὲ*, ait, *τὴν ἕδραν, παρ' ὃ καὶ τὸ βάτιον· τὸ δὲ συνεσταλμένως ἀναγινώσκειν ἀνόητον*; hoc est, *Stultum est correpte verbum illud pronuntiare.* Scripsit ergo iste, syllaba per geminam consonantem producta, *Βάτταλος* et *Βάττιον*, ut profecto apud Etymologum hodie habetur, *βάτταλος καὶ βαττολίζειν.* Jam igitur sic locum refingo, minima mutatione,

Νηττάριον ἂν καὶ φάττιον ὑπεκορίζετο.
Anaticulam vocitabat et palumbulam.

Non dubitaveram consueta quaedam *ὑποκορίσματα* amatoria sub mendosis illis delitescere, et proinde tentanti quiddam ejus generis ex iis extundere statim optime successit. A *νῆσσα*, attice *νῆττα* diminutiva extant, *νήττιον* et *νηττάριον*; a *φάσσα*, *φάττα*, est *φάττιον*. Onomasticum Latino-Graecum Labbaei; Palumbes, *φάτται*· palumbula, *φάττιον*. Porro inter blanditias amantium, *anaticulas*, *palumbulas*, sive quod idem est *columbulas* (nam palumbes est genus columbae) vel primum locum obtinere, ex notissimo Plauti loco constat. Asinar. III, 3.

Dic igitur me ANATICVLAM, COLVMBVLAM, catellum,
Hirundinem, monedulam, putillum passerillum.

Sic corrige ista; nam in editis mendose habentur, contra legem metri: sed et illa ibidem sic scribe,

Dic igitur me passerculum, gallinam, coturnicem,
Agnellum, haedillum me tuum dic esse, vel vitellum.

Habes igitur, Kustere, locum insignem, qui ante Christum opinor natum tot Magistris crucem fixit, sic a me restitutum: ut nemo nisi stolidus aut in his literis plane hospes de conjecturae veritate dubitare possit: in qua tanquam *προσώπῳ τηλαυγεῖ* emendatiunculis his ad Aristophanis Plutum finem ponam. Cum autem in Scholiis *longe plura te emendaturum* vere, at certa fides est, polliceris; age, quandoquidem et otii et chartulae quiddam superest, fragmenta veterum quae in *σχολίοις* ad Plutum laudantur, percurramus; si forte mendosis *ἀποσπασματίοις* medicinam facere possimus. In Pro-

legomenis *Περὶ Κωμῳδίας*, legitur *ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σαννυρίωνα;* sed corrigendum *περὶ Σουσαρίωνα;* ut in Dissertationibus ad Phalaridis Epistolas, si bene memini, olim ostendi. Sane plurima de Comoediae Tragoediaeque ibi protulimus aliis indicta et incognita, quae in limine tui Aristophanis non inhoneste spectari possent, si Latine verterentur. Ibidem in *Ἀριστοφάνους Βίῳ*, legitur, *τὴν γυναῖκα δ' αἰσχύνομαι*, etc. quod sic constituendum,

———τὴν γυναῖκα δὲ
Αἰσχύνομαι, τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω.

Ibidem inter Dramata Aristophanis controversa memorantur *Ποίησις*, *Ναύαγος*: quae ut mendo carentia admittit etiam Fabricius noster. Corrigendum tamen sine dubio ex vestigiis scripturae, *Πόλεις*, *Δὶς ναυαγός*. De *Πόλεσι* controversiam olim fuisse testatur Athenaeus, *Ἀριστοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσι*, et iterum *Φιλύλλιος ἢ Φρύνιχος ἢ Ἀριστοφάνης ἐν Πόλεσι*: posteriorem fabulam citat Pollux, Aristophanes *ἐν Διονανάγῳ*; ubi recte emendatum esse *Δὶς ναυαγῷ* vel hic locus ostendit *Δὶς ναυαγός*. nosti proverbium,

Improbe Neptunum accusat, qui *bis naufragium* facit:

inde argumentum huic Fabulae, *Bis naufrago*. Ibidem paullo inferius *Περὶ κωμῳδίας* legitur, *Ἀριστοφάνης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακρολογώτατος Ἀθηναίων, καὶ εὐφυΐᾳ πάντας ὑπεραίρων*. Quid, malum, *μακρολογώτατας*? quod orationis vitium est putidissimum. Qui fieri potest, ut idem sit *εὐφυέστατος*? sed corrigendum *μακρῷ λογιώτατος*, longe celeberrimus, disertissimus. Ibidem in Fabulae Hypothesi, *ὅθεν καὶ παροιμία, Ἐν καρὸς ἄτη, ἤτοι ἐν δούλου τάξει*. Facilis est emendatio, *Ἐν καρὸς αἴσῃ* ex Homero. Scholiorum pag. 1. locus ex Synesio *ἡ γὰρ Λαΐς ἀνδράποδον ἦν Καρικὸν ἐξ Σικελίας ἐωνημένον. lege ὑκκαρικὸν, nata Hyccaris Siciliae oppido.* Verum haec absunt ex Aldina a Florentinis mangonibus interpolata. Pag. 9. locus est ni fallor, ex Thesmophoriazusis secundis. Senarii sunt, sic forte reponendi; [1])

1) [*Vid. Dobraeum ad Porsoni Aristoph. Plut.* 159.]

Ὃς ἦν περίεργος ταῖσι τῶν φορημάτων
Ὅσαι τι περιπέττουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

Pag. 10. Platonis locus ex Amphiarao sic videtur constituendus,

Καὶ νὴ Δί' εἰ τὸν Πάμφιλόν γε φαίης
Κλέπτειν τὰ κοινὰ, χἄμα συκοφαντεῖν.

Pag. 10. et 11, de Philonide fragmenta sic reponenda; *Νικοχάρης Γαλατείᾳ. — ἦ δῆτ' ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως. —* (et sic p. 18.) *περὶ δὲ τοῦ μεγέθους Φιλύλλιός φησιν, Ἥτις κάμηλος ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην. καὶ Πλάτων δὲ Λαίῳ φησιν,*

οὐχ ὁρᾷς ὅτι
Φιλωνίδην που τέτοκεν ἡ μήτηρ ὄνος
Τὸν Μελιτέα, κοὐκ ἔπαθεν οὐδέν. —

Καὶ Θεόπομπος Ἀφροδισίοις,
Α. Ὄνος μὲν οὖκαθ' ὁ Μελιτεὺς Φιλωνίδης.
Β. Ὄνῳ μιγείσης μητρὸς ἔβλαστε τῇ πόλει.

Pag. 12. Comici incerti locus sic personis distinguendus,

Α. Τί ποτ' ἐστὶ χλωρὸν ἀντιβολῶ, τὸ χρυσίον.
Β. Λέδοικ' ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ πάντων ἀεί.

Pag. 18. Locus Anacreontis sic constituendus,

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι
(Πάρεστι γὰρ) μαχέσθω.

Et sic editio Aldina; at Florentini inter hosce versiculos longam *ῥῆσιν* interposuerunt, pro solita sua eruditione. Et similia p. 52. In Cratini loco,

Σιγὰν νῦν ἅπας ἔχε σιγάν,
Καὶ πάντα λόγον τάχα πεύσῃ.
Ἡμῖν Ἰθάκη πατρίς ἐστι
Πλέομεν δ' ἐπ' Ὀδυσσέϊ θείῳ.

Boni illi Florentini post primum versiculum nescio quid intruserunt, quod neque coelum neque terram tangit.[1]) Pag. 37. *Ἀλλὰ καὶ θυγατέρα τοῦ Ἀμφιαράου τὴν Ἰασὼ εἶπεν ἐν ἐκείνοις· Ἀλλ' ὦ θύγατερ ἕλεξά σοι πρευμενής.* Verba Aristophanis haec sunt ex Dramate *Ἀμφιαράῳ*; versus autem Senarius est sic forte refingendus, *Ἀλλ' ὦ θύγατερ ἔλεξά σοι τάδε πρευ-*

1) [*Voluit Bentleius σιγάν νυν ἅπας, prout editur apud Hephaest. p. 47. ed. Gaisf.*

μενής· vel ἐλεξάμην σοι πρευμενής. vel ἔλεξ' ἐγώ σοι; vel alio modo. Ibidem *Εὔπολις ἐν Πόλεσι. Τῆνος δ' αὐτὴ πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους.* Ad Senarium reducere licet hoc modo; *Τῆνος δέ γ' ἡ πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους.* Pag. 39. Theopompi locum sic constitue

——— *φέρε σὺ, τὰ καταχύσματα*
Ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης.

Pag. 45. Locus ille *ὁ Συκοφάντης*] *οὐ δικαίως τοὔνομα ἐν τοῖσι μοχθηροῖσίν ἐστι κείμενον*, etc. qui prosam orationem simulat, sex constat senariis,

Ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα
Ἐν τοῖσι μοχθηροῖσιν, etc.

et ex Athenaei, p. 74. huc traductus est a Florentinis; quem editio Aldi non agnoscit. Verba sunt Alexidis in dramate *Ποιητῇ*. vides opinor verum esse quod antea tibi dixi, nullo scripto codice usos esse istos nebulones; sed aut de suo nugas aliquas confinxisse, aut hinc inde *ῥημάτια* quaedam emendicasse. Pag. 44. *Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις· εἰ μὴ γὰρ ἴδιον ἔλαβον εἰς χεῖρας μῖσος*: at *μῖσος* priorem producit; lege ergo sine dubio *μύσος*: tu quaere locum in Bacchis, quae etiamnum extant.[1]) Pag. 52. Locus Eubuli est, *Καὶ πρός γε τοῦτο*, etc. quem sic restitue,

Καὶ πρός γε τούτοις ἀσκὸν εἰς μέσον χαμαὶ
Καταθέντες εἰσάλλεσθε, καὶ καγχάζετε
Ἐπὶ τοῖς καταῤῥέουσιν.

Cum haec scripseram, consulens Suidam in *Ἀσκωλιάζειν*, si is forte habuerit hoc fragmentum, inveni ibi quidem, et tertio Senario integrius, *Ἐπὶ τοῖς καταῤῥέουσιν ἀπὸ κελεύσματος.* Hinc igitur Scholiastem restitue; reliqua ut a me emendata sunt, partim a Suida confirmantur, partim meliora sunt. Indolui autem ex animo, cum ex tua editione comperi, nihil tibi suboluisse de versibus Senariis. Quid quod intactum praeteris, *Εὔβουλος ἐν Δαμαλίᾳ*; quasi *Damalia* nomen esset. Fabricius vero legit *ἐν Δάμαλι ά* itaque et *β'* fuisse colligit. Tu

---

1) [*In Bacchis non exstat hic versus, qui sumtus erat ex ista parte quae intercidit post v.* 1328. *ubi vid. Elmsl.*]

nunc restitue ἐν Ἀμαλθείᾳ ex Athenaeo. (II. 63. D.)

Pag. 53. Locus Theopompi senarius est, *Α. Εἴσω δραμὼν αἴτησον. Β. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.* P. 55. Strattidis locus mendosus sic corrigendus est; *Ἀλλὰ γὰρ Στράττις πρὸ ἀμφοτέρων τούτων* (scil. dramatibus Pluto et Concionantibus) *τοὺς Ποταμοὺς διδάσκων* (nota illam fabulam a viris doctis omissam) *εἰς φύλλιον ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα*; scribe *Φιλύλλιον* comicum vetustum. Deinde senarios constitue ad hunc modum:

Ὑμεῖς δὲ πάντες ἕξιτ' ἐπὶ τὸ Πύθιον,
Ὅσοι περ ἐστέ, μὴ λαβόντες λαμπάδας
Μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμενον Φιλυλλίου.

Hoc est *Neque quidquam aliud ad imitationem Philyllii.* Atque habes tandem, vir amicissime, quae ad Aristophanis Plutum et fragmenta Poetarum in Scholiis laudata mihi nunc licuit *αὐτοσχεδιάζειν*, meliora fortasse daturo, si hoc agerem. Sed contenti erimus hoc Catone;[1]) et tu his, qualiacunque sunt, tuo arbitratu uteris, frueris. Caeterum curabis, ut mature ad me deferantur Emendationes tuae ad Nubes et fragmenta in Scholiis; quibus si quid addere possum, non diu te morabor. Vale, et Hemsterhusium communem utriusque amicum meo nomine saluta.

Cantabrigiae, Die Julii xxiiii. MDCCVIII.

V.

Celeberrimo Viro Ludolpho Kustero
Ri. Bentleius, *S. P.*

Superiores meas literas, Amicissime Kustere, in quibus reliquae ad Plutum detexebantur, ad te salvas pervenisse vix dubito, esti nondum a te certior factus: tuae enim postremae, quae emendationes

1) [*Sueton. August.* 87.]

tuas ad Nubes attulerunt, prius ex Batavia delatae sunt, quam meae eo appulissent. Pergo nunc, ut stem promissis, Nubes percurrere; si quid tuos oculos effugerit, quod sane perpaullum est, emendaturus. Prius tamen, quam Nubes aggrediar, operae pretium erit, adnotata nostra ad priorem Fabulam recensere: quaedam enim mihi in mentem venerunt, quae tum haud sane recens ab Aristophanis lectione minime advertebam. Quale illud imprimis p. 4. in Schol. *καὶ ἀλλαχοῦ. Ἴαχεν ἀστοῖσι διὰ τριπόδων ἐριτίμων*; ubi suspicatus sum nomen *Καλλιμάχου* delitescere. Nunc autem video locum adductum esse ex Equitibus p. 244. *Ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων*: quomodo hic corrigendum.

Ad firmandam conjecturam nostram p. 50. *τὸν Ὀλύμπι' ἀγῶνα*; addo locum Menandri ex Schol. ad Acharn. p. 269. — *τραγῳδοῖς ἦν ἀγὼν Διονύσια.* Illud p. 40. quod conjeceram, *ὄχλος δὲ ξενικὸς οὐτοσὶ* firmari potest ex vers. ultimo Equitum, *Ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οὓς ἐλωβᾶθ' οἱ ξένοι.* ex Acharn. p. 282. *Αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν, οὐπὶ ληναίῳ τ' ἀγὼν, Κοὔπω ξένοι πάρεισιν*, etc. Nempe, ut vides, plerique festis aderant exteri. Quod p. 54. Aldinam lectionem praetulerim, *Μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν*; bonum factum, ut constat ex loco Equitum, p. 255. *Ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος ἐν Ἀθήναις.* Qui tamen ipse locus, cum adversus metrum peccet sic obiter reponendus est,

Ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε φανεὶς καὶ φέγγος Ἀθήναις.

Emendationem probo ex p. 237. ibidem. *Ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα.* Jam illud, p. 46. *τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν*, ne dubites *τὸ ἰσχυρὸν* secundam syllabam producere; consule sodes pagg. 159, 285, et 298. Pagina vero 4. unice probo emendationem illam, quae sic habet,

Πείθειν δέ μ' αὐτὸν ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.

adeo ut *τὸ συνακολουθεῖν* nullum casum post se habeat: quemadmodum et pag. 146. *Δεῦρο συνακολούθει πρὸς τὴν θεόν.* pag. 46. illud forte praeterieram, *Ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος*; ubi lego, *Ὅτι ἡ*

καταλύει ut alibi, p. 310, 2. φυλακὴν καταλύει — et 495. Δῆμον καταλύει —

Jam quod anxie quaesiveras exemplum dari, quo constet τὸ σκυλοδέψης primam corripere, ecce tibi in Ecclesiaz. p. 494.

Ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
Ἐς τῶν σκυλοδεψῶν —

Ita exhibet editio Aldi princeps; ita Suidas in σκῦλα; ut de scriptura non sit dubitandum. At in Basileensi ibi extat ἐς τῶν σκυτοδεψῶν. At nobis licet oppedere istis mangonibus. Faciunt enim, quod alii, eorum similes, semper fecerunt, ut deletis verbis reconditis usitatiora supponant. Sic istud apud Suidam in Ἀγρεία ex Epigrammate

τὸ σκύτος ἀγρείης εἵνεκα τῆς πλατάνου,

quod tu intactum reliquisti, sic refingendum est,

Τὸ σκύλος ἀγρείης τεῖνε κατὰ πλατάνου.

Nimirum hic ipse locus est, quem in postremis literis tibi indicaveram ex Anthol. lib. vi. cap. ἀπὸ ποιμένων. Atque ibi pro ἀγρείης non poenitenda quidem conjectura correxeram ἀερίης. Ut Horatius, Tecum sub *alta* vel *platano*, etc. [1]) Nunc vero auctoritate Suidae ἀγρείης admitto; et priora illa indicta sunto. Iterum apud Suidam in vo. Ἀμφίδορον, et Ἀχαϊνή et Ἀχαιϊνή nunc quidem extat,

Καὶ σκύτος ἀμφιδόρου στικτὸν Ἀχαιΐνεω.

At tu ipse in voce θίασος ex Anthologia inedita recte dedisti,

Καὶ σκύλος, etc. Quare fidenter, o amice, τὸ σκυλοδεψεῖν in Pluto repone; et conjecturam tuam σκατοδεψεῖν in Lethen projice. [2]) Porro Emendatio illa nostra, praefiscine dixerim, eximia, quam non dubito tibi valde probari, Νηττάριον ἂν καὶ φάτιον ὑπεκορίζετο, lucem aliquam et fidem foene-

1) [*Virgil. Cul.* 122. *Aëriae platanus. cf. Ecl. I.* 59. ἀγρείης *citat Porsonus Adv. p.* 306.]

2) (*In Marg.*) Adde et hoc ad Plutum, p. 49. Ἀμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί. Non locus est conjunctioni τε: lege vero ex Etymologo in Ἄμης: Ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί.

rabitur ex illo loco in Pace, p. 472, ubi illae aviculae itidem junctae apparent,

χῆνας, νῆττας, φάττας, τροχίλους.

Pergamus jam faustis avibus, ad Nubes, ubi opus fuerit, castigandas. Primum illud p. 62, non placet

ΣΤΡ. δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. ΘΕ. διατὶ δὴ κλαύσομαι.

Duriusculum enim est, quod *να* in *ἵνα* ob geminam sequentem producitur, et aures offendit. Non paulo sane rotundius corriperetur; et eo pacto Strepsiadae verba caesura finirentur, quod venustius. Adde quod pro *ἔλθ'* reponendum est *ἴθ'* auctore Suida; qui in *Δεῦρο* ex Nubibus citat *Δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλάῃς*, hunc ipsum scilicet locum indicans. Quare omnino reponendum, *Δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλάῃς. Διατὶ δὴ κεκλαύσομαι*: ut hac ipsa Fab. p. 125. *Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.* Pag. 63. *Ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις.* Mollior et numerosior erit versus, si legeris, *Ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο.* — Sic alibi passim habet *πιθοῦ* et *πιθοίμην*, potius quam *πείθου*. Pag. 66.

Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλμοὺς μαθήσομαι.

Ubi Spondaeus loco quarto ferri omnino nequit. Repone ex Suida et Hesychio,

Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι.

Anapaestus enim facile admitti potest eo loco; Spondaeus ut dixi, minime.

Pag. 67. *ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας.* Leve quidem mendum; sed in tam luculenta tua editione nihil contemnendum: scribe *τοὺς αὑτῆς πόδας*. Pag. 71.

Ἀλλ' ἢ Λακεδαίμων ποῦ 'στιν. Ὅπου 'στιν; αὐτηί. Rotundius fuerit, *ποῦ 'σθ' ὅπου 'στιν*. Caeterum versu sequente sic hodie,

Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε
Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.

At olim alia lectio erat, *τοῦτο μέγα φροντίζετε*; quod Scholiastes agnoscit; et Suidas in *Μέγα*, ubi *τὸ μέγα* interpretatur *πάνυ*. Nimirum illud *πάνυ* ex glossemate irrepsit; et invenuste profecto, cum mox sequatur *πόρρω πάνυ*. Neque tamen *τὸ μέγα* ad-

miserim; cum nomine quidem adjectivo junctum, ut *μέγ' ἄριστος*, fortassis in Comoedia Attica ferri potest; at cum hoc verbo junctum pro *μεγάλως* plane Homericum [1]) est. Quid ergo? equidem sic ab auctore scriptum esse existimo, vel potius suspicor;

Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο μεταφροντίζετε.
Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόῤῥω πάνυ.

Nempe viderat in tabula illa Geographica Spartam quam male oderat et metuebat, propinquam esse Athenis: hoc ille putabat facinus esse *τῶν φροντιστῶν*, qui eam tam prope adduxissent. Ergo, inquit, hoc *μεταφροντίζετε*, id est, mutate et corrigite hoc, *ὦ φροντισταί*, et Spartam quam longissime potest a nobis amolimini: alioqui poenas dabitis. Hoc equidem sensu vocabulum eleganter et apposite fictum puto: tui erit judicii. Mox eadem pagina,

Αὐτός. τίς αὐτὸς Σωκράτης. Σώκρατες
Ἴθ' οὗτος ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

In priore versu deficit syllaba: Tu quidem siles; sed, opinor, reponis, *Ὦ Σώκρατες*. Et sane Scholiastes clare agnoscit istam lectionem. Frustra; nam praeterquam quod adversus *τὸ ἦθος* peccat; apparet ex versu abhinc tertio, *αὐτὸς σὺ κάλεσον*, nondum tum Strepsiadem compellasse Socratem. Lego itaque,

Αὐτός. τίς αὐτός; Σωκράτης. τί; Σωκράτης.

Ut Latinis *quid* vel *hem* admirantis particulae. Pag. 75. Sic hodie habemus, *τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἰκόθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονʼ ἔχοντα*. Atqui *κυνῆν* priorem corripit. Ergo metri gratia repone *κυνέην*. Mox ibidem; pro *χρυσέοις ἀρύεσθε πρόχουσιν*, lege, *χρυσοῖς ἀρύτεσθε πρόχουσιν*. Hoc *ἀρύτεσθε* a Suida confirmatur, qui notat scriptum esse per *τ*. vide

---

(*Marg.*) 1) Nisi fortassis tueri possit quis, ex illo quod statim occurrit, *ἀναβόησόν μοι μέγα*. Sic et alii dixerunt *βραχὺ φροντίζειν*, *βραχέα φροντίζειν*. Ergo, cum haec mihi negligenti (*sic. An* relegenti?) *περιεργότερόν πως καὶ κακοζηλότερον* videatur *τὸ μεταφροντίζειν*, unice nunc probo illam lectionem, *μέγα φροντίζ.* et sic excudendum puto.

eum in *Ἀρύτεσθε*. Denique eadem pagina, *Ἄεναοι νεφέλαι | ἀρθῶμεν φανεραὶ | δροσερὰν φύσιν εὐάγητον | παιρὸς ἀπ᾽ ὠκεανοῦ βαρυαχέος | ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ | δενδροκόμους.* Ubi ordo est, *Ἀρθῶμεν ἀπ᾽ ὠκεανοῦ ἐπὶ κορυφὰς ὀρέων.* Quid igitur sibi volunt ista, *δροσερὰν φύσιν εὐάγητον*? Primum, nulla hic syntaxis est; neque ullum verbum, cui adhaerere possunt. Neque enim hic dixeris, aut *ἀρθῶμεν φύσιν*, aut *φανεραὶ φύσιν*. Deinde, quid est *εὐάγητον*? Suidas *καθαράν, λαμπράν;* Scholiastes *πανταχοῦ φερομένην, ἢ λαμπράν.* Quae hariolationes sunt hominum ad incitas redactorum. Ex Antistropha *εὔανδρον γᾶν*, scias *εὐάγητον* secundam producere: ergo doricum est pro *εὐήγητον*. quid hoc ad *λαμπράν*? neque erit *πανταχοῦ* sed *ῥᾳδίως φερομένην*. Quae si arridet interpretatio; tum legas licet, *δροσερὰν φύσιν εὐάγητοι*. Sed languet meo judicio haec oratio, et potius legerim *δροσερὰν φύσιν εὐγάθητοι*, *jucundae*, *delectabiles*; vel *εὐάντητοι*. Nimirum nubes, ubi roribus foetae sunt, *εὐάντητοι;* ubi tonitrubus et procellis, *δυσάντητοι* merito dicantur. Sed nihil hic certi sine ductu Manuscriptorum: et queror te tam paucas variantes lectiones mecum communicare: cum sine dubio plures sint. Si omnes, ut ad te missae sunt, mihi indicaveris; vel ex corruptis aliquid possem extundere. Pag. 77. *Ναοί θ᾽ ὑψιφερεῖς, καὶ ἀγάλματα.* Quid illud? Florentinorum nempe commentum. Nam Aldus dederat *ὑψιρεφεῖς*. lege certissime *ὑψερεφεῖς;* ut Homerus passim — *καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.* Pag. 78. *Ἥσυχ᾽ αὐτὰς* — Peccat versus, qui a trochaeo inchoatur: sed recte Aldus, *Ἥσυχα ταύτας;* et sic reponendum. Pag. 79. pro *ἤδη νῦν μόλις ὁρῶ*, tu ex codice Vaticano restituis *ἀθρῶ*. Hoc scilicet, quia Spondaeus ibi requiritur. At *ἀθρῶ* cum compositis et similia vix unquam producuntur apud Comicos: deinde putidum est variare, *καθορᾶν*, et mox *ἀθρεῖν*. Sane Codicis Vaticani parva apud me auctoritas est, quantum ex excerptis tuis video; et recentissimus mihi videtur. Utcunque sit, adhuc syllaba desideratur ad versum complendum; et legendum *ἤδη νυνὶ*. Ego sic ex ingenio restitueram:

Ὡς οὐ καθορῶ. Παρὰ τὴν εἴσοδον. Ἤδη νυνὶ μόλις ἑώρων.

ἑώρων δισυλλάβως, ut saepe: sic *Ὄρνιθ.* p. 427. *Ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.*

Mihi quidem haec verior et elegantior videtur lectio, quam illa Vaticana, quae itidem a correctore quodam profecta est. Pag. 80.

Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάϊον ὁρμάν.

Ita nunc editur: sed Aldus errore typographico duplicem accentum posuit, *στρεπταίγλᾶν*: quorum prior, non posterior, retinendus erat, et Scholiaste et Suida auctoribus. Etsi, ut jam nunc animadverto, utramque lectionem proferat Scholiastes; ut crediderim dedita opera duplicem accentum ab Aldo fuisse positum. Sed quid demum est illud *στρεπταίγλαν*? explicant scilicet *τὴν στρέφουσαν τὴν αἴγλην καὶ ἀφανίζουσαν*, *avertentem solis radios.* Quod analogia ipsa non patitur; siquidem *στρεπτὸς* passive significat, non active: et deinde ipsa *ἔννοια* est humilis et puerilis. Verterim potius *στρεπταίγλαν tortum fulgur emittentem*; nam ad fulgur nubium, non solis lumen hic respici quivis poeta contenderit. [1]) Tamen, utcunque hoc satis concinnum est, auguratur tamen animus poetam scripsisse *στραπταίγλαν*: *στράπτειν* scilicet est *ἀστράπτειν*, ut *στεροπὴ*, *ἀστεροπὴ*; *σπάραγος*, *ἀσπάραγος*; *στραπὴ*, *ἀστραπὴ*, si fides Etymologo. Mox lego,

εἶτ' ἀερίας, διερὰς, γαμψούς τ' οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,

τ' addito: ne cum Scholiaste et Suida, *nubes* putide vocemus *γαμψοὺς* et *οἰωνούς*. et mox repono,

Κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνιθήϊα κιχλᾶν.

Denique ibidem sic nunc editum est,

Ἀποκρίναι νῦν ἄττ' ἄν σ' ἔρομαι· Λέγε ταχέως ὅτι βούλει.

Nihil hic adnotas: mirabor tamen, si codices Mscripti in hac lectione consenserint. Corrigo: *Ἀποκρίναι νῦν ἄττ' ἄν σ' ἔρομαι. Λέγε δὴ ταχέως, ὅτι βούλει.* vel *ἄττ' ἄν ἔρωμαι.* Pag. 81. ex MSS.

1) (*Sic MS. Legendum videtur*, quivis a poeta cont.)

profers, *πάνθ' ὅτι βούλονται, κᾆτ' εἰ μέν.* Meliuscule Aldus *κᾆτ' ἢν μέν.* Ego jam olim restitueram,

Γίνονται πᾶν ὅτι βούλονται, κᾆτ' ἢν μέν ἴδωσι κομήτην.

etsi et *πάνθ'* admitti poterit. Ibidem ex iisdem reponis.

Χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς, θηρατὰ λόγων φιλομούσων,

et id melius quam *παλαιγενὲς, ὦ θηρ.* Scaligeri, etsi Suidas *παλαιγενὲς* hic firmet, et sic caeteri poetae et Lexicographi. Quidni tamen *παλαιογενὴς* ut *νεογενής.* Pag. 82. *Αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί.* quid tum, si solae sunt *divae*: et alii possunt esse dii nihilominus. Ergo lego, *Αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεοὶ, τἆλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.* vel forte, *μόνοι εἰσὶ θεοί. Hae nubes sunt soli dii, quos nos agnoscimus.* Recte ibidem MSS. tui *μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις*: et sic ego ex conjectura jam a multis annis. Mox ibidem, *τούτῳ γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ.* lege ex metri ratione *Νὴ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσεφύσας.* Ibidem legitur, *Κᾆτα κρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου.* plane contra metrum. Oportuit potius, *Κᾆτα κρεμάμεναι*: sed recte Aldus unica voce *κατακρημνάμεναι*: neque conjunctio in sententia requiritur. Rursus ibidem pro *οὐδέπω* corrige, *Ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.* Porro, p. 83. recte *παππὰξ* bis scribis ex Vaticano; atque ita plane Suidas *Παππὰξ παππὰξ, ἦχος ποδῆς.* Restat tamen mendum, quod tu non animadvertisti. Primo inquit sonat *παππὰξ*, secundo *παπαππὰξ*, et tertio itidem *παπαππὰξ.* Hoc ineptissimum; crescere enim debet sonus singulis vicibus hoc modo, *παππὰξ, παπαππὰξ, παπαπαππὰξ.* Quare corrigo,

Ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ παππὰξ, κἄπειτ' ἐπάγει γε παπαππὰξ,
Χὤταν χέζω, κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ, ὥσπερ ἐκεῖναι.

vel verbo inverso sic legas

Ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ παππὰξ ὑπάγει (sic) κἄπειτα παπαππάξ.

Pag. 83. iterum, sic legitur

Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους πῶς δῆτ' οὐχὶ σίμων' ἐνέπρησεν;

versus una syllaba excedit; et, aut *πῶς* aut *δῆτ'* ejiciendum est, etsi Suidas in *Σίμων*, et Scholiastes ad Acharn. p. 267, utrumque agnoscit. Dele vero *πῶς*, quod in priore parte sententiae ponitur *Καὶ πῶς ὦ μωρὲ σύ*. Recte autem emendas, p. 84. *Καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνῶν*; ut et ego olim adolescens, tam vi metri, quam Homeri auctoritate *Οδ. γ.* (578.)

Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ' ἄκρον Ἀθηνῶν.

Ibidem; *Οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ λέγειν φαίνει* — deest syllaba *εὖγε λέγειν*, vel *σύ*, sed illud potius. Porro recte ex Laertio verborum ordinem permutas, *Ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας*; ut et nos juvenes feceramus: in caeteris noli sequi Laertii scripturam, sed editiones; praeterquam in illo

Μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτε γ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς.

qui bis peccat in metri legem. Trochaeus perperam est in primo loco; deinde *τε γ' ἀρισ* non est anapaestus; *ἀριστᾶν* enim primam producit. Sed prius erratum corrigit Aldus *μήτε γε ῥιγῶν* vel Suidas in *Τρίβων*, *Μήτ' οὖν ῥιγῶν*, vel Laertius *μήτ' αὖ ῥιγῶν*; posterius Suidas et Laertius, *τὸ γε* abjicientes: tu versum sic imprimendum cura

Μήτε γε ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς.

Mox eadem pagina *Ἀμέλει θαῤῥῶν ἕνεκα τούτων* — vides tribrachyn tertio loco, qui admitti non potest; lege aut *εἵνεκα τούτων*, aut *οὕνεκα* aut potius *ἕνεκεν* ut paullo ante.

Pag. autem 85. sic editiones posteriores exhibent, *Ἄλλο τὶ δῆτ' οὐ νομιεῖς εἶναι.* tu rescribe ex Aldina

Ἄλλο τὶ δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδέν, πλὴν ἅπερ ἡμεῖς:

Sic plane Aldus, nisi quod *οὐδένα* cum reliquis habet, quod nos in *οὐδὲν* mutavimus, vi sententiae. Ordo est, *Οὐδέν τι ἄλλο νομιεῖς θεὸν, πλὴν ἅπερ ἡμεῖς.* Recte autem *οὖν* pro *οὐ*: nam negatio est in *οὐδέν*. Mox versu sequenti, *Οὐδ' ἂν διαλεχθείην*, Suidas paullo melius in *Ἀτεχνῶς* habet, *Οὐκ ἄν*: et sic locus excudendus. Ceterum ibidem *γνώμας*

μεγάλας, recte deles μεγάλας auctore MSto, ut nos juvenes ex loco Suidae in γνώμα, et ex Vespis, p. 331.

Κἀν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ qui locus huic plane germanus est. Illud vero eadem sententia Ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ, Suidas in γνώμα exhibet ἀπὸ τοῦ νῦν: alibi vero ἀπὸ τοῦ δή: sic enim loquitur, Ἀπὸ τοῦ δή, ἀπὸ τοῦ νῦν, Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Hunc ipsum locum voluit: nihilo tamen minus sanissima est lectio vulgata. Ibidem in Anapaetis legitur,

Ἀὐχμεῖν, ῥιγοῦν, ἀσκὸν δέρειν,

sine dubio mendose; cum Iambus sit pro anapaesto vel spondaeo: Scaliger emendat ἀσκὸν δείρειν quod nusquam extat. Tu repone ἀσκόν τε δέρειν. illud enim ex pluribus novissimum ponitur; ergo recte τε additur. Idem mox in illo versu, Εὐρεσιεπὴς περίτριμμα δικῶν, reponit εὑρεσιεπὴς; quod cum poeticum non nisi in choro tulerim, ego verius castigo, Εὐρησιεπὴς: et sic excudi debet. Pag. 87. nunc legitur, ἐν βροτοῖσιν ἕξεις; at apud Suidam in Οὐρανόμηκες habetur ἕξων: recte opinor; et sic totus locus constituendus. ἴσθι δὲ | ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ | κλέος οὐρανόμηκες | ἐν βροτοῖσιν ἕξων. Attice dixeris ἴσθι ἕξων, potius quam ἴσθι ὡς ἕξεις. Illud praeteriéram p. 86.

Στρόφις, ἀργαλέος, ματιολοιχὸς.

Quod verbum agnoscunt Scholiastes, Photius, Suidas, Eustathius, alii. Hesychius habet ματαιολοιχὸς. Quorum alii a μάταιος, alii a μάτιον quod ἐλάχιστον significare volunt, vel a μάτιον, mensurae genere, deducunt. Omnia haec ex uno hoc Aristophanis loco fluxerunt, et eo quidem, ni fallor, mendoso. Nam ex Anapaesti lege ματιολοιχὸς primam producere debet; ergo non est a μάταιον quod primam corripit; illud vero μάτιον sive *minimum quid*, sive *mensura*, quo sponsore admittemus? Quis alias hoc dixit, quis fando audivit? Grammaticorum haec deliria sunt, qui, ut celent ignorantiam suam, nihil non fingere audent; plane ut in νιτάριον et βάτιον jam antea vidimus. Nam, ut demus id quod contendunt, quae demum sententia exorietur? ματαιολοι-

χὸς, *vanorum linctor*, *vanilinguus* eleganter sane, *et* ματιολοιχὸς, *minimorum linctor vel mensurarum linctor*: quid restat, nisi ut tam putidis nugatoribus λειχάζειν dicamus. Minima enim mutatione sic locum corrigo,

Στρόφις, ἀργαλέος, ματτυολοιχός.

Ματτύη autem quid sit, optime calles, *bellaria* nempe, lautitiae; turdi et id genus: nôsti illud Martialis, Inter quadrupedes mattya prima lepus: nôsti etiam ex Athenaeo Aristophanem verbo *Ματτύη* offensum; ματτυολοιχὸς igitur, ut κνισσολοιχὸς, *mattyarum linctor*, quod non gulositatem modo, sed et impudentiam notare possit, ut cum caeteris hic epithetis θρασὺς, τολμηρὸς, etc. congruat. Iterum p. 87. *Εἰ μέν γ' ὀφείλεταί μοι*, corrige, *Εἰ μέν γ' ὀφείλεταί τι μοι, μνήμων πάνυ.* p. 88. Recte Scaliger, *Οὐ μὴ λαλήσῃς, ἀλλ' ἀκολουθήσῃς ἐμοί*: quod facillimum est, tum p. 89. *Οὕτω νικήσαιμ' ἔγωγε*— lege ex versus ratione,

Οὕτω | νική | σαιμι τ' ἐ | γὼ | καὶ νο | μιζοί | μην σο-
φός | vel σαιμί γ' ἐγὼ.

Ea enim hujus Metri Eupolidei lex est inviolabilis, ut in tertio loco dactylus sit; at in disyllabis illis pedibus vel Iambus, vel Trochaeus pro arbitrio Scriptoris licite usurpari potest. Falleris ergo, doctissime amice, cum p. 90. sic versum hujus generis refingis;

Ἀλλ' οὐδ' | ὡς ὑ | μῶν προ | δώ | σω ποθ' ἑ | κὼν
τοὺς | δεξιούς.

hoc enim pacto, ut jam vides, in tertio loco Trochaeum, dactylum vero post caesuram ponit; utrumque contra versus rationem. Enimvero recte habet recepta Lectio,

Ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἑ | κὼν | προδώσω τοὺς
δεξιούς.

Illud tibi credo errandi ansam dedit, quod pars posterior hujus ἀσυναρτήτου ab Iambo *προδώ* inceperit. Atqui hoc ut dixi legitime factum; ut iterum eadem pagina.

Ζητοῦσ' ἦλθ' ἣν ποὐπιτύ | χῃ | θεαταῖς οὕτω σοφοῖς.

Sic enim repone, non ut vulgo ἦλθεν ἥν. et rursus p. 91.

Ὃς μέγιστον ὄντα Κλέ | ων' | ἔπαισ' ἐς τὴν γα-
στέρα;

et sic alibi in aliis fabulis. Versus autem qui continuo sequitur, p. 91. sic se habet, *Κοὐκέτ' εἰσαῦθίς γ' ἐπεπήδησά γ' αὐτῷ κειμένῳ;* at a Suida in *Ἐμπηδῆσαι* sic profertur, *Οὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐμπηδῆσαι αὐτῷ κειμένῳ;* quae ut saepe fit ex Scholiastarum paraphrasi accepta sunt, non ex ipso textu. Quid autem illud *ἐτόλμησα*, et unde natum? Restituo tibi, ut opinor, lectionem veram diu extinctam, quam *σχολιαστὴς* ille expresserat,

Κοὐκ ἔτλησ' αὖθίς γ' ἐπιπηδῆσαί γ' αὐτῷ κειμένῳ.

Οὐκ ἔτλησα vel *ἔτλην non sustinui, non in animum induxi* jacenti insultare; hoc animi generosi argumentum erat. Quid vero illud ibidem?

Ἦν Φρύνιχος πάλαι πεποιηχ' —

Φρύνιχος quidem primam longam habet, et utcunque esset brevis, in primo loco non stabit dactylus. Rejice igitur *ἦν* ad superiorem versum, sic,

Προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος οὕ-
νεχ', ἦν
Φρύνιχος πάλαι πεποιηχ', ἦν τὸ κῆτος ἤσθιεν.

Εἶθ' Ἕρμιππος αὖθις πεποίηκεν εἰς Ὑπέρβολον.

Lege insuper in hoc novissimo *αὖθι πεποι*; ut dactylus sit in loco tertio.

Pag. 92. *Ὦ σοφώτατοι θεαταὶ, δεῦρο τὸν νοῦν*
προσέχετε.

Ferri quidem poterat pes ille proceleusmaticus; sed quid opus? cum et rotundius sit et *ἀττικώτερον, — δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.* sic potius Athenis loquebantur, quam *προσέχετε;* ut Pherecrates hac ipsa pagina a Scholiaste citatus, *Ἄνδρες πρόσχετε τὸν νοῦν, Ἐξευρήματι καινῷ, Συμπτύκτοις ἀναπαίστοις.* Sic et infra p. 114. lege

Προσχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά.

non *προσεχέτω*, ut editum. Sic in pluribus locis sequentium fabularum, quae nunc me indicante tute per te corriges. Pag. 91. *ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε:* quivis legendum esse videat *Ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδούς· ὁ δ' ἥλιος.* Illud vero ibidem, quod manifeste vitiosum est et metro repugnat,

Αὖθις ἐς τ' ἀρχαῖον ὑμῖν εἴτι κἀξημάρτηται
Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

Recte, inquis, *exhibet MStus Vaticanus, εἴτι κἀξημάρτετε*: esto; at aliud restabat a te emendandum: quid enim fiet *τῷ ὑμῖν*? certe non erit *ξυνοίσειαι ὑμῖν*; nam ait *τῇ πόλει*. Ergo legendum fuerit insuper—*ὑμεῖς εἴτι κἀξημάρτετε*; ut paullo ante *Ἀπ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ'*? et praeterea, quid erit *ἐς τἀρχαῖον*, *in statum pristinum*? Enimvero *ξυνοίσεται ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐς τἀρχαῖον*. nullum sensum commodum gignit: neque ullus *συμφέρειν ἐς τἀρχαῖον* usquam dixerit, sed *εἰς τἀρχαῖον καταστα θῆναι*. vide ergo an nobis melius successerit emendatio.

Αὖθις ὥς τἀρχαῖον, ὑμῖν εἴτι κἀξημάρτετο,
Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται.

Jam iterum inquit, sicut olim, sicut ab initio, si quod a vobis peccatum fuerit, id in melius vertet civitati. Pag. autem 94. et vitiosa interpunctio est, et levis error in litera; quae tamen sententiam pessime deturpant

Ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν ὑμᾶς, κοὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.

Tu lege et distingue *Ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας* etc. Luna quidem praeter illa supra memorata, pluribus vos beneficiis ait se afficere; vos vero ingratos omnes dierum rationes conturbare. Pag. 95. dele *τὸν* et scribe. *Ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπήδονα*. Pag. 96. lego et sic contra Scholiastem explico:

Τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ νῦν δακτύλου;
Προτοῦ μὲν ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὑτοσί.

Priore versu digitum indicem porrigit, posteriore medium et infamem. Versu vero sequente, *Ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός*. Ubi scis aliam fuisse olim lectionem. Suidas enim in *Ἀγρεία*, legit *ἀγρεῖος* et alteram etiam memorat *ἄγροικος*, quae prioris interpretamentum est. Tu vero Suidam hic sequi ne dubita; sic enim supra p. 95. *ἄγροικον* et *σκαιὸν* una posuit auctor. *Ἀγρεῖος* autem alibi usurpat Thesmoph. p. 515. *Ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν*. Pag. 98.

Ὁρᾷς γυναῖκα δὴ τὴν Ἀμυνίαν λέγεις. tollo δὴ ob versum et sic Aldus. Pag. 98.

ταχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς
ἐς ἄλλο πήδα νόημα φρενί.

Haec Suidas binis locis in Μεταπήδα et ταχὺς sic exhibet

ταχὺς δ' ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς
ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

De priore equidem nihil habeo quod dicam; cum neque metri lex neque ulla Antistrophae ratio lucem hic affundat: sed de posteriore paene constat mihi sinceram esse Suidae lectionem; siquidem Scholiastes quoque totum firmat, et τὸ φρενὸς in ipso textu Aldus exhibet. Pag. 98. versu ultimo et p. 99. primo, sic distingue et ad versus redige,

Καί μ' ἀπολοῦσιν. Μὴ νῦν βαρέως
Ἄλγει λίαν. Καὶ πῶς, ὅτε μου, et mox,
Φρούδη ψυχή, φρούδη δ' ἐμβάς,

sublato δὴ, auctore etiam Aldo. Sunt Anapaesti dimetri. Pag. 100. Κίνησον αὖθις αὐτό. Neque syntaxis neque sententia constat. Corrigo,

— Κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν
Κίνησον αὖθ' εἰς αὐτό, καὶ ζυγώθρισον.

Pag. 102. quaeris utra lectio praeferenda, ἀπολέψεις, an quod membranae et Suidas praeferunt ἀπολάψεις: sine dubio prior ob justiorem metaphoram anteferenda est; decorticare, deglubere, quod nostrates (*to flay* [1]) *him*;) potius quam *absorbere*. Recepta igitur lectio non est loco movenda: tamen quoniam olim hic variatum est, addo et aliam ex conjectura ἀπολόψεις, quod ipsum est quod σχολιαστὴς hic suggerit, ἀπολεπίσεις; aut melius ἀποτιλεῖς, *avelles*. Scis illud Callimachi Ὥλοψεν δὲ βίῃφι; et emendationem meam a te ad Suidam tantopere laudatam, Ἅ μεγάλα δ' Αἴγυπτος ἐὰν ὠλόψαιο χαίταν. Hesychius noster, Ὀλόπτειν, λεπίζειν, τίλλειν, κολάπτειν. Idem alibi, Διαλουφῶν (mendose pro διολούφων) Ὀλούφειν γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὸ τίλλειν.

Pag. 103. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας;
Ὥστ' ἀνδράσιν πείθειν χολῶσιν —

Quid hoc πείθειν? utique non est *obtemperare*, sed

1) (MS. *flee.*)

persuadere. Lege sine dubio cum Aldo, *Ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν.* Atticum quippe est *πείθει* pro *πείθῃ* a *πείθομαι.* Quid quod Suidas etiam in *Χολῶσι, πείθῃ* exhibet. Pag. 104. *Ἐπελανθανόμην ἄν.* Scribe ut numerosius currat versus, *Ἐπελαθόμην ἄν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐιῶν.* Ibidem pro *πειθόμενος* bis repone *πιθόμενος*:

———εἶτα τῷ πατρὶ
Πιθόμενος ἐξάμαρτε. κἀγώ τοι ποτὲ
Οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος.

Certe in posteriore loco licet ipse Suidas in *ἐξέτει* habet *πειθόμενος*, necessaria est haec emendatio, ne in loco sexto fiat Anapaestus loco Iambi. Ibidem

Τούτου πριάμην σοὶ διασίοις ἁμαξίδα.

Placet quod Suidas habet in *ἁμαξὶς*,

Ὅτ' ἐπριάμην σοι, etc.

Nisi *ὅτε* legas, sententia hiat: refertur autem ad *τὸ ποτὲ* versu superiore. Locutio vero Atticissima, *ὅτε ἐπριάμην σοὶ ἁμαξίδα, ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον*; pro *ὀβολοῦ ὃν πρῶτον.* Ita passim Graeci, et Terentius et Flaccus noster; Serm. II. 2. Cujus odorem olei nequeas perfere — cornu ipse bilibri Caulibus instillat, pro instillat oleum cujus etc. Quare noli dubitare Lectionem Suidae sequendam esse; *τὸ τούτου* natum est ex glossemate interlineari, quod scripserat quis ad syntaxin expediendam. Pag. 105. *Ἰδοῦ κρέμαιό γ' ὡς* — atqui hoc modo pes erit *ἀμφιβραχὺς, κρέμαιό γ' ὡς* Iambico non admittendus. Lege igitur

Ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο.

Ibidem

Καίτοι παλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.

Ita et Suidas in *Ἀναπειστηρίαν.* Tu vero ob versum, ut ais, *ἔμαθέν γ'* ibi reposuisti. Perperam; versus enim bene habet, quem tu tardiorem efficis, qui pro Tribracho inducis Anapaestum. Ibidem *Ἐγὼ δ' ἀπέσομαι.* Ita et Suidas in *Ἀπέσομαι.* Vix tamen crediderim non solito suo more auctorem hic dedisse, *Ἐγὼ δ' ἄπειμι.* Pag. 106. nunc legitur

γνώμας καινὰς ἐφευρίσκων.

Atqui Anapaesti hi non recipiunt Iambum; quod qui semel noverit, facile emendabit,

Γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.

mox paullo infra

Γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοισιν
Οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

Ubi in fine Anapaestici Trochaeus est. Ego vero multis probavi cum in notis ad Malelam, tum in Dissertatione de Phalaridis epistolis, nullam hic esse in novissima versus syllaba communem, ut aiunt, quantitatem; sed omnes Anapaestos perpetuo tenore decurrere usque ad versum Paroemiacum, qui pro more agmen claudit. Quod a mille annis nemini ut videtur observatum, dignum est quod in Prolegomenis tuis locum inveniat; unus enim Aristophanes infinita ejus rei exempla praebet: et quotiescunque aliter nunc extat, locus mendi manifestus est. Quemadmodum hic, ubi non minus ob sententiam, quam ob versum repone,

Γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοισιν
Χ' οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

Ibidem recte tu sequeris vetustas editiones, *ἐκ πηριδίου*: et valeant Genevenses cum inficeto illo *Εὐριπιδίου*. Pag. 107.

Παίδευσον, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶϊν
Ἀντιλεγόντων, κρίνας φοιτᾷ.

Ubi Scaliger, aliud credo agens, temere reposuit *φοιτῶ*. Illud vero nunc semel te monebo, quod centies tibi usui erit, ut semper in textu excudas *σφῷν, νῷν, πρῷ* etc. non *σφῷϊν, νῷϊν, πρῷϊ*, ut antehac factum, nam ubique ea vocabula monosyllaba sunt apud Aristophanem. Sapienti verbum est satis. Versu sequente,

φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν

ex tribracho, qui ab hoc versu alienus est, fiat anapaestus *πρότερός γ'*. Illud quod antea festinans praeterieram; nunc ne iterum me effugiat hic indicabo: pagg. 86. et 87. a versu *Λῆμα μὲν πάρεστο τῷδ'* usque ad illum *Ἄγε δὴ κάτειπε*, omnia illa quae in editionibus *Socrati* tribuuntur, ad Chorum pertinere; et in margine pro *ΣΩ.* edendum esse *ΧΟ.* Multis mihi indiciis hoc compertum est: primo

Socrates non *cantica* facere debet sed Chorus: illud vero τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ διάξεις an de Socrate dici potest? immo de Nubibus quarum cultor perpetuus futurus erat Strepsiades. Jam autem quod praecedit ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ, cujus opinor caussa haec Socrati affingebantur, etiam ad Nubes pertinet, quae p. 85. hoc ei promittunt, ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν. Tum vero, quod maxime valet, distichon illud anapaesticum, p. 87. ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην, etc. semper fere cantica claudere solet, si Anapaestici mox sequantur; vel si Trochaïci, distichon Trochaicum; et eidem personae tribuitur quae canticum cecinerat. Id tute observabis in aliis Dramatibus. Sed aliud nunc succurrit quantivis sane momenti, quod et ornamento erit editioni tuae et eruditis lectoribus compendio. Omnino tibi auctor sum, ut Stropharum et Antistropharum versus numeris suis notentur, ut statim sciatur quis respondeat; quemadmodum olim a Cantero factum est in Tragicorum editione. Ergo p. 92. versus Strophae duodecim numerentur; et itidem Antistrophae quae habetur p. 94. et utrobique vel pagina vel versus totius Dramatis indicetur; ut continuo appareat, quae Stropha cui Antistrophae respondeat; et vicissim; nam interdum remotiores sunt; ut Stropha illa decem versuum pag. 107. antistropham suam demum habet p. 111. Nunc redeo ad paginam 107, unde digressus eram, Ὁπποτερός γ' αὐτοῖν λέγων Ἀμείνων φανήσεται. Primo illud αὐτοῖν non convenit praecedenti verbo δείξετον: persona enim perperam mutatur: *ostendite*, uter *illorum* melior pro *vestrum*. Ergo si αὐτοῖν retinendum erit, legemus Νῦν δειξέτων τῷ πιεύνω; *ostendant*, non *ostendite*. Sed sine dubio praestat, ut Chorus eos compellet potius, quam ut de praesentibus persona tertia loquatur. ergo corrigendum veniet τὸ αὐτοῖν; et sane versus hic non est par socio suo in Antistropha;

1. Ὁπποτερός γ' αὐτοῖν λέγων
2. Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ

Ergo et versus et sententiae gratia sic repono,

Ὁπποτέρος ἂν γέ | σφων λέγων,

ut,

Εὐδαίμονες δ' ἄρ' | ἦσαν οἱ.

vel si *αὐτοῖν* quovis pacto retinendum putas; tum lege, *Ὁπποτέρος ἄν γ' αὐτοῖν λέγων*, memor tamen tum omnino castigandum fore, *δειξέτων* pro *δείξετον*. Porro si id forte nescis, sex septem versus ex pulcherrima illa *ῥήσει*, *Λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν*, etc. p. 107. producit Aristides in Oratione pro Quattuorviris p. 163, 169. Id notas tuas auctiores faciet. Atque ex eo id observabis, *φωνὴν παιδὸς γρύξαντος* p. 108. venustius multo apud Aristidem extare, ordine inverso,

Πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι.

et sic prorsus excudi debet. Illud mox, *κεἰ κριμνώδη κατανίφοι* verissima scriptura est; neque permutaverim eam aut *τῷ* Suidae *κρημνώδη* aut *τῷ* Aristidis *κρυμώδη*. Et iterum ibidem, *Ἡ Παλλάδα περσέπτολιν δεινάν* — utcunque et Suidas et Aristides et Tzetzes Chil. 1, 25, agnoscant, versus tamen imperat et cogit, ut *περσέπολιν* reponamus. Horribilis vero versus est, qui mox sequitur,

Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν γε;

ubi anapaestus venit loco dactyli; ut omittam caesuras insuavissimas; et inhonestum illud *γε*, quod caudae instar a tergo dependet. Lego vero fidenter,

——*καὶ προνοῆσαι,*
Ὥστ' εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

sequitur ibidem,

Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐρασιὴν ἄν
Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν

Ubi illud *ἄν* furcillis ejiciendum, quod nescio unde versui integro stulte adnexum est. Deinde quid sodes est *φυρασάμενος φωνήν*: quis unquam dixerit *vocem miscere ad amatorem*? Sexcenti codices nunquam a me impetrabunt ut hoc credam ab

ab auctore profectum. Vide an Aristarchi *μαντικὴν* in pectore habeam, cum sic lego,

Οὐδ' ἂν μαλακῇ ψιθυριζόμενος τῇ φωνῇ πρὸς τὸν ἐραστὴν,
Κ' αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐβάδιζεν.

Poteris etiam, *κνυζησάμενος*, vel *σκυζησάμενος*. P. 108. sic habemus,

Ὥστε μ' ἀπάγχεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς
Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς τριτογενείας.

Ubi Scholiastes duo notat animadvertenda; olim hoc *σεσημειῶσθαι*, post plurale *αὐτοὺς* singulare induci *προέχων ἀμελῇ* pro *προέχοντες ἀμελῶσι*; alterum quod olim varia lectio ferebatur, *ἀμέλει* non *ἀμελῇ*. Quod ad prius attinet; nunquam crediderim soloecismum illum ab auctoris manu esse; posterius libenter amplector, et veram lectionem agnosco: lego enim

Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχωσ', ἀμέλει τὴν τριτογενείας.

Quorum haec est sententia: Sub mea disciplina adolescentes *γυμνοὶ* incedebant publice (pag. 108.) at sub tua incedunt *ἐν ἱματίοις ἐντετυλιγμένοι*, ut ira et moerore conficiar, quoties video eos, qui Panathenaeis *γυμνοὶ καὶ ἀσπιδοφοροῦντες* saltare debent, non saltare quidem, sed *τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχειν* [1]) manibus demissis, ne scilicet nuda genitalia conspiciantur; quod olim vulgare erat et minime erubescendum: quin quod magis adhuc absurdum est *ἀμέλει αὐτὴν τῆς Παλλάδος ἀσπίδα*, *etiam* ipsum Minervae clypeum (etenim clypei ex Arce delati tum in pompa ferebantur) is qui gestat, prope veretrum suum praefert; quod deae virgini et tam castae maxime contumeliosum. Haec pluribus; quia nescio an vulgo recte haec accepta sint [2]).

(*Marg.*) 1) Scis olim saltationem manuum magis et brachiorum motu quam pedum constitisse: quod plurima auctorum loca testantur.

2) Si haec tibi minus arrident, lege sensu recepto, verbis diversis *προέχωσ' ἀμελεῖς τῆς τριτογενείας*.

Sequitur eadem pagina—*καί σε καλοῦσιν βλιτομάμαν;* ubi non contemnenda varia lectio est apud Suidam in *Βλιτομάμας*, *καί σε καλοῦμεν;* nos vocabimus, ego et meae disciplinae sectatores, magna pars populi. Tamen lectio recepta, quam et Scholiastes agnoscit, non est sollicitanda. Sed praeterieram id, de quo consulis p. 109. *Αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν* quippe Scholiastes aliam profert lectionem, *τἄγαλμ' ἀφανίζειν.* Primo reponis ab metrum *τῶγαλμα*; quod usitatius est fateor: sed ut saepe per *ᾱ* profertur synaloepha, non per *ω*, ut *τἀγαθὸν* pro *τὸ ἀγαθὸν*, atque hic itidem ex brevi syllaba fit longa. Ergo et stare poterit *τἄγαλμα*: sed, ut mihi videtur, latent hic vestigia diversae lectionis. Erant enim, credo, qui scriberent *μέλλεις τἀγάλματα πλήσειν*: unde illud *τἀ*— remansit, etiam postquam *ἀναπλήσειν* repositum. Hoc ex Scholiaste conjicio, qui sic *παραφράζει, εἴπερ μέλλεις τῆς αἰδοῦς τὰ ἀγάλματα πληρώσειν.* Neque tamen hanc lectionem temere admiserim; quia altera olim lectio ferebatur, *ἀφανίζειν*, narrante Scholiaste; unde necessario *τἄγαλμα*, vel potius, ut tu mavis, *τῶγαλμα* tum scriptum erat. Utra igitur lectio melior, *ἀναπλήσειν* an *ἀφανίζειν*? tu posteriorem praefers neque injuria. Quid enim sit *implere ἄγαλμα*, si dixero me intelligere; sententiam quidem percipio, dictionem non probo. At *ἀφανίζειν corrumpere agalma*, si de versu bene constet, nihil est quod verba vituperes. Ergo sensum excutiamus: Disces, inquit, foro abstinere et balneis, disces pudorem ingenuum, senioribus loco cedere, parentibus non malefacere, neque aliud quid turpe admittere, *ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τῶγαλμ' ἀφανίζειν* (*ἀναπλήσειν*) *quia eo pacto Pudoris signum* (*imaginem*) *corrumpes.* Plana quidem haec illatio est, sed oppido friget: atque eo ipso quod tam plana est, a correctoribus videtur profecta, qui *τὸ ἀναπλήσειν* non probabant. Contra, si *ἀφανίζειν* a principio extitisset; quis tam laevus, ut *ἀναπλήσειν* ex conjectura substitueret? Equidem sic existimo, *τὸ ἀναπλήσειν* non certo studio, sed casu et incuria

in textum irrepsisse, a vera lectione paullulum deflexum. Sic enim lego,

——ἄλλο τε μηδὲν
Αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τὠγαλμ' ἀναπλάσσειν.

Nihil turpe, inquit, committes; quia id institutum tuum est ea disciplina, ut verum te Pudoris simulacrum *effingas*. Porro ἀναπλάσσειν ἄγαλμα ex cera, argilla etc. propriissime dictum tu optime nôsti. Neque id te morabitur, quod ἀναπλάττειν potius dicere voluerit: sic enim καταπλάσσειν bis in Pluto habemus. Eadem autem pagina non est ut cuncteris in textu reponere τὸ εἰσάττειν pro εἰσιέναι; cum et elegantius sit, et a Suida agnitum, non bis solum ut tu notasti, sed et tertio in v. Ἄχρηστα. Pag. 110. Καὶ πρὸς τούτοις προσέχοις τὸν νοῦν; tu scribe cum Scaligero προσέχῃς, ut ποιῇς versu praecedente. Pag. 111. In Antistropha, v. 7.

τῶν προτέρων | πρὸς οὖν τάδ' ὦ | κόμψο

non respondet compari suo

Νῦν γὰρ ἅπας | ἐνθάδε κίν | δυνος.

Ergo repono,

Τῶν προτέρων | πρὸς δὲ τάδ' ὦ | κόμψο.

Ibidem sic editum est,

εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ, καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσας

ubi patet ex ὑπερβαλεῖ legendum esse ὀφλήσεις. versu autem sequente

Καὶ μὲν πάλ' ἔγωγ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα, κἀπεθύμουν.

duplex est erratum, nam et Anapaestus est loco Iambi, et praeterea πάλ' non est πάλαι *jamdiu*, sed πάλι *rursum*. Lege igitur,

Καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην, vel propius adhuc, Καὶ μὴν πάλαι 'γὼ 'πνιγόμην. Iterum ibidem, Ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον. Suidas in Εὐθύς inverso ordine, εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον. Numerosior est Suidae lectio, et memini ex Ranis p. 140. — νῦν ἔχῃ μέσος.

Pag. 113. εἶεν πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

Dactylus male habetur pro Trochaeo. Scribe igitur τὰς τῆς φύσεος ἀνάγκας, ut in Pluto p. 49.

Τάλαιν' ἐγὼ, τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.

Versu autem proximo *Ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι; κατελήφθης.* ubi ut scabram et stolide interruptam orationem praetereamur, ipsum metrum non constat. lege sine dubio, *Ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ' ἐλήφθης;*

Mox ibidem,

Τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ.

Ad quem versum sic tu narras, Aut, ais, lege *πειθόμενος; aut ῥαφανιδωθῇ πειθόμενος, omisso γε, ut habet MS. Vaticanus.* Atqui neutro modo versus concinnabitur; et sic utique excudendus erit,

Τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ.

Ibidem sic hodie disponuntur versiculi

Πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεοὺς
Τοὺς εὐρυπρώκτους
Καὶ τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγὼ κἀκεινονὶ;
Καὶ τὸν κομήτην τουτονί.

Tu sic digere, ut omnes similes sint,

Πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεοὺς | Τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
Γοῦν οἶδ' ἐγὼ, κἀκεινονί, | Καὶ τὸν κομήτην τουτονί.

Pag. 114. adde *γε.*

Ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.

et versu sequente

1. *Χώρει νυν, οἴομαι δὲ*
2. *Σοὶ ταῦτα μεταμελήσειν.*

ut sit *νυν* breve encliticum; non *νῦν nunc.* Et sic Aldus dedit: versus isti bini sunt inter se similes. Pag. vero 115. quid de illo fiet,

χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.

Neque enim vel Suidae vel Eustathio fidem habere possum, qui *ἐπιθαυμάζειν* exponunt *μισθοῖς τιμᾶν.* Haec interpretatio ex vi *sententiae* enata est, non quod apud quemquam alium *ἐπιθαυμάζειν* eo sensu positum invenerint Equidem non video quibus fidiculis ex vi *verbi* extorquere hoc possint. Quae apud *σχολιαστὴν* hic habes, Florentinis debentur: Aldus ea non agnoscit. Mihi hic aquam haerere fateor. Si ut in nova Comoedia fit, Strepsia-

des ad Spectatores conversus haec diceret, Socrate non audiente; tum suspicarer auctorem dedisse

χρὴ γὰρ πιθηκίζειν τι τὸν διδάσκαλον

vel *χρὴ γὰρ ὑποθωπεύειν τι τὸν διδάσκαλον.*

Scis enim *πιθηκίζειν* et *ὑποθωπεύειν* Aristophanis verba esse, pro *munusculo delinire.* Sed non memini hanc artis *δεινότητα* in vetere comoedia obtinuisse. An legendum ut Socrates audiverit, *ἐπιψωμίζειν dare quod comedat?* Farinae enim sacculum tum Socrati donat. Non est otium ut fugitivum illud quodcunque est diutius nunc investigem: aut tu, aut ipse fortassis posthac inveniam. Pag. 116. *Αὐτοὶ καὶ τἀρχεῖα καὶ τόκοι τόκων.* Edendum erit *ταὐρχαῖα.* Etsi enim Suidas in *τῷ κλάετε* habet *ταὐρχεῖα*, at alibi in sua serie (quod multo majus est) Ἀρχαῖα agnoscit. Idem in versu sequente *ἐργάσαισθε* praefert, non *ἐργάσησθε*, parvi interest. Eadem pagina sic nunc habetur

——— *καὶ δοκεῖν*

Ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι.

At aut nihil video, aut ipsa nive frigidius est illud *κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι.* Quid enim sententiae confert? ubi antitheton? non crescit sententia, sed languet et labascit. Vix mihi tempero, quin sic ab auctore datum pronuntiem. — *καὶ δοκεῖν Ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ' εὐποιεῖν.* Certe aut ita scripsit Aristophanes, aut dormitavit: etsi et Suidas in verbo *Τί λέγις* illud *οἶδ' ὅτι* jam olim agnoverit. Pag. 117. Sic legitur,

Ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκεν· Ἵν' ὦ μέλε

Numerosius repone *προσέθηχ'.* Pag. 117. *ἀμφορεῖς νενασμένοι*: Quaeris an sic scribendum sit, an ut Suidas bis et MSS. Vat. *νενησμένοι.* Equidem priorem lectionem haud libenter admiserim: neque enim *νενασμένος* est *plenus*, ut vas plenum dicitur, sed *pressus*, *onustus.* Et quid hoc ad amphoram? Quod si maxime *νενασμένος* esset *πεπληρωμένος*, tamen abhorret a sententia loci. Amphora enim tum cum *plena* est, utilissima est; neque inde metaphora trahi commode potest ad contumeliam designandam. At contra ubi semel inanes sunt vel fractae, tum demum inter rejectanea, et

concumulantur in loco quódam abdito; et vel integrae mucescunt et putescunt. Placet igitur τὸ νενησμένοι, vel potius ut Suidas, Xenophon, et Hesychius, νενημένοι. Pag. 118. Ἀπερυθριάσαι μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα. Pro quibus Suidas in Ἀπερ. sic videtur legisse, —ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε Ἀπερυθριάσ', ἢ χρήσαντά με σχεῖν πράγματα. Sed non sequor. Sequente vero versu, quid opus est dactylo isto οὕνεκα, quamvis et Suidas habet in Κλητεύειν; certe expeditior incedit versus, si legis, Ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἕνεκα νυνὶ χρημάτων. Ibidem cave tibi a turpi errato Genevensium, ex Basileensi traducto

Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαιμι τοὺς θεούς:

recte enim Aldus ἀπομόσαι μοι. Pag. 119. vere a viris doctis personae collocatae sunt, ΔΑ. Καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος; ΣΤ. τοῖς εἰδόσιν, nisi quod adhuc restat erratum, ut opinor. Sic enim lego

Καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνυμένοις; τοῖς εἰδόσιν.

Ibidem ridicule legitur, Τί σοι δοκεῖ δράσειν; Ἀποδώσειν σοι δοκεῖ: tu excude ἀποδώσειν μοι δοκεῖ; hoc est, δοκεῖ μοι; non, ἀπυδώσειν σοι. Nisi forte, quia et σχολ. agnoscit σοι, jocum hic captaverit ille Testis, quasi dixerit, *tibi* quidem videtur redditurus, mihi nihil minus. Sic Βατράχοις p. 134.

Ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστὶν ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.

Ibidem Οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; at Suidas etiam in sua serie v. οὐκ ἂν etc. sic exhibet, Οὐκ ἂν ἀποδοίης; οὐχ ὅσον γέμ' εἰδέναι. Repetere verba est hominis irati. Pag. 121. non intelligo illud,

Οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;

Quomodo enim ipse se ἀποδιώκοι; duo sint necesse est. Ego vix dubito sic scripsisse Aristophanem: Οὐκ ἀπολιβάξεις αὐτόθ' ἐκ τῆς οἰκίας; ut in Avibus p. 423. Οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος; Scis quid Suidas, Hesychius, alii de hoc verbo commententur. Pag. eadem, de ἄξεις ἐπιαλῶ nescio quid dicam, praeterquam et tuam et varias Scholiastae cum lectiones tum interpretationes sine dubio falsas esse. Mihi autem nihil nunc succurrit. Latet, opinor, phrasis aliqua ad aurigationem pertinens; quam tu investiga. Nisi fortassis hoc ar-

rideat—*αἴξεις; ἐπαλιῶ κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.* hoc est *an excurres?* ego te in hippodromum adigam etc. *ἁλίσαι* et *ἐξαλίσαι* vide in *σχολ.* et Polluce. Pag. 122. *Γνώμας τ' ἐναντίας λέγειν*, dele *τ'* cum Scaligero; ordo est, *δεινὸν λέγειν γνώμας* etc. Pag. eadem, Stropha respondet Antistrophae p. 124, et numeris notandi erunt versus. Sed illud

λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου

non convenit cum pari suo

Ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

Ergo repone sine dubio,

Λῆμ' ἐστὶ τὸ τἀνδρός, i. e. *λῆμα τὸ τοῦ ἀνδρός.* Pag. 123 illud vitiose editum est *Οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σε γ' ἄρα τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι.* Spondaeus enim locum Trochaei invasit; nisi forte quis cum Gronovio et Jensio stolide contenderit diphthongos *αι* et *οι* etiam ante consonantem corripi posse. Sed tu melius sapis: lege igitur verbis inversis *Οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σε τύπτεσθαί γε καὶ πατεῖσθαι;* vel *τύπτεσθαί τε.* Scaliger correxerat *τύπτε καὶ πατεῖσθαι.* qualis audacia!

Ibidem *ψόφου πλέων, ἀσύστατον*: Lege *ἀττικῶς, ἀξύστατον*: et sic Suidas in sua serie.

Pag. 124. recte judicas, auctoribus Suida et MSS. tuis, *ἠρειδόμεσθ'* edendum esse, non *ἐριζόμεσθ'*. Illud enim et figuratius est, et alias Aristophani usitatum. Quod autem ex iisdem producis ad hiatum supplendum,

Σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτά,

in eo correctorum agnosco ingenium, non veterum exemplarium fidem: unde et haud temere colligo codices tuos non diu ante Typographiae initia conscriptos esse. Quid enim *ἐπῶν*? versum quidem sustentat, sententiam vero labefactat. *ἔπη* enim hic *carmina* significarent, quod a mente auctoris prorsus alienum. Quare probo, atque adeo fidenter assero veterem meam conjecturam, qua sic olim versum suppleveram,

Σὸν ἔργον, ὦ καινῶν λόγων κινητὰ καὶ μοχλευτά.

Dogmata intelligit sive *rationes*; non utique *versiculos*. Ita p. 81. *θηρατὰ λόγων φιλομούσων*: et quo-

ties alibi in hoc ipso dramate! Ibidem nunc legimus,

Ἐγὼ γὰρ, ὅτε μὲν ἱππικὴ μόνη τὸν νοῦν προσεῖχον

ubi spondaeus locum Iambi occupat: verte igitur verba, cum ob versum, tum ob constructionis elegantiam,

Ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικὴ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον.

Pag. eadem,

τύπτειν τ' ἐπειδήπερ τοῦτ' ἐστ' εὑροεῖν τὸ τύπτειν

quod manifeste vitiosum, syllaba enim deficit. Aut lege *ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστ'*, aut *ἐπειδήπερ τόδ' ἐστὶν*; mirabor si codices tui MSS in vulgata lectione consenserint, et tamen tu siles. Ibidem

Κλύουσι παῖδες πατέρα δ' οὐ κλύειν δοκεῖς; ΣΤ.
τιή δή;

Et hic vix crediderim postrema illa *τιή δή* in MSS tuis comparere. Nam a Florentinis sunt; neque Aldus neque Scholiastes agnoscit; qui contra, non Trochaïcum ut caeteros, sed Trimetrum Iambicum esse versum hunc diserte narrat. Lege ergo, Personarum signis sublatis,

Κλύουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλύειν δοκεῖς;
φήσεις νομίζεσθαι, etc.

Porro Iambum inter Trochaeos posuit, quod notissimi apud Euripidem versus parodia esset

χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

Pag. 125. *Εἰκὸς δὲ μάλιστα τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τι κλάειν*: miror hunc quoque tibi intactum esse; et versu bis claudicante, et dictione soloecissante: lege ut utrique vitio medicina fiat,

Εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν.

Iterum ibidem, *Ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται, καίτοι διαφέρουσ' οὐδέν.* Hic Anapaestus et in loco penultimo pro tribracho vel trochaeo, quos solos admittit metri lex. Lege igitur

——καίτοι διέφερον οὐδὲν
Ἡμῶν ἐκεῖνοι——

Agnoscis, opinor, praeter metri concinnitatem, etiam elegantiam dictionis. Praeterita hujusmodi habere solent vim praesentis et quasi perpetui quidem temporis. Pleni sunt exemplorum et Graeci et Latini;

sed et etiam *πεζογράφοι*. Eadem pagina, sic habent editiones:

Πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί δή μ' ἐκ τούτων ἐπωφε-
λήσεις

Versus mendi est manifestus; quem tu ex MSto Vaticano sic is emendatum, *ἐκ τούτων ὠφελήσεις*, Interim non animadvertis etiam tuum illum esse mendosum; spondaeus quippe locum Trochaei occupat. Unde iterum deprendo codicem illum recentiorem esse, neque ullius fere auctoritatis: Tu sic verbis inversis locum constitues,

Πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί δή μ' ἐκ τούτων ἐπωφε-
λήσεις;

vel, quae sola vera lectio est, — *δίδαξον γὰρ τί δή μ' ἐκ τῶνδ' ἐπωφελήσεις*, et sic excudi versiculus debet. Mox versus duos male disjunctos et mendosos quoque, ad unum redigo hoc modo;

Τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν. ΦΕΙ. τί δ' ἦν ἔχων
τὸν ἤττω
Λόγον σε νικήσω λέγων
τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών.

Pag. 126. Legitur *τί δῆτα ταῦτά γ' οὖ μοι τότ' ἠγορεύετε.* ubi emendandum, *ταῦτ' οὐ*, et mox habetur, *Ἕως αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν*, deficiente syllaba. Scaliger sic supplevit, *Ἕως περ αὐτὸν*: sed vera lectio est, *Ἕως ἂν αὐτὸν*; quod elisum est, ob similitudinem syllabae sequentis *αν αυ*. Ibidem insignis et elegans sententia plane obfuscata est a mendosa lectione.

Οὐκ ἐξελήλακ'. ἀλλ' ἐγὼ τότ' ᾠόμην
Δία τουτονὶ τὸν Δῖνον, οἴμοι δείλαιος,
Ὅτε καί σε χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

Nihil potuit amarius salsiusve dici; non, inquit, ejecit; sed ego sultus tum credebam Dinum hunc esse Jovem, cum te, hominem luteum, Deum esse existimabam. In utroque deceptus sum miser; Dinus non magis est Jupiter, quam tu Deus. Nosti illud Syri Terentiani, de Ctesiphone Adolescente et Demea patre; Laudarier te audit libenter: *facio te apud illum Deum.* Hanc tu emendationem, quo es judicio, de tripode esse reputabis: nam praeterea vide concinnitatem, *τότε ᾠόμην, ὅτε καί*

σε: at in vulgata lectione nihil est venustatis. In fine Dramatis recte edetur, ut mones, et ego quoque olim *Τί γὰρ μαθόνθ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεούς:* quinetiam ordo versuum recte permutabitur: at lectio illa codicis Vaticani a mala manu est, et ab audacissimo interpolatore.

Tria opinor, restant ex tuis Quaesitis, quae, ne intacta praeteream, sic habe: *φασιανοὺς* Leogorae recte *aves* interpretaris; non *equos*, quod Grammaticorum veterum commentum erat. Illud vero in scholiis p. 72. *φθάσαντι δὲ αὐτῷ λέλεκται ἐν Εἰρήνῃ*, equidem nihil certi habeo; et una tecum ampliandum esse censeo: nisi forte quod jam nunc mihi succurrit tu aliquid esse censueris. Poteris enim sic, *φράσις δὲ αὐτὴ λέλεκται ἐν Εἰρήνῃ*· hoc est, *Eadem phrasis habetur in fabula Pace.* Ut enim hic est *Ἦλθες δὲ κατὰ τί;* ita illic p. 440. *Ἦκεις δὲ κατὰ τί.* Denique quod p. 74. in Scholiis habetur, *Μερικοῖς φιλοσόφων λόγοις ἀέρα βούλεται εἶναι τὸ πᾶν*, sententia, ut puto, mihi compertum est; verbum tamen quod hic latet, nunc quidem expiscari nequeo: Sensus certe hic est, perinde ac si dixisset, *ἑπομένως τοῖς φιλοσόφων λόγοις ἀέρα* etc. *Secundum* Philosophorum dogmata dicit esse Omne. Non enim, credo, in *μερικοῖς* subolfacies *τὸ Ἐρετρικοῖς*, quae secta philosophorum erat a Menedemo nomen nacta. Atque haec hactenus.

Omiseram quid pag. 105, quod hic extra ordinem ponam.

Καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

Atqui p. 71. corripitur ea vox, *οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνῆρ;* atque ita pleraque ejus generis omnia apud Nostrum. Ergo aut hic *κρεμαστρῶν* conjiciebam, aut alias, *καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὔπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.* Sed quia Suidas in *Νηπύτιος* vulgatam lectionem agnoscit, et secunda *τοῦ κρέμαθρα* (apud Epicos saltem) ambigua est, ideo tunc tacui. Nunc autem ubi Pollucem in manus cepissem, video eum lib. X° *κρεμάστραν* citare ex Aristoph. *Nubibus*; ut quin ita hic legendum sit, nihil est quod nunc dubitem.

Et nunc tandem manum de tabula. Unum duntaxat monendum adhuc restat; curandum nempe,

ut in textu τὸ ν finale semper apponatur ubi syllaba longa est; quod in editis plerumque abesse solet, et crucem figit studiosis, qui metra Comica scire cupiunt: ut p. 63.

ἀλλ' ὑπερόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων.

edatur κατέχεεν; atque ita in aliis plus sexcentis. Hoc si omittis, et praeterea, si quae extra omne dubium sunt posita in textu exhibere negligis, ad notas tandem detrusa (quod a superstitiosis quibusdam et ignavis fieri amat) nihil profecto agis, sed operam oleumque perdis. Denique hoc oro te atque obsecro (quod antea facere memini) ut si quae ex nostris tibi usui fuerint, ea in notis exhibeas, non meis verbis, nomine ad finem posito ut fit in notis variorum; sed tuis, narrationis σχήματι, *sic emendat Bentleius* etc.; et quoties castigationum rationes adjicis, non meis verbis quae hic αὐτοσχεδιάζω, utaris; sed memor Epicharmi, Εἶμα δῶς καὶ πορφύραν, λόγοισι ποικίλλων σοφοῖς. Vale charissimum caput, et scito quae postremum mihi mandabas, curae mihi fore.

Brookbankius et Sikius te salutant. Saluta meo nomine Hemsterhusium. Coll. Trin. Cantabrigiae. Augusti 21. stilo vetere 1708.

1) His scriptis, forte in manum cepi Palmerii Notas, ubi p. 103. Nubibus Σωκράτης ὁ Μήλιος καὶ Χαιρεφῶν, sic distinguit, Σωκράτης, ὁ Μήλιος, etc. ut tres hic notentur, Socrates, Diagoras, Chaerephon. Perperam haec vir optimus. Primo vis quaedam fit orationi, et ambiguum erit ἀθεράπευτον. Deinde Stephanus Byzantius in Μῆλος diserte affirmat Socratem hic Μήλιον dici. Denique, Diagoras jam ad plures abierat, neque Socratis notus esse potuit. Postremo sensus in recepta distinctione facillimus est, Σωκράτης ὁ Μήλιος, id est, alter Diagoras, alter Atheus.

1) (*Quae sequuntur, ipsa Bentleii manu adjecta sunt.*)

21435

Aristophanes
Comoediae; ed. by Invernizi. Vol.9.

LGr
A716I

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED